2,216

Y
N°. 20.

~~184~~ 183. 4. 5 +

173 [illegible]

170 [illegible]

169. 3.

T. 2

170. vlt.

168. 1 +

167. 2 +

166. vlt

162. 9 +

120. 5 +

121. vlt +

122. 4 vl

89. 5

65. 3.

184. 6 + 2 + 3. +

185. 5 + ~~4 +~~

184. 1 +

Y

N°. 10.

Chaulinguet

Rés Yn 2216

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΔΙΑ-

φόρων ἐπιγραμμάτων παλαιῶν, εἰς ἑπτὰ βιβλία διηρημένη.

Florilegium diuerſorum epigrammatum veterum, in ſeptem libros diuiſum,

Magno epigrammatũ *numero & duobus indicibus auctũ.*

Henr. Steph. de hac ſua editione diſtichõ,

Priſtinus à mendis fuerat lepor antè *fugatus:*
Nunc profugæ mendæ, nunc lepor ille redit.

ACADEMIE DE PARIS FACULTE DE THEOLOGIE PROTESTANTE

BIBLIOTHÈQUE UNIVERSITAIRE DE MONTAUBAN

ANNO M. D. LXVI

Excudebat Henricus Stephanus, illuſtris viri HVLDRICHI FVGGERI typographus.

HENRICI STEPHANI EXPLI
catio notarum sibi peculiarium, quibus in huius libri & in Homeri aliorúmque poetarum editione vsus est.

Hæc nota ¯ nomen propriũ viri aut mulieris, equíve, aut canis, aut alius animalis, indicat.

At hæc ˙ nomen esse gentis seu populi, aut vrbis, aut à gentis siue vrbis nomine deductum significat.

Hæc autem ¨ montis nomen esse ostendit.

Hæc verò ¨̄ maris, fluuii aut fontis esse nomen admonet.

At hæc nota ⁓ hîc, (sicut & in nostro AEschylo, Xenophonte, Thucydide, Diodoro Siculo, atque aliis) sententiarum est index, quas Græci γνώμας appellant.

Harum autem literularum α β vsum non excogitaui, sed potius amissum reuocaui. has enim literulas in plurimis antiquissimis codicibus Græcis, adhibitas iis locis qui dialogi formam haberent, inueni, α interrogationem, β responsionem indicante.

FACULTE
de Théologie
Protestante
de M...

HENRICVS STEPHANVS LE-
ctori poetices ſtudioſo S. D.

QVAM palato gratus eſt bene conditus cibus, tam gratum eſſe auribus, ac multo etiã fortaſſe gratius, carmen quo lepore quáque decet elegantia tinctũ, & ſuo quodã (vt ita loquar) ſale conditũ, nemo cui teretes ſint aures, negauerit. Sed quod pleriſque in menſa vſuuenit, vt bene ſtructis ferculis veſci contenti, ſtruendorũ artem coquis relinquant, id in poetarum lectione vſuuenire quãplurimis videmus, vt quanuis eorũ carmina magna cum auiditate voluptatéque legant, & lecta admirationi habeãt, quale tamẽ illud ſit quod ea ſibi tãtopere cõmendet artificiũ, non inquirant. Vt autẽ à genere ad ſpeciẽ deſcendamus, (latiſſimè enim poeticæ patent fines) quotuſquiſque eſt qui aliquo epigrãmate oblectatus, & eius velut illecebris delinitus, ioci ex quo tantam voluptatẽ ceperit, artificiũ expendat atque examinet? Atqui id animaduerſum non delectationẽ auget ſolùm, ſed & epigrammatis ſententiam apertius demonſtrat, & argumentũ in re ſimili, ſi occurrerit, ſuppeditat. Quæ quũ ita ſint, ego, ſi exponerẽ quæ huc pertinẽtia obſeruaui dum iſta meis typis epigrãmata excuderẽ, operæpretiũ me facturũ, & non magno meo labore magnã vtilitatem ſtudioſis huiuſmodi rerũ allaturũ exiſtimarã: ſed ea quia nunc edere non licuit, hunc interea veluti δεύτερον πλοῦν futurũ putaui, ſi in quorũ potiſſimùm epigrãmatis obſeruãda mihi artificia viderẽtur, iuuenibus indicarẽ. Sũt igitur (ni fallor) iſti, Antipater vterq;, Leonides, Lucilli⁹, Lucianus, Nicarch⁹, Philippus, Macedonius. Sed Antipatri, Leonidę, Philippi & Macedonii pauca σκωπτικὰ ſunt, contrà Lucillii, Luciani & Nicarchi omnia ferè σκωπτικὰ ſunt, τωθαστικὰ & διατυρτικά. Philippo quidẽ certè velut peculiaria ſunt quædã κολακευτικῶς ἐγκωμιαστικὰ, quibus Cæſari adulatur. Quid? Palladã in hoc albo nõ reponis? dicet aliquis. Imò verò ineptiſſimis ἐπιγραμματοποιοῖς eum annumero, & in Eraſmo eum laudante (ſiquid in tanto viro deſiderare fas eſt) iudicium deſidero. Certè ſicubi ineptus non eſt Palladas, ibi fur eſſe credendus eſt. Quorum autem furtorum conuictum eum tenens, aliorum pręterea multorum ſuſpectum habeã, cum alibi, tum in meis annotationibus attigi: quibus etiam (ad accendendum iuuenum ſtudiũ) vnius & eiuſdem diſtichi quinquaginta interpretationes verbis tãtũ diuerſas, inſerere libuit, dum cætera quæ & à me & ab aliis Latina facta ſunt epigrammata, edẽdi occaſio ſe offerat. Ac nequid aliud à me hîc expectes, quæcunque de hac editione dicenda cenſui, ea paucis complexus, iiſdẽ annotationibus ſubiunxi. Vale.

Εν τῳ τεφτῳ τμήματι τῆς αὐθολογίας ὑπογραμμάτων περιέχεται κεφάλαια τάδε.

Εἰς ἀγῶνας, κεζ α
Εἰς ἄμπελον, κεζ β
Εἰς ἀναθήματα, κεζ γ
Εἰς ἀναπήρους, κεζ δ
Εἰς ἀνδρείους, κεζ ε
Εἰς ἀνταπόδοσιν, κεζ ϛ
Εἰς ἀπειλιώ, κεζ ζ
Εἰς ἀρετιώ, κεζ η
Εἰς ἀσεβῆ, κεζ θ
Εἰς ἀσώτους, κεζ ι
Εἰς αὐλητάς, κεζ ια
Εἰς αὐτάρκειαν, κεζ ιβ
Εἰς βίον ἀνθρώπινον, κεζ ιγ
Εἰς βρέφη, κεζ ιδ
Εἰς γάμον, κεζ ιε
Εἰς γῆρας, κεζ ις
Εἰς γραμματικούς, κεζ ιζ
Εἰς γραφίδα, κεζ ιη
Εἰς γυναῖκας, κεζ ιθ
Εἰς δένδρα, κεζ κ
Εἰς δικαιοσυνίαν, κεζ κα
Εἰς δίκην, κεζ κβ
Εἰς δυστυχίαν, κεζ κγ
Εἰς ἔλεον, κεζ κδ
Εἰς ἐλπίδας, κεζ κε
Εἰς ἐπαίνους, κεζ κϛ
Εἰς ἔρωτα, κεζ κζ
Εἰς εὐσέβειαν, κεζ κη
Εἰς εὐτυχίαν, κεζ κθ
Εἰς εὐγενείους, κεζ λ
Εἰς εὐχέλαιον, κεζ λα
Εἰς ἐχθρούς, κεζ λβ
Εἰς ζῶα, κεζ λγ
Εἰς ζωιώ, κεζ λδ
Εἰς ἠχώ, κεζ λε
Εἰς θάλασσαν, κεζ λϛ
Εἰς θάνατον, κεζ λζ
Εἰς θεούς, κεζ λη
Εἰς ἰαθρούς, κεζ λθ
Εἰς ἰχθύας, κεζ μ
Εἰς καλλος, κεζ μα
Εἰς κόλακας, κεζ μβ
Εἰς κρίσεις, κεζ μγ
Εἰς λογογραφίαν, κεζ μδ
Εἰς μαγνησίους, κεζ με
Εἰς μαθήματα, κεζ μϛ
Εἰς μέθην, κεζ μζ
Εἰς μεριότητα, κεζ μη
Εἰς μῖσος, κεζ μθ
Εἰς μητέρα, κεζ ν
Εἰς μνήμην, κεζ να
Εἰς μυστήριον, κεζ νβ
Εἰς μέμψιν, κεζ νγ
Εἰς ναούς, κεζ νδ
Εἰς ναυάγιον, κεζ νε
Εἰς ναυτιλίαν, κεζ νϛ
Εἰς νῆας, κεζ νζ
Εἰς νήσους, κεζ νη
Εἰς οἶνον, κεζ νθ
Εἰς ὄρνις, κεζ ξ
Εἰς παιδιάν, κεζ ξα
Εἰς πανούργους, κεζ ξβ
Εἰς παροιμίαν, κεζ ξγ
εἰς πατρίδα, κεζ ξδ
εἰς πηγήν, κεζ ξε
εἰς πλουτοῦντας, κεζ ξϛ
εἰς ποιήσεις, κεζ ξζ
εἰς ποιμένας, κεζ ξη
εἰς πόλεμον, κεζ ξθ
εἰς πόλεις, κεζ ο
εἰς πονηρούς, κεζ οα
εἰς πόρνας, κεζ οβ
εἰς πόλεμους, κεζ ογ
εἰς πλουσίους, κεζ οδ
εἰς σιωπήν, κεζ οε
εἰς σοφίαν, κεζ οϛ
εἰς σύγκρισιν, κεζ οζ
εἰς σωφρονισμόν, κεζ οη
εἰς τιμήν, κεζ οθ
εἰς τύχην, κεζ π
εἰς ὑγροφθίαν, κεζ πα
εἰς φήμην, κεζ πβ
εἰς φθόνον, κεζ πγ
εἰς φιλαργύρους, κεζ πδ
εἰς φιλίαν, κεζ πε
εἰς φιλοσόφους, κεζ πϛ
εἰς φιλοτεκνίαν, κεζ πζ
εἰς φρένησιν, κεζ πη
εἰς φρονίδας, κεζ πθ
εἰς χρόνον, κεζ ϟ
εἰς ὥρας, κεζ ϟα

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ

διαφόρων ἐπιγραμμάτων, εἰς ἑπτὰ βιβλία διηρημένης, τὸ πρῶτον.

ΕΙΣ ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΙ ΑΓΩνιστάς, κεξ̄ αζ̄

ΑΡΧΙΟΥ Εἰς τοὺς τέσσαρας ἀγῶνας.

Τέσσαρές εἰσιν ἀγῶνες ἀν' Ἑλλάδα· τέσσαρες ἱεροί,
Οἱ δύο μὲν, θνητῶν, οἱ δύο δ' ἀθανάτων·
Ζηνὸς, Λητοΐδαο, Παλαίμονος, Ἀρχεμόρου.
Ἆθλα δὲ τῶν, κότινος, μῆλα, σέλινα, πίτυς.

ΔΙΟΤΙΜΟΥ Εἰς Ἡρακλῆ καὶ αὐτάδελφον.

Τὰ πρίν ἆεθλα ἐς ἀέθλια πάλας ἤσκησε κρατερὰς
Ἀτρεΐδης Ἀρεΐων καὶ Διὸς ἀγλαΐας.
Κρὰς δὲ σφιν ἀγὼν οὐ χαλκέου αὐτὶ λέβητος,
Ἀλλ' ὅστις ζωὰν οἴσεται ἢ θάνατον.
Ἀντάιου δ' ὤλισθε. τρέπει δ' Ἡρακλέα νίκην
Τὸν Διὸς Ἀργείων ἃ πάλαι, οὐ Λιβύων.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Εἰς Ἀρίαν.

Θρασὺν Ἀρίην ὁ μυκηναῖος οὐ κατελέγχω
Περσέα σὸν κλίσιν, ζαρσὲ χίλιαστε πόλι.
Τοῖοι γὰρ παιδὸς ὤλισθοι πόδες· οὐδ' αὖ ἐκείνῳ
Οὐδ' αὐτὸς πέρσειν νῶτον ἔδωξε θεῶν.
Ἦ γὰρ ἐφ' ὑαλήλιγγος ἢ τέρματος εἰδέτις ἀκρὰ
Ἥιτεον, μέσσῳ δ' ὅπποτ' ἐνὶ σταδίῳ.

ΛΕΟΝΤΟΣ φιλοσόφου εἰς Ὅμηρον.

Τοξότα, πιερίδων μελέων, ἑκατηβόλε Φοῖβε,
Εἰπὲ κασιγνήτῃ κρατερῇ, ἵνα θῆρας ἐγείρῃ,
Ὅσσον ὑπὲρ φαύσας μερόπων δέμας, ὅσσον ἀΐσσας
Λαῶν τερπομένων ἱερὸν σῶμα· μηδὲ νοήσῃ
Ζωοὺς μειλιχίοιο λαχὼν θρόνον, ἀνέρας οἴτῳ.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Ταύρου βαθὺν τένοντα, καὶ σιδαρέους
Ατλαντος ὤμους, καὶ κόμαν ἡρακλέους,
Σεμναί θ' ὑπήναν, καὶ λέοντος ὄμματα,
Μιλησίου γίγαντος, οὐδ' ὀλύμπιος
Ζεὺς ἀτρόμητος εἶδεν, αἴδρας ἡνίκα
Πυγμὴν ἐνίκα νικοφῶν ὀλύμπια.

ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

Οὔτ' ἀπὸ μεσσάνας, οὔτ' ἀργόθεν εἰμὶ παλαιστάς·
Σπάρτα μοι σπάρτα κυδιάνειρα πατρίς.
Κεῖνοι τεχνάεντες· ἔγωγε μὲν (ὡς ἐπέοικε
Τοῖς λακεδαιμονίων παισὶ) βίᾳ κρατέω.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Γνῶθι θεόκριτον προσιδὼν τὸν ὀλυμπιονίκαν,
Παῖδα, παλαισμοσύνας δεξιὸν ἡνίοχον,
Κάλλιστον μὲν ἰδεῖν, ἄθλειν δ' οὐ χείρονα μορφῆς,
Ος πατέρων ἀγαθῶν ἐστεφάνωσε πόλιν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ισθμια καὶ πυθοῖ δεοφῶν ὁ φίλωνος ἐνίκα,
Αλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.

ΕΙΣ ΑΜΠΕΛΟΝ, κετὰ βζ.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Τίς σε πάγος δυσέρημος, ἀνήλιος ἐξέθρεψεν,
Ηβορέου σκυθίης, ἄμπελον ἀγριάδα,
Ηκελτῶν νιφοβλῆτες ἀεὶ κρυμάδεες ἄλπεις,
Τῆς τε σιδηροτόκου βῶλος ἰβηριάδος;
Ητοὺς ὀμφακοράγας ἐγείνα ὁ τοὺς ἀπεπάντους
Βότρυας, οἳ στυφελὴν ἐξέχεον σταγόνα.
Δίζημαι λυκοεργὲ τεὰς χέρας, ὡς ἀπὸ ῥίζης
Κλήματος ὠμοτόκου, βλαστὸν ὅλον θερίσῃς.

Αδηλον.

Τίς ποτ' ἀκηδέστως οἰνοτρόφον ὄμφακα βάκχου
Ανὴρ ἀμπελίνου κλήματος ἐξέταμεν.

Χείλεα δὲ ςυφθεὶς, χαμάδις βάλεν, ὡς ἂν ὀδίταις
Εἴη νῆσον ἰδοῦσι ἡμιδαὲς σκύβαλον.
Εἴη οἱ δόκιμος ἀνὰρ ἀπος οἷα λυκοῦργος,
Ὅτι μιν αὐξομένην ἔσβεσεν ὐφεσσιάνην.
Τοῦδε γὰρ ἀνθάκης τις ἀφ' ὑμετέρου πώματος ἢ τάρος ἀοιδὰς
Ἦλυθεν, ἢ χρεοδοκήδεος ἔσχε λύσιν.

ΕΙΣ ΑΝΑΘΗΜΑΤΑ,
ΧΞΣ ΝΖ

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Οὐκ ἐμὰ ταῦτα λάφυρα· τίς ὁ θρίγκοισιν ἀνάψας
Ἄρηος, ταύτην τὴν ἄχθειν χάριτα.
Ἀκλαυτοι μὴ κῶνοι, ἀναίμακτοι δὲ γυμνῶσαι
Ἀοιδες, ἄκλαυτοι δ' αἱ κλαδαραὶ κάμακες.
Ἀιδῖ πάντα τεθέασπ' ἐρυθαίνομεν, ἐκ δ' ὑμετώπου
Ἱδρὼς πιδύων φῆνος ὅπιζα λάβῃ.
Γαστάδα τίς τοιῆσδε, καὶ ἀνδρῴωνα, καὶ αὐλὴν
Κοσμείτω, καὶ τ' νυμφίδιον θάλαμον·
Ἀρὸς δ' αἱματόεντα διωξίππου λάφυρα
Νικὼν κοσμοίη· τοῖς γὰρ ἀρεσκόμεθα.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Εἰς Ὁ ἀυτό.

Τίς θέτο μυρμιδόνια βοάγεια; τίς δ' ἀφόρκια
Δόρατα, καὶ ταύτας ἀγρίας κόρυθας
Ἀγρεμάσας ἀρῆι μάσσει, κόσμον ἄκοσμον;
Οὐκ ἀπ' ἐμῶν ῥίψαι ταῦτά τις ὅπλα δόμων;
Ἀπολέμων πάρ' ἔοικεν ἐν οἰνοπλήξι τεθάμνοις
Κρύπτειν, οὐ θρίγκῶν ἐντὸς ἐναλίου.
Σκῦλά μοι ἀμφίδρυπα, καὶ ὀλλυμένων ἄδε λύθρος
Ἀνδρῶν, εἴπερ ἔφυ ὁ βοᾶλοιγὸς ἄρης.

ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ τῆ ἀφροδίτη.

Ἀσύετε, τί τοι ὧδε πρὸ ἀφροδίτης ἐρύσας;
Τίνων ἀπὸ ποιμνίου χείλεος ὧδε πρόβα;
Οὔ τοι τρῶνες ἔνθ' ὧδε, ἔδη δ' ἄγκεα, πάντα δ' ἔρωτες,
Καὶ πόθος· ἀλλ' ἀγέλαι μοῦσ' ἐν ὄρει νέμεται.

ΕΡΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ ταῖς νύμφαις.

Νύμφαι ἐφυδριάδες, ταῖς ἑρμοκρέων τάδε δῶρα
Εἴσατο, καλλινάου πίδακος ἀντιάσας,
Χαίρετε, καὶ στείβοιτ' ἐρατοῖς ποσὶν ὑδατόεντα
Τόνδε δόμον, καθαροῦ πιμπλάμεναι πόματος.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ ταραντίνου τοῖς ἀ-
γρόταις θεοῖς.

Αὔλια, καὶ νυμφέων ἱερὸς πάγος, αἵ θ' ὑπὸ πέτρῃ
Πίδακες, ἥ θ' ὕδασιν γειτονέουσα πίτυς,
Καὶ σὺ τετράγλωχιν μηλοσσόε μαιάδος ἑρμᾶ,
Ὅς τε τὸν αἰγιβότην πὰν κατέχεις σκόπελον,
Ἱλαοι τὰ ψαιστά, τό, τε σκύφος ἔμπλεον οἴνης
Δέξασθ', αἰακίδεω δῶρα νεοπτολέμου.

ΕΙΣ ΑΝΑΠΗΡΟΥΣ, κατὰ δὲ

ΦΙΛΙΓΠΟΥ, οἱ δὲ, ΙΣΙΔΩΡΟΥ.

Πηρὸς ὁ μὲν, γυίοις, ὁ δ' ἄρ' ὄμμασιν· ἀμφότεροι δὲ
Εἰς αὐτοὺς τὸ τύχης ἐνδεὲς ἠράνισαν.
Τυφλὸς γὰρ λιπόγυιον ἐπωμάδιον βάρος αἴρων,
Ταῖς κείνου φωναῖς ἀτραπὸν ὠρθοβάτει.
Γάντα δὲ ταῦτ' ἐδίδαξε πικρὴ πάντολμος ἀνάγκη
Ἀλλήλοις μερίσαι τοὐλλιπὲς εἰς ἔλεον.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Τυφλὸς ἀλητεύων χωλὸν πόδας ἠέρταζεν,
Ὄμμασιν ἀλλοτρίοις ἀντερανιζόμενος.
Ἀμφω δ' ἡμιτελεῖς πρὸς ἑνὸς φύσιν ἡρμόσθησαν,
Τοὐλλιπὲς ἀλλήλοις ἀντιπαρασχόμενοι.

Εἰς τὸ αὐτό, ΠΛΑΤΩΝΟΣ
νεωτέρου.

Ἀνέρα τις λιπόγυιον ὑπὲρ νώτοιο λιπαυγὴς
Ἦγε, πόδας χρήσας, ὄμματα χρησάμενος.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Ἀμφω μὲν πηροὶ καὶ ἀλήμονες, ἀλλ' ὁ μὲν, ὄψεις,
Ὃς δὲ, βάσεις· ἄλλου δ' ἄλλος ὑπηρεσίη.

Τυφλὸς γὰρ χωλοῦ κατωμάδιον βάρος ἄρας,
Ἀστραπὴν ὀθνείοις ὄμμασιν ἀκροβάτει.
Ἡ μία δ' ἀμφοτέροις ἦρκει φύσις. ἐν γὰρ ἑκάστῳ
Τοὐλλιπὲς, ἀλλήλοις εἰς ὅλον ἠράνισαν.
Εἰς ἡμίξηνεν αὐτήσαντα Ἀδριανὸν τὸν
βασιλέα Σοφιώ.
Ἡ μισύ μου τέθηκε, τὸ δ' ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει.
Σῶσόν μου βασιλεῦ μοιρικὸν ἡμίτονον.
Ἀπόκρισις τοῦ βασιλέως.
Ἀμφοτέροις ἀδικεῖς, καὶ πλοῦτέα καὶ Φαέθοντα,
Τὸν μὲν, ἑτ' εἰσορόων, τοῦ δ' ἀπολιπόμενος.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ Εἰς τυφλὸν ἀναβαίνοντα εἰς
Ὃ ὂν ἐλθοῦσιν ἱερόν.

Σκίπτων με τὸν τυφλὸν νῦν ἀνήγαγε, ὄντα βέβηλον
Οὐ μοιῶν τελετῆς, ἀλλὰ καὶ ἠελίου·
Μύσην δ' ἀμφοτέρων με θεαὶ θέσαν, οἶδα δ' ἐκείνη
Νυκὶ καὶ ὀφθαλμοῦ νύκλα καθηέρμοσε.
Ἀσκίπτων δ' εἰς ἄγυ κατέστιχον, ὄργια δ' οἷς
Κηρύσσων γλώσσης ὄμματι τραπότερῳ.

ΕΡΥΚΙΟΥ.

Αὐάτοι σκιτάμνοντι χαίδρυα καμμορεί δῶν,
Φωλὰς ἀραχνάμ σκαμὸν ἔτυψε πόδα,
Νωδύνην ἀπιάσασα· χύδην δ' ἔβρυξε μελάμνη
Σηπεδὼν χλωρὸν σάρκα καὶ ἀστραγάλους.
Ἐτμήθη δ' ἀπὸ τῆς σιδαρόγνου, καί σε κομίζει
Μοιρόποδα, βλωθρῆς σκηπτρίον χθόνου.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΙΑΝ, ΚΑΙ
ἀνδρείας, καὶ ἐξ
Ἀθήλων, εἰς λαχαίναν.

Γυμνὸν ἰδοῦσα λαχαίνα πάλιν ἔβρυκε πολέμοιο
Παῖδ', εἰσορόων ἐς πᾶσαν ὠκυπέτα πόδα.
Ἀντίη ἀΐξασα, δι' ἥπατος ἤλασε δόγχῃ,
Ἀρρενα ῥηξαμένη φόβῳ ἐπὶ κλαμύδι.

Α λλότειον ἀπάρτας (εἶπεν) ὅλος, ἔρρε ποθ' ἁδὺν.
Ε ρρ', ἐπεὶ ἐψεύσω πατρίδα καὶ γλυκέαν.

ΠΑΛΛΑΔΑ Εἰς ὃ αὐτό.

Φ ύγε λαῶν ποτὲ δῆριν ὑπομνήσασα σὸ μήτηρ
Ε ἶπε, κὴ ἔρνων ἄορ ἀτάρμητον,
Ζ ώων μὴ, στέρματι ἁμπερὲς ἄορος ἀπάτης,
Κ αὶ χαλεπὰς ἀπάρξαι πάτρια δόσιμα λυγρᾶς.
Η ν δὲ θανὴς παλαμῆσιν ἐμῆς, μάτηρ μὴ ἀχεύσῃ
Δ ισμορος, ἀλλ' ἐν ἐμῇ πατρίδι κοσμηθῇ.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάρχων ἀγνωσίου, ὁμοίων.

Μ ήτηρ ἦα λιποῦσα μάχλιν μὴ πότμον ἑταίρων
Ε κλαυσεν, ὠδίνων μνήσιν ἀνηνάμενον.
Κ αὶ δὲ γνήσιον αἷμα διαχρὶς λαχέδαιμον
Α λκῆ μὴ ναμάων, οὐ γλυκὺ βρέφεων.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς τὸν αὐτὸν λίθον.

Μ ή με τὸν αἰόλιον αἰσχύνασθε ὁδίται
Γ έτεον, ἀχνυτίων ἐμφερὲς ἐκτορέων.
Ε ἰμὶ μέλας, τερπνὸς τε· σὺ δὲ εἰρεσθείσιον ὀμεῖρον.
Π ῶς ὄν τις ἁμίλλῃ ὀξυκόλιστα πέδῳ.
Ν ῶϊ δέ μοι λίς βαρὺν μετοχλίζουσιν ἀρούρης
Α νδρες φοι, χλοερὴς αἰγέα λυσιπόνου.
Α λλά μετὶς κρύπτειν ὅπερ ἔθνος αἰδεόμεθ' ὑδρ,
Π αγκοινον οὐ πᾶσιν αἰσθάνεσθαι μόχθος.

Εἰς ἁρμάτιον, ΒΑΣΣΟΥ.

Ο ὐρεα πυρὶ ἄϊα, καὶ αἱ βαθυάλσεες ἀλπεῖς,
Α ἰθέρι ὑψοῦ πᾶσαι ἐλεὶς ἀποβλέπετε,
Μ άρτυρες ἀκλινῶν χθονίκης ἀς αἰέτειλεν,
Α στράπτων χελτοῖς πουλυὼ ἐνυάλιον,
Ο ἱδ' ἄρα δουπήσομεν ἀρόλλεες εἶπε δ' ἐνυὼ
Α ρεί, ζώιαι πᾶς χερσὶν ὀφελόμεθα.

Εἰς ῥάμνον, ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Ο ὐδὲ τὼ ὠκεανὸς πᾶσαν πλημμύραν ἐγείρῃ,
Ο ὐδὲ τὼ χθονίην ῥῶνον ἀπόντα πίῃ.

Ρ ὠμῆς οὐδ' ὅσον βλάβ-
δενος, ἀλλ' ἐμὲ μίμνη
Δ εξια σημήνῃ χαίσασι θαρσαλέη.
Ο ὕτω καὶ ἱερὰ ζώνος δρυὸς ἐμπεδα ῥίζαις
Ε ᾶσιν, φύλλων δ' αὖα χέουσ' ἀέμοι.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Τ ὸν γαίης καὶ πόντου ἀμείψαντα κελεύθους,
Ν ῶτιν ἀπειρεσίου, πεζοπόρον πελάγους,
Ε ν τελεταῖς δρεπτῶν ἑκατὸν πασῶν ἐξ ἑνὸς ἀρὴς
Σ πάρτης. αἰχμώεσθ' οὖρεα καὶ πέλαγη.

ΑΡΧΙΟΥ.

Ο ὐ πόλεμος δεδίως ὄκνῳ ἔλεσε, νηῶ τοῦ νοῦσου
Θ λίβομαι· ἐν δ' ἰδίῳ τύχομ' ὅλος πολέμῳ.
Α λλά μ' ἀγερωχὴ Φάσγηνον. ὡς δὲ δέιξεις
Θ ήξομ', ἀπωσάμενος καὶ νόσον ὡς πόλεμον.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους πύρρος ὀπίσας
τῆς ᾠδῆς,

Μ οῦσά μοι ἠνετέρης ἀμύμονος ὕμνον τέλος ὄρσον·
Α ὐτὰρ ἐγὼ τεῷ σε Φοίνον πάντεσσι χορευταῖς
Η λυδον ἠνορέην ὑπερτερέουσι βύσσος ἀείρω.
Κ αὶ πατρίαν μου βασιλῆα, τὸν οἷς πολεμήσιον ἀγυιαῖς,
Γ αίης ὁμοῦ τε μοῦνον ἐμὸν μοῖρος οἶδεν ὀλέσσαι,
Κ αὶ ᾠδῆς πολίηθρον ἀρηΐον ἐξαλάπαξω,
Κ αὶ δαΐοις δεκέτηρον ἐμὸν δόρυ μοῦνον ἀνῆκα.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους δηϊδάμεια, τὸν πύρρου
πορθήσαντος πόλιν ᾠδῆς.

Π άσαν ἐμῆς κραδίης χαλεπὴν ἀπεπαυσάμεν ἀϊνὴν,
Υ μετέρου ἠνετῆρος ἀχιλλέος εἵνεκα πότμου,
Ο ὃν ᾠδὴ σοφίσασα κατέκτανεν· ἀλλὰ σὺ πᾶσαν
Ι λιὸν ἐξαλάπαξας, ἐλόδμυσοι δ' ἀχαιοὶ
Α φῆκαν ὠπάσας βύσσος, ὃ μὴ δεκέτηρος ἀνύσεις
Π αῖτες μυρομένοις δώμασι γόνος ὄρσεν ἀνύσας.

Τίνας ἂν ἀχαμένων, ὁπλιοδέν-
τος ἀχιλλέως.

Ι λιὸς ὁ Φρύσεια κατήειπεν· ἀρὴ δὲ πᾶσαν

Λητίδιον δῶμ' αὐτοῖσι θεὸς πόρεν, ὅππότ' Ἀχιλλεὺς
Μοῦνον ἀποῤῥίψας φθίσηορα, χεῖρα κορύσσει.
Τίνας αἰὲν ἐλένους, ὁπλισθέντος

τὸ αὐτό.

Πηλείδεω κοτέουσα πάλιν θωρήσσεται Ἀθήνη
Ἐντεσιν ἀθανάτοισι. πρίν οἱ ἑτάρους ἀλέσσαι
Αἰνομόρους τρωσὶν ἀλοιεῖ καὶ ἕλωρα δοῦναι
Ὅππως ἂν ἔντεα ταῦτα θεὸς πόρεν αὖθις τῷ δε;
Τίνας αἰ ἑλῶρα τοὺς πάντ' ὄλον μὴ
δῶσι θέντα φέρειν τὸ δόρυ τῷ

Ἐξημώσας οὐ θένων τὸν ἕλορα.
Φέρεις γὰρ ἡμῖν ἐλλιπῆ σκυλεύματα.

Τοῦ παντὸς ὄλου ἀπόκρισις.

Ὦ νῆσα. θᾶττον σ' εἶλε πηλὸν δόρυ.
Τίνας ὁ αὐτὸς ἑλῶρ' ἱπτῶσι χθόνιος

τὸ αὐτὸ ἐλλιπῶν.

Βάλλετε νεῦ μ' ποτμον ἐμὸν δέμας, ὅππι καὶ αὖθι
Νεκροῦ σῶμα λέοντος ἔφυβοι ζόουσι λαγωοί.
Τίνας θᾶττον, τηλέφου σκελιθέντος

τὸ αὐτὸ ἀμπέλου.

Ἀμπελε, τί τορήξω μιν, ὅταν δαφοινὸς Ἀπόλλων
Γαῖρον ἐμὸν κλίνῃ ἐν Ἀλεξανδροιο βελέμνοις;

ΑΔΑΙΟΥ μεσημβρίου.

Μαχοῦντι, ξεδόλυμπιε, ῥέζε Φίλιππε
Ἀμβατὰ χαλκείας κλῆδε πύλας μακάρων.
Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐς πόντον ἰὼν σκαπέεσσι Φιλίππου
Δέδμηται, λοιπὰ δ' ἀτρεκὲς ὄλυμπον ὁδός.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ἀληθοῦς.

Καλλιόπη πολύμυθε μελισσοδότου ἐλιχῶπις,
Τίκτε μοι ὑμνον ὁμηρεῖον, ἐπεὶ μολεῖν ὑμὸς ἀχιλλεύς.

ΑΛΦΕΙΟΥ μυτυλήνα ἀθλητοῦ.

Κλῆδε θεὸς μεγάλοιο πύλας ἀκαμάντας ὀλύμπου,
Φοῖβε ζεδ ζάθεαν αἰθέρος ἀκρόπολιν.

Ἤδη γὰρ πόντος ὑπεζύγιαν δορὶ ῥώμης,
Καὶ χθών. θραύεται οἶμος ἐς ἄβατος.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Πυλῶν λεωνίδεω καπίδων δέμας ἀλλοδαΐκλου
Ξέρξης ἐχλαίνᾳ φαρεῖ πορφυρέῳ.
Καὶ νεκύων ἦχσεν ὁδὸν ἀσπαστὰς μεγάλας ἥρως,
Οὐδὲ χμὴν τοσσάδε πάις μαθὼν ὀφέλλεν.
Ἀσσὶς μοι τύμβου κόσμος μέγας· ἔρρε τὰ περσῶν·
Ἥξω κεἰς ἀίδαν ὡς λακεδαιμόνιος.

ΒΑΣΣΟΥ.

Λῃστὴς ἀκάπτοιο πελάγεσσιν ὅτε ναύτας
Δύτε σὺν ἐξ αἰδὴς πόντας δρυόφατος,
Σὲ πᾶσ τὰς ὁ σόλος εἶπεν. ἰδ' ὡς πάλι τρόφιμα πόντου
Τραύματα, κἠν γέρουσι δῆρις ἐνέστι μονοις.
Νῦν γε μόθου χρέος ἄδε, καὶ εἰς ἐμὸν ἀμπαύσατε
Ὕπνον, ἀνίκητον δῆμος ὁπλίτης.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Ὀ θρασὺς ἀνὴρ ὁ μέγα κλέος, ἢ κυνέγεσσιν
Νᾶμα χόλον, ἢ πόρτων ἔργα καλιστόλεμον;
Ἄρεος ἀχμητὴς Ἰταλὸς ὧδε χεύμασι ῥηγνὺς
Κλῆτις ὃν πολλῶν ἡμιθάνης βελέων,
Ἄιετον δ' ἅπαξαπτα φίλῳ τραφὼς ἰὸν ὑπ' ἐχθροῖς,
Αὐτὸς δρυόφατον ἀνδρὸς ὃν νεκύων·
Κτείνας δ' ὃς σφ' ἐκόμιζεν, ἐρὶς ἀνεσώσατο χαροῖς,
Μοιρίδιον ἀπτῆνον δεξάμενος θάνατον.

Ἀδηλον.

Ἄϊαντος ὧδε τύμβον ἀπαρνήσιον ὧδε χάσας
Φρυξ, ἐπέων κακὸς ἦρχεν ἐπεσβολίης.
Αἴας δ' οὐκ ἔτι μίμνεν, ὁ δ' αὖτις ἐγώνεν ἔνερθε·
Μίμνε δ' οὐκ ἔτλη ζώος ἀποφθίμενον.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους ἀχιλλεὺς ἀχαμέμνονος πρωθήκτος.

Ἐχθρὸς νεῦ ἀχαμέμνον ἐμὸν φρονέοντα θυμόν;
Ἐχθρὸς οὐ σαδίην ὅσσον ἀδελφεὸς ἐκτορέος ἔσο;

Νῶν δ' πόντες ὅλοντο τεὴ πολυπήμονι λώβῃ·
Σοὶ δ' αὖτ' μεγα πῆμ' ἠχεῖ θανατοιο γέρφον.
Ἀφεσσίωης κακὰ ἔργα, καὶ ἀφετα πήματα πάσης,
Ὅς πᾶσιν δάναισιν ἔρηϊον ἔρκος ἔτυχθης.

ΑΔΑΙΟΥ.

Ἀχαιὲ καὶ ξέρξης περσῶν κράτον ἐλλάδος ἐς γᾶν,
Καὶ τόσος βύρειας ἄλαγ' ἀπ' ἰταλίας.
Ἀλλ' ὁ μὲν, βύρωπᾶ δοῦλον ζυγὸν αὐχένι θήσων
Ἦλθεν, ὁ δ', ἀμπαύσων ἑλλάδ' δουλοσύνας.

Ἄδηλον.

Κοίρανος βυρώπας, ὁ καὶ εἰν ἁλὶ καὶ χθονὶ γέρσον
Τόσσον ἀνάξ θνατῶν, ἔξοχον ἀθανάτων,
Ἐνοδίᾳ τὰ λάφυρα χθὼν θρασέρς κιρκάδα
Καὶ τέκνων, καὶ ὅλας γᾶς ἔθετ' ὁδριάδος,
Υἱὸς εὐμμιχία δαμαστίου. ἀ δὲ φιλίππου
Δόξα πάλαι θείων ἀλκυόεσσα φρόνων.

ΕΙΣ ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΙΝ,

ΕΥΗΝΟΥ.

Κἠν μὲ φάγῃς ὀδὶ ῥίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω
Ὅσσον ὑπεσσείσας σοι τράγε θυμὸν ὤνω.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Ταραντίνου.

Ἰξαλὲς βύπώγων αἰγὸς ποσὶ ἐν ποτ' ἀλωῇ
Οἴνης βιὸς ἀπαλοῖς πόντας ἔδακε κλάδοις,
Τῶδ' ἔπος ἐκ γαίης τόσσον ἀπυέ, τεῖρε κάκιστε
Γαθμοῖς ἢ μέτεσσιν κλῆμα δ' καρποφόρον.
Ῥίζα γὰρ ἔμπεδος οὖσα, πάλιν γλυκὺ νέκταρ ἀποσσ
Ὅσσον ὑπεσσείσας σοι τράγε θυμὸν ὤνω.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ μακεδόνος.

Οἱ χεῖρες ἀεὶ χέρδη κερδήσαντό μου· ἀλλ' ἐκρεάθην,
Ἀεὶ χέρδη καὶ τοὺς βιὸς χεῖρες ἐκκρεάσας.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἀΰλῳ με πλατανίσσον ἐφερπύζουσα καλύπτῃ
Ἀμπελος, ὀθνείη δ' ἀμφιτέθηλα κόμῃ,

Η ωρὶν ἐμοῖς δα λέξοισιν ἐνὶ φρέσα' ὀρσοθύμοις
Βοτευας, ἢ ταύτης οὐκ ἀπετηλοτερη.
Τοιῶν μὴ τοι ἔπειτα λιπωλείοω πίσε ταρίω,
Ἠπίς ἀμείψασθαι καὶ νέκυν οἶδε μόνη.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ξῦνον ὀπηνίκα δαῶμα κατείδομεν ἀοῖς ἅπασα,
Πῶλον ἐπ' ἀνδρομέαν ζαρκα φρυασσόμενον,
Θρηϊκίης Φατνης πολιος λόγος εἰς ἐμὸν ὄμμα
Ἠλυθε· δίζημαι δ' ὕστερον ἡρακλέα.

Ἀδηλον.

Τλῆθι λεών ἀτλητα παθών, τέλος ὀπι θυμῷ.
Οὐδεὶς αὖ θεσπτων ἀδίκως πιον ὄβριμος.

ΕΙΣ ΑΓΕΙΛΗΝ, κεξ ζς

ΜΟΥΣΙΚΙΟΥ, οἱ δὲ, ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Ἀκύωρις μούσαισι, κεφάσια τὸν ἀφροδίταν
Τιμᾶτ', ἢ τὸν ἑὸν ὑμνῶν ἐφοπλίσομαι.
Χ' αἱ μοῦσαι ποτὶ κύπριν, ἀρεῖ τὰ τω μύλα ταῦτα·
Ἠμὶν δ' οὐ πέπαται τῦτο δ' παιδάριον.

Ἀδηλον.

Οἷος ἐρὼς τὸν ἔρωτα, βλέπει τὰ σὰ πρῶτ' ἀφλῦμαι.
Χὠ ταὼς, βέπτα, καὶ πάλι κύκνος ἔσῃ.

ΕΙΣ ΑΡΕΤΗΝ, κεξ ηζ

Ἀδηλον.

Ὦ τοῖχοι μύθων εἰδήμονες, ὦ πρωάρισα
Δόγματα ταῖς ἱεραῖς ἐν δόλιοι σελίσιν,
Τὰν ἀρετὰν, ψυχᾶς ἀγαθὸν μόνον, ἀδὲ δὲ αὐδρῶν
Μοῖρα καὶ βίοτον ῥύσατο καὶ πόλιας
Σαρκὸς δ' ἡδυπάθημα φίλον λόγος ἀθρήσαν δηλοῖς
Ἡ μία τῶ μνήμης ἦνυσε θυγατέρων.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους περὶ, ἀποθνῳόντος

περὶ κλέους.

Σᾶς ἀρετᾶς ἱδρῶτι καλὴν ἀπέδωκεν ἀμοιβὴν
Σὸς γλυκὺς ἡρακλὲς ἔπεϊ πόνος ἀσσοτον ὄλβος
Ἀνδράσιν οἶδεν ἀγὼν μετ' ἀπείρονα κύκλον ἀέθλων.

Εἰς ὁ αὐτός.

Σοὶ χάριν ἐκτετέλεσται πόνος καὶ ἀθέσφατος ἱδρώς,
Χῶρον ἔχω πολύολβον, οὐ προσέλαχεν αὐήρ.

ΟΝΕΣΤΟΥ

Ἀμβάλλων ἐλικῶπα μεγαλωκάμες ἀλλ' ἐχορεύθης
Πηγασίδος χρήνης νέκταρέων λιβάδων,
Οὕτω καὶ θρῄνης πόνος ὀρθιος· ὦ δὴ ἔπ' ἀκρον
Τέρμα μολῆς, ἁρύσῃ πιερίδων χαρίτας.

ΠΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου

Μήτε βαθυκλεάροιο τυχὴς κυφίζεο ροιζῳ
Μήτε σεο γναμπτὴν φέρων τις ἐλθέμεν.
Πᾶς γὰρ ὁ τὰ ἀστατέρι βιος πολεμίζεται αὔραις.
Τὴν καὶ τὴν ἁλιωὼς αὐτὶ μεθελκόμενος.
Ἡδ' ἀρετὴ, ξανθεσσι τι καὶ ἀτρεπὲς ἐπὶ μοιρῃς,
Κύματα θαρσαλέως πολυπόρος βιότου.
Παῦρα δ' ἐπὶ τ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ δύναται ἐόντων
Γ ὀλλοί τοι ἁρπακτῆρες, παῦροι δέ τε βάκχοι.

ΕΙΣ ΑΣΕΒΕΙΣ, χξ θ

Εἰς τὸν φθείραντα τὴν ἑαυτοῦ μητέρα.

Μή θαλάσσης τὸν ἀγαπητὸν ἐκκυσι κῦμα γλυκάζαι.
Γῆ μήτηρ πάντων μισοφόρου δέχετ' ἀνδρα.
Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ ἐκ τοῦ ἐκείνου τοῦ
ἀδελφὸν φιλομήλης.
Σὸς μὲ πόθος κακοεργὸς ἐνὶ σπηλυγγὶ βαθείῃ
Μοιρώσας, βαρύποτμον ἐμὲ ἀπέχεροε χρειοῖς.
Σὺ τυγχὰ δέ μοι πόρεν ἐδώνα πολυτλήτοιο γάμοιο,
Γλῶσσάν ἐμὴν ἐδέσατε, καὶ ἐσοέσεν ἡδὺ φωνῆσαι.

Εἰς ὁ αὐτός.

Χαῖρε κακοεργὸν θῆρα σεῖο κασιγνήτης φιλομήλης,
Χαίροις εἰ τόδε γ' ἐστὶν· ἐμοὶ δέ σοι ἀλγεα θυμοῦ
Γέπλος ἀπαγλείλαε, τὰ μοι λυγρὸς ὤπασε τηρός·
Ὃς μ' ἔρξας βαρύποτμον ἐν ἔρκεσι μηλονόμοισιν,
Γρῶτον πρὶν γενίης, μετεπείτα δὲ νόσφισε φωνῆς.

ΕΙΣ ΑΣΩΤΟΥΣ, κξδ ιζ

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Τὸν πατρικὴν πλοῦτον νεος ὢν ἥρως ὁ μυρίπνου
Ἀφρῳδίτης εἰς ἀκρα τρεις ὀξέχεεν δαπάνας.
Ἀλλ' ἅμα δυσχείμεριον πατρικὴς φίλος ὡς ἐνόησεν
Ἤδη καρφαλέην τειρομένου πενίην,
Καὶ μιν δακρυχέοντ' ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτὴν
Θῆκε δυσαλγέσσης, πολλὴ βπιμειλιάδος.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἥρωνι πρὸς ὑπίδας ἦλυθε πλοῦτος,
Αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτρέφετ' ἐν δαπάναις.
Γαστρὶ χάριν μόνος πᾶσαν ἔλειν οὐ κτεάνων κόσμον,
Τῆθ' ὑπὸ τὴν μαραγαστέρα μυρσινέων.
Οὕτω μὲν ἥρωνα θοὸν πέρσεν ἀμφεκάλυψεν
Οὐλομένης πενίης κῦμα παλιρρόπον.
Εὐκλείμων δ' ἐδάκρυε θοὸν πέρσεν ὀκ' ἐπὶ χεῖνον,
Ἀλλὰ δυσαλγέσσης ὠκεϊκά τε καὶ θαλάμων.
Ἐγὼ δ' ὡς ὀκ ἐστὶ κακὸς χέρσηπνον ἀνδρα
Τοῖς ἰδίοις, εἰ πίσυν' ἀλλοτρίοις.

ΕΙΣ ΑΥΛΗΤΑΣ, ΚΑΙ ΑΥΤΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ ὀρχηστάς, κξδ ιζ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἰμερὸν αὐλήσαντι πολυκτεάνων ἀπὸ λωτῶν,
Εἶπε λιγυφθόγγῳ φοίβος ὅπι γλαφυρᾷ,
Μαρσύη, ἐξεύρου τεὸν ἅρεμα. τοῖς δ' ἀνέμυνης
Αὐλοὺς ὀκ Φρυγίης σοὶ χρήσατο.
Εἰ δὲ σὺ τοιούτοις τοτ' ἐπέπνεες, ὀκ ἂν ὑάγνις
Τῷ ὅπι μὴ αἰδρῳ κλαυσε δυσαγλοΐην.

ΒΟΗΘΟΥ.

Εἰ τοῖος θρῄσσης ἐς ἱερὸν ἦλθεν ὄλυμπον
Κῶμα ζῳὸν λύκας σὺν ποτε καὶ σατύροις
Οἷον ὁ τεχνήεις πύλα δὶς ὠρχήσατο χείρων.
Ὀρθὰ κτ' ἀγκίχυρ τεθμὰ μυσοπόλων,
Παυσαρμὴν ἔλαχεν διὸς αἰ φάτο σὺ γὰρ μόνος ἦρη
Ἐξεύρω σε μέλη, βάκχον ἐγὼ δ' ἐτέχθη.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Ὀρφεῦ, ἐπεὶ σὲ θεὸς ἔπλασε, σὴ δὲ λύρα σὲ
Θρῃκίην ἐποίησε φρύγα, τί σὲ δεῖ μελπομένῳ;
Οἴμοι μοι καὶ τέχνης καὶ σώματος· οὐ σὲ ἀθύρει
Ἔρρι λαοσσοΐα μιγὶς ὁμάδου·
Οἷα σὺ ποικιλότερπε σαφ' ὑπνώσας ἐν ἀκουαῖς
Ἄυτος πασιθέης ὕπνος ἐν ἀγκαλίσιν.

ΑΛΚΑΙΟΥ.

Σύμφωνον μὲν ἄχοις κεφαλᾶν μέλος ἁρμονίαν τε
Δωρὶς ἔπνευσε δαιδαλίδας,
Καὶ σὺ μέλας ὠδῖνα χεραυνίου ἔπνευσε πυρὸς
Ἑρμᾶ, ἀειζώων ἄγαλμα θρεπτῶν.
Μοῦνος δὴ εἶν ἱερῇσι δόμοις σέβεν ἀφνειὸς ἐόντας
Μοῦνον λαιψηρὰς ἔστεφε πτέρυγας,
Θῆβαι γὰρ ἔτευξαν, ἐπεὶ κλέος ἐν δὲ λυαίου
Νηῷ φορμίγγα θῆκαν καὶ καλάμους.

Τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἡλίου ἀγαλμάτιον.

Οὐκέτ' ἀνὰ φρυγίην πιτυώδεα δῶν ἐπὶ πέτρην
Κρούομαι ἀλλ' ἀγαθῶν Φοίβου μοῦσα δόναξ·
Οὐδὲ σὺ σὰς παλάμας τειτωνίδος ἔργον ἀθύρεις
Ὡς πρὶν ἀποφθιμένου νύμφοχλυὲς σάτυρε.
Δηὼ γὰρ λευκιόπεδας σφίγγει χέρας, ὁππόθι κεῖνος
Θνατὸς ἐὼν θείαν εἰς ἕδος ἠντίασας.
Λαοὶ δ' οἱ κλάζοντες ἴσον φορμίγι μολπὴν
Ὦ πάσαν ἐξαέθλων, οὐ τέφος, ἀλλ' αἰδήν.

ΕΙΣ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑΝ, ΚΕΦ. ΙΒΦ.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ μακεδόνος.

Ἄρχει μοι χλαίνης λιτὸν σκέπας· ὧδε δὲ πήρης
Δούλωσω, μουσέων ἄνθεα βοσκόμενος,
Μισῶ πλοῦτον ἄγαν, κολάκων δ' ἔφορον· τόδε πρὸς ὄφρυν
Σὴν τίθεμαι· οἶδ' ὀλίγης δαιτὸς ἐλεύθερον.

ΑΔΑΙΟΥ μιτυληναίου.

Οὐ τέρπω βαθυλήϊος ἄρουρεύς,
Οὐκ ὄλβον πολύχρυσον, οἷα ζυγός.

Α ὐτάρχεις ἐσσὶ μὴ βίου, μάχαινε.
Τ ὸ μηδὲν γὰρ ἄχαν, ἄχαν με τέρπει.

Ἀδήλων.

Ε λθὼν εἰς ᾅδου ὅτε δὴ σοφὸν ἤνυστε γῆρας
Δ ιογένης ὁ κύων, χρυσοῦν ἰδὼν ἔλαφον·
Κ αὶ φρώσας ὁ γέρων ὁ τελωνίου ἐλπίς ἔκειτο,
Τ οῦ πολλοῦ ἐκ πολλοῦ ζευχθὲν ἀφύσας μόλου,
Ε ἶπεν, ἐμοὶ χαῖ νεῦ πλείων τόπος. ὅσσα γὰρ εἶχον
Π άντα φέρω σοὶ ἐμοὶ χρυσέ, σὺ δὴ οὐδὲν ἔχεις.

ΓΑΛΑΔΑ.

Ε λπίδος, οὐδὲ τύχης ἔτι μοι μέλει, οὐδὲ ἀλεγίζω
Λ οιπὸν τῆς ἀπάτης· ἤλυθον εἰς λιμένα.
Ε ἰμὶ πένης ἀνδρεῖος· ἐλεύθερος δὲ σμικρὸς οἰκῶ,
Υ βρεισὴν πενίης πλοῦτον ἀποφρέφομαι.

ΛΟΥΚΙΑΔΙΟΥ.

Μ ηδύ γ' ἔπ' ἄλλοτε μὴς ὠνθρωφ' ἱλαρὸν τράπεζης
Ψ ωμὸν ὀνειδίζον γαστρὶ χαριζόμενος·
Ἄ λλοτε μὲν κλαίοντι, καὶ ἐσυμπαθέως ὀμόσαι,
Σ υγκλαίων, καὶ τῆς συγγελόωντι χαρῆ,
Ο ὔτε σύ γε κλαύσειας ἀχαριστότερος οὔτε γελάσαις.
Κ αὶ κλαίω μετὰ τοῦ, καὶ γελάω μετὰ τοῦ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ω ς τὸν ἐμὸν ζόφον, ὦ σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε.
Ω ς δὲ βιωσόμενος, φείδεο σῶν κτεάνων.
Ε ἰ δὴ ἀνὴρ σοφὸς οὗτος, ὃς ἀμφω ταῦτα νοήσας,
Φ ειδοῖ καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφαρμόσατο.

ΠΑΛΑΔΑ.

Β έλτερόν ἐστι τύχης καὶ θλιβομένης ἀνέχεσθαι,
Η ὲ πλουτεῖν τὸν τῆς σωφροσύνης.

ΚΡΑΤΗΤΟΣ τοῦ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Χ αῖρε θεὰ δέσποινα, ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα,
Ε ὐτελίη, κλεινὴς ἔκγονε σοφροσύνης.
Σ ὴν δ' ἀρετὴν τιμῶσιν ὅσοι πάρος ἀσχολίαν.

ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ.

Οὐκ ἐθέλω πλουτεῖν, οὐδ' ὄλβομι· ἀλλά μοι εἴη
Ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

Ἄδηλον.

Ζῆσον λογισμῷ, καὶ μάψ ἀενδεής.

Ἄδηλον.

Σώματα πολλὰ τρέφω, καὶ δώματα πολλ' ἀνεγείρω,
Ἀτραπὸς εἰς πενίην ἐστὶν ἑτοιμοτάτη.

Ἄδηλον.

Ὦ χαῖρ' κυνόμυια, δι' ὧν ἐλάχες ὦ δόσποτοι
Ζωμοῦ πωλεῦσι δεσμὸν ἐλευθερίης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ βίον, κεξ ιηζ

ΑΡΧΙΟΥ.

Θρῄκας αἰνείτω τις, ὅτι σοναχεῦσι μάχας
Μητέρες ἐκ χλαπῶν ὠδῖς φάος ἐρχομένοις,
Ἐμπαλιν ὀλβίζοισιν ὅσοις αἰῶνα λιπόντας
Ἀσωϊδὴς ἥρως λάσιος ἐμύρατο μόρος.
Οἱ μὲν γὰρ ζώοντες, ἀεὶ πόνοισι δαμῶσιν
Ἐς κακά, τοῖς δὲ κακῶν οὐδὲν ἔχος φίλτερον.

Ἄδηλον.

Τὸν βίον ἢ ἐφάκλητε πολὺ πλέον ἢ ὅσον ἔζης
Δάκρυ· νεὼ ὁ βίος ἐς ἐλεεινότερος.
Τὸν βίον ἄρτι γλαδημόχριτε πλέον ἢ ὁρίνω·
Νεὼ ὁ βίος πάντων ἐστὶ γλοιότερος.
Εἰς ὑμέας δὲ καὶ αὐτὸς ὁρῶν, ὃ μεταξὺ μερμηρῶ
Πῶς ἅμα σοὶ κλαύσω, πῶς ἅμα σοὶ γλάσω.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ, οἱ δὲ, ΚΡΑΤΗΤΟΣ τῷ κυνικοῦ.

Πολίου τις βιότοιο τάμου τέλος; εἰν ἀγορῇ μὲν,
Νείκεα καὶ χαλεπαὶ φρῆξιες· ἐν δὲ δόμοις,
Φροντίδες· ἐν δ' ἀγρῷ κάματων ὀλίγις. ἐν δ' ἁλὶ φάσθαι,
Τάρβος. ὅπῃ ξείνης δ', ὦ μάκαρ, ἔζης πτόλιος.

Ἤνδ'

Ην δ' ἄπορῆς, αὐτὸς θὲς ἐχθὲς γάμον; ὃς ἀμέριμνος
Εὕρατο. οὐ γαμέῃς; ζῆς ἔτ' ἐρημότερον.
Τέκνα, πόνοι πρώϊοι ἅπαντα βίον. αἱ νεότητες,
Ἀφρονες αἱ πολιαὶ δ' ἔμπαλιν ἀδρανίαι·
Ἦ ἄρα τοῖν δυοῖν ἕνος αἵρεσις, ἣν ὁ θεὸς ἔθηκε
Μηδέποτ', ἢ ὁ θανὼν αὐτίκα λιτὸς ἔβη.

Ἐκ τῶν Στοβαίου παρατιθεμένων. ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ.

Γαστρὶ βιότοιο πάμπρωτα τέτυκται. εἰν ἀγορῇ μὲν
Κῶδια, καὶ πίνυται πρηξίες· ἐν δὲ δόμοις,
Ἄρτος· ἐν δ' ἀγροῖς, φύσιος χάρις. ἐν δὲ θαλάσσῃ
Κέρδος. ὅτῳ ξείνης, ἣν μὴ ἔχῃς τι, χλέος.
Ἦν δ' ἄπορῇς, μόνος οἶδας. ἔχεις γάμον; οἶκος ἄριστος
Εὕρατο. οὐ γαμέῃς; ζῆς ἔτ' ἐλαφρότερον.
Τέκνα, πόθος· ἀφρονίης ἅπαντα βίος. αἱ νεότητες,
Ῥωμαλέαι· πολιαὶ δ' ἔμπαλιν εὐσεβέες.
Οὐκ ἄρα τῶν διττῶν ἕνος αἵρεσις, ἣν ὁ θεὸς ἔθηκε
Μηδέποτ', ἢ ὁ θανὼν πολλὰ μὲν ἔβλαβίου.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν, καὶ πολλὰ περέρχεται ἡμᾶς.
Ἦν δὲ μή, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ περερχόμεθα.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Γῆς ἐπέβην γυμνός, γυμνὸς θ' ὑπὸ γαῖαν ἀπειμι.
Καὶ τί μάτην μοχθῶ, γυμνὸν ὁρῶν τὸ τέλος;

Τοῦ αὐτοῦ.

Γλῶς σοι ἱερὸς ὁ ζῆν· χρὴ ζόμεθ' οἱ μὲν ἐν αὐτῷ,
Πολλάκι ναυηγῶν πολλάκις ὀρθότερα.
Τὼ δὲ τύχῃ βιότοιο χυδερνήτειραν ἔχοντες,
Ὡς ἐπὶ τὸ πέλαγος ἀμφίβολοι πλέομεν.
Οἱ μὲν ἐπ' εὐπλοίαν, οἱ δ' ἔμπαλιν· ἀλλὰ μιᾷ πρὸ-
Εἰς ἕνα τ' ἐκ χθονὸς ὅρμον ἀταρχόμεθα. τες

Τοῦ αὐτοῦ.

Σκηνὴ πᾶς ὁ βίος, καὶ παίγνιον· ἢ μάθε παίζειν,
Τὼ σπουδὼ μεταθεὶς, ἢ φέρε θᾶσσον ὁδόν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ τὸ φέρον σε φέρει, φέρε καὶ φέρου· εἰ δ' ἀγανακτεῖς,
Καὶ σαυτὸν λυπεῖς, καὶ τὸ φέρον σε φέρει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δακρυχέων γενόμην, καὶ δακρύσας ἀποθνήσκω·
Δάκρυσι δ' ἐν πολλοῖς τὸν βίον εὗρον ὅλον.
Ὠγένος ἀνθρώπων πολυδάκρυτον, ἀσθενές, οἰκτρόν,
Συρόμενον κατὰ γῆς, καὶ διαλυόμενον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὠγένος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, αὐτοχόλωτον,
Μέχρι τέλους βιότου μηδὲν ἐπιστάμενον.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Ἡδέα πάντα κέλευθα λάχεν βίος. ἄστεϊ μέσσῳ,
Εὖχος, ἑταιρεῖαι· κρυπτὰ δόμοισιν ἄκη.
Ἀγρὸς τέρψιν ἄγει, κέρδος πλόος· ἀλλοδαπὴ θὼν
Γνώσιας. ἐκ δὲ γάμων, οἶκος ὁμοφρονέει·
Τοῖς δ' ἀγάμοις ἄφροντις ἀεὶ βίος· ἕρκος ἐτύχθη
Πατρί, τέκος. φροῦδος τοῖς ἀγόνοισι φόβος.
Ἠνορέην νεότης, πολιὴ φρένας οἶδεν ὀπάζειν.
Ἔνθεν θάρσος ἔχων, ζῶε, φύτευε γένος.

Ἄδηλον.

Πῶς τις ἄνευ θανάτου σε φύγοι βίε; μυρία γάρ σευ
Λυγρά· καὶ οὔτε φυγεῖν εὐμυρές, οὔτε φέρειν.
Ἡδέα μὲν γάρ σου τὰ φύσει καλά, γαῖα, θάλασσα,
Ἄστρα, σελήνα, αἴης κύκλα καὶ ἠελίου·
Τἄλλα δὲ πάντα, φόβοι τε καὶ ἄλγεα. κἤν τι πάθῃ τις
Ἐσθλόν, ἀμοιβαίην ἐκδέχεται νέμεσιν.

Ἄδηλον.

Πάντα γέλως, καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν.
Πάντα γὰρ ἐξ ἀλόγων ἐστὶ τὰ γιγνόμενα.

Ἄδηλον.

Φροντίδες οἱ παῖδες· μέγα μὲν κακόν, εἴτι πάθοιεν·
Εἰσὶ δὲ καὶ ζῶντες φροντίδες οὐκ ὀλίγαι.

Ἡ γαμετὴ, χρῆσθαι μοι ἐχθίνα τέρψιν ἐς αὐτήν·
Ἡ δὲ κακὴ, πικρὸν τὸν βίον αἰδρὶ φέρῃ.

Ἀδέσποτον.

Ὦ θηρὰν βροτέ μᾶλλον αἰμερε, πόντα σε μισεῖ
Παντολέπορ· πόντη δ' οὐκ δέχεταί σε μέσῃ.
Ἢν ὅπῃ γῆς φύγῃς, ἀλλ' ἐχθρὸς λύκος· ἢν ὑπὸ πόρις ὕλης
Ἐνδρόβατης, ἀσὶς δεινὸν ὑπερμενόων.
Γῆρας ἢν φύγῃς καὶ νῆλιν; ὁ δ' οὐ δίναις χροκόδιλον
Ἔπρεφεν, εἰς ἀσεβὴς θῆρα δικαιότατον.

ΕΙΣ ΒΡΕΦΗ, ΧΞΔ ιδ

Ἀρχίου.

Λυσίππης ὁ νεόγυος ὅπτι χρυσοῦ παῖς εἶπεν,
Ἀγαναχλείης ἤρχετο δυσμορίης·
Ἡ δὲ μεθοδύνησεν, ἀπὸ φέρουσα τόκον φέρουσα
Μᾶζον, τὸν λοιμοῦ λύτορα καὶ θανάτου.

Ἀντιπάτρου.

Δωμοῦ ἰπποκράτεες ἔθανε βρέφος ἐς πλατὺ πόν-
Χθὸς, ὑποσείων ἔρπυζ' οὐκ ἀλύσης, (τον
Πλησθὲν ἐπεὶ μαζῶν ἔπιεν πολύν. ἔρρε θαλασσα,
Ἡ βρέφος ὡς μήτηρ ψύσαο δεξαμένη.

Βιάνορος.

Ἡρίπεν ἐξ ἀκρης δίμοιρος ἀφρόος, ἀλλ' ὅπτι παιδὶ
Νηπιάχῳ, ξεφύσου πολλὸν ἐλαφρότερος.
Φείσατο κυβερνοσύνης καὶ ἐρεὶ πιον. ὦ μεγάλαυχοι
Μητέρες, ὠδίνων καὶ λίθος αἰθαλέστερα.

ΕΙΣ ΓΑΜΟΝ, ΧΞΔ ιε

Ἀδήλου.

Εἴτις ἅπαξ γήμας, παλιδδύτερα λέκτρα διώκει,
Ναυηγὸς πλώοι δὶς βυθὸν Ἀργαλέον.

Γολανωνίδου.

Πῶς παίδων (εἶπεν) ὁμαλίζομαι, ὦ με θανοῦσαν
Στείλῃς, μὴ πείσασ' δευτέρῳ φίλτρα γάμου.

Εἶπεν. ὁ δ' εἰς ἕτερον ἐπαύδασεν. ἀλλὰ φίλιννα
Διοκλῆν λήθης πῶμα τὸ καὶ Φλιάσιον.
Νυκλῆ δ' ἐν πρώτῃ θαλάμου φάσε μῆνις ἀφυκλος,
Ὡς μὴ λεχ' ἰδεῖν δεύτερον ἠέλιον.

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Καλὰ τὰ πρῶτα νίκης χειμήλια. πρῶτα νίκη δὲ
Τὸν βίον ὤλεσεν αἰπὺς Φυλακομόρων.
Τοιοῦτον ἐν δεσμοῖς ἄλεκτον λάβε, καὶ λίνα κόσμῳ
Δὸς βροτόν· αἰπὺ σθένει. φεῦγε δὲ μαχλοσύνην.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους ἐλένη, μονομαχούντων μᾶλλον ἢ πρίδος.

Εὐρώπης ἀσίης τε δορυδενέες βασιλῆες,
Τμῖν ἅμ' Φοτερῃσιν ὅπι ζυγὸν ἴσα ταλάκμη,
Τίς χεν ἐμὲ τλήσειεν ἐλοὶ δυσηνορίην ἀκοίτης
Ζεὺς δὲ πατὴρ δικάσσειεν, ἀνὴρ δέ κε κυνοβολήσειεν
Μὴ πάλιν ἀμφὶς ἔλῃ με γαμοκλόπος αἰχμὴ Ἀχαιοῖς.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.

Ὥρη ἐρᾶν, ὥρη δὲ γαμεῖν, ὥρη δὲ πεπαῦσθαι.

ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ.

Εὐδαίμων ὁ θεὸς τὸν μὴ ὁ μηδενὶ μηδὲν ὀφείλων,
Εἶτα δ' ὁ μὴ γήμας, τρίτον, ὅστις ἄπαις.
Ἢν δὲ μανεὶς γήμῃ τις, ἔχῃ δ' ἐλεύθερον, ἣν καταρύζῃ
Εὐθὺς τὼ γαμετὼ, τρισθενέα λαβὼν μεγάλην.
Ταῦτ' εἰδὼς, σοφὸς ἰαδί· μάτην δ' ὀπίχειρον ἔασον
Πολὺ δ' ἔχειν ζητεῖν, καὶ λίνες αἱ μονάδες.

Ἀδήλου.

Οὐκ ἔστι γήμας ὅστις οὐ χλιάζεται,
Λέγουσι πάντες, καὶ γαμοῦσιν εἰδότες.

Ἀδήλου.

Ἀρχὴ γάμου γυνή· τέλος δὲ δεινὸν ἐχθρός.
Ἐν τῷ (ἢν εἰ) τἀγαθὰ τῶν ἀγαθῶν.
Εἶθ' ὅταν εἰσέλθῃ γαμετὴ, πάλιν οὐδὲν δοκεῖ σοι
Ἐν τῷ (ἢν εἰ) πάντα κακὸν τὰ κακά.

Ἀλλὰ χάρη τεκέεσσι· ἔοικε νοῦν μιῶνε τέκνα,
Χαλκὴν ἔχων· σῶος δ' οὐδὲ τὰ τέκνα φιλεῖ.

ΕΙΣ ΓΗΡΑΣ, ΚΑΙ ΓΕΡΟΝΤΑΣ, ΚΕΦ. ιϛ.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ.

Γῆρας ἐπὰν μολῇ ἀπῇ, πᾶς δύχεται· ὣς δὲ ποθ' ἕλθῃ,
Μέμφεται. ἔστι δ' ἀεὶ χρῆσον ὀφλόμενον.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Εἴτις γηράσας ζῆν δύχεται, ἄξιός ἐστι
Γηράσκειν πολλῶν εἰς ἐτέων δεκάδας.

ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ.

Ὤμοι ἐγὼν ἡβης, καὶ γήραος οὐλομένοιο·
Τοῦ μὲν, ἐπερχομένου, τῆς δ', ἀπονισσομένης.

Ἀδέσποτον.

Ἀνθ' ἑλικοφθῆ μικρὸν σὺν ἄγλεσιν ἡδέος οἴνου,
Εἰς ὀξὺ τρέπεται τοῦτο δ' ἁλπόμενον.
Οὕτως αὐτλήσας τὸν ὅλον βίον, εἰς βαθὺ δ' ἐλθὼν
Γῆρας ὁ πρεσβύτης, γίνεται ὀξύχολος.

ΕΠΙΓΟΥΝΟΥ ἢ ΠΑΛΛΑΔΟΥ.

Ἡ παῖς ὑπὲ πάλοισιν ἐν οἰναίθῃς νεάσασα,
Καὶ τεθνεῶν βοτρύων ῥᾶγα κομισσαμένη,
Νῶ οὕτω γεγάμηκ'. ἴσθ' ὡς γέρων οἷα δαμάζει.
Καὶ σαφυλὴ γήρως αἰθαίνεται ῥυτίδων.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Χθιζὸν κωμάσαντ' ἐφ' ἑστιὴν ἄθρακα γέρων
Τὴν χεῖρ' ἐπὶ τὴν βεβηκυῖαν ἐξεπάταξε φόβος·
Γνόμενα δ' ὑγιὴς ἐκ τῆμος κατέμαθεν. ὦ θεὲ μείων
Γήρως καὶ θανάτου λῆμα μόνη σοφίη.

ΦΙΛΩΝΟΣ.

Αἱ πολιαὶ σοὶ νῶ, γεραρώτεραι αἱ δὲ ἀτερ νοῦ,
Μᾶλλον τὴν πολλῶν εἰσιν ὀγδοάδ' ἐτῶν.
Αἱ τείχες, ἦν σιγᾷς, εἶσι φρένες· ἦν δ' ἀλαλήσῃς,
Ὡς αἱ τῆς ἡβης, οὐ φρένες, ἀλλὰ τείχες.

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ,
καὶ ἰζς

ΠΑΛΛΑΔΑ Εἰς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἀνδρομάχην.

Μ ὴν τ' ὀλοφύρῃ γαμετὴν ὁ παλαιὸς γεγαμηκώς,
Καὶ τῶνδε τῆς τέχνης μιμνόδος ὀρχαμίδος.
Ὤμοι ἐγὼ πολυμήνις, ἔχων δι' ὅλου τὸν αἰῶνα,
Τέχνης γραμματικῆς, καὶ γαμετῆς μαχίμης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μ ὴν ὁ Ἀχιλλῆος καὶ ἐμοὶ τῷ Φαίδρῳ γεγήθηται
Οὐλομένης πενίης γραμματικεύσαντι βίος.
Εἰ δὲ σὺ δὴ σοῖς δμῳαῖς με κατεκτάνε μὴν ἐκείνῃ,
Γείνατο λοιμὸς ἐμοὶ γραμματικῆς ὄλεθρος.
Ἀλλ' ἴν' ἀφαρπάξῃ βεβιοπίδα θῆρι ἀγαμέμνων,
Τὼς δ' ἐλέγω· ὄπαζε, θῶκος ἐγὼ γραμμάτων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὀργανα μουσάων, τὰ πολύφρονα βιβλία πωλῶ,
Εἰς ἑτέρας τέχνης ἔργα μετεργόμενος.
Πιερίδες σώζοιτε. λόγοι, σιωπᾶν ὁμοῦ ὑμῖν
Σιώπαξις γὰρ ἐμοὶ καὶ θάνατον πορέχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχὴ γραμματικῆς, πενίας ἴχος ὅστις ἀπάρῃ·
Πρῶτος, μυρίων ἔχει· δεύτερος, οὐ λογίων.
Καὶ μετ' ὀλοφύρῃ, δεύτερος, οὐ λογίων.
Ὀκτώ τοι στίχες εἰσὶν ἀοιδῶν πάλιν ἄγκεα πολλά.
Τοῦ δ' ὀκτωκαιδεκάτου, τὰ ἑλώεια, καὶ κώνωπες ἄγριοι.
Γέμπου δ', οἰωνοί, καὶ χόλος ὅστις ἔσται.
Πῶς δ' ἂν γραμματικὸς δυνατὸς μὴ πέντε καθαίρας,
Καὶ πέντε πλώσας, μὴ μέγα πένθος ἔχῃ;

Τοῦ αὐτοῦ.

Καλλίμαχον πωλῶ καὶ Πίνδαρον, ἠδὲ καὶ αὐτὰς
Πτωχὰς γραμματικῆς, τῶν ἔχον πενίης.
Δωρεὸς γὰρ ἐμοὶ τοῖς Φιλέταιρον σιωπᾶν ἐλύσεν
Ὥστε με τῷ τε πιεῖν τῷ τε φαγεῖν ἄπορον.

Ἀλλά σύμου ὠθέσθη θεῷ φίλε μηδέ μ' ἐάσῃς
Σωδέσμῳ πενίης τὸν βίον ἐξανύσαι.

ΕΥΠΙΘΙΟΥ ἀθλιώτατου ἐξάπτος τιὼ καθόλου.

Τ αυτολόγων καπήλων φευ πλήθυος, ἠδὲ ἀοιδῶν
Ξ υσμάων, λεπίς ἔμ' ἐχράυσε δόναξ.
Ο μματά μευ κεκμήκε, τένων, ῥαχις, ἰνίον, ὦμοι·
Τ ῆς καθόλου δὲ φέρω τιὼ ὁλωΐῳ καθόλου.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Λίβραν ἐτῶν ζήσας μὴ γραμματικῆς ἐφυμοζόου,
Β υλβυτὴς νεκύων πέμπομαι εἰς ἀίδαν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ε νθάδε παῖδ' ὀλοιὸν ὃσις κεχολώτο σαφαπις,
Τ οῖσιν ἀπ' οὐλομένης μανίδος ἐξ χαμάθοις.
Ε νθα θοφὸς κτ. μίμνα φέρ' μαθὼν μετ' ἀνάγκης,
Β ίβλω καὶ χάρτη δησάμενη πενίῃ.
Ω ς δὲ καπνισμα λίθοι τ' ὠδὰ τ' θρόγον, ὡς πρὶν ἀτυμ.
Τ ὸν σμικρὸν χαρτὴν, τ' ὠδ' ἐλειπόμην. (ζον,

Στίχοι ἐγγραπτοὶ τὰ ἐξ ἐκκοπτέα ἀπὸ τοῦ ἐπιγράμματος.

Ἀ βεκλίτων ἐ φύλαξ, θεὸς ζυγοκαμψιμέτωπος.
Ἀ ἔρος δ' ὃν ἐφόχαις κὼκλῶν φθονγάζετο μύρ-
(μηξ.

ΕΙΣ ΓΡΑΦΙΔΑ, κεξ ιηξ

Ἀβεκλίτων

Η μὼν ἀλγεξον κάλαμος φυτὸν· ὃν δ' ἐμεῖο
Ο ὐ σῦκ', ὃ μᾶλλον φύεται, ὃ ἀφυλή·
Α λλά μ' ἀνὴρ ἐμύησ' ἰκανὸς ἰδὰ, λεπτὰ ἐρήσας
Χ είλεα, καὶ σφὸν ῥοῦν ὀχετευσάμενος.
Ε κ δὲ τοῦ, ὃν τε πίοιμι μόγις ποτὸν, ἔνθεος οἷα,
Π αῖ ἔπος ἀφθέγκλῳ τῶν δὲ λέγω σόματι.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ, κεξ ιθξ

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ο ρνὶς τὸ δόξ ἐστι γυνὴ, πτερὸς αἰπόδροσα,
Δ ῶρον αἰπετὸν, τὸ πτερὸς αἰπόδιτον.

Ανδρα γὰρ ἐκκαίει ταῖς φροντίσιν, ἠδὲ μεταίνει,
Καὶ γῆρας προπετὲς τῇ νεότητι φέρει.
Οὐδ' ὁ ζεὺς ἀμέριμνος ἔχει χρυσόθρονον ἥρην·
Πολλάκι γοῦν αὐτὴν ῥίψεν ἀπ' ἀθανάτων,
Ηέρι καὶ νεφέλῃσι μετήορον. οἶδεν ὅμηρος,
Καὶ διὰ συγγράψας τῇ γαμετῇ χόλιον.
Οὕτως οὐδέποτ' ἐστὶ γυνὴ σύμφωνος ἀκοίτῃ,
Οὐδὲ καὶ ἐν χρυσέῳ μιγνυμένη δαπέδῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πᾶσαν ὅμηρος ἔδειξε κακὴν σφαλερήν τε γυναῖκα·
Σώφρονα καὶ πόρνην, ἀμφοτέρας ὄλεθρον.
Εκ γὰρ τῆς ἑλένης μοιχευσαμένης, φόνος ἀνδρῶν·
Καὶ διὰ σωφροσύνην πηνελόπης, θάνατοι.
Ιλιὰς οὖν τὸ πόνημα, μιᾶς χάριν ἐστὶ γυναικός·
Αὐτὰρ ὀδυσσείῃ πηνελόπη πρόφασις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ο ζεὺς ἀντὶ πυρὸς πῦρ ὤπασεν ἄλλο, γυναῖκας.
Εἴθε δὲ μήτε γυνὴ, μήτε τὸ πῦρ ἐφάνη.
Πῦρ μὲν δὴ ταχέως καὶ σβέννυται· ἡ δὲ γυνὴ, πῦρ
Ασβεστον, φλογερὸν, πάντοτ' ἀναπτόμενον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αν πάνυ κομπάζῃς προστάγματι μὴ ὑπακούειν
Τῆς γαμετῆς, ληρεῖς· οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς εἶ,
Οὐδ' ἀπὸ πέτρης, φασὶν, ὅθ' οἱ πολλοὶ κατ' ἀνάγκην
Πάσχομεν. εἰ πάντες, καὶ σὺ γυναικοκρατῇ.
Εἰ δ' οὐ σανδαλίῳ φῄς τύπτομαι, οὐδ' ἀκολάστου
Οὔσης μοι γαμετῆς χρή με μύσαντα φέρειν,
Δουλεύειν σε λέγω μετριώτερον, εἴγε πέπρασαι
Σώφρονι δεσποίνῃ, μηδὲ λίην χαλεπῇ.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου.

Επταρον ἄγχι τάφοιο, καὶ ἤθελον αὐτὸς ἀκοῦσαι
Οἷάπερ ὠϊσάμην μοῖραν ἐμῆς ἀλόχου.
Επταρον εἰς ἀνέμους, ἄλοχον δέ μοι οὔτι κιχάνει
Λυγρὸν ἐν ἀνθρώποις, οὐ νόσος, οὐ θάνατος.

Εἰς ἀγαμέμνονα.

Ελλάδος ὀναετῆρες ἀμερμφέες ἡγεμονῆες,
Μηκέτι πισὰ φέεσθε γυναιξὶ δολοφρονέουσας.
Θηλυτέρη μ' ἐδάμασε, τὸν δ' ὀλαὲ δῖος ἑκηβόλος.

ΕΙΣ ΔΕΝΔΡΑ, κεζ κζ

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ, οἱ δὲ, ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Εἰνοδίῃ καρύῃ με παρερχομένοις ἐφύτευσαν
Γαμοὶ λιθοβλήτου παίγνιον βύσσοχίης·
Παίτας δ' ἀκρέμονάς τε καὶ ὀφθαλέας ὀρεδάμνους
Κέκλασμαι, πυκιναῖς χερμάσι βαλλομένη.
Δένδρεσιν ὐκάρποις ὀδὲν πλέον. ἦ γὰρ ἔγωγε
Δρεδαίμων ἐπ' ἐμοὶ ὔβριν ἐκαρποφόρησα.

ΚΑΛΛΙΝΙΟΥ.

Ηπαίρης ἐν δρυμοῖσι νόθης ζείδωρος ὀπώρης
Αχράς, θηεσθότου παρέμιον ἐρημοσύνης,
Οἰκείοις ὄζοισι μετέμφυκας, ἤμερα θάλλω,
Οὐκ ἐμὸν ἡμετέροις κλωσὶ φέρουσα βάρος.
Γνωτή σοι φυτουργὲ πόνου χάρις· εἵνεκα σεῖο
Αχράς ἐν ὐκάρποις δένδρεσιν ἐγλεάφομαι.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Μή μέμφῃ μ' ἀπίπειρον ἀεὶ θάλλουσ' ὀπώρῃ,
Αχράδα, τὴν καρποῖς πρώτοτε βειθομένην.
Οὐ πρώτα γὰρ κλάδοισι πεπαίνομαι, θῆρος ὑφέλκειν
Οὐ πρώτα δ' ὠμὰ μύρῃ, μητρὶ φέρεν κρέματα.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Τὸν φιλοπωλιστὴν δημόχριτον ἤντινα φθόρης
Ὦ ναθεφπ', ἀγλαὸν τοῦτο τὸ κῦφον ἔπος,
Ως ἡ λυκοπόρφυρος ἐγὼ καὶ ἐφώριος ἤδη,
Κεἰνῳ συκοφορῶ ταῖς ἀπύροις ἀκάλυις.
Σπευσάτω· οὐκ ἐχυρὴν γὰρ ἔχω ταύτην, εἴτ' ὀπώρην
Αχρὴν τοῦ χρήζῃ δρέψαι ἀπ' ἀκρέμονος.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Αὐτοθελὴς καρποὺς ἀποτέμνομαι, ὡς ἀπείρως
Παίχτε· μὴ σκληροῖς τύπτετε χερμαδίοις.

Μηνίσῃ καὶ Βάκχος ἀνυβρίζοντι τὰ κείνου
Ἔργα. λυκουργὸς μὴ λαθέτω σε τύχη.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ Βυζαντίου.

Κλῶνες ἀπηορέοι τανάῃς δρυός, ὄφρα κιόνων
Ἀνδράσιν ἀκρήτων καὶ μακὰ φυλλοσκίοις
Εὐπετάλοι, κεράμων σεληνωτέρῃ, οἷα φωτῶν,
Οἰκία τεπίγων, ἔνδιοι ἀκρέμονες,
Καὶ μὲν τὸν ὑμετέρησιν ἐπὶ σκιὴν ἑστακλινθέντα κέρμασι κώμαις
Ῥύσασθ', ἀκλίνων ἠελίου φυγάδα.

ΖΩΝΑ.

Ὦ νέρ, τὴν βαλέειν τὰν ματέρα φείδεο κόπτων,
Φείδεο δ' ἀμαλέας δ' ἐκ κεραΐζε πίτυος
Ἢ πόλιχνιν, ἢ τάνδε πολυτελέχον παλίουρον,
Ἢ πρίνον, ἢ τὰν ἁπαλέαν κόμαρον.
Τὴν ἦθι δ' ἴαχε δρυὸς πέλεκυν, κἀκκὰς γὰ ἔλεξαν
Ἁμῖν ὡς ματέρας ματέρες ἀντὶ δρυός.

Ἀδέσποτον.

Παιδάδος εἰμὶ φυτόν, βρομίῳ τί με βλίβετε κλῶνες;
Αἴρετε τὰς βοτρυνας, πρὸς γένυς ἁ μεθύω.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Φοῖβον ἀπὸ μάντιν ποτὲ δάφνη νεῦσ' ἀρέτειλε
Καὶ σὺ θεὸς σὺ βωμόν, κλῶνα μελαμπέταλον.
Ἐκ δὲ θεοῦ τεὸν οὖρον ἀμείλιχον ἀντιόωσα
Ἐχθὴς ἔσσα, φίλας ζώσα τὸν ἀνέπαλτον.
Ῥίζαν δ' οὐκ ἀπὸ γᾶς μῆκος βάλεν, οὐδ' ἀπὸ πέτρης
Καὶ σὺ μὴ ἰκίδιον τόδε λίθος δνόσατο.

Εἰς δάφνην ἀξίνῃ κοπτομένην.

Γοῖ φοίβου πεπόρευτο, ἄρης ὅτ' ἐμίγνυτο δάφνῃ;
Εἰς κλιναδίου πόρνης ἀπὸ δάφνης.
Λέκτρων ἑνὸς φθύσουσα, λέχος πολλοῖσιν ἑτοίμων.

ΕΡΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Ἰθὺ τοῦ σκιερὰν πλάτανον ξένε τάνδε περήσῃς
Ἃς ἁπαλῷ ζεφύρου πνεύματι φύλλα δονεῖ.

Ἔνθα μὲν νικᾶ ὥρας κλυτὸν εἴσατο μαράδος ἔρμαῖ,
Ἄλγεα καρποτόκου ῥυπόεντα καὶ κλέα ἀϊόντων.

Ὡς ἀπὸ πόνου.

Ἔρχεο, καὶ κατ' ἐμοῦ ἰὸν πίτνα, ἀ δ' ὀμίχλεον ὡς
Γᾶς μαλακῆς ἠχεῖ κεκλιμένα ζεφύρῳ.
Ἠνίδε καὶ κρωμύσμα μολίσαις, ἔνθα μολίσδων,
Ἥδιον ἐρημαίοις ὕπνον ἀγαν καλάμοις.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Ὑψίκομον τόδε τόνδε καθίζεο φωνήεσσαν
Φείσουσάν σε πυκνοῖς κώμου ἀπὸ ζεφύρου.
Καί σοι καλ χλαίνῃσιν ἐμοῖς τόδε νάμασι σύριγξ
Θελγομένῳ, ἀξὺ κῶμα κατ' βλεφάρων.

Εἴς τινα ἀνόητα καὶ πολυσήμονα.

Ἐκ Φοινίων πέρσαν, Φόνιον φυτὸν ἤγαγε πέρσις
Παιδὶ θεογνώστου τᾶ θανάτου σοφίαν.

Εἰς αἰαδενδράδα.

Ὀλλυμένης ἐμᾶς γλυκερὸς πόνος· ἢ μὲ ἔφυγεν
Φλοιῷ φλοιὸν ἔδησα δορὶ· τὸ ὀρθὸν δ' ὅτι δένδρῳ
Ῥιζῶδες· δένδρου δὲ ζωὴ καὶ καρπὸν ἀμείνων
Νέρθε μὲν ἀλγεσέτ' ἐστίν, ὑπὸρ δὲ σ' ἀρ' ὕπνοος ὀλυμένης.

Ἀδήλου.

Δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ ὑδώδεϊ κυπείρῳ,
Ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυόπαις ἕλιξ
Ἀμπελος, Θιαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν ἀοιδαῖς
Κοσυφοὶ ἀγρυπνοῦσι ποικιλόστομα μέλη·
Ξουθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀντιάχουσι,
Μέλποισαι σώμασιν ταὶν μολιζηρίων ὀπᾶ.

Ἀδήλου.

Βᾶθι ἄπας τόδε τᾶς δαφνὶς βύθιλλα φύλλα,
Ὠραιοῦται ἄρυσαι νάματος ἡδὺ πόμα·
Ὄφρα μοι ἀρθμήσωντα πόνοις δέρεος φίλα γᾶς,
Ἀμπαύσῃς πνοιᾷ τὺ τὸ ὁρμένα ζεφύρου.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Μῆλον ἐγὼ τρυφερὸν ἀφ' ὁπλοτέρης ἔπι ποίης,
Ὦ ξεῖν', ἐν νεαρῷ χερσὶ φυλασσόμενον,
Ἀσπίλον, ἀβρύπεζον, ἰσόχνοον, ἀρτιγόνοισιν,
Ἁρμὸν ὑποπταλοῖς συμφυὲς ἀχρέμοσιν,
Ὡς ῥηϊδίης ἀσφύιον ἁβρὰς εἰς σὲ δι' αἰαστὴ
Τοίῳ χωνιφόης κρυμὸς ὀπωρόφορῃ.

ΕΙΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ, κεζ καζ

Ἀδηλον.

Τίς σε δικαιοσύνη βροτὸς ἤγαγεν; ἔρχεο χλωρή
Ἐνθάδε μ' ἐφίσας, οὐδὲν ἔχων πρὸς ἐμέ.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάρχων ἀγυπτίων.

Ἦ θελε μὴν βασιλὰς πρὸ βοηθοὸν εἰσέτι πέμπειν
Ἀφθιτέοις, μερόπων δυσμενέων μερόπων,
Τὶ πανὲ χρύσεον σὺ δ' ἐν βιότοιο γαλήνῃ
Πατρείδα καὶ κλῆρον σὸν πρὸς ἐσθλὸν ἔχῃ,
Ἀὔξων σὸν πρόγονον. κλέρας ἐνδίκων. ἀρχομένων δὲ
Γλῦτον ὅτι φυγέης, σεῖο θρόνος οἶδε δίκην.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Εἰς τραπεζίτην κλίκην

Ἀσυρτικήν.

Ἀσσυρτικὴ τοῖς καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἁδὲ τράπεζα.
Θεὶς, αἰτέλευ, μηδὲν πρὸς λόγον ἐρχομένης.
Ἄλλος τις πρόφασιν λεγέτω· τὰ δ' ὀδμὴ κλίνεται
Χρήματα καὶ νυκτὸς βαλανείοις ἀριθμεῖ.

ΕΙΣ ΔΙΚΗΝ, ΕΝ Ω ΚΑΙ
Εἰς, πρόσοιαν, κεζ κβζ

Ἀδηλον.

Ἀσπὶς ἀχιλλῆος τεύ ἔκλοος αἷμα πιοῦσα,
Λαρτιάδης δόλιος δν ἀνείλε κακῇ χερί·
Νῦν δὲ θάλασσα κατέσασε, καὶ πρὸς τύμβον
Ἀίαντος νηχλὴν ὥρμισεν, οὐκ ἰθάκῃ.

Εἰς ὁ αὐτ'.

Καλὰ πόσα δαίων δίκασεν πολὺ μᾶλλον ἀθήνης,
Καὶ χρίσιν ἑλλήνων ψυχρὴν ἀπέδυξε θάλασσα.

Α αὶς ἐν αἰγιαλοῖσι βοᾶ, χἠ σῆμα λιλάσει,
Α ἰτὸν σ' ὀκνηρὸν καλέουσα τὸν ἄξιον ἀασιδώτην,
Ε ἰχεο παῖ τελαμῶνος, ἔλαφ' ὡς σάκος αἰακίδαο.

Αδηλον.

Κ εφαλον ἐν τελόδοισι καὶ ἰχορθύου τὶς ἔσα θρῶν,
Ε ἰχθνα τὸ χθιζὸν ὄκ ἐδάκρυσε βίᾳ·
Δ εξιτερὸν δ' ἔρριψεν ὅπῃ θοὸν, χἠ λίθον ἧκε,
Κ ωφὸν μὺ δοκέοντ', ἀλλὰ πτέρυγα δίκης,
Ὃ ς θεὸν ὡς γὸ ἔπληξεν, ἀφήλατο, χὴ τὸν ἀ φέντα
Π ρῶτε, γλυκερῆσ βλέμματος ὀρφανίσας.
Κ αὶ πάλιν εἰς ἀΐδδιν ἐχωλάζετο· τὸν δὲ ἰδίλιν
Ε κλαυσεν χάρων ὠδύσατο δ' ἀφθιτόκῳ.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Α χελίλιν παρ ζιὸς ἐπεὶ φέρεν ἠεροδίνης
Α ἰετὸς, οἰωνῶν μοῦνος ὀυρανίος,
Ο ὐκ ἔφθη τὸν κρῆτα, δολιὴ δ' ἐπετείνατο νεβρίλι,
Π τιὼν δ' ὁ τοξοφόρος ἐλίσατο.
Ζ ιὸς δ' οὔπι δίκην ἔλαθεν νόμος· ἐμπεσε δ' ὄρνις
Α νδρὶ, πατὴρ δὲ δυσχόλιος αὐτὰ πεπίσε βέλη·
Α ὐχένι δ' ἰὸν ἔπηξεν, ὃν ἡ πατὶ χθὶ μισεν αὐτὸς.
Ε ν δὲ βέλος διατὼν αἷμ' ἔπιεν θανάτων.

ΦΙΛΙΓΡΟΥ.

Β αιὸν ἀποπλανίλιν λιποῦσ' ἠτορέα παῖδα χορυτῶν
Κ ελὸς ἐλιξοχέρως, τείνε θρασυώρθμος·
Κ αὶ ῥα ὁ δ' ἡρακλέος ἀπορρὼξ ἀπὸ δεσμῶν,
Ε ς νηδὺν κριοδ πᾶσαν ἐβαψε φόνῳ·
Ζ ωλὺ νηπιάχω δ' ἐφείσατο. ἦρ' ἀπὸ πρὸς
Η ρακλέης βρεφέων ὤκτισεν ἡλικίλν.

ΑΡΧΕΛΑΩΝΙΔΟΥ.

Γ ήθησαν τοὶ παῖδες ἀριστίπποιο τοκῆες,
Κ αὶ κλαῦσαν· μοῖρης δ' ἦμαρ ἑν ἀμφοτέρης.
Ε ὖτε γὸ αὐθαδέμονον δόμον ἐκ φυγὼν, ἰδὺ κεραυνοδ
Ζ ῆς κατὰ οἱ κεφαλῆς ἄστετον ἦκε σέλας.

Τ ὅτο δ' ἔπος τότ' ἔλεξαι ὅσοι νέκυν ὠδύροντο
Ω πυὶ δαμονίῳ τλήμον ὀφλόμενε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ι οτυπὴς διὸς ὄρνις ἐπίσατο κρῆτα φαρέτης,
Ο ὐρανόθεν τόξῳ τόξον ἀμειψόμενος.
Κ ύκνον δ' ὠκύπους ἀκύτητι παλινδρομέοντι καθέλα:
Η ερόθεν πιστῶν δ' ἐκλάνεν, ὡς ἔθανεν
Μ ηκέτ' ἐφ' ὑμετέρῃς ἀψευδέσι κρῆτες ὀΐστοις
Α ὐχεῖθ' ὑμνείσθω καὶ διὸς ὠκυπέτα.

ΑΡΧΙΟΥ.

Ε ν ποτε παμφαίνοντι μεσαντέρος ἀθρέι νωμῷ
Σ κορπίον ἐκ ζάης οἶδε θορόντα κόρας.
Ο ν μάρψας ὤρυσεν· ὁ δ' αἴξασπος ἐπ' οὐδας
Ο ὐ βέβαδις ὀκέντεω πέζαν ἔπι ψεβέλᾳ,
Κ αὶ ζωῆς μὲν ἄμερσεν· ἰὼ ὁ σταν ἐτεύχενε πάλλων,
Ε κ κείνου τλήμων αὐτὸς ἔδεκτο μόρον.

ΑΔΗΛΟΝ.

Α νδροφόνῳ Ζαθρόν ποδὶ τειχίον ὑπνώοντι
Ν υκτὸς ὀπιζήναι φασι Ζαπαπιναρ.
Κ αὶ ζεησιφόησαν, καὶ ἀκείμενος ὤλετ' ἀείρων
Κ αὶ κείμω μεταβὰς ὦ πάλας ἀλλαχόθι.
Ο ς δ' ἐνυπνιοθεὶς μετέβη. ὃ δ' ἀθρόον ἔκτανε κεῖνο
Τ ὴνίον ἐξαίφνης βύθιος ἔκτανε χαμαί.
Σ ὠφρα δ' ἑῶθεν ἔβυε θεοῖς χάριτα ὁ κακοεργός,
Η δέα θαὶ νομίσας τὸν θεὸν αἰθροφόνοις.
Α λλ' ὁ σάρκοπις ἔκτανε πάλιν δὶς νυκτὸς ὀπίσας,
Κ ἠδέα θαὶ μὲ δοκεῖς ἄθλιε τὴν ἀδικίην
Ε ἰ μὴ νεῶ σε μέσηκα θανὼν, θάνατον μὴ ἀλύπον
Ν ῶϊ ἔφυγες, ταύρῳ δ' ἴαδι φυλακόμενος.

ΤΥΛΛΙΟΥ ΓΕΜΙΝΟΥ.

Σ μίνθος ὁ πρωτοίης δάφνος λίχνος, οὐδὲ μυαγρὴς
Δ ῆλος, ὁ κἀκ θανάτου κέρδεα ληζόμενος,
Ν ύμφαλέον φορίου χορδὴν θρίσεν· ἡ δ' ὀπὶ πῆχυ
Ε λκηθμὸν, θηρὸς λαιμὸν ἀπεδέρσεν.

Τόξων δύσοχλίω θαυμάζομεν· ὃς δὲ κατ' ἔθρων
Ηδη καὶ κιθαρίω δύσοχον ὅπλον ἔχει.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Ἰθύσι καὶ πολεμῶ κλυτὸν ἄνυμον ἔθρος ὁμίλου,
Ὦ σεν, ὅτ' εἰς ἀκρίω ἦλθε τυραννοφόνος.
Ἀλλὰ δίκη μιν ἔδαψεν. ἀποσσαθεῖσα γὰρ ὀθνὴ
Παῖδες ἐς κρυφίω σκ πόδας ἐκτέλεσεν
Κλαυσὶ δ' οὐχ ὑδάτεσσι δαφοινεὸς αἰδομένα ὀ
Γᾶ κεύθει τὸν ἐᾶς ὁρμὸν ἐλευθερίας.

ΕΙΣ ΔΥΣΠΡΑΓΙΑΝ,
κεζ κζ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Ἐκ βοὸς θρηϊκίου κρυμῷ πεπεδημένον ὕδωρ
Νήπιος σκ ἔβαινον, σὺν ἔφυγε θάνατον.
Εἰς πολεμὸν δ' ἤδη λαχαρὸν μόλον ἴχνος ὁλισθὼν
Κρυμῷ θεὶς ἀπαλοὺς αὐχένας ἀμφεκάρη.
Καὶ τὸ μὲν ἐξέσυρη λοιπὸν δέμας· ἡ δὲ μινύσα
Ὅ τις ἀναλκείη εἶχε τὰ φοιτάσιν.
Δεσμοὺς ἧς ὠδῖνα διείλετο πῦρ τε καὶ ὕδωρ·
Ἀμφοτέρων ὃ δοκεῖ, σὸς δέ νος ἐστὶν ὅλος.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Εἶχεν Ἀριστείδης ὁ βοκέρριος σὺν ἀπὸ πολλῶν
Γ ολλά, μῆς δ' οἷος καὶ βοὸς ὑποείλιο.
Ἀλλὰ νὺ σὺ' ὁ πείνης ἔφυγε φθόνον· ἤματι δ' αὖτω
Θῆρες ὄϊν, τὴν βοιὸν δ' ὤλεσε δυσοχίη.
Μισήσας δ' ἀβλῆχες ἐπαύλιον, ἀμφιπατὴ πῆρης
Ἐκ βωτῆς βιοτὴν ἀχράδος ἐκρέμασεν.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Πλοῦτος Ἀριστείδη δάμαλις μία, καὶ τελχομαλλος
Ἣν οἷς· σκ ἔτυτων λιμὸν ἔλαυνε βίης.
Ἣμβροτε δ' ἀμφοτέρων· ἀμύνην λύκος ἐκλαυσεν, ὠ-
Τὴν δάμαλιν· πείνης δ' ὤλετο βουκόλιον.
Προδέτω δ' ὅτ' ἰμαυτὶ καὶ αὐχένος ἀμφὶ λύγω
Οἰκῆρος ἀμυκητὼ κάτθανε παρ καλύβη.

Ἀχρόπολις citadel. capitol.
Ἀλάπτω
Ἀβλῆχες

ΦΙΛΙΠΠΟΥ Εἰς ὃ αὐτό.

Ἠρίθμει πολλὼ ὄλβον ἀριστεύδης ὁ πενιχρός.
Τὴν οἶν, ὡς ποίμνιον. τὴν βοα δ', ὡς ἀγέλην.

Τὰ λοιπὰ ὡς τὰ πρὸ τούτου Ἡμέροπι, καὶ ἑξῆς.

Ἀδήλων.

Αἰτειαταί ποτε παῖδες ἐν ἀλλήλοισιν ἔπαιζον
Κλήρῳ, τίς πρωτέρη βήσεται εἰς ἀΐδλω·
Καὶ τῆς μὲν χέρσων ἔβαλον κύβον, ἦλθε δὲ πασέων
Εἰς μίαν. ἡ δ' ἐγέλα κλῆρον ὀφελόμενον.
Ἐκ τείχεος δ' ἀΐξαν ἀγλῶν ἀπωλίθησε πέσημα.
Δεύτερος εἰς ἀΐδλω δ' ἦλυθεν ὡς ἔλαχεν.
Ἀψευδὴς ὁ κλῆρος, ὅτῳ κακὸν ἐς δὲ τὸ λῷον
Οὔτ' εὐχαὶ θνητοῖς εὔσοχοι, οὔτε χέρες.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Δῆματος ἐκλάφων χεραὸς λόχος, οὔτε κρυώδης
Πλῆσαν ὀρῶν κορυφὰς λιγέαι νιφάδες,
Εἰλαμὰ ποδαμοῖσιν ἐφορμίσαι ἐλπίσι χηραῖς,
Χλιῆναι νοτερῆς ἀσθμασιν ὠκὺ γόνυ.
Τὰς δὲ περιφεύξας ἔθρος ῥόος ἀθρόος ἄφνω,
Χειμερίη συρὸς δῆσε πάγοιο πέδη.
Πλῆθύς δ' ἀγρετέρων ἀλίνου θοινήσατο θήρης,
Ἡ φύγεν ἀρπεδόνας πολλάκι καὶ σάλικας.

ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Δεισμοίρων θαλάμων ὅτι πασάσιν οὐ χύδην ἄνθρωπος,
Ἀλλ' ἀΐδης ἐξ ἠπιόγαμου πεπάλης,
Δείματι δὲ μόρσιμον πρόσθεν ζυγὰ κύπτειν ἀνόρθιον
Φθάσασαν, ξίφος πρὸ γενικῆς ὀφθέν φόβου,
Φεύγοντες ὁμοίως ἀπλῆς κύνες ἔλαφον. ἦν δὲ γυνὴ αἰχμὰ
Ἐλπὶς ἰδεῖν, ἀΐφνης ἐλθοῦσα θανόντα νέκυν.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Τοῖσι μὲν ὃς πρόπασι πᾶς ὁ βίος θεὸς ἐστί·
Τοῖς δὲ κακῶς, μία νὺξ ἄπλετος ἐστι χρόνος.

ΕΙΣ ΕΛΕΟΝ.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Καὶ τὸν Δεσπόταιον γύρτομον αὐλακὰ τέμνει
Μηδ' ὑπὸ τὸν χειμῶνα πειρομένη δάμαλις,
Καὶ μετ' ἀροτῆρος ζυγὸν ἕλκασα πάλιτε νεοθηλὲς
Γινομένη μοχθῶ, δύτερον ἄλλος ἔχει.
Μὴ θλίβῃς αὐτὸν ὁ γεωμόρος· οὗτος ὁ βαγὸς
Μόχθος, ἐὰν φείσῃ, σοὶ τρέφεται δάμαλις.

Τίνας αὐ εἶπον λόγους μὴ ἐάσῃς, βοὸς μὴ γόντος
θύεσθαι παῦρα δίκαι καὶ μυκωμὸν ὁρᾶν.
Αὐτὸς ὁ βοῦς, ἱκέτης ἐπιβώμιος, αἰδέσιε Ζεῦ,
Μύκαται, ψυχὴν ῥυόμενος θανάτου.
Ἀλλὰ μέθες· χροιὴν τὸν ἀροτῆρα· καὶ σὺ γὰρ αὐτὸς
Πόρθμευε βύρσης ταῦρος ἀναξ ἐλθών.

ΕΙΣ ΕΛΠΙΔΑΣ.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ.

Ἐλπὶς ἀεὶ βιότου, κλέπτις νόου· ἡ πυματίη δὲ
Ἠὼς ἔβλ πολλὰς ἔφθασεν ἀφρολίας.

Ἀδηλον.

Ἐλπὶς καὶ σὺ τύχη μέγα χαίρετε· πλὴν ὁδὸν ἄλλην
Οὐκέτι γὰρ σφετέρης ἐπιτέρπομαι· ἔρρετε ἄμφω,
Οὓς ἔχεν ἐν μερόπεσσι πολυπλανέες μάλα ἑταῖροι.
Ὅσσα γὰρ ἀπρήκτοις ὄγκα ἔασεν, ὑμμὲς ἐνὶ ἡμῖν
Φάσματα ὡς ἐνύπνια ἐμβάλετε οἷά τ' ὄνειρα.
Ἔρρετε κακὴ ἐλπίς, πολυωδύνη· ἔρρετε ἄμφω·
Γαίροιτε, προφέροιτε ῥόσους ἑτέρους ὀπίσω·
Εὑροιτ' οὐ νοέουσαν ὅσον θέμις ἐστὶ νοῆσαι.

Ἀδηλον.

Ἐλπίδα καὶ νέμεσιν θύνοις τὸν ἀβωμόν ἐτεύξω·
Τῶ μὴ, ἵν' ἐλπίζῃς· πλὴν δή, ἵνα μηδὲν ἔχῃς.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου.

Εἰ βίον ἐν μερόπεσσι τύχης παίζουσιν ἑταῖραι,
Ἐλπίδες, ἀμβολαδὸν πάντα χρεὶ ζώειν.

Γ ωὐζομαι, εἰ βεστός εἰμι. βεστὸς δ' οὐ οἶδα κ' αὐτὸς
Θ νητὸς ἐὼν, δολιχαῖς δ' ἐλπίσι παίζομαι ὄλβος.
Α υτὸς ἐκὼν πεζὸς μεγάλα πελαν ὠλβιος· οὐδὲ μενοίμην
Ε ἰς κρίσιν ἡμετέρῳ πίκρος ἀριστοτέλης.
Τ ιὼ γὰρ ἀνακρείοντος ἐπὶ ὡραπίδεσι φυλάσσω
Π αφασίῳ, ὅτι δεῖ φεύγειν ἐλπίδα μὴ κατέχειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Π αυσώρης ὄρεων γλαφυρὸν πέτον, οὐδὲ γυναῖκα
Μ εμφομαι, ἀλλ' αὐτῶν τὰ πτερὰ τῶν ἀγαθῶν.
Ὡ ς γὰρ ἐπ' οὐλύμποιο μετ' ἀθανάτοις ἥδομαι πάσης
Π ωτῶντας, πίπτων καὶ κατὰ γῆς ὄφελον.
Η ὐγενὴς μετὰ πτῶμα κατοικτίσασα πρᾶξις,
Ὃ λεσεν ἀλλοίων ὧν ἔφερεν χρείττων.
Α μφοτέρων δ' ἡμῖν τὸν νεῶν βίος, ὅπλα κ' αὐτὼ
Γ ηράσχυσαν ἔχειν, καὶ πόθος οὐδὲν ἔχειν.

ΕΠΑΙΝΟΙ, κξ' κς'

Ἀδήλου.

Μ ουσάων ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν,
Ε ἷς ἅπερ ἔγραφε ποίμνιον (ὡς λόγος) ἡσίοδος.
Μ ῆνιν ἄειδε θεά, καὶ, ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα,
Ε ἶπεν ὁ μηρείων καλλιόπη τόματι.
Κ ἀμὲ δεῖ γράψαι τι θεοῖσιμον· ἀλλ' ἀπὸ γράψω
Δ ευτέρου, ὃν διδύμαις βιβλίον ἀρχόμενος·
Μ οῦσαι ὀλυμπιάδες, κοῦραι διός, οὐκ ἀνέσω θεὸν
Ε ἰ μὴ μοι καίσαρ χαλκῆν ἔδωκε νέρων.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ Καρδιανοῦ τῶν ὀλυμπιονικῶν.

Α ἰγιβότου σκυρῶσιο λιπὼν πέδον, ἴλιον ἔπλω
Ο ἷος ἀχιλλείδης θεοειδὴς νεοπτόλεμος,
Τ οῖος δ' ἀμφεδάησι νέρων ἀγὸς ἀσυρέμοιο
Ν ῆσται, ἐπ' ὠκυρόῃ θύμβριν ἀμειψάμενος,
Κ οῦρος, ἑτ' ἀρπιζύοντι ἐναγχόον. ἀλλ' ὁ μὲν ἔσχε
Θ ῦεν· ὁ δ' ἀμφοτέροις, καὶ δεῖ καὶ σοφίη.

ΑΡΧΙΛΟΧΟΥ.

Ηδύ πω ἡδέων ἐπέβατον θρέξαι μάτι τοῦτο
Κείρεο, καὶ γενύων ἠϊθέοις ἔλικας.
Γαίῃ σὸν δὲ πατὴρ χεῖρ' ἐδέξεται· οὐκ ἐπὶ τοῦτοις
Λυκίοις αὐξόμεθ' οὐλεμίοις πυλέων ἔσω.
Δωρόδοκοι χρυσοῖσιν, ἐγὼ δ' ἰλαοῖς ἐλέησιν.
Οὐ γὰρ δὴ πλούτου μοῦσα χερδοτέρη.

Ἀδηλον.

Ἐσθλὰ λέγειν αἰεὶ πρέπει, καλὸν· αἰσχρὰ δὲ, δῆνον
Κἀν ὧσιν τούτων ἄξιοι, ὧν λέγομεν.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Σοί μὲ θρῃκίκιος σκυληφόρε θεσσαλονίκη,
Μήτηρ ἡ πάσης πέμψε μακεδονίης.
Ἀείδω δ' ὑμέων σοι δεδμημένον ἀρεϊ βεάων,
Οὐ σὺ ἐδάϊω πολέμου πρώτ' ἀμαλεξάμενος·
Ἀλλά μοι ὡς θεὸς ἔσο κατήκοος, οὐχ ὁμίλου δὲ
Κλῦθι· πῆς ἐς μοῦσας ἔπος ἀγλαΐης;

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ, κξ' κζ'

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Τειρεσίη μὲν ἔλειπες, ἔρως δέ σε γλυκὺ παρθένοι ὥρῃ,
Τρῶς δέ με θηλυμανὴς οἰστροβολῶσι πόθοι.
Ἦ ῥά τοι τεῖα τόξα κατήρυσεν, ὡς ἄρα μέλλων
Οὐχὶ μίαν πρώσσειν, πρὸς δ' ἐν ἐμοὶ καρδίας.

Ἀδηλον.

Αὐτὸ δὲ πῦρ καίουσιν ὁ ζήλεμος οὗτος, ὁ νύκτωρ
Τὸν καλὸν ἰμείρων λυχνον ἀφαλόεσσαν.
Δεῦρ' ἀπ' ἐμῆς ψυχῆς ἄλοχον στέλας· ἐν δὲ μέλαθρον
Κἀμὸν, πολλὴν ἐξανίσει φλόγα.

Ἀδηλον.

Τίς θεὸν εἶπεν ἔρωτα; θεὸς κακὸν οὐδὲν ὁρῶμεν
Ἔργον· ὁ δ' ἀνθρώπων αἵματι μειδιάᾳ.
Οὐ θεὸν ἐν παλάμῃσι κατέκλιφος· ἐν δὲ μέσῃσι
Τῆς θεοδηλήτου σκύλακα μαίνεται.

Μήτηρ μὲ σὺν παιδὶ κατέφλεξε· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇς
Γ' οἰνίμος ἐκλάγεν φῶτα λιθοκλονίη.
Καὶ ταῦτ' οὔτ' ἄϊδος, οὔτ' Ἄρεος, ἔργα δ' Ἔρωτος
Λύσομαι, οἷς παίζει κεῖνος ὁ νηπίαχος.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Τὸ ξόανον τὸν ἔρωτα τίς ἔξεσεν; οὐκ ἀπὸ λίθου;
Τὸν ποτὲ μηδ' αὐτὸς ζωὸς ἀποσκόμβρου;
Ὁππόθ' ἥψαιο κείνου σκοπός, οὐ καθορᾶσθαι
Ἔφρεπεν· οὐκ ἀΐδης ἡ πυρὶ τὸ φόμβιον.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Αὐχάζω τὸν ἄφυκλον ὅτι σφεδανῇσιν ἔρωτα
Χερσὶ λεοντείαις ἀμπλακέειν τὰ βίαν·
Ὃς ἁπαλὸν μὲν μάσσιγα κατ' αὐχένος, ἀΐσσοντος
Εὐθὺς πολλὰ δὴ ἀμφιτέθηλε χάρις.
Φείσατο τὸν βεστολόγον· ὁ δὲ καὶ θῆρα δαμάσσων
Ἄγριον, οὐδὲ ὀλίγου φείσεται ἀμφιέων.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Μὴ κλαίων τὸν ἔρωτα δόκει τῇ λέμβου τε πείσῃ,
Μηδ' ὀλίγῳ παύσῃ ὕδατι πῦρ ἀπνεές.
Χρυσὸς ἔρωτος ἀεὶ παίγνιος· ἐσθέσθη δὲ
Οὐδὲ τότ' ὦν πολλῷ λικλόμβυος πελάγει.

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Μήποτε χειλιόης πάφίην νόον· αὐτίτυπου γὰρ
Εὐθὺς ἀπὸ θεσμοῦ κοῦφος ἔρως κραδίης.
Ὁ ἵμερος ὁλιοθήρας ἔχει φύσιν· ἰὼ τὶς οἶδε
Ἄκρον ἕλῃ φλογέου, δύεται ὅστις ὅλος.
Ἐλπίδι μὴ θέλξῃς φρένα μαχλάδι· γυμὸς ἔρωτι
Πῦρ ἐπιπαίζει, θυμὸν ἐφελκόμενον.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ ἔρως ἐρῶν.

Τίς πυρὶ πῦρ ἐδάμασε; τίς ἔσβεσε λαμπάδι πυρσόν;
Τίς κατ' ἐμῆς νοὸς ἐτέρῳ ἐτανύσατο νοὸς ὀιστόν;
Κἀγὼ ἔρως κατ' ἔρωτος ἐμῷ μηδὲ ἰσοφαρίζω.

ΜΟΣΧΟΥ ἔρως δραπέτης.

Α κύπρις τὸν ἔρωτα τὸν υἱέα μακρὸν ἐβώστρει.
Εἴτις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν ἔρωτα,
Δραπετίδας ἐμός ἐστιν. ὁ μανυτὰς γέρας ἕξει. (νιν,
Μισθός τοι τὸ φίλαμα τὸ κύπριδος· ἢν δ' ἀγάγῃς
Οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα, τὺ δ' ὦ ξένε καὶ πλέον ἕξεις.
Εστι δ' ὁ παῖς πρίσαμος· ἐν εἰκόσι πᾶσι μάθοις νιν·
Χρῶτα μὲν οὐ λευκὸς, πυρὶ δ' εἴκελος· ὄμματα δ' αὐτοῦ,
Δριμύλα καὶ φλογόεντα. κακαὶ φρένες, ἁδὺ λάλη-
Οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται. ὡς μέλι, φωνά· (μα·
Ην δὲ χολᾷ, νόος ἐστὶν ἀνάμερος, ἢ προπευτὰς,
Οὐδὲν ἀλαθεύων. δόλιον βρέφος, ἄγρια παίσδει.
Εὐπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ πρόσωπον.
Μικκύλα μὲν τήνῳ τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βαλλεῖ·
Βαλλεῖ κεἰς ἀχέροντα, καὶ εἰς ἀΐδεω βασιλῆα.
Γυμνὸς μὲν τόγε σῶμα, νόος δέ οἱ ἐμπεπύκασται.
Καὶ πτερόεις ὅσον ὄρνις ἐφίπταται ἀλλότ' ἐπ' ἀλλοῦς
Ανέρας, ἠδὲ γυναῖκας. ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κάθηται.
Τόξον ἔχει μάλα βαιὸν, ὑπὲρ τόξω δὲ βέλεμνον.
Τυτθὸν ἑοῖ τὸ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται·
Καὶ χρύσεον περὶ νῶτα φαρέτριον· ἔνδοθι δ' ἐντὶ
Τοὶ πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλάκι κἀμὲ τιτρώσκει.
Πάντα μὲν ἄγρια, πάντα· πολὺ πλεῖον δέ οἱ αὐτῷ
Βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα τὸν ἅλιον αὐτὸν ἀναίθει.
Ην τύ γ' ἕλῃς τῆνον, δάσας ἄγε, μηδ' ἐλεήσῃς.
Κἢν ποτ' ἴδῃς κλαίοντα, φυλάσσεο μή σε πλανήσῃ·
Κἢν γελάᾳ, τύ νιν ἕλκε· καὶ ἢν ἐθέλῃ σε φιλᾶσαι,
Φεῦγε· κακὸν τὸ φίλαμα, τὰ χείλεα φάρμακον ἐντί.
Ην δὲ λέγῃ, λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσσα μοι ὅπλα,
Μή τι θίγῃς. πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβα-
Τίνας ἂν εἴποι λόγους πρὸς ἔρωτα πᾶσι- (πται.
φάη ἐρῶσα τοῦ ταύρου.

Εἰ ποθέειν μ' ἐδίδαξας ἐν οὔρεσι ταῦρον ἀλήτην,
Μυκηθμόν με δίδαξον, ὅπως φίλον ἄνδρα καλέσσω.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀκολάστοις
Ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔσθ' ὁ ἔρως πρόφασις.

Αδηλον.

Παρθενικῷ θρᾱσύδουλε σαγηνευθεὶς ὑπ' ἔρωτι
Ασθμαίνεις, δελφὶς ὥς τις ἐπ' αἰγιαλοῦ,
Κύματος ἱμείρων. δρέπανον δέ σοι οὐδὲ τὸ πῑρσέως
Αρκεῖ ἀποτμῆξαι δίκτυον ᾧ δέδεσαι.

Αδηλον.

Ερωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μή, χρόνος.
Εὰν δὲ μηδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσῃ,
Θεραπεία σοι τολοιπὸν ἠρτήσθω βρόχος.

ΖΗΝΟΔΟΤΟΥ.

Τίς γλύψας τὸν ἔρωτα παρὰ κρήνῃσιν ἔθηκεν,
Οἰόμενος παύσειν τοῦτο τὸ πῦρ ὕδατι;

ΕΙΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΝ, κετὰ κητ

ΚΑΡΠΥΛΛΙΔΟΥ.

Ιχθύας ἀγκίστρῳ τις ἀπ' ἠόνος εὐτρίχι βάλλων,
Εἵλκυσε ναυηγοῦ κρᾶτα λιποτριχέα.
Οἰκτείρας δὲ νέκυν τὸν ἀσωματὸν, ἐξ ἀσιδήρου
Χειρὸς ἐπισκάπτων, λιτὸν ἔχωσε τάφον.
Εὗρε δὲ κευθόμενον χρυσοῦ κτέαρ. ἦ ῥα δικαίοις
Ανδράσιν εὐσεβίης οὐκ ἀπόλωλε χάρις.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

Οἴκῳ ἐν ἀμφικλέους, ᾧ καὶ τέκνα καὶ βίον ἔσχε
Ξυνὸν, ἀεὶ δέ σφιν λωΐον εἰς ἔτος ἦν,
Εκ σέθεν ἀρχομένοις, ὦ πότνια, κηδόμενοι γὰρ
Αθανάτων, αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Εἰ καί σοι ἑδραῖος ἀεὶ βίος, οὐδὲ θάλασσαν
Επλως, χερσαίας τ' οὐκ ἐπάτησας ὁδοὺς,
Εμπης κεκροπίης ἐπιβήμεναι ὄφρ' ἐν ἐκείναις
Δημητρος μεγάλας νυκτὰς ἴδῃς ἱερῶν.

Τῶν ἀπο, καὶ ζωοῖσιν ἀκηδέα, κεὖτ' αἰ ἴκηαι
Ἐς πλεόνων, ἔξοχ' ἐμὸν ἐλαφρότερον.

ΕΙΣ ΕΥΤΥΧΙΑΝ, κξδ κθζ

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἡ καὶ ἔτ' ἐν βρέφεος κεῖμαι μόνη αὐτοδαὴς,
Πορφυρέων παφίης νοσφισθεῖσα χροιδίων·
Ἡ ταχεῖαν λιβάσουσα κόρῃς μαλακώτερον ὕπνον,
Λεπτὸς ἀλκυόνων τερπνὸν ἄμυρμα μέλπω·
Ὑδατίνοις φορέουσα βαρυνομένη μονιὸς ὀσμαῖς
Οὐ λάχεν· (ὦ δόλιον τοῦτο λαθεσίχαλον)
Ἰταλίην ἡμείψεν, ἵνα πολεμοῖο καὶ ἀϊχμῆς
Ἀμπαυσὴ ῥώμῃ μαλθακὴν χαίρει.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Ἐκ θοίνης φάος ἔβαλεν ἐπ' ἀγκάδα μηκάδος ἰούσας,
Ἐκ δ' ἔφαλτο τυφλὸν μηκέτ' ἔχουσα χρέος.
Διὰ τῶν τὴν ἑτέρωθι δ' ἐκέντησεν ὀξὺς ἀκωκὴ
Ὀζος. ἰδὼν ὡς τέχνης δένδρον ἐνεργότερον.

ΑΔΗΛΟΝ.

Ὅταν θέλῃς τὴν ἡμέραν ἰδεῖν καλήν,
Σιωπηλὸς ἐγρηγόρει καὶ νήφων ἴσθι·
Τὸν αὖθις ἄνδρα δέ, κἂν τις εἰ μέλλῃ πατεῖν,
Μὴ τυφλὸν ἐγρηγόρει καὶ νήφων ἴσθι.

ΕΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΣ, ΚΑΙ ἀφελείσους, κξδ λζ

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἀντίπατρος πείσωνι χρυσέθλιον ὦπασε βίβλον
Μίκρων, ὃν δὲ μὴ νυκτὶ πονησάμενος.
Ἴλαος ἀλλὰ δέχοιτο, καὶ ἀγνώσσειεν ἀοιδὸν
Ζῆνις μέγας, ὡς ὀλίγῳ πειθόμενος λιβανῳ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ὦ χειρὶ χάριτες, γλυκερώτεραι ὦ δὲ βραδυῶν
Πᾶσα χάρις, κενεή, μηδὲ λέγοιτο χάρις.

Ἀδέσποτον.

Τὸν λύκον ἐξ ἰδίων μαζὸν τρέφω οὐκ ἐθέλουσα,
Ἀλλά μ' ἀναγκάζει ποιμένος ἀφροσύνη.
Αὐξηθεὶς δ' ὑπ' ἐμοῦ, καὶ ἐμοὶ πάλι θηρίον ἔσῃ.
Ἦ χάρις ἀλλαξαι τὴν φύσιν ἀθρόαν.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Φαῦλος ἀνήρ, πίθος ἐξ πεπλημμύρος· εἰς ὃν ἅπασα
Ἀντλεῖται χάρις, εἰς κενὸν ἐκχέεται.

Τίνας αἰεί ποτε λήθοις κύτταμμήτρα, μέλλοντος αὐτὸν σφάζειν ὄρεσσιν.
Ἦ ξίφος ἰθύνεις; ἢ χάλκερος, ἢ καὶ μάγειρος;
Γαστήρ, ἣ σ' ἐλέγχουσιν, ἀνέφθη δὲ μάγοις.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς τὸν ἐν Ἰλίῳ ναὸν Ἀθηνᾶς.

Ἰλήκοις πολιοῦχε, σεμνὸν ἐξουσαγεῖ νηῶ,
Ὡς θέμις, ἢ πλήμμυρις Ἰλιὸς ἦν ἁσάμιλλος,
Ἀλλά σύ με προσέλεξο πασῶν ἑλωείων· αὐτὴ δὲ μόλου
Πᾶσθαι ἀπεδρέπω τείχεος ἀγλαΐην.
Ἄρχιον ἰὼν θήσεις ἐν βουλῇ τὸν βουλῆα· εἰ δ' ἀθεσμὸς ὁ νόμος
Ἔπλεο, τῆς πάτρης οὐκ ἀλίτημα τόδε.

ΕΙΣ ΕΥΧΗΝ,

ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ.

Εἰ καί σευ πολύφωνος ἀεὶ πίμπλησιν ἀκουὰς
Ἡ φόβος ἀθρόμβων, ἢ καὶ ἐρὶς ἀθξαμβώων,
Ζεῦ, σὲ λιτῆς ἐφέπων ἱερὸν πέδον, ἀλλὰ καὶ ἡμέων
Κλῦθι, καὶ ἀψευδεῖ νεῦσον ἐπουρίσματι,
Ἤδη μοι ξεινὴς εἰ πέρας, ἢν δέ με πάσῃ
Ζώσῃ τὴν δολιχὸν παυσάμενον κάματον.

ΚΑΛΛΙΝΙΟΥ.

Πρηΰς, ἅπασι, καὶ φέλτερος ἰδεῖν, καὶ παῖδα τεκέσθαι
Εὐξαμένῃ, δοίης ἐμμορέειν ἀτυχίης·
Τὸν δὲ ἀθυμοῦντα ἐλπὶς μετ' οὐ πολύ, καὶ πεπόθητον
Αὐτῆμαρ γλυκερὸν φέγγος ἐσείδε φάους.

Ἄρτεμις ἀμφοτέροισιν ὑπήκοος, ἥ τε λοχείης
Μᾶλα, καὶ ἀγρώνων φωσφόρος ἠδὲ σελάων.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Ἀδρηστείά τε δία καὶ ἱππαίη σε φυλάσσοι
Παρθένος, ἡ πολλοῖς ψευσαμένη νέμεσις.
Δείδια σὸν τε φυὴν ἐρατὸν τύπον, ἠδὲ σὰ κοῦρε
Δίωξα, θεσπεσίης καὶ μύθος ἰωρέης,
Καὶ σοφίῃ, καὶ μητιν ὑπέφερνα. φιὰ δὲ τέκνα,
Θεῦσε, πελὼν μακάρων πολὺ δώμ' ἀθανάτων.

Ἀδέσποτον.

Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλὰ καὶ εὐχόμενοις καὶ ἀεύκτοις
Ἄμμι δίδου· τὰ δ' ὄλυξα καὶ εὐχομένων ἀπόρυκοις.

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Κύπρι γαληναίη, φιλομμείδιε, κύπρι δικταίη,
Σύμμαχε, κύπρι, ποδῶν μήτηρ ἀμφιπόδων.
Κύπρι, τὸν ἡμιθέωτον ἀπὸ χροιῆς ἐμὲ πάσης,
Τὸν χλοεροῖς λυγίοις κεῖσαι νιφόμενον,
Κύπρι, τὸν ἠΐθεον με, τὸν οὐδένι κωφὰ λαλοῦντα,
Τὸν στεροπορφυρέῳ κλυζόμενον πελάγει,
Κύπρι φιλορμίσφεα, φίλορμε, σῶζε με κύπρι
Ῥωμαιχθεῖς ἤδη δεκάτοις ἐπὶ λιμένας.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ὅτ' οὐ ζάκυνθος λίβυος, οὐ ζάκυνθος νότου
Σμύρνης ὀφθαλμὸν πόντος, οὐ δὲ νάσσατον
Μυκὼν βυθῖτις λαμπὸς ἐξηρύγετο,
Ἰσθμὸς δὲ πᾶς ὠλισθεν εἰς ἁλὸς σάλους,
Φορτὶς δ' ἐσύρετ' ἐς αἰόλον πλανώμενος,
Ἀργοναύτας δαίμονας λεισιάνασσα
Ἔλιπρήσεν· οἱ δὲ πᾶς γεγηθότες
Μοιώσῳ θαλάσσης ἀγέλαν ἐκείμισαν.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Πολλάκις ὐζαρθίῳ μοι ἀεὶ θυμῆρες ἐδωκας
Τέκμωρ ἀκιμήτου ζεῦ πάτερ ὐπλοίης.

Δοίης μοι καὶ τὸν ἐπὶ πλοῦν, ἢ δὲ σαώσας
Ἥδη, κἀκ καμάτων ὁρμίσαι εἰς λιμένας.

ΕΙΣ ΕΧΘΡΟΥΣ, κεζ λβζ

ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ.

Γέγλημον ἰωὴν κατὰ πολυξείνης ὑμέναιον
Ἤυσεν ὁ κωτοδ πύρρος ὑπὸ δὲ τὰ φοῦ,
Ὧ δὲ πολυκλαύστοιο κόμας λαχίσασα καρήνου
Κωνὶς τεχέων κλαυστὰ φόνοις ἐκάβη.
Γέρασθε μ' ἀξονίοις φῆτον ἐρύσασ' ἐκτορα δεσμοῖς,
Νῦν δὲ πολυξείνης αἷμα δέχη φθίμενος
Αἰακίδη. τί σοὶ τόν ἐμὸν ὦ δύσανορ ἄνδρα;
Γαστὶν ἔφις καὶ δὲ μοῖς ἵππιος οὐδὲ νέκυς.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Πορφυρέαν τοι τάνδε λεοντίδα πάσατε χλαῖναν
Ξέρξης, ταρβήσας ἔργα τεᾶς ἀρετᾶς.
Οὐ δέχομαι· τοῦ θοίτας αὐτὰ χαρεῖς· ἀσπὶς ἔμοὶ μὲ
Καὶ νέκυν· ὁ πλοῦτος δ' οὐκ ἐμὸν οὐ τάφιον.
Ἀλλ' ἔθανες. τί σοὶ καὶ τὸ νεκύεσσιν ἀπειθὲς
Γέρας; ἢ θνᾴσκειν ζώοις ἐλεύθερίας.

ΑΒΒΙΑΝΟΥ.

Εἰ μὴ τοὺς ἀπὸ δ' ἄλφα μόνους κεχρῆσο καπυρώσειν
Δέκτε βάλ' ὡς, καὶ τὸν ἀδελφοῦ ἔχῃς.
Εἰ δὲ (φωρ βούλῃ τὸν ὄφιν) κτ στοιχεῖον ὁδοῦς,
Ἤδη σοι τὸ θέλεγον, ὦ εἰ γλῶσσ' ἐλέγομεν.

ΕΙΣ ΖΩΑ, κεζ λγζ

ΓΟΛΥΑΙΝΟΥ.

Δορκάδος ἀρτιτόκοιο λιθοπτήκτου ὕδωρ
Ἐμπλέον εἰδῦσα πικρὸν ἔτυψεν ἔγις.
Νεβρὸς δ' ἰομιγῆ πλήσσων ἀσάσατο καὶ ὁ δύσαλγὴς
Τραύματος ἐξόλλυτο πικρὸν ἐρωὴν γάλα.
Ἀδῖνα δ' ἀλλάξαντο, καὶ ἀντίκα μηλείη μοῖρα
Ἦν ἔπορεν γαστήρ, μαζὸς ἀφεῖλε γάλα.

ΤΥΒΕΡΙΟΥ ΙΑΛΟΥ.

Κεμμάδος ἀρλιτόκευμα ζῆς βρίθουσι γάλακτος
Φογίη δακετῶν ἰὸν ἔνηκεν ἔλης,
Φάρμακον ἡ ἰὼ μηδὲς γάλα νεβρὸς ἀμέλξας,
Χείλεσι τὸν κείνης ἐξέπιεν θάνατον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐ κύνες, οὐ γάλικές με κατίσυσαν, οὐ λύκοι ἄγριοι,
Δορκάδα τ' ἠὲ χίης εἰν ἁλὶ πλῆσαν μόρον.
Ἐξ ὕλης ποντῶν δ' ἐπέδραμον· εἶτά με πλέκτοις
Ἕλκον ἐπ' ἀγκάλαις δικτυβόλων παίδες.
Ἥλιτον, ἡ χέρσοιο ματεῦν φυγάς· οὐκ ἀδίκως με
Εἷλε γαλαθυτὴς γάμα λιποῦσαν ὄρη.
Οὔποτ' ἀλιεὺς ἁλιπλὴς ἐτ' ἀσχολον οἴσεται χεῖρα,
Χέρσῳ καὶ πελάγει κοινὰ πλεχθέντες ὕφη.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Νηδυβειδομάχῳ δάμασεν λεπτοῖσι κύρης.
Σῆσαν νηοχόροι, θῦμα χαριζόμενοι.
Ἧς ἀΐδῳ μνήσονται ὅσ' ἔφθασεν βύσσος ὠδῖς·
Πέμφθη δ' εἰς ἀγέλιον τεκνοφόνῳ ἄφετος.
Ἦθος, ὠδίνων δ' ὀπίσω πόος, οὐδ' ἐδίκαζε
Τίκτουσας κλείνῳ ἃς ἔλεφ' ἕμαθεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὰ μὲν ὀρνιθοτένοντες, ἑοὶ σὺν τῆρες ἀγρης,
Εἰν ἁλὶ τοὶς γαίης ἀντέχομεν καμάτοις.
Ἄγκυρα τὴν ἀσίδηρον ἐν ὕδασιν ἕλκομεν ἄμφω,
Μακροτέρων ὀρίνων ἄμμα σαγηνόδετον.
Ἰχθύσι δ' ἐκ σαγόνων λατεύομεν οἱ θαλάεργοι.
Ἦ δὴ καὶ πελάγη καρπὸν ἀροῦσι βόες.

ΑΡΧΙΟΥ.

Οὐ μόνον θὰ ἄροτον βόες οἴδαμεν ἄγκυρα τέμνειν,
Ἀλλ' (ἴδε) καὶ κατὰ πόντου νῆας ἀφελκόμεθα.
Ἔργα δ' εἰρήνης δεδιδάγμεθα. καὶ σὺ θάλασσα
Δῆφινας γαίῃ ζεῦξον ἀροῦ φορέειν.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ καίσαρος.

Ὁ ὕρεος ἐξ ὑπάτοιο λαγὼς πέσεν ἐς ποτε βένθος,
Ἑκὰς φοβηθεὶς μεμαὼς ζηχμὴν ὀδόντα κυνός.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἤλυξε κακὴν μόρον· αὐτίκα γάρ μιν
Ἐναλίου μάρψας πνεύματος ὠρφάνισεν.
Ἑκ πυρὸς ὡς αὖθις πέσες ἐς φλόγας. ἦ ῥά σε δαίμων
Κήν ἁλί, κήν χέρσῳ θρέψει κύνεσσι βορήν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἑκ κυνὸς εἶλε κύων με. τί δ' ξένον; εἰς ἐμὲ θῆρες
Γηγενὲς καὶ πεζοὶ θυμὸν ἔχουσιν ἕνα.
Ἀλλὰ λοιπὸν ἔχοιτε λαγοὶ βατόν. ἀλλὰ φοβεῖσθε
Οὐρανέ, καὶ σὺ φέρῃς ἀστερόεντα κύνα.

ΤΙΒΕΡΙΟΥ.

Δίκλυον ἐκθρώσκοντα πολύπλοκον ἄγρι λαγωὸν
Σὺν κύων θερμοῖς ἴχνεσιν ὠκυπόδων.
Τρηχὺ δ' ἐκνεύσας ταχινὰς πάρον, ἐς βαθὺ πόν
Ἡλατ', ἀγυσκάζων κῦμα θαλασσίδιον. (του
Ἐναλίους τὸν δ' ἅψα κύων βρυχηδὸν ὀδοῦσι
Μάρψε. κυσὶ τλήμων ὢ ἄρ' ὀφελόμην.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Νηὸς ἐπειγομένης ὠκὺν δρόμον ἀμφεχόρευον
Δελφῖνες, πελάγεες ἰχθυφάγοι σκύλακες·
Καπροφόνος δ' ὑὸν θηρὸς κείνοις ἐκέλευσας,
Δίμοιρος, ὡς ὅτε γῆν εἰς βυθὸν ἐξέθορεν.
Ὤλετο δ' ἀλλοτείης θήρης χάριν. οὐ γὰρ ἐλαφρὸς
Γ' αὐτῶν ὅστις κύων ὁ δρόμος ἐν πελάγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὠκείαις ἐλάφοισι κύων ἰσάμιλλα δραμοῦσα
Ἔγκυος ἡλώθη παιδοπόρον θ' ἡμέσιν.
Πᾶσα δὲ συγκατέμυσε, καὶ ὠλωτεῖσα χρόνοισιν.
Ἤδη δ' ἠθεετῶν ὤφελος ἐὼ βάσανος.
Πολλὰ δ' ἐπωρύουσαν αὐὴρ ἐσιδὼν ἐτόμησεν,
Καὶ σκύλακες φίλοι νηδύος ἐξέθορον.

Αρτέμιδος λέλυται λοχίων χάρις· ἔμπαλι δ' ἄρης
Ηρκται μαιοῦσθαι γαστέρας ἡμετέρας.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Θηρευτὴν λάμπωνα μίδου κύνα δίψα κατέκτα,
Καὶ πρὸς ὑπὲρ ψυχῆς πολλὰ πονησάμενον.
Γοσσὶ γὰρ ὤρυσσεν νοτερὸν πέδον· ἀλλὰ τὸ νωθὲς
Γίδακος ἐκ τυφλῆς οὐκ ἐτάχυνεν ὕδωρ.
Πίπτε δ' ἀπαυδήσας· αἱ δ' ἔβλυσε πάρα νύμφαι.
Λάμπωνι κταμένῳ μῆνιν ἔθεσθ' ἐλάφων.

ΑΡΧΙΟΥ.

Ο πρὶν ἀελλοπόδων λάμψας πλέον αἰετὸς ἵππων,
Ο πρὶν ὑπαὶ μίτραις κῶλα καθαψάμενος,
Ον φοίβου χρησμῳδὸς ἀέθλιον ἔστεφε πυθώ,
Ορνύμενον πτανοῖς ὠκυπέταις ἴκελον,
Καὶ νεμέη βλοσυροῖο τιθηνήτειρα λέοντος,
Γῖσά τε, καὶ δοιὰς ἠόνας ἰσθμὸς ἔχων·
Νῦν κλοιῷ δειρὴν πεπεδημένος, οἷα χαλινῷ,
Καρπὸν ἐλᾷ δηοῦς ὀκρυόεντι λίθῳ·
Ισην μοῖραν ἔχων ἡρακλεῖ· καὶ γὰρ ἐκεῖνος
Τόσσ' ἀνύσας, δούλην ζεῦγλαν ἐφηρμόσατο.

Αδηλον.

Σοὶ πατρὶ θεσσαλίη πωλοτρόφε μέμψιν ἀνάπτω
Γήγασος, ὡς ἀδίκου τέρματος ἠντίασα.
Ος πυθοῖ, κὴν ἰσθμῷ ἐκώμασα, κὴπὶ νεμεῖον
Ζῆνα καὶ ἀρκαδικοὺς ἤλυθον ἀκρέμονας.
Νῦν δὲ βάρος πέτρης νισυρήτιδος ἔγκυκλον ἕλκω,
Λεπτυνῶν δηοῦς καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Γῶλον τῶν πεδίων, ἀλλ' οὐχ ἁλὸς ἱππευτῆρα,
Νηῒ διαπλώειν πόντον ἀναινόμενον,
Μὴ θάμβει χρεμέθοντα, καὶ ἐν ποσὶ λὰξ πατέοντα
Τοίχους, καὶ θυμῷ δεσμὰ βιαζόμενον.
Αχθεται εἰ φόρτου μέρος ἔρχεται. οὐ γὰρ ἐπ' ἄλλοις
Κεῖσθαι τὸν πάντων ἔπρεπεν ὠκύτατον.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Γαμφάγος ἑρπυστὴς κτ̅ δώματα λυχνοβόρος μῦς,
Ὀστρεον ἀθρήσας χείλεσι πεπταμένον,
Πώγωνος διεροῖο νόθην ὠδάξατο σάρκα.
Αὐτίκα δ' ὀστρακόεις ἐπλατάγησε δόμος.
Αρμόσθη δ' ὀδύναισιν· ὁ δ' ἐν κλείθροισιν ἀφύκτοις
Ληφθεὶς, αὐτοφόνον πότμον ἐπεσπάσατο.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ψῆγμα πυρὸν χρυσοῖο σιδηρείων ὑπ' ὀδόντων
Ρινηθὲν, λιβυκῆς κουφότερον ψαμάθου,
Μῦς ὀλίγος βαρὺ δεῖπνον ἐδαίσατο· πᾶσα δὲ νηδὺς
Συρομένη βραδύποιν θῆκε τὸ ὠκύτατον. (στρὸς
Ληφθεὶς δ' ἐκ μεσάτης ἀνετέμνετο κλέμματα γα
Ης ἄρα κὴν ἀλόγοις χρυσὲ, κακοῦ πρόφασις.

Νέστορος εἰς τὸν πύθιον δράκοντα.

Εἶρπε δράκθεν, καὶ ἔπινεν ὕδωρ· σβέννυντο δὲ πηγαὶ,
Καὶ ποταμὸς κεκόνιστο, καὶ ἦν ἔτι διψαλέος θήρ.
Εἶρπε τὸ μ̅, τὸ δ' ἔμελλε, τὸ δ' ἦν ἔτι νωθρὸν ἐν εὐνῇ.
Αὐτὰρ ὃ διψήσας ποταμῷ ὑπέθηκε γένειον.
Πᾶς δ' ἄρα κῆφισσὸς εἴσω ῥέεν· ἀργαλέον δὲ
Ανθερεὼν κελάρυζε. κατερχομένου δὲ ῥεέθρου,
Κῆφισσὸν κώκυον ὀλωλότα πολλάκι νύμφαι.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Αἶγά με τὴν εὔθηλον, ὅσων ἐκένωσεν ἀμολγεὺς
Οὔθατα, πασάων πουλυγαλακτοτάτην,
Γευσάμενος, μελιηδὲς ἔπειτ' ἐφράσσατο πῖαρ
Καῖσαρ, κὴν νηυσὶ σύμπλοον ἠγάγετο.
Ηξω δ' αὐτίκα που καὶ ἐς ἀστέρας. ᾧ γὰρ ἐπέσχον
Μαζὸν ἐμὸν, μείων οὐδ' ὅσον αἰγιόχου.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Εἰς βαθὺν ἥλατο νεῖλον ἀπ' ὀφρύος ὀξὺς ὁδίτης,
Ηνίκα λαιμάργων εἶδε λύκων ἀγέλην.
Αλλά μιν ἀγρεύσαντο δι' ὕδατος· ἔβρυχε δ' ἀνδρὸς,
Αλλον ἐπουραίῳ δήγματι πλεξάμενος.

Μακεδὰ γε φυρώθη ὑ λύκοις βυθὸς· ἔφθαγε δ' αἰ-
Νηχομένων φηρῶν αὐλοδίδακλος ἄρης. (δρα

ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ.

Τίπτε τὸν ὀξκηςὴν βραδύπουν ὄνον ἀμμιγ' ἐν ἵπποις
Γυμνὰ λωφηαῖς ἔξελάατε δρίμου;
Οὐχ ἅλις ὅτι μύλοιο πολιδρόμου ἄλγος ἀεἰσκης
Σπειρηδὸν σκοτόεις κυκλοδίωκλος ἔχω,
Αλλ' ἔτι καὶ πώλοισιν ἐείζομαι; ἦ ῥ' ἔτι λοιπὸν
Ηνμοι τιμὴ σκολιῷ αὐχένι γαῖαν ἀρόω.

Αδηλον.

Τίπτε με τὸν φιλέρημον ἀναιδείῃ ποιμένες ἄγρῃ
Τέτμηα δροσερὴν ἕλκετ' ἀπ' ἀκρεμόνων;
Τίνυμφαν πρόδιτιν ἀηδόνα; καύματι μέσῳ
Οὔρεσι καὶ σκιεραῖς ξυθὰ λαλοῦντα νάπαις;
Ηνὶ δὲ καὶ κίχλῃσι καὶ κόσυφον, ἠνί δὲ τόσσοις
Ψαρας ἀρουραίης ἅρπαγας θὺποείης.
Καρπῶν δηλητῆρας ἐλᾶν θέμις· ὄλλυτ' ἐκείνους.
Φύλλων καὶ χλοερῆς τίς φθόνος ὀξὺ δρόσου;

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Βωλοτόμοι μύρμηκες, ὁ γῆς κρατὸς, ἠνίκ' ἐσόλων
Γομόωσυ μυχιαὴν σμηνοδόκῃσυ χθόνα,
Μηνίσας ὁ πρέσβις, ἐς ὕδατα κροσσὸν ἔβαψεν,
Ενθάδε θυὶς ἀπὸ γῆς οὐ δοκέων πελάσῃν.
Οἱ δὲ, νέας κυφας ἀχυρτίδας αὐτιφέροντες,
Αὐτοκυβερνητῇ πρεσβὶς ἐπόχασαν.
Ηρα φίλη γαμέτῃ καὶ βαιοπάτοις ἀνέπεισεν
Εκ χθονὸς εἰς νύμφας καινοπάτους ἑρέπας.

Αδηλον.

Λεπτὸν ὑφηναμένα ῥαδινοῖς ἐπὶ ποσσὶν ἀράχνη,
Τέτμηα σκολιαῖς ἐνδον ἑλκομένα πάγαις.
Αλλ' οὔ μιν λεπταῖσιν ὑπαμάζοντα ποδάγραις,
Τὸν φιλαοιδὸν ἰδὼν παῖδα πρὸ ἔδρακασα·
Λύσας δ' ἐκ βροχίδων, ἀπεκύφισα, κοὐ τόδ' ἔλεξα,
Σώζου μουσείῳ φθεγλόμενος κελάδῳ.

ΛΕΟΝΤΕΩΣ.

Ο πρὶν ἐπ' ἀλφεῖῳ στεφανηφόρος ὦ νερ, ὁ τὸ πρὶν
Δισσάκι κηρυχθεὶς καστᾶλίης πρὸς ὕδωρ,
Ο πρὶν ἐγὼ νεμέῃ βεβοημένος, ὁ πρὶν ἐπ' ἰσθμῷ
Γῶλος, ὁ πρὶν πτηνοῖς ἶσα δραμὼν ἀνέμοις·
Νῦν ὅτε γηραιὸς, γυροδρόμον (ἠνίδε) πέτρον
Δινεύω, στεφάνων ὕβριν ἐλαυνόμενος.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Φεύγεθ' ὑπ' ἐκ καλύβης σκότιοι μύες· οὔτι πενιχρὴ
Μῦς σιπύη βόσκειν οἶδε λεωνίδεω.
Αὐτάρκης ὁ πρέσβυς ἔχειν ἅλα καὶ δύο κρῖμνα·
Εκ πατέρων ταύτην ᾐνέσαμεν βιοτήν.
Τῷ, τί μεταλλεύεις τοῦτον μυχὸν ὦ φιλόλιχνε,
Οὐδ' ἀποδειπνιδίου χρῃσόμενος σκυβάλου;
Σπεύδων εἰς ἄλλους οἴκους ἴθι· τἀμὰ δὴ, λιτὰ,
Ὧν ἄπο πλειοτέρην οἴσεαι ἁρμαλιήν.

ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ.

Ω μύες, εἰ μὲν ἐπ' ἄρτον ἐκηλύθατ', ἐς μυχὸν ἀνῆον
Στείχετ', (ἐπεὶ λιτὴν οἰκέομεν καλύβην)
Οὗ καὶ πίονα τυρὸν ἀποδρέψεσθε, καὶ αὔην
Ισχάδα, καὶ δεῖπνον συχνὸν ἀπὸ σκυβάλων.
Εἰ δ' ἐν ἐμαῖς βίβλοισι πάλιν καταθήξετ' ὀδόντα,
Κλαύσετε, οὐκ ἀγαθὸν κῶμον ἐπερχόμενοι.

ΑΝΥΤΗΣ.

Ηνία δή τοι παῖδες ἔνι τράγε φοινικόεντα
Θέντες, καὶ λασίῳ φιμὰ περὶ στόματι,
Ιππια παιδεύουσι θεοῦ περὶ ναὸν ἄεθλα,
Οφρ' αὐτοὺς φορέῃς ἤπια τερπομένους.

ΑΛΚΑΙΟΥ.

Κειράμιος γονίμην τὶς ἀπὸ φλέβα μητρὸς ἀγύρτης,
Βησσήεντας ἀνὰ πρῶνας ἐβουνοβάτει·
Τῷ δὲ λέων ἤντησε πελώριος, ὡς ἐπὶ θοίναν
Χάσμα φέρων χαλεπὸν πειναλέου φαρύγος.

Δείσας δ' ὠμηστέω θηρὸς μόρον, ὡς αὐδαξε,
Τύμπανον ὀξ ἱερᾶς ἐπλατάγησε νάπης.
Χώ μὲν ἐνέκλασεν φονίαν ἰθύν, ὁκ δὲ τενόντων
Ἐνθοις ῥομβητὼ ἐτροφάλιζε φόβῳ.
Κῆνος ὃ τωθ φυγὼν ὁλοὸν μόρον, εἴσατο ῥείην
Θῆρα τὸν ὀρχηθμῷ αὐδήματι κυβέλης.

Αδηλον.

Χἠμείβων ἀμφὶ νύκλα, χαλαζήεντά τε συρμὸν,
Κὰν νιφετὸν φθύζων, χὴ κρυόεντα πάγον,
Μοιωλέων, χὴ δὴ κεκακωμένος ἀθρόα γύῃ,
Ἦλθε φιλοκρήμνων αὖλιν ἐς αἰγονόμων.
Οἱ δ' ὅκ ἀμφ' αἰγῶν, μεμβλημένοι, ἀλλὰ τωθὶ σφέων,
Εἶαρ, σωτῆρα ζῆν' ὀπιχεκλόμενοι.
Χεῖμα δὲ δὴ μείνας ἦρ νύκλιος, ὅτε τὸν ἀνδρα,
Οὔτε βοτῶν βλάψας, ὤχετ' ἀπαυλόσιος.
Εὖ γ' παθόντες, ἄλγημα τὸ δ' ὀχεφὲς ἀκρολοφῖται
Ζαπὶ, πρὸ δ' ὠρέμνῳ τᾷδ' ἀνέθεντο δρυΐ.

ΝΙΚΙΟΥ.

Ἀ ἰόλον, ἢ μεσθαλὲς ἔαρ φαίνουσα μήλοτα,
Ξουθαὶ ἐφ' ὡραίοις ἄνθεσι μαινομένα,
Χῶρον ἐφ' ἡδύπνοον πωτωμένα, ἔργα λίθεσθε,
Οφρα τεὸς πλήθῃ κηρὸς παγὶς θαλάμος.

Αδηλον.

Τραυλὰ μινυρομένα πρωδεύει κάμμορε φωνᾷ,
Τηρέος οὐ θεμιτῶν ἀμφαμένα λεχέων,
Τίπτε πόνῳ μέλεος γοάεις αἰνὰ δῶμα χελιδών;
Γᾶσαι· ἐπεί σε μόλῃ δάκρυα τὰ κατόπιν.

ΑΔΑΙΟΥ.

Τῇ βαμῇ καλαθίνῃ ἐπὶ σκυλάκῳ μογεούσῃ
Λῃτωὶς κούφιον θὐτοκίλιον ἔπορεν.
Μοιώσας οὔτι γυναιξὶν ἐπήκοος, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς
Σωθήσεις σώζειν ἄρτεμις οἵδε κύνας.

ΕΙΣ ΖΩΗΝ, κετὰ λεῖτ

Αδηλον.

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Μή που θανόντες, τῷ δοκεῖν ζῶμεν μόνον,
Ελλῆνες ἄνδρες, συμφορᾷ πεπτωκότες,
Ονείρον εἰκάζοντες εἶναι τὸν βίον,
Εἰ ζῶμεν ἡμεῖς, τοῦ βίου τεθνηκότος;

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ θετταλοῦ.

Τρὶς δέκα με πνεύσειν καὶ δὶς τρία μάντιες ἄστρων
Φασίν· ἐμοὶ δ' ἀρκεῖ καὶ δεκὰς ἡ τριτάτη.
Τοῦτο γὰρ ἀνθρώποις βιοτῆς ὅρος. οἱ δ' ἐπὶ τούτοις,
Νέστορι. καὶ νέστωρ δ' ἤλυθεν εἰς ἀΐδην.

Αδηλον.

Τρεῖς ἐτέων δεκάδας, τριάδας δύο, μέτρον ἔθηκαν
Ἡμετέρης βιοτῆς μάντιες αἰθέριοι.
Αρκοῦμαι τούτοισιν. ὁ γὰρ χρόνος, ἄνθος ἄριστον
Ἡλικίης. ἔθανεν χὠ τριγήρων πύλιος.

ΕΙΣ ΗΧΩ, κετὰ λεῖτ

ΑΡΧΙΟΥ.

Εὔφημος γλώσση παραμείβεο τὰν λάλον ἠχώ,
Κοὐ λάλον· ἢν τι κλύω, τοῦτ' ἀπαμειβομένα.
Εἰς σὲ γὰρ ὃν σὺ λέγεις, στρέψω λόγον· ἢν δὲ σιωπᾷς,
Σιγήσω. τίς ἐμεῦ γλῶσσα δικαιοτέρη;

Ομηρόκεντρα εἰς τὸν πρώτως ἀκούσαντα ἠχοῦς.

Ὦ φίλοι ἥρωες, δαναοὶ, θεράποντες ἄρηος,
Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω. κέλεται δέ με θυμός.
Αγρὸς ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
Ναίει ἐϋπλόκαμος δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
Ἠθεός, ἠὲ γυνή. τοὶ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες.
Εἰ δὴ φθεγξαμένου τε καὶ αὐδήσαντος ἀκούσοι,
Αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύει.

Αλλὰ τίη τοι ταῦτα διεξερέεσθαι ἕκαστα;
Τὴν δ' οὔτ' ἀθρῆσαι δύναμ' ἀντίον, οὔτε νοῆσαι.
Ὁπποῖον κείπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις.

ΕΙΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ, κετ' λϛ

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Λῶπος ἀποκλύζουσα παρὰ κροκάλῃσι θαλάσσης
Χερνῆτις, διεροῦ τυτθὸν ὕπερθε πάγου,
Χέρσον ἐπεκβαίνοντι κατασσασθεῖσα κλύδωνι,
Δειλαίη πικροῦ κῦμ' ἔπιεν θανάτου.
Πνεῦμα δ' ὁμοῦ πενίῃ ἀπελύσατο. τίς κ' ἐνὶ νηῒ
Θαρσήσαι πεζοῖς τὴν ἀφύλακτον ἅλα;

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ βυζαντίου.

Εὐβοϊκοῦ κόλποιο παλινδίνητε θάλασσα,
Πλαγκτὸν ὕδωρ, ἰδίοις ῥεύμασιν ἀντίπαλον,
Ηελίῳ κὴν νυκτὶ τεταγμένον, ἐς τρὶς ἄπιστον
Ναισὶν ὅσον πέμπεις χεῦμα δαμειζόμενον,
Θαῦμα βίου, θαμβῶσε τὸ μυρίον, οὐδὲ ματεύω
Σὴν στάσιν. ἀῤῥήτῳ ταῦτα μέμηλε φύσει.

ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ, ΚΑΙ ΕΙΣ θανόντας, κετ' λζ

ΑΓΑΘΙΟΥ.

Τὸν θάνατον τί φοβεῖσθε, τὸν ἡσυχίης γενετῆρα;
Τὸν παύοντα νόσους, καὶ πενίης ὀδύνας;
Μοῦνος ἅπαξ θνητοῖς παραγίγνεται, οὐδέποτ' αὐτὴ
Εἶδέν τις θνητῶν δεύτερον ἐρχόμενον.
Αἱ δὲ νόσοι, πολλαὶ καὶ ποικίλαι, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον
Ερχόμεναι θνητῶν, καὶ μεταβαλλόμεναι.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πάντες τῷ θανάτῳ τηρούμεθα, καὶ τρεφόμεσθα,
Ως ἀγέλη χοίρων σφαζομένων ἀλόγως.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σῶμα, πάθος ψυχῆς, ᾅδης, μοῖρ', ἄχθος, ἀνάγκη,
Καὶ δῆμος κρατερὸς, καὶ κόλασις βασάνων.
Ἀλλ' ὅταν ἐξέλθῃ τοῦ σώματος, ὡς ἀπὸ δεσμῶν
Τοῦ θανάτου, φεύγει πρὸς θεὸν ἀθάνατον.

Ἄδηλον.

Χαίρει τὶς θεόδωρος ἐπεὶ θάνον· ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
Χαιρήσει. θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

ΑΒΒΙΑΝΟΥ.

Ἠὼς ἐξ ἠοῦς παραπέμπεται· εἶτ' ἀμαγούντων
Ἡμῶν, ἐξαίφνης ἥξει ὁ πορφύρεος·
Καὶ τοὺς μὲν τήξας, τοὺς δ' ὀπτήσας, ἐνίους δὲ
Φυσήσας, ἄξει πάντας ἐς ἓν βάραθρον.

Ἄδηλον.

Γῇ μὲν, ἔαρ κόσμος πολυδένδρεον· αἰθέρι δ' ἄστρα·
Ἑλλάδι δ', ἥδε χθών· οἵδε δὲ, τῇδε πόλει.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Μὴ εἴποις θάνατον βιοτῆς ὅρον· εἰσὶ καμοῦσιν
Ὡς ζωῆς ἀρχαὶ συμφορέων ἑτέρων.
Ἄθρει νικίεω κώου μόρον· ἤδη ἔκειτο
Εἰν ἀΐδῃ, νεκρὸς δ' ἦλθεν ὑπ' ἠέλιον.
Ἀστοὶ γὰρ τύμβοιο μετοχλίσσαντες ὀχῆας,
Εἴρυσαν εἰς ποινὰς τλήμονα δισθανέα.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἡ πυρὶ πάντα τεκοῦσα φιλαίνιον, ἡ βαρύπενθος
Μήτηρ, ἡ τέκνων τρισσὸν ἰδοῦσα τάφον,
Ἀλλοτρίαις ὠδῖσιν ἐφώρμισα. ἦ γὰρ ἐώλπειν
Πάντως μοι ζήσειν τοῦτον ὃν οὐκ ἔτεκον.
Ἡ δ' εὔπαις, θετὸν υἱὸν ἀνήγαγον. ἀλλά με δαίμων
Ἤθελε μηδ' ἄλλης μητρὸς ἔχειν χάριτα.
Κληθεὶς ἡμέτερος γὰρ ἀπέφθιτο. νῦν δὲ τεκούσαις
Ἤδη καὶ λοιπαῖς πένθος ἐγὼ γέγονα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἠείθμουν ποτὲ πρῶτες Ἀριστοδίκην κλυτόπαιδα,
Ἐξάκις ὠδίνων ἄλλος ἀπωσαμένην·
Ἡ εἶσε δ' εἰς αὐτὴν ὕδωρ χθονίοις δ' ὄλοντο
Νούσῳ, λιπόμοιροι δ' ἦμυσαν ἐν πελάγει.
Ἀεὶ δ' ἡ βαρύδακρις, ὅτε φίλας μολὼν ἀηδών,
Μεμφομένη δὲ βυθοῖς, ἀλκυονὶς βλέπεται.

ΟΝΕΣΤΟΥ.

Πάιδων οὐ μολὼν ἔκαμεν Ἄριστον, οὐδ' ἐσάκουε
Νωνηνὸν διανὸν δ' ἄλλος ἔτικτε μίαν.
Αἰαῖ, μῆτερ ἐμοῖο διείλετο, πλὴν ἴσα τέκνα
Κἀπύει καὶ πικρῷ νάμα μολόντι ὕδατι.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Τὸ βρέφος ἑρμῶν ἄκλα διεξελθόντα θ' μόγιστα,
(Φεῦ κύνες) ἔρπυσιν, κνηίσι μαιόμενον.
Πολλάκι δ' ἐξ ὑμέων ὀστεόμενον ὠλέσατ' (αἰαῖ)
Κέντρις· οἱ δ' ὄφιων φωλεὰ μεμφόμεθα.
Εἴθε λυσιδίκη καὶ ἀμειλίκτοιο, μηδὲ μόγιστας
Αἰνῶν· καὶ κείνοις πικρὸν ἔνεστι μόγος.

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Ἡδὺ καὶ ῥόδον ἐστὶ καὶ ἀκμάζων ἐρέβινθος,
Καὶ καυλοὶ κεφαμβὺς σώσυλε σωφοτόμου·
Καὶ μαίνη ζαλαχάσα, καὶ ἀγλίπαγὶς ἀλίτυρος,
Καὶ θριδάκινθ' οὖλων ἀφεσφυῆ πέταλα.
Ἡμεῖς δ' οὔτ' ἀκλῆς ὀπιβαίνομεν, οὔτ' ἐν ἀπόψῃ
Γιγνόμεθ', ὡς αἰεὶ σώσυλε σωφρονέειν·
Καὶ μιλὼ αἰπήρης καὶ βάκχιος ἐλθὲς ἔπαιζον,
Νῦν δ' ἀΐδις θάψαι σήμερον ἐκφέρομεν.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Βρέγμα πάλαι λαχνᾶον, ἐρημαίου τε κέλυφος
Ὄμματος, ἀγλαΐσθου θ' ἁδρὸν ἐρινεὸν γόμαρος,
Ψυχῆς ἀθενὲς ἔρκος, ἀτυμεύτου θανάτοιο
Λείψανον, εἰνόδιον δάκρυ παρερχομένων,
Κἠσσον πέλας σὺ χὠ πρέμνοιο πόδα πρόσπον, ὄφελε
Ἀθρήσας τί πλέον φθιμένῳ βιότου.

ΤΡΥΦΩΝΟΣ τὸ ἑρμοῦ εἰς τέρπιν κιθαρῳδὸν,
ἐν σκιάδι τῇ λακωνικῇ σύκῳ βληθέντα,
καὶ ἀποθανόντα.

Τέρπιν θ' ὑφόρμιγγα χρέκων σκιάδησιν ἀοιδὸς,
Κἀτθανεν ἐξαπίνης ἐν λακεδαιμονίοις,
Οὐκ ἄορι πληγεὶς, οὐδ' ἐν βέλει, ἀλλ' ἐνὶ σύκῳ
Χείλεα φερσ, τερφάσιον οὐκ ἀπορος θάνατος.

ΠΑΛΛΑΔΑ ὅτι δυσὶ βρέφεσιν ἅμα τεχθεῖσι,
καὶ δυσὶ θανοῦσι.

Γεμελλιχος θυγατηρ ἔτεκεν φιλότητι μιγεῖσα
Παιδίον ἀρσενικὸν, θηλυκὸν, δὸ δ' ἔτερον.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Κοὔρεσιν ἀποπλανίῳ ὅτι μάζιον ἑρμφάκλα,
Φερ βρέφος ὡς ἀδίκως εἵλετε βουκολέες.
Ηγροίσεν ὁ δείλαιος ἐς ὑμέας οἷα μελίσσας
Ελθών. αἱ δ' ἔχεον ἥτε χερσότεραι.
Αντὶ δέ οἱ θοίνης ἐσεμάξατε φοίνια κέντρα.
Ω πικραὶ, γλυκερῆς ἀντὶ παλοι χάριτος.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Η μάξουσα καὶ αὐτὸς ὁ τειδύσμος ἀγκύρᾶξ
Τὸν ὄρον διέζωον κἀβίοτον βίοτον.
Οὐ μὴν πολλὸν ὅτι χρόνον ἤλασα· λαῖξ ὃ πατήσας
Λυσιτόδη ζωὸν, ἤλυθον εἰς ἀΐδεω.

Αδηλον.

Εἰς ἀΐδω ἰθεῖα κατήλυσις, εἴτ' ἀπ' ἀθρώων
Στείχῃς, εἴτε νέκυς νείσεαι ἐκ μεσόδμης,
Μή σε γ' ἀναίσιμα πάσης ἄπο τῆλε θανόντα.
Παντοθεν εἰς ὁ φέρων εἰς ἀΐδω ἄνεμος.

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Οὐ ποιῇ θάνατον μόνον ἡ φύσις, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν
Καὶ πολλὴ παχύτης πολλάκις εἰργάσατο.
Τοῦδ' ὁ τυραννήσας δεξιὸς ἡ ἐκκλείας
Τῆς ἐν τῷ πόντῳ μύρτυς, ὁ τοῦτο παθών.

Αδηλον.

Κάτθανον, ἀλλ' ἀμύμων σε· μιμνήσκω δέ τε καὶ σὺ τὸν ἀοιδόν.
Πάντας ὁμῶς θνητοὺς εἰς ἄϊδος δέχεται.

Αδηλον.

Γῆ μευ καὶ μήτηρ κικλήσκετο· γῆ με καλύπτει
Κἀνέκυν. οὐ κείνης ἦδε χερσοτέρη.
Ἐστορμὴ δ' ἐν ταύτῃ δηρὸν χρόνον. ἐκ δέ με μηδὲς
Ἤρπασεν ἠῴου καῦμα θερμότατον.
Κρύμη δὲ ξείνη ἐπὶ χερμάδι μακρὸν ἰαύει
Ἰναχὸς, οὐ πείθης κρυναίῃ θερόπων.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Κρῆναι λιγάδες, πῖ πεφύγατε; ποῦ τόσον ὕδωρ;
Τίς φλὸξ ἀενάοις ἔσβεσεν ἀῴου;
Δάκρυσιν ἀγλαΐζομεθα· πολὺ δ' ὅσον ἡμῖν
Ἦν ποτὸν, ἢ κείνου δίψας ἔχει ἀοιδή.

Αδηλον.

Ἐν μέρμερος ἐστὶ μαθεῖν ἰδίῳ ποτὲ μοίρῳ
Εὔδοξον ἀπίδος τὸ καλλίκερω πόδα ταύρου.
Κοὐδὲν ἔλεξε· (πόθεν; βοὸς γὰρ λόγον οὐ πόρε φύτλη,
Οὐδὲ λάλον μόχθῳ ἀπίδι σῶμα) ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν
Λέγεται κεῖνος ταῦρος, ὡροφανὰς ἐλιχμήσατο λώπην·
Δηλοῦν ὡς ἀποδύσῃ δὴ βιοτὸν ὅσον οὔπω.
Καὶ δὴ οἱ ταχέως ἐπελήλυθεν αὐτίκα πότμος,
Ἠῴοις δεκάκις πέντ' ἦδε πρῆξε σιδόντι.

Αδηλον.

Οἶνος, καὶ τὰ λοετρὰ, καὶ ἡ περὶ κύπριν ἐρωὴ,
Ὀξυτέρῳ πέμπει τὴν ὁδὸν εἰς ἄϊδα.

ΕΙΣ ΘΕΟΥΣ,

καὶ λοιπά.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἀνθρώπους μὲν ἴσως λήσῃς, ἄτοπόν τι ποιήσας·
Οὐ λήσῃς δὲ θεοὺς, οὐδὲ λογιζόμενος.

Ἀδέσποτον.

Ζεὺς, κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς, δι' ἔρωτα
Λήδης, εὐρώπης, ἀντιόπης, δανάης.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Εὔκολος ἑρμείας, ὦ ποιμένες, ἐν δὲ γάλακτι
Χαίρων καὶ δρυΐνῳ σπενδόμενος μέλιτι.
Ἀλλ' οὐχ ἡρακλέης· ἕνα δὲ κτίλον, ἢ παχὺν ἄρνα
Αἰτεῖ, καὶ πάντως ἓν θύος ἐκλέγεται.
Ἀλλὰ λύκοις εἴργει. τί δὲ τὸ πλέον, εἰ τὸ φυλαχθὲν
Ὄλλυται, εἴ τε λύκοις, εἴ τ' ὑπὸ τοῦ φύλακος;

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ὧ τάνδε στείχοντες ἀταρπιτὸν, οἵ τε ποτ' ἀγροὺς
Δαμόθεν, οἵ τ' ἀπ' ἀγρῶν νεῖσθε ποτ' ἀκρόπολιν,
Ἄμμες ὅρων φύλακες, δισσοὶ θεοὶ, ὧν ὁ μὲν, ἑρμᾶς,
Οἷον ὁρῇς μ'· οὗτος δ' ἅτερος, ἡρακλέης.
Ἀμφω μὲν θνατοῖς εὐάκοοι· ἀλλὰ ποθ' αὐτοὺς,
Αὐτῷ μοι παρὰ θεὶς ἀχράδας, ἐγκέκαφεν.
Ναὶ μὰν ὡσαύτως τοὺς βότρυας, οἵ τε πέλονται
Ὥριμοι, οἵ τε χύδην ὄμφακες, εὐτρέπικεν.
Μισέω τὰν μετοχὰν, οὐδ' ἥδομαι· ἀνὴ ὁ φέρων τί,
Ἀμφω μὴ κοινῇ τοῖς δυσὶ παρτιθέτω,
Καὶ λεγέτω, τῇ τοῦθ' ἡρακλεὲς· ἄλλό τε τοῦτο,
Ἑρμᾶ. καὶ λύει τὰν ἔριν ἀμφοτέρων.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Αἰτός μοι δόμος οὗτος, (ἐπεὶ παρὰ κύματι πηγῷ
Ἱδρυμαι, νοτερῆς δεσπότις ἠιόνος)
Ἀλλὰ φίλος· πόντῳ γὰρ ἐπὶ πλατὺ δειμαίνοντι
Χαίρω, καὶ ναύταις εἰς ἐμὲ σωζομένοις.
Ἱλάσκευ τὴν κύπριν. ἐγὼ δέ σοι ἢ ἐν ἔρωτι
Οὔριος, ἢ χαροπῷ πνεύσομαι ἐν πελάγει.

ΑΝΥΤΗΣ.

Κύπριδος οὗτος ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλον ἔπλετο τήνᾳ
Αἰὲν ἀπ' ἠπείρου λαμπρὸν ὁρᾶν πέλαγος,

Ο φελ φίλον ναύτησι τελῇ πλόον, ἀμφὶ ϑ' πάντος
Δ φμοσύνη, λαμπρὸν δερκόμενος ξόανον.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ε ἶπέ ποτ' ϑ̈ρώπας ποτὶ τὸν κύπριν, ἢ λάβε τεύχη,
Η ξιθι ζᾶς ἀσπάζεαι· ἁ πόλις ὁπλομανῆ.
Α λ' ἀπαλὸν γλυκάσασα, καὶ ἔσομαι αἰεν ἀτευχής,
Ε ἶπε, καὶ οἰκήσω τὸν λακεδαίμονίαν.
Χ άμαθὸ κύπρις, ἀόπλος· ἀναιδέες οἱ ϑ' λέγουσιν
Ι σορες, ὡς ἁμῖν χἁ ϑεὸς ὁπλοφορῆ.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Π αρθένε τεῖτο λύφα τί τὸν κύπριν ϑ̈ρτι με λυπεῖς;
Α ρπάξασα σ' ἐμὸν δῶρον ἔχῃς παλάμῃ;
Μ έμνησαι, ζοπάρου δὲν ἐν ἰδαίοις σκοπέλοισιν
Ω ς πάρεις οὐ σε καλῶ, ἀλλ' ἔμ' ἐδαμάτισε;
Σ ὸν, δόρυ καὶ σάκος ἐστὶν· ἐμὸν δὲ ϑ μᾶλον ὑπάρχῃ.
Α ρκεῖ τῷ μήλῳ κεῖνος ὁ ϑαρσὶν πόλεμος.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Τ ὸν διὸς ἐν τειόδοισιν ἐϑαύμασα χάλκεον ἥρα,
Τ ὸν ϑαρσὶν ἐν ὐλαῖς, νεῶ ϑ' ἐκπόμϑνον·
Ο ἰκτίσας σ' ἄρ' ἔφπον, ἀλεξίκακε πεισέλιωε,
Μ ηδέποϑ' ἡτιηθεὶς, σήμερον ἐξεπάϑης.
Ν υκλὶ ϑ' μειδιόων με ϑεὸς ϑαρσέφπε ϑ' δαῖας,
Κ αρῷ δουλεύφν καὶ ϑεὸς ὢν ἔμαθεν.

ΑΡΧΙΟΥ.

Β αιὸς ἰδεῖν ὁ ϑαρσίππος ἐπ' ἀγκυλίτιδα ναῶ
Χ ηλεῶ, ἀϑύμας οὔποτε ἀντιβίης·
Φ οξὸς, ἄποις, οἷόν κεν ἐρημαίησιν ἐπ' ἀκλαῖς
Ξ έσειαν μοῖραν ὑέες ἰϑυβόλων.
Α λλ' ἰὼ τις γειτόϑεν με βοηδόον ἢ καλαμευτὴς
Φ ωνήσῃ, πνοιῆς ἵεμαι ὀξύτερος.
Λ ύσω καὶ τὰ ϑέοντα κϑ' ὕδατος. ἦ γὰ ἀπ' ἔργων
Δ αίμονες, οἳ μορφᾶς γνωσὶν ἔχουσι τύπον.

Εἰς βάκχον.

Μέλπωμεν βασιλῆα φιλεύιον, εἰραφιώτην,
Αβροκόμην, ἀγροῖκον, ἀοίδιμον, ἀγλαόμορφον,
Βοιωτὸν, βρόμιον, βακχεύτορα, βοτρυοχαίτην,
Γηθόσυνον, γονόεντα, γιγαντολέτην, γεγόωντα,
Διογενῆ, δίγονον, διθυραμβογενῆ, διόνυσον,
Εὔιον, εὐχαίτην, εὐάμπελον, ἐγρεσίκωμον,
Ζηλαῖον, ζάχολον, ζηλήμονα, ζηλοδοτῆρα,
Ηπιον, ἡδυπότην, ἡδύθροον, ἠπροπῆα,
Θυρσοφόρον, θρῄϊκα, θιασώτην, θυμολέοντα,
Ινδολέτην, ἱμερτὸν, ἰοπλόκον, εἰραφιώτην,
Κωμαστὴν, κεραὸν, κισσοστέφανον, κελαδεινὸν,
Λυδὸν, λυναῖον, λαθικηδέα, λυσιμέριμνον,
Μύστην, μαινόλιον, μεθυδότην, μυριόμορφον,
Νυκτέλιον, νόμιον, νεβρώδεα, νεβριδόπεπλον,
Ξυστοβόλον, ξυνὸν, ξενοδώτην, ξανθοκάρηνον,
Οργίλον, ὀβριμόθυμον, ὀρέσκιον, οὐρεσιφοίτην,
Πουλυπότην, πλαγκτῆρα, πολυστέφανον, πολύκωμον.
Ρηξίνοον, ῥαδινὸν, ῥικνώδεα, ῥηνοχορῆα,
Σκιρτητὴν, σάτυρον, σεμεγηγενέτην, σεμεγῆα,
Τερπνὸν, ταυρωπὸν, τυῤῥηνολέτην, ταχύμηνιν,
Υπνοφόβην, ὑγρὸν, ὑμενήϊον, ὑλήεντα,
Φηρομενῆ, φρικτὸν, φιλομειδέα, φοιταλιώτην,
Χρυσόκερων, χαρίεντα, χαλίφρονα, χρυσεομίτρην,
Ψυχοπλανῆ, ψεύστην, ψοφομήδεα, ψυχοδαϊκτὴν,
Ωριον, ὠμηστὴν, ὀρεσίτροφον, ὠρεσίλοιπον.

Εἰς ἀπόλλωνα.

Υμνείω παιᾶνα, μέγαν θεὸν ἀπόλλωνα.
Αβροτον, ἀγλαόμορφον, ἀκερσεκόμην, ἁβροχαίτην,
Βριθύνοον, βασιλῆα, βεγεσιχαρῆ, βιοδώτην,
Γηθόσυνον, γεγόωντα, γιγαντολέτην, γλυκύθυμον,
Διογενῆ, διόπαιδα, δρακοντολέτην, δαφνογηθῆ,
Εὔλαλον, εὐρυβίην, ἑκατηβόλον, ἐλπιδοδώτην,

Ζωογόνον, ζάθεον, ζωόφεγνα, ζωοδοτῆρα,
Ηπιον, ἡδυεπῆ, ἡδύθροον, ἠπιόχειρα,
Θηεροφόνον, θαλερόν, θελξιφεγνα, θελγεσίμυθον,
Ιαφέτιν, ἱμερτόν, ἰήιον, ἱπποκορυστήν,
Κοσμοπλόκον, κλάειον, κερατεόφεγνα, καρποβόλε
Λησμοσύνη, λαερόν, λυεγυθέα, λαμπετόωντα, (θλιν,
Μυροπόλον, μαΐτιν, μεγαλήτορα, μυριόμορφον,
Νεβεγαφῆ, νοερόν, νηπενθέα, νηφαλέον τε,
Ξιωγαφῆ, ξιωόν, ξιώόφεγνα, ξιωοδοτῆρα,
Ολβιον, ὀλβιοεργόν, ὀλύμπιον, οὐρεσιφοίτιν,
Πρηϋ, πδωδερκῆ, πδωαπήμονα, πλουτοδοτῆρα,
Ρυσίπονον, ῥοδόχροιν, ῥηξιώορα, ῥηξιχέλυθον,
Σιγαλόεντα, σοφόν, σελαγησέτιν, σωτῆρα,
Τερψίχορον, ὑπατα, τελέσορα, ὑμήεντα,
Υμναγόριν, ὕπατον, ὑψαύχενα, ὑετόεντα,
Φοίβον, φοιβάζοντα, φιλοστέφανον, φρενογηθῆ,
Χρησμαγόριν, χρύσεον, χρυσόχροα, χρυσοβλεμνον,
Ψαμοφῆ, ψάλτιν, ψυσίψυγα, ψυχοδοτῆρα,
Ωκύπον, ὠκυεπῆ, ὠκύσκηπτον, ὠρεσιδώτιν.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ,
χξζ λθζ

ΝΙΚΟΜΗΔΟΥΣ, οἱ δὲ, ΒΑΣΣΟΥ, Εἰς ἱπποκράτιν.

Ἱπποκράτης Φάος ἰῶ μερόπων, καὶ σῶεο λαῶν
Ἔθνεα, καὶ νεκύων ἰῶ ἀοιδὶς εἰν ἀΐδῃ.

Ἀνθιστρέφον.

Εἰν ἀΐδῃ ἀοιδὶς ἰῶ νεκύων, καὶ ἔθνεα λαῶν
Σῶετο, καὶ μερόπων ἰῶ Φάος ἱπποκράτης.

Εἰς τὴν ὀρφεϊκὴν βίβλον.

Δίου ὀρφεϊκοῖο, τὸν ἀθανάτιν ἀφ' ἑτέκνιν
Γολλάκι δμηθήνουσα, μίτοις αἰεδωήετο μοίρη.

Ες νίκανδρον.

Καὶ κολοφὼν ἀρίδηλος ἐνὶ πτολίεσσι τέτυκται,
Δοιοὺς θρεψαμένη παῖδας ἀριστονόους.
Πρωτοτόκον μὲν ὅμηρον, ἀτὰρ νίκανδρον ἔπειτα,
Αμφοτέροις μούσαις οὐρανίῃσι φίλοις.

Αδηλον.

Φάρμακα πολλὰ μ' ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ (λυγρὰ
Νίκανδρος κατέλεξεν, ἐπιστάμενος πέρι πάντων
Ανθρώπων. ἦ γὰρ παιήονός ἐστι γενέθλης.

Αδέσποτον.

Παιήων, χείρων, ἀσκληπιὸς, ἱπποκράτης τέ.
Τοῖς δ' ἔπι νίκανδρος προφερέστερον ἔλλαχεν εὖχος.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Μάγνον, ὅτ' εἰς ἀΐδην κατέβη, τρομέων ἀϊδῶνεὺς
Εἶπεν, ἀναστήσων ἤλυθε καὶ νέκυας.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀεὶ νοσοῦντας.

Τοὺς καταλείψαντας γλυκερὸν φάος οὐκ ἔτι θρηνῶ,
Τοὺς δ' ἐπὶ προσδοκίῃ ζῶντας ἀεὶ θανάτου.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Οὐκ ἀλόγως ἐν διζύφοις δυνάμιν τινα θεῖαν
Εἶναι ἔφην. χθὲς γοῦν δίζυφον ἐν χρονίῳ
Ηπιάλῳ κάμνοντι τεταρταίῳ περιῆψα,
Καὶ γέγονεν ταχέως οἷα κρότων ὑγιής.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κονδίτου μοι δεῖ. τὸ δὲ κονδῖτον πόθεν ἔσχε
Τοὔνομα; τῆς φωνῆς ἐστὶ γὰρ ἀλλότριον
Τῆς τῶν ἑλληνῶν· εἰ ῥωμαϊκῶς δὲ καλεῖται,
Αὐτὸς ἂν εἰδείης, ῥωμαϊκώτατος ὤν.
Σκεύασον οὖν μοι τοῦτο. τὸ γὰρ κατέχον με νόσημα
Τοῦ στομάχου, χρῄζειν τοῦδε λέγουσι ποτοῦ.

ΕΙΣ ΙΧΘΥΑΣ, κετὰ μετ

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ θετταλοῦ.

Πούλυπος εἰναλίῃ ποτ' ἐπὶ προβλῆτι τανυσθεὶς,
Ηελίῳ ψύχειν πολλὸν ἀνῆκε πόδα.

Οὔπω δ' ἦν πέτρῃ ἴκελος χρόα· τοὔνεκα καί μιν
Αἰετὸς ἐκ νεφέων ὀξὺς ἔμαρψεν ἰδών.
Πλοχμοῖς δ' εἱλιχθεὶς πέσεν εἰς ἅλα δύσμορος. ἦ
Αμφω καὶ θήρης ἤμβροτε καὶ βιότου. (ρα

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ βυζαντίου.

Αἰγιαλοῦ τενάγεσσιν ὑποπλώοντα λαθραίῃ
Εἰρεσίῃ φαίδων εἴσιδε πουλυπόδην. (ρας
Μάρψας δ' ὀξὺς ἔριψεν ἐπὶ χθόνα, πρὶν περὶ χεῖ-
Πλέξασθαι βρύγδην ὀκτατόνους ἕλικας.
Δισκευθεὶς δ' ἐπὶ θάμνον ἐς οἰκία δειλὰ λαγωοῦ,
Εἱλιδὸν ταχινοῦ πτωκὸς ἔδησε πόδας.
Εἷλε δ' ἁλούς. σὺ δ' ἄκηπτον ἔχεις γέρας ἀμφοτέ-
Αγρης χερσαίης, πρέσβυ, καὶ εἰναλίης. (ρωθεν,

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Μεμφομένη βορέην, ἐπεπωτώμην ὑπὲρ ἄλμης·
Πνεῖ γὰρ ἐμοὶ θρῄκης ἤπιος οὐδ' ἄνεμος.
Αλλά με τὴν μαλίγηρην ἀηδόνα δέξατο νώτοις
Δελφὶν, καὶ πτὴν ἐν πόντιος ἐνιόχει.
Γιστοτάτῳ δ' ἐρέτῃ πορθμευομένη, τὸν ἄκωπον
Ναύτην τῇ στόματος θέλγον ἐγὼ κιθάρῃ.
Εἰρεσίην δελφῖνες ἀεὶ μούσῃσιν ἄμισθον
Ηνυσαν. οὐ ψεύστης μῦθος ἀριόνιος.

ΙΣΙΔΩΡΟΥ αἰγεωδότου.

Πούλυπον ἀγρεύσας ποτὲ γυννιχος, ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν
Ερρίψεν, δείσας θηρὸς ἱμαντοπέδην.
Αλλ' ὅδ' ἐφ' ὑπνώοντα πεσὼν ἐνέδησε λαγωὸν,
Φεῦ, τάχα θηρευτὰς ἄρτι φυγόντα κύνας.
Αγρευθεὶς δ' ἤγρευσεν. ὁ δ' εἰς ἅλα γύννιχος ἰχθὺν
Ηκε πάλιν ζωῆς λύτρα λαγωὸν ἔχων.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Ανέρα θὴρ χερσαῖον ὁ πόντιος, ἄπνοον ἔμπνους,
Αράμενος λοφιῆς ὑγρὸν ὕπερθε νέκυν,
Εσψαμάθους ἐκόμισσα· τὸ δὲ πλέον, ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν
Νηξάμενος, φόρτου μισθὸν ἔχω θάνατον.

Δ αἰμοκα δ' ἀλλήλων ἠμείψαμθ· ἡ μὲν ἐκείνου
Χ θὼν, ἐμὲ δ' ὂν δ' ἀπὸ γῆς, ἔκλαυσε ζωμὸν ὕδωρ.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Φ ῶρες ὅτ' εἰνάλιοι τυροπνίδος ἀγχόθι δίνης
Φ ορμικλαὺ ἀκάτου ἧκαν ὑποβρύχιον,
Α ὐτίκα μὲν κιθάρῃ λιγυηχέϊ δέξατο δελφὶν
Σ ιὼ θεσπον, ὃν ὑβριστὴς ἐλιασόμενος,
Μ έρμερος ἐπ' ἰσθμὸν ἔκελσε κατ' εἰνάτιον· ἦ ῥα θάλασσα
Ι χθῦς ἀνθρώπων εἶχε δικαιοτέρους.

ΦΑΝΙΟΥ.

Α κλίτα καλὰ μευτὰ, ποτὶ ξεῖνον ἔλθ' ἀπὸ πέτρας,
Κ αί με λάβοι ἀρχὼ τερφίον ἐμπολέα·
Α ἴτε σύ γ' ὦ κύρτῳ μὴ ἀνυείδας, αἴτε τὶν ἀγρῷ
Μ ορμύρων, ἢ κίχλαι, ἢ ἀπάτερον, ἢ σμαρίδα·
Α ὐτόν τ' αὐλάσεις με τὸν οὐ χρέας, ἀλλὰ θάλασσαν
Τ ιμῶντα, ψαφαρὸν κλάσματος εἰς ἀπάτιον.
Χ ηλίδας ἦν ὃ φέρῃς φίλ' ἀχανθίδας, ἤ τινα θρίσσαν,
Ε ὐάγρῳ λίτραν οὐ γὰρ ἔχω φάρυγα.

ΕΙΣ ΚΑΛΛΟΣ, κεῖ μαζ

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Β υκόλος ἔπλεο φοῖβε· πόσῳ δάων δὲ, καὶ ἄλλης·
Κ ύκνος, ζεὺς· ἄμμιν δ', ἀμφιβόητος ὄφις.
Χ οἱ μὲν, ἐπ' ἠθάδας, σὺ δὲ, παμδικὲς, ὄφρα λάθοιτε.
Ε φ' ἡδὺ οὐ πειθοῖς δῦνέταν, ἀλλὰ βίης.
Ε ὐαγρέας δ' ὢν καλὸς, ἄτερ δόλου αὐτὸς ἁλίσκῃ
Π αίπας καὶ πάσας, οὐ μεταδημόμενος.

Εἰς βύμορφον κολυμβῶσαν ἐν τῷ νείλῳ.

Α κύπρις ἐφάνη γυμνὰ σε βάσεν ἰδοῦσα,
Φ εῦ, φεῦ, πῶς σταγόνων ἔκλοθεν οὐρανίων
Ζ ωγώσας ὠδῖνα θαλάσσιον ὁ θρασὺς ἀϊὴν
Ν ηλῆς ἀπὸ γλυκερῶν κύπριν ἀπῆκε βυθῶν;

Τί ἂν εἴποι εἰδοθέα ἰδοῦσα τὸν ἐλεγχῶ
ἐν φάρῳ.

Ο ἰκλείρω στέο κάλλος, ἐπεὶ δόλος ἐστὶ γυνὴ θλη.

Εἰσορέω γὰρ ἄγαλμα δι' εὐπρεφές· ἀπρεκέως γὰρ
Τρῶσί τε καὶ δηΐοισι μάχη δεκέτεος ἐτύχθη.
Πού δὴ τὸς ἀγλαόκωπος θεοῦ ἀμφιπεσὼν ἀρωγαί;
Ἐμπης δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἀπήμονα νόστον ἑλοῦσα,
Εἰ δὴ θήσι ἑοῖσι, καὶ ἧς ἔτι νῶτα θαλάσσης.

Ἀδηλον.

Αἰ χάειτες, τεφς εἰσὶ σὺ δή, μία ταῖς τε καὶ ταύταις
Γεννήθης, ἵν' ἔχω· αἱ χάειτες χάειτα.

ΕΙΣ ΚΟΛΑΚΑΣ, κεζ μβζ

ΒΙΣΑΝΤΙΝΟΥ.

Εἴπερ ἀνὴρ ἄρχων ἐθέλῃ κολάκων ἀνέχεσθαι,
Γόλλοις οὐκ ἐδόσῃ τοῖς μιαροῖς τόμασιν.
Ὥστε χρὴ τὸν ἄριστον ἀπεχθαίρεσθαι δικαίως,
Ὡς κόλακας μισεῖν τοὺς κολακευομένους.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Οὐδὲν οὕτω ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον οὖρεν
Ἀνθρώπου καθαρὰν ψευδομένου φιλίην. (τες
Οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἑτάρου προφυλακτόμεθ', ὃς ἀγαπῶν-
Ὡς φίλον, οὐ τοῦτο πλείονα βλαπτόμεθα.

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Ἦν ὁ φίλος τι λάβῃ, δόμεν φάτο· θὴν δ' ἔλαβεν·
Ἦν δή· οὐ μή τι λάβῃ, δῶ φάτερ εἶπε μόνον.
Ὤνια γὰρ καὶ ταῦτα τὰ ῥήματα· αὐτὰρ ἔγωγε
Οὐκ ἐθέλω δόμεν· οὐ γὰρ ἔχω δόμεναι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥῶ καὶ λαμβδᾶ μόνον κέρακας κόλακάς τε διΐσᾳ·
Οὐκοῦν ταὐτὸ κέραλξ βωμολόχος τε κόλαξ.
Τοὐνεκά μοι βέλτιστε τόδε ζῷον πεφύλαξο,
Εἰδὼς καὶ ζώντων τοὺς κόλακας, κόρακας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐχ ὅτῳ βλάπτῃ μισεῖν ὁ λέγων ἀναφανδόν,
Ὡς σφὼ ὁ τὸν καθαρὰν ψευδόμυθος φιλίαν.
Τὸν μὲν γὰρ μισοῦντα σφεδόθεν οὐ δεδοίκαμεν·
Τὸν δὲ λέγοντα φίλον, τοῦτ' ἀφυλακτόμεθα.

Ε ληρὸν ἐγὼ κεῖνον κρίνω βαρὺν ὅς ποτε λάθρῃ
Τὴν ἀπὸ τῆς φιλίης πίστιν ἔχων ἀδικεῖ.

Ἀδηλον.

Γ λαυκὸν ἔχῃς τὸν ἔρωτα· φόβῳ δὲ φιλῇς καὶ αἰδοῖ.
Τ οὐ δὲ φιλῇν ὅτως οὐδὲν ἀπιστότερον.

ΕΙΣ ΚΡΙΤΑΣ, καὶ μῦς

Ἀδηλον.

Θ αρσαλέοι κέλτοὶ πολεμῶ ζηλήμονι μύῃ
Τ έκνα παλαντεύουσι, καὶ οὐ πάρεσ εἰσὶ τοκῆες
Π εὶν παῖν ἀνθρήσωσι λελουμένον ὕδατι σεμνῷ.
Α ἶψα γὰρ ὠὰ κατεσθίουσ ὀλιγίστας ἀμφὶ κάλυπτον
Ν ηπιάχοις, τοῦτον τοι τρέφει δάκρυ, τὸν μῦν, ἀείρας
Α ὐτὸς ἐπ' ἀσπίδι ἧκε νέον παῖν, οὐδὲ ἀλεγίζει.
Ο ὔπω γὰρ ἡυέταο φέρει νόον, ὥρην γ' ἔσω ἀθρήσῃ
Κ εκριμένον λευγαλέοισιν ἐλεγχιγάμου πολεμοῖο.
Η δὲ μετ' εἰλείθυιαν ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἔχουσα
Μ ήτηρ, εἰ καὶ παιδὸς ἀληθέα οἶδε τοκῆα,
Ε κδέχεται ἐσμέουσα τὶ μήσεται ἄσατον ὕδωρ.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ο ὐδεὶς καὶ καθαρὸς καὶ μείλιχος ἦλυθεν ἐς χῶρον.
Ε ν γὰρ ἑνὸς δοκέει δόγματος αὐτὶ πάλιν·
Τ ὸ γλυκύ, τὸ κλέπτοντος· ἰὼ φθονερὰ λύπη, ὃ ἀγαθόν·
Ο ργανα τῆς ἀρετῆς ταῦτα δύ' ὀστὶ πάθη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μ ήποτε δουλεύσασα γυνὴ, δέσποινα γένοιτο,
Ε ἰ πρόμια κήθ. τῷ γὰρ ἔθ' ὅμοιον ἐρῶ.
Μ ήτε δίκην δικάσσεν ἀνὴρ γεγονὼς δικαλέκτης,
Μ ηδ' ἂν ἰσοκρατέος ῥητορικώτερος ᾖ.
Γ ᾶς γὰρ ὁ μαθαρνᾶν εἰθισμένος, ἁδὺ δ' ἐν ἑταίρῳ
Σ εμνότερον δικάσαι, μὴ ῥυπόωσ δυνάται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ε ἶναι νομίζω φιλόσοφον καὶ τὸν θεόν,
Β λασφημίαις τὸν δῆθ' οὗ θυμούμενον.

Χρόνῳ δ' ἐπαυξάνοντα τὰς τιμωρίας
Τὰς τῶν πονηρῶν καὶ τὰ λαιπώρων βροτῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Στυγνὴν τὴν νίκην τὶς ἰδὼν κατὰ τὴν πόλιν ἐχθὲς,
Εἶπε, θεὰ νίκη, τίπτε πέπονθας ἄρα;
Ἡ δ' ἀποδυρομένη, καὶ μεμφομένη κρίσιν, εἶπεν,
Οὐκ ἔγνως σὺ μόνος; πατρικίῳ δέδομαι.
Ἦν ἄρα καὶ νίκη πολυώδυνος, ἣν παρὰ θεσμὸν
Πατρικιὸς ναύτης ἥρπασεν ὡς ἄνεμον.

ΕΙΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΝ,

ἤτοι ἐποποιΐαν, κατὰ μέτρα

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Φημὶ πολυστιχίην ἐπιγράμματος οὐ κατὰ μούσας
Εἶναι. μὴ ζητεῖτ' ἐν σταδίῳ δολιχόν.
Πόλλ' ἀνακυκλεῖται δολιχοῦ δρόμος· ἐν σταδίῳ δὲ
Ὀξὺς ἐλαυνόμενος, πνεύματός ἐστι τόνος.

ΚΥΡΙΛΛΟΥ.

Γᾶν καλόν ἐστ' ἐπίγραμμα τὸ δίστιχον· ἢν δὲ παρέλθῃς
Τοὺς τρεῖς, ῥαψῳδεῖς, κοὐκ ἐπίγραμμα λέγεις.

Ἀδήλου.

Οἴγνυμ' ἐξ ἑτέρης πόμα πίδακος, ὥστ' ἀρύσασθαι
Ξεῖνον μουσοπόλον, γράμμα λεωνίδεω.
Δίστιχα γὰρ ψήφοισιν ἰσάζεται· ἀλλὰ σὺ μῶμε
Ἐξίθι, κεἰς ἑτέροις ὀξὺν ὀδόντα βάλε.

Εἰς τὸν φαίδωνα διάλογον πλάτωνος, νοθευόμενον ὑπὸ πανατίου.

Εἴ με πλάτων οὐ γράψε, δύο ἐγένοντο πλάτωνε·
Σωκρατικῶν ὀάρων ἄνθεα πάντα φέρω.
Ἀλλὰ νόθον μ' ἐτέλεσσε πανατίος· ὅς ῥ' ἐτάλασσε
Καὶ ψυχὴν θνητὴν κἀμὲ νόθον τελέσαι.

ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ.

Νικήτης ὀλίγος μὲν ἐπὶ προτόνοισιν ἀήτης
Οἷά τε πρηείης ἄρχεται ἐκ μαλέτης.

Αλλ' ὅταν ἐμπνεύσῃ, καὶ ἡ ἱστία πνεύματα φέρηται,
Λαίφεα πακτώσας, μέσσα θοὴ πελάγη,
Ναῦς ἅτε μυελόφορτος, ἕως ὅτε τέρματα μίθων
Ἔλθῃ, ἀκυμάντοις ἔμπορος εἰς λιμένας.

Δηλον εἰς γυναῖκα.

Ὦ φίλος, εἰ σοφὸς εἶ, λάβε μ' ἐς χέρας· εἰ δέ τε πάμπαν
Νηὶς ἔφις μουσέων, ῥίψον ἀμηνοέης. (πνεύ
Εἰμὶ δέ γ' ὑπνώουσι βατὸς· παῦροι δ' ἀγάσαντο
Θυμὸν ἐμὸν λύρῃσιν, κεκρότηνται δ' ὄχλος.

Δηλον.

Πᾶς λόγος ἐστὶ ματαῖος, ὁ μὴ τετελεσμένος ἔργῳ·
Καὶ πᾶσα πρᾶξις τὸν λόγον ἔργον ἔχει.

ΕΙΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΥΣ, ΚΕΦ. μζ.

Κοινὴ πρὸς κλισίην ληθαργικὸς ἦδε φρενοπλὴξ
Κεἰμῆνοι, ἀλλήλων νοῦσον ἀπεσκέδασαν.
Ἐξέθορε κλίνης γὰρ ὁ βλημένος ὑπὸ λύσσης,
Καὶ τὸν ἀναίσθητον πρωτὸς ἔτυπτε μύδρος.
Γλήναι δ' ἀμφοτέροις ἐν γόνυσι' ἄκρος· ἀφ' ὁμὴ αὐτῆ
Ἔγρετο, τὸν δ' ὕπνος πουλὺς ἔμενε κόπος.

ΕΙΣ ΜΑΘΗΜΑΤΑ, ΚΕΦ. μς.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Εἰς ἄστρον.

Γράμμα τόδ' ἀρήτοιο δαήμονος, ὅς ποτε λεπτῇ
Φοινικὶ δίνωσεν ἀστέρας ἐφράσατο,
Πλανέας τ' ἄμφω καὶ ἀγήμονας, οἵσιν ἀναρχὴς
Ἀλόμενος κύκλοις οὐρανὸς ἐνδέδεται.
Αἰνείαθ' δὲ καμόν ἔργον μέγα, καὶ δίος ἐκεῖ
Δύτερος, ὅσσις ἔβης ἄστρα φαεινότερα.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Μαίπιες ἀστροέσσθω ὅσοι ζητεῖτε κέλευθον,
Ἐρρόιτ' εἰκαίης ψευδολόγοι σοφίης.
Ὑμέας ἀφροσύνη μαιώσατο, τόλμα δ' ἔτικτε
Τλήμονας, οὐδ' ἰδίων εἰδότας ἀκλείων.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Θ φοῖβ' ὑπείσω τὰ τεχνήεντα κύπελλα
Π έμπει· χωρεῖ δ' ὑμῶν δ' οὐρανὸν ἀμφότερα.
Δ οιὰ γὰρ ὀκ σφαίρης τετυμμένα· καὶ τὸ μὲν ἡμῶν,
Τ οῖς νοτίοις, τὸ δ' ἔχει πείρατα τὰν βορέη.
Α λλὰ σὺ μηκέτ' ἐς ἄρκτον ἐπίβλεπε· δοιὰ δ' ἐν ἁμ
Μ έτρα πιὼν, ἀθρῆ πάντα τὰ φαινόμενα. (φοῖν

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

Ο ἶδ' ὅτι θνατὸς ἐγὼ κὴ ἐφάμερος· ἀλλ' ὅταν ἀστρων
Μ αστεύω πυκινὰς ἀμφιδρόμους ἕλικας,
Ο ὐκ ἔτ' ὀπιπαύω ποσὶ γαίης, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν
Ζ ηνὶ δι' ἀστερόεις πίμπλαμαι ἀμβροσίης.

Πρόβλημα.

Π ανῆς ἐγὼ τελέθω σφυρήλατος· αὐτὰρ ὁ χρυσὸς,
Α ἰζηῶν πέλεται δῶρον ἀοιδοπόλων.
Η μισυ μὲν χρυσοῖο, ἀφείσιος· ὀγδοάτῳ δ'
Θ έασις, καὶ δεκάτῳ μοῖραν ἔθηκε σόλων.
Α ὐτὰρ ἐφηδύνθην, ἡμίσεων· τὰ δὲ λοιπὰ χάλκεα τα
Ε ννέα, καὶ τέχνη, δῶρον ἀριστοδίκου.

Αλλο προβλημα.

Α ὐγείῳ ἐρέφνε μέγα σθένος ἀλκείδαο,
Γ ληθὺν βουκολίων διζήμενος· ὃς δ' ἀπαμείπτο,
Α μφὶ μιῇ ἀλφεσιοῖο βοὰς, φίλος, ἤμισυ τῶν δε·
Μ οίρη δ' ὀγδοάτη ἦλθον χρόνου ἀμφινέμοντα·
Δ ωδεκάτη δ' ἀπονώθη ἑὰ σὺν ἑξήκοντα πρὸς ἕβδομ.
Α μφὶ δ' ἀρ' ἠλιδάδιαν ἐφοδεύνεμέθοντα·
Α ὐτὰρ ὅτ' ἀρκαδίη τελέσθη προβλήτην· τὰ λοιπὰ·
Λ οιπὰς δ' αὖ λεύσεις ἀγέλας τόδε πεντήκοντα.

Σχόλια εἰς τοῦτο τὸ προβλημα, καὶ εἰς τὰ ἑξῆς, ζήτει ἐν τῇ πτολεμαίου δὲ τῇ βιβλίου.

Αλλο προβλημα.

Χ άλκεός εἰμι λέων· χρυσοῖ δέ μοι ὄμματα δοιά,
Κ αὶ σώματος δὲ θέναρ δεξιτεροῖο ποδός.

Γ λήθει δὲ κρατῆρα δύ' ἤμασι δεξιὸν ὄμμα,
Καὶ λαιὸν τρισσοῖς, καὶ πισύρεσσι θέναρ.
Α ρκιον ἓξ ὥραις πλῆσαι στόμα. ἐν δ' ἅμα πάντα,
Καὶ στόμα, καὶ γλῆναι, καὶ θέναρ, εἰπὲ πόσον.

Αλλο πρόβλημα.

Α μφω μὲν ἡμεῖς εἴκοσι μνᾶς ἕλκομεν,
Ζ ῆθός τε, χὠ ξυύαιμος· ἢν δέ μου λάβῃς
Τ ρίτον, τὸ τέτρατόν τε τοῦδ' ἀμφίονος·
Ε ξ πάντ' ἀνευρὼν, μητρὸς εὑρήσεις σταθμόν.

Αδέσποτον.

Τ ὸν σοφὸν ἐν κιθάρῃ, τὸν μουσικὸν ἀνδροτίωνα
Η ρετό τις τοίην κρουματικὴν σοφίην,
Δ εξιτερὴν ὑπάτην ὁπότε πλήκτροισι δονήσω,
Η λαιὴ νήτη πάλλεται αὐτομάτως,
Λ επτὸν ὑποτρίζουσα. καὶ ἀντίτυπον τερέτισμα
Γ άσχει, τῆς ἰδίης πλησσομένης ὑπάτης.
Ω στέ με θαυμάζειν πῶς ἄπνοα νεῦρα τα θέντα
Η φύσις ἀλλήλοις θήκατο συμπαθέα.
Ο ς δὲ, τὸν ἐν πλήκτροισιν ἀριστόξενον ἀγητὸν
Ω μοσε μὴ γνῶναι τήν δε θεημοσύνην.
Ε στι δ', ἔφη, λύσις ἥδε· τὰ νευρία πάντα τέτυκται
Ε ξ ὄϊος χολάδων ἄμμιγα τερσομένων·
Τ οὕνεκεν εἰσὶν ἀδελφὰ, καὶ ὡς ξύμφυλα συνηχεῖ,
Σ υγγενὲς ἀλλήλων φθέγμα μεριζόμενα.
Γ νήσια γὰρ τάδε πάντα, μιῆς ἅτε γαστρὸς ἐόντα,
Κ αὶ τῶν ἀντιτύπων κληρονομεῖ πατάγων.
Κ αὶ γὰρ δεξιὸν ὄμμα κακούμενον ὄμματι λαιῷ,
Π ολλάκι τοὺς ἰδίους ἀντιδίδωσι πόνους.

ΕΙΣ ΜΕΘΗΝ, κεζ μζζ

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Μ ηδ' ὅτ' ἐπ' ἀγκύρῃ ὀλοῇ πίστευε θαλάσσῃ
Ν αυτίλε, μηδ' εἴ τοι πείσματα χέρσος ἔχει.
Κ αὶ γὰρ ἰὼν ὅρμῳ ἔνι κάππεσεν· ἐς δὲ κόλυμβον
Ν αύτου τὰς ταχινὰς οἶνος ἔδησε χέρας.

Φῦγε χορὸν τὸν πίνην. ἐλθὼν ἀκμὴν
Γόντος· τυρσηνοὶ τῦτον ἔθεντο νόμον.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Κωμάζω, χρύσεον ἐς ἐπιτείων χορὸν ἄγρων
Λύσαν, οὐδ' ἄλλων λάξ ἐβάρυνα χορούς.
Στέψας δ' αὐθοβόλων κρατὸς τρίχα, τὴν κελαδεννὰν
Γηλίδα μουσοπόλοις χερσὶν ἐπηρέθισα.
Καὶ τάδε δρῶν, εὔκοσμον ἔχω βίον. ὧδε γὰρ αὐτὸς
Κόσμος ἀεθλητὴν λύρης ἔπλετο καὶ στεφάνου.

Αδηλον.

Ὁ πρὶν ἀεὶ βρομίου μεμεθυσμένος οἰνάδι πηγῇ,
Σιτὸς ὀφρυόεις, ἀγροπόδης σάτυρος,
Δηθάδιον κῶμον ἀλυκλοπέδησι λυγωθείς,
Εἵρτεα παιδὶ θεᾶς χαλκοτορῆ θέσπιδος·
Οὐ σοφὸν ἐκ τέχνας ἀσκῶν πόνον, ἀλλὰ πενιχρὰν
Ἐργάτιν ἐκ μόχθων ῥυόμενος βιοτάν.

Αδηλον.

Γῦ σοι κεῖνα κύπελλα λαφύσσιε, πολλὰ θύρσων
Πήγματα, καὶ κῶμοι, σκιρτοπόδη σάτυρε;
Τίς σε τὸ δὴ σμίλαισι ποδίκροτον ἄμμα καθάψας
Θήκατο, τὸν βρομίῳ σπάργανον ἐλιξάμενον;
Ἀ ἰαχήμων ἔνδια, καὶ ἀ πολύτλημος αὐάγκα,
Ἃ με πρὸ ἠφαίστῳ ἔτρεφε μυρίλοπος.

ΕΙΣ ΜΕΤΡΙΟΤΗΤΑ, ΧΕΖ ΜΗΖ

ΒΑΣΣΟΥ.

Μήτέ με χείματι πόντος ἀγροτὰς θρασύς, ὔδε γαλήνη
Ἀργιλόεσσα σαλεύμενον τὸ πολυκλινέμενον.
Αἱ μεσότητες ἄριστα, ὅπη δέ γε πρηξίες ἀνδρῶν,
Καὶ μάλα μέτρον ἐγὼ τάρκιον ἠσπασάμην.
Τῦτ' ἀγάπα φίλε λάμπτι, καὶ χαρὰ σὶ ἔνθαρσε θυέλ-
Εἰσὶ γὰρ ἐς πρηξὶν καὶ βιότου ζέφυροι. λας.

Αδηλον.

Γαῖα τὸ πρωτεῖον, ἄκαμεν· ἐπεὶ λόγος ἐστὶ παλαιὸς
Ὡς καὶ τῦ μόχθου τὸ πλέον ἐστὶ χολή.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Οἶκος καὶ πάτρη, βιότου χάρις· αἱ δὲ περισσαὶ
Φροντίδες ἀνθρώποις, οὐ βίος, ἀλλὰ πόνος.

ΕΙΣ ΜΙΣΟΣ, κεζ μθζ

Αδηλον.

Εὐστέφιός μ' ἐδάμασσεν ὁμοῦ καὶ πρώϊος ὕπνος,
Ος μὲν, ἐπιβρίσας, ὃς δέ με μὴ καλέσας.
Ων ἐξ ἀμφοτέρων, ὁ μὲν ἐῤῥέτω, ὃς δὲ πεφείη
Ιλαος, ὡράων μέτρον ἐπιστάμενος.

ΕΙΣ ΜΗΤΡΥΙΑΝ, κεζ νζ

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Στήλην μητρυιῆς, μικρὰν λίθον, ἔστεφε κοῦρος,
Ως βίον, ἠλλάχθαι καὶ τρόπον οἰόμενος·
Η δὲ, τάφῳ κλινθεῖσα, κατέκτανε παῖδα πεσοῦσα.
Φεύγετε μητρυιῆς καὶ τάφον οἱ πρόγονοι.

Αδηλον.

Μητρυιαὶ προγόνοισιν ἀεὶ κακόν· οὐδὲ φιλοῦσαι
Σώζουσιν. φαῖδραν γνῶθι καὶ ἱππόλυτον.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ μακεδόνος.

Μητρυιῆς δύσμενις ἀεὶ χόλος, οὐδ' ἐν ἔρωτι
Ηπιος. οἶδα πάθη σώφρονος ἱππολύτου.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ, κεζ ναζ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου.

Μνήμη καὶ λήθη μέγα χαίρετον· ἡ μὲν ἐπ' ἔργοις
Μνήμη τοῖς ἀγαθοῖς, ἡ δ' ἐπὶ λευγαλέοις.

ΕΙΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ, κεζ νβζ

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἀῤῥήτων ἐπέων γλώσσῃ σφρηγὶς ἐπικείσθω.
Κρείσσων γὰρ μύθων ἢ κτεάνων φυλακή.

ΕΙΣ ΜΕΜΨΙΝ, κεζ νγζ

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Ηγραῦς εὐβούλη, ὅτε οἱ καταθύμιον ἦν τι,
Φοίβου τὸν πρὸ ποδῶν μάντιν ἄειρε λίθον,

Χείρεσι πειρᾴζουσα. καὶ ἰὼ βαρὺς ἰὼ ἵκα. μήτι
Ἡ θελεν· εἰ δ' ἐθέλοι, κυφότερος πεπάλων.
Αὐτὴ ὃ ὑπηνήσουσα τό οἱ φίλον, ἰὼ ποθ' ἁμῦδρον,
Φοίβῳ ἐπὶ αἰσίοις χεῖρας ἐπεγράφετο.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ, χεξ νδ

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Καὶ χαραλαῖς βαθυλώνος ὑπὲρ δρόμον ἅρμασι λῆχος,
Καὶ τὸν ἐπ' ἀλφειῷ ζωὸν κατηυγασάμην,
Καὶ πῶν τ' ἀγώνισμα, καὶ ἡλίοιο κέλευθον,
Καὶ μέγαν αἰπεινᾶν πυρσαμίδων κάματον,
Ναΐδα τε μουσώλειον πελώριον· ἀλλ' ὅτ' ἐσεῖδον
Ἀρτεμιδος νεφέων ἄρχει θοῦπα δόμον,
Κῦνα μὲν ἠμούρωτό τε, κἠν ἴδε νόσφιν ὀλύμπου
Ἄλιος, οὐδὲν πω τοῖον ἐπαυγάσατο.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τέσσαρες ἀὼ ροῦσι πανυπερύγων ὑπὲ νώτων
Νῆχε ἰσοπέλθμους ἰθέας ἀθανάτων·
Ἀμὲ μὲν, ἀθλοφόραν πολεμοδόκον, ἀ δ', ἀφροδίταν,
Ἀ δὲ, τὸν ἀλκείδαν, ἀ δ', ἀφόβητον Ἄρη,
Σὸν κατευόρθωσεν γραπτὸν τέρος. ἐς δὲ νέονται
Οὐρανόν. ὦ ῥώμας γᾶς πάτερ ἔρυμα.
Θεῖα αἰνίκατον μὲν ὁ βουφάγος· ἁ δέ γε κύπρις,
Ἔγαμεν· ὔμνησεν παλλὰς, ἀτρεσὲς ἔπος.

ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ.

Στῶμεν ἀγηράντοιο πρὸ θαμαλαὶ θῶνα πόντου
Δερκόμενοι τέμενος κυπρίδος εἰνοσίας,
Καὶ φάναν τ' ἀγτείρουσι καπάσκιον. ἧς ἄπο ναῦται
Ξανθαὶ ἀφύωνται χείλεσιν ἀλκυόνες.

ΑΔΡΙΑΝΟΥ βασιλέως εἰς τὰφον πομπήιου ἐν αἰγύπτῳ.

Τῷ ναοῖς βείθοντι πόση ἀσπὶς ἔπλεχε τύμβου·

ΕΙΣ ΝΑΥΑΓΙΟΝ, κεζ νεζ

ΖΩΣΙΜΟΥ ϑασίου.

Οὐ μόνον ὑσμίνησι καὶ ἐν γονόεντι κυδοιμῷ
Ῥύομ' ἀρητόλμου ϑυμὸν ἀναξιμβρότοις,
Ἀλλὰ καὶ ἐκ πόντου, ὁπότ' ἔφυσε νῆα ϑάλασσα,
Ἀσσοις, ἐφ' ἣ μετέρης νηξάμβνον σημίδος.
Εἰμὶ δὲ κἠν πελάγει καὶ ὅπῃ ϑανάτοιο ἐλπὶς ἐκείνῳ,
Τὸν ϑρασὺν ἐκ διπλῶν ῥύσασα μβύη ϑανάτων.

ΘΕΩΝΟΣ ἀλεξανδρέως.

Ἡ πάρος ἀντιπάλων γε ὑπέρτερος ἀσσοις ἀκόντων,
Ἡ φόνιον ϛυγνοῦ κῦμα φέρουσα μόϑου,
Ἀγλεον οὐδ' ὅτε πόντος ὑπὲρ κρόνον ἤλασε φωτί,
Καὶ πικρὴ ναυτέων ἔπλετ' ὀλιφϑορίη,
Συζυγίης ἀμβήσασα· καλὸν δέ σε φόρτον ἄρουσα,
Ναῦ φίλος εὐκλαίων ἄγγελις ἔβλεν λιμβένων.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Εἰν ἑνὶ κινδυνοις ἔφυγον δύο μυρτίλος ὅπλῳ,
Τὸν μβὺ, ϑρίσευσας, ὃν δ' ὑπενηξάμβνος
Ἀργέτης ὅτ' ἔδυσε νεὼς ὄφιν· ἀασίδα δ' ἔχον
Σωϑεὶς κεχριμβένῳ ὕδατι καὶ πολέμῳ.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΔΙΟΚΛΕΟΥΣ.

Οὐκ οἶδ' εἴτε σάκος λέξαμί σε, τίω ὑπὸ πολλοὺς
Ἀντιπάλους πίσῃν σύμμαχον ὡπλισάμβην·
Εἴτε δὲ βαῒν ἐμοὶ πόντου σκάφος, ἥ μ' ἀπὸ νηὸς
Ὀλυμβάνης κόμισας νηκλὴν ἐπ' ἠιόνας.
Ἀρεῖος ἐν πολέμοις ἔφυγον χόλον, ἐν δὲ ϑαλάσσῃ,
Νηρῆος· σὺ δ' ἄρ' ἦς ὅπλον ἐν ἀμφοτέροις.

ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Νηὸς ἁλιρρέπου πλαγκτὸν κύτος εἶδεν ἀπ' ἀκτῆς
Μηλοβότης, βλοσυροῖς κύμασι συμβρόμνον·
Χῆρε δ' ἑὸν περίψυχον· τὸ δ' ἐπεσσάσατ' ἐς ϑυμὸν ἄγμης
Τὸν ϕόβον· οὕτω πᾶσιν ἀπημϑάνετο.
Ναυηγὸν δ' ὁ νομεὺς ἔσχεν μόρου. ὧ δι' ἐκείνου
Καὶ δρυμοὶ χῆρευσι πορθμίδα καὶ λιμβένες.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Νῆα μ' ὤλεσε πόντος, ἐμοὶ δ' ἔπορεν πάλι δαίμων
Πλαζομένῳ φύσιος νῆα ποθεινοτέρην.
Πατρὸς ἰδὼν γὰρ ἐγὼ δέμας εἰς ἐμὲ καίριον ἐλθὼν,
Μουνερέτης ἐπέβην, φόρτος ὀφειλόμενος.
Ἤγαγε δ' εἰς λιμένας με καὶ ἔσπειρεν δὶς ὁ πρέσβυς,
Νήπιον ἐν γαίῃ, δεύτερον ἐν πελάγει.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ μακεδόνος.

Αἰεὶ θηλυτέρῃσιν ὕδωρ κακὸν ἠπόντος,
Ξεῖνε· κλεωνίκης πεύθεο δυῤῥαχίδος.
Πλῶε γὰρ ἐς σηστὸν μετὰ νυμφίον· ἐν δὲ μελαίνῃ
Φορτίδι τὴν ἡμῆς μοῖραν ἀπεπλάσατο.
Ἡρὼ δειλαίη, σὺ μὲν ἀνέρα, δηΐμαχος δὲ,
Νύμφην, ἐν παύροις ὤλεσα τε σταδίοις.

ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ νικαέως.

Ἀβάλε χειμερίου με κατέκλυσε κύματα πόντου
Δειλαίην, νεκύων φόρτον ἀμειψαμένην.
Αἰδέομαι σωθεῖσα· τί μοι πλέον ὅρμον ἱκέσθαι,
Δευομένῃ φωτῶν πείσματα δησομένων;
Κωκυοῦ με λέγοιτε βαρὺ σκάφος. ὤλεσα φῶτας,
Ὤλεσα· ναυηγοὶ δ' εἰσὶν ἔσω λιμένος.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἰκαρίην τὸ πάρος πλώων ἅλα, νηὸς ὀλισθὼν
Δᾶμις ὁ νικαρέτου, κάππεσεν εἰς πέλαγος.
Πολλὰ πατὴρ δ' ἠρᾶτο πρὸς ἀθανάτους, καὶ ἐς ὕδωρ
Φθέγγετ', ὑπὲρ τέκνου κύματα λισσόμενος·
Ὤλετο δ' οἰκτίστως ἀεὶ βρυχθείς. κεῖνο δὲ πατρὸς
Ἔκλυεν ἀράων οὐδὲ πάλαι πέλαγος.

ΑΓΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Καὶ πότε δινήεις ἄφοβος πόρος, εἰπὲ θάλασσα,
Εἰ καὶ ἐν ἀλκυόνων ἤμασι κλαυσόμεθα;
Ἀλκυόνων, αἷς πόντος ἀεὶ στηρίζατο κῦμα
Νηνέμον, ὡς κρῖναι χέρσον ἀπιστοτέρην.

Αλλὰ καὶ ἰώνικα γράμματα καὶ ὠδίνεσιν ἀπήμων
Ἀγχεῖς, σοὶ φόρτῳ δύσας ἀριστομύλῳ.

ΒΑΣΣΟΥ.

Ὁ λήθυμναι νήσοισι καθ' Ἑλίδες, αἳ ποτε νόσον
Ὠλέσαθ' ὑγιώων, καὶ σόλον ἰλιόθεν,
Πυρσὸς ὅτε ψυχῆς χθονίης δνοφερώτερα νυκτὸς
Ἠψε στέλαι, τυφλὴ δ' ἔδραμε πᾶσα βάτις
Χοιράδας ἐς πέτρας, δθνείοις πάλιν ἰλιὸς ἄλλη
Ἔπλετο, καὶ δεκέτοις ἐμφερτέρη πολέμου.
Καί τιν' ὁδὸν μολόντ' ἔφρασαν, αἰχμητὸς δὲ καὶ φηρὸς
Νάυπλιε. σοὶ γὰρ πολλὰς ἔκλαυσε δάκρυ.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ἐρασθὴς ἡλᾶτ' ἐπ' οἰνοπότῃσι λάγυνε,
Νηδύος ἐκ πάσης χυαμὸν βεβιμον.
Τηλόθε γὰρ λίθος εἰς σε βαρύσονος, οἷα κεραυνὸς,
Οὐδὸς ἐκ χθονὸς, ἀλλὰ δι' ὠνὸς ἔβη.
Ἦν ὃ γλῶς ὅπι σοὶ, κἠ σκώμματα πολλὰ, τυπεῖσης,
Καὶ πολιὸς ἐξ ἑτάρων μυχόμυθος θορυβος.
Οὐ θρίω σε λάγυνε, τὸν ἀσκῆσα τεχοῦσαν
Βάκχον, ἐπεὶ σεμέλη καὶ σὺ πεπόησαι ἴσα.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Καθθείσης ποτὲ νηὸς ἐν ὕδασι, δῆσεν ἑταίρους
Δαιτὶ θοῇ μοιρίης μοῦνα μόνοι σανίδος.
Τύμβῳ μοι αἰπεινόρης πεισίστρατον· οὐ νεμεσητόν·
(Ἦν γὰρ ἴσον ψυχῆς) ἀλλ' ἐμέλησε δίκη.
Νηχεῦ ὁ μόνος, τὸν σὲ εἶλε κύων ἅγιος. πόντου ἀσφαλὲς ἤρων οὐδὲ ὑγρῷ παύεται ἐν πελάγει.

ΕΙΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΝ,

χξ νς

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Γλαρότης ἀγχίπορος ὅτ' ἐν νούσοιο βαρείης
Ἄρτι λιποψυχέων ἔρρεεν εἰς ἀΐδην,
Εἶπε πάλ' ἡίεσιν, ὦ φίλα τέκνα, μάκελλαν
Καὶ τὸν ἀροτρεντὴν τέρξατέ μοι βιότον.

Μὴ σφοδερῆς ἀήσητε πόνον τονόεντα θαλάσσης,
Καὶ βαρυὰ πτερῆς ναυτιλίης κάματον.
Ὅσσον μητρυιῆς γλυκερωτέρη ἔπλετο μήτηρ,
Τόσσον ἀλὸς πολιῆς γαῖα μαλερωτέρη.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ Βυζαντίου.

Τόλμα, νεῶν ἀρχηγέ, σὺ γὰρ δρόμον οὖρεσι πόντου,
Καὶ ψυχὰς ἀνδρῶν κέρδεσιν ἡρέθισας,
Οἷον ἐτεκτήνω δόλιον ξύλον, οἷς ἐνὶ ἅρπαξ
Ἀνθρώποις θανάτῳ κέρδος ἐλεγχόμενον.
Ἦν ὄντως μερόπων χρύσεον γένος, εἶτ' ἀπὸ χέρσου
Τηλόθεν ὡς ἀΐδης πόντος ἀπεβλέπετο.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γλαῦκος ὁ νεασσοῖο δρομαλωόσιν ὁδηγὸς
Γόρθμου, καὶ θασίων ἔνθεος ἀγητῆρ,
Γόντου ἀρότρευτον ἐπιδέξιος οὔποτ' ἔκνωσε
Γλαυκομυῒ τροφαῖον πηδάλιον παλάμῃ,
Μυελέτης, ἁλίοιο βίου ῥάκος· οὐδ' ὅτ' ἐμόγει
Θυννίδι, σκιὸς ἔβη γηραλέης σανίδος.
Τοὶ δὲ κέλυφος ἔκλασαν ἐπ' αἰγιαλῷ, τόφρα γραμὸς
Πλώσῃ ἐπ' οἰκείης εἰς ἀΐδα ἀκάτου.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ὁ πλόος, ὡραῖος. καὶ γὰρ λαλαγεῦσα χελιδὼν
Ἤδη, μέμβλωκεν, χὠ χαρίεις ζέφυρος·
Ἀφρώδεες δ' αὐτοῖσι σεσίγηκεν δὲ θάλασσα
Κύμασι καὶ τρηχεῖ πνεύματι βεβαρυμένη.
Ἄρατε λαίφεα, καὶ ἐλαφρύνασθε γύαλα,
Ναῦται, καὶ πλώοις πᾶσαν ἐφεὶς ὀθόνην.
Αὐτὸς ὁ χαλινὸς ἐγὼν ὑπιτέλλομαι, ὁ λιμενίτης
Ἀνθεσφόρος, ὃς πλώοις πᾶσαν ἐμπορίην.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ σιδωνίου.

Ἀκμῆτος ῥοθίῃ νηὶ δρόμος· εὐδὲ θάλασσα
Γοργύρῃ ἐμπνοίῃ Θρηικὶ ζεφυρομυθεῖ.
Ἤδη δὲ πλάζεται μὴ ὑπτιόεσσα γυαλὰ χελιδών
Οἰκία, λιμένων δ' ἄμβατα γῆρυ πέταλα.

Τοιὥνεκα μηρύσασθε δίχ' ὀρεσσα πείσματα ναῦται,
Ελκετε δ' ἀγκύρας φωλάδας ἐκ λιμένων.
Λαίφεα δ' ἀΰφεα πρεσβονίζετε. ταῦτ' ὁ τρίηπος
Υμμιν ἐνορμίτας παῦς ἐνέπω βεσμίου.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Λῦσον ἀπ' ὀρμων δολιχὰ πρυμνήσια νηῶν,
Εὔτεσσα δ' ἐκπετάσας λαίφεα, πομπὸς ἔπου,
Εμπορε. χἠμῶνες γὰρ ἀπέδραμον, ἤρι δὲ κῦμα
Γλαυκὴν θηλυτέρῳ πρηΰνεται ζεφύρῳ.
Η δὴ καὶ φιλότεκνος ὑπὸ ταυλοῖσι χελιδὼν
Χείλεσι καρφίτιν πηλοδομεῖ θάλαμον.
Ανθεα δ' ἀντέλλουσι καὶ ἠδονα τῷ, σὺ πρίηπῳ
Γῆθόμβος, πάσης ἄπτερος ναυτιλίης.

ΣΑΤΥΡΟΥ ΘΥΙΛΑΟΥ.

Η δὴ πηλοδομεῦσι χελιδόνες, ἠδὴ ἀν' οἶδμα
Κολποῦται μαλακὰς εἰς ὀθόνας ζέφυρος.
Η δὴ καὶ λαμῶνες ὑπὸ πετάλων ἐχέαντο
Ανθεα, καὶ πεπύκασται μέμυκε πόρος.
Σοὶ νους μηρύεσθε ἐφ' ὁλκάδα, φορτίζεσθε
Αγκύρας, καὶ πρῷ λαῖφος ἑφεσθε κάλοις.
Τοῖς ὑμῖν πλώουσιν ἐπ' ἐμπορίῃ ὁ τρίηπος
Ο λιμενορμίτης ναυτιλίῃ κραίνομεν.

ΣΑΤΥΡΟΥ.

Η δὴ μυζέφυρος πλοιοτόκου ὑγρὸν ἄημα
Η ρέμα λαμῶνας πνείῃ ἐπ' αὐλοκόμους,
Κεκροπίδες δ' ἠχοῦσι, γαλιωτὶ δὲ θάλασσα
Μαλακὰ, κρυεροῦ ἄτρομος ἐξ ἀνέμων.
Αλλ' ἴτε, θαρσαλέοι πρυμνήσια λύετε ναῦται,
Πίνατε δ' ὑπερύγων λευκὰ λέας κολίδας.
Ω ἴτ' ἐπ' ἐμπορίῃ πίστιοι χρηίεντι τρίηπι,
Ω ἴτε δὴ λιμένων δαίμονι πειθόμενοι.

ΑΡΧΙΟΥ.

Τοῦδέ με κυματοπλῆγος ὑπὸ σκοπέλοιο τρίηπος
Νῆται θρηικίου θέντο πόρου φύλακα.

Γ ολλάκις οἷς ἠίξα ζαχὺς καλέουσιν ἀρωγὸς
Ξ ῆνε, χ᾽ ὡρύμυης ἡδυὺ ἄγων ζέφυρον.
Τ οιῶ ἕκεν οὔτ᾽ ἄκνιαον, (ὅσσ᾽ ἤεμις) ὄτ᾽ ὀπίδω
Ε ἴαρος ἀνῆκε βωμὸν ἐμὸν κεφαίων,
Α λλ᾽ αἰεὶ θυέντα καὶ ἔμπυρον. ἐν δὲ ἑκατόμβῃ
Τ όσσον, ὅσσον ὑμὴ δαίμοσιν αἰδάνεται.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Ε ὖδε μὺ πόντος πορφύρεται. οὐ γὰ ἀήτης
Κ ύματα λευκαίνῃ φερικὴ χάραδρα θύνων.
Ο ὐκ ἔπι ἰ ἀσιλάδεσι κεκλαδεῖσα θάλασσα,
Ε μπαλιν αὐτωπὸς κοῖλος βάθος εἰσάγεται.
Ο ἱ ζέφυροι πνείουσιν· ἐπιτρύζῃ δὲ χελιδὼν,
Κ αὶ φεσι κελλητὴν πεζαμένη θάλαμον.
Θ αρσῇ ναυβιλίης ἐμπείρατε, καὶ κατὰ σύρτιν,
Κ αὶ κατὰ σικελικὴν ποντοπορῆς κροκάλιον.
Μ οιῶν ὁρμίσατο πρὸς βωμοῖσι κριήπου
Η σκάφος, ἢ βῶκας φλέξον ἐρυθροθύους.

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Η δὴ μὺ ζεφύροισι μεμυκότα κόλπον ἀοίγει
Ε ἴαρος βλείμων θελξινόου χάρις.
Α ρτι δὲ δουρατέοισιν ἐπωλίσθησε κυλίνδροις
Ο λκὰς, ἐπ᾽ ἠιόνων ἐς βυθὸν ἑλκομένη.
Λ αῖφεα κυρτώσαντες ἀταρβέες ἔξιτε ναῦται,
Γ ρηὺ ἁμοιβαίης φόρτον ἐς ἐμπορίης.
Π ισσὸς νησὶ κριήπις, ἐπεὶ θέτιν οὔχομαι εἶδε
Η μετέρου παῦρος ξεινοδόκον βεσμίου.

ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ σχολαστικοῦ.

Η δὴ καλλιπέτηλον ἐπ᾽ ὀκάρποισι λοχείαις
Λ ήϊον ἐκ ῥοδέων ἀνθοφορῇ καλύκων.
Η δὴ ἐπ᾽ ἀκρεμόνεσσιν ἰσοζυγέων κυπρίαιων
Μ ουσομανὴς τέτριξε θέλγῃ ἁμαλλοδέτιν.
Καὶ φιλόπαις ὑπὸ τεῖσα δόμους τεύξασα χελιδὼν,
Ε κγονα πηλοχύτοις ξεινοδοκεῖ θαλάμοις.

Υ πνώῳ δὲ θάλασσα φιλοζεφύρεια γαλήνης,
Νηοφόρεις νώτοις, οὐδὲ πεπαμένης.
Οὐκ ὀπὶ πρυμνάροισι καταιγίζουσα κελεύμοις,
Οὐκ ὀπὶ ῥηγμίνων ἀφρὸν ἐρυθροθύνη,
Ναυτίλε, πόντομέδοντι καὶ ὁρμοδοτῆρι πρηΐπτῳ
Τὸν θήδος ἡ τείγλης αὐθεμέεσσιν ἵτῳ,
Ἡ σκαίρον αὐδήεντα πολὺν βωμοῖσι πυρώσας,
Ἀτρόμος ἰονίου τέρμα θαλάσσης πόρῃ.

ΕΙΣ ΝΗΑΣ, ΧΞΖ νξζ

ΖΗΛΩΤΟΥ.

Ἐκλάθου ὀπὶ γῆς ἀνέμῳ πίτυς· ἐς τί με πόντῳ
Στέλλετε, ναυηγὸν κλῶνα πολὺ ναυτιλίης;

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐς τί πίτυν πελάγει πιστεύετε γομφωτῆρες,
Ἡς πολιὰς ἐξ ὀρέων ῥίζαν ἔλυσε νότος;
Ἄϊσον ὄκ ἔσομαι πόντου σκάφος, ἐν δρυὸν ἀήτης
Δένδρεον· ἐν χέρσῳ καὶ ἀλὸς οἶδα τύχας.

Ἀδέσποτον.

Ἀρτίπαγῆ ῥοθίῃσιν ὀπὶ κροκάλῃσί με νῆα,
Καὶ μήπω ζαφοποῦ κύματος ἀψαμένην,
Οὐδ' ἀνέμεινε θάλασσα· τὸ δ' ἄγριον ἐπλήμμυρε
Χεῦμα, καὶ ὀκ ταθρῶν ἥρπασεν ἠϊόνων,
Ὀλκάδα, τῇ δείλαιος ἀεὶ κλόνος, ἢ γε τὰ πόντου
Χώματα κὴν χέρσῳ λοίγια, κὴν πελάγει.

ΚΥΔΗΝΙΟΥ ΠΕΤΙΑΝΟΥ.

Οὔπω ναῦς, κὴ ὅλωλα· τί δ' ἂν πλέον, εἰ βυθὸν ἔγνων,
Ἔτλην; φεῦ πάσης ὀλκάδος μοῖρα κλύδων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρτί με πηγυμένην ἀκάτου ζόφον ἔσσατο νείτων
Γ όντος, κὴν χέρσῳ εἰς ἐμὲ μαινόμενος.

Ἀδέσποτον.

Ἐκλάθου ἀνέμοισι πίτυς· τί με τεύχετε νῆα,
Ναυηγῶν ἀνέμων χερσόθι γαυσαμένην;

Αδέσποτον.

Οὔρεσιν ἐν δολιχοῖς βλωθρὴν πίτυν ὑέτιός με
Πρόῤῥιζον γαίης ἐξεκύλισσε νότος.
Ἔνθεν ναῦς γενόμην, ἀνέμοις πάλιν ὄφρα μάχωμαι,
Ἄνθρωποι, τόλμης οὔποτε φειδόμενοι.

Αδηλον.

Τίπτέ με τὴν ἀνέμοισιν ἀγώσιμον ἠλεὲ τέκτων,
Τήνδε πίτυν τεύχεις νῆα θαλασσοπόρον;
Οὐδ' οἰωνὸν ἔδεισας, ὅτι βορέης μ' ἐδίωξεν
Ἐν χθονί; πῶς ἀνέμοις φεύξομαι ἐν πελάγει;

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ βυζαντίου.

Μυρία μετρήσασαν ἀμετρήτοιο θαλάσσης
Κύματα, καὶ χέρσῳ βαιὸν ἐρεισαμένην,
Ὤλεσεν οὐχὶ θάλασσα, νεῶν φόβος, ἀλλ' ἐπὶ γαίης
Ἡ φαῖστος. τίς ἐρεῖ πόντον ἀπιστότερον;
Ἔνθεν ἔφυν ἀπόλωλα. πρὸς ἠϊόνεσσι δὲ κεῖμαι;
Χέρσῳ τὴν πελάγεις ἐλπίδα μεμφομένη.

ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ.

Ὁλκὰς ἀμετρήτου πελάγεις ἀνύσασα κέλευθον,
Καὶ τοσάκις χαροποῖς κύμασι νηξαμένη,
Ἣν ὁ μέλας οὔτ' εὖρος ἐπόντισεν, οὔτ' ἐπὶ χέρσον
Ἤλασε χειμερίων ἄγριον οἶδμα νότων,
Ἐν πυρὶ νῦν ναυηγὸς ἐγὼ χθονὶ μέμφομ' ἀπίστῳ,
Νῦν ἁγὸς ἡμετέρης ὕδατα διζομένη.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ ταραντίνου.

Ὁλκάδα πῦρ μ' ἀνέφλεξε, τόσην ἅλα μετρήσασαν
Ἐν χθονὶ, τῇ πεύκας εἰς ἐμὲ κειραμένῃ.
Ἣν πέλαγος διέσωσεν ἐπ' ἠόνας· ἀλλὰ θαλάσσης
Τὴν ἐμὲ γεινάμενην εὖρον ἀπιστοτέρην.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Ὁλκὰς ὕδωρ προφυγοῦσα πολυφλοίσβοιο θαλάσ-
Ἐν χθονὸς ἀγκοίναις ὤλετο μητερίαις. (σης,
Ἱσταμένην γὰρ πυρσὸς ἐπέφλεγε· καιομένη δὲ
Δισμενέων ὑδάτων συμμαχίην ἐκάλει.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Θεσσαλονίκ.

Τῷ μικρῷ με λέγουσι, καὶ οὐκ ἴσα πόντο πορθοῦσαν
Ναυσὶ διηθύνειν ἄτρομον ὑγρὸν ὁδόν.
Οὐκ ἀποφημὶ δ' ἐγὼ βραχὺ μὲν σκάφος, ἀλλὰ θαλάσσης
Γαῖαν ἴσον. οὐ μέτρων ἡ κρίσις, ἀλλὰ τύχης.
Εἰ γὰρ πηδαλίοις ἑτέρη πλέον. ἀλλ' ὁ μὲν ἀλλῃ
Θαρσῶν· ἐγὼ δ' εἴλιμι δαίμοσι σωζομένην.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Υἱοτόμοι παύσασθε νεῶν χάριν· οὐκ ἔτι πεύκη
Κύματος, ἀλλ' ἤδη ῥινὸς ὑπεξυχάδι.
Γόμφος δ' οὐκ ἔτι χαλκὸς ἐνὶ δόκασιν, οὐδὲ σίδηρος,
Ἀλλὰ λίνῳ τοίχων ἁρμονίη δέδεται.
Τὰς δ' αὐτὰς ποτὲ πόντος ἔχει νέας, ἄλλοτε γαῖα,
Γηλόφον ἀμαξίτῳ φόρτον ἀφορμώσας.
Ἀργὼ μὲν θεσσταίοισιν ἀοίδιμος· ἀλλὰ σαοῖνῳ
Καινοτέρῳ πήξας πάλλας ἔνδυσε δόμον.

ΜΑΙΚΙΟΥ.

Ναιῶ ἱερὸς κλείδης ἔχεν σύλλογον, ὁμόπλοιον,
Τῷ αὐτῷ ζωῆς καὶ θανάτου συνόδου,
Πίστιν ἰχθυολεωτικῷ συνέμπορον. οὔτις ἐκείνης
Πώποτ' ἐπέπλωσεν κῦμα δικαιοτέρη.
Γήραος ἄχρις ἔβοσκε πονευόμενον· εἶτα θανόντα
Ἐκλέισεν· συνέπλω δ' ἄχρις εἰς Ἀΐδου.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Γῦρος ὁ μουσερέτης, ὀλίγῃ νηῒ λεπτὰ ματεύων
Φυκία, καὶ τειχίνης μηνίδας οὐ καθέτου,
Ἠιόνων ἀποτῆλε τυπεὶς, καὶ τέδουπε κεραυνῷ.
Νηῒς δὲ σὺν ἁλμαλέοις ἔδραμεν αὐτομάτη,
Ἀγλείῳ θείῳ καὶ λιγυῇ μελπομένη.
Καὶ φεῦσεν, ἀργῶν δ' οὐκ ἐπόησε δόμον.

Ἀδήλων.

Ἦν ναῦς ἀπ' ἔργων κυπαρισσοῦς ὁρμαθουμένη,
Πρὸς τὸν ἠμαρχὸν πόντον ἤλυθον θεοί.
Ἀνὴρ δ' ὥρης μ' ἔμπορος τεκτήνατο,

Κ θέσας ἑταίρω. εἰμὶ γὰ πᾶσιν φίλη.
Ε μβαινε θαῤῥῶν· μιαθὸν οὐκ αὐτῷ βαρύ.
Ε λθόντα δέχομαι· πρώτα βασάζω ξένον.
Ω ς ποτ' ὀπὶ γάμης, κὴν βυθῷ μ' ἐρέσσετε.

ΕΙΣ ΝΗΣΟΥΣ, κεξ νη

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ, οἱ δὲ, ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Ε ἴθ' ἐμε πρωτοίοισιν ἔτι πλάζεσθαι ἀήταις,
Η λητοῖ ζῆναι μᾶλλον ἀλωομένῃ.
Ο ὐκ αἰ χητοσιτίῳ τόσον ἔσχεν. οἱ ἐμὲ δηλῶ,
Ο σσαις ἠλιτόων νησοὶ τῶδ' ἁπλέομεν,
Δ ῆλος ἐρημαίη, ὃ πάλαι σέβας, ὀψὲ, πανάρτι
Λ ητοῖς, ἀλλ' οἰκτρῶ τιμὴ ἐπέθηκε δίκην.

ΑΛΦΕΙΟΥ μιτυληναίου.

Λ ητοῖς ὠδίνων ἱερὴ δρέπε, τιμὼ ἀσάλυτον
Α ἰγαίῳ χρονίδης ὥρισατ' ἐν πελάγει,
Ο ὐ νύ σε δηλαίῃ μάθομεν δέσποιναν βοόσω
Δ αίμονας, οὐδὲ λόγοις ἔψομεν αὐτιπάτρου.
Ο λβίζω σὲ, ὅτι φῶς ἔδεξαο, καὶ μετ' ὄλυμπον
Α ρτεμις οὐκ ἄλλῳ γ' ἢ σε λέγει παρεῖδα.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Κ λῄω οὐκ ἀποφῆναι. σὲ γὰ ὡς πάρος ἔνθεν ἔθηκαν
Κ λῄζεσθαι Ῥώμῃ οἱ τῆνδε βορηϊάδα.
Α λλά καὶ ὀρτυγίῃ εἶχε κλέος, οὔνομα δ' αὐτῆς
Η ρχεν ῥιπαίων ἄγγελος ὑπερβορέων.
Ν ῦν δὲ σύ μοι ζώῃς, ἢ δὴ οὐκ ἔστι τίς κεν ἐώλπει
Ο ἰκεῖαν τιμὴν δῆλον ἐρημοτέρην;

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Η τερόεις θώδης ὀλιγάμπελος, οἷά τε βαθὴ
Ν ησὶς, ἀλλ' ὁμαλὴ πᾶσα καὶ ἀγύφελος·
Α ἰ δὴ ἀϊχθοδ, μεγάλαι τε κὴ θύρεες, ἀλλ' ὀπὶ πουλὺ
Τ ρηχεῖαι· μεγέθη τοῦτο θεμωστέραι.
Κ αρποῖς δ' ἀδίοισιν ἐείδομεν. οὐδὲ γὰ αὖλαξ
Α ἰγύπιον, λιβυκὴς ψάμμου ὀπιστρέφεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡς πάρος ἁγίου, νεῶ κἀπάρος ἡ ῥοδόεις εἰμὶ
Νᾶσος· ἴσον δ' αὐχῶ φέγγος ἀπ' ἀμφοτέρων.
Ἤδη σε ννυμφίαν με νέα κατεφώτισεν ἀκλὶς,
Ἅλιε, καὶ ῥοδέου φέγγος ἔλαμψε νέρων.
Πῶς εἴπω; ἵνι μᾶλλον ὀφείλομεν; ὃς μὲν ἔδυξεν
Ἐξ ἁλός· ὃς δ' ἤδη ῥύσατο δυομένω.

ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ, χξζ νθζ

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Ὑδατος ἀκρήτου κεκορημένῳ ἀΐξι πῶμα σᾷ·
Χθιζὸν ἐμοὶ κοτέων βάκχος ἔλεξε τάδε,
Εὕδεις ἄξιον ὕπνον ἀπεθομένων ἀφροδίτῃ.
Εἰπέ μοι ὦ νήφων, πόθεν ἔγρεαι ἵππον λύτου;
Τἀρεῖ μή τι πάθῃς ἀνιηρότερον. ὡς ὁ μὲν εἰπών
Ὤιχετ'· ἐμοὶ δ' ἀπὸ τῆς οὐκέτι τερπνὸν ὕδωρ.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Εὐθαλέα πλατάνιν με νότου βαρυλαίλαπες αὖραι
Ῥίζης ἐξ αὐτῆς ἐσάρεσαν δαπέδῳ.
Λυσανίδρη βεμίῳ δ' ἔστην πάλιν, ὄμβρον ἔχουσα
Χείματι καὶ θάλπει, τὸ δὲς ἠδύτερον.
Ὀλυμπίη δ' ἔζησα· μόνη δὲ πιοῦσα λυαῖον,
Ἄλλων κλινομένων, ὀρθοτέρη βλέπομαι.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Αἱ νύμφαι τ' Βάκχου, ὅτ' ἐκ πυρὸς ἤλαθ' ὁ κοῦρος,
Νίψαν, ὑπὸ τέφρης ἄρτι κυλιόμενον.
Τοὔνεκα σοὶ νύμφαις βεμίους φίλος· ἢν δέ νιν εἴργῃς
Μίσγεσθαι, δέξῃ πῦρ ἔτι καιόμενον.

ΕΠΙΓΟΝΟΥ θεταλοῦ.

Ἀργυρέη χρωΐς με τὸν οὐκέτι μακρὰ βοῶντα
Βάτραχον οἰνηραῖς ἔσχεν ὑπὸ σταγόσιν.
Κρύμμη δ' ἐν νύμφαις, κείναις φίλος, οὐδὲ λυαίῳ
Ἔχθρος, ὑπ' ἀμφοτέρων λυόμενος σταγόσιν.
Ὤ ποτ' εἰς ὄργυιαν ἐκώμασα. φεῦ, τίνες ὕδωρ
Πίνοισι, μωμίῳ σώφρονα μαινόμενοι;

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ βασιλέως εἰς οἶνον ἀπὸ κριθῆς.

Τίς; πόθεν εἶς διόνυσε; μὰ γὰρ τὸν ἀληθέα βάκχον,
Οὔ σ' ἐπιγιγνώσκω· τὸν διὸς οἶδα μόνον.
Κεῖνος νέκταρ ὄδωδε· σὺ δὲ, τράγου. ἦ ῥά σε κέλτοι,
Τῇ πενίῃ βοτρύων, τεῦξαν ἀπ' ἀσταχύων·
Τῷ, σὲ χρὴ καλέειν δημήτριον, οὐ διόνυσον,
Πυρογενῆ μᾶλλον, καὶ βρόμον, οὐ βρόμιον.

ΑΛΚΑΙΟΥ.

Οἶνος καὶ κένταυρον ἐπίκρατες, οὐχί σε μοῦνον
Ὤλεσεν, ἠδ' ἐρατὴν καλλίου ἡλικίην.
Οντως ὠμοχάρων ὁ μονόμματος, ᾧ σὺ τάχιστα
Τὴν αὐτὴν πέμψαις ἐξ ἀΐδεω πρόποσιν.

ΝΙΚΗΡΑΤΟΥ.

Οἶνός τοι χαρίεντι μέγας πέλει ἵππος ἀοιδῷ·
Ὕδωρ δὲ πίνων, καλὸν οὐ τέκοις ἔπος.
Ταῦτ' ἔλεγεν διόνυσε, καὶ ἔπνεεν οὐχ ἑνὸς ἀσκοῦ
Κρατῖνος, ἀλλὰ πάντος ὄδωδεν πίθου.
Τοιγὰρ ὑπὸ στεφάνοις μέγας ἔβρυεν, εἶχε δὲ κισσῷ
Μέτωπον, ὥσπερ καὶ σὺ, κεκροκωμένον.

ΕΙΣ ΟΡΝΙΣ, κετὰ ξζ

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Μηκέτι νῦν μινύριζε παρὰ δρυΐ, μηκέτι φώνει
Κλωνὸς ἐπ' ἀκροτάτου κόσσυφε κεκλιμένος.
Εχθρόν σοι τόδε δένδρον. ἐπείγεο δ' ἄμπελος ἔνθα
Αντέλλει, γλαυκῶν σύσκιος ἐκ πετάλων.
Κείνης ταρσὸν ἔρεισον ἐπὶ κλάδον, ἀμφί τε κείνῃ
Μέλπε, λιγὺν προχέων ἐκ στόματος κέλαδον.
Δρῦς γὰρ ἐπ' ὀρνίθεσσι φέρει τὸν ἀνάρσιον ἰξὸν,
Ἡ δὲ, βότρυν. στέργει δ' ὑμνοπόλους βρόμιος.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ὀπρὶν ἐγὼ ῥοδίοισιν ἀνέμβατος ἱερὸς ὄρνις,
Ὀπρὶν κερκαφίδαις αἰετὸς ἱστορίη,

Υψιπετὴς τότε ταρσὸν ἀνὰ πλατὺ ἦρ' ἀερθείς,
Ἠλυθον, ἠελίου νῆσον ὅτ' εἶχε νέρων.
Κείνου δ' αὐλίζω ἐνὶ δώμασι, χεἰσωπῆς
Κραιπορεῦς, οὐ φθύγων ζωὸν τὸν ἐνόμβνον.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ψιπαχὴς ὁ βοστόγηρις, ἀφεὶς λυγρὸν θυέα κύρτον,
Ἠλυθεν εἰς δρυμοὺς αὐθοφυᾶ τρέφων.
Αἰεὶ δ' ἐκμυζητῶν ἀπατήσομαι κἠσαῦρα κλφνόν,
Οὐδ' ἀν' ὅρη λήθω ἠγαθὸν οὐνόματος.
Ἐδραμε δ' ὠκυδίδακτος ἅπας οἰωνός, ἐείζων
Τίς φθονερὴ δυσάτη δαίμονι χαῖρ' ἐνέπειν.
Ὀρφεὺς ἦγε σᾶς ἔπεισεν ἐν οὔρεσιν, ἐς δέ σε κἠσαῦρ
Νῶϊ ἀκέλευστος ἅπας ὄρνις ἀναχρέκεται.

ΑΡΧΙΟΥ.

Αὐταῖς σεὺ κίχλῃσιν ὑπὸρ φερεμοῖο διωχθεὶς
Κόσυφος, ἠέρίης κόλπον ἔδυ νεφέλης.
Καὶ τάχα μὲν συνοχῇδὲν ἀνέκδρομος ὤχμασε θώμιγξ,
Τὸν δέ, μόνον πλεκτῶν αὖθι μεθῆκε λίνων.
Ἰερὸν ἀοιδοπόλων ἐτίμως ἦμος. ἦ ἄρα πολλοὶ
Καὶ κωφαὶ πτῶσιν φερνίδ' ἔχεσι πάγαι.

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Ὀρθριος βὺ πλέκοιο λίνου νεφοδδεὶ κόλπῳ
Ἐμπέσε σεὺ κίχλῃ κόσυφος ἡδυβόας.
Καὶ τὸν μὲν πτερόφυκλος ἔλε βρόχος· ὠκὺ δ' ἀπὸ
Ἐξ ὀρνιθοπέδας ᾠδὸς ἐρημόφιλος. (πλα
Ἦ τάχα που τερμάκαια φιλαχρέτις ὄρνιν ἀοιδὸν
Ἀρτεμὶς βὺ μόλπου λῦσεν ἀϊακλι λύρης.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Ἀκαλὸν αὖτε πόντιον, ὃν αἰθέι ῥοῦμα μόγιστον,
Αἱ πλαταὶ χηρῶν ἀὐθπαγεῖς θαλάμαι.
Ποσίκιος αἰθρώπων βίοτος χαέις, ὄχι μακέλλας,
Οὐ βοὸς, ὄ γαμψῶν δδυομένα δρεπάνων,
Γαυλὸς δὲ σμικροῖο, τόθι γλυκὺ νᾶμα μόγιστα
Πηγάζῃ σκιώδης δαψιλὲς ἐξ ὀλίγου.

Χ αἰγιαλ' ὐαγέες, καὶ ἐν ἄνθεσι ποιμαίνοιαθε,
Α ἰθρείου πλωαὶ νέκταρος ἐργατίδες.

ΖΩΝΑ.

Ε ἰλ' ἄγετε, ξουθαὶ συμβλητίδες ἄγκε μολοῦσαι
Φ έρβεαθ', ἢ θύμων ῥικνὰ πεδικνίδια,
Η πεπάλας μάκωνας, ἢ ἁσαφιδίπδα ῥᾶγα,
Η ἴον, ἢ μάλων χροιῇ ὀπικαρπίδιον.
Π άντα πεδικνίξαθε, καὶ ἀγλέα κηρώσαθε,
Ο φρα μολοῦσα πᾶν ὀπικυφέλιος
Γ ούσηται ὃ μολών, αὐτὸς ὁ δὲ βλυσκείδι χρεὶ
Κ απνώσας, βαλιῷ κύμμι λίπῃ μεείδα.

ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ.

Ι πποι μολών, σφικδὲν ψύεσις· ταῦροι δὲ, μολοῦσιν.

ΓΑΛΑΔΑ.

Τ ίπτε πόμπ μέεις πόνδρονὶ κάμμορε κούρη,
Μ υρομύκη κελαδεῖς τραυλὰ δρυὸς τομάτων;
Η τοι πρὸ θενίης πόδος ἵκετο, τίνι τοι ἀπούρα
Θ ρίκιος τῆρδε, ἀνὰ βιαστὰ μύρος;

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ο ρνι, τί μοι φίλον ὕπνον ἀφήρπασας; ἦδυ ὃ πύρρης
Ε ἴδωλον κοίτης ᾤχετ' ἀποπλάμενον;
Η πάδε θρέσπερα τίνδς ὅτι θηκά σε δεῖμορε πάσης
Ω στόχου κραιπνὸν μεγάρσιος ἀγκύλης;
Μ ὰ βωμὸν καὶ σκῆπτρα Σαράπιδος, οὐκ ἔτι νυκτὸς
Φ θέγξεαι, ἀλλ' ἕξεις βωμὸν ἐν ὠμόσαμεν.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Δ ισσὰν ὐκ βοσκάδων ἀ μολὼν μία πίονα κίχλαν,
Α μία δ' ἱππεία κόσσυφον εἵλε πάλᾳ.
Α λλ' ὃ μολὼν κίχλας θαλερὸν δέμας ἐς φάος ἧοις
Ο ὐκ ἔτ' ἀπὸ πλεκτᾶς ἧκε δρυοπέδας·
Α λ' αὖθις μεθέπκε τὸν ἱερὸν. ὤ δ' ἀοιδῶν
Φ ῶτα κὴν κωφᾶς ἔθνε λινοσασίας.

Ἀδήλων.

Ἀ τὴ χέρσ', μὴ θρέπτ', λάλος λάλων ἁρπάξασα
Τ' ἐπίγα, πλανοῖς δᾶτα φέρ' ἐς τέκεσιν.
Τ' ὀν λάλον, ἁ λαλέουσα· τὸν ὕπερον, ἁ πέρθεσσα·
Τ' ὀν ξένον, ἁ ξύνα· ἀρχινόν, ἠερινά.
Ο ὐχὶ βάχος ῥίπτ'ς; οὐ γὰ θέμις οὐδὲ δίκαιον
Ο λυαδ' ὑμνοπόλοις ὑμνοπόλοις κόμασιν.

ΕΙΣ ΠΑΙΔΙΑΝ, κεῖς ξᾶς

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς τὰ λυτὰ ζιφώνος τοῦ βασιλέως.

Ο ὐτιδάνοὶ μεγάπται, εἰ καὶ μέγα ῥέξομεν ἔργον,
Ο ὐτίνος ἐς μνήμεν δηεθὲν ἐπερχόμεθα.
Ο ἱ δ' ἀγαθοὶ, κἠν μηδὲν, ἀϊάπτυστοι δὲ μένοῦσιν,
Ω ς λίβυς εἶπεν ἀνήρ, τᾶτ' ἀδάμαντι μολύβῳ.
Δ ήποτε γὰ ζιφώνα πολιοῦχον βασιλῆα
Γ αίγιον ἀφεάτων ἐκτελέοντα κύβων,
Τ οίη ποικιλότευκτος ἔλεν θόρις, ὃν τ' ἀπὸ λυκαβ
Τ οῦ καὶ ὀπιθιδίως εἰς ὁδὸν ἐρχομένου.
Ε πτὰ μολύβδινος ἦεν, μίαν εἶναι· αὐτὰρ ὁ σῆμος
Δ ισσὰς ἀμφιέπων, ἶσος ἑκὼν δεκάτῳ.
Ος ἢ πέλας μετ' σῆμον, ἔχεν δύο· μοιρίδια δ' ἀμφὶ
Ψ ῆφον τοῦ πυμάτου ἀμφιέπεσκε δίβος.
Ἀ λλὰ μέλας διανὰς μολὼν ἐν ὀγδοάτῳ λίπε χώρῳ,
Κ αὶ τόνας ἑτέρας ἐς θόριν ἐνδεκάτης.
Ἀ μφὶ δυωδέκατον δὲ διέφρεπον εἶχε λοιδ' ἀϊάς,
Κ αὶ τεισκαιδεκάτῳ ψῆφος ἔκειτο μία.
Δ ίζυγες αὖτ' ἀγονοῦ διεκόσμεον· ἀλλὰ καὶ αὖτ'
Ι σος ἐμίμνε τύπος πεντεπικαιδεκάτῳ,
Ο κτωκαιδεκάτῳ πρόμολίος· εἰσέτι δ' ἀϊάς
Ε ἶχεν διηθαδίας τέτρατος ἐκ πυμάτου.
Ἀ ὐτὰρ αἶ αὖ λυκαβὶ λαχὼν σημήια πεσσοῦ,
Κ αὶ τὸν ἐσορμήσω οὐ νοέων παλίδα.

Τριχθαδίας ἀδόκητα βαλὼν ψηφῖδας ἀριθμοῦ,
Πύργου δουρατέου κλίμακι κευθομένην,
Δοιὰ καὶ ἓξ καὶ πέντε κατήγαγεν· αὐτίκα δ' ὀκτὼ
Ἀζυγὰς εἶχεν ὅλας πρόσθε μεριζομένας.
Ταύλην φεύγετε πάντες, ἐπεὶ καὶ κοίρανος αὐτὸς
Κείνης τὰς ἀλόγους οὐχ ὑπάλυξε τύχας.

ΕΙΣ ΠΑΝΟΥΡΓΟΥΣ, κετ' ξβ'

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Ψευδόμενοι ῥινῶν ὀξὺν στίβον, ὦ κακὸν εὑρεῖν
Ῥηΐτεραι λιγύων μήτιες, ἢ ἀγαθόν.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους ἀχιλλεὺς ἰδὼν ὀδυσσέα ἐν ᾅδου.

Ἀτρεκέως πάντων πολυμήχανός ἐστιν ὀδυσσεύς·
Ζωὸς ἐὼν ἐνόησεν ἃ μὴ θέμις ἐστὶν ἰδέσθαι,
Νερτέριον κευθμῶνα, καὶ ἄλγεα πικρὰ θανόντων.
Πῶς δ' ἔτλη προλιπεῖν ἱερὸν φάος; ἢ τίς ἀνάγκη
Ἤγαγεν οὐκ ἐθέλοντα; δόλων ἀκόρητος ἐτύχθη
Ἐν χθονὶ καὶ πελάγεσσι καὶ ἐν νεκύεσσιν ὀδυσσεύς.

ΕΙΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΝ, ξζ'

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἔσθιε, πῖνε, μύσας ἐπὶ πένθεσιν. οὐ γὰρ ἔοικε
Γαστέρι πεθῆσαι νεκρὸν, ὅμηρος ἔφη.
Καὶ γὰρ ὁμοῦ θάψασαν ὁ λωλότα δώδεκα τέκνα
Σίτου μνησαμένην τὴν νιόβην παράγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Προσδοκίη θανάτου, πολυώδυνός ἐστιν ἀνίη.
Τοῦτο δὲ κερδαίνει θνητὸς ἀπολλύμενος.
Μὴ τοίνυν κλαύσῃς τὸν ἀποιχόμενον βιότοιο.
Οὐδὲν γὰρ θανάτου δεύτερόν ἐστι πάθος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥίπτε γόους, μὴ κάμνε. πόσον χρόνον ἐνθάδε μίμνεις,
Ὡς πρὸς ἐκεῖνον ὅλον τὸν μετ' ταῦτα βίον;

Π εἰν τίνιω σκώληκα βαλῶν, τύμβοις τε ῥιφῆναι,
Μ ὴ δαμάσῃς ψυχὼ ζῶν ἔτι χρινομιύιω.

ΕΙΣ ΓΑΤΡΙΔΑ, χξζ ξηζ

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ω ς τοὐδὲν γλυκιόν γ' ἧς πατρίδος, εἶπεν Ὁμηρος.
Ε ν γὰρ τοῖς κείνης ἔκχυτον οὐκ ἔφαγω.
Ο ὗ μόνον εἰ καὶ καπνὸν ἀποθρῴσκοντ' ἐνόησεν,
Ε ἶπεν ἂν οἰμώζων καὶ δέκα πηνελόπας.

Τ ίνας ἂν εἴποι λόγους ὀδυσσεὺς ὀπι-
σω σὰς ἰθάκης.

Χ αῖρ' ἰθάκη· μετ' ἄεθλα, μεῖ' ἀῆτα πικρὰ θαλάσ
Α σασίως τεὸν ὄδας ἰχθύομαι, ὄφρα νοήσω (σης,
Λ ατρίτιω, ἄλοχόν τε, καὶ ἀγλαὸν υἱέα μοιῶσον.
Σ ὸς γὰρ ἔρως κατέθελξεν ἐμὸν νόον. οἶδα καὶ αὐτὸς
Ω ς τοὐδὲν γλυκιόν γ' ἧς πατρίδος, ἢ δὲ ζοκήων.

ΕΙΣ ΠΗΓΑΣ, χξζ ξεζ

ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ.

"Σιγήσας ἄρυσαι. β τίνος οἰώνεκα; "μηκέτ' ἄρυσαι.
β Τ εύξαιμι; "ἡδυλόγοις ἡδὺ λέληθα ποτόν.

Α δέσποτον.

"Δ ίψαλος εἶ χρώτι. β γεῦσαι, καὶ μᾶλλον ἐρᾷς με
Δ ίψαλον. "ὦ πικρὸν νάματος. β ὦ λαλίης.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Η καθαρὴ (νύμφαι γὰρ ἐπώνυμον ἔσχον ἀλλων
Κ ρήνη πασάων δῶκαν ἐμοὶ λιβάδων)
Λ ιτῇς ὅτε μοι Θαλκλίτορας ἔκτανεν ἄνδρας,
Κ αὶ φονίῳ ἱερῆς ὕδασι λοῦσε χέρα,
Κ ῦνον ἀναφρήξασα γλυκὺν ῥόον, οὐκ ἔθ' ὁδίταις
Β λύζω. τίς γὰρ ἔρις τῷ καθαρῷ ἐπὶ μοι;

ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ, Εἰς τὴν αὐτήν.

Η πάρος ὐδροισι λιβαζομένη τοξοχόῃσι,
Γ ωνὴ νῦν νυμφῶν μέτρον καὶ εἰς σαγόνα.

Λυθρόδεις γὰρ ἐμοῖσιν ἐνίψατο νάμασι χεῖρας
Ἀνδροφόνος, κηλῖδ' ὕδασιν ἐγκεράων.
Ἐξ οὗ μοι κοῦραι φύγον ἥλιον, εἰς ἕνα βάκχον,
(Εἰ ποῦσαι) νύμφαι μισγόμεθ', οὐκ ἐς ἄρη.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Κρηναῖαι λιβάδες, καὶ τὰ ἑξῆς, ζήτει ἐν τοῖς ἄνω, ἐν τῷ λζ κεφαλ. τῷ εἰς θάνατον.

ΣΑΤΥΡΟΥ.

Ἡ καλὸν αἱ δάφναι, καλὸν δ' ὑπὸ πυθμέσιν ὕδωρ
Πιδύει, πυκινὸν δ' ἄλσος ὑποσκιάει,
Τηλεθάον, ζεφύροισιν ἐπίδρομο· ἄλκαρ ὀδίταις
Δίψης, καὶ καμάτου, καὶ φλογὸς ἠελίου.

Ἄδηλον.

Εἴτις ἀπάγξασθαι μὲν ὀκνεῖ, θανάτου δ' ἐπιθυμεῖ,
Ἐξ ἱερᾶς πόλεως ψυχρὸν ὕδωρ πιέτω.

Εἰς τὴν σαλμακίδα, Ἄδηλον.

Εἰ μὲν ἀνὴρ ἥκεις, ἄρυσαι ξένε τῆσδ' ἀπὸ πηγῆς·
Εἰ δὲ φύσει μαλακὸς, μή με πίῃς πρόφασιν.
Ἄρρεν ἐγὼ ποτόν εἰμι, καὶ ἀνδράσι μοῦνον ἀρέσκω·
Τοῖς δὲ φύσει μαλακοῖς ἡ φύσις ἐστὶν ὕδωρ.

ΕΙΣ ΠΛΟΥΤΟΥΝΤΑΣ,

κετὰ ξετὰ

Ἄδηλον.

Ἠν νέος, ἀλλὰ πένης· νῦν γηρῶν, πλούσιός εἰμι.
Ὢ μόνος ἐκ πάντων οἰκτρὸς ἐν ἀμφοτέροις.
Ὃς τότε μὲν χρῆσθαι δυνάμην ὁπότ' οὐδεὲν εἶχον·
Νῦν δ' ὁπότε χρῆσθαι μὴ δύναμαι, τότ' ἔχω.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Χρυσὲ, πάτερ κολάκων, ὀδύνης καὶ φροντίδος υἱὲ,
Καὶ τὸ ἔχειν σε, φόβος, καὶ μὴ ἔχειν σ', ὀδύνη.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθής·
Τἄλλα δ' ἔχει αὐτὴ πλείονα τῶν κτεανῶν.

Τὸν δὲ πολυκλέαιον καὶ πλούσιον ὄφρα δίκαιον
Κλήζῃν, ὃς χρῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δυνάται.
Εἰ δέ τις ἐν ψήφοις καθαπτήκεται, ἀλλ' ἐπ' ἀμέμφῳ
Σωρεύῃ ἀεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος,
Οὗτος, ὁποῖα μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ σίμβλοις,
Μοχθήσῃ, ἑτέρων δρεπόμενος τὸ μέλι.

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Πλουτεῖς; καὶ τί τὸ λοιπὸν ἀπερχόμενος, μετ' σαυτοῦ
Τὸν πλοῦτον σύρεις εἰς σορὸν ἐλκόμενος;
Τὸν πλοῦτον συνάγεις; δαπανῶν χρόνον ὃν δύνασαι σὺ
Ζωῆς σωρεῦσαι μείζονα εὐδιαιτότερα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φεύγετε τοὺς πλουτοῦντας, ἀναιδέας, οἰκτρὰ φρονοῦντας,
Μισοῦντας πενίαν μητέρα σωφροσύνης.

Ἀδήλου.

Βάπτων πτύτα σαφεῦ, καὶ γραμματίοις μεταδοὺς ἀργῶν,
Καὶ πενίαν βάλλας, πλούσιος ἐξεφάνης.

Εἰς κλέπτην δηλοῖ, βεβρωκὼς ξίφος χρυσοῦν.
Καὶ χρυσὸν φιλέω, καὶ δίον ἀρετὰν φεύγω.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ, ΚΕΦ. ΞΖ.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Ταραντίνου Εἰς Ὁμηρον.

Ἆρα μοῦ ἡ μαῦρωσε καὶ ἱερὰ κύκλα σελήνης,
Ἄξονα δινήσας ἔμπυρος ἠέλιος·
Ὑμνοπόλοις δ' ἀστεμφὲς ἀπημάλδυνεν Ὅμηρος,
Λαμπρότατον μούσων φέγγος ἀειδόμενος.

ΑΛΦΕΙΟΥ μητυλλωναίου εἰς αὐτόν.

Ἀνδρομάχης ἔτι θρηνῶν ἀκούομαι, εἰσέτι θείῳ
Δερκόμενος ἐν βάθρων πᾶσαν ἐρημοῦμαι,
Καὶ μόθον ἀμφὶ τεῖον ὑπὸ σφετέροισι πόλεος,
Ἡ δὲ ὃν ἐξ ἵππων ἑκάεσα συρόμενον,
Μαιονίδαο μοῦσαν· ὃν οὐ μία πατρὶς ἀοιδὸν
Κοσμεῖται, γαίης δ' ἀμφοτέρης κλίματα.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ εἰς ἰλιάδα καὶ ὀδύσειαν.

Αἱ βίβλοι, τίνος ἐστέ; τίς εὐθετε; θυγατέρες μοὶ
Μαιονίδου, μύθων δ' ἴσορες ἰλιακῶν.
Ἀμία μοὶ μίμνιθμος Ἀχιλλέος, ἔργα τε χαλκὸς
Ἐκτορέας, δεκέτεις τ' ἆθλα λέγει πολέμου·
Ἀλλ' ἑτέρα, μίμνων τὸν ὀδυσσέος, ἀμφί τε λέκτροις
Χηρείοις ἀγαθᾶς δάκρυα πηνελόπας.
Ἴλατε σὺν μούσαισι, μεθ' ὑμετέρας γε ἀοιδάς,
Εἶπεν ἔχειν αἰὼν ἔνδεκα πιερίδας.

Ἐρώτησις ὁμήρου.

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης ἁλιήτορες, ἦ ῥ' ἔχολόν τι;

Ἀπόκρισις.

Οὐ γ' ἔλομεν, λιπόμεσθ'· ὅσσ' ὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ Θεσσαλονικέως εἰς ὅμηρον.

Οὐρανὸς ἀστέρα πάχιον ἀποσβέσας, ἠδὲ σελήνην
Ἠέλιος φαέθρῳ ὄψιν ἀπεργάσεται,
Καὶ γλυκὺ νᾶμα θάλασσα βροτοῖς ἀποτήσιμον ἕξει,
Καὶ νέκυς εἰς ζωὴν χῶρον ἀναθρήσεται·
Ἢ ποτὲ μαιονίδαο βαθυκλεὲς οὔνομ' ὁμήρου
Λήθη γηραλέων ἐξαπάσεται σελίδων.
Τίνας αὖ εἴποι λόγους ἀπόλλων
περὶ ὁμήρου.
Ἦ ῥα θεὸς μὲν ἐγών, ἐχάρασσε δὲ θεῖος ὅμηρος.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Θεσσαλονικέως.

Τάσδε θεογλώσσους ἑλικώπιδας ἔνθρεψε γυναῖκας
Ὑμνοις, καὶ μακεδὼν πιερείας σκόπελος,
Γρηΐλλαν, μυρώ, αὐτοτέλειαν, σμύρναν ὅμηρον,
Λεσβιάδων στεφάνωμα κόσμον εὐπλοκάμων,
Ἑλληνάν, τελέσιλλαν ἀγακλέα, καὶ σέ χαλεπὴν
Θῆρι νόον θαῦμα σαπφοῖ μοῦσαν μυίαν,
Νοσσίδα φιλύγλωσσον, ἰδὲ γλυκυαχέα μίρτιν,
Πάσας ἀενάων ἐργάτιδας σελίδων.
Ἐννέα μοὶ μούσας μίγας οὐρανός, ἐννέα δ' αὖτε
Γαῖα πέλει θνατοῖς ἀφθιτον ὠφέλειαν.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ σιδωνίου.

Μνημοσύναν ἕλε θάμβος, ὅτ' ἔκλυε τᾶς μελιφώνου
Σαπφοῦς, μὴ δεκάταν μοῖσαν ἔχουσι βροτοί.

Αδηλον εἰς τοὺς ἐννέα λυρικούς.

Πίνδαρε, μουσάων ἱερὸν στόμα, καὶ λάλε σειρὴν
Βακχυλίδη, Σαπφοῦς τ' αἰολίδες χάριτες,
Γράμμα τ' ἀνακρείοντος, ὁ μηρικὸν ὅστ' ἀπὸ ῥεῦμα
Εσπασας οἰκείοις στησίχορ' ἐν καμάτοις,
Ητε σιμωνίδεω γλυκερὴ σελὶς, ἡδύ τε πειθοῦς
Ιβυκε καὶ παίδων ἄνθος ἀμησάμενε,
Καὶ ξίφος ἀλκαίοιο, τὸ πολλάκις αἷμα τυράννων
Εσπεισεν, πάτρης θέσμια ῥυόμενον,
Θηλυμελεῖς τ' ἀλκμᾶνος ἀηδόνες, ἵλατε· πάσης
Αρχὴν τῆς λυρικῆς καὶ πέρας ἐσπάσατε.

Εἰς τοὺς αὐτούς.

Εκλαγεν ἐκ θηβῶν μέγα πίνδαρος· ἔπνεε τερπνὰ
Ηδυμελιφθόγγου μοῦσα σιμωνίδεω.
Λάμπει στησίχορός τε καὶ ἰβυκος· ἦν γλυκὺς ἀλκμάν·
Λαρὰ δ' ἀπὸ στομ[illegible] φθέγξατο βακχυλίδης·
Πειθὼ ἀνακρείοντι συνέσπετο· ποικίλα δ' αὐδᾷ
Αλκαῖος, κύκνος λέσβιος, αἰολίδι.
Ανδρῶν δ' οὐκ ἐνάτη σαπφὼ πέλεν, ἀλλ' ἐρατειναῖς
Εν μούσαις δεκάτη μοῦσα καταγράφεται.

Εἰς σαπφὼ, Αδηλον.

Ελθετε πρὸς τέμενος γλαυκώπιδος ἀγλαὸν ἥρης
Λεσβίδες, ἁβρὰ ποδῶν βήματ' ἐρεισάμεναι·
Ενθα καλὸν στήσασθε θεῇ χορόν. ὔμμι δ' ἐπαρξεῖ
Σαπφὼ, χρυσείην χερσὶν ἔχουσα λύρην.
Ολβιαι ὀρχηθμοῦ πολυγηθέος, ἦ γλυκὺν ὕμνον
Εἰσαΐειν αὐτῆς δόξετε καλλιόπης.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ Εἰς τὴν αὐτήν.

Εννέα τὰς μούσας φασίν τινες ὡς ὀλιγώρως·
Ηνὶ δὲ καὶ σαπφὼ λεσβόθεν ἡ δεκάτη.

Εἰς ἠεῖνναν, Ἀδηλον.

Λέσβιον ἠείννης τόδε κηείον ἀδύ τι μικρὸν,
Ἀλλ' ὅλον ἐκ μουσέων χιρνάμενον μέλιτι.
Οἱ δὲ τειηκόσιοι ταύτης στίχοι, ἶσοι ὁμήρῳ,
Τῆς καὶ παρθενικῆς ἔννεα καὶ δεκέτεις.
Ἢ καὶ ἐπ' ἠλακάτῃ, μηδὲς φόβῳ, ἢ κὴ ἐφ' ἱστῷ
Ἔργα κέκει, μουσέων λάτρις ἐφαπτομένη.
Σὰ πφώη δ' ἠείννης ὅσον μεθέεσιν ἀμείνων,
Ἠείννα σαπφοῖς τόσσον ἐν ἑξαμέτροις.

Ὡς ἀπὸ τ βίβλου λυκόφρονος.

Ἀδηλον.

Οὐκ αἰὲν ἐν ἡμετέροισι πολυγλάμπτοις λαβυρίνθοις
Ῥηϊδίως τρεμόλοις ἐς φάος, ἄϊκε τύχης.
Τοίοις γὰρ τριαμὶς καὶ ἀνδρὶ φοίβασε μύθοις
Ἀγγελος, οὓς βασιλῆ ἔφρασε λοξοδίκης.
Εἰ δέ σε φίλατο καλλιόπη, λάβε μ' ἐς χέρας· εἰ δὲ
Νῆϊς ἔφις μουσέων, χερσὶ βάεσσ φορέῃς.

Εἰς ἀρχίλοχον, Ἀδηλον.

Ἀρχιλόχου τάδε μίτρα, καὶ ἡνίοντες ἴαμβοι,
Θυμὸς καὶ φοβερῆς ἰὸς ἐπεσβολίης.

Εἰς ἀριστοφάνη, Ἀδηλον.

Βίβλοι ἀριστοφάνους, θεῖος πόνος, αἷσιν ἀοιδὰς
Κῶος ὅτι χλωρῇ πουλὺς ἔπεισε κόμῃ.
Ἦ νὺ δ' ὅσον δύνασον ἔχει σελὶς, οἷα δὲ μῦθοι
Ἦχοῦσιν, φοβερῶν πληθόμενοι χαρίτων.
Ὢ καὶ θυμὸν ἄρειρε, καὶ ἑλλάδος ἤθεσιν ἶσα
Κωμικὲ, καὶ σίξας ἄξια, καὶ γλάσσας.

Εἰς μυΐαν δρον, Ἀδηλον.

Ἀὐταί σοι σομάτεσσιν ἀϊπρεῖ ἁδμὸ τομίσσαν,
Γοικίλα μουσάων ἄνθεα δρεψάμεναι.
Ἀὐταὶ καὶ χάριτές σοι ἐδωρήσαντο μυΐανδρε,
Σὸν μύλον βυσσοχίῳ δράμασιν ἐνθέμεναι.
Ζώῃς δ' εἰς αἰῶνα. Ὃ δὲ κλέος ἔστιν ἀθανάτοις
Τοὐκ σέθεν, οὐρανίων ἀπτόμενον πετάλων.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Θεσσάλου.

Αρκεῖ τέτηγας μεθύσας δρόσος· ἀλλὰ πιόντες,
Αἰδὼ κύκνων εἰσὶ γεγωνότεροι.
Ὡς καὶ ἀοιδὸς ἀνὴρ ξενίων χάριν ἀντιποδώσω
Ὑμνοις θυέρκλαις οἵδε παθὼν ὀλίγα.
Τοιὼ ἕνεκα σὺ τοσσόσσων μ', ἀμειβόμενον σὴ ἐθέλοντι
Μοῖραν, πολλάκι μου κείσεαι ἐν σελίσιν.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ἦλθε θεαίτητος καθαρὴν ὁδόν· εἰ δ' ὅτι κισσὸν
Τὸν τεὸν, οὐχ αὕτη βάκχε κέλευθος ἄγει.
Ἄλλων μὴν κήρυκες ὅτι βεβαχμὸν οὐδὸμα καιρῶν
Φθέγξονται, κείνου δ' ἑλλὰς ἀεὶ σοφίαν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μικρή τις δρύπτουσε καλὰ τρηχαίνοντι ποιητῇ
Ῥῆσις. ὁ μὲν, νικῶ, φησί, τὸ μικρότατον·
Ὡι δὲ σὺ μὴ πνύσῃς ἐνδέξιος, ὦ τις ἔρηται
Γῶς ἔβδομες, φησί, σκληρὰ τὰ γιγόμενα.
Τῷ μερμηρίξαντι τὰ μήνδικα, τοῦτο γλύπτω
Τοὔπος, ἐμοὶ δ' ὦναξ ἡ βεβαχυσυλλαβίη.

Οσαι μοῦσαι καὶ οἷαι.

Κλῃὶόπη σοφίῃ ἡρωΐδος εὗρεν ἀοιδῆς·
Κλειὼ, καλλιχόρου κιθάρης μολπίδα μολπήν·
Εὐτέρπη, τρανικοῖο χοροῦ πολυηχέα φωνήν·
Μελπομένη θνητοῖσι μελίφρονα βάρβιτον ἦρε·
Τερψιχόρη χαρίεσσα πόρεν τεχνήμονας αὐλούς·
Ὑμνους ἀθανάτων ἐρατὸ πολυτερπέας εὗρε·
Τέρψιας ὀρχηθμοῖο πολύμνια πρόσφος εὗρεν·
Ἁρμονίῃ πάσῃσι πολύμνια δῶκεν ἀοιδάς.
Θυεστὶν πόλεν εὗρε καὶ ὑεστίων χορὸν ἀστρων·
Κωμικὸν εὗρε θάλειαν βίον τε, καὶ ἤθεα κεδνά.

Εἰς ταὐτάς.

Οὐκ ἴδε τερψιχόρην ὁ ζωγράφος, ἀλλ' ἔσω τέχνης
Ὑβδεται ὀφθαλμοῖς, εἴκελος ἀτρεκίῃ.

Εἴποτε τερψινόοιο φίλος φόρμιγγος ἀκούσῃς,
Τιὼ ἐρατὸ θαύμαζε τόσης θυρήτορα τέχνης·
Εὐτέρπῃ δονάκεσι πολυτρήτοισι λιγαίνῃ,
Πνεῦμα Σοφῆς ὀχετηγὸν ὑπαυτείουσα μιγίαινης.
Κωμικὴν ἀμφιέπῃ θαλίῃ μέλος, ἔργα δὲ φωτῶν
Οὐχ ὁσίων θυμβήσι φιλοχροτάλοισιν ἀθύρῃ.
Εἰκόνα τῆς Σοφίης ποτιδέρκεο. καλλιόπης γὰρ
Εἰκόνα σὴ κεφαλὴ λάμβανε τιὼ Σοφίῃ.
Δαφνοκόμοις φοίβοιο πόδα τερποδέσι κελεύθῳ
Κλείῳ μαιποσύνης μοῦσα κεὴ ἰσόθεος.
Οὐρανίῃ ψήφοιο θεορρήτῳ τινὶ μέτρῳ
Ἀγρώιῃ ἐδίδαξα παλινδίνητον ἀοιδήν.
Σκέπτεο χαλκεόφωνον ὑπαιθέρχουσαν ἀοιδῷ,
Μῦπομβρίῃ, ἐρατὴς ἴσορα θυέπτης.
Σιγῶ φθεγομβρίης παλάμης θελξίφρονα παλμὸν,
Νύματι φωνήεσσαν ἀπαγγέλλουσα σιωπήν.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Καλλιμάχου ὁ Σωβυτὴν ἔπος τόδε. δὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ
Ὢ νὴρ Σεὺς μουσέων πᾶσιν ἔσῃ σε κάλως.
Ἀεί σ' ἐκαλλήσατο φιλοξείνοιο καλιιῷ,
Καὶ θῆσει μοῦνα θῶν Σεὺς ἐπέθηκε πόνους.
Τοῦ, σοὶ καὶ νεαρῶν χορῶν ἀθένος εἴη ἁρέσθαι
Μάρκελλε, κλῆρος τ' ἄμωμον ἴσον βιότου.

Ἀδηλον.

Καλλιμάχου ὁ καθαρμα, ὁ παίγνιον, ὁ ξύλινος νῦς.
Αἴτιος ὁ γράψας ἄπια καλλιμάχου.

Ἀδέσποτον.

Ἡ εὐδοτος μούσας ὑπεδέξατο· τῷ σ' ἄρ' ἑκάστη
Ἀντὶ φιλοξενίης βίβλον ἔδωκε μίαν.

Ἀδηλον.

Ἡ σὸν δὴ ποτὲ βίβλον ἐμῆς ἑτάρου χερσὶν ἑλίσσων,
Γ' ὑρρίῳ ἐξαπίνης εἶδον ἐναρχομβρίῳ.
Βίβλον ὃ ῥίψας ὀπὶ γλῶ χεῖ, τῶτ' ἐβόησα,
Ἔργα τί μοι πρέχεις ὦ γέρον ἡσίοδε;

Ἄδηλον εἰς νόννον.

Νόννος ἐγώ, πάτρης μὲν ἐμὴ πόλις· ἀν δὲ Φαρίῃ δὲ
Ἔσχεϊ Φοινήεντι γονὰς ἥμησα γιγάρτων.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἦν ὁπότε γραμμαῖσιν ἐμὸν φρένα μοιῶον ἕτερπον,
Οὐδ' ὅναρ ἀμὲ ταῖς γωέιμος ἱταλίδας·
Ἀλλὰ τανιῶν πρώτεσσιν ἐράσμιος. ὀψὲ δ' ἔγνων
Ὅ πάσσον οὐ ξανίῳ καλλίοπη σοφέρει.

ΕΙΣ ΓΟΙΜΕΝΑΣ, κεζ ξηζ

ΓΛΑΥΚΟΥ.

Νύμφαι, πολυρρόμβῳ φερέσαι ἀγκεχές, εἰ πρόσθυρον
Δ ἀφνὶς ἅς λευκαὶ ὦδε ἀνέπαυσ' ἐείσας.
Ναὶ ναὶ παῖ συρικτά, καὶ εἰς ἄγκεσιν ἐκείνας
Σοί πη κατ' ἴχνιον γράμμ' ἐκόλαψε λέγων,
Παῖ, παῖ, σορὸς μαλερῶς ὅδε σῶμ' ἀμφήλυθεν ἔρχευ.
Ἴξου μοι. νύμφαι χαίρετε, ἐγὼ δὲ ὑπάγω.

ΕΡΥΚΙΟΥ.

Βυκόλε, σοὶς τῶν πανὸς, ὁ φήγινος (εἰπέ) κλαδεὼς
Οὗτος, ὅτῳ κατέδυς ὁ γλάγος, ὅστις τίνος;
Τὸν λιγυρὸν πάλαι μιμοῦ. σὸν δὲ τὰ τόξα
Νήπιε, καὶ σκυτάλιον ἀγκυλόγυιον ὁρῇς;
Ἀεὶ σὺ λιγείαν δαμαλιφάγε, καὶ τάδε φορύσῃ
Ἄυλια, κἠξ ὀλίγων μυριόβοια πίῃ.

ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

Κάρφον μὲν χέρσῳ κάδρος ἔκλανε, πλοῦ δ' ἄγκεια
Εἶν ἁλὶ καὶ χλοροῖς κύμασιν εἶλ' ἔλαφον.
Εἰ δ' ἐλεὼ καὶ σωτῆρα θηρῶν φύσις, οὐδ' ἂν ἀνὴρ
Τὸν κείνου κενεὸν ἄρτεμις εἶδε χέρα.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Βόρκος ὁ βουπόρμιλλον ὅτ' ὄβριν γλυκὺ κῆδος ἔρπεν,
Ἀ ἰγίλιπα ῥοίνῳ πέτρον ἐπορχόμενος,
Εἵπετό οἱ σκυλάκων τις, ὃ καὶ βοσίν· ὃς φάγε λεπτὸν
Σκοῖνον, ἀϋχμηρῷ χαμαιρόμῳ μηρίτι.

Κάπωσε δ' εἰς ἀΐδαο· τὸ δ' ἀζυγὲς ἀνδράσιν ἀμῇοις
Κ ξνο μθῇ, ψυχῆς ὠνιον εἰρύσαο.

Ἀδέασοτον.

Ω παῦ Φερεομθάαις ἱερᾶν Φάτιν ἄπνε ποίμναις,
Κυρτὸν ὑπ' ἰχυσέων χείλος ἰεὶς δονάκθυ,
Ο Φρ' αἰ μθὺ λθυκῆο βεβειθότα δῶρα γάλακλος
Ο ὔθασιν ἐς κλυμθύου πυκνὰ Φέρωσι δόμον,
Σοὶ δὲ καλῶς βωμοῖσι πρὶς ἁμθυος πόσις αἰγῶν,
Φ οἴνιον ἐκ λασίου ςήθεος αἷμ' ἐρύγῃ.

ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΚΑΙ Εἰρώνη, ϗ ξθ

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Σ κύλλος ὅτε ξέρξου δολιχὸς ςόλος ἑλλάδα πᾶσαν
Η λαυνεν, βυθίῳ θῦεκτο ναυμαχίῃ,
Ν ηῆος λαθρίοισιν ὑποπλώσας τενάγεσι,
Κ αὶ τὸν ἀπ' ἀκύρης ὅρμον ἔκειρε νεῶν.
Α ὐτόμυδρος δ' ὅπι γῆς ὀλίσθανε πέτρος ἀϋσθος
Ο λυμθύη, θεσπέτη πεῖρα θεμιστοκλέους.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ο ὐκ ἔτι πυργωθεὶς ὁ Φαλαγγομάχας ὅπι δῆεν
Α χετος ὁρμηθμὸς μυελόδους ἐλέΦας,
Α λλὰ Φόβῳ ςείλας βαθὺν αὐχένα ποσὶς ζυγὸν ἐ-
Α ντυγα διΦευλκεῖ κἠισαθεὶς ἁρπίδ. (σμὸς,
Ε γνω δ' εἰρώνης κἠπὶ χθόνι, ὄργανα ῥίψας
Α ρεος, θύνομίης αὐτομάτης πατέρα.

Ἀδηλον.

Α ρτεμὶς ἱδρώουσα, ποθὲν ἄγελος ὅτι κυδιμος.

ΕΙΣ ΠΟΛΕΙΣ, ϗ ος

ΕΥΗΝΟΥ Εἰς Ἐφίαν.

Ξ ῆνοι, τὸν ποθὲν ὠθίσατον ἐμὲ πόλιν, ἰλιόν ἰρὴν,
Τ ὸν πάρος ἐν πύργοις τείχεσι κλῃζομθίῳ,
Α ἰῶνος τέφρη κατεδήδοκεν· ἀλλ' ἐν ὁμήρῳ
Κ ῆμαι, χαλκείων ἔρκος ἔχουσα πυλῶν.

Οὐκ ἔτι με σκάλλῃ πεωφθόρα δοῦρατ' ἀλαπάδνων,
Πάντων δ' ἐλλιπόων κείσομαι ἐν τομάσιν.

ΑΓΑΘΙΟΥ ζωλασικὰ εἰς Ὁ ἀὼ.

Ὦ πόλι, πῆ σέο κεῖνα τὰ τείχεα; πῆ πολύολβοι
Νηοί; πῆ δὲ βοῶν κρέατα τεμνομένων;
Πῆ παφίης ἀλάβαστρα, καὶ ἡ πάγχρυσος ἐφεστρίς;
Γῆ δὲ τεληέσσας δείκελον ἐνδαπίνης;
Γαῖα μόθος, χρονίη τε χύσις, καὶ μοῖρα κρατηθὴ
Ἥρπασεν, ἀλλοίῳ ἀμφιβαλοῦσα τύχῃ.
Καί σε τόσον νίκησε βαρὺς φθόνος· ἀλλ' ἔρρα μοιῶν
Οἰώνυμα σὸν κρύψαι καὶ κλέος οὐ δυάπαι.

ΒΑΣΣΟΥ ΛΟΛΛΙΟΥ εἰς Ὁ ἀὼ.

Ἀρρηκτοι μοιρῶν πυμάτῳ ἐσφρήγισαν ὅρκῳ
Τῷ φρυγὶ παρβωμῷ τῷ πριάμου θυσίῳ.
Ἀλλά σοι αἰνείᾳ κόλος ἱερὸς ἱπάλοιν ἤδη
Ὅρμον ἔχῃ, πάτρης φεγγίμιον οὐρανίης.
Ἐς καλὸν ὤλετο πύργος ὁ τρῳϊος. ἦ γὰρ ἐν ὅπλοις
Ἤρθη κόσμου πρωτος ἀϊάστα πόλις.

ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ, οἱ δὲ, ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ, εἰς Ὁ ἀὼ.

Ἐκτορ, Ἀρηΐον αἷμα, κατ' ἠθονὸς εἶπου ἀχεύῃς,
Χαῖρε, καὶ ἀμπνυσον βαιὸν ὑπὸ πατέλδος.
Ἰλιὸν οἰκεῖται, κλυτὴ πόλις, ἄνδρας ἔχουσα
Σοῦ μὲν ἀφαυροτέρους, ἀλλ' ἔτ' Ἀρηϊφίλους.
Μυρμιδόνες δ' ἀπόλοντο· πρίσασο, καὶ λέγ' Ἀχιλλῆ
Θεσσαλίῃ κεῖσθαι πᾶσαν ὑπὸ αἰνεάδαις.

Τοὔνεκα ὑπὲρ γαῖαν λάθρα ἀπαρτάτης

ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ.

Θαρσεῖτοι. δ' ἐμὸς ἠνορέης λιβάδεσσι τροπωθείς,
Ζητηθεὶς δ' ὑπὸ τῶ βασιλέως, αὖθις ἀνέστην,
Εἰμὶ μὲν οὐ θώρηξ ἀνυδρίου πολεμιστής,
Εἰμὶ δὲ καὶ θεράπων ἑλικωνίου Ἀπόλλωνος.

ΑΓΑΘΙΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Εἰ μὴ ἀπὸ ἀσάρτης τις ἔφες, ξένε, μή με γελάσῃς·
Οὐ γὰρ ἐμοὶ μοιρώη ζωὸν ἐτέλεατε τύχη.
Εἰ δέ τις ἐξ Ἀσίης, μὴ πάλιν. δαρδανιχθὶς γὰρ
Σκηπτοφόρις ἀίνεα δῶν πᾶσα νένευκε πόλις.
Εἰ δὲ θεῶν τεμένη καὶ τείχεα καὶ νεότητας
Ζηλήμων δηίων ἐξεκένωσεν Ἄρης,
Εἰμὶ πάλιν βασίλεια· σὺ δ' ὦ τέκος ἄτρομε ῥώμῃ,
Βάλλε καθ' ἑλλάδος σῆς ζυγόδεσμα δίκης.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ἀ δεπόθ' ἁ κλεινὰ Πριάμοιο πόλις, αἰὲν ἀλαπάξας
Ἑλλάδι δεκέτης οὐκ ἐπάλασεν Ἄρης
Ἀμφαδόν, ἀλλ' ἵππου κακὸν ξύλον. αἶψα δ' ἐπεισὸς
Κάτθανε Πρὶν τεῦξαι δουρατέαν παγίδα.
Οὐ γὰρ ἂν ἀτρεΐδαν ὀφθαλμοφανὲς ἁλαμένων πῦρ,
Οὕτω ἐφ' ἁμετέρῃς λάθεσιν ἤειπόμαν.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Δέρκεο τὸν ξείας δεκέτη λόχον, εἰσίδε πῶλον
Ἑλλάδι νόστου δηΐων ἔγκυον ἡσυχίης.
Τεκλαίνῃ μὲν ἐπεισὸς, ἀθλιωτάτη δὲ κελεύθῳ
Ἔργον· ὑπὲρ νώτου δ' ἑλλὰς ὅλη δύεται.
Ἦρα μάτην ἀπόλοντο τόσοι φρατὸς, εἰ τοσὸς ἅρπαξ
Ἦν δόλος ἀτρεΐδαις ἐσθλότερος πολέμου.

ΓΟΜΠΗΙΟΥ, οἱ δ', ΜΑΡΚΟΥ νεωτέρου,
εἰς μυκήνας.

Εἰ καὶ ἐρημαίη κέχυμαι κόνις ἔνθα Μυκήνη,
Εἰ καὶ ἀμαυροτέρη πάντοθεν ἰδεῖν σκοπέλου·
Ἰλοῦ τις καθορᾷ κλεινὴν πόλιν, ἧς ἐπάτησα
Γνωτὸν εἶχεν, καὶ Πριάμοιο πάρος ἐκένωσα δόμον,
σεται ἔνδεν ὅσον πάρος ἔσθενον. εἰ δέ με γῆρας
Υ̓βεισεν, ἀρχεύμαι μὴ τυεῖ μαινὶς ἐγώ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Θετταλοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ἠρώων ὀλίγαι μὲν ἐν ὄμμασιν, αἱ δέ τε λοιπαὶ
Γᾶτείδες, οὐ πολλὰν αἰπύτεραι πεδίων.

BIBLIOTHÈQUE UNIVERSITAIRE DE MONTAUBAN

Οἴλω καὶ σὲ Τάλαγνα περερχόμενός γε μυκήσω,
Ἐγνων αἰ πολίου πάντος ἐρημοτέρω.
Ἀ ἰπολικὴν μιμοῦμα. γέρων δέ τις, ἢ πολύχρυσος,
Εἶπεν, κυκλώπων τῆσδ' ἐπέχειτο πόλις.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ἀρχείου εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ πολύχρυσος ἐγὼ Τάλαγ πόλις, ἢ τὸν ἀτρεϊδᾶν
Οἶκον ἀπ' οὐρανίᾳ δόξαμεν ἡμὲν ἠμεῖς,
Ἡ Ξοίλω πέρσασα θοόκλιτον, ἢ βασίλφον
Ἀσφαλὲς ἐλλιώων οὖσά ποθ' ἡμιθέων,
Μηλόβοτος κεῖμαι καὶ βουνόμος ἔνθα μυκήνη,
Τᾶν ἐπ' ἐμοὶ μεγάλων οἴωμ' ἔχουσα μόνον.

ΑΛΦΕΙΟΥ μιτυληναίου.

Ἀρχὰς, ὁμηεικὲ μῦθε, καὶ ἑλλάδος ἱερὸν οὖδας,
Καὶ χρυσέη Τάλαγ πρωτέος ἀκρόπολι,
Ἐσβέσαθ' ἡρώων κείνων κλέος οἵ ποτε Ξοίης
Ἡρῷον χθ' ἡμῖν ἡδὸμον εὗρον.
Ἀλλ' ἢ μὰν, χρείαν ἔχει πόλις· αἱ δὲ, πεσοῦσαι,
Δείκνυσθ' οὐ μύκων αὔλια βουκολίων.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Ποῦ τὸ πρὶν ἐβλέπομεν κάλλος σέο δῶμα κρεμνθέ;
Ποῦ σφετέρας πύργων, ποῦ τὰ πάλαι κλέεα;
Γᾶ οὐ νηοὶ μακάρων, ποῦ δώματα, ποῦ δὲ δάμαρτες
Σῖ ἰσόφιαι, λαοὶ θ' οἱ ποτε μυριάδες;
Οὐδὲ γὰ οὐδ' ἴχνος πολυκάμμορε σεῖο λέλειπται,
Γαῖα δὲ συμμάρψας ἔκρυφε πτολέμος.
Μοῦναι ἀπορθήτοι νηρίδες ὠκεανοῖο
Κοῦραι, σᾶν ἀχέων μίμνομεν ἀλκυόνες.

ΟΝΕΣΤΟΥ κρεμνθίου.

Ἔσην ἐν φόρμιγγι, καὶ τρεῖς θέω δὲ σὺν αὐλῷ
Θήσω· φεῦ μούσης ἔμπαλιν ἁρμονίης.
Κωφὰ δέ μοι κεῖται λυρόθελγέα λείψανα πύργων
Γέτεσι μουσοδόμοις, τείχεσιν αὐλομόλοις.
Σῆς χερὸς ἀμφίων ἄπονος χάρις· ἐπλάπυλον γὰ
Πάτρῳ ἐπαμίτῳ τείχισας ἐν κιθάρῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αρμονίης ἱερὸν φήσεις γάμον, ἀλλ' ἀθέμιτον
Οἰδίποδος· λέξεις ἀντιγόνην ὁσίην,
Αλλὰ κασίγνητοι μιαρώτατοι· ἄμβροτος ἰνώ,
Αλλ' ἀθάμας τλήμων· τειχομενὴς κιθάρη,
Αλλ' αὐλὸς δύσμουσος. ἴδ' ὡς ἐκεράσσατο θήβῃ
Δαίμων ἐσθλά, κακοῖς δ' εἰς ἓν ἔμιξεν ἴσα.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ Εἰς τὸ αὐτό.

Εν θήβαις κάδμου κλεινὸς γάμος, ἀλλὰ μυσαχθὴς
Οἰδίποδος· τελεταὶ εὐιος ἠπάσατο,
Ας γεγάσας πενθεὺς ὠδύρατο· τείχεα χορδαῖς
Εστη, καὶ λωτοῖς ἔστενε λυόμενα.
Αντιόπης ὁσίη, χαλεπὴ δ' ὠδὶς ἰοκάστης,
Ην ἰνὼ φιλόπαις, ἀλλ' ἀσεβὴς ἀθάμας.
Οἰκτρὸν ἀεὶ πτολίεθρον. ἴδ' ὡς ἐσθλῶν περὶ θήβας
Μύθων καὶ στυγνῶν ἤρκεσεν ἱστορίη.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Σαρδιὲς αἱ τοπάλαι γύγου πόλις, αἵ τ' ἀλυάττου
Σαρδιὲς, ἁ βασιλεῖ πέρσις ἐν ἀσιάδι,
Αἳ κροίσῳ τὸ παλαιὸν ἐπλινθώσασθε μέλαθρον,
Ολβον πάκτωλοῦ ῥεύματι δεξάμεναι·
Νῦν δὲ ὅλαι δύστηνοι ἐς ἓν κακὸν ἁρπασθεῖσαι,
Ες βυθὸν ἐξ ἀχανοῦς χάσματος ἠρίπετε,
Βοῦρα καὶ εἰς ἑλίκην κεκλωσμέναι· αἱ δ' ἐνὶ χέρσῳ
Σαρδιὲς, ἐν βυθίαις εἰς ἓν ἔκεισθε τέλος.

ΔΟΥΡΙΔΟΣ ἐλεάτου εἰς τὸν κατακλυσμὸν ἐφέσου.

Ηέριαι νεφέλαι, πόθεν ὕδατα πικρὰ πιοῦσαι,
Νυκτὶ σὺν ἀστεμφεῖ πάντα κατεκλύσατε;
Οὐ λιβύης, ἐφέσου δὲ τὰ μυρία κεῖνα ταλαίνης
Αὔλια, καὶ μακάρων ἐξ ἐτέων κτέανα.
Γοῦ δὲ Σαωτῆρες τότε δαίμονες ἔτρεπον ἅμμα;
Αἶ, αἶ, τὴν ἰάδων πολλὸν ἀοιδοτάτην.

Κ ῆνα δὲ κύμασι πόντα κυλινδομένοισιν ὁμοῖα
Ε ἰς ἄλα σεῦ πολιοῖς ἔδραμε πεπαλμένοις.

ΙΩΑΝΝΟΥ ποιητοῦ τῦ Βαρβουκάλλου ἐπὶ τῇ καλακαύσῃ βήρυτος.

Α ἰ ἰ ἐγὼ ἁ πλάμων ἁ πολις πόλις, ἄμμιγα νεκροῖς
Ε ννάεταις κεῖμαι ἁ πάμπο τμοτάτα.
Η φαῖσός μ' ἐδάμασε, νῦν κλόνον ἐννοσιγαίου.
Φ εῦ, ἀπὸ ταυτίου καλλέος εἰμὶ κένις.
Α λλά μ' ὦδαι εἴχοντες ἐμαὶ σοναχήσατε μοῖραν,
Σ πείσατε βηρῦτῷ δάκρυα καὶ φθιμένᾳ.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Ὁ αὐτό.

Π οῦ τελέθῃ κύπρις πολιήοχος, ὄφρα νοήσῃ
Ε νδυσιν εἰδώλων, πλὴν ὡρὶν ἔδος χαρίτων;

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Ὁ αὐτό.

Τ ύμβος ἀπαρχύτων μεσόπων πόλις, ἧς ὑπὸ τέφρην
Α ἰ βεθῆς πολλαὶ κείμεθα χιλιάδες,
Γ εῦσαι' ἑνὸς καὶ ὑπ' ὡρθῆ λίθου φίλα λείψανα φω-
Β ηρῦτος χερὴ κεῖται ὑπ' ὠρ' δαπέδων. (τῶν,

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Ὁ αὐτό.

Ν αυτίλε, μὴ φύσῃς δρόμον ὁλκάδος εἵνεκ' ἐμεῖο,
Λ αίφεα μὴ λύσῃς· χέρσον ὁρᾷς λιμένα.
Τ ύμβος ὅλην ἁλόμαν, ἕτερον δ' ἐς ἀπενθέα χῶρον
Δ ουπόθ' κώπην, νηὸς ἐπ' ὠρχομένης.
Τ οῦτο πόσῃ δάωνι φίλον ξενίοις τε θεοῖσι.
Χ αίρετ' ἁλιπλανέες, χαίρετ' ὁδιπλανέες.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Ἀργείου.

Η ὡρὶν ἐγὼ πέρσηος ἀκρόπολις αἰθερίοιο,
Η πικρὸν ἰλιάδαῖς ἀστέρα θρεψαμένη,
Α ἰπολίοισιν ἔναυλον ἐρημαίοισιν αὐδῆσαι,
Τ ίσασα ὡριάμου δαίμοσιν ὀφθαλμούς.

Ἀδήλου.

Ι λήκοις πολιοῦχε· σὲ μὴν χρυσαυγέι νηῷ,
Ω ς θέμις, ἁ πλάμων ἰλιὸς ἡγασάμην.

Αλλά σύ με παρελέλοιπας ἐλώειον· αὐτὰρ ὄ μήλα
Πᾶσαν ἀπεδρέψω τείχεος ἀγλαΐην.
Ἄρχιον ὤ θηήσκειν τὸν βουκόλον· εἰ γὰρ ἄθεσμος
Ἔπλετο, ἀλλ' ἀπάτης οὐκ ἀλίτημα τόδε.

ΕΙΣ ΓΟΝΗΡΟΥΣ, κεφ. οα.

Αδηλον.

Φασὶ παροιμιακῶς, κἂν μῦς δάκῃ, ἄνδρα πονηρόν·
Ἀλλὰ τόδ' οὐχ οὕτω φημὶ παρεσπάρθαι λέγειν,
Ἀλλά, δάκῃ κἂν μῦς ἀγαθοὺς καὶ ἀπραγμονας ἀνὴρ
Τὸν δ' ἐν κακῷ δεδιὼς δήξεσθαι) μὴ δράκῃς. (δρᾶς.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Εἰ τοὺς ἀνδροφόνους θυδαίμονας οὔσας ὁρῶμεν,
Οὐ πάνυ θαυμάζω· τοῦ Διὸς ὅστις γέρας.
Τὸν γὰρ γλυπήσαντα μεμισηκὼς καὶ ἐκεῖνος
Κτεῖνεν ἄν, εἰ ὁ χρόνος θνητὸς ἐτύγχανεν ὤν.
Ἀντὶ δὲ τοῦ κλέψαι, σιωπῶσιν λιτῆσι κολάζει,
Δέσμιον ὡς λῃστὴν εἰς Ὅβριαρεω ἀνέις.

ΑΡΧΙΟΥ.

Ὁ φαυλοκλοπίδας ἑκατόνυμος εἰς Ἀΐδαο
Ἔδραμε, μαστιχθεὶς κλήματι φωκιδίῳ.

Αδηλον.

Μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν διπλοῦν πεφυκότα,
Χρηστὸν λόγοισι, πολέμιον δὲ τοῖς τρόποις.

ΕΙΣ ΓΟΡΝΑΣ, κεφ. οβ.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Τὴν κίρκην οὐ φημι, καθὼς εἴρηκεν Ὅμηρος,
Ἀντ' ἀνδρῶν ποιῆν ἢ σύας, ἢ λύκους,
Τοὺς αὐτῇ παρεσπόνδας ἑταίρους δ' οὖσα πανοῦργος
Τοὺς δελεασθέντας πανωλοτάτους ἐποίᾳ.
Τῶν δ' ἀνθρωπείων ἀπορυλήσασα λογισμῶν,
Εἶτ' ἀπὸ τῶν ἰδίων μηδὲν ἔχοντας ἔτι,
Ἔτρεφεν ἔνδον ἔχουσα, δίκην ζώων ἀλογίστων.
Ἔμφρων δ' ὧν ὀδύσεις, τὴν νεότητα φυγών,

Οὐχ ἑρμοῦ, φύσεως δ' ἰδίας δώρημα λογισμὸν
Εἶχε, γοητείας φάρμακον ἀντίπαλον.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Εὐφρὼ καὶ θαῒς καὶ βοίδιον, αἱ δεσμήδους
Γραῖαι, ναυκλήρων ὁλκάδες εἰκόσοροι,
Ἀπὶν καὶ κλεοφῶντα καὶ ἀνταγόρην ἓν ἑκάστη
Γυμνοὺς ναυηγῶν ἥσσονας ἐξέβαλον.
Ἀλλὰ σὺν αὐταῖς νηυσὶ τὰ λῃστρικὰ τῆς ἀφροδίτης
Φεύγετε. σειρηνῶν αἵδε γὰρ ἐχθρότεραι.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Τῇ μὲν γαστρὶ λαβοῦσα φιλαίνιον, ἡλιοδώρῳ
Θήλειαν τίκτει παῖδ' ἀπὸ ταυτομάτου.
Τοῦδ' ἐπὶ θηλείῃ λυπουμένου, ἓξ διαλείπει
Ἤματα, καὶ τίκτειν ἄρσενα παῖδ' ἔφατο.
Οὕτω βούβαστις καταλύεται. εἰ γὰρ ἑκάστη
Τέξεται ὡς αὐτή, τίς θεοῦ ἐστι λόγος;

ΕΠΙΓΟΝΟΥ.

Ἠτοπάλαι λαῒς πάντων βέλος, οὐκ ἔτι λαῒς,
Ἀλλ' ἐτέων φανερὴ πᾶσιν ἐγὼ νέμεσις.
Οὐ μὰ κύπριν, οὐδ' ἡ κύπρις ἐστὶν ἐμοὶ ὅσον ὅρκος
Γνώριμος, οὐδ' αὐτῇ λαΐδι λαῒς ἔτι.

Ἄδηλον.

Ἠτοπρὶν αὐχήσασα πολυχρύσοις ἐπ' ἐραστᾶις,
Ἠνέμεσιν δεινὴν οὐχὶ κύσασα θεόν,
Μίσθια νῦν σπαθίοις πενιχροῖς πηνίσματα κρούει·
Ὀψέ τ' ἀθηναίη κύπριν ἐληΐσατο.

ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Ἐστι δράκων τὶς ἔφηβος, ἄγαν καλός· ἀλλὰ δράκων
Πῶς εἰς τὴν τρώγλην ἀλλόν ὄφιν δέχεται; (ὤν,

ΕΙΣ ΠΟΤΑΜΟΥΣ,

κεῖται

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Λαβροπόδη χείμαρρε, τί δὴ τόσον ὧδε κορύσσῃ,
Πεζὸν ἀποκλείων ἴχνος ὁδοιπορίης;

Η μεθύδς ὄμβρηιο, καὶ οὐ νύμφαισι διαυγὲς
Νᾶμα φέρδς, δολεραῖς δ' ἠρέμνισ' ἐν νεφέλαις;
Ο ψομὴ ἠγίφ σε κεκαυμένον, ὅστις ἐλέγχει
Καὶ γόνιμον πόα μὸν καὶ νόδυον οἶδεν ὕδωρ.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Λ αίνακα πατρώων ἔτι λείψανα κομίζουσαν
Νεκρὸν ἐμὸν μάρψω παῖς ἴδε συμμάχιον·
Κ αὶ μὲν ἄχος τόλμης ἐπλήσατο, χεῦμα δ' ἀϋτὴς
Εἰσέδρεν, πικρὸν δ' ἦλθ' ὅπλ' συμμαχίης.
Ο ἷα μὸν γὸ ἔσωσεν ἀφ' ὕδατος, αὐτὶ δὲ τούτων,
Αὐτὸς ὑπὸ βλασυρὸν δ' χεύματος ἐφθάνετο.

Αδηλον.

Ι μερὸς ἀλφειὸς, διὸς φεραιφόρον ὕδωρ,
Ο ς Δρὸ πιναμῶν πεδίων κεκονιμένος ἔρπεις,
Η σύλος ζωρῶτον ἐπὴν δ' ἐς πόντον ἵκηαι,
Ο ξὺς ἀμετρήτοιο πεσὼν ὑπὸ κῦμα θαλάσσης,
Ν υμφίος αὐτοκέλευθος ἐὼν ὀχετηγὸς ἐρώτων,
Ε ς σικελὶὼ δρέδουσαν ἐπείγεαι ὑγρὸς ἀκοίτης.
Η δέ σε κεκμηῶτα καὶ ἀσθμαίνοντα λαβοῦσα,
Φ ῦκος ἀποσμήξασα καὶ ἄνθεα πικρὰ θαλάσσης,
Χ είλεα μὸ σομάτεσσι σιωπήρμοσεν, οἷα δὲ νύμφη
Ν υμφίον ἀμφιχυθεῖσα τερείπλοκον ἡδεῖ δεσμῷ,
Κ είρμνον ὐν κόλποισιν ὀλύμπιον δύνασεν ὕδωρ.
Κ αὶ φονίη ῥαθάμιγξι λιβὰς κατεκίρνατο πηγή.
Ο ὐδὲ συρηκόσης ἔπι σοὶ μόγεν ἴμερος δίνης,
Π ορφυρέη δ' ἀνέκυπλες ὕδωρ πεπιεσμένον αἰδοῖ,
Φ δόμυος καὶ πόντον ὁμοῦ καὶ λέκτρα μιγλίην.
Π ολλάκι δ' δυναίων ὀάρων βεβιημένος ὁρμῇ,
Α ὐτὶς ἐς φιλότητα χυτῆς ἀλόχοιο τραπήσας,
Ε ξήκεις ἀγέραντον ὁρᾶν δρεδούσιον ὕδωρ.
Η δέ σε παφλάζουσα πελώριος ἀδδος κατὰ πέτρης
Δ άκρισι κυμαίνοντα, κατοικλείρουσα καὶ αὐτὴ
Ε ὐφδὴς δρέδουσα, φίλοις ἀνέκυπλετο μαζοῖς,
Κ αὶ δρόσος οἷα ῥόδοισιν ἐτήκετο· μυερὸν ὕδωρ

Γ ιονάμῳ ποταμῷ σικελὴ ποτε μύρετο πηγή.
Ο ὐδὲ δίκην ἔλαθεν πάνδερκέα Φοίνιος αἰὴρ
Ε λλάδος ἀμώων ἀγάμων ζάχυν· ὄφ' ἑπὶ πολλαὶ
Η ρώων ἄλοχοι μινυώρια τέκνα τεκοῦσαι,
Μ αψιδίως ὠδῖνας ἀνεκλαύσαντο γυναῖκες.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΥ.

Α ὖλιν ἀρισταρέτῳ καὶ κλήματα μυελὸς ἀρθεὶς
Ν ηλεῒ μετ' εἰκοστὴς ἐξεφόρησας ὁδοῦ.
Α ὐτὸς δ' οἰκείης ὁ γέρων ἐπενήξατο βώλου
Ν αυηγός, πάσης ἐλπίδος ἀλυμαίνης,
Γ είτονος ἡμιθραυστον ἐπ' αὐλιον· ὦ πολιέ, εἰπὰς,
Μ όχθος ἐμός, πολιῆς τ' ἔργα θεσιαδὰ χεροῖν,
Υ δωρ πάντ' ἐλάρεθε· τὸ δὲ γλυκὺ τοῦτο γεωργοῖς
Κ ῦμ' ἐπ' ἀρισταρέτῳ ἔδραμε πικρόταρον.

ΝΕΣΤΟΡΟΣ.

Α ἐθλον ὃν πελάγεσι δι' ὕδατος ἔπλεεν ὕδωρ.

ΕΙΣ ΠΤΩΧΟΥΣ, ξξ οζ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Λ ιμὸν ὀιζυρὸν ἀπαμείνομένη πολύπηρος
Ν ίκα, σεῦ κούρας ἠκρολόγα ζάχυας·
Ω λετο δ' οὐκ ἀλίπους. τῇ δ' οὐκ ἀλάμενος σεῦε
Ν ῆϊς πῦρ, καὶ ἰὼ ἄξυλον, οὐκ ἀχύων. (εἰθοι
Μ ή νεμέσα δήμητερ, ἀπ' ἠθέων εἰ βεβοτὸν οὖσαν
Κ οῦραι ζοῖς γάμης ἀσπέρμασιν ἠμφίεσαν.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Μ ηδέποτε ζήσας ὁ πένης βεβοτὸς, οὐδ' ἀποθνήσκοι.
Κ αὶ ζῆν δὴ δοκέων, ὡς νέκυς ἰὼ ὁ τάλας.
Οἱ ὃ τύχας μεγάλας καὶ χρήματα πολλὰ λαχόντες,
Ο ὗτοι τὸν θάνατον πῶσιν ἔχουσι βίου.

Αδηλον.

Ε ἰ κρίσις ὀστέ κάτω, καὶ τὸ ψυχαλοῦς, ὀδὲν ἀπιστῶ
Τ ῇ πενίῃ, μηδετῶν τὸ ψυχὸ γλῶ κόλασιν.

Αδηλον.

Οὗτος ὁ μηδὲν, ὁ λιτὸς, ὁ καὶ λάτρις, οὗτος ὁρᾶται;
Εστι τίνος ψυχῆς κύριος ἀλλοτρίης;

Αδέσποτον.

Χρήματα καὶ πόρναις παραγίγνεται· οὐκ ἀγεγίζω,
Μισείτω με τάλας χρυσὸς ὁ πορνοφίλας.

ΕΙΣ ΣΙΩΠΗΝ, κεῖται οεῖ

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ημεγάλη παίδευσις ἐν ἀνθρώποισι, σιωπή.
Μάρτυρα πυθαγόραν τὸν σοφὸν αὐτὸν ἔχω·
Ος λαλέειν εἰδὼς, ἑτέροις ἐδίδασκε σιωπᾶν,
Φάρμακον ἡσυχίης ἐγκρατὲς εὑράμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πᾶς τις ἀπαίδευτος, φρονιμώτατός ἐστι σιωπῶν,
Τὸν λόγον ἐγκρύπτων ὡς πάθος αἰσχρότατον.

ΕΙΣ ΣΟΦΙΑΝ, κεῖται οστι

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Αχρι τεῦ ὦ δείλαιε κεναῖς ἐπὶ ἐλπίσι θυμὲ
Πωτηθεὶς ψυχρῶν ἀσσοτάτω νεφέων,
Αλλοις ἄλλ' ἐπ' ὄνειρα διαγράψεις ἀφένοιο;
Κτητὸν γὰρ θνητοῖς οὐδὲν αὐτόματον.
Μουσέων ἀλλ' ἐπὶ δῶρα μετέρχεο· ταῦτα δ' ἀμυ
Εἴδωλα ψυχῆς ἠλεμάτοισι μέθες. (δρὰ

ΑΓΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Αἴλιος, αὐσονίων ὕπατον κλέος, εἶπεν ἀθρήσας
Εὐρώτᾱν, σπάρτης χαῖρε φέριστον ὕδωρ.
Μουσάων δ' ἐπὶ χεῖρα βαλὼν πολυΐστορι βίβλῳ,
Εἶδεν ὑπὲρ κορυφῆς σύμβολον εὐμαθίης,
Κίττας, μιμηλὸν βιότου πτερὸν, ἐν σκιεροῖσιν
Αγκεσι παμφώνων μέγπον ἀπὸ στομάτων·
Ωρμήθη δ' ἐπὶ τᾶσδε. τί δ' οὐ ζηλωτὸς ὁ μόχθος,
Εἰ καὶ πτηνὰ ποθεῖ γάρυος ἡμετέρης;

ΝΕΣΤΟΡΟΣ.

Τίπτέ με θρυλλήσαντες, ἐμὴν ἀπεπαύσαθ' ἀοιδήν;
Ἵππους ἱππεύειν ἔδαην, καὶ ἀοιδὸς ἀείδειν·
Ἦν δέ τις ἱππεύειν δεδαώς, ἐθέλησιν ἀείδειν,
Ἀμφοτέρων ἤμβρτε, καὶ ἱπποσυνῆς καὶ ἀοιδῆς.

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Οὐ τὸ ζῆν χαλεπὸν ἔχει φύσιν, ἀλλὰ τὸ ῥίψαι
Φροντίδας ἐκ φρενῶν τὰς πολυκροτάφους.
Πλοῦτον ἔχειν ἔθελω τὸν ἀπρόκιον· ἡ δὲ θεοῖσι
Θυμὸν ἀεὶ κατέδει χρυσομανὴς μελέτη.
Ἔνθεν ἐν ἀνθρώποισιν ἄρειονα πολλάκι δήθης
Καὶ πενίην πλούτου, καὶ θάνατον βιότου.
Ταῦτα σὺ γιγνώσκων, κραδίης ἴθυνε κελεύθους,
Εἰς μίαν εἰσορόων ἐλπίδα, τὴν Σοφίην.

Εἰς τὸν φιλόσοφον ὑπατίαν.

Ὅτ' ἂν βλέπω σε, σωφρονῶ, καὶ τοὺς λόγους,
Τῆς παρθένου τὸν οἶκον ἀστρῷον βλέπων.
Εἰς οὐρανὸν γὰρ ὄψει σὰ τὰ σώματα
Ὑπατία σεμνή, τῶν λόγων θεμορφία,
Ἄχραντον ἄστρον τῆς Σοφῆς παιδεύσεως.

ΕΙΣ ΣΥΓΚΡΙΣΙΝ, ΧΞΖ οξζ

Ἀδήλων.

Εἰ κύκνῳ δώσατε χρυσοῦ πλατὺ νόμισμα ἄδην,
Τολμῶεν ἂν εἰσαῖσι σκῶπες ἀηδονίσιν,
Εἰ κήκυξ τέτιγος ἐρᾷ λιγυρώτερος εἴη,
Ἴσα ποιῆν καὶ ἐγὼ παλλαδίῳ δώματι.

ΕΙΣ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΝ, ΧΞΖ οηζ

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ ἀπαλῶς.

Ἀνιηρὴς ὁ γλυκὺς ἔρως ποτὲ τοῦτο φυγατεῦ
Εἶπεν, ὅτ' ἰὼ ἤδη νόμβρος εἰς αἴδην,
Παρθένε καλλιπάρῃε, κόρη δ' ἐμή, ἴσχε σωφρονοῦν
Ἦ λακάτῃ, ἄρκειῶ κλῆμα πένητι βίῳ.

Ην δ' ἴκῃ ἐς ὑμήναιον, ἀχαΐδος ἤθεα μηδὲς
Χρησὰ φύλασσε, πόσῃ πειθὼ βεβαιοτάτη.

Ἀδηλον.

Σωφροσύνη καὶ ἔρως κατεναντίον ἀλλήλοισιν
Ἐλθόντες, ψυχὰς ὤλεσαν ἀμφοτέρους.
Φαίδριμ μὲν κλῖνεν πυρὸς πόθος ἱππολύτιμ,
Ἱππόλυτον δ' ἀγνὴ πέφνε Σωφροσύνη.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Νηδυὶ ἀναίσχυντον στόμαρος ἥμενα λογισμοῖς,
Σωφροσύνη κελάσας ἔντερον ἁρπαλέον.
Εἰ δ' ἔχω τὸν νοῦν ὑπεικείμενον ὑψόθι γαστρός,
Πῶς μὴ νικήσω τὴν ὑπερφιάλου;

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐδὲν Σωφροσύνης τεκμήριόν ἐστι πρόδηλον·
Τοῖς ἐμπαιζομένοις ταῦτα λέγω.
Οὔτε δ' διξόμορφον πρώτως αἰνύσσιον ὑπνῷ,
Οὔτ' ἀκολασταίνειν πᾶσα πέφυκε καλή.
Καὶ γὰρ τὴν μετὰ τὴν ὥραν τοῖς πολλὰ διδοῦσιν
Οὐχ ἕπεται· πολλὰς δ' ἐστὶ γυναῖκας ἰδεῖν
Οὐχὶ καλὰς τὴν ὄψιν, ὁπλιζομένας ἀκρήτως,
Καὶ τοῖς χρῆσαι μύθοις πολλὰ χρηιζομένας.
Οὐκ εἰσὶν σὺν αἰσχρῇ ὀφρύας, οὐδὲ γλῶσσα
Φαίνεται, ὀφθαλμῶν τ' ἀνδράσιν ἐκβέπεται·
Σωφροσύνης δ' ὅπερ ἐστὶν ἐγγύης· ἀλλά τις ὄρχοι
Μαχλάδα μὲν κρύβδην, τ' πάνυ σεμνοτάτην·
Τὰς δ' ἱλαρὰς, ἃ πᾶσι φιλανθρώπως προσιούσας,
Σώφρονας· εἰ δ' ὄφρων ἐστὶ γυνή τις ὅλως.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γαστέρα μισήσας θεὸς, καὶ βρώματα γαστρός.
Εἵνεκα γὰρ τούτων Σωφροσύνη λύεται.

ΑΓΑΘΙΟΥ.

Καλὸν μὲν φυγόδεμνον ἔχειν νόον· εἰ δ' ἐς ἀνάγκη,
Ἀρσενικὴ φιλότης μήποτε σὲ κλονέοι.

Θηλυτέρας φιλέφν, ὀλίγον κακὴν, οὕνεκα κείνας
Κυπριδίους ὀκέρσις πότνα δέδωκε φύσις.
Δέρκεο τὴν ἀλόγων ζώων ἦθος. οὐ γὰρ ἐκείνων
Φύσις ἀτιμάζει θέσμια συζυγίης.
Ἄρσενι γὰρ θήλεια συναπτόμενα· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
Ἄνδρες ἐς ἀλλήλους ξεῖνον ἄγουσι γάμον.

ΕΙΣ ΤΙΜΗΝ, κεζ οθ

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Ἐκλήθην τῷδ' ἀσὺ τὸ ῥήτορος· εἰ δ' ἀπελείφθην,
Τιμὴν τιμῶν ἀπέχω, καὶ πλέον εἰμὶ φίλος.
Οὐδὲ γὰρ ἡ ψυχὴ θ' φαγεῖν κρίνουσα γένηθεν,
Ἀλλὰ μόνον τιμῆς αἰθομένην τρέφεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πολλάκις ἐξέρησα τεὸν φιλότητα καὶ ὕβριν·
Καὶ πολὺ κουφοτέρην σὴν φιλότητα μαθών,
Λοιδορίην δὲ ῥέπουσαν, ἐχωρίσθην φιλότητος,
Μηκέτι βαστάζων ὕβριν ἀτιμοτάτην.

ΕΙΣ ΤΥΧΗΝ, κεζ πζ

Ἀδήλου.

Ἐλπὶς καὶ σὺ τύχη μέγα χαίρετε· τὸν λιμένα θέσθε.
Οὐδὲν ἐμοὶ χ' ὑμῖν· παίζετε τοῖς μετ' ἐμέ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἀγρὸς ἀχαμηνίδου ἦν ποτε, νῦν δ' ὁ μηνίππου·
Καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.
Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχων με ποτ' ὤετο, καὶ πάλιν οὗτος·
Οἴεται· εἰμὶ δ' ὅλως οὐδενός, ἀλλὰ τύχης.

Ἀδήλου.

Αἴθε πατὴρ μ' ἐδίδαξε δασύτριχα μῆλα νομεύειν,
Ὡς κεν ἐπὶ πλευρῇσι καθήμενος, ἢ ἐπὶ πέτρας,
Συρίσδων καλάμοισιν, ἐμὰς τέρπεσκον ἀοιδάς.
Περίδες φθύγγεσθε, εὐκλειηνίην πόλιν ἀείδω
Πατρίδα μαχεύσωμεν. ἀπαγγελέω δ' ἔργα πᾶσιν
Ὡς ὀλέθοι κηφῆνες ἐδηλήσαντο μελίσσας.

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Τύχη καπηλεύουσα πρώτα τὸν βίον,
Ἀσυγχέασον τὴν φύσιν κεκλημένη,
Καὶ συγκυκῶσα καὶ μετατρέπουσα πάλιν,
Αὐτὴ καπηλὸς ὅστις νεῶν τις, οὐ θεά,
Τέχνῃ λαχοῦσα τὴν βροτῶν ἐπαξίαν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀνεγράφησαν (ὡς ὁρῶ) τὰ σφάγματα,
Καὶ τὴν τύχην νεῶν δυσχοῦσαν εἰδομεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ σὺ τύχη δέσποινα τύχην ἀτυχῆ πόθεν ἔσχες;
Ἡ πρέχουσα τύχας, πῶς ἀτυχὴς γέγονας;
Μαθὼν ἐγὼ σὺ φέρε τὰ σὰ ῥεύματα· ἐγὼ σὺ διδάσκου
Τὰς ἀτυχεῖς τὴν ὡσοῦς, ἃς πρέχεις ἑτέρους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ σὺ τύχη λοιπὸν μεταβαλομένη, καθαπάιζου,
Μηδὲ τύχης τῆς σῆς ὕστατα φέρουσα μένη.
Ἡ πρὶν νηὸν ἔχουσα, καπηλεύεις μετ' ἠπείρου,
Θερμοδότης μετρητὴν νεῶν ἀναφαινομένη,
Νῦν ὅσιος γένε καὶ σὺ τὸν πάλαι δαίμονα,
Τὴν σὴν ὡς μετρητὴν νεῶν μετάγουσα τύχην.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ἀγελείης ἤκουσεν ἀοιδοῦ μυιοκτόνα,
Γέα σεῖο φόρτῳ κύματι κρυπτόμενον·
Ἠὼσιν δ' ὀπίσω ἔλασαν ἁλίκλυστον δέμας ἄλλου
Δεσμοῖς οἰκείης συμβολὴν εἶδε τύχης·
Γέα δ' ὡς ἔσχε. δίων δ' ὀπὶ νηὸς ἀθραύστου
Ἦλυθεν ἐς γαῖαν σῶος ἀπ' ἐμπορίης.
Μητέρες ὡς ἀίσσουσι μοίρης λάχον· ἡ μὲν, ἄελπτον
Ζωὸν ἔχει, κείνη δ' ὄφεται οὐδὲ νέκυν.

ΑΓΑΘΙΟΥ.

Γειτὼν τίς μοι ἔθεσκεν ἐπ' ἰχθύσι τὸν δ' ἐσιδοῦσα
Εὐκλέανος χύρη θυμὸν ἔκαμε πόθῳ·

Καί μιν ἦκε σιώδυνον. ὁ δ' οὐκ βιότοιο πενιχροῦ
Δέξατο πομπείης ὄλβον ἀγλωρείης.
Ἡ δὲ τύχη γηόωσα προΐσατο, καὶ ποτὶ κύπριν,
Οὐ τεὸς οὗτ' ἀγών, ἀλλ' ἐμός ἐστιν, ἔφη.

Εἰς ἔχοντα ἀνάξιον τῆς ποιότητος
προαγωγῆς.

Οὐκ ἐθέλουσα τύχη σε προήγαγον, ἀνδ' ἵνα δείξῃ
Ὡς ὅτι καὶ μέχρι σὺ πόντα ποιῆν δυάται.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Μὴ παίων, φίλος εἶ θνητοῖς, φίλος εἶ μακάρεσι,
Καί σευ ῥηϊδίως ἔκλυον εὐξαμένου·
Ἀν παίσῃς, οὐδεὶς ἔτι σοι φίλος, ἀλλ' ἅμα πόντα
Ἐχθρά, τύχης τε ῥοπαῖς συμμεταβαλόμενα.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Εὖγε λέγων, τὸν καιρὸν ἔφης θεόν, εὖγε μάλ' ἀνδρῶν,
Ὡς αἰὴρ μουσῶν καὶ χαρίτων ξύφιμος.
Πολλάκι γὰρ τὸ σφόδρα μεμνημένου ἄμεινον,
Γ' εσσεσθαι θυμῆρες, ὃ μὴ τὸ παυσόμενον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐ λόγον, οὐ νόμον οἶδε τύχη, μεθέπτων δὲ τυραννεῖ,
Τοῖς ἰδίοις ἀλόγως ῥεύμασι συμφορέων.
Μᾶλλον τοῖς ἀδίκοισι ῥέπει, μισεῖ δὲ δικαίους,
Ὡς ὑπὸ δεξιμανίῃ τὸν ἄλογον δυάμιν.

ΑΓΑΘΙΟΥ χολασικοῦς εἰς ἔχοντα
ἀποπεσόντα.

Ἦ ῥά γε ποῦ τὸ φρύαγμα τὸ πολίχνης; οἱ δὲ θεῖοι
Πῆ ἔβαν ἐξαίφνης ἀγχίποροι κέλαχες;
Νῶϊ γὰρ ἐκ πόλιος φυγὰς ᾤχεο τοῖς πρότερον σὺ
Οἰκτροῖς τὸν κτῆ σὸν ψῆφον ἔδωκε τύχη.
Γ' ολλή σοι, κλυδερὴ τύχη, χάρις, οὕνεκ' ὁμοίως
Γ' αἶτας ἀεὶ παίζῃς, κεἰς σέ τι τερπόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εὖτέ τις οὐκ πενίης πλούτου τύχοι, ἢ δὲ καὶ ἀρχῆς,
Οὐκ ἔτι γιγνώσκῃ τὴς πέλετο πρότερον.

Τὴν ποτὲ γὰρ φιλίην ἀπαναίνεται· ἀφρονέων δὲ,
Τέρψιν ὀλισθηρῆς οὐ δεδάηκε τύχης.
Ἧς ποτὲ γὰρ πτωχὸς ταλαπείριος· οὐκ ἐθέλεις δὲ,
Αἰτίζων ἀκόλους, νῦν ἑτέροις παρέχειν. (σεις,
Πάντα (φίλος) μερόπεσσι παρέρχεται. εἰ δ' ἀπιθή-
Εμπαλιν αἰτίζων, μάρτυρα σαυτὸν ἔχοις.

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Γαίγνιόν ἐστι τύχης μερόπων βίος, οἰκτρὸς ἀλήτης,
Πλούτου καὶ πενίης μεσσόθι ῥεμβόμενος.
Καὶ τοὺς μὲν κατάγουσα, πάλιν σφαιρηδὸν ἀείρει,
Τοὺς δ' ἀπὸ τῶν νεφελῶν εἰς ἀΐδην κατάγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αν μὴ γελῶμεν τὸν βίον τὸν δραπέτην,
Τύχην τε πόρνης ῥεύμασιν κινουμένην,
Ὀδυνῶν ἑαυτοῖς προξενοῦμεν πάντοτε,
Αναξίους ὁρῶντες εὐτυχεστέρους.

Αδηλον.

Ὀλβιον ἀνθρώποισιν ἔχει φάος ἄμβροτος αἰὼν
Σῇσιν ὑπ' ἐννεσίαις, εὐγενέτειρα τύχη.
Νεύματι γὰρ σῷ πάντα φέρει κλέος, ὁππότε χειρὶ
Δεξιτερῇ παρέχεις αὐχένα θεσπέσιον.
Τούτῳ καὶ βασιλῆες ἀμύμονες ἁρμόζονται,
Καὶ λογίων ἀγέλης ἄμβροτοι ἡγεμόνες.

Αδηλον.

Ὁ τὰν λογισμοῖς καταμάθω τὰ πράγματα,
Καὶ τὰς ἀκαίρους τοῦ βίου μεταστροφὰς,
Καὶ ῥεῦμ' ἄπιστον τῆς ἀνωμάλου τύχης,
Γῶς τοὺς πένητας πλουσίους ἐργάζεται,
Καὶ τοὺς ἔχοντας χρημ^τχ ἀποστερεῖ·
Τότε κατ' ἐμαυτὸν τῇ πλάνῃ σκοτούμενος,
Μισῶ τὰ πάντα, τῆς ἀδηλίας χάριν.
Οἵῳ τρόπῳ γὰρ περιγένωμαι τῆς τύχης,
Τῆς ἐξ ἀδήλου τῷ βίῳ φανερουμένης,
Πόρνης γυναικὸς τοὺς τρόπους κεκτημένης;

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Θεοῦ μὲν ἐκτὸς οὐδεὶς εὐτυχεῖ βροτός.

Αδηλον.

Φεῦ, τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι.
Οἱ μὲν γὰρ, εὖ πράττουσι· τοῖς δὲ συμφοραὶ
Σκληραὶ πάρεισιν, εὐσεβοῦσι πρὸς θεούς.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, κἂν ᾖ παράδοξα·
Τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους κατάγει.
Καὶ σοῦ τὴν ὀφρὺν καὶ τὸν τῦφον καταπαύσει,
Κἂν ποταμὸς χρυσοῦ νάματά σοι παρέχῃ.
Οὐ θρύον, οὐ μαλάχην ἄνεμος ποτέ, τὰς δὲ μεγίστας
Ἡ δρύας ἢ πλατάνους οἶδε χαμαὶ κατάγειν.

ΕΙΣ ΥΠΕΡΟΨΙΑΝ, κατὰ πᾶς

Αδηλον.

Ἤλλακτ' ἐξαπίνης κορνήλιος, οὐδ' ἔτι λιτῷ
Τέρπεται ἡμετέρῳ μουσοχαρεῖ βιότῳ,
Κούφης δ' αἰωρεῖται ἀπ' ἐλπίδος· οὐκ ἔτι δ' ἡμεῖς
Οἱ πάρος, ἀλλ' ἑτέρης ἐλπίδος ἐκκρέμαται.
Εἴκω μὲν ψυχὴ, πεπαλαίσμεθα· μηδὲ βιάζου.
Εἰς ἔδαφος τέχνης κείμεθ' ὑπ' ἀργυρέης.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Αν μνήμην ἄνθρωπε λάβῃς, ὁ πατήρ σε τί ποιῶν
Εσπειρεν, παύσῃ τῆς μεγαλοφροσύνης.
Αλλ' ὁ πλάτων οἱ τῦφον ὀνειρώσσων ἐνέφυσεν,
Αθάνατόν σε λέγων, καὶ φυτὸν οὐράνιον.
Εκ πηλοῦ γέγονας· τί φρονεῖς μέγα; τοῦτο μὲν οὕτως
Εἶπ' ἄν τις κοσμῶν πλάσματι σεμνοτέρῳ.
Εἰ δὲ λόγον ζητεῖς τὸν ἀληθινὸν, ἐξ ἀκολάστου
Λαγνείας γέγονας, καὶ μιαρᾶς ῥανίδος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἠέρα λεπτεσκέον μυκτηρόθεν ἀμπνείοντες,
Ζώομεν, ἠελίου λαμπάδα δερκόμενοι,

Πάντες ὅσοι ζῶμεν κ̅τ̅ τὸν βίον· ὄργανα δ' ἐσμὲν,
Αὔραις ζωογόνοις πνεύματα δεχνύμενοι.
Εἰ δέ τις οὖν ὀλίγην παλάμῃ σφίγξειεν ἀϋτμὴν,
Ψυχὴν συλήσας, εἰς ἀΐδην κατάγει.
Οὕτως οὐδὲν ἐόντες, ἀγηνορίῃ τρεφόμεσθα,
Πνοιῆς ἐξ ὀλίγης ἠέρα βοσκόμενοι.

ΕΙΣ ΦΗΜΗΝ, κ̅ε̅τ̅ πβ̅τ̅

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Εἰ θεὸς ἡ φήμη, κεχολωμένη ἐστὶ καὶ αὐτὴ
Ἑλλῆσι, σφαλεροῖς ἐξαπατῶσα λόγοις.
Φήμη δ' ἀντιπαθὴς ἀναφαίνεται εὐθὺς ἀληθής.
Πολλάκι καὶ φήμην ἔφθασεν ἡ ταχυτής.

ΕΙΣ ΦΘΟΝΟΝ, κ̅ε̅τ̅ πγ̅τ̅

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ὁ φθόνος οἰκτιρμοῦ, κ̅τ̅ πίνδαρον, ἐστὶν ἀμείνων.
Οἱ βασκαινόμενοι λαμπρὸν ἔχουσι βίον·
Τοὺς δὲ λίαν ἀτυχεῖς οἰκτείρομεν. ἀλλά τις εἴην
Μήτ' ἄγαν εὐδαίμων, μήτ' ἐλεεινὸς ἐγώ.
Ἡ μεσότης γὰρ ἄριστον. ἐπεὶ τὰ μὲν ἄκρα πέφυκε
Κινδύνους ἐπάγειν, ἔσχατα δ' ὕβριν ἔχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὠ τῆς μεγίστης τοῦ φθόνου πονηρίας.
Τὸν εὐτυχῆ μισεῖ τις ὃν θεὸς φιλεῖ.
Οὕτως ἀνόητοι τῷ φθόνῳ πλανώμεθα.
Οὕτως ἑτοίμως μωρίᾳ δουλεύομεν.
Ἑλληνὲς ἐσμεν ἄνδρες ἐσποδωμένοι,
Νεκρῶν ἔχοντες ἐλπίδας τεθαμμένας.
Ἀνεστράφη γὰρ πάντα νῦν τὰ πράγματα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ τὰν στυγῇ τις ἄνδρα τὸν θεὸς φιλεῖ,
Οὗτος μεγίστην μωρίαν κατεισάγει.
Φανερῶς γὰρ αὐτῷ τῷ θεῷ κορύσσεται,
Χόλον μέγιστον ἐκ φθόνου δεδεγμένος.

Δεῖ γὰρ φιλεῖν ἐκεῖνον ὃν θεὸς φιλεῖ.

ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ, ἢ ΕΡΜΙΟΔΩΡΟΥ.

Γριομένα κάλλει γανυμήδεος εἶπέ ποθ' ἥρη,
Θυμοβόρου ζάλου κέντρον ἔχουσα νόῳ,
Αρσεν πῦρ ἔτεκε τροία δῖ, τοι γὰρ ἐγὼ πῦρ
Γέμψω ἐπὶ τροίαν πῆμα φέροντα πάριν.
Ηξει δ' ἰλιάδαις οὐκ αἰετὸς, ἀλλ' ἐπὶ θοίναις
Γῦπες, ὅταν δαναοὶ σκῦλα φέρωσι πόνων.

Αδηλον.

Οφθόνος ἐστὶ κάκιστον, ἔχει δέ τι καλὸν ἐν αὐτῷ·
Τήκει γὰρ φθονερῶν ὄμματα καὶ κραδίην.

Αδηλον.

Οφθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν ἑοῖς βελέεσσι δαμάζει.

ΕΙΣ ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΥΣ, κεῖται πάλιν

ΠΛΑΤΩΝΟΣ, οἱ δὲ, ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Χρυσὸν ἀνὴρ, ὁ μὲν, εὗρεν, ὁ δ' ὤλεσεν· ὧν ὁ μὲν εὑρὼν
Ρίψεν, ὁ δ' οὐχ εὑρὼν, λυγρὸν ἔδησε βρόχον.

ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὑρὼν, ἔλιπε βρόχον· αὐτὰρ ὃ χρυσὸν
Ον λίπεν οὐχ εὑρὼν, ἧψεν ὃν εὗρε βρόχον.

Αδηλον.

Τέρπε δαμειζόμενος τὴν σὴν φρένα· τοῖς δὲ δαμεισταῖς
Κάλλιπε τὴν ψῆφον δάκτυλι καμψοδύνῳ.

ΕΙΣ ΦΙΛΙΑΝ, κεῖται πέλιν

Αδηλον.

Κισσῷ μὲν διόνυσος ἀγάλλεται, αἰγίδι δὲ ζεύς·
Οἱ ναέται, ξείνοις, ἡ δὲ πόλις ναέταις.

Αδηλον.

Θησαυρὸς μέγας ἔστ' ἀγαθὸς φίλος, ἡλιόδωρε,
Τῷ καὶ τηρῆσαι τοῦτον ἐπισταμένῳ.

Αδηλον.

Μήποτε τὸν πρεσόντα πρεσεὶς φίλον, ἀλλὸν ἐρεύνα,
Δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

Τίνας αὖ εἴποι λόγους φιλήμων δ' Εὐριπίδης.

Εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες
Ἀΐοθσιν εἶχον ἄνδρες, ὥς φασιν τινές,
Ἀπηξάμην ἂν ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην.

Ἄδηλον.

Γνήσιός εἰμι φίλος, καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον οἶδα·
Τοῖς δὲ κακοῖς, δόλου πρώτας ἀποφρέφομαι·
Οὐδένα θωπεύω φρὸς ὑπόκρισιν· οὓς δ' ἄγαμαι τιμῶ,
Τούτους ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

Ἄδηλον.

Πρᾶγμα μὰ Δία ὁ φίλος πάνυ δύσκολον· εἰσὶ γὰρ
Καὶ ἡδεῖς οἱ πρῶτοι, μέχρι προσηγορίας. (πολλοί,

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ, καὶ πρ.

ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ περὶ ἑαυτοῦ.

Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμην κοῦρός τε κόρη τε,
Θάμνος τ', οἰωνός τε, καὶ ἐξ ἁλὸς ἔμπυρος ἰχθύς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ φίλοι, οἳ μέγα ἄστυ κατ' Ξανθοῦ ἀκρὰ γάουτες
Ναίετ' ἀν' ἄκρα πόλεος, ἀγαθῶν μεδέμονες ἔργων,
Χαίρετ'· ἐγὼ δὴ ὑμῖν θεὸς ἄμβροτος, οὐκ ἔτι θνητός,
Πωλεύμην μετὰ πᾶσι τετιμένος, ὡς περ ἔοικε,
Ταινίαις τε περίστεπτος, στεφέσιν τε θαλείοις.
Τοῖσιν ἅμ' οὖτ' αὐτὸν ἴκωμαι ἐς ἄστεα τηλεθόωντα,
Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶ σεβίζομαι· οἱ δ' ἅμ' ἕποντο
Μυρίοι, ἐξερέοντες ὅπη πρὸς κέρδος ἀταρπός,
Οἱ μὲν, μάντοσυνέων κεχρημένοι, οἱ δὲ τι νούσων
Παντοίων ἐπύθοντο κλυτὰ δὴ κέα βάξιν.

Εἰς τὸ ἐγχειρίδιον Ἐπικτήτου.

Μῆτιν Ἐπικτήτοιο τεῷ ἐνὶ κάρτεϊ θυμῷ,
Ὄφρα κεν εἰσαφίκηαι καὶ οὐρανίους κενεῶνας,
Ψυχὴ ὑψικέλευθον ἐλαφείζην ἀπὸ γαίης.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὅς κεν Ἐπικλήτοιο σοφὴν τελέσσῃ μυοπόλον,
Μηχανῆ, βιότοιο γαλήνιον ἐν πόντῳ,
Καὶ μετ' ναυτιλίῃ βιοτήσιον, εἰσαφικάνῃ

Οὐρανίην ἀψῖδα, καὶ ἀστερίην περιωπήν.

Εἰς μαρῖνον.

Καὶ τόδε σῆς ζαθέης κεφαλῆς περιώσιον ἔργον
Πρόκλε μάκαρ, πάντων βρέτας ἔμπνοον ὅττι μαρῖ-
Αθανάτων, μερόπεσσι βοηθόον εὐσεβέεσσιν, (νον
Αντὶ τεῆς ἱερῆς κεφαλῆς ψυχοσσόον ἄλκαρ
Καλλίπες· ὃς βιοτὴν θεοτερπέα σεῖο λιγαίνων,
Γράψε τάδ' ἐσσομένοις μνημήϊα σῶν ἀρετάων.

Εἰς πλάτωνα, Αδηλον.

Ατθίδος εὐγλώσσου στόμα φέρτατον, οὐ σέο μεῖζον
Φθέγμα πανελληνὼν πᾶσα κέκευθε πόλις.
Πρῶτος δ' εἴς τε θεὸν καὶ ἐς οὐρανὸν ὄμμα τανύσας
Θεῖε πλάτων, ἤθη καὶ βίον ηὐγάσαο,
Σωκρατικῷ σάμιον κεράσας κρητῆρι φρόνημα,
Κάλλιστον σεμνῆς σῆμα διχοστασίης.

Αποφθέγματα τῶν ἑπτὰ σοφῶν.

Επτὰ σοφῶν ἐρέω κατ' ἔπος πόλιν, οὔνομα, φωνήν.
Μέτρον μὲν κλεόβουλος ὁ λίνδιος εἶπεν ἄριστον·
Χίλων δ' ἐν κοίλῃ λακεδαίμονι, γνῶθι σεαυτόν·
Ος δὲ κόρινθον ἔναιε, χόλου κρατέειν, περίανδρος·
Πιττακὸς, οὐδὲν ἄγαν, ὃς ἔην γένος ἐκ μιτυλήνης·
Τέρμα δ' ὁρᾷν βιότοιο, σόλων ἱεραῖς ἐν ἀθήναις·
Τοὺς πλέονας κακίους δὲ, βίας ἀπέφηνε πριήνεύς·
Εγγύην φεύγειν δὲ, θαλῆς μιλήσιος ηὔδα.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ βασιλέως εἰς τὸ ὄργανον.

Αλλοίην ὁρόω δονάκων φύσιν· ἦπου ἀπ' ἀλλῆς
Χαλκείης τάχα μᾶλλον ἀνεβλάστησαν ἀρούρης,
Αγριοι, οὐδ' ἀνέμοισιν ὑφ' ἡμετέροις δονέονται,
Αλλ' ὑπὸ ταυρείης προθορὼν σπήλυγγος ἀήτης,
Νέρθεν ἐϋτρήτων καλάμων ὑπὸ ῥίζαν ὁδεύει.
Καί τις ἀνὴρ ἀγέρωχος ἔχων θοὰ δάκτυλα χειρὸς,
Ισταῖ ἀμφαφόων κανόνας συμφράδμονας αὐλῶν·
Οἱ δ', ἁπαλὸν σκιρτῶντες, ἀποθλίβουσιν ἀοιδήν.

Αδηλον.

Τῇ τῶν λόγων σου κογχύλῃ πορφύριε

Βάπτεις τὰ χείλη, καὶ στολίζεις τὰς φρένας.

Αδηλον.

Ηφύσις ἐξεῦρεν, φιλίης θεσμοὺς ἀγαπῶσα,
Τῶν ἀποδημούντων ὄργανα συντυχίης,
Τὸν κάλαμον, χάρτην, τὸ μέλ', τὰ χαράγματα χεὶ
Σύμβολα τῆς ψυχῆς τηλόθεν ἀχνυμένης. (ρός,

Αδηλον, εἰς Ἡρακλειτον.

Μὴ τὰ χὺς Ἡρακλείτου ἐπ' ὀμφαλὸν εἵλυε βίβλον
Τοὐφεσίου· μάλα τοι δύσβατος ἀτραπιτός.
Ορφνη καὶ σκότος ἐστὶν ἀλάμπετον· ἢν δέ σε μύστης
Εἰσαγάγῃ, φανερὸν λαμπρότερ' ἠελίου.

Αδηλον, εἰς πυθαγόραν.

Ηνίκα πυθαγόρης τὸ περικλεὲς εὕρατο γράμμα
Κεῖν' ἐφ' ὅτῳ κλειτὴν ἤγαγε βουθυσίην,
Δὴ τότε μιν στυφελιζομένου σκύλακος περιόντα
Φασὶν ἐποικτεῖραι, καὶ τόδε φάσθαι ἔπος,
Παῦσαι, μηδὲ ῥάπιζ', ἐπειὴ φίλου ἀνέρος ἐστὶ
Ψυχὴ, τὴν ἔγνων, φθεγξαμένης αἰῶν.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΙΑΝ, κετὰ πζτ

ΑΛΦΕΙΟΥ.

Χειμερίαις νιφάδεσσι παλυνομένα τίθὰς ὄρνις,
Τέκνοις εὐναίας ἀμφέχεε πτέρυγας,
Μέσφα μιν οὐράνιον κρύος ὤλεσεν· ἦ γὰρ ἔμεινεν
Αἰθέρος οὐρανίων ἀντίπαλος νεφέων.
Πρόκνη καὶ μήδεια κατ' ἄϊδος αἰδέσθητε
Μητέρες, ὀρνίθων ἔργα διδασκόμεναι.

Αδηλον.

Εκ πυρὸς ἰλιακοῦ, δοράτων μέσον ἥρπασεν ἥρως
Αἰνείας ὅσιον παιδὶ βαρὸς πατέρα.
Εκλαγε δ' ἀργείοις, μὴ ψαύετε· μικρὸν ἐς ἄρη
Κέρδος ὁ γηραλέος, τῷ δὲ φέροντι, μέγα.

ΑΡΧΙΟΥ.

Οὐ τόσον οὐδ' ἀθάμας ἐπεμήνατο παιδὶ λεάρχῳ,
Οσσον ὁ μηδείης θυμὸς ἐτεκνοφόνει·

Ζῆλος ἐπεὶ μανίης μεῖζον κακόν. εἰ δὲ φονεύοι
Μήτηρ, ἐν τίνι νεῦ πίστις ἔτ' ἐστὶ τέκνων;

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἶαν ὅλεσσον νήσους τε διώσαμεν ἐν χελιδόνι,
Μηδείης γραπτῇ πυκίλῃ νοσοδόφης.
Ἐλπὴ δ' ὀρταλίχων πίστιν σέο τίν δὲ φυλάξῃ
Κολχίδα, μησὶ δ' ἰδίων φόσαμεν τεκέων;

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ σμυρναίου.

Γαμοῦν ὅτι προτέρῃσι ἤδη τρίτον ἐν πυρὶ μήτηρ,
Θῦσα, καὶ ἀπλήστῳ δαίμονι μεμφομένη,
Τέρατον ἄλγος ἔτικτε, καὶ οὐκ ἀνέμεινεν ἀδῆλους
Ἐλπίδας, ἐν δὲ πυρὶ ζωὸν ἔθηκε βρέφος·
Οὐ θρέψω, λέξασα· τί γὰρ πλέον ἀΐδι μαστοὶ
Κάμνετε; κερδήσω πένθος ἀμοχθότερον.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Θεσσαλονικέως.

Παῖδός ἀφ' ὑψηλῶν κεφάλων ἐπὶ ἄκρα μέτωπα
Κύπτοντος, (μοῖραν νηπιάχοις ἄφοβον)
Μήτηρ ἐξόπιθεν μαζῷ μετέτρεψε νόημα.
Δὶς δὲ τέκνῳ ζωὸν ἔσχε μέλος γάλα.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΗΣΙΝ, κεζ πῆζ

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἡ βραδύπους βουλή, μέγ' ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα
Αἰὲν ἐφηνεμίῃ τὴν μετάνοιαν ἔχει.

Ἀδήλου.

Εἰς σὲ καὶ ἀψευδὴς ἐψεύσατο βίβλος ὁμήρου,
Ὅπλοτέρων ἐνέπουσα μετώπεα δίωα φωτῶν.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ, κεζ πθζ

ΜΙΜΝΕΡΜΟΥ.

Τὸν σαυτῆς φρένα τέρπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
Ἄλλος τίς σε κακῶς, δῆλος ἀμείνον ἐρεῖ.

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Εἰ δὲ μὴ ἐν δώμασί τι, μεσείμνια, καὶ μὴ ἔπω σοί·
Εἰ δὲ μὴ ἔπω σοί, σῷ δαίμονι, σοὶ τί μέλῃ;

Ο ὔτε μεμνήσῃς δίχα δαίμονος, ὅτ' ἀμνήσῃς·
Α λ' ἵνα σοί τι μνήμη, δαίμονι τοῦτο μέλῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τίπτε μάτην ἄνθρωπε πονῇς, καὶ πόντια ταρβαίνεις,
Κλήρῳ δουλεύων τῷ κατὰ τὴν γνώμην;
Τοῦτ' ἔστιν σαυτὸν ἄφες. τῷ δαίμονι μὴ φιλονεικεῖ·
Σὺ δὲ τύχῃ χάρηον, ἡσυχίῃ ἀγάπα.
Μᾶλλον ἐπ' εὐφροσύνην ὁ βιάζεο καὶ τὸν δὲ μοίρην
Εἰ δυνατὸν ψυχῇ τερπομένῳ μετάγειν.

ΕΙΣ ΧΡΟΝΟΝ, κεῖ ζῆ

ΓΛΑΤΩΝΟΣ.

Αἰὼν πόντια φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν
Ο ὦμα, καὶ μορφήν, καὶ φύσιν, ἡ δὲ τύχη.

Αδηλον.

Αργαλέως φέρει πολιὸς χρόνος· ἀλλὰ πόρεπτον,
Καὶ φωνὰς κλέπτει φθεγομένων μερόπων.
Καὶ μὴ φαινόμενος, τοὺς φαινομένους ἀφανίζει.
Καὶ μὴ φαινομένους, εἰς φανερὸν τε φέρει.
Ω ζωῆς ἀόριστος ἀνθρώποισι τελευτή,
Η μὲν ἐπ' ἠμὲν ἀεὶ τοὺς ζόφον ἐρχομένους.
Μηκέτι κληρονόμους ὀνομάζετε φέγγος ὁρῶντας,
Τοὺς δ' ἀποθνήσκοντας, κληρονόμους λέγετε.
Οἱ νῦν κληρονόμοι νέκυες μέγα κέρδος ἔχουσι,
Τὴν ἀναχώρησιν τοῦ μογεροῦ βιότου.
Τὴν πόλιν οἱ νέκυες τοῦ στερεὸν ζῶσαν κατέλιπον.
Η μεῖς δὲ ζῶντες τὴν πόλιν ἐκφέρομεν.

ΓΑΛΑΔΑ.

Νυκτὸς ἀνορχομένης γινώμεθα, ἠμὲν ἐπ' ἠμὲν,
Τοῦ τοῦ στερεοῦ βιότου μηδὲν ἔχοντες ἔτι.
Αλλοτριωθέντες τῆς ἐνθεσινῆς ἀφαγωγῆς,
Τοῦ λοιποῦ ὁ βίου σήμερον ἀσχόλιμοι.
Μὴ τίνι λέγε σαυτὸν ἐπὶ τοῦ πρεσβῦτα τοῦ ἐόντων.
Τῶν γὰρ ἀπελθόντων σήμερον οὐ μετέχεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ω τῆς βεβαχείας ἡδονῆς τῆς τοῦ βίου.
Τ ἰὼ ὀξύτητα τοῦ χρόνου πεινήσατε.
Η μεῖς καθεζόμεθα καὶ κοιμώμεθα,
Μ οχθοιῶντες ἢ τευφῶντες· ὁ δὲ χρόνος πτέχῃ,
Τ ρέχῃ καθ' ἡμῶν τῶν ταλαιπώρων βροτῶν,
Φ έρων ἑκάστου τὰς βίῳ καταστροφάς.

Ἄδηλον. (ης.

Τ ὴν ὡρότεραν θυμὸν μὴ τ' ἔμβλεπε, μήτε πρέλ
Ν ιῶ ἄπαγε δραχμῆς εἰς κολοκυνθόκολα.
Κ αὶ σῦκον δραχμῆς ἐγίγνεται· ἰὼ δ' ἀναμείνης,
Χ ίλια. τοῖς ὠμοχροῖς ὁ χρόνος ὀξὺ θεός.

Ἄδηλον.

Τ ῆς ὥρας ἀπόλαυε. τὸ δακμάζῃ ταχὺ πνεῦμα·
Ε ν θέρος ἐξ ἐείφου πεπτὸν ἔφηκε πτάγον.

Ἄδηλον.

Τ ὸ ῥόδον ἀκμάζῃ βαθὺ χρόνον· ἰὼ δὲ παρέλθῃ,
Ζ ητῶν οὐρήσῃς οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.

ΕΙΣ ΩΡΑΣ, ΚΑΙ ΜΗΝΑΣ, ΚΕΦ ΖΑΣ

Ἄδηλον.

Ε ξ ὥραι μόνοις ἱκανώτατα· αἱ δὲ μετ' αὐτὰς,
Γ ράμμασι δηκνύμεναι, ξυνὸν λέγουσι βροτοῖς.

Μῆνες ἀγυιάτιον, ὧν πρῶτος σεπτέμβριος.
Π ρῶτος γὰρ ἐδάη δρεπάνῳ ὅτι βότρυα ἐγείρω,
Θ υμόλοισι φάσγανα φέρῃ πάμμηκιν ἄγκιλον,
Γ λυκάδων φαίνουσαν ἀμπελουργὸς ὥραν,
Χ οιράκ ἀπὸ μελάνων σταφυλῶν δείκνυσι γλυκὺ λίθος,
Τ οῖς δὲ πορφύρεον βουλὴ φόρον εἶμα πιταίνῃ,
Σ ημάνῃ πλωτῆρσι μέγα πλόον ἀμφιπολεύων.
Α ρεὸς ὅπλα φέρῃ φαμμώθ δείκνυσι μαχητάς,
Ε ἰαρινῶν φαρμοῦται ῥόδων πρόσφατος ἄγγελος ὅστις,
Λ ιὰ δ' ἀναθήνατα πάγων δρεπάνοισι φυλάσσει,

Ε ὐκάρπου δὲ παῦρὶ τοῦ ἀγελὸς ἔστιν ὀπώρης,
Κ αὶ σα φυλλώ κατέχων βύαμπελός ἔστιν ἐπηφί.
Κ αὶ μεσοῦ ἐὶ νείλοιο φέρῃ φρισσόον ὕδωρ.

Μῆνες ῥωμαίων.

Ιανουάριος.

Ε ξ ἐμέθεν, λυκάβαντος ἐπ' ἠβήιον θύρε[illegible]
Α ὐσονίοις ὕψος δέρκεται ἠέλιος.

Φεβρουάριος.

Α ὐτὰρ ἐγὼ δαμνῆς χαίτῳ νιφάδεσι διαίνω,
Τ ὅχων εἰαρινῆς ἔγκυον ἀγλαΐης.

Μάρτιος.

Α ρχετ' ἄρης ἀπ' ἐμεῖο, καὶ αὖθεα, καὶ γλάγος ἤδη·
Ι σῃ δ' εἰκοσάδι ἤματι νὺξ τελέθει.

Απρίλιος.

Ε ντύνοι τῆμος δὲ φυτοσκάφος ἔρνεα πάμπων,
Ρ ίζῃ ἐπ' ἀκροπάτῃ ἤμερον ἀκρέμονα.

Μάϊος.

Ο ἴγεται ἄζετι θάλασσα, ἐφοπλίζοιτε δ' ἧνας·
Ω ὄλον ἀκλύστων ἔκλος ἄγειν λιμένων.

Ιούνιος.

Μ εσσάτιος ῥόδου εἰμὶ καὶ ἀρχομένοιο χρίνοιο,
Κ αὶ ξανθῆς κεφάσι βεῖδομαι ἀκρέμοσιν.

Ιούλιος.

Κ αρκίνον ἠέλιος μεταναίεται· ἀσάχνας δὲ
Κ αρφοφόρος χείρῃ γλοπάνος δρεπάνῃ.

Αὔγουστος.

Κ εἶνο ἐγὼ πυρρόν καὶ ἀχρμιάς· ἐν δὲ λέοντι,
Α πεκέα τελέθει χεύματα νηϊάδων.

Σεπτέμβριος.

Β είθω ἐγὼ σταφυλῇ, βείθω δ' ὅτι πάσῃ ὀπώρῃ·
Α ὖθις δ' ἰσοπαλὴς γίνεται ἤματι νύξ.

Οκτώβριος.

Τ ίς δέ κ' ἐμεῖο πέλοι γλυκερώτερος, ὅς μύθῳ λιγῷ
Η δὺ ἐπικαπάγῳ, βάκχον ἀπ' οἰνοπέδου;

Νοέμβριος.

Εἴ τοι ἀθλιώτατος πέλω ἔρνεα, ὤριον ἤδη
Κάρπον ἀποθλίβων, μυῆσιν ἔχων καμάτων.

Δεκέμβριος.

Παύσασθαι νόσου κέλομαι. γλαφυρώτερα δ' ἤδη
Σπέρματι ῥιγεδανὴ πηγυλὶς αἰτιάσῃ.

Εἰς τοὺς αὐλούς.

Μιὸν ὑπάτων πρῶτος· ὁ δ' ὕστερος αὖλακα τέμνῳ·
Ὁ τρίτος, αὐσονίων ἡμιτόνιον ὅτι μᾶλλον ἐγείρῳ·
Τέτρατος ἀγλαΐῃ ῥοδοδάκτυλον εἶαρος ὥριον.
Εἰμὶ ῥόδων ἡμέτης, καὶ ἐγὼ κρίνα λευκὰ κομίζω.
Οὗτος ἀμαλλοδέτης· τὰ δ' ἐμὰ πέρα νάλῶν ἐγείρῃ.
Οὗτος ἄρισταφύλῳ πεφιλημένος ἔπλετο βάκχῳ,
Τεύχω δ' οἶνον ἐγὼ μηδέα, χάρμα βροτοῖσι.
Δαῖτα φέρω μελέεσσιν ἐς ἤθεα φωτὸς ἑκάστου.
Φορμίζειν δεδάηκα, καὶ ὑπνώοντας ἐγείρω.

Εἰς τὸ ἔαρ.

Χείματος ἰωὴ μόεντος ἀπ' αἰθέρος οἰχομένοιο,
Γοργοφυρὴς μείδησε Φεραυγέος εἴαρος ὥρη.
Γαῖα γὰ κυανέῃ χλοερὴν ἐσέφατο πόαν,
Καὶ φυτὰ θηλήσαντα νέοις ἐκόμισε πετήλοις.
Οἱ δ' ἀπαλὴν πίνοντες ἀεξιφύτου δρόσον ὥρης
Λαμπῆνες γελόωσιν, ἀνοιγομένοιο ῥόδοιο.
Χαίρει καὶ συέλλη νομεὺς ὀρέεσι λιγαίνων,
Καὶ πολιοῖς ἐέλδοις ὀπιτέρπεται αἰπόλος αἰγῶν.
Ἤδη δὲ πλώουσιν ἐπ' εὐρέα κύματα ναῦται,
Πνοιῇ ἀπημάντῳ ζεφύρου λίνα κολπώσαντες·
Ἤδη δ' εὐάζουσι φερέσταφύλῳ διονύσῳ
Ἀνθεῖ βοσκομένης ἐρεφομένοι τείχεα κισσῷ.
Ἔργα δὲ τεχνήεντα βοηθρέεσι μηίσασθαι
Καλὰ μήτηρ, καὶ σιμβλῳ ἐφημένη ἐργάζονται
Λευκὰ πολυτρήτοιο νεόρρυτα κάλλεα κηροῦ.
Γαίτη δ' ὀρνίθων ἡμερὴ λιγύφωνος ἀείδει,
Ἀλκυόνες τ' εἰκυμα, χελιδόνες ἀμφὶ μέλαθρα,

Κύκνος ἐπ' ὄχθαισιν ποταμοῦ, χὐπ' ἄλσος ἀηδών.
Εἰ δὲ φυτῷ χαίρεσι κόμαι, καὶ γάμα τέθηλε,
Συρίζῃ δὲ νομεύς, καὶ τέρπεται βύκολα μῆλα.
Καὶ ναῦται πλώουσι, διώνυσος δὲ χορεύῃ,
Καὶ μύῃται πετεινά, καὶ ὠδίνουσι μέλισσαι,
Γῶς οὐχὴ καὶ ἀοιδὸν ἐν εἴαρι καλὸν ἀείσαι;

ΘΕΩΝΟΣ μονόστιχον εἰς τὸν ἑβδομάδα.

Ζεὺς, ἄρης, παφίη, μήνη, κρόνος, ἥλιος, ἑρμῆς.

Τέλος τοῦ πρώτου τμήματος τῆς αὐτολογίας διαφόρων ἐπιγραμμάτων.

Ἐν τῷ ἑξῆς δευτέρῳ τμήματι σκωπτικῷ ὄντι περιέχεται κεφάλαια τάδε.

Εἰς ἀγωνιστάς,	κεζ α	Εἰς θυγατέρας,	κεζ κα
Εἰς ἀδυνάτον,	κεζ β	Εἰς ἰατρούς,	κεζ κβ
Εἰς αἰσώπους,	κεζ γ	Εἰς ἵππους,	κεζ κγ
Εἰς ἅρπαγας,	κεζ δ	Εἰς κιθαρῳδούς,	κεζ κδ
Εἰς ἀσελγεῖς,	κεζ ε	Εἰς κλέπτας,	κεζ κε
Εἰς ἀστρονόμους,	κεζ ϛ	Εἰς κωφούς,	κεζ κϛ
Εἰς βραχεῖς,	κεζ ζ	Εἰς κυβευτήν,	κεζ κζ
Εἰς βδελυκτά,	κεζ η	Εἰς κυνηγόν,	κεζ κη
Εἰς γραῦς,	κεζ θ	Εἰς κωμῳδόν,	κεζ κθ
Εἰς γραμματικούς,	κεζ ι	Εἰς κωφούς,	κεζ λ
Εἰς γυναῖκας,	κεζ ια	Εἰς λαμπρούς,	κεζ λα
Εἰς δήλους,	κεζ ιβ	Εἰς λεπτούς,	κεζ λβ
Εἰς δυσδεεῖς,	κεζ ιγ	Εἰς μακρούς,	κεζ λγ
Εἰς δυσώδεις,	κεζ ιδ	Εἰς μεθύσους,	κεζ λδ
Εἰς δολίους,	κεζ ιε	Εἰς μιλιάριον,	κεζ λε
Εἰς δούλους,	κεζ ις	Εἰς νομικούς,	κεζ λϛ
Εἰς δῶρα,	κεζ ιζ	Εἰς ὀκνηρούς,	κεζ λζ
Εἰς ἐρῶντας,	κεζ ιη	Εἰς ὀρχηστάς,	κεζ λη
Εἰς ζωγράφους,	κεζ ιθ	Εἰς παχεῖς,	κεζ λθ
Εἰς ἡγεμόνας,	κεζ κ	Εἰς ποιητάς,	κεζ μ

Εἰς πλοῖα,	κεζ' μα	τα,	κεζ' μζ
Εἰς πολυτεχνεῖς,	κεζ' μβ	Εἰς τολμηροὺς,	κεζ' μη
Εἰς πονηροὺς	κεζ' μγ	Εἰς ὑβριστὰς,	κεζ' μθ
Εἰς πορδὴν,	κεζ' μδ	Εἰς φειδωλοὺς,	κεζ' ν
Εἰς παροριστὴν,	κεζ' με	Εἰς φθονεροὺς,	κεζ' να
Εἰς ῥήτορας,	κεζ' μϛ	Εἰς φιλοσόφους,	κεζ' νβ
Εἰς συμποτικὰ ἀστεῖσμα-		Εἰς χωλοὺς,	κεζ' νγ

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ

διαφόρων ἐπιγραμμάτων, εἰς ἑπτὰ βιβλία διῃρημένης, τὸ δεύτερον.

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ, κεζ' α

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Οὗτος ὁ νῦν βέλτιστος ὀλυμπικὸς εἶχε τὸ πρόσθεν
Ῥῖνα, γένειον, ὀφρὺν, ὠτάρια, βλέφαρα·
Εἶτ' ἀπογραψάμενος πύκτης, ἀπολώλεκε πάντα,
Ὥστ' ἐκ τῶν πατρικῶν μηδὲ λαβεῖν τὸ μέρος.
Εἰκόνιον γὰρ ἀδελφὸς ἔχων προενήνοχεν αὐτοῦ·
Καὶ κέκριτ' ἀλλότριος, μηδὲν ὁμοῖον ἔχων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰκοσέτους σωθέντος ὀδυσσέος εἰς τὰ πατρῷα,
Ἔγνω τὴν μορφὴν ἀργὸς ἰδὼν ὁ κύων·
Ἀλλὰ σὺ πυκτεύσας στρατοφῶν ἐπὶ τέσσαρας ὥρας,
Οὐκ υἱὸν ἄγνωστος, τῇ δὲ πόλει γέγονας.
Ἦν ἐθέλῃς δὲ πρόσωπον ἰδεῖν ἐς ἔσοπτρα σεαυτοῦ,
Οὐκ εἰμὶ στρατοφῶν, αὐτὸς ἐρεῖς ὀμόσας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κόσκινον ἡ κεφαλή σου, ἀπολλόφανες, γεγένηται,
Ἡ τῶν σητοκόπων βυβλαρίων τὰ κάτω.
Ὄντως μυρμήκων τρυπήματα λοξὰ καὶ ὀρθὰ,
Γράμματα τῶν λυρικῶν λύδια καὶ φρύγια.
Πλὴν ἀφόβως πύκτευε· καὶ ἢν τρωθῇς γὰρ ἄνωθεν,
Ταῦθ' ὅσ' ἔχεις, ἕξεις· πλείονα δ' οὐ δύνασαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γύκλης ὢν κατέλυσε κλεόμβροτος εἶτα γαμήσας,
Ἔνδον ἔχῃ πλήθων ἴσθμια καὶ νέμεα,
Γραῒ μαχήμῃ τύπτῃ ὁ Ὀλύμπια καὶ πρὸ ἑαυτῷ
Μᾶλλον ἰδεῖν φείσων ἢ ποτὲ τὸ σάδιον.
Ἀνὴρ δ' ἀναπνύσῃ, δέρεται ζαῖς πρώτοις ἀγῶσι
Γληναῖς, ὡς ἀποδῷ· καὶν ἀποδῷ, δέρεται.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Γέντε μετ' ἀνέων χθαμὸς ὢν ἀρκαδίᾳ δολιχεύων,
Θῦμα μόνος, ἀλλ' ὄντως ἕβδομος ἐξέπεσεν.
Ἐξ ὄντων, ζαχύ' ἐρῇς, πῶς ἕβδομος; εἷς φίλος αὐτοῦ,
Θαρσῶν χθαμαί, λέγων, ἦλθεν ὑπ' ἱματίῳ.
Ἕβδομος οὖν οὕτω προσεγίνετο. εἰ δ' ἔτι πέντε
Εἶχε φίλους, ἦλθ' ἂν ζωΐλος, δωδέκατος.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τὸν σαδίλλῳ θρέψαν ἐρασίστρατον ἡ μεγάλη γῆ,
Πάντων σφόμβων, ὃν κ' ἐσάλθυσε μόνον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὃν ὔτε πάχων ἐμόησε τις ὑπ' ἀντιπάλοισιν ἐπιπλέν,
Οὔτε βραδὺν ὅλως ἔδραμε τὸ σάδιον.
Δίσκῳ μὲν γὰρ ὅλως οὐδὲ ἤλασα, ζωὶς δὲ πόδας μου
Ἔξαρας πηδῶν ἴχνον ὀδὲ ποτε.
Κυλλὸς δ' ἠκόντιζεν ἀμείνονα· πέντε δ' ἀπ' ἄθλων
Πρῶτος ἐκηρύχθην πεντετηριάδος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νύκλα μέσην ἐποίησε βέχων ποτὲ μύρμηξ ὁπλίτης,
Ὥστ' ἀποκλαθῶν πρώτοθ' τὸ σάδιον.
Οἱ γὰρ δημόσιοι κεῖσθαί τινα πρώτους ἔδοξαν
Ὁπλίτην τιμῆς εἵνεκα τῶν λιθίνων.
Καὶ τί γάρ; εἰς ὥρας ἰωόλγετο, καὶ τότε μύρμηξ
Ἦλθε, τὸ στελλείπων τῷ σαδίῳ δίπλεθρον.

Ἄδηλον.

Τὸ σάδιον τὸ Ἰκλῆς εἴτ' ἔδραμον, εἴτ' ἐκάθητο,
Οὐδεὶς οἶδεν ὅλως· δαιμόνιος βραδυτής.

Ο ψόφος ἦν ὕσπληγγος ἐν οὔασι, καὶ στεφανοῦται
Αλλος, καὶ περικλῆς δάκτυλον οὐ προέβη.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τῷ πίσσῃς μεδέοντι τὸ κρανίον αὖλος ὁ πύκτης,
Εν καθ' ἓν ἀθροίσας ὀστέον, ἀντίθεται.
Σωθεὶς δ' ἐκ νεμέας, ζεῦ δέσποτα, σοὶ τάχα θήσει
Καὶ τοὺς ἀστραγάλους τοὺς ἔτι λειπομένους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς ἱερόν ποτ' ἀγῶνα μίλων μόνος ἦλθ' ὁ παλαιστὴς,
Τὸν δ' εὐθὺς στεφανοῦν ἀθλοθέτης ἐκάλει.
Προσβαίνων δ' ὤλισθεν ἐπ' ἰσχίον. οἱ δ' ἐβόησαν
Τοῦτον μὴ στεφανοῦν, εἰ μόνος ὢν ἔπεσεν.
Ανστὰς δ' ἐν μέσσοισιν ἀνέκραγεν, οὐχὶ τρί' ἐστίν;
Εν κεῖμαι, λοιπὸν τἄλλα μέ τις βαλέτω.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν καὶ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρ
Τοῖς ποσί σου τρῶγε, καὶ τρέχε ᾧ στόματι. (χεις,

Τοῦ αὐτοῦ.

Οἱ συναγωνισταὶ τὸν πυγμάχον ἐνθάδ' ἔθηκαν
Απιν· οὐδένα γὰρ πώποτ' ἐτραυμάτισεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πᾶσαν ὅσην ἕλληνες ἀγωνοθετοῦσιν ἅμιλλαν
Πυγμῆς, ἀνδρόλεως πᾶσαν ἀγωνισάμην.
Εσχον δ' ἐν πίσσῃ μὲν, ἓν ὠτίον· ἐν δὲ πλαταιαῖς,
Εν βλέφαρον· πυθοῖ δ', ἄπνοος ἐκφέρομαι.
Δαμοτέλης δ' ὁ πατὴρ ἐκορύσσετο σὺν πολιήταις
Αραί μ' ἐκ σταδίων ἢ νεκρὸν ἢ κολοβόν.

ΕΙΣ ΑΔΥΝΑΤΟΝ,

κεζ' βζ

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Εἰς τί μάτην νίπτεις δέμας ἰνδικόν; ἴσχεο τέχνης,
Οὐ δύνασαι δνοφερὴν νύκτα καθηλιάσαι.

ΕΙΣ ΑΝΟΗΤΟΥΣ, κξ̄ ζ̄

ΑΝΤΙΟΧΟΥ Εἰς ἀπαίδευτον ὀπισθόξαμψον.

Βήσας, εἰ φρένας εἶχεν, ἀπηχέτο νωθὴς ὑπ' αἰσχος,
Καὶ ξῆ καὶ πλουτῆ, καὶ μὴ τίω πάροδον.

Ἄδηλον.

Ἐν πᾶσιν μεθύουσιν ἀκίνδυνος ἤθελε νήφειν,
Τοιὼ ἕνεκα καὶ μεθύειν αὐτὸς ἔδοξε μόνος.

Ἄδηλον.

Ἔσβεσε τὸν λύχνον μῶρος φυλάσσων ἀπὸ πολλῶν
Δακνόμενος, λέξας, Οὐκ ἔτι με βλέπετε.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πάντες μὲν δηλοὶ καὶ ἀλαζόνες εἰσὶ, καὶ εἴτι
Ἐν βροτοῖς αἰσχρὸν δῆλον πέφυκε πάθος.
Ἀλλ' ὁ λογισμὸν ἔχων τῷ πλησίον οὐκ ἀναφαίνει,
Ἐνδυνὰ ἀποκρύπτων τὴν σεσυρὸν ὃ πάθος.
Σῆς δὲ θύρας ψυχῆς ἀνεπέπαται, οὐδένα λήθεις
Οὔτε καταπίνων, οὔτε φρασσόμενος.

ΑΒΒΙΑΝΟΥ.

Κύλλος, καὶ λοβέρος, δύο θεσπέσιοι ἐρασταὶ
Κύλλος δ' οὐ τούτων ἐρασιμώτερος.

Ἄδηλον.

Ἦν ἐσίδῃς κεφαλὴν μαδαρὴν καὶ τέρενα καὶ ὦμους,
Μηδὲν ἐρωτήσῃς, μῶρε, ὁρᾷς φαλακρόν.

ΕΙΣ ΑΡΠΑΓΑΣ, κξ̄ ζ̄

ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ.

[α]Δέξαι φοίβε τὸ δεῖπνον ὅ σοι φέρω. [β]ἰὼ τίς ἐάσῃ,
Δέξομαι. [α]εἶτα φοβῇ καὶ σύ γε λῃστοίδη;
[β]Οὐδένα τῶν δηρῶν πλὴν ἀρίστιον. οὗτος ἔχει δὲ
Ἁρπαγος ἰκλίνου χεῖρα κρατερωτέρην.
Ἀκρίσιον βωμοῖο νεωκόρος ἰὼ τελέσῃ δὲ
Τὴν πομπὴν, ἄρας ὤχεθ' ἅπερ τὰ πάλιν.

Εν δὶς ἀμβροσίη πολλὴ χάεις. εἷς γὰρ ἀν' ὑμέων
Ἡμίων, εἰ λιμοῦ καὶ θεὸς ἦ ἀθάνετο.

ΕΙΣ ΑΣΕΛΓΕΙΣ, ΧΕΖ ΕΖ

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τὸν φιλόπαιδα κράτιππον ἀκούσαλε· θαῦμα γὰρ ὑ-
Κ αμὸν ἀπαγγέλλω. πλὴν μεγάλαν νεμέσης. (μῖν
Τὸν φιλόπαιδα κράτιππον ἀν' ὕδρεμμι δήιο γλῶς. Ἰί;
Τ ὼν ἑτερο ζήλων. ἤλπισα τῦτ' ἀν' ἐγώ,
Ἤλπισα τῦτο κράτιππε; μεμνήσομαι, εἰ λύκος εἶ)
Π ᾶσι λέγων, ἐφάνης ἀξαπίνης ἔριφος.

Αδηλον.

Α νέρας ἠρνήσαντο, καὶ οὐκ ἐθέλοντο γυναῖκες·
Ο ὕτ' αἴδρες γεγάασιν, ἐπεὶ πάθον ἔργα γυναικῶν·
Ο ὐδὲ γυναῖκες ἔασιν, ἐπεὶ φύσιν ἔλαχον ἀνδρῶν·
Α νέρες εἰσὶ γυναιξὶ, καὶ ἀνδράσιν εἰσὶ γυναῖκες.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Ε σηκὸς ὃ κίμωνος ἰδὼν πέος εἶφ' ὁ τορίππος,
Ο ἴμοι, ὡς ὀνίνησι λείπομαι ἀθάνατος.

ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Η κλίνη πάρνοπας ἔχει δύο καὶ δύο δρῶνοπας·
Ο ἷς σὺ δοκεῖς πόλυπους τέσσαρας· εἰσὶ γὰρ ἕξ.
Η ν δὲ πύθῃ πῶς τῦτο, τὸν ὃν μέσῳ δὶς ἀρίθμει,
Κοινὰ τοῖς ἀμφοτέροις ἔργα καλυόμενον.

Αδηλον.

Ε ἰρήνη πολίτεσιν, ὀπίσχοπος εἶπεν ἐπελθών.
Π ῶς δύναται πᾶσιν, ὦ μόνος ἔνδον ἔχει;

Αδηλον.

Φ ύγων τὴν ὀδύνην Ἀπόλλοφάνης ἐγάμησεν,
Κ αὶ δι' ὃ τῆς ἀγορᾶς νυμφίος ἦλθε μέσης,
Α ὔριον οὔθ' λέγων ἔξω τέκνον εἶπα τοῖς ἦλθεν
Α ὔριον ἀντὶ τέκνου τὴν ὀδύνην ἔχων.

Αδηλον.

Α λφεϊὸς σῶμα φοῦγε· φιλοξείνοις ἁλέθουσης,
Π ρίωνος ἐμπίπλων ἁλμυρὴν ἐς πέλαγος.

Ἄδηλον.

Οὐχ ὅτι τὸν κάλαμον λείχεις, ἀφ' τοῦτό σε μισῶ,
Ἀλλ' ὅτι τοῦτο ποιεῖς καὶ δίχα τοῦ καλάμου.

Ἄδηλον.

Χείλων, καὶ λείχων, ἴσα γράμματα· ἐς τί δὲ τοῦτο;
Λείχει γὰρ χείλων κἂν ἴσα, κἂν ἀνίσα.

Ἄδηλον.

Υἱὸς πατεικὼς μάλα κόσμος, ὃς ἀφ' κόπρην
Οὐχ ὁσίλω ἑπάρσις πώπας ἀποστρέφεται.

Ἄδηλον.

Ἂν μετ' Ἀλεξάνδρειαν εἰς αὐτόχειαν ἀπέλθῃς,
Καὶ μὴ τὸν σὸν εἴλων ἐπὶ λίνης ἐπιδῇς,
Τὸν δωματῶν σοὶ εἰς σε γαμήσει. τοῦτο γὰρ ἀεὶ
Ὁ Ἰουδαῖος, πεδ' ἄρας εἰς πόλιν ἐκ πόλεως.

ΕΙΣ ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΥΣ,

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Τῷ παρ' ἐμοὶ τ' ἀδελφὸν οἱ ἀστρολόγοι μακρόχρων
Πάντες ἐμαντεύσαντ' ὡς ἀφ' ἑνὸς στόματος·
Ἀλλ' ἑρμοκλείδης αὐτὸν μόνος εἶπε θεοῖσιν,
Εἶπε δ' ὅτ' αὐτὸν ἔσω νεκρὸν ἐκπέμψομεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γ' ἄντες ὅσοι τὸν βίον καὶ τὸν χρόνον ὡροσκοποῦσιν,
Ἀξιοί εἰσι τυχεῖν πάντες ἑνὸς τυφλοῦ.
Ὀφθαλμοὺς οὐ μακρὰν αὐλοῦ τυχὸν εἰδότας ὄντως
Καὶ τί ποιεῖ Ζεὺς καὶ τί λέων δυνάται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἶπεν ἐληλυθέναι δ' πεπρωμένον, αὐτὸς ἑαυτοῦ
Τὸν θάνατον μαθεῖν, αὐλὸς ὁ ἀστρολόγος·
Καὶ ζήσειν ὥρας ἔτι τέσσαρας· ὡς δὲ παρῆλθεν
Ἡ πέμπτη, καὶ ζῆν εἰδότα μηδὲν ἔδει,
Ἀχμωθεὶς πέτοισιν, ἀπήγξατο· καὶ μετέωρος
Θνήσκει μὲν, θνήσκει δ' οὐδὲν ὑπισάμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Π ρὸς τὸν μώμητὸν ὄλυμπον ὀνήσιμος ἦλθεν ὁ πύκλης,
Ε ἰ μὴ γηραῖν βουλόμενος τοῦτο μαθεῖν.
Κ ἀκεῖνος, ναί, φησὶν, ἐὰν ἤδη καταλύσῃς·
Α ν δέ γε πυκλιβὴς, ὡρισθήσεταί σε χρόνος.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ε ἰς ῥόδον εἰ πλεύσοι, τὶς ὀλυμπικὸν ἦλθεν ἐρωτῶν
Τ ὸν μώμητιν, καὶ πῶς πλεύσεται ἀσφαλέως.
Χ ὠ μάντις, τοῦτον μὴ, ἔφη, κενεὸν ἔχε τὸν νεῶν,
Κ αὶ μὴ χειμῶνος, τῦ δὲ θέρεις ἀνάγου.
Τ οῦτο γὰρ ἂν ποιῇς, ἥξεις κἀκεῖσε κἀκεῖθεν,
Α ν μὴ πειρατὴς ὢν πελάγη σε λάβῃ.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Γ ρὸς τ' μώμητιν ὄλυμπον ὀνήσιμος ἦλθ' ὁ παλαιστὴς,
Κ αὶ πένταθλος ὕλας, καὶ σαδιοδρόμος ἐκλῆς,
Τ ὶς μὴ νικᾶν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα, θέλοντες
Γ νῶναι. κἀκεῖνος τοῖς ἱεροῖς ἐνιδών,
Π αῖτες, ἔφη, νικᾶτε, μόνον μήτις σε προσέλθῃ,
Κ αὶ σὲ καταστρέψῃ, καὶ σὲ πρὸ θεῶν χαλάσῃ.

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Ε ἰπὲ πόθεν σὺ μετρεῖς κόσμον καὶ πείρατα γαίης,
Ε ξ ὀλίγης γαίης σῶμα φέρων ὀλίγον.
Σ αυτὸν ἀρίθμησον τοσοῦτόν, καὶ γνῶθι σεαυτὸν,
Κ αὶ τότ' ἀριθμήσῃς γαῖαν ἀπειρεσίην.
Ε ἰ δ' ὀλίγον πλὴν τοῦ σώματος οὐ καταλείπεις,
Π ῶς δύνασαι γνῶναι τῶν ἀμέτρεων τὰ μέτρα;

Ἀδήλου.

Α νίκητός τις ἤδη τὰ σφαιρικὰ μᾶλλον ἀράτου
Γ ραμμῇ, τίνι δὴ ἰδίῳ σὺν νόῳ γράφεται.
Δ ισσάζειν γὰρ ἔφη πότερ' ἐν κριῷ γεγράπται,
Η διδύμοις, ἢ τοῖς ἰχθύσιν ἀμφοτέροις.
Ε ὕρηται δὲ σαφῶς ἐν τοῖς τεισί. καὶ γὰρ ὀχευτὴς,
Κ αὶ μωρὸς, μαλακός τ' ἐστὶ, καὶ ὀψοφάγος.

Ἀδηλον.

Κ ἀηδὼν ἀηδὼν ὀξυτέρη ὅτε σοφὸν ἔμβαλε μάθημα,
Οἷον ἀριστοφάνους ἦλθεν ἐς ἀστρολόγου,
Ἡ τε δὴ ἐξερεείνων εἰ θέρος ἄμπνοον αὖτως
Ἔσται, καὶ σταχύων ἄφθονος βότρυς.
Ὅς ὁ λαβὼν ψηφῖδας, ὑπὸ πίνακός τε πυκάζων,
Δακτύλῳ τε γραμμαῖον, φθέγξατο καλλιγλώσσῳ,
Εἴσω ἐπομβρηθῇ ὁ ἀρούειον ὅσον ἀπόχρη,
Μηδὲ τὶν ὑλάκτῳ τέξεται αἰθοσυίλῳ,
Μηδὲ πάγος ῥήξῃ τινὰ αὔλακα, μηδὲ χαλάζῃ
Ἄκρον ἀποδρύφθῃ δράγματος ὀρνυμένου,
Μηδὲ νεβρὸν κείρωσι τὰ λήϊα, μηδέ τιν' ἀηδὼν
Ἥερος ἢ γάμης ὄψεται ἀμπλακίαν,
Ἐθλόν σοι ὁ θέρος μαντεύομαι, οὐδ' ἀποκόψῃς
Τοὺς στάχυας· μοιρῶν δείδιθι τὰς ἀκρίδας.

ΕΙΣ ΒΡΑΧΕΙΣ, κξ' ζ'

ΤΙΜΩΝΟΣ εἰς κλεανθῆ.

Τίς δ' οὗτος, κλίλος ὡς, ὑπιπωλῆται στίχας ἀνδρῶν;
Μωλύτης, ἐπέων φίλος, ἄσιος, ὅλμος ἀτόλμος.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀντικίνσωρος.

Ἀσφηλέως οἴκησον ἐν ἄστει, μή σε κολάψῃ
Αἷμα τὶ πυγμαίων ἡδομένην γῆρανς.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Ἀγὴν μιλτοφαὴς ὠνήσατο, καὶ μέλι λιμὸν
Ἐκ δρυὸς ἀλλοτείας αὐτὸν ἀπηλόνισεν.
Γιὼ δ' αὖτως τεθνεῶτι βοὴν οὐκ ἔσχον ἀῶσθεν,
Ἀλλ' ἐτάφη μαθοδοσεὺς τὶνα τῶν ὁμόρων.
Εἰ δ' ἔγνω τὸν ἀγρὸν τὸν μιλτοφαὴς ὑπάκουσεν,
Πάντα γέμειν ἀγρὸν εἶπεν ἄν, οὐκ ἀτόμων.

Ἀδηλον.

Ὁ βραχὺς ἑρμογλύφης, ὅταν σκάλῃ εἰς ὃ χαμαί τι,
Ἕλκει τοὺς τὰ κάτω τοῦτο δρυδρεπόφω.

ΕΙΣ ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ ΨΥΧΡΟΝ, κετ' ητ

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Λούσασθαι πεπόρευται ὀνήσιμος εἰς βαλανεῖον
Δωδεκάτῃ δύστρου μηνὸς, ἐπ' ἀντιφίλου,
Παῖδα λιπὼν οἴκοις ἐπιτίτθιον, ὃν δύο τέκνων
Αλλων εὑρήσει λουσάμενος, πατέρα.
Ηξεῖν δ' εἰς ὥρας ἡμῖν γράφει· οἱ βαλανεῖς γὰρ
Εἰς τότε τάσσονται τὴν πυρίαν καθελεῖν.

ΕΙΣ ΓΡΑΙΑΣ, κετ' θτ

ΜΥΡΙΝΟΥ.

Υτετρακόσι' ἐστὶν· ἔχεις δὲ σὺ τοὺς ἐνιαυτοὺς
Δὶς τόσσους τρυφερὴ πεντακόρων' ἑκάβη.
Σισύφου ὦ μάμμη καὶ δεῦκα λίωνος ἀδελφή.
Βάπτε δὲ τὰς λευκὰς, καὶ λέγε πᾶσι τατᾶ.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τὰς τρίχας, ὦ νίκυλλα, τινὲς βάπτειν σε λέγουσιν,
Ας σὺ μελαινοτάτας ἐξ ἀγορᾶς ἐπρίω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὰς πολιὰς βάψασα θεμιστονόη τρικόρωνος,
Γίγνεται ἐξαπίνης οὐ νέα, ἀλλὰ ῥέα.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Γρῆϋν ἔγημε φιλῖνος, ὅτ' ἦν νέος· ἡνίκα πρέσβις,
Δωδεκέτιν· παφίη δ' ὥριος οὐδέποτε·
Καὶ γὰρ ἄπαις διέμεινε τότε σπείρων ἐς ἄκαρπα·
Νῦν δ' ἑτέροις γήμας, ἀμφοτέρων στέρεται.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Η πολιὴ κροτάφοισι κοτυτταρὶς, ἡ πολύμυθος
Γραῖα, δι' ἦν νέστωρ οὐκ ἔτι πρεσβύτατος,
Η φάος ἀθρήσασ' ἐλάφου πλέον, ἡ χερὶ λαιῇ
Γῆρας ἀριθμεῖσθαι δεύτερον ἀρξαμένη,
Ζώει καὶ λεύσσουσα καὶ ἀρτίπος, οἷά τε νύμφη,
Ωστέ με διστάζειν μήτι πέπονθ' ἀΐδης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν δικαφον γραῖαν ὀνήσιμε πρὸς δίος ἔξω
Ἐκβαλε· πολλὰ λίτω πρόγματά μοι παρέχει.
Ἦν αὐτὴ τυρεύσ, ἁ παλαιὸς εἰπωμὴν ἐνέσχαι,
Οὐ τυρεύσ, πυρεύσ δ' ἔρχετ' ἔχουσα νέους.
Πρώιον τὴν κεφαλὴν ἐπόνουν, καὶ πήγανον αὐτᾶι
Ἦν τοιῶν· ἡ δ' ἔφερεν τήγανον ὀστράκινον.
Ἦν ὀπὸν αἰτήσω, δοκὴν εἰσφέρει· ἂν λάχανόν μοι,
Εἶπω, δός, πεινῶν, βοῦν φέρει λάσανον.
Ὄξος ἂν αἰτήσω, τόξον φέρει· ἂν δέ γε τόξον,
Ὄξος. ὅλως δ' ὃ λέγω, ὅπποτ' ἐπαμαθάνεται.
Ἀ ἰατρὸν τᾶς γραὸς με χρὴν κήρυκα γενέσθαι,
Καὶ μυελᾶν ἔξω, νυκτὸς ἐγερθέμεν.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Λύεσθαί σε λέγουσι πολιὸν χρόνον ἠλιοδώρα,
Γραῖαν ἐτῶν ἑκατὸν μὴ καταλυομένων.
Γ' λιὸν ἔγνωκα τίνος ποιᾶς χάριν· ὡς ὁ παλαιὸς
Ἐλπίδας πελίας ἐψομένην νεάσαι.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ.

Τῷ ψιμύθῳ μὴ ἀεὶ λιποχρὼς τεῖνε πρόσωπον
Λαοδίκη, λαοῖς ἔνδικα τίννυμένη·
Μήποτε δ' ὠρίωνος στόμα χείλεα· τᾶς γὰρ ὀδόντων
Ὄργατον ἐμπήξει φαρμακόεντι δόλῳ;
Τὴν χάριν ἐξερύσασα, ὅσην ἔχες· οὐκ ἀπὸ γαίας
Ἀγλαΐη μελέων ἔλκεται ἀενάου.
Ὡς ὀδὸν ἀληθεύσεις ὀνείαρι νῦν δ' ἐμβαίνῃς,
Γήραος αὐχμηρῷ καρφομένη θέρεϊ.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τὴν κεφαλὴν βάπτῃς, γῆρας δὲ σὸν οὔποτε βάψῃς,
Οὐδὲ πρὸ φάων ῥυτίδας ἐκλανύσῃς.
Μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἀπ' ψιμύθῳ καπάτλατε,
Ὥστε τὸ σῶμα πεῖον, καὶ τὸ πρόσωπον ἔχειν.
Οὐδὲν γὰρ πλέον ἔστι. τί μαίνεαι; ὅππότε φῦκος
Καὶ ψίμυθος τεύξῃ τὴν ἑκάστου ἐλένην.

ΓΑΙΤΟΥΛΙΟΥ.

Τετράκις ἀμφορέως περὶ χείλεσι χείλεα θεῖσα
Σειληνὶς πάσας ἐξεφόρησε τρύγας.
Εὐχαίτα διόνυσε, σὲ δ' ὕδασιν οὐκ ἐμίηνεν,
Ἀλλ' οἶος πρώτης ἦλθες ἀπ' οἰνοπέδης,
Τοῖόν σε προὔπινεν ἀφειδὲς ἐς ἄγγος ἔχουσα,
Εἰσότε καὶ νεκύων ἦλθ' ἐπὶ συμμορίην.

Ἀδηλον.

Τὴν γραῦν ἐκκομίσας, φρονίμως πάνυ μόσχος ἔγημε
Παρθένον· ἡ φερνὴ δ' ἔνδον ἔμεινεν ὅλη.
Ἄξιον αἰνῆσαι μόσχου φρένας, ὃς μόνος οἶδε
Καὶ τίνα δεῖ κινεῖν, καὶ τίνα κληρονομεῖν.

Ἀδηλον.

Ἤκμασε νικονόη. κἀγὼ λέγω· ἤκμασε δ' αὐτὴ
Ἡ νίκα δευκαλίων ἄπλετον εἶδεν ὕδωρ.
Ταῦτα μὲν οὖν ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν, ἀλλ' ὅτι ταύτην
Οὐκ ἄνδρα ζητεῖν νῦν ἔδει, ἀλλὰ τάφον.

Ἀδηλον.

Ἀλλὴν δρυῶ βαλάνιζε μενέσθιον· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἐκκαιρον μήλων προσδέχομαι ῥυτίδα·
Ἀλλ' αἰεὶ πεπόθηκα σῦνακ μάζουσαν ὀπώρην.
Ὥστε τί πειράζεις λευκὸν ἰδεῖν κόρακα;

Ἀδηλον.

Γινώσκειν σὲ θέλω πλακιανὲ σαφῶς, ὅτι πᾶσα
Ἔγχαλκος γραῖα, πλουσία ἐστὶ σορός.

ΝΙΚΙΟΥ.

Τὴν κεφαλὴν βάπτων τις, ἀπώλεσε τὰς τρίχας αὐτὰς,
Καὶ δασὺς ὢν λίαν, ὠὸν ἅπας γέγονεν.
Τοῦτο βαφεὺς ἐβόησε, τὸ μηκέτι κουρέα τέμνειν
Μήτε κόμην λευκὴν, μήτε μελαινομένην.

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ, κεστὶ τῆς

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Ἀντοῦ γραμματικοῦ μνησθῶ μόνον ἡλιοδώρου,
Εὐθὺ σολοικίζον τὸ στόμα μου δέδεται.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς γραμματικὸν
κερασφόρον.

Οὐδεὶς γραμματικῶν δύναταί ποτε ἄρτιος εἶναι,
Ὀργὴν καὶ μῆνιν καὶ χόλον εὐθὺς ἔχων.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Γραμματικοὶ, μώμου στυγίου τέκνα, σῆτες ἁπάντων,
Τελχῖνες βίβλων, ζηνοδότου σκύλακες,
Καλλιμάχου στρατιῶται, ὃν ὡς ὅπλον ἐκτανύσαντες,
Οὐδ' αὐτοῦ κείνου γλῶσσαν ἀποστρέφετε·
Συνδέσμων λυγρῶν θηρήτορες, οἷς τὸ μὲν ἢ σφὶν
Εὔαδε, καὶ ζητεῖν εἰ κύνας εἶχε κύκλωψ·
Τρίβοισθ' εἰς αἰῶνα, κατατρίζοντες ἀλιτροὶ
Ἄλλων· ἐς δ' ἡμᾶς ἰὸν ἀποσβέσατε.

ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Γραμματικῶν περίεργα γένη, ῥιζώρυχα μούσης
Ἀλλοτρίης, ἀτυχεῖς σῆτες ἀκανθοβάται,
Τῶν μεγάλων κηλῖδες, ἐπ' ἠρίννῃ δὲ κομῶντες,
Πικροὶ καὶ ξηροὶ καλλιμάχου πρόκυνες,
Ποιητῶν λῶβαι, παισὶ σκότος ἀρχομένοισι,
Ἐῤῥοιτ' εὐφώνων λαθροδάκναι κόριες.

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Οὐ δύναμαι γαμετῆς καὶ γραμματικῆς ἀνέχεσθαι,
Γραμματικῆς ἀπόρου, καὶ γαμετῆς μαχίμου.
Ἀμφοτέρων τὰ πάθη, θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται.
Τὴν οὖν γραμματικὴν καὶ μόλις ἐξέφυγον·
Οὐ δύναμαι δ' ἀλόχου τῆς ἀνδρομάχης ἀναχωρεῖν·
Εἴργει χάρτης γὰρ καὶ νόμος αὐσόνιος.

ΑΠΟΛΛΙΝΑΡΙΟΥ.

Γραμματικός ποτ' ὄνῳ ἐποχούμενος, ἐξεκυλίσθη,
Καὶ τῆς γραμματικῆς (ὡς λόγος) ἐξέπεσεν·
Εἶθ' ἑξῆς ἐβίου κοινὸν βίον, ὡς ἰδιώτης,
Ὧν ἐδίδασκεν ἀεὶ, μηδὲν ἐπιστάμενος.
Ἀλλὰ γλύκων ἔπαθεν τοὐναντίον· ὢν γὰρ ἄπειρος
Καὶ κοινῆς γλώττης, οὐχ ὅτι γραμματικῆς,

Νῦν λιβυκοὺς κενθῶνας ὀχούμενος, εἶτ' ἀποπίπτων
Πολλάκις, ἐξαίφνης γραμματικὸς γέγονεν.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Ἔξω παιδεύεις πάριδος κακὰ καὶ μενελάου,
Ἔνδον ἔχων πολλοὺς σῆς ἑλένης πάριδας.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἴλαθι γραμματικὴ φυσίζοε, ἵλαθι μοῦσα,
Φάρμακον εὑρομένη μῆνιν ἄειδε θεά.
Νηὸν ἐγχρῆν καὶ οἱ περικαλλέα δωμήσασθαι,
Καὶ βωμὸν θυέων μήποτε δευόμενον.
Καὶ γὰρ σοῦ μεσταὶ μὲν ὁδοὶ, μεστὴ δὲ θάλασσα,
Καὶ λιμένες· πάντων δέκτρια γραμματική.

Ἄδηλον.

Τούτοις τοῖς παρὰ δεῖπνον ἀοιδομάχοις λογολέσχαις,
Ταῖς ἀπ' ἀριστάρχου γραμματολικριφίσιν,
Οἷς οὐ σκῶμμα λέγειν, οὐ πὶν φίλον, ἀλλ' ἀνάκεινται
Νηπυτιευόμενοι νέστορι καὶ πριάμῳ,
Μή με βάλῃς κατὰ λέξιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι.
Σήμερον οὐ δείπνων μῆνιν ἄειδε θεά.

Ἄδηλον.

Γραμματικὸς ζηνῶν, ὃς ἔχει πώγωνα μένανδρον,
Τὸν δ' υἱὸν τούτῳ φησὶ συνεστακέναι,
Τὰς νύκτας δ' αὐτῇ μελέτῃ οὐ παύεται οὕτως,
Πτώσεις, συνδέσμους, σχήματα, συζυγίας.

Ἀδέσποτον.

Χαίροιθ' οἱ περὶ κόσμον ἀεὶ πεπλανηκότες ὄμμα,
Οἵτ' ἀπ' ἀριστάρχου σῆτες ἀκανθολόγοι.
Ποῖ γὰρ ἐμοῖ ζητεῖν τίνας ἔδραμεν ἥλιος οἴμους;
Καὶ τίνος ἦν προστεύς, καὶ τίς ὁ πυγμαλίων;
Γινώσκοιμ' ὅσα λευκὸν ἔχει στίχον· ἡ δὲ μέλαινα
Ἱστορίη τήκοι τοὺς παρακαλλιμάχους.

Ἄδηλον.

Ὠτλῆμον κυνέγειρε καὶ ἐν ζωοῖς καὶ ἀπελθών,
Ὡς αἰεὶ κόπτῃ ῥήμασι καὶ κοπίσιν.

Πρόσθε μὲν ἐν πολέμοισι τεὴ πέσε μέρνα μένη χεὶρ,
Νῦν δέ σ' ὁ γραμματικὸς καὶ ποδὸς ἐστέρισεν.

Αδηλον.

Ην ἄρα καὶ κάνθωσι τύχη χαλεπή τε καὶ ἐσθλὴ,
Καὶ κρόνος ὡρονομεῖ τετραπόδων γένεσιν.
Εξότε γὰρ καὶ τοῦτον ὄνον χαλεπὸς χρόνος ἔσχεν,
Εξ ἀλαβαρχείης, γραμματικοῦ γέγονεν.
Τλῆθι φέρειν λοιπὸν κανθήλια. γραμματικῶς γὰρ
Οὐδὲ τέλος κριθὴ, κρῖ δὲ μόνον λέγεται.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ, κεῖς ιαῖς

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πᾶσα γυνὴ χόλος ἐστὶν, ἔχει δ' ἀγαθὰς δύω ὥρας,
Τὴν μίαν ἐν θαλάμῳ, τὴν μίαν ἐν θανάτῳ.

ΕΙΣ ΔΕΙΛΟΥΣ, κεῖς ιβῖς

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Ανθρακα καὶ δάφνην παραβύεται ὁ στρατιώτης
Αὖλος, ἀποσφίγξας μήλινα λωμάτια.
Φρίσσει καὶ τὸ μάτην ἴδιον ξίφος· ἢν δέ ποτ' εἴπῃς,
Ερχοντ', ἐξαπίνης ὕπτιος ἐκτέταται.
Οὐδενὶ δ', οὐ πολέμωνι προσέρχεται, οὐ στρατοκλείδῃ,
Αλλὰ φίλῳ χρῆται πάντοτε λυσιμάχῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γραπτὴν ἐν τοίχῳ καλπούρνιος ὁ στρατιώτης,
Ως ἔθος ἐστὶν, ἰδὼν τὴν ἐπὶ ναυσὶ μάχην,
Ασφυκτος καὶ χλωρὸς ὁ θούριος ἐξετανύσθη,
Ζωγρεῖτε, κράξας, τρῶες ἀρηΐφιλοι.
Καὶ μὴ τέτρωται κατεμάνθανε, καὶ μόλις ἔγνω
Ζῆν· τότε τοῖς τοίχοις ὡμολόγησε λύτρα.

ΕΙΣ ΔΥΣΕΙΔΕΙΣ, κεῖς ιγῖς

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Ρύγχος ἔχων τοιοῦτον ὁ λυμπικὲ, μήτ' ἐπὶ κρήνην
Ελθῃς, μήτ' ἐν ὄρει πρός τι διαυγὲς ὕδωρ.

Καὶ σὺ γὰρ, ὡς νάρκισσος, ἰδὼν τὸ πρόσωπον ἐναργὲς,
Τεθνήξῃ, μισῶν σαυτὸν ἕως θανάτου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ρύγχος ἔχουσα βιτῶ τριπιθήκινον, οἷτ' ἰδοῦσαν
Τὴν ἑκάτην αὐτὴν οἴομ' ἀπαγχονίσαι,
Εἰμὶ λέγει σώφρων λουκίλλιε, καὶ μονοκοιτῶ.
Αἰδεῖται γὰρ ἴσως παρθένος εἰμὶ λέγειν.
Ος δὲ λέγει μισεῖν με, κακὸν τοιοῦτο γαμήσας,
Τῆς αὐτῆς σχοίη τέκνα σαοφροσύνης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ηθελε δριμὺς ἄγαν τοπρόσθ' ἱερώνυμος εἶναι·
Νῦν δὲ τὸ δρῖμεν ἔχει, λος δὲ τὸ μῦς γέγονεν.

Αδηλον.

Ηρὶς κάστορός ἐστιν ὅταν σκάπτῃ τι, δίκελλα·
Σάλπιγξ δ' ἀν' ῥέγχῃ· τῇ δὲ τρύγῃ, δρέπανον·
Εν πλοίοις, ἄγκυρα· κατασπείροντι δ' ἄροτρον·
Αγκιστρον ναύταις, ὀψοφάγοις κρεάγρα·
Ναυπηγοῖς, κένδυλα· γεωργοῖς δὲ, πρασόκουρον·
Τέκτοσιν, ἀξίνη· τοῖς δὲ πυλῶσι, κόραξ.
Οὕτως εὐχρήστου σκεύους κάστωρ τετύχηκε,
Ρῖνα φέρων πάσης ἄρμενον ἐργασίας.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ.

Ερμοκράτης τῆς ῥινός· ἐπεὶ τὴν ῥῖνα λέγοντες
Ερμοκράτους, μικροῖς μακρὰ χαριζόμεθα.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ιχθὺν ὁ γρυπὸς σοσίπτολις οὐκ ἀγοράζει,
Προῖκα δ' ἔχει πολλὴν ἐξ ἁλὸς εὐβοσίην.
Οὐ λίνον, οὐ κάλαμον προσάγων, τῇ ῥινὶ δὲ προσθεὶς
Αγκιστρον, σύρει πάντα τὰ νηχόμενα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ζηνογένους οἶκος κατεκαίετο, πολλὰ δ' ἐμόχθει,
Εκ θυρίδος ζητῶν αὐτὸν ὑπερχαλάσαι.
Ικρία συμπήξας οὐκ ἔφθανεν, ὀψὲ δ' ἐπιγνοὺς,
Τὴν ῥῖν' ἀντιμάχου κλίμακα θεὶς, ἔφυγεν.

ΑΜΜΩΝΙΔΟΥ.

Αντιπάτραν γυμνὴν εἴτις παρθοισὶν ἔδειξεν,
Εκτοθεν ἂν στηλῶν ἡρακλέους ἔφυγον.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Ψευδὲς ἔσοπτρον ἔχει δημοσθενίς· εἰ γὰρ ἀληθὲς
Εβλεπεν, οὐκ ἂν ὅλως ἤθελεν αὐτὸ βλέπειν.

Αδηλον.

Κερκίδος οὐ χρῄζεις ὁ λογιστικὸς, οὐδὲ μέλει σοι.
Καὶ γὰρ ἀβασκάντως ῥῖνα τρίπηχυν ἔχεις.

ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Οὐ δύναται τῇ χειρὶ πρόκλος τὴν ῥῖν' ἀπομύσσειν,
Τῆς ῥινὸς γὰρ ἔχει τὴν χέρα μικροτέρην.
Οὐδὲ λέγει ζεῦ σῶσον, ἐὰν πταρῇ· οὐ γὰρ ἀκούει
Τῆς ῥινός. πολὺ γὰρ τῆς ἀκοῆς ἀπέχει.

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Ο τὴν γυναῖκα τὴν ἄμορφον δυστυχῶν,
Λύχνους ἀνάψας ἑσπέρας, σκότος βλέπει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ηγόρασας πλοκάμους, φῦκος, μέλι, κηρὸν, ὀδόντας·
Τῆς αὐτῆς δαπάνης ὄψον ἂν ἠγόρασας.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀντικίνσωρος.

Οψιν ἔχεις στρουθῷ πανομοίιον. ἦ ῥά σε κίρκη
Ες πτηνὴν μετέθηκε φύσιν, κυκεῶνα πιόντα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Α μητὸς πολύς ἐστι τεὴν κατὰ δάσκιον ὄψιν.
Τῷ σε χρὴ δρεπάνοισι καὶ οὐ ψαλίδεσσι καρῆναι.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου.

Οὐ λαλέει τὸ κάτοπτρον, ἐγὼ δὲ πάλιν σευ ἐλέγξω
Τὴν νοθοκαλλοσύνην φύκεϊ χριομένην.
Τοῦτο καὶ ἡδυλύρης ποτὲ πίνδαρος αὐτὸς ἐλέγχων,
Εἶπεν ἄριστον ὕδωρ, φύκεος ἐχθρότατον.

ΤΡΑΙΑΝΟΥ βασιλέως.

Αντίον ἠελίου στήσας ῥίνα, καὶ στόμα χάσκων,
Δείξεις τὰς ὥρας πᾶσι παρερχομένοις.

Ἀδήλων.

Ῥήτορα μωῦσῶν ἰδὼν ἐτεθήπεα, ῥυσχελέφαντα,
Χείλεσι τειθαίοις φθόγγον ἱέντα φόνον.

Ἀδήλων.

Τίω φωνιὼ ἐνοπήν σε λέγλν ἐδίδαξεν ὁμῆρος·
Τίω γλῶσσαν δ' ἐν ὁπῇ τίς σ' ἐδίδαξεν ἔχειν;

Ἀδήλων.

Ὤμοσα μυριάκις ὀπιγράμματα μηκέτι ποιῆν·
Πολλῶν γὰρ μωρῶν ἔμφρανε ἔπεα σὰ μέλιν.
Ἀλλ' ὁπόταν κατίδω τὸ παφλάζόνος ὀ ωεῤῥόωπον
Γανταγάθου, ςέξαι τίω νόσον οὐ δυνάμαι.

Ἀδέσποτον.

Κηλίω κηλήτου μὴ φαρμάκου ωεῤῥτέθηκας.
Μή μοι τίω κηλίω· αὐτὸν ἰδεῖν ἐθέλω.

Ἀδήλων.

Ἑρμῆ λύκου θυγάτηρ μεγάλῳ πῦρ ἐλεκλο πιθήκῳ,
Ἣ δ' ἔτεκεν πολλοὺς ἑρμοπιθηκιάδας.
Εἰ δ' ἐλένιω ὁ ζεὺς καὶ κάςορα καὶ πολυδεύκην
Ἐκ λήδης ἔτεκεν, κύκνον ἀμειψάμενος,
Ἑρμιόνη γε χάρας πῦρ ἐδέξατο· ἡ δὲ τάλαινα,
Φεικλῶν δαιμονίων ἔρμαγμα ἔτεκεν.

Ἀδέσποτον.

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης ἐμβαίνῃ,
Μέλλων εἰς ὃ πέραν ἀπιέναι δι' Ἄφαν.
Τῆς κήλης δ' ἐπιδώῃ τὰ φορτία πρῶτα τεθῆκώς,
Καὶ τὸν ὄνον, ἅμα πλὴν σινδόν' ἐπαειράμενος.
Ὥστε μάτην τείτωνες ἐν ὕδασι δόξαν ἔχουσιν,
Εἰ καὶ κηλήτης ταὐτὸ ποιῆν δυνάται.

Ἀδήλων.

Ὁ γρυπὸς νίκων ὀσφραίνεται οἴνου ἄρίστα,
Οὐ δυνάται δ' εἰπεῖν οἷος ἀνὴρ ταχέως.
Ἐν τισὶν ὥραις γὰρ θεινᾶις μόλις ἀναθαίνει αὐτός.

Ἀδήλων.

Τὸ δ' γρυπὸς ῥητῆρος ὁρᾷ τίω ῥῖνα μύωπα.
Αὐτὸς δ' οὐ μακρὰν φαίνεται ἐν ἑτέῃ.

Γλὴν ἥξει. μείνωμεν ὅμως. εἰ γὰρ πολύ, πέντε
Τῆς ῥινὸς σταδίους οἴομαι οὐκ ἀπέχει.
Ἀλλ' αὐτὴ μὲν (ὁρᾷς) προπορεύεται· ἢν δ' ἐπὶ βουνὸν
Ὑψηλὸν στῶμεν, καὐτὸν ἐσοψόμεθα.

ΕΙΣ ΔΥΣΩΔΕΙΣ, κετὰ ιδῖς

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Οὐ προσέχω. καίτοι πιστοί τινες. ἀλλὰ μεταξύ,
Πρὸς διὸς, εἴ με φιλεῖς πάμφιλε, μή με φίλει.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Εἴ με φιλεῖς, μισεῖς με· καὶ εἰ μισεῖς σύ, φιλεῖς με·
Εἰ δέ με μὴ μισεῖς φίλτατε, μή με φίλει.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὀζόστομος ἐξορκιστὴς
Ἐξέβαλ', οὐχ ὅρκων, ἀλλὰ κόπρων δυνάμει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτε χίμαιρα τοιοῦτον ἔπνει κακὸν ἡ καθ' ὅμηρον,
Οὐκ ἀγέλη ταύρων (ὡς ὁ λόγος) πυρίπνους,
Οὐ λῆμνος σύμπασ', οὐχ ἁρπυιῶν τὰ περισσά,
Οὐδ' ὁ φιλοκτήτου ποὺς ἀποσηπόμενος·
Ὥστέ σε παμψηφεὶ νικᾶν τελέσιλλα χιμαίρας,
Σηπεδόνας, ταύρους, ὄρνεα, λημνιάδας.

Ἄδηλον.

Οὐ μόνον αὐτὴ πνεῖ δημοστρατὶς, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
Τοὺς ὀσμησαμένους πνεῖν πεποίηκε τράγου.

Ἄδηλον.

Τὸ στόμα χὠ πρωκτὸς ταυτὸν θεόδωρέ σου ὄζει,
Ὥστε διαγνῶναι τοῖς φυσικοῖς καλὸν ἦν.
Ἠγράψαι σε ἔδει ποῖον στόμα, ποῖος ὁ πρωκτός.
Νῦν δὲ λαλοῦντός σου, κἄμμιγα πρὸς δομένου,
Οὐ δύναμαι γνῶναι πότερον ἔχανεν θεόδωρος,
Ἠβδέσ'. ἔχει γὰρ ἔχει πνεῦμα κάτω καὶ ἄνω.

Ἀδέσποτον.

Τίς σου μεντορίδη προφανῶς οὕτω μετέθηκεν
Τὴν πυγὴν, οὗπερ τὸ στόμ' ἔκειτο προτοῦ;

Β δεῖς γὰρ, κοὐκ ἀναπτὰς· φθόνῃ δ' ὄκ τ' καλαγείων.
Θ αῦμα μ' ἔχει, τὰ κάτω πῶς σε ἄνω γέγονεν.

ΕΙΣ ΔΟΛΙΟΥΣ, κεζ ιεζ

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Ε ἴμε φιλῆς, ἔρχω με φίλη, καὶ μή μ' ἀδίκει σύ,
Α ρχίω τῆς βλαπτὴν τὸν φιλέοντα θέμυος.
Π ᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐγὼ πολὺ χρέωστα φανῆναι
Τ ὸν φανερὰν ἔθραν τῆς δολερῆς φιλίης.
Φ ασὶ δὲ καὶ νήεσσιν ἀλιπλανέεσσι χερείους
Τ ὰς ὑφάλους πέτρας τῶν φανερῶν σπιλάδων.

ΑΠΟΛΛΙΝΑΡΙΟΥ.

Α ν μὲν ἀπόντα λέγῃς με κακῶς, οὐδὲν ἀδικεῖς με·
Α ν δὲ πρόντα, καλῶς, ἵνα δὴ κακῶς με λέγαν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μέλλει τίνος πολύκαρπε κενῆς ἀνδάσιτε ταπέζης
Λ ήσῃς, χερματίοις ψευδόμυθ' ἁλλοτρίοις;
Ο ὐ γὰρ ἔτ' εἰν ἀγορῇ σε βλέπω πολιῶ, δηὖ ὑποκάμψ
Η δη, καὶ ζητεῖς ποῦ σε φέρωσι πόδες. (πλῆς
Π ᾶσιν ἐπαγγέλλῃ, κέμισας τὸ σὸν αὖθις, ἔρχου,
Κ αὶ λάβε. κοὐδὲν ὁμόσας, οὐκ ἔτι πίστιν ἔχεις.
Κ υζικηνὸν σὲ φέρων ἄνεμος Θρᾴξι πέλασεν.
Τ οῦτό σε τῶν λοιπῶν τέρμα μολὼν βιότου.

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ, κεζ ιεζ

Ἀδηλον.

Τ οῦτο τὸ βουλευτὴν εἶχες πάλαι· ἀλλὰ τὸ βῆτα
Ο ὐκ ὀπιγράφω, δέλτα γὰρ ἐγράφεο.

Ἀδηλον.

Β ουλευτὴς ἀγαθὸς νῦν. τὸ βῆτα δὲ τοῦτ' ἐπορίσω νῦν·
Ε ἰπὲ πόσης τιμῆς· δέλτα γὰρ ἐκτὸς ἔσω.

ΕΙΣ ΔΩΡΑ, κεζ ιζζ

ΠΑΛΛΑΔΑ, Εἰς οἶνον φαυλότατον καλέντα αὐτῷ.

Ε ἶπιν ἔχεις Διόνυσον ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι,
Τ ὸν χιοτὸν ἀφυγὼν, θριδακίνῃ φύλλοις σε φάγωσον.

Τοῦ αὐτοῦ, εἴς τινα πέμψαντα αὐτῷ ἰσχάδας.

Βρώματά μοι χοίρων συκιζομένων προέθηκας,
Ξηρῶν, διψαλέων, κυπρόθεν ἐρχομένων.
Αλλ' ἐμὲ συκωθέντα μαθὼν, ἢ σφάξον ἑτοίμως,
Ησβέσον ἐκ δίψης νάματι τῷ κυπρίῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αντίσπαστον ἐμοί τις ὄνον μακρόθυμον ἔδωκεν,
Τῶν βασταζομένων ὅρμον ὁδοιπορίης,
Υἱὸν τῆς βραδυτῆτος, ὄνον, πόνον, ὄκνον, ὄνειρον,
Τῶν ἀνακαμπτόντων ὑστάτιον, πρότερον.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τὴν πῆραν, τὴν αὐτὸς ἀποσφίγξας ἀποπέμπεις,
Εὗρεν ὁ παῖς, λύσας φῦσαν ὑπηνέμιον.

Τοῦ αὐτοῦ εἴς τινα πέμψαντα αὐτῷ σιτεύσιμα.

Ασκὸν τῶν ἀνέμων ἔλαβεν ποτὲ δῶρον ὀδυσσεὺς,
Γόντον ἐπιπλώων· χρῆμα γὰρ ἦν τι μέγα.
Αλλ' ἐμὸς αἴολος αὐτὸς, ἔχων ἀνέμων πλέον ἶτρον,
Ορνέον ἐκπέμπει τῶν ἀνέμων γεμίσας.
Γνεύματά μοι πτερόεντα φίλος καὶ πνεύματα πέμπεις·
Οὐ δύναμαι δὲ φαγεῖν θλιβομένους ἀνέμους.

ΕΙΣ ΕΡΩΝΤΑΣ, κεῖται ιηῖ

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Αντιγόνην ἔστεργε φιλόστρατος· ἦν δὲ παλαισταῖς
Θτλήμων ἱερου πέντε πενιχρότερος,
Εὗρε δ' ὑπὸ κρυμοῦ γλυκὺ φάρμακον. ἀντία γὰρ σχὼν
Γοιώατ' ἐκοιμήθη ξεῖνε μετ' ἀντιγόνης.

ΕΙΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥΣ, κεῖται ιθῖ

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Εἰκόνα μηνοδότου γράψας διόδωρος, ἔθηκε,
Πλὴν τοῦ μηνοδότου πᾶσιν ὁμοιοτάτην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γράψας δεῦ καλίωνα μενέστρατε καὶ φαέθοντα,
Ζητεῖς τίς τούτων ἄξιός ἐστι τίνος.
Τοῖς ἰδίοις αὐτοὺς τιμήσομεν· ἄξιος ὄντως
Ἐστὶ πυρὸς φαέθων, δεῦ καλίων δ' ὕδατος.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Εἴκοσι γεννήσας ὁ ζωγράφος εὐτυχος υἱοὺς,
Οὐδ' ἐπὶ τῶν τέκνων οὐδὲν ὅμοιον ἔχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον· οὐ δύνασαι δὲ
Φωνὴν συλῆσαι χρώματι πειθομένην.

ΕΙΣ ΗΓΕΜΟΝΑΣ,

κεζ κζ

ΓΑΛΛΑΔΑ Εἰς δημόνικον ὕπαρχον.

Πολλοὶ πολλὰ λέγουσιν, ὅμως δ' οὐ πάντα δύνανται
Ῥήμασιν ἐξειπεῖν ῥεύματα σῶν παθέων.
Ἐν δ' ἐπὶ σοὶ παράδοξον ἐθαυμάσαμεν καὶ ἄπιστον,
Δάκρυα πῶς κλέπτων εἶχες ἑτοιμότατα.
Χαλκίδος ἐκ γαίης ἀπεχάλκισε τὴν πόλιν ἡμῶν,
Κλέπτων, καὶ κλαίων δάκρυσι κερδαλέοις.

Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐκ γῆς λωτοφάγων μέγας ὄρχαμος ἦλθε λυκάων,
Χαλκίδος ἐκ γαίης ἀντιοχευόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Θηλυφανὲς παράδοξον ἐθαυμάσαμεν πάθος ἀλλο,
Ἔκλαιε κλέπτων, κλεπτομένους ἐλεῶν·
Ὃς κλέπτων ἥγνευε, καὶ ἁγνεύων ἀπεσύλα,
Μηδὲν ἔχων καθαρὸν, μηδὲ τὸ σῶμα ῥύπου.

Ἄδηλον.

Ἀνθρακίων δέκα μέτρα φέρων, ἔσο καὶ σὺ πολίτης·
Ἦν δὲ καὶ ὧν ἀγάγῃς, αὐτὸς ὁ τριπτόλεμος.
Δεῖ δὲ καὶ ἡρακλείδῃ ὑφηγητῆρι δοθῆναι
Ἠκαυλὸν κράμβης, ἢ φακὸν, ἢ κοχλίας.

Ταῦτ' ἔχε, καὶ λέγε σαυτὸν ἐρεμνὰ, κέκροπα, κόθρον,
Οὐκ ἐθέλης· οὐδεὶς οὐδὲν ἐπιστρέφεται.

ΕΙΣ ΘΥΓΑΤΕΡΑΣ. κξζ καζ

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Οὐκ ἔστι θυγάτηρ μείζων βάρος· εἰ δ' ὅχει σοι
Εὐκλήμων, εἶδος κοῦφον, ἄκουσον ἐμοῦ.
Ἔστιν σοὶ κόρη, κἀμοὶ θυγάτηρ· λάβε σοῦτον,
Καὶ δός μοι κόρας ἀντὶ μιᾶς ἑκατόν.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ, κξζ κβζ

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Πεύσ' ἀνθρώπαζε δημόστρατε, χαῖρ' ἱερὸν φῶς,
Εἶπε πάλαι. οὕτως οὐκ ἀπόκοπος εἶ δίων.
Οὐ μόνον ἐξετύφλωσεν ὀλυμπικόν, ἀλλὰ δι' αὐτοῦ
Ἐκεῖνος ἧς εἶχεν τὰ βλέφαρ' ἐξέβαλεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ λιθίνου δίος ἐλθὲς ὁ κλινικὸς ἥψατο μοίρης·
Καὶ λίθος ὤν, καὶ ζεῖς, σήμερον ἀνθρώπους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἑρμοκράτη ὃν ἰάσω ὁ ἀστρολόγος διέφαντος
Εἶπε μόνοις ζωῆς ἀνέα μοῖρα ἔχει.
Κἀκεῖνος γελάσας, τί μοῦ ὁ χρόνος ἀνέα μοῖρα;
Φησὶ λέγε, σὺ νόει· τὰ μὰ δὲ σαύτου μά σοι.
Εἶπε, καὶ ἀκλείνας, μόνον ἥψατο· καὶ διέφαντος,
Ἄλλον ἀπελπίζων, αὐτὸς ἀπεσκάρισεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦν τὶν ἔχῃς ἐλθρὸν διώκουσιε, μὴ καταρᾶσῃ
Τοῖσδε τοῖσιν τούτῳ, μηδὲ σὺ ἀμφικάτῃ,
Μηδ' εἴπῃς τυφλοὺς ποιῆς θεόν· ἀλλὰ σίμωνα·
Καὶ γνώσῃ τί θεὸς καὶ τί σιμῶν δύναται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς ἅιδος κατέπεμψε πάλαι ποτὲ δέσποτα καῖσαρ,
Ὡς λόγος, θούριδος τὸν μέγαν ἡρακλέα.

Νῦν δ' ἐμὲ μὴν ὀφάνης ὁ κλινικός. ὥστε λεγέσθω
Κλινικὸς εὐρυσθεὺς, μηκέτι μὴν ὀφάνης.

ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Ἰητρὸς καπίτων χρύσην ἐνέχρισεν, ὁρῶντα
Ὀκτὼ μὲν μακρὸν πύργον ἀπὸ σταδίων,
Ἄνδρα δ' ἀπὸ σταδίου, διὰ δώδεκα δ' ὄρτυγα πηχῶν·
Φθεῖρα δ' ἀπὸ σπιθαμῆς καὶ δύο δερκόμενον.
Νῦν δ' ἀπὸ μὲν σταδίου πόλιν οὐ βλέπει, ἐκ δὲ διπλέθρου
Καιόμενον κατιδεῖν τὸν φάρον οὐ δύναται.
Ἵππον ἀπὸ σπιθαμῆς δὲ μόλις βλέπει, ἀντὶ δὲ τοῦ πρὶν
Ὄρτυγος, οὐδὲ μέγαν στρουθὸν ἰδεῖν δύναται.
Ἂν δὲ προσεγχρίσας αὐτὸν φθάσῃ, οὐδ' ἐλέφαντα
Οὐκ ἔτι μήποτ' ἴδῃ πλησίον ἑσταότα.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Οὔτ' ἔκλυσεν φείδων μ', οὔθ' ἥψατο· ἀλλὰ πυρέξας
Ἐμνήσθην αὐτοῦ τοὔνομα, κἀπέθανον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰητρὸς τὴν γραῦν εἴτ' ἔκλυσεν, εἴτ' ἀπέπνιξεν,
Οὐδεὶς γιγνώσκει· δαιμόνιον τὸ τάχος.
Ὀψόφος ἦν κλυστῆρος ἐν οὔασι, καὶ στεφανοῦτο
Ἡ σορός. οἱ δ' ἄλλοι τὸν τάφον ηὐτρέπισαν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὀρθῶσαι τὸν κυρτὸν ὑποσχόμενος διόδωρον
Σωκλῆς, τετραπέδους τρεῖς ἐπέθηκε λίθους
Τοῦ κυρτοῦ στιβαροὺς ἐπὶ τὴν ῥάχιν· ἀλλὰ πιεσθεὶς
Τέθνηκεν, γέγονεν δ' ὀρθότερος κανόνος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Χειρουργῶν ἔσφαξεν ἀκεστορίδην ἀγέλαος.
Ζῶν γὰρ χωλεύειν (φησὶν) ἔμελλε τάλας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πέντ' ἰητρὸς ἀλεξις ἅμ' ἔκλυσε, πέντ' ἐκάθηρε,
Πέντ' ἴδεν ἀῤῥώστους, πέντ' ἐνέχρισε πάλιν·
Καὶ πᾶσιν μία νὺξ, ἓν φάρμακον, εἷς σοροπηγὸς,
Εἷς τάφος, εἷς ἀΐδης, εἷς κοπετὸς γέγονεν.

ΗΔΥΛΟΥ.

Αγὶς ἀρισταγόρω οὔτ' ἔκλυσεν, οὔτ' ἔθηγ' ἀϋτὴ,
Α μ' ὅσον εἰσῆλθεν, κἀφίχετ' ἀρισταγόρης.
Γ οὐ τοίω ἀκάνητον ἔχει φύσιν, ὦ θεσπιοὶ,
Α γὴν καὶ μίτραις βάλλετε καὶ στεφάνοις.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ξ ξῖνε, τί μὴν πάθῃς; ἅ πίνες ἐν χθονὶ τοῖσδ' ὑπὸ τύμ
Ο ὐδ' γλυκερὸν φέγγος ζωπυρὸς ἐτέρισε; (βοις,
Δ ᾶμις, ἀρισοτέλης, δημήτριος, ἀρχεσίλαος,
Σ ώστρατος, οἵ τ' ὀπίσω, μίξει πραγτονίου.
Κ ηρύκιον γὰρ ἔχων ξύλινον, καὶ πλαταὶ πέδιλα,
Ω ς ἑρμῆς, καθ' ἅλις θεραπαινομένους.

Αδέσποτον.

Ι ηδὸς κρατέας καὶ δάμιν ἀλαφιαστὴς
Κ οινὰ ἀλλήλοις θέντο σιωπωμοσίῃ·
Καί ῥ' ὁ μὲν, οὐδ' κλέπτεσκεν ἀπ' ἀλαφίων τελαμῶν
Ε ἰσεπιδεσμεύειν πέμπε φίλῳ κρατέᾳ· (νας
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος κρατέας, εἰσεναφιάζειν
Π έμπεν ὅλοις αὐτῷ τοὺς θεραπαινομένους.

Αδηλον.

Ο ὐ μήλη, τελόδοντί δ' ἀπήλυσέν με χρῖνος,
Σ πόγγον ἔχων κενεὸν τῷ γραφικῷ πινάκῳ.
Τὴν μήλην δ' ἔλκω, ἐξέασε δ' βλέφαρόν μου
Ρ ιζόθεν, ἡ μήλη δ' ἔνδον ἔμεινεν ὅλη.
Α ν δὲ δὶς ἑπτάκις με, πονῶν πάλιν οὐκ ἀνοχλήσω
Ο φθαλμοὺς αὐτῷ πῶς γὰρ ὁ μηκέτ' ἔχων;

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Ε ρμοκλέη τὸν ἰατρὸν ἰδὼν δριφαντος ἐν ὕπνοις,
Ο ὐκέτ' ἀνηγέρθη, καὶ τὸ δίαμμα φέρων.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Β έλτερον ἡγεμόνος λησοκτόνου ἐς χρίσιν ἐλθεῖν,
Η τοῦ χαλκουργοῦ γλωναδίου παλάμας.
Ο ς μὲν γὰρ φονέας ὁσίως συγέων, καταέμυξ·
Ο ς δὲ, λαβὼν μιαθοὺς, εἰς ἀΐδαν κατάγει.

Iz. iii.

ΚΑΛΛΙΚΗΡΟΥ.

Φαρμακίῃσι ῥόδων λέπαρα καὶ χιεράδας ἄιρῃ,
Τἄλλα δὲ πάντ' ἄιρῃ καὶ δίχα φαρμακιῶν.

ΑΓΑΘΙΟΥ.

Κῆτος μὲν ἀλκυμάχης κεκακαδμένος οὐ πυρετοῖο,
Καὶ σὲ λιθαγρίῳ βεβλημένον λαρυγγιόων·
Νυσσόμενος δ' ὁ πλευρὸν, ἅτε ξιφέεσσιν ἀμυνθέν,
Καὶ θαμὰ δισκελάδοις ἄσθμασι πνευστιόων.
Ἦλθε δὲ καλλίγραπτος ὁ κωΐος, ὁ πλατυλέγχης,
Τῆς παιωνίδος πληθύμενος σοφίης,
Γᾶσαν ἔχων σοφίγνωσιν ἐν ἄλγεσιν, οὔτι σοφιστὴν
Ἄλλο σοφαγγέλλων, ἢ ὃ γλυκύμυθον.
Ἀλκυμάχους δ' ἐδόκευεν ἀνάκλισιν, ἔκ τε προσώπου
Φάρξετο, καὶ παλάμης φαῦεν ὀπίσω μύθους.
Καὶ ὃ σοφὸν χρισίμων φαέων ἐλογίζετο γράμμα,
Γαῖαν ἀναπεμπάζων, οὐχ ἑκὰς ἱππόκρατους.
Καὶ τότε τὼ σοφίγνωσιν ἐς ἀλκυμάχου ἀνέφωνε,
Σεμνοπροσωπήσας καὶ σοφαρυσάμενος.
Εἴτε φάρυγξ βομβοῦσα, καὶ ἄγχια τύμματα πλευρῆς,
Καὶ πυρετῷ λήξαντι πνεῦμα δασυόμενον,
Οὐκ ἔτι τεθνήξῃ πλευρίτιδι. τοῦτο γὰρ ἡμῖν
Σύμβολον ἐσμὸς ἔστιν ἀπημοσυνάων.
Θαρσῶν. τὸν νομικὸν δὲ κάλει, καὶ χρήματα σαυτοῦ
Εὖ διάθεις, βίοτον λῆγε μεριμνοτόκον.
Καὶ μετὰ τὸν ἰητῆρα, σοφῥήσιος εἵνεκεν ἔθλης,
Ἐν τελετῇ μοίρῃ κάλλιπε κληδονόμον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰητρὸς τις ἐμοὶ τὸν ἐὸν φίλον υἱὸν ἔπεμψεν,
Ὡς τε μαθεῖν παρ' ἐμοὶ ταῦτα τὰ γραμματικά.
Ὡς δὲ τὸ, μιὴν ἀφδε, καὶ ἄλγεα μυρί' ἔδηκεν,
Ἐγὼ, καὶ τὸ τρίτον τοῖς σὺν ἀκόλουθον ἔπος,
Πολλὰς δὴ ἰφθίμους ψυχὰς Ἀΐδι σοφίαψεν,
Οὐκ ἔτι μιν πέμπει σοφὸς ἐμὲ μαθησόμενον.

Ἀλλά μ' ἰδὼν ὁ πατὴρ, σὺ μὲν χάεις, εἶπεν, ἑταῖρε·
Αὐτὰρ ὁ παῖς πρὸ ἐμοῖ τῶν τα μαθεῖν δυώατα.
Κἀγὼ δ' ἐγὼ πολλὰς ψυχὰς ἀϊδι προϊάπτω,
Κἀπὸς τῦτ' οὐδὲν γραμματικοῦ δέομαι.

ΕΙΣ ΙΠΠΟΥΣ, κξ΄ κη΄

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Θεσσαλὸν ἵππον ἔχῃς ἐφασίρατε, ἀλλὰ φαλῦσαι
Οὐ δυώατ' αὐτὸν ὅλης φάρμακα θεσσαλίης.
Οὕντως δουρειον ἵππον· ὃν εἰ φρυγὲς εἶλκον Ἀχαιοὶ
Σὺν δολίοις, σκαιὰς οὐκ ἂν ἐσῆλθε πύλας.
Οὕνεκά σ' ἀνάθημα θεοῦ τινος, εἰ προσέχῃς μοι,
Τὰς κριθὰς ποίοις τοῖς τεκμηίοις πιστώσω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἵππον ὑποχλωρός μοι ὁ λύμπιος, ἤγαγε οὖρος,
Ἧς ὀλιγοδρανέων ἵππος ἀπεχρέματο.

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΔΟΥΣ ΚΑΙ ΤΡΑΓΩΔΟΥΣ, κξ΄ κθ΄

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Νυκλικὴ ἄδε θανατηφόρον· ἀλλ' ὅτε μὴ ἄσῃ
Δημόφιλος, θνήσκει καὐτὸς ὁ νυκλικὴ ἄδε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σιμύλος ὁ ψάλτης τοὺς γείτονας ἔκλαπε πάντας,
Νυκλὸς ὅλης ψάλλων, πλὴν ἑνὸς ὠειγλίου.
Κωφὸν γὰρ φύσις αὐτὸν ἐθήκατο· τοὔνεκεν αὐτῷ
Ζωὴ αὐτ' ἀκοῆς δῶκε θεὸς σοφίην.

ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Νικητὴς ᾄδων, πλὴν ᾠδῶν ἐστιν Ἀπόλλων·
Ἂν δὲ ἰατρεύῃ, πλὴν θεραπευομένων.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Πέντ' ὀβολῶν πέπρακεν Ἀπολλοφάνης ὁ τραγῳδὸς
Γέντε θεὴν σκεύη, ἣν κλέος ῥόπαλον,
Τισιφόνης τὰ φόβητρα, πόσις δ' ὄφις ἐστὶν ἀκοντὴς,
Ὅπλον ἀθλητῆς, Ἀρτέμιδος φαρέτρη.

Οἱ δὲ θεοὶ πᾶν ζῳὸν καθήμενοι ἐξεδύησαν
Εἰς βερχύσιον αἰγείου κέρμα καὶ οἰναρίου.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Γάλλων ἀρίσταγόρης ὠρχήσατο· τοὺς δὲ φιλόπλους
Τιμηνίδας ὁ καμὼν πολλὰ διῆλθον ἐγώ.
Χὠ μὲν, πιμηθεὶς ἀπεπέμπετο· τὼ δὲ τάλαιναι
Ὑρνηθὼ κροτάλων εἷς φόφος ἐξέβαλεν.
Εἰς πῦρ ἡρώων ἴτε φαρμάκιες. ἐν γὰρ ἀμούσοις
Καὶ κίθαρις κύκνου φθέγξατ' ἀοιδότερον.

ΕΙΣ ΚΛΕΠΤΑΣ, κεζ κεζ

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τὼ ἀναδυομένω ἀπὸ μητέρος ἄρτι θαλάσσης
Κύπριν ὅλην χρυσῆν ἐξέβαλον κλοπίδων.
Καὶ χειρὶ μὲν σκάτσυρεν ὁ λοσφύελον ἀδῶνιν,
Καὶ ὁ πρέσβυς μικρὸν ἐρωτάδιον.
Ἀὐτοὶ νεῶ ἐρέοισιν ὅσοι ποτὲ φῶρες ἄριστοι,
Οὐκ ἐπὶ σοὶ χείρων εἰς ἕνα ἐρχόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν θεὸν αὐτὸν ἔκλεψεν ὃν ὁρκίζεσθαι ἔμελλεν
Εὐτυχίδης, εἰπών, οὐ δύναμαί σ' ὀμόσαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν πολιοῦχον Ἑρμῆν, τὸν θεῶν ὑπηρέτην,
Τὸν Ἀρκάδων ἄνακτα, τὸν βουλάρτην,
Ἔφυγα τῶνδε γυμνασίων ὀπίσω ποτ',
Ὁ νυκτοκλέπτης αὐλὸς εἶπε βασάσας,
Πολλοὶ μαθηταὶ κρείττονες διδασκάλων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν τῶν κλεπτόντων μηνύτορα φοῖβον ἔκλεψιν
Εὐτυχίδης, εἰπών, μὴ πάνυ πολλὰ λάλει.
Σύγχρινον δὲ τέχνῃ τέχνην, καὶ χείρεσι χεῖρας,
Καὶ μυθίην κλέπτῃ, καὶ θεὸν εὐτυχίδῃ.
Τῶν δ' ἀχαλινώτων σοι χάριν αὐτίκα φραθείς,
Τοῖς ὠνησαμένοις πρῶ' ὃ θέλεις με λέγε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Βουκόλε, τὴν ἀγέλην πόῤῥω νέμε, μή σε περικλῆς
Ὁ κλέπτης αὐταῖς βοισὶ συνεξελάσῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ πόδας εἶχε δίων οἵας χέρας, οὐκ ἔτ' ἂν ἑρμῆς
Πτηνὸς ἐν ἀνθρώποις, ἀλλὰ δίων ἐκρίθη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν γένεσιν λυποῦντα μαθὼν κρόνον ἡλιόδωρος,
Νύκτωρ ἐκ ναοῦ χρύσεον ἦρε κρόνον,
Τίς πρῶτος κακοποιὸς ἐλήλυθε, πείρασον, εἰπὼν,
Δέσποτα, καὶ γνώσῃ τίς τινος ἐστὶ κρόνος.
Ὃς δ' ἄλλῳ κακὰ τεύχει, ἑῷ κακὸν ἥπατι τεύχει.
Εὑρών μοι τιμὴν, πᾶν ἀνάτελλ' ὃ θέλεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκ τῶν ἑσπερίδων τῶν τοῦ διὸς ἦρε μενίσκος,
Ὡς τὸ πρὶν ἡρακλέης, χρύσεα μῆλα τρία.
Καὶ τί γάρ; ὡς ἑάλω, γέγονεν μέγα πᾶσι θέαμα,
Ὡς τὸ πρὶν ἡρακλέης, ζῶν κατακαιόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἴσιδεν ἀντίοχος τὴν λεσιμάχου ποτὲ τύλην,
Κοὐκ ἔτι τὴν τύλην εἴσιδε λεσίμαχος.

Ἀδηλον.

Χοῖρι μὲν, οὐκ ἴδιον δέ με θύετε· καί με καλεῖτε
Χοιρίδιον, φανερῶς εἰδότες οὐκ ἴδιον.

Ἀδηλον.

Ἡ δεῖ μὲν πολέμων ἀντώνιον ὄντα σε πάντες,
Ἐξαπίνης τρία σοι γράμματα πῶς ἔλιπεν;

ΕΙΣ ΚΟΥΡΕΑΣ, κετὰ κετὰ

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τὸν δασὺν ἑρμογένη ζητεῖ πόθεν ἄρξεθ' ὁ κουρεὺς
Κείρειν τὴν κεφαλὴν, ὄνθ' ὅλον ὡς κεφαλήν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρες ἄρες βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, παύεο κουρεῦ
Τέμνων· οὐ γὰρ ἔχεις οὐκ ἔτι ποῦ με τάμῃς.

Αλλ' ἤδη μεταβὰς ἐπὶ τοὺς μύας, ἢ τὰ κάτωθεν
Τῶν γονάτων, οὕτω τέμνε με· καὶ παρέχω.
Νῦν μὲν γὰρ μυῶν ὁ τόπος γέμει· ἢν δ' ἐπιμείνῃς,
Ὀψεὶ καὶ γυπῶν ἔθνεα καὶ κοράκων.

Αδηλον.

Κουρεὺς καὶ ῥαφιδεὺς κατεναντίον ἦλθον ἀγῶνος,
Καὶ τάχα νικῶσιν τὸν ξυρὸν αἱ ῥαφίδες.

ΕΙΣ ΚΥΒΕΥΤΑΣ,

κεζ' κζ

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πάντων μουσοπόλων ἡ καλλιόπη θεός ἐστιν.
Σεῖο δὲ καλλιόπη, ταβλιόπη λέγεται.

ΕΙΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ,

κεζ' κη

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Πανὶ φιλοσπήλυγγι, καὶ οὐρεοφοιτάσι νύμφαις,
Καὶ σατύροις, ἱεραῖς τ' ἔνδον ἁμαδρυάσι,
Σὺν κυσὶ, καὶ λόγχαις ταῖς πρὶν συοφόντισι μερκος,
Μηδὲν ἑλὼν, αὐτοὺς τοὺς κύνας ἐκρέμασεν.

ΕΙΣ ΚΩΜΩΔΟΥΣ,

κεζ' κθ

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Παύλῳ κωμῳδῷ κατ' ὄναρ ςας εἶπε μένανδρος,
Οὐδὲν ἐγὼ κτ' σοῦ, καὶ σὺ κακῶς με λέγεις.

ΕΙΣ ΚΩΦΟΥΣ, κεζ' λ

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Δυσκώφῳ δύσκωφος ἐκρίνετο· καὶ πολὺ μᾶλλον
Ἦν ὁ κριτὴς τούτων τῶν δύο κωφότερος.
Ὧν ὁ μὲν ἀντέλεγεν τὸ ἐνοίκιον αὐτὸν ὀφείλειν
Μηνῶν πένθ'· ὁ δ' ἔφη νυκτὸς ἀληλεκέναι.
Εμβλέψας δ' αὐτοῖς ὁ κριτὴς, λέγει, ἐς τί μάχεσθε;
Μήτηρ ἔσθ' ὑμῖν; ἀμφότεροι τρέφετε.

ΕΙΣ ΛΑΙΜΑΡΓΟΥΣ,
χξζ λαζ

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Ο ὐδὲν ἀφῆκεν ὅλως δρεπύσιε λείψανον αὐλῷ
Ε ὐτυχίδης δ' ἔπινων, ἦρε δὲ πρώτ' ὀπίσω.
Κ αἰνεῖ δ' Εὐτυχίδης μὴ ἔχῃ μέγα δεῖπνον ἐν οἴκῳ,
Μ ὴ κληθεὶς δ' αὖλις ξηροφαγεῖ καθίσας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ο ὕτω σοι πέλοι δρεπύσιε ταῦτα γλύκιστα
Π αίπα· νόμου δὲ χάριν, δός τι καὶ ὧδε φαγεῖν.
Κ ἀγὼ κέκλημαι, κἀμοὶ πρέπει τι τούτων
Γ εύσασθαι πόπλιος· κἀμὸν ἔπεσι μέρος.
Ε ἰ μὴ λεπτὸν ἰδὼν με, δοκεῖς καταχεῖσθαι ἄρωστον,
Ε ἶθ' οὕτω τρῦφος, μή σε λαθὼν τι φάγω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κ αὶ ζώγλης ὅσα πέντε λύκοι γάμε, καὶ τὰ θεῖα σά,
Ο ὐ τὰ σά, τῶν δὲ πέλοις, πρώτα δίδως ὀπίσω.
Π λὴν μὴ τοῦ κυφίνου τοῦ τοὺς πόδας αὔλιον ἔρχου,
Π είσματα καὶ σοῦγλον καὶ σαρὸν οὐθὺς ἔχων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Η ν βραδὺς Εὐτυχίδης σαπρόδρομος, ἀλλ' ὅτι δεῖπνον
Ε ἶχεν, ὥστε λέγειν, Εὐτυχίδης πέταται.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Ο ὔτις ἀλιπτήρας ἰδεῖν τέτληκεν ὀδόντας
Υ μετέρους, ἵνα σοῖς ἐν μεγάροις πελάσῃ.
Ε ἰ γὰρ ἀεὶ βούβρωσιν ἔχῃς ἑρεσχηδόνος αὐτῷ,
Ν αὶ ταχὰ δαρδάψας καὶ φίλον οὐ καλέῃς.
Α λλ' οὐ σεῖο μέλαθρά με δέξεται· οὐ γὰρ ἔγωγε
Β ήσομαι ὑφ' ὑμετέρῃ γαστρὶ λαφυξόμβος.
Ε ἰ δέ ποτ' ἐς τεὸν οἶκον ἐλεύσομαι, οὐ μέγ' ἀΰσας
Λ αρτιάδης σκύλλης χάσμασιν αὐτίκα σας·
Α λλ' ἔσομαι πολύτλας τις ἐγὼ πλέον, εἴ σε θερήσω,
Κ ύκλωπος κρυεροῦ μηδὲν ἐλαφρότερον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Υἱὸς καὶ γενετὴρ δῆριν φιλόνεικον ἔθεντο,
Τίς πλέον ἐκδαπανῶν, κλῆρον ἅπαντα φάγοι·
Καὶ μετὰ τὴν βρῶσιν τὴν χρηματικὴν μάλα πᾶσι,
Υστατον ἀλλήλους λοιπὸν ἔχουσι φαγεῖν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ορνεον ἠσθίομεν κεκλημένοι ἄθλιον ἄνδρες,
Αλλων ὀρνίθων βρώματα γιγνόμενοι.
Καὶ τὸν μὲν τιτῦὸν κτὰ γῆς δύο γῦπες ἔδουσιν,
Ημᾶς δὲ ζῶντας τέσσαρες αἰγυπιοί.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηδείς μοι ταύτην ἐρασίστρατε τὴν σπατάλην σου
Ποιήσειε θεῶν, ᾗ σὺ κατασπαταλᾷς.
Εσθων ἐκ τραπέλως στομάχων κακὰ χείρονα λιμοῦ,
Οἷα φάγοιεν ἐμεῖν ἀντιδίκων τεκνία.

ΕΙΣ ΛΕΠΤΟΥΣ, κετὰ λβτ

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τὴν μικρὴν παίζουσαν ἐρώτιον ἥρπασε κώνωψ·
Ηδὲ, τί φησιν; δῶ ζεῦ πάτερ, εἴμ' ἐθέλεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῷ πατρὶ θυμωθεὶς διονύσιε μέρκος ὁ μικρὸς,
Πυῤῥῆνα στήσας, αὐτὸν ἀπηγχόνισε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εν καλάμῳ πήξας ἀθέρα στρατόνικος ὁ λεπτὸς,
Καὶ τριχὸς ἐκδήσας, αὐτὸν ἀπηγχόνισε.
Καὶ τί γὰρ, οὐχὶ κάτω βεῖσεν βαρὺς, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν,
Νηνεμίας οὔσης, νεκρὸς ἄνω πέταται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γαΐος ἐκπνεύσας τὸ πανύστατον ἐχθὲς ὁ λεπτὸς,
Εἰς τὴν ἐκκομιδὴν οὐδὲν ἀφῆκεν ὅλως.
Καὶ πέρας εἰς ἀΐδην καταβὰς οἷός περ ὅτ' ἔζη
Τῶν ὑπὸ γῆν σκηνετῶν λεπτότερος πέταται.
Τὴν δὲ κενὴν κλίνην οἱ φράτορες ἦραν ἐπ' ὤμων,
Εγγράψαντες ἄνω, γαΐος ἐκφέρεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῶν ὀπισθουρείων ἀτόμων ποτὲ μυρμηκος ὁ μικρὸς,
Τῇ κεφαλῇ πεῖσας, εἰς ὃ μέσον διέβη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς σάλπιγγ' ἐνέπνευσεν ὅσον βεβαχὺ μυρμηκος ὁ λε-
Καὶ χθὲς ἡ κεφαλῆς βοῦς ἀπῆλθε κάτω. (πτὸς,

ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Τὸν μικρὸν μακρῶνα θέρεις κωμῳδηνον βίρωνα,
Εἰς πεῖσμα μικροῦ τοῦ ποδὸς εἵλκυσε μῦς.
Ὃς δ' ἐν τῇ πεῖσμῃ φίλος τὸν μῦν ἀποπνίξας,
Ζεῦ πάτερ, εἶπεν, ἔχθος δεύτερον ἡράκλεα.

Ἀδηλον.

Ἐγὼ μηδὲ πολις, πρὶν τὴν πόλις, εἶτα λεγέσθω
Μηδὲ πολις· μὴ νῦν, ἰσίκα μηδὲ πόλις.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τὸν λεπτὸν φυσῶντα δι' πῦρ πρόκλον ἦρεν ὁ καπνός,
Καὶ μετὰ τῶν θυείδων ἔνθεν ἀπῆλθεν ἔχων.
Ἀλλὰ μόλις νεφέλη προσενήξατο, καὶ δι' ἐκείνης
Γρηγορατέρη πεσοῦσα μυεῖα τοῖς ἀτόμοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὕτω κουφότατος πέλε γαίης, ὥστ' ἐκλύμβα
Τοῦ ποδὸς ἐκκρεμάσας ἢ λίθον ἢ μόλιβον.

ΑΜΜΙΑΝΟΥ, οἱ δὲ, ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ἐξαίρων ποτ' ἀχαθὰν ὁ λεπταχινὸς δρυοδόρος,
Αὐτὸς ἐτρύπησε τὸν ποδὶ τὸ βελόνιον.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Ἐξ ἀτόμων ὀπισθουρεὺς ὅλον τὸν κόσμον ἔγραψεν
Εἶναι, ὅ τι δοκεῖ ἀλκιμὲ λεπτότατον.
Εἰ δὲ τότ' ἦν δρυόφαντος, ἔγραψεν ἂν οὐκ δρυόφαντον,
Τοῦ καὶ τῶν ἀτόμων πυκνότερον λεπτοτέρου.
Ἢ τὰ μὲν ἀλλ' ἔγραψε συνεσάναι ἐξ ἀτόμων αἱ,
Ἐκ τούτου δ' αὐτὰς ἄλκιμε τὰς ἀτόμους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰπνεύων μύρμηκι μυρεύρατος ὡς ἐλέφαντι,
Δισμὸς ἐξαπίνης ὕπνιος ἐξετάθη.

Λακτισθεὶς δ' ὡς εἶχε τὸ καίριον, ὦ φθόνε, φησὶν,
Οὕτως ἱππεύων ὤλετο καὶ φαέθων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν μέγαν ἐξήτουν εὐμήκιον· ὃς δ' ἐκάθευδε,
Μικρῷ ὑπ' ὀξυβάφῳ τὰς χέρας ἐκτανύσας·

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρθεὶς ἐξ αὔρης λεπτῆς ἐποτᾶτο δι' αἴθρης
Χαιρήμων, ἀχύρου πολλὸν ἐλαφρότερος·
Καὶ τάχ' ἂν ἐρροίζητο δι' αἰθέρος, εἰ μὴ ἀράχνη
Τοὺς πόδας ἐμπλεχθεὶς, ὕπτιος ἐκρέματο.
Αὐτοῦ δὴ νύκτας τε καὶ ἤματα πέντε κρεμασθεὶς,
Ἑκταῖος κατέβη νήματι τῆς ἀράχνης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἰγείρου φύλλῳ πεφορημένῳ ἐξ ἀνέμοιο
Πληγεὶς χαιρήμων, ὕπτιος ἐξετάθη.
Κεῖται δὴ τι τὸ ᾧ ἐνδίγκιος, ἢ παλικάμπῃ,
Ἁπλώσας κατὰ γῆς σῶμα τὸ καννάβινον.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Τρεῖς λεπτοὶ πρώην περὶ λεπτοσύνης ἐμάχοντο,
Τίς προκριθεὶς εἴη λεπτεπιλεπτότερος.
Ὧν ὁ μὲν εἷς, ἑρμῶν, μεγάλην ἐνεδείξατο τέχνην,
Καὶ διέδυ ῥαφίδος τρῆμα λίνον κατέχων·
Δῆμας δ' ἐκ τρώγλης βαίνων, ἐς ἀράχνιον ἔστη,
Ἡ δ' ἀράχνη νήθουσ' αὐτὸν ἀπεκρέμασεν.
Σωσίπατρος δ' ἐβόησεν, ἐμὲ στεφανώσατ'· ἐγὼ γὰρ
Εἰ βλέπομ', ἥττημαι. πνεῦμα γὰρ εἰμι μόνον.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Βουλόμενός ποθ' ὁ λεπτὸς ἀπάγξασθαι διόφαντος,
Νῆμα λαβὼν ἀράχνης, αὐτὸν ἀπηγχόνισεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σῶμα φέρων σκιοειδὲς, ἀειδεῖ σύμπνοον αὔρῃ,
Μήποτε θαρσήσῃς ἄγχι τινὸς πελάσαι.
Μήτις ἔσω μυκτῆρος ἀναπνείων σε κομίσσῃ,
Ἀσθματος ἠερίου πολλὸν ἐλαφρότερον.

Οὐ σὺ μόρον τρομέεις. τότε γὰρ πάλιν οὐδὲν ἀμείψας,
Ἔσται ὡσαύτως φάσμα, τόπερ τελέθεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μύρμηκος πτερόεντος ὑπὲρ νώτοιο καθεσθεὶς
Ἀδρηστὸς ῥήτωρ τοῖον ἔλεξεν ἔπος,
Ἱπτασο, τὸν σὸν ἔχεις ὦ πήγασε βηγεροφόντην,
Φέρτατον ἡρώων, ἡμιθανῆ σκελετόν.

Ἀδηλον.

Ῥιπίζων ἐν ὕπνοις δημήτριος ἀρτεμιδώραν
Τὴν λεπτὴν, ἐκ τοῦ δώματος ἐξέβαλεν.

Ἀδηλον.

Ἀρκάδας οὐχ οὕτω στυμφαλίδες, ὡς ἐμὲ κίχλαι
Αἱ νέκυες ξηροῖς ἤκαχον ὀσταρίοις,
Ἀρπυιαι, δραχμῆς ξηρὴ δεκάς. ὦ ἐλεειναὶ
Λειμώνων ἐτύμως ἔρρετε νυκτερίδες.

Ἀδηλον.

Εἰ μὲν ἐπ' ἀττελάβους ἄγεται στρατὸς, ἢ κυνομυίας,
Ἡμύας, ἢ ψυλλῶν ἱππικὸν, ἢ βατράχων,
Γαῖε, καὶ σὺ φοβοῦ μὴ καὶ σέ τις ἐγκαταλέξῃ,
Ὡς ἂν τῆς τούτων ἄξιον ὄντα μάχης·
Εἰ δ' ἀρετῆς ἀνδρῶν ἄγεται στρατὸς, ἀττέμας ἦσο·
Ῥωμαίοις οὐδεὶς πρὸς γραίους πόλεμος.

ΕΙΣ ΜΑΚΡΟΥΣ,

κετ' λετ'

ΛΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Τιμόμαχον τὸν μακρὸν ὁ πεντόργυιος ἐχώρει
Οἶκος, ὑπὲρ γαίης πάντοτε κεκλιμένον·
Στῆναι δ' εἴποτ' ἔχρηζεν, ἔδει τοὺς παῖδας ἀπ' ὄρθρου
Τὴν ὀροφὴν τρῆσαι πέντ' ἐπὶ πέντε πόδας.

ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Τῷ στρατονικείῳ πόλιν ἄλλην οἰκοδομεῖτε,
Ἡ τούτοις ἄλλην οἰκοδομεῖτε πόλιν.

ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΟΥΣ,

κετὰ λαῖς

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Σιλβανὸς δύο παῖδας ἔχων, οἶνόν τε καὶ ὕπνον,
Οὐκ ἔτι τὰς μούσας οὐδὲ φίλους φιλέει·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ λεχέων νιν ἐΰῤῥοος ἐς φρένα θέλγει,
Ἄλλος δ' ἐν θαλάμοις ῥεγχόμενον κατέχει.

Ἄδηλον.

Ἠγραῦς ἡ βάκχου κυλίκων σποδὸς, ἔν ποτε νούσῳ
Κεκλιμένη, ζῆνὶ τοῖον ἔλεξεν ἔπος,
Ἦν ὀλοοῦ διάκαυμα φύγω πυρὸς, εἰς ἑκατόν σοι
Ἠελίους δροσερᾶς πίομαι ἐκ λιβάδος,
Ἀβρόμιος καὶ ἄοινος. ἐπεὶ δ' ὑπάλυξεν ἀνάγκην,
Αὐτῆμαρ τοῖον μῆχος ἐπεφράσατο·
Τρητὸν γὰρ θεμένη χερὶ κόσκινον, εὖ διὰ πυκνῶν
Σχοίνων ἠελίους πλείονας ηὐγάσατο.

Ἄδηλον.

Ἄπως φιλέεις ὦ μῆτερ ἐμοῦ πλέον υἱέος οἶνον;
Δὸς πιέειν οἴνοιο, ἐπεὶ γάλα τοπρὶν ἔδωκας.
Ὦ παῖ, σὴν μὲν δίψαν ἐμὸν γάλα τοπρὶν ἔπαυσε·
Νῦν δ' ἴθι πῖνε ὕδωρ, καὶ σβέννυ τὴν σέο δίψαν.

Ἄδηλον.

Δέρκεο πῶς διψῶν υἱὸς χέρα μητέρι τείνει.
Ἡ δὲ γυνὴ, ἅτε πᾶσα γυνὴ κεκρατημένη οἴνῳ,
Ἐν λαγυνίῳ πίνουσα, τόδ' ἔννεπε λοξὸν ἰδοῦσα,
Ἐκ δὴ βρόχθου ἐμεῖο, τί σοι δῶ τέκνον ἐμεῖο;
Ξέστας γὰρ τριάκοντα μόνους λάγυνος τόδε χωρεῖ.
Μῆτερ, μητρυιῆς χαλεπὸν τρόπον ἀντικρατοῦσα,
Ἀμπέλου ἡδυτάτης τάδε δάκρυα δός μοι ἀφύσσειν.

Εἰς ἀπιανὸν ἡγεμόνα πότην.

Γράμμα περισσὸν ἔχεις τὸ προκείμενον· ἢν ἀφέλῃ τις
Τοῦτό σοι, οἰκεῖον κτήσῃ ἁπλῶς ὄνομα.

ΕΙΣ ΜΙΛΙΑΡΙΟΝ ΨΥΧΡΟΝ, ϟξζ λεζ

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ηγέρασας χαλκεῶ μιλιάριον ἠλιόδωρε
Τοῦ σοῦ τῷ Θρᾴκην ψυχρότερον Βορέου,
Μὴ φύσα, μὴ κάμνε· μάτην τὸν καπνὸν ἐγείρεις.
Εἰς Ἅιδης χαλκῆν βαύκαλιν ἠγόρασας.

ΕΙΣ ΝΟΜΙΚΟΥΣ, ϟξζ λϛζ

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Φαῦλος γραμματικὸς καὶ ζωγράφος ἦεν ἄριστος
Τίς θᾶσσον γράψῃ, καὶ τίς ὁμοιότερον.
Ἀλλ' ὅσῳ ῥοῦφος τείδου τὰ γράμματ' ἔμιμνε,
Φαῦλος ἔγραφε, λαβὼν εἰκονικὴν ἀπέχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοὺς πόδας εἰ κρατερὸς καὶ τὰς χέρας εἶχ' ὁλοκλήρους,
Οὐκ ἂν τῷ κεφαλῷ εἶχε τοιαῦτα γράφων.

ΕΙΣ ΟΚΝΗΡΟΥΣ, ϟξζ λζζ

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Εἰς φυλακὴν βληθεὶς ποτε μύρκης ὁ ἀγρὸς ἐκείνῃ,
Ὁ κυνὸς ἐξῆθεῖν, ὡμολόγησε φόνον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῆς νυκτὸς θηρῶσας ἐν ὕπνοις ποτὲ μύρκης ὁ ἀγρὸς,
Οὐκ ἔτ' ἐκοιμήθη, μὴ πάλι που θηρᾷ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὕτως ἐς ἀγρὸς πολυπαίνετος, ὥστε πυρέξας,
Μηκέτ' ἀναιρῆναι πολυτὸς ἐδεῖτο θεοῦ.
Κἀμεινῶν ὅδε ἐθέλων μὲν ἐγείρεται, ἐν δέ οἱ αὐτῷ
Κωφὰ θεῶν ἀδίκθυα τὰ μερόπων ὀνόματα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκλήθην ἐγὼ δημήτριε, σήμερον ἦλθον
Δίπυλον· μὴ μέμφῃ, κλίμακ' ἔχω μεγάλην.
Ἐν ταύτῃ πεπόνηκα πολὺν χρόνον· οὐδὲ ἂν ἐσώθην
Σήμερον, ἀλλ' αἰεὶ κέρκον ὄνου κατέχων.

ΕΙΣ ΟΡΧΗΣΤΑΣ, κετ' λη

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Εκ ποίων ὁ πατήρ σε δρυῶν τέτμηκεν ἀρίστων,
Η ποίου σε μύλου κόψατο λατομιῶν;
Η γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσσὶ παλαιφάτου, ἢ ἀπὸ πέτρης,
Ορχηστὴς, νιόβης ἔμπνοον ἀρχέτυπον.
Ως τέ με θαυμάζοντα λέγειν ὅτι καὶ σύ τι λητοῖ
Ηρισας. οὐ γὰρ ἂν ἧς αὐτομάτως λίθινος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γάντα καθ' ἱστορίην ὀρχούμενος, ἓν τὸ μέγιστον
Τῶν ἔργων παριδὼν, ἠνίασας μεγάλως.
Τὴν μὲν γὰρ νιόβην ὀρχούμενος, ὡς λίθος ἔστης,
Καὶ πάλιν ὢν καπαρεὺς, ἐξαπίνης ἔπεσες.
Αλλ' ἐπὶ τῆς κανάκης ἀφυῶς, ὅτι καὶ ξίφος ἦν σοι,
Καὶ ζῶν ἐξῆλθες· τοῦτο παρ' ἱστορίην.

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Δάφνην καὶ νιόβην ὠρχήσατο μέμφις ὁ σιμός·
Ως ξύλινος, δάφνην· ὡς λίθινος, νιόβην.

ΕΙΣ ΠΑΧΕΙΣ, κετ' λθ

Αδέσποτον.

Τὸν παχὺν εὖ ἔγραψεν ὁ ζωγράφος· ἀλλ' ἀπόλοιτο
Εἰ δύο μισητοὺς ἀνθ' ἑνὸς ὀψόμεθα.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ, κετ' μ

ΠΟΛΛΙΑΝΟΥ.

Εἰσὶ καὶ ἐν μούσῃσιν ἐριννύες, αἵ σε ποιοῦσι
Ποιητὴν, ἀνθ' ὧν πολλὰ γράφεις ἀκρίτως.
Τοίνυν σοῦ δέομαι, γράφε πλείονα. μείζονα γάρ σοι
Εὔξασθαι ταύτης οὐ δύναμαι μανίην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μὴ χαίρω φλῶρε, γενοίμην δάκτυλος, ἢ ποὺς
Εἷς τῶν σῶν τούτων τῶν κατατεινομένων.
Χαίρω νὴ τὸν κλῆρον, ὃν εὐκλήρησας ἐν ἄθλοις,
Ως περὶ χηρείας τοῦ στεφάνου μερίδος.

Τοιγὰρ θάρσει φλῶρε, καὶ εὔθυμος πάλι γίγνου·
Οὕτω νικῆσαι καὶ δόλιχον δυνάσαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοὺς κυκλίους τούτους τοὺς αὐτὰρ ἔπειτα, λέγοντας
Μισῶ, λωποδύτας ἀλλοτρίων ἐπέων.
Καὶ διὰ τοῦτ' ἐλέγοις προσέχω πλέον· οὐδὲν ἔχω γὰρ
Παρθενίου κλέπτειν, ἢ πάλι κἀλλιμάχου.
Θηρὶ μὲν οὐ ἀτόεντι γενοίμην, εἴποτε γράψω,
Εἴκελος, ἐκ ποταμῶν χλωρὰ χελιδόνια.
Οἱ δ' οὕτως τὸν ὅμηρον ἀναιδῶς λωποδυτοῦσιν,
Ὥστε γράφειν ἤδη, μηνῖν ἄειδε θεά.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Οὔτ' ἐπὶ δευκαλίωνος, ὕδωρ ὅτε πάντ' ἐγενήθη,
Οὔθ' ὁ καταπρήσας τοὺς ἐπὶ γῆς φαέθων,
Ἀνθρώπους ἔκτεινεν ὅσους ποτάμων ὁ ποιητὴς,
Καὶ χειρουργήσας ὤλεσεν ἑρμογένης.
Ὥστ' ἐξ αἰῶνος κακὰ τέσσαρα ταῦτ' ἐγενήθη,
Δευκαλίων, φαέθων, ἑρμογένης, ποτάμων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τέθνηκ' εὐτυχίδης ὁ μελογράφος. οἱ κατὰ γαῖαν
Φεύγετ', ἔχων ᾠδὰς ἔρχεται εὐτυχίδης.
Καὶ κιθάρας αὐτῷ διετάξατο συγκατακαῦσαι
Δώδεκα, καὶ κίστας εἰκοσιπέντε νόμων.
Νῦν ὑμῖν ὁ χάρων ἐπελήλυθε. ποῦ τις ἀπέλθῃ
Λοιπὸν, ἐπεὶ καὶ γῆν εὐτυχίδης κατέχει;

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχόμεθ' ἡλιόδωρε, ποιήματα παίζομεν οὕτω
Ταῦτα πρὸς ἀλλήλους ἡλιόδωρε θέλεις;
Ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου. καὶ γὰρ ἔμ' ὄψει
Μακροφλυαρητὴν ἡλιοδωρότερον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηκέτι, μηκέτι μέρκε τὸ παιδίον, ἀλλ' ἐμὲ κόπτου,
Τὸν πολὺ τοῦ παρὰ σοῦ νεκρότερον τεκνίου.

Εἰς ἐμὲ νῦν ἐλέγοις ποίει πάλιν, εἰς ἐμὲ θρήνους,
Δήμιε, τὸν στιχίνῳ σφαζόμενον θανάτῳ.
Τοῦ σοῦ γὰρ πάσχω νεκροῦ χάριν οἷα πάθοιεν
Οἱ καταδείξαντες βιβλία καὶ καλάμους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐχ οὕτω κακοεργὸν ἐχαλκεύσαντο μάχαιραν
Ἄνθρωποι, διὰ τὰς ἐξαπίνης ἐνέδρας,
Οἷον ἀκήρυκτον καλλίστρατε καὶ σὺ προελθὼν
Ποιεῖς μοι φονικῶν ἕξα μέτρων πόλεμον.
Σάλπιγξον ταχέως ἀνακλητικόν· εἰς ἀνοχὰς γὰρ
Καὶ πρίαμος κλαύσας ἡμερίων ἔτυχεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐδενὸς ἐνθάδε νῦν τεθνηκότος ᾧ παροδῖτα,
Μάρκος ὁ ποιητὴς ᾠκοδόμησε τάφον·
Καὶ γράψας ἐπίγραμμα μονόστιχον, ὧδ' ἐχάραξε,
Κλαύσατε δωδεκέτη μάξιμον ἐξ ἐφέσου.
Οὐδὲ γὰρ εἶδον ἐγώ τινα μάξιμον· εἰς δ' ἐπίδειξιν
Ποιητοῦ, κλαίειν τοῖς παριοῦσι λέγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ποιητὴς πανάριστος ἀληθῶς ἐστιν ἐκεῖνος
Ὅστις δειπνίζει τοὺς ἀκροασαμένους.
Ἢν δ' ἀναγιγνώσκῃ, καὶ νήστιας οἴκαδε πέμπῃ,
Εἰς αὐτὸν τρεπέτω τὴν ἰδίην μανίην.

ΑΡΑΤΟΥ.

Αἰάζω διότιμον, ὃς ἐν πέτραισι κάθηται,
Γαργαρέων παισὶν βῆτα καὶ ἄλφα λέγων.

Ἄδηλον.

Μισῶ δέσποτα καῖσαρ ὅσοις νέος οὐδέποτ' οὐδεὶς
Ἤρεσε, κἂν εἴποι, μῦθιν ἄειδε θεά.
Ἀλλ' ἢν μὴ πριάμου τις ἔχῃ χρόνον ἡμιφάλακρος,
Ἢ καὶ κυρτὸς ἄγαν, οὐ δύνατ' ἄλφα γράφειν.
Εἰ δ' ὄντως οὕτω τοῦτ' ἔστ' ἔχον ὦ ὕπατε ζεῦ,
Εἰς τοὺς κηλήτας ἔρχεται ἡ σοφία.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ποιητὴς ἐλθὼν εἰς ἴσθμια πρὸς τὸν ἀγῶνα,
Εὑρὼν ποιητὰς, εἶπε παρίσθμι' ἔχειν.
Μέλλει δ' ἐξορμᾷν εἰς πύθια· κἂν πάλιν εὕρῃ,
Εἰπεῖν οὐ δύναται καὶ παραπύθι' ἔχω.

Ἀδέσποτον.

Ὠμοβοείου μοι παραθεὶς τόμον ἡλιόδωρε,
Καὶ τρία μοι κεράσας ὠμοβοειότερα,
Εὐθὺ κατακλύζεις ἐπιγράμμασιν. εἰ δ' ἀσεβήσας
Βεβρώκειν τινὰ βοῦν τῶν ἀπὸ τρινακρίας,
Βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανεῖν. εἰ δ' ἔστι τὸ κῦμα
Ἔνθεν μακρὰν, ἄρας εἰς τὸ φρέαρ με βάλε.

Ἀδηλον.

Τί ὠφέλησας τὴν πόλιν στίχους γράφων,
Χρυσὸν τοσοῦτον λαμβάνων βλασφημίας,
Πωλῶν ἰάμβους ὡς ἔλαιον ἔμπορος;

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ πρὸς τὸν εἰπόντα, Εἰ μὴ πότνα δίκη χρυσὸν ἀπεστρέφετο.

Παρθένος εὐπατέρεια δίκη, πρέσβειρα πολήων,
Οὐ τὸν ἐν εὐσεβίῃ χρυσὸν ἀποστρέφεται,
Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τάλαντα διὸς πάγχρυσα τελέσθη,
Οἷσι τὰ λαντεύει πάντα νόμον βιότου.
Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
Εἰ μὴ ὁ μηρείων ἐξελάθου χαρίτων.

ΕΙΣ ΠΛΟΙΑ, κεστὸς μαζ

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Οἱ τοῖχοι διόφαντε τὰ κύματα πάντα δέχονται,
Καὶ διὰ τῶν θυρίδων ὠκεανὸς φέρεται.
Δελφίνων δ' ἀγέλαι καὶ νηρέος ἀγλαὰ τέκνα
Ἐν τῷ πλοίῳ σου νηχόμενα βλέπεται.
Ἂν δ' ἀναμείνωμεν, τάχα πλεύσει καὶ τις ἐν ἡμῖν.
Οὐδὲ γὰρ ἔστιν ὕδωρ οὐκ ἔτι τῷ πελάγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς πέλαγος πλέομεν διονύσιε, καὶ γεγέμισται
Τὸ πλοῖον πάντος πανταχόθεν πελάγους.
Αντλεῖται δ' ἀδρίας τυῤῥηνικὸς ἰστρικὸς αἴγων,
Οὐ πλοῖον, πηγὴ δ' ὠκεανοῦ ξυλίνη.
Ο πλίζου καῖσαρ, διονύσιος ἔρχεται ἤδη,
Οὐκ ἔτι ναυκληρεῖν, ἀλλὰ θαλασσοκρατεῖν.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Τὸ σκάφος οὐ βυθὸς εἷλε, (πόθεν βυθός; οὐ γὰρ ἔπλωσεν)
Οὐδὲ νότος· πρὸ νότου δ' ὤλετο καὶ πελάγους.
Ηδη γάρ μιν ἅπασαν ἐπὶ ζυγὰ γομφωθεῖσαν
Ηλεῖφον πεύκης τῇ λιπαρῇ νοτίδι·
Πίσσα δ' ὑπερβρασθεῖσα πυρὸς φλογί, τῇ ἀλλὶ πιστὴν
Τευχομένην, γαίῃ δεῖξεν ἀπιστοτέρην.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ θετταλοῦ.

Εἶχε φίλων λέμβον σωτήριχον, ἀλλ' ἐν ἐκείνῳ
Σωθῆν' οὐδὲ ζεὺς αὐτὸς ἴσως δυνάται.
Ο ὤνομα γὰρ μόνον ἦν σωτήριχος· οἱ δ' ἐπιβάντες,
Επλεον ἢ παρὰ γῆν, ἢ παρὰ παρσεφόνην.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Εκ ποίων ἔταμες, διονύσιε τὰ ξύλα ταῦτα
Λατομιῶν; ποίων τὸ σκάφος ἐστὶ μύλων;
Εἰ γὰρ ἐγώ τι νοῶ, μολίβου γένος, οὐ δρυός ἐστιν,
Οὐδ' ἐλάτης· μικροῦ ῥιζοβολεῖ τὰ κάτω.
Καὶ τυχὸν, ἐξαπίνης ἔσεται λίθος. εἶτα τὸ χεῖρον,
Γράψει μ' ὡς νιόβην δρᾶμα σαπρὸν μελιτῶν.

ΕΙΣ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΣ,

κετ' μβ'

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Τέκνον ἀναιδείης, ἅμα θέσατε, θρέμμα μορίης,
Εἰπὲ τί βρενθύῃ, μηδὲν ἐπιστάμενος,
Εν μὲν γραμματικοῖς, ὁ πλατωνικός· ἂν δὲ πλάτωνος
Δόγματά τις ζητῇ, γραμματικὸς σὺ πάλιν.

Ἐξ ἑτέρου φεύγεις ἐπὶ θάτερον· οὔτε δὲ τέχνην
Οἶσθα γραμματικὴν, οὔτε πλατωνικὸς εἶ.
Πάντα μὲν οἶδα λέγεις, ἀτελὴς δ' ἐν πᾶσιν ὑπάρχεις·
Γευόμενος πάντων, οὐδὲν ἔχεις ἴδιον.

ΕΙΣ ΠΟΝΗΡΟΥΣ, κετὰ μετὰ

ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Εἴη σοι κατὰ γῆς κούφη κόνις οἰκτρὲ νέαρχε,
Ὄφρα σε ῥηϊδίως ἐξερύσωσι κύνες.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θᾶττον ποιήσει μέλι κάνθαρος, ἢ γάλα κώνωψ,
Ἢ σύ τι ποιήσεις, σκορπίος ὤν, ἀγαθόν.
Οὔτε γὰρ αὐτὸς ἑκὼν τι ποιεῖς, οὔτ' ἄλλον ἀφίης,
Ὡς ἀστὴρ κρονικὸς πᾶσιν ἀπεχθόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μητέρα τίς, πατέρ' ἄλλος ἀπέκτανεν, ἄλλος ἀδελφόν·
Πολλιανὸς τοὺς τρεῖς, πρῶτος ἀπ' οἰδίποδος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὀψέ ποθ' ἡ ποδάγρα τὸν ἑαυτῆς ἄξιον εὗρεν,
Ὃν ποδαγρᾶν πρὸ ἐτῶν ἄξιον ἦν ἑκατόν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μασταύρων ἀφελὼν δύο, γράμματα μάρκε τὰ πρῶτα,
Ἄξιος εἶ πολλῶν τῶν ὑπολειπομένων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θηρίον εἶ παρὰ γράμμα, καὶ ἄνθρωπος διὰ γράμμα,
Ἄξιος εἶ πολλῶν, ὧν παρὰ γράμμα γράφῃ.

ΚΑΛΛΙΟΥ ἀργείου.

Αἰεὶ θηρίον ἦσθα πολύκριτε· νῦν δὲ πεπωκὼς,
Ἐξαπίνης ἐγένου λυσσομενές τι κακόν.
Αἰεί μοι δοκέεις κακὸς ἔμμεναι. οἶνος ἐλέγχει
Τὸν τρόπον· οὐκ ἐγένου νῦν κακὸς, ἀλλ' ἐφάνης.

ΔΗΜΟΔΟΚΟΥ.

Καὶ τόδε δημοδόκου, χιοῖ κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ὃς δ' οὔ,
Πάντες πλὴν προκλέους· καὶ προκλέης δὲ χιός.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καππαδόκην πότ' ἔχιδνα κακὴ δάκεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
Κάτθανε γεῦσα μένη αἵματος ἰοβόλου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καππαδόκαι, φαῦλοι μὲν ἀεί· ζώνης δὲ τυχόντες,
Φαυλότεροι· κέρδους δ' εἵνεκα, φαυλότατοι·
Ἦν δ' ἄρα δὶς καὶ τρὶς μεγάλης δράξωνται ἀπήνης,
Δὴ τότε γίγνονται φαυλεπιφαυλότατοι.
Μὴ, λίτομαι βασιλεῦ, μὴ τετράκις, ὄφρα μὴ αὐτὶς
Κόσμος ὀλισθήσῃ καππαδοκιζόμενος.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Εἰπέ μοι εἰρομένῳ κυλλήνιε πῶς κατέδυνε
Λολλιανοῦ ψυχὴ δῶμα τὸ φερσεφόνης.
Θαῦμα μὲν, εἰ σιγῶσα, τυχὸν δέ τι καὶ σὲ διδάσκειν
Ἤθελε· φεῦ, κείνου καὶ νέκυν ἀντιάσαι.

Ἀδέσποτον.

Δαμαγόραν, καὶ λοιμὸν, ἰσόψηφόν τις ἀκούσας,
Ἔστησ' ἀμφοτέρων τὸν τρόπον ἐκ κανόνος.
Εἰς τὸ μέρος δὲ καθείλκετ' ἀνελκυσθὲν τὸ τάλαντον
Δαμαγόρου, λοιμὸν δ' εὗρεν ἐλαφρότερον.

ΑΝΤΙΟΧΟΥ.

Ψυχὴν μὲν γράψαι χαλεπὸν, μορφὴν δὲ χαράξαι,
Ῥᾴδιον· ἀλλ' ἐπὶ τοὶ τοὔμπαλιν ἀμφότερα.
Τῆς μὲν γὰρ ψυχῆς τὸ διάστροφον ἔξω ἄγουσα
Ἐν τοῖς φαινομένοις ἡ φύσις εἰργάσατο·
Τὸν δ' ἐπὶ τῆς μορφῆς θόρυβον, καὶ σώματος ὕβριν,
Πῶς ἄν τις γράψῃ, μηδ' ἐσιδεῖν ἐθέλων;

Τοῦ αὐτοῦ.

Γαίης ἐκ γαλατῶν μηδ' ἄνθεα· ἧς ἀπὸ κόλπων,
Ἀνθρώπων ὀλέτειραι ἐριννύες ἐβλάστησαν.

ΕΙΣ ΠΟΡΔΗΝ, κεῖτο μέλος

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Πορδὴ ἀποκτείνει πολλοὺς ἀδιέξοδος οὖσα·
Πορδὴ καὶ σώζει, τραυλὸν ἱεῖσα μέλος.

Ο ὐκχωῦ εἰ σώζῃ καὶ ἀποκλείνῃ πάλι πορδή,
Τοῖς βασιλεῦσιν ἴσην πορδὴν ἔχῃ δωάμιν.

ΕΙΣ ΓΑΡΟΡΙΣΤΑΣ, κεζ μεζ

ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Κἂν μέζεις ἡ ἐκκλέοις τηλοῦ ἔλθῃς προείζων,
Γῆς μέσσης αὐθρώποις πᾶσιν ἴσον σε μθύῃ·
Κείσῃ δ' ἱρῷ ὁμοῖος, ἔχων ὀβολοῦ πλέον οὐδέν,
Εἰς τιὼ σὸν ἔτι σὴν χθῦ ἀναλυόμθυος.

ΕΙΣ ΡΗΤΟΡΑΣ, κεζ μςζ

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Χοιείδην καὶ βοῶ ἀπολώλεκα, καὶ μίαν ἄγκα,
Ων χάειν εἴληφας μαθάειον μθυέκλεις.
Οὔτε δέ μοι κοινόν τι τοῖς ὀθρυάδθυ γεθύηται,
Οὔτ' ἀπάγω κλέοντας ὁδοὺς ἀπὸ θερμοπυλῶν·
Ἀλλὰ τοῖς βὐτυχίδαι ἔχμθυ χρίσιν· ὥστε τί ποιῇ
Ἐνθάδε μοι ξέρξης καὶ λακεδαιμόνιοι;
Γλήν καί μοι μνήσθητι νόμου χάειν· ἢ μέγα κεκράξω,
Ἀλλα λέγ' μθυέκλεις, ἄλλα δ' χοιείδην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐ δέχεται μῦρίων τὸν ῥήτορα νεκρὸν ὁ πλούτων,
Εἰπών, ἀρκείτω κέρβερος ὧδε κύων.
Εἰ δ' ἐθέλῃς πλούτου, ἐξίοντι, καὶ μθυίτων
Τῷ μθυοποιητῇ, καὶ λιτοῦ μθυέτω.
Οὐδὲν γὰρ σοι χεῖθεν ἔχω κακόν, ἄγγελος αὖ ἐλθών
Ὡς δὲ θλοικίζῃ ῥοῦφος ὁ γραμματικός.

ΚΕΡΕΑΛΙΟΥ.

Οὐ δ' λέγειν ὠδάσιμα χὴ ἀπὸ καὶ ῥήματα πέντε,
Εὐζήλως ὅστις καὶ φεγνίμως μθυετᾶν.
Οὐδὲ γὰ εἰ κάρκαιρε, καὶ εἰ κναβῇ, τό, τε σίζῃ,
Καὶ κελάρυζε, λέγῃς, βὐθὺς ὁμπερος ἔσῃ.
Νοιῶ ὑποκεῖσθαι δεῖ τοῖς γράμμασι, χὴ φράσιν αὐτ'
Εἶναι κοινοτέραν, ὥστε νοῆν ἃ λέγῃς.

Ἀδηλον.

Εἰκὼν ἡ σέξτου μθυετᾶ, σέξτος δὲ σιωπᾶ.

Ρήτωρ ἐῶ εἰκών· ὁ δὲ ῥήτωρ, εἰκόνος εἰκών.

ΑΒΒΙΑΝΟΥ.

Ε πλὰ σολοικισμοὺς φλάκκῳ τὰς ῥήτορι δῶρον
Γ έμψας, αὐτέλαβον πέντε δραχμοίους.
Καὶ νῦν μοὶ φησιν τούτους ἀριθμῷ σοι ἐπέμψα,
Τοῦ λοιποῦ δὲ μέτρῳ, τοῖς κώφροσιν ἐρχόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ρήτωρ ἑξαπίνης ἀσιατικός· οὐδὲν ἄπιστον·
Καὶ τοῦτ' ἐν ῥηδαίς νιφὶ γέγονεν ὀρτέμας.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Μηδὲ λαλῶν σοφόν ἐσολοίκισε φλάκκος ὁ ῥήτωρ.
Καὶ μηδὲν χαίρων, οὐθὺς ἐχαρίσατο,
Καὶ τῇ χθεὶ τὰ λοιπὰ σολοικίζῃ διανυθέων.
Κἀγὼ σ' αὐτὸν ἰδών, ὀρθόν σου δέδεται.

ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Αρκαδικὴν πῶλον κατ' ἰσθμιον ἁρκάδι δῶρον
Ε ρμείης ῥήτωρ ἧκεν ἀθηναγόρας.
Εἰ μὴ καὶ ῥήτωρ κατ' ἰσθμιον, οἷσομεν ἑρμῆ·
Εἰ δ' ὕπερ, ἁρκείτω, ἧκεν ἀθηναγόρας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ βούλῃ τὸν παῖδα διδάξαι ῥήτορα παῦλε,
Ως οὗτοι πολίτες γράμματα μὴ μαθέτω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ρήτορα μαῦρον ἰδών, ἀπεθαύμασα, τὸν βαρύχλωρον,
Τέχνης ῥητορικῆς δαίμονα λευκοφόρον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αὐτὸν ὁρῶ σε μέδων τὸν ῥήτορα· φεῦ, τί θαῦμα.
Στειλάμενος σιγᾷς; οὐδὲν ὁμοιότερον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ρήτορος ἄλλ' εἰκών· ὁ δὲ ῥήτωρ, ῥήτορος εἰκών.
Καὶ πῶς; οὐ λαλέῃ. οὐδὲν ὁμοιότερον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πολλοῦ δεῖ, καὶ σφὶν, καὶ τοῖς πρὶν ἔναγχα, δικαιοῖ
Ανδρες· καὶ, λέγε δὴ τὸν νόμον ἐνθάδε μοι,

Κ αὶ ταυτὶ, καὶ μᾶλλ, καὶ τετραάκοντα, καὶ ἄττα,
Σ κελετίζουσ· καίτοι νὴ δία, καὶ μὰ δία,
Ρ ήτωρ ὅστις κρίττων, καὶ παιδία πολλὰ διδάσκει.
Γ ενοῦ δ' αὐτῆς γε, φάθι, καὶ μίνυνθά τι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ν ήπιε, πῶς σε λέληθε δίκης ζυγὸς, οὐδὲ νοεῖς δὲ
Α νδράσιν οὐχ ὁσίοις ψῆφον ὀφλισκάνων;
Ρ ήτηρ πιστεύῃ πυκινόφρονι, σῇ τε μερίμνῃ,
Π οικίλον αὐδήσας μῦθον ἐπισταμένῃ;
Ε λπίζων δ' ἔξεσθ' ἡμῖν δ' οὐκ οἶδεν ἀμείνω
Τ ῆς σῆς κλεμματικῆς παίγνια φαυλοσύνης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ρ ήτορα τοιοῦτόν φησιν αἰνὴν δείλαιος ἀπελθών,
Η ρετό μιν τίνος ἀμφὶ δικασσολίης.
Η μετέρη θεράπαινα φύλλ' ποτ' ἔτ' ἐν δέπαϊ βύρων,
Α λλοτρίῳ τ' ἐπὶ λάτριν ἐπισταμένη,
Ζ ώσεν ἑῷ θεράποντι· τέκεν δ' ὑπὸ παῖδας ἑκείνῳ.
Κ αὶ τίνι δουλοσύνῃ εἰσὶ δικαιότεροι;
Ο ς δ' ὅτε μερμήριξε, καὶ ἔδρακε βίβλον ἑκάστην,
Ε ἶπεν ἐπισφρίξας γυρὸν ἐπισκώπιον,
Η σοὶ, ἢ τῷ ἑλόντι τεκὼν θεράπαιναν ἀνάγκη
Δ ουλοσύνῃ κείνοις ὧν χάριν ἐξερέεις.
Δ ίζεο δ' ὀψομένοντα δικασσολον· ἦλθε δ' ἀοιδὴ
Ψ ῆφον ἀφοτέρῳ, εἴτε δίκαια λέγοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θ αυμάζω μοι ἔπεισιν ὅπως βυτὸς ἐστὶ σοφιστὴς,
Μ ήτε λόγον κοινὸν, μήτε λογισμὸν ἔχων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θ ᾶττον ἐλαφρὸς λυκάων κέρκας, ταλαὸς τε χελώνας
Ε ὑρὺν, ἢ δόκιμον ῥήτορα καππαδόκην.

ΣΥΜΠΟΤΙΚΑ ΑΣΤΕΙΣΜΑΤΑ, ΧΞΔ μΖΔ

Αδέσποτον.

Η θελον αὖ πλουτεῖν ὡς πλούσιος ἐν ποτε κροῖσος,
Κ αὶ βασιλὰς ἐν τῆς μεγάλης ἀσίης·

Αλλ' ὅταν ἐμβλέψω νικάνδρεα τὸν Θερπηδόν,
Καὶ γλωσσοτὸς τί ποιῆ ζωῦτα τὰ γλωσσόκομα,
Ἀκλιὼ που πάσας, καὶ ταῖς κοτύλαις ἐπιβρέξας,
Τιὼ ἀσιάν πωλῶ σοὶς μύρα καὶ στεφάνοις.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Οὐδεὶς τὴν ἰδίαν συνεχῶς χρείδημε γυναῖκα.
Ἀινῶ δ' ἐκ ψυχῆς τερπόμενος δυάταν·
Οὕτως ἡ φύσις ὀρθὴ φιλόκτισος, ἀλλότριος χρεών·
Καὶ ζητεῖ δ' ἄλλην τὴν ξενοκυπάτιν.

Ἀδέσποτον.

Μὴ μύρα, μὴ στεφάνοις λιθίναις σπλάγχνοις χρείζου,
Μηδὲ τὸ πῦρ φλέξῃς εἰς κενὸν ἡδυπνοΐην.
Ζῶντί μοι εἴ τι θέλῃς, χάρισαι· τέφρῃ δ' μεθύσκων,
Γῆλθεν ποιήσῃς, κοὐκ ὀθνείων πίεται.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Μὴ πάλιμοι μὴ δόρπον, ὅτ' οὐκ ἔτι χαρτέρα πείθω,
Οὐθατα, καὶ χοίρων ἄρτι τιθῆς τεμάχη.
Οὐδὲ γὰρ ἐργοπόνοισι μὴ σάλπιγξ ὄρνιθος ἀκμῆος
Χρήσιμος, οὐ ναύταις ἐν λιμένι ζέφυρος.

ΑΛΚΑΙΟΥ.

Πίομαι ὦ λίθε κἄτι πολὺ πλέον ἢ πίε κύκλωψ,
Νηδὺς ἀνδρομέων πλησάμενος κρεάων.
Πίομαι· ὡς ὄφελόν γε δι' ἕγκατα ἔμπροσθ' ἀρύξας,
Βρέγμα φιλιππείης ὀξέπιον κεφαλῆς.
Ὅστε ἑταιρείοιο θοὰ κρητῆρι φόνοιο
Γεύσατ', ἐν ἀκρήτῳ φάρμακα χευάμενος.

ΑΒΒΙΑΝΟΥ.

Ἐλθὲς ὅπως ξενίαν κληθεὶς ὅτε κῶμός μοι ὕπνου,
Τύλη ἐπικλίνθω γοργόνος ἢ νιόβης.
Ἦν δ' ἐλθὼν μὴ ὕφηνεν, ἀπέστρισε δ' ἢ πελεκήσας·
Ἐκ τῶν λατομιῶν ἦλθε εἰς τὰ σοὰ κλοῦ.
Ἐξ ἧς εἰ μὴ θᾶττον ἐπηλθόμεν, σοὶ κλῖνος ἂν μοι
Τιὼ τύλιν σπλῖνα ἢ Θερὼ εἰργάσατο.

ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Καὶ πίνε καὶ τέρπου δημόκριτε· ἡδὺ γὰρ ἐς αἰεὶ
Γιγνόμεθ', οὐδ' αἰεὶ τέρψιος ἐξίεμεθα.
Καὶ στεφάνοις κεφαλὰς πυκασώμεθα, καὶ μυρίσωμεν
Αὐτούς, πρὶν τύμβοις ταῦτα φέρειν ἑτέρους.
Νῶν ἐν ἐμοὶ πιέτω μέθυ τοπλέον ὀστέα πάμα,
Νεκρὰ δὲ δὴ καὶ λίθων αὐτὰ καλὰ κλυσάτω.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ϑεπαλθ̄δ.

Φάγεθ' ὅσοι λέκκας, ἢ λοφυίδας, ἢ καμισήνας
Ἁδετε, ποιητῶν φῦλον ἀχαριτολόγων·
Οἵτ' ἐπέων κόσμον λελιγυσμένον ἀσκήσαντες,
Κρουνὸς ἐξ ἱερᾶς πίνετε λιτὸν ὕδωρ.
Σήμερον ἐκ χιλόχοιο καὶ ἐκ σενος ἦμαρ ὁμήσω
Σπενδόμενος· κρητὴρ οὐ δέχεθ' ὑδροπότας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ ἑλικὼν βοιῶτε, σὺ μὴ ποτε πολλάκις ὕδωρ
Ἐκ πηγέων ἔβλυσας ἠσιόδῳ·
Νῶν δ' ἡμῖν ἔθ' ὁ κηΰεος ὁμώνυμος αὔσονα βάκχον
Οἰνοχοεῖ κρουνὸς ἐξ ἀμεθυμοτέρης.
Βαλίμιλλον δ' αὖ ἔγωγε πίσῃ τῷδε τόδε κύπελλον
Ἓν μόνον, ἢ τῷδε σοὶ χίλια πηγάσιδος.

ΑΓΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ὑπνώεις ὦ ἔπαρε, ὁ δὲ σκύφος αὐλὸν βοᾷ σε·
Ἔγρεο, μὴ τέρπου μοιρίδιον μελέτην.
Μὴ φείσῃ δίδωρε· λάβεσο δ' ἐς βάκχον ὀλιθὼν,
Ἄγρει· ὅτι σφαγερὸν ζωὸς πότει γόνατος.
Ἔστιν ὅτ' ἦν πόμεθα πολιὸς χρόνος· ἦμος ἔτ' εἰμὶ
Ἡ πολιὴ κροτάφων ἅπτεται ἡμετέρων.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Σὲ δὴ ὁμῶς ἀκρήτῳ μεμεθυσμένος· ἀλλὰ τίς ἆρα
Σῶσαί μ' ἐκ βερμίου γῆα σαλευόμενον;
Ὡς ἄδικον θεὸν ὄψεσθ', ὅθ' οἰώσεκεν αὐτὸς ἐγώ σε
Βάκχε φέρων, ὑπὸ σοῦ τοὔμπαλι πεφεύσομαι.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Οὔ μοι πλειάδων φοβερὴ δύσις, οὐδὲ θαλάσσης
Ὀρυμαγδὸν ὑφέλῳ κῦμα τοῦ σκοπέλῳ,
Οὐδ' ὅταν ἀστράπτῃ μέγας οὐρανὸς· ὡς κακὸν ἄνδρα
Ταρβῶ, καὶ μύθων μνήμονας ὑδροπόας.

ΟΝΕΣΤΟΥ.

Μούσης νουθετοῦσιν φιλοπαίγμονος οὖρετο βάκχος,
Ὦ σκῦλον, ἐν σοὶ κῶμον ἄγων ἥκειτον.
Δὴ γὰρ ἔλεγχον ἔχει γλυκερώτατον, ἔν τε γέλωτι
Κέντρον· χὠ μεθύων αὐτὸν ἐσωφρόνισεν.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Λάθριον ἁρπάσῃν σχολιὸν πόδα χιονὶ χορεύσας,
Ἀγλαΐς τῷ βεμβύλου βοτρυόπαιδα χάριν.
Δεσμεῖς δ' οὐχ ἡμᾶς, ὁ λέχεις δέ σε· τίς γὰρ ἔλυτο
Κιανὸν ὑπὸ κροτάφοις, μὴ κεφάσας βεμβύν;

ΟΝΕΣΤΟΥ.

Αὐτοτελὴς ἥδιστος ἀεὶ πότος· ὃς δὲ κ' ἀνάσχῃ,
Υβριστὴς οἴνῳ τ' ὄντι καὶ οἰνοπότης.
Τὸν μὲν γὰρ γαῖη τε φέρει κρύφα· τὸν δ' ὑπὸ γαίῃ
Πολλάκι τε λήθης ἤγαγε πικρὸν ὕδωρ.
Πολυμεθεῖς χαίροιτε· τὸ δ' ὅπασσον ἥδυ ποθεῦσαι
Μέτρον, ἐμοὶ πάσης ἄρχιον εὐφροσύνης.

ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ κυζικηνοῦ.

Ἀνθρωποι, δείλης ὀψινομεῦντες ἐπ' ἠῶ δὲ γλίσχρως
Ὄρθρος, ἐπ' ἀλλήλοις ἥρες ἐγειρόμεθα.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Οὔ μοι μέλει γύγαο
Τοῦ σαρδίων ἄνακτος·
Οὔθ' ἁρπάζει με ζῆλος,
Οὐδὲ φθονοῦ τυράννοις.
Ἐμοὶ μέλει μύροισι
Καταβρέχειν ὑπήνην,
Ἐμοὶ μέλει ῥόδοισι
Καζαστέφειν κάρηνα.

Τὸ σήμερον μοῖρά μοι,
Τὸ δὴ αὔριον τίς οἶδε;

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν ἀξύγυιον τορβύσας
Ἡ φαῖσέ μοι ποίησον,
Γ' ἀνοπλίαν μὴ οὐχί·
(Τί γὰρ μάχαιρα κἀμοί;)
Ποτήριον δὲ χεῖλον
Οσον δυὼ βάθυνον.
Γοίᾳ δέ μοι κατ' αὐτοῦ
Μηδ' ἄτρα, μηδ' ἀμάξας,
Μὴ ζυγὸν ὠδίνων·
Ἀλλ' ἀμπέλοις χλοώσας,
Καὶ βότρυας γλυκαίνας,
Σιὼ τῷ καλῷ λυαίῳ.

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Γηραλέον με γυναῖκες ἀποσκώπτουσι, λέγουσαι
Εἰς ὃ κάκιστον ὁρᾶν λείψανον ἡλικίης.
Ἀλλ' ἐγὼ εἰ λύκος φορέω τρίχας, εἴτε μύγαινας,
Οὐκ ἀλέγω, βιότου τοῦτος τέλος ἐρχόμενος.
Εὐώδμοις δὲ μύροισι καὶ ὑπερανθέσι στεφάνοισι,
Καὶ βεβυμένῳ παύω φρενοπλάνους ἀγαλέας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δὸς πιέειν, ἵνα βάκχος ἀποσκεδάσω μερίμνας,
Ρηγμυλίας καθαρᾶς ὑπὲρ ἁλίοις φιάλαις.

Ἀδηλον.

Πῖνε, καὶ ὑφραίνου. τί γὰρ αὔριον, ἢ τί τὸ μέλλον,
Οὐδεὶς γιγνώσκει. μὴ τρέχε, μὴ σπεύδε.
Ὡς δυάσας χάρισαι, μετάδος, φάγε, σπεῦδε λογίζου.
Τὸ ζῆν τοῦ μὴ ζῆν οὐδὲν ὅλως ἀπέχει.
Πᾶς ὁ βίος τοιόσδε, ῥοπὴν μόνον αὖ τις ἑλάβῃ τις·
Ἂν δὲ θάνῃς, ἕτερος πάντα· σὺ δ' οὐδὲν ἔχεις.

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Γαστέρα μὲν στοὰ λακίλοφρων δώδεκα βάκχῳ
Οἰνοπίων, ἔμπης δ' οὐκ ἀπέθηκε δέπας·
Ἀλλ' ἔτι δινῳῶν, ἰδίῃ κατεμέμφετο χειρὶ
Ὡς ἀπὸ κρητῆρος μηδὲν ἀφυσαμένῃ.
Οἱ δὲ νέοι ῥείζοισι, καὶ οὐ θένος οὐδ' ἀπ' ἀριθμοῦ
Τὰς κυλίκας γνῶναι τὰς ἔτι πινομένας.
Πῖνε γέρον, καὶ ζῆθι· μάτην δ' ἄρα θεῖος ὅμηρος
Τειρεσίαν πολιῷ οὐ νεότητος ἔφη.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ.

Ἤθελον οὐ χρυσόν τε καὶ ἄσπετα μυρία γαίης,
Οὐδ' ὅσα τὰς θήβας εἶπεν Ὅμηρος ἔχειν,
Ἀλλ' ἵνα μοι ξηρόεσσα κύλιξ βλύσειε λυαίῳ,
Χείλεος ἀενάῳ ναματι λουομένου,
Καὶ γλαφυρὸν στεφέτην φίλων χορὸς· οἱ δὲ παρεῖσαν
Ἀνέρες ἐργατίνας κάμμορον ἐφ' ἡμερίσιν.
Οὗτος ἐμοὶ πολιὸς ὅλβος, ἀεὶ φίλος· οὐδ' ἀλεγίζω
Τῶν χρυσέων ὑπάτων, τὸν φιάλιον κατέχων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Χαῦδοπόται, βασιλῆος ἀεθλητῆρες ἰάκχου,
Ἔργα κυπελλομάχου χεῖσομαι εἰλαπίνης,
Ἰκαρίου ἀπένδοντες ἀφυδέα δῶρα λυαίου.
Ἄλλοισιν μελέτω τερπολέμοιο γέρα,
Ἠὲ βόες, καὶ ἄροτρα, καὶ ἰσοδόμοι, καὶ ἐλέπτη,
Καὶ σάκος, ἁρπαλυμὴς ἵππια φερσεφόνης.
Εἴ ποτε δὲ σομάτεσσι βοὴν τινα βρῶσιν ἀνάγκη,
Ἀκαφὶς οἰνοπόταις ἄρκιος ἡ βεμμίου.

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Σπείσομαι οἰνοποτῆρες ἐγρόμενοι γλώσσῃ λυαίῳ,
Ὡς σομαι ἀνδροφόνον φευγέτιδα ταῖς φιάλαις.
Σὶ δοκέω δ' ἀγραύλοις αἰὴρ βαρύμοχθος ἰδήοις
Γαστρὶ μιγαμπέπλου μητέρα φερσεφόνης.
Ταυροφόνων δ' ἀμέγαρτα χὴ αἱμαλέων κρέα δόρπων
Θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς λείψομαι ὠμοβόροις.

Οσέα δ' αὖ νεπόδων ζαμεσίχροα χείλεσι φωτῶν
Εἴξατο οἷς ἀίδης φίλτερος ἠελίου.
Ἡ μὶν δ' ὀλβιόδωρον ἀεὶ μέθυ, καὶ βόσις ἔστω
Καὶ ποτόν· ἀμβροσίαν δ' ἄλλος ἔχειν ἐθέλοι.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου.

Χθιζὸν ἐμοὶ νοσέοντι παρίστατο δῖος ἀνὴρ
Ἰητὴς, δεπάων νέκταρ ἀπειπάμενος·
Εἶπε δ' ὕδωρ πῖναι αἰεμώλιος· οὐδὲ ἐδιδάχθη
Οἶνος μεθύπτων οἶνον ὁ μηδὲ ἔφη.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πᾶσι θανὼν μεθύουσιν ὀφείλεται, οὐδὲ τίς ἐστὶν
Ἄξιον εἰ ζήσῃ, θνητὸς ὑπισάμενος.
Τοῦτο σαφὼς ἄνθρωπε μαθὼν, σὺ φρόνει σεαυτὸν,
Λήθην τὸ θανάτου τὸν βεβιωμὸν κατέχων.
Τέρπεο, καὶ σκίρτα, τὸν ἐφημέριον βίον ἕλκων·
Τἄλλα ὑπὸ πρώτα τύχῃ τοξεύματα δὸς διέπειν.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου.

Ἀνέρες οἵσι μέμηλεν ἀπήμονος ὄργια βάκχου,
Ἐλπίσιν ἡμείδων ῥίψατε τὴν πενίην.
Ἀὐτὰρ ἐμοὶ κρητὴρ μὺθος ἔοι δέπας. ἀὐγὴ δὲ, λιτὸς,
Ἀὐγὴ πῖδος, λιπαρῆς ἔνδοθεν ὀφθαλμός.
Ἀὐτίκα δ' ἡμετέροιο πιὼν κρητῆρος λυαίου,
Παμποίκιλα φράσομαι μῦθον ἐθέλω.
Οὐ δόμεω ὑπὸ θάλασσαν ἀμείλιχον, οὐδὲ κεραυνοὺς,
Γῆθεν ἀταρβήτου θάρσος ἔχων βεβιοῦ.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Ἡμεῖς μὺθ' πατέοντες ἀπείρονα καρπὸν ἀκάχου,
Ἀμμιγα βακχευτὶ ῥυθμὸν ἀνεπλέκομεν·
Ἡδὺ δ' ἄασεν οἶδμα κατέρρεεν· οἷα δὲ λέμβοι,
Κισσύβια γλυκερῶν νήχετ' ἀφ' ὑγρὸν ῥοθίων·
Οἷσιν χρυσοκάρηνοι, ἑέδειν ποτὸν ἰὼ μῦθ' ἤδη,
Θερμῶν νηϊάδων οὐ μάλα δολόμυθοι.
Ἦ καλὴ ποτὶ λίμνην ὑγροκύπουσα ῥοδόφθη
Μαρμαρυγῇ κάλλους νᾶμα κατηγλάϊσεν.

Γ αὐτων δ' ἐκδεδόνλωτο θοαὶ φρένες, οὐδέ τις ἡμέων
Η εν ὃς οὐ βάκχῳ δάμνατο καὶ πᾶφίῃ.
Τ λήμονες· ἀλλ' ὁ μὲ εἶρπε πρὰ ποσὶν ἄφθονος ἡμῖν,
Τ ῆς δ' αὖ' ὑπ' ἐλπωρῇ μοιῶον ἐπαιζόμεθα.

Αδηλον, οἱ δὲ ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ο ὐδὲν ἀμῆρτήσας, ἠμόμλιν ὧδέ τ' με τεχόντων·
Γ εννηθεὶς δ' ὁ πάλας ἔρχομαι εἰς ἀίδλω.
Ω μίξις ἠμεων θανατηφόρος· ὤμοι ἀνάγκης
Η με τοσσπελάσας τῷ ζυγρῷ θανάτῳ.
Ο ὐδὲν ἐών, ἠμόμην· πάλιν ἔσομαι ὡς πάρος, οὐδέν.
Ο ὐδὲν καὶ μηδὲν τῷ μερόπων ὁ ἠύος.

Λ οιπόν μοι ὁ κύπελλον ἀποσίλβωσον ἑταῖρε,
Κ αὶ λύπης λήθλω τὸν βέμιον πύρεχε.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Α ρχαίη σιώδυπνε, καὶ πλικὰ μέτρα φιλθῦσα,
Ε ὖλαλε, τρηὺ ἠλωσ, ὕσμε, μακροφάρυγξ,
Α ἰὲν ἐμῆς πενίης βεκχυσύμβολε, μυσιλάγμνε,
Η λθες ὅμως ἐμλὶ χειρὶ ποτε χρόνιος.
Α ἰθ' ὄφελες καὶ ἄμικλος αὐρμφθυτός τε πύδναι,
Α φθονος, ὡς κούρη τοῖς πόσιν ἐρχομλύῃ.

Αδηλον.

Τ αὐπᾶλος οὐδὲν ἔτεσσε· πνεματομλύων δ' ὑπὸ θυμὸν
Κ αρπὸς ὑπ' κεφαλῆς αὐτὸν ἔφυσε φυτῶν.
Κ αὶ ταῦτά τοι ξυφῆς κεχεριμλύος, ἦπιον ἐδίψα.
Ε ἰ δὲ καὶ ἐπεσωλμ σῦκα πεπαινόμλυα,
Κ αὶ βεκβίλοις, ἠ μῆλα, τί τηλίκον αὐδράσι νε-
Δ ῖμος ἀπὸ χλωρῶν γίγνεται ἀκροδρύων; (κροῖς
Η μεῖς δ' ἐαθιομλυ κεκλημλύοι ἁλμυρὰ πώματα,
Χ έννια, καὶ τυρούς, χλιὸς ἁλιτὰ λίπη,
Ο ρνια, καὶ μόσχα· μίαν δ' ὑπεπίνομλυ αὐλῖς·
Γ άρομλυ οὐκοῦν σευ τὰ πάλε πικρότερα.

Αδέσποτον.

Α νθεφποις ὀλίγος μλὺ ὁ πᾶς χρόνος ὃν ποτε δῴλει
Ζ ῶμλυ, κὴν πολιὸν γῆρας ἅπασι μλύῃ.

Τῆς δ' ἀκμῆς ἢ μᾶλλον. ὅτ' ἦν χρόνος ὥριος ἡμῖν,
Πάντα χύδην ἔστω, ψαλμός, ἔρως, ποσπόσις.
Χθιζὸν ζωὸν τεῦθεν, γήρως βάρος· οὐδὲ δέκα μηνῶν
εἶσθ'. τοιαύτη σ' οὐκ δέχετ' ὀρχηστύς.

Ἀδηλον, οἱ δὲ ΓΑΛΑΔΑ.

Πῶς ἁλόμην; πόθεν εἰμί; τίνος χάριν ἦλθον; ἀπελθεῖν.
Πῶς δυνάμαι τί μαθεῖν, μηδὲν ὑπισάρμυος;
Οὐδέν' ἐών, ἁλόμην· πάλιν ἔσομαι ὡς πάρος ἦα.
Οὐδὲν καὶ μηδὲν τῶν μερόπων ὁ βίος.
Ἀλλά σύ μοι βάκχοιο φιλήδονον ἔντυνε νᾶμα.
Τοῦτο γάρ ἐστι καλῶν φάρμακον ἀντίδοτον.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ἑρμᾶϊ, σοὶ μὲν ἀφειδίως ἐξ ὠρέων οἴνου
Ἄϊρον, ποσχόμενος πένθος ἔθηκε μέγα.
Οἶνος καὶ κένωσεν ἀπώλεσεν, ὡς ὄφελεν δὲ
Ἡμᾶς· νῦν δ' ἡμεῖς τοῦτον ἀπωλέσαμεν.

ΓΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Ὅστις ἔσω πυρὸς καταλαμβάνῃ οὐκ ἀγρεάζων,
Κείνου ἀμαλθείας ἡ γυνὴ ἐστὶ κέρας.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Τὸν τοῦ διπναρίου νόμον οἴδατε· σήμερον ὑμᾶς
Αὐλεῖ καλῶ καινοῖς δόγμασι συμποσίου.
Οὐ μυθοποιὸς ἐρῶ κατακείμενος· ὅτε πρέξῃς,
Οὗθ' ἕξῃ, τοὺς ποιήματα γραμματικά.

Ἀδηλον.

Ἦν σέφανος πῶϊος, καὶ παῖς ἅμα· νῦν δ' ὁ μὲν ἔρρει,
Γηραλέος, καὶ γεγήρηκ' οὐδὲ φιλοσέφανος,
Τέσσαρα δ' ὧδε ποιήσω σεφάνῳ καλὰ γράμματα πρόσθεν
Ἔσται δ' εἰς ὥρας ἱππασκαπιπαιδίας,
Ἡδὺ τὸ ἀπαπάλιν, δεινυσιοπηγανόδωρος·
Ἐν δ' ἀστρονομίῃ πρωτὶ μολὼν σέφανος.

Ἀδηλον.

Ὦ κίμορες, μὲ λέγουσι δαίμονες ἀνέρες ἄστρων·
Εἰμὶ μὲν, ἀλλ' οὐ μοι τοῦτο σέλδεται μέλει.

Εἰς ἀΐδην πάντεσσι καταίβασις· εἰ δὲ τάχιον
Ἡ μετέρη, μίνῳ θᾶσσον ἐποψόμεθα.
Πίνωμεν. καὶ γὰρ δὴ ἐτήτυμον, εἰς ὁδὸν ἵππος
Οἶνος· ἐπεὶ πεζοῖς ἀτραπὸς εἰς ἀΐδην.

Ἄδηλον.

Πέντε θανὼν κείσῃ κατέχων πόδας· οὐδὲ τὰ τερπνὰ
Ζωῆς, οὐδ' αὐγὰς ὄψεαι ἠελίου.
Ὥστε λαβὼν βάκχου ζωρὸν δέπας ἕλκε γεγηθὼς
Κίγκιε, καλλίστην ἀγκὰς ἔχων ἄλοχον.
Εἰ δέ σοι ἀθάνατος σοφίης νόος, ἴσθι κλεανθῆς
Καὶ ζηνῶν ἀΐδην τὸν βαθὺν ὡς ἔμολον.

Ἄδηλον.

Ἡ πτωχῶν χαρίεσσα πανοπλίη ἀστολάγυνος
Αὕτη, καὶ δροσερῶν ἐκ πετάλων στέφανος,
Καὶ τοῦτο φθιμένοιο προάστιον ἱερὸν ὀστεῦν,
Ἐγκεφάλου ψυχῆς φρούριον ἀκρότατον,
Πῖνε, λέγει τὸ γλύμμα, καὶ ἔσθιε, καὶ περίκεισο
Ἄνθεα. τοιοῦτοι γιγνόμεθ' ἐξαπίνης.

Ἀδέσποτον.

Ἐχθές μοι συνέπινε γυνὴ περὶ ἧς λόγος ἔρρει
Οὐχ ὑγιής· παῖδες θραύσατε τὰς κύλικας.

Ἄδηλον.

Ἑπτὰ τριηκόντεσσιν ἐπέρχονται λυκάβαντες
Ἤδη μοι βιότου σχιζόμεναι σελίδες.

Ξαθίππης συνετῆς ἄγγελοι ἡλικίης.
Ἀλλ' ἔτι μοι ψαλμός τε λάλος κῶμοί τε μέλονται,
Καὶ πῦρ ἀπλήστῳ τύφετ' ἐνὶ κραδίῃ.

Ἄδηλον.

Δός μοι τοὐκ γαίης πεπονημένον ἁδὺ κύπελλον,
Ἃς γενόμην, καὶ ὑφ' ᾧ κείσομ' ἀποφθίμενος.

Ἄδηλον.

Βάκχου μέτρον ἄριστον, ὃ μὴ πολὺ, μηδ' ἐλάχιστον.
Ἔστι γὰρ ἢ λύπης αἴτιος, ἢ μανίης.

Χ αἰρε κιρνάμβυος τειοὶ νύμφαις τέρπατος αὐτός·
Τ ῆμος καὶ θαλάμοις ὅστις ἑτοιμότατος.
Ε ἰ δὲ πολὺς πυθοίσεν, ἀπέρασσαι μὴ ἔρωτα,
Β απίζεται δ' ὕπνῳ λείπνι τὸ θανάτου.

ΕΙΣ ΤΟΛΜΗΡΟΥΣ, καὶ μὴ ΠΑΛΛΑΔΑ.

Μ ηδὲν ἄγαν, τῷ ἐπὶ σοφὸν ὁ σοφώτατος εἶπεν·
Α λλὰ σὺ μὴ πειθεὶς γέροντι, τὸ τ' ἔπαθες.
Κ αὶ λόγιος ὢν ἐὼν, ἀλογώτατον ἔσχες ὀνείδος,
Ω ς ὀπτὴν μήσας οὐρανίης ἀοιδου.
Ο ὕτω πήγασος ἵππος ἀπώλεσε βελλεροφόντιν,
Β ουληθέντα μαθεῖν ἀτροπέτους κανόνας.
Α λ' ὁ μὲν, ἵππον ἔχων, καὶ θαρσαλέον θένος ἥβης·
Γ έρων, σοὶ δὲ χρὴν δοῦπον ἦτορ ἔχων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μ ηδεὶς ζητήσῃ μερόπων ποτὲ καὶ θεὸς εἶναι,
Μ ηδ' ἔρχῃς μεγάλης κόμπον ὑπερφίαλον.
Γ έρων αὐτὸς ἔδειξε· κατιωχθὴ γὰρ ἑπόρθεις,
Θ νητῆς δύτυχίης μηδὲν ἀναχόμενος.
Ω ἦμος ἀνθεφόπων ἀνεμώλιον, ἀβληχόλωτον,
Μ έχρι τέλους βιότου μηδὲν ὀπιζόμενον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γ έροντ' ὡς ὤνόησεν ὁ βάκχελος ἄρτι θανόντα,
Χ ωλεύοντα πλέον, ζωὸν ἔλεξεν ἔπος,
Γ έρον, πῶς, τί παθὼν κατέβης δόμον εἰς ἀΐδαο,
Γ υμνὸς, ἀκήδεστος, ἄχθεα καμνοτάφῳ;
Τ ὸν δὲ μέτ' ὀχθήσας ὑποφώνεε γέροντος ὑὸς,
Β άκχαλε, ὃς τρίτος καὶ θανάτου πρόσθεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ο ἱ δύο καλχήντες τὸν γέροντα ὤλεσαν ὄρκοις,
Τ ὸν μεγάλων ὑπάτων θῶκον ὑποσχόμενοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τ ὼ ἀμμωνιακὴν ἀπάτην ὅτε γέροντος ἔγνω,
Τ οῦ ξενικοῦ θανάτου ἐκ τύθεν ἐρχόμενος,

Τὴν ἰδίην γνώμην κατεμέμψατο, καὶ τὸ μάθημα,
Καὶ τοὺς πειθομένους ἀστρολόγοις ἀλόγοις.

ΕΙΣ ΥΒΡΙΣΤΑΣ,

κετὰ μθ̄ς

Τοῦ αὐτοῦ ΓΑΛΛΑΔΑ.

Υβρίζεις; τί τὸ θαῦμα; τί δυσχερές; ἀλλὰ φέρω σε.
Τῶν γὰρ ὑβριζόντων ἡ θρασύτης κόλασις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πολλὰ λαλεῖς ἄνθρωπε, χαμαὶ δὲ τίθῃ μετὰ μικρόν·
Σίγα, καὶ μελέτα ζῶν ἔτι τὸν θάνατον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἥλιος ἀνθρώποις αὐγῆς θεός· εἰ δὲ καὶ αὐτὸς
Ὑβρίζεν φαίνων, οὐδὲ τὸ φῶς ἐπόθουν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐκ ἐμὲ, τὴν πενίην δὲ καθύβρισας· εἰ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς
Ἦν ἐπὶ γῆς πτωχὸς, κ' αὐτὸς ἔπασχεν ὕβριν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ πένομαι, τί πάθω; τί με μισεῖς οὐκ ἀδικοῦντα;
Γταῖσμα τόδ' ἐστὶ τύχης, οὐκ ἀδίκημα τρόπων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἰνίζειν μὲν ἄριστον, ὁ δὲ ψόγος ἔχθεος ἀρχή·
Ἀλλὰ καλῶς εἰπεῖν, ἀττικόν ἐστι μέλι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῷ πτισάνην πωλοῦντι τὸ κελλίον ἐχθὲς ἔδωκα,
Καὶ φοβερὸν πύκτην σήμερον εὗρον ἔσω.
Ὡς δ' ἔλεγον, σὺ τίς εἶ; πόθεν ἤλυθες ἡμέτερον δῶ;
Πυγμαχίης κατ' ἐμοῦ χεῖρας ἀνέσχεν ἄνω.
Ψύττα δ' ἐγὼ κατέτεινα, φοβεύμους ἄγριον ἄνδρα,
Τὸν πτισάνην πύκτην ἐξαπίνης ὁρόων.
Ἀλλά σε πρὸς πύκτου πολυδεύκεος ἠδὲ καὶ αὐτοῦ
Κάστορος ἱκνοῦμαι, καὶ διὸς ἱκεσίου,
Τὸν πύκτην ἀπόκρουσον ἐμὸν χόλον. οὐ δυνάμαι γὰρ
Πυκτεύειν καθάπαξ μηνὸς ἐπερχομένου.

ΕΙΣ ΦΕΙΔΩΛΟΥΣ,

κετ' ντ

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Οὐ γλήχωνι κρίτων ὁ φιλάργυρος ἀλλὰ διχάλκῳ
Αὐτὸν ἀποσφραίνει, θλιβομένου στομάχου.

Αδηλον.

Πλουτεῖν φασί σε πάντες, ἐγὼ δέ σε φημὶ πένεσθαι.
Χρῆσις γὰρ, πλούτου μάρτυς, ἀπολλόφανες.
Αν μετέχῃς αὐτῶν σύ, σὰ γίγνεται· ἂν δὲ φυλάττῃς
Κληρονόμοις, ἀπὸ νῦν γίγνεται ἀλλότρια.

ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Ψηφίζεις κακόδαιμον· ὁ δὲ χρόνος ὡς τόκον, οὕτω
Καὶ πολιὸν τίκτει γῆρας ἐπαρχόμενον.
Κοὔτε πιὼν, οὔτ' ἄνθος ἐπὶ κροτάφοις ἀναδήσας,
Οὐ μύρον, οὐ γλαφυρὸν γνοὺς τι μαγισμάτιον,
Τεθνήξῃ, πλουτοῦσαν ἀφεὶς μεγάλην διαθήκην,
Εκ πολλῶν ὀβολῶν μοῦνον ἐνεγκάμενος.

ΠΩΛΙΑΝΟΥ.

Χαλκὸν ἔχων, πῶς οὐδὲν ἔχεις, μάθε. πάντα δανείζεις·
Οὕτως οὐδὲν ἔχεις αὐτὸς, ἵν' ἄλλος ἔχῃ.

ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ.

Εχθὲς ἀπάγχεσθαι μαλίων δείναρχος ὁ φείδων
Γλαῦκε, δι' ἓξ χαλκοὺς δύσμορος οὐκ ἔθανεν.
Εξ χαλκῶν ἦν γὰρ τὸ σχοινίον· ἀλλ' ἐδυσώνει,
Εὔωνον ζητῶν ἄλλον ἴσως θάνατον.
Τοῦτο φιλαργυρίας δεινῆς ὅρος, ὅστ' ἀποθνήσκων,
Γλαῦκε, δι' ἓξ χαλκοὺς δύσμορος οὐκ ἔθανεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δακρύει φείδων ὁ φιλάργυρος οὐχ ὅτι θνήσκει,
Αλλ' ὅτι πέντε μνῶν τὴν σορὸν ἐπρίατο.
Ταῦτ' αὐτῷ χαρίσασθε· καὶ ὡς τόπος ἐστὶν ἐν αὐτῇ,
Τῶν πολλῶν τεκνίων ἕν τι προσεμβάλετε.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Θνήσκων ἑρμοκράτης ὁ φιλάργυρος, ὃν ἀφθήκατο
Αὐτὸν τῶν ἰδίων ἔγραφε κληρονόμον.
Ψηφίζων δ' ἀνέκειτο πόσον δώσῃ διεγρθεὶς
Ἡδοῖς μισθοῦ, καὶ τί νοσῶν δαπάνᾳ·
Ὡς δ' ὀβολὸν πλείω δραχμὴν μίαν, ὦ φίλε σωθῇ,
Λοιτὸν ἐθνήσκειν, εἶπε· καὶ ἐξετάθη.
Κεῖτο δὲ τἀδέν' ὤδολον ὀβολοῦ πλέον· οἱ δὲ τὰ κείνου
Χρήματα κληρονόμοι ἥρπασαν ἀσπασίως.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γενιηθὲν τὸ τέκνον κατεπόνισεν αὖλις ὁ κνιπός,
Ψηφίζων αὐτοῦ ἑξομβρίου δαπάνας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ τὸ μὴ ὀκνδεδμώχας, ὁ δ' ἐρεῖ τι δίδως, ὁ δὲ μωμῇς,
Οὐδέποτ' εἰ τοῦ σοῦ κύριος ἐργυρίου.

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Ὦ τῆς ταχίστης ἐρημίης τῆς τοῦ βίου,
Ἀνὴρ δημήτης, τῶν χρόνων γλύφων τόκους,
Τέθνηκεν οὔθυς ἐν ῥοπῆς καιρῷ βραχεῖ,
Ἐν δακτύλοισι τοὺς τόκους σφίγξων ἔτι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δακτυλικὴν ψῆφόν τις ἔχων τοῦ δακτύλου χρόνων,
Ψήφῳ τοῦ θανάτου προεβλάβεν εἰς ἄιδου.
Ζῇ δ' ἡ ψῆφος νεῦ τοῦ ψηφίζοντος ἑαυτήν,
Ψυχῆς ἐρημίης ἔνθεν ἐλαυνομένης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πλοῦτον μὲν πλουτοῦντος ἔχεις, ψυχὴν δὲ πένητος.
Ὦ τοῖς κληρονόμοις πλούσιε, σοὶ δὲ πένης.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Θρασύμαχε, πλεῖστον πολὺν ὤλεσας ἐξ ὀβολοῦ λῆς,
Εἰς τἀδὲν δ' ἥκεις ἄθλιος ἐξαπίνης,
Φθαμένος, δημίσας, τοκίσας τόκον, ὑδροποτήσας·
Πολλάκι μηδὲ φαγών, ὥστε τι πλέον ἔχειν.
Ἀλλ' εἴ μοι λογίσαιο τὸ πάντα καὶ τότε καὶ νεῦ,
Οὐδὲν ἔλαττον ἔχεις ὧν τότ' ἔδοξας ἔχειν.

ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ.

Ε ἆθες δ᾽ὑπνήσας τρέγεον πόδα, καὶ δεκατᾶῖον
Κ αννα βίνης κρέμβης μήλινον ἀσσάρεον,
Ε ἰπεῖν τὸν καλέσαντα Φυλάσσομαι. ἔστι γὰρ ὀξύς·
Κ αὶ φόβος οὐχ ὁ τυχὼν μή με πάλιν καλέσῃ.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου.

Φ ειδωλός τις ἀνὴρ, ἀφόων ἐμεσαυρὸν ὀνείρῳ,
Η λθ᾽ ἀποθνήσκων, πλούσιον ὕπνον ἔχων·
Ω ς δ᾽ ἴδε τὸ σωτήριον, ἔκιδνεν μὴ κέρδος ὀνείρου,
Ε ξ ὕπνου πενίῃ, αὖτις ἀφυδε πάλιν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Π αῖτες ἅπαξ τρώγουσιν ὅταν δὲ τρέφῃ Σαλαμῖνος,
Ο ἰκασὶ χρισῶμαι δεύτερον ἐρχόμενοι.

ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Ω ς κῆπον τεθυκώς, δεῖπνον προέθηκεν ἀπέλλης,
Ο ἰόμενος βόσκειν αὖτις φίλων σώματα.
Η ν ῥαφανὶς, σέρις ἦν, τῆλις, θρίδακες, σφάσα, βολβοί,
Ω κυμον, ἡδύοσμον, πήγανον, ἀσσάρεον. (ἐμοὶ,
Δ είσας δ᾽ οὐ τούτων μὴ καὶ χόρτον σώσαιτό μοι,
Δ ειπνήσας θέρμοις ἡμιβρεχεῖς ἔφυγον.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Π οιήσας δαπανῶν ἐν ὕπνοις ὁ φιλάργυρος ἕρμων,
Ε κ σωφροσύνης αὐτὸν ἀπηγχόνισεν.

Εἰς εἰκόνα ἀναξάνδρου βασιλέως
ἐν τῷ θυείπῳ.

Ε ἰκόνα σὶ βασιλεῦ κοσμοφθόρε τλῶδε σιδήρου
Α νθεσαν, ὡς χαλκοῦ πολλὸν ἀπημοτέρῳ,
Α ντὶ φόνου, πενίης τ᾽ ὀλοῆς, λιμοῦ τε, καὶ ὀργῆς,
Ο ἷς πολίτας φθείρᾳς ἐν φιλοχρημοσύνῃς.

Εἰς Σ᾽ αὖθις.

Ε γλύθη τῆς σκύλλης χαλεπὴν ἐφήσαντο χάρυβδιν,
Α χθος ὠμηστὴν τὸν ἀναξάνδρου.
Δ είδιθι καὶ σὺ σκύλλα τεαῖς φρεσὶ, μή σε καὶ αὖτις
Β ρώξῃ, χαλκείου δαίμονα κερματίσας.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Εἰ μὲν ζῆς ἐλαφοῦ τὸ μαὸν χρόνον, ἢ κορώνης,
Συγνώμη πλέξον πλοῦτον ἀγλεομύθῳ·
Εἰ δέ τις ἐστὶ βροτῶν οἷς αὐτίκα γῆρας ἰάπτει,
Μή σέ γ' ἀπειρεσίων οἶστρος ἕλῃ κλεακῶν.
Μὴ σὺ μὲν ἀπλήτοισιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀλέσσῃς,
Χρήσωνται δ' ἄλλοι σοῖς ἀγαθοῖς αἰέδλῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μῶ ἀσκληπιάδης ὁ φιλάργυρος εἶδεν ἐν οἴκῳ,
Καί, τί ποιεῖς, φησίν, φίλτατε μοῦ πρὸ ἐμοί;
Ἡδὺ δ' ὁ μοῦς γελάσας, μηδὲν φίλε, φησί, φοβηθῇς·
Οὐχὶ σοφῆς σοὶ δὰ χρήζομεν, ἀλλὰ μονῆς.

Ἀδήλου.

Ἀργυρέῃ λιμῷ τις, ἐς εἰλαπίνην με καλέσας,
Ἐκλαυε, πεινώντας τοὺς πίνακας φορέων.
Ὀθνείοις δ' ἔφην ἐν ἀργυροφεγγεῖ λιμῷ,
Τοῦ μοι χορτάσιν ὀστρακίνων πινάκων;

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐξήτουν πινάκων πόθεν οἴωμα τῶνδε καλέσω.
Καὶ δὰ σοὶ κλητεῖς, δοῦλον ὅθεν λέγεται.
Εἶπας γὰρ μεγάλης μεγάλους πίνακας προθήκας,
Ὀργανα τοῦ λιμοῦ πεινώντας πίνακας.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μή με κάλει δίσκων ὑπὲρ ὀργυρέων λιμοφορήων,
Βρωτιόν μοι φορέων τὸν κολοκυνθάδα.
Ἀργυρέῳ ὕλῃ οὐ πεινῶντι μύθῳ δὰ καλοῦμαι,
Λιμῷ κρημνίζων τοὺς μύθεους πίνακας.
Ζήτει νηστεύοντας ἐς ἀργαλέην ὑποδοχήν,
Καὶ τότε θαυμάσῃ, κοῦφον ἄσημον ἔχων.

Ἀδήλου.

Πολλὰς μυελάδας φησὶ ζῆτε μίδωρος,
Καὶ μηδὲν δαπανῶν, ζῇ βίον ἡμιόνων,
Πολλάκις αἰ χρυσοῦ πιμελέα φόρτον ἔχουσαι
Πολλὸν ὑπὲρ νώτου, χόρτον ἔδουσι μόνον.

ΕΙΣ ΦΘΟΝΕΡΟΥΣ, ϰξζ ναζ

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Μ ακροτέρῳ ϛαυρῷ ϛαυροῦμενον ἄλλον ἑαυτοῦ
Ο φθονερὸς δρᾶφων ἐγλεῖ ἰδὼν ἑτάκη.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ, ϰξζ νβζ

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Ε ἶναι μὲν κυνικὸν σε μὲν ἐϛρατῆ, καὶ νοῦν πόδητον,
Κ αὶ ῥιγοῦν, ὁππόθεὶς αὐτὸν ἐλέγχῃ καθόλου·
Α ν δὲ πλαπάζῃς ἄρτοις ἢ κλάσματ' αἰσχρῶς,
Κ αὶ γὼ ῥάβδον ἔχω, καὶ σὲ λέγουσι κύνα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Π ᾶς ὅς οὐ γ' ἦ πωγὼν ϲ' ἀγράμματος, οὐκ ἔτ' ἀγήθῃ,
Ω ς ϲωφρὼν, οὐδ' ἄρῃ φορτία μαθαείου·
Α λλὰ τρέφε πώγωνα, καὶ ὐκ τελόδου ξύλον ἄρας,
Τ ῆς ἀρετῆς εἶναι φησὶν ὁ τραγοτοκύων.
Ε ρμοδότου τόδε δόγμα· Ὃ πώγωσοφον· εἴ τις ἀχαλκεῖ,
Μ ηκέτι πειναάτω, θεὶς Ὃ χιτωνάριον.

ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Ο ὗτος ὁ τῆς ἀρετῆς ἀδάμας βαρὺς, οὗτ' ὁ πωγὼν
Π ᾶσιν ὑπερπλήσων, οὗτ' ὁ ῥιγομάχας,
Κ αὶ πώγωνα τρέφων, ἐάλω· τί γάρ; ἀτρεπὲς εἰπεῖν·
Α λλ' ἐάλω ποιῶν ἔργα κακοσμάχων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ο ἵᾳ τὸν πώγωνα φρενῶν ποιητικὸν εἶναι,
Κ αὶ δοκεῖ τοῦτο τρέφε φίλτατε μυσοσόφων·
Κ ἄφρον, ἐμοὶ πειθεὶς, ϲαχέως. οὗτ' γὰρ ὁ πώγων,
Φ θειρῶν ποιητὴς, οὐχὶ φρενῶν γέγονεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ω ' γαθὲ, καὶ μῶν οὖν, καὶ ποῖ δὴ, καὶ πόθεν ὦ τοῦ,
Κ αὶ θαμὰ, καὶ φέρε δὴ, καὶ κομιδῆ, καὶ ἴθι,
Κ αὶ σόλιον, μάλιον, πωγώνιον, ἄμιον ἔξω,
Ε κ τούτων ἡνῶ βύδοκιμεῖ ϲοφία.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Αἰάζ᾽ πόρη τε καὶ ἡ φάκελδον ἄριστον
Βειθυσινωπίτου δεξιλώδες ῥόπαλον,
Καὶ ὃ χάλκω ῥυπόωντι πίνῳ πεπαλαγμένον ἔαθος,
Διπλάσιον χρυσῶν ἀντίπαλον νικάδων,
Οἳ τοι τεοῖς ὤμοισι μαίνεται· ἰὼ γὰρ ὁ μάχος,
Οὐράνιος· σὺ δ᾽ ἔφις οὐκ ἀσπίδι σῇσι κύων.
Ἀλλὰ μέθες, μέθες ὅπλα τὰ μὴ σέθεν· ἀλλο λεόντων,
Ἄλλο γλυφιτῶν ἔργον ὄρωρε τεράων.

ΠΑΛΛΑΔΑ εἰς Θεμίστιον τὸν φιλόσοφον, γλυπτὸν ὑπάρχον κωνσταντινουπόλεως, ὅτι οὐδενὶ ἀνδρὶ καὶ οὐ ἀλεντῶς.

Ἀντυγος οὐρανίης ἐπιφρήμνος, ἐς πόδον ἦλθες
Ἀντυγος ἀργυρέης, αἰχμὴ ἀπειρέσιον.
Ἦ θαῦ ποτε χρείαντων, ἀοῦτις δ᾽ ἐγλύου πολὺ χείρων·
Δοῦρ᾽ ἀναδῆλ καὶ τὸν νεῶν γὰρ ἄνω κατέβης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ ὃ τρέφυν πώγωνα δοκεῖ σοφίαν τεκμαίρειν,
Καὶ τράγος βὺ πώγων, βύσολος ὅστις πλατῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄλλον ἀριστοτέλειον, νικήτρατον, ἰσοπλάτωνα,
Σκινδαλμοφεναξὴν ἀμφυτάτης Θρίνης,
Τοῖα περὶ ψυχῆς τις ἀείρετο, πῶς θέμις εἰπεῖν;
Τὶ ὦ ψυχοὶ θνητοὶ, ἢ πάλιν ἀθάνατον;
Σῶμα δὲ δεῖ καλέειν, ἢ ἀσώματον; ἢ δὲ νοητοῖς
Τακλέον, ἢ λεπτοῖς, ἢ ὃ σπερμοφότερον;
Ἀτὰρ ὁ τὰς βίβλους ἀνελέξατο τῶν μετεώρων,
Καὶ ὃ περὶ ψυχῆς ἔργον ἀριστοτέλους.
Καὶ τῷδ᾽ ἀτῷ φαίδωνι πλατωνικὸν ὕψος ὀπτεύσας,
Πᾶσαν ἐνησκήκη πρόσθεν ἀτρεκίλλω.
Εἶτα περιστέλλων ὃ τειρώνιον, εἶτα γλυκείου
Ἀκρα καταψήχων, τὶ λύσιν ὀξέφερεν.
Εἴπερ ὅλως ὅστι ψυχὴ φύσις, (τόδε γὰρ οἶδα)
Ἡ θνητὴ πρότερος ὅστιν, ἢ ἀθάνατος,

Σ τεγνοφυὴς, ἡ αὐλὸς ὅταν σὶ ἀχέοντα φρήσῃς,
Κ ᾄδῃ δ' ἡμερτὲς γώσεαι ὡς ὁ πλάτων.
Ε ἰ σὶ ἐθέλῃς, τ' παῖδα κλεόμβροτον ἀμβρακιώτην
Μ ιμοῦ, καὶ τεγέων σὸν δέμας ἐκχάλασον·
Κ αί κεν ὑπαγνοίης δίχα σώματος αὐτίκα σαυτὸν,
Μ οιῶον ὄφρ ζητεῖς, τῶθ' ὑπολῃπόμβος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μοναχοὶ, τί τοσοῖδε; τόσοι δέ τε, πῶς πάλι μοιῶοι;
Ω πληθὺς μοναχῶν, ψευσαμένη μονάδα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ πωγωνοφόρου κυνικοῦ τῦ βακχεωσαμένου
Εἴδωλόν σὶ δείπνῳ τιὼ μεγαλίῳ ζωφίῳ.
Θέρμων μὲν γὰρ ἔτοιμον ἀπέφερτο καὶ ῥαφανίδων,
Μὴ δεῖν δουλεύειν γαστρὶ λέγων ἀρετιώ·
Εὖτε σὶ ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα βολβὸν
Σ τευφιλίῳ, οὐ πινυτὸν ἦδη ἔκλεπτε νόον·
Η τησεν ὧδά τε δοξαδοκίαν, καὶ ἔπεωλε ἀληθῶς,
Κ ᾄδὲν ἔφη βολβὸν τιὼ ἀρετιὼ ἀδικεῖν.

ΕΙΣ ΧΩΛΟΥΣ, ϰξζ νζ

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Χωλὸν ἔχῃς τὸν νοῦν, ὡς τὸν πόδα· καὶ γὰρ ἀληθῶς
Εἰκόνα τῶν ἐντὸς σὴ φύσις ἐκλὸς ἔχῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Υἱὸν ἔχῃς τὸν ἔρωτα, χωλαίνει δὲ τιὼ ἀφροδίτιω·
Οὐκ ἀδίκως χαλκεῦ τὸν πόδα χωλὸν ἔχῃς.

Ἄδηλον.

Μισόπωγε θεά, μοιώη πλούτου δαμάτειρα,
Η ὃ καλῶς ζῆσαι πρώτοτ' ἔπιζε μύῃ.
Εν δὲ καὶ ἀλλοτρίοις ἐπιζομένη ποσὶ χαίρῃς,
Ο πλοφορῆν τ' οἶδας, καὶ μύρα σοὶ μέλεται.
Τέρπει καὶ στέφανός σε, καὶ αὐσονίου πόμα βάκχου.
Τ αῦτα μὲν ὧδά τοι χοῖς γίγνεται ἐσθλὰ πότε.
Τοὐνεκα καὶ φθίνῃς πενίης τὸν χάλκεον ὀδὸν,
Τέρπῃ σὶ εἰς πλούτου πρὸς πόδας ἐρχομένη.

Ἀδηλον.

Λεσιμβοῖς βάκχου καὶ λεσιμβοῖς ἀφροδίτης
Γεννᾶται θυγάτηρ λεσιμβὶς ποδάγρα.

Τέλος τοῦ δευτέρου τμήματος τῆς ἀνθολογίας
διαφόρων ἐπιγραμμάτων.

Ἐν ᾧ ἑξῆς τρίτῳ τμήματι ἐπιπάφια ἔχοντι
ἐπιγέγραται κεφάλαια πάνδε.

Εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας, κεφ. α
Εἰς ἀγωνιστάς, κεφ. β
Εἰς ἀδελφούς, κεφ. γ
Εἰς ἁλιέας, κεφ. δ
Εἰς ἀνδρείους, κεφ. ε
Εἰς ἄνδρας ἀνεπιτηδείους, κεφ. ϛ
Εἰς ἀρχαίους πίνακας, κεφ. ζ
Εἰς αὐλητάς, κεφ. η
Εἰς βρέφη, κεφ. θ
Εἰς γέροντας, κεφ. ι
Εἰς γεωργούς, κεφ. ια
Εἰς γυναῖκας, κεφ. ιβ
Εἰς δούλους, κεφ. ιγ
Εἰς ἥρωας, κεφ. ιδ
Εἰς ἰατρούς, κεφ. ιε
Εἰς ἰχθυεῖς, κεφ. ις
Εἰς ἰχθύας, κεφ. ιζ
Εἰς κιθαρῳδούς, κεφ. ιη
Εἰς κυνηγούς, κεφ. ιθ
Εἰς μεθύσους, κεφ. κ
Εἰς μοιχούς, κεφ. κα
Εἰς ναυαγήσαντας, κεφ. κβ
Εἰς νέους καὶ νέας, κεφ. κγ
Εἰς ὄρνις, κεφ. κδ
Εἰς ποιητάς, κεφ. κε
Εἰς ποιμένας, κεφ. κϛ
Εἰς πόλεις, κεφ. κζ
Εἰς πωλοῦντας, κεφ. κη
Εἰς πονηρούς, κεφ. κθ
Εἰς ῥήτορας, κεφ. λ
Εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, κεφ. λα
Εἰς φιλοσόφους, κεφ. λβ

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ

διαφόρων ἐπιγραμμάτων, εἰς ἑπτὰ βιβλία διηρημένης, τὸ τέτον.

ΕΙΣ ΑΓΑΘΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ, κξ ζ

Εἰς πλάτωνα.

Σωφροσύνη τοσσφέρων θνητῶν ἥδη τε δικαίω
Ενθάδε κεῖται ἀνὴρ θεῖος Ἀριστοκλέης.
Εἰ δέ τις ἐκ πάντων Σοφίης μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,
Οὗτος ἔχη πουλυ, καὶ φθόνον οὐ φέρεται.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Δουλικίτιον μὲν ἀνακλες ἄχρον βιότοιο τοσὸς ὄλβον
Ηγαγον ἐξ ἀρετῆς καὶ κλέος ἀφθιτάτων·
Ως δὲ φύσις μὲν ἔλυσεν ἀπὸ ζθονός, ἀθάνατοι μὲν
Αὐτὸν ἔχουσι θεοὶ, σῶμα δὲ σηκὸς ὅδε.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀγυπάτου.

Α Κλφὸς ἰωαννῆς. Β θνητὸς, λέγε. Α γαμβρὸς ἀνάσσης.
Β Θνητὸς ἡμῶς. Α γλυκῆς ἀὴρ ἀπασασίου.
Β Θνητοῦ καὶ κείνου. Α βίον ἔνδικος. Β οὐκ ἔτι τοῦτο
Θνητὸν ἔφης. Α ζῆται κρείσσονές εἰσι μόρου.

ΧΡΗΣΤΟΔΩΡΟΥ.

Οὗτος ἰωαννίτω κρύπτῃ πάφος, ὃς ῥ' ὀπιδάμου
Αγρον ἔλω, ἰὼ δὴ παῖδες ἀριστοτρεπέες.
Ελισαν ἡρακλῆος ὅθεν καὶ μέρμερος ἥρως
Αἰεὶ τῷ ἀδίκῳ σκληρὸν ἔχοντε μένος.
Εἶχε σ' ἀπ' ὀσσοβέων τοσσόνων ἐλικυδέα πάτρην,
Λυγκαδόν, ἰὼ φοίνιξ καλὸς ἔδη με πόλιν.
Ενθεν λύγκος ἔλευ ἑλικώνιος, οὐνεκα καλὸς
Σκιρίτων δημιοῖς τοσσὸς ἔδειξε τύπον.
Εἰς ὑπάτους σ' αἰέλαμψε· καὶ ἰλλυριοῖσι δικάζων,
Μούσας καὶ καθαρὸν ἐστεφάνωσε δίκην.

Ἀδέσποτον.

Εἰ γένος εὐσεβέων ζώει μετὰ τέρμα βίοιο,
Ναιετάον κατὰ θυμὸν ἀνὰ στόμα φωτὸς ἑκάστου,
Ἀνδρέα, σὺ ζώεις, οὐ κάτθανες· ἀλλά σε χῶρος
Ἄμβροτος ἀθανάτων ἁγίων ὑπέδεκτο καμόντα.

ΚΑΡΦΥΛΙΔΟΥ.

Μὴ μέμψῃ πθριὼν τὰ μνήματά μου πθροδῖτα·
Οὐδὲν ἔχω θρήνων ἄξιον οὐδὲ θανών·
Τέκνων τέκνα λέλοιπα· μιῆς ἀπέλαυσα γυναικὸς
Συγγήρου· τρισσοῖς παισὶν ἔδωκα γάμους,
Ἐξ ὧν πολλάκι παῖδας ἐμοῖς ἐνεκοίμισα κόλποις,
Οὐδενὸς οἰμώξας οὐ νόσον, οὐ θάνατον.
Οἵ με κατασπείσαντες ἀπήμονα, τὸν γλυκὺν ὕπνον
Κοιμᾶσθαι χώρην πέμψαν ἐπ' εὐσεβέων.

Ἀδέσποτον.

Μὴ σύ γε θνητὸς ἐών, ὡς ἀθάνατός τι λογίζου.
Οὐδὲν γὰρ βιότου πιστὸν ἐφημερίοις.
Εἰ καὶ τόνδε κάσανδρον ἔχει τορὸς ἥδε θανόντα,
Ἄνθρωπον φύσεως ἄξιον ἀθανάτου.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς λίθος οὐκ ἐδάκρυσε σέθεν φθιμένοιο, κάσανδρε;
Τίς πέτρος ὃς τῆς σῆς λήσεται ἀγλαΐης;
Ἀλλά σε νηλεὴς καὶ βάσκανος ὤλεσε δαίμων,
Ἡλικίην ὀλίγην εἰκοσιέξ ἐτέων·
Ὃς χήρην ἄλοχον θῆκεν, μογερούς τε τοκῆας
Γηραλέους, στυγερῷ πένθει τειρομένους.

ΘΑΛΛΟΥ.

Διοσὰ φάη μίλητε, τεῆς βλαστήματα γαίης,
Ἰταλὶς ὠκυμόρους ἀμφεκάλυψε κόνις·
Πένθεα δὲ στεφάνων ἠλλάξαο· λείψανα δ' αἴ, αἴ,
Ἔδρακες ἐν βαιῇ κάλπιδι κευθόμενα.
Φεῦ, πάτρα τριτάλαινα· πόθεν πάλιν ἢ πότε τοίους
Ἀστέρας αὐχήσεις ἑλλάδι λαμπομένους;

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Τῇδε σάων ὁ δίκωνος ἀκάνθιος ἱερὸν ὕπνον
Κοιμᾶται· θνήσκειν μὴ λέγε τοὺς ἀγαθούς.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Γαμμῆτορ γῆ χαῖρε· σὺ τὸν πάρος οὐ βαρὺν εἰς σὲ
Αὐσιγένην, καὐτὴ νῦν ἐπέχοις ἀβαρής.

ΗΓΗΣΙΠΠΟΥ.

Τὴν ἐπὶ πυρκαιῆς ἐνδέξια φασὶ κέλευθον
Ἑρμῆν τοὺς ἀγαθοὺς ἐς ῥαδάμανθυν ἄγειν.
Η, καὶ ἀριστόνοος χαιρεστράτου οὐκ ἀδάκρυτος
Παῖς ἡγησίλεω δῶμ' ἄϊδος κατέβη.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ, ἐπὶ θεοδότῳ ᾧ γαμβρῷ, ἐπ' ἐχθρᾷ τετελευτηκότι τῆς ἰδίας γαμετῆς.

Ναὶ μὰ τὸν ἐν γαίῃ πύματον δρόμον, οὔτέ μ' ἀκοιτὶς
Εστυγεν, οὔτ' αὐτὸς θεύδοτος εὐγενίης.
Εχθρὸς ἑκὼν γενόμην. ἀλλὰ φθόνος ἠέ τις ἄτη
Ημέας ἐς τόσσην ἤγαγεν ἀμπλακίην.
Νῦν δ' ἐπὶ μινώην καθαρὴν κρηπῖδα μολόντες,
Αμφότεροι λευκὴν ψῆφον ἐδεξάμεθα.

ΓΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Γρηὺς, ἐλευθερίην ἐπιειμένος, ἡδὺς ἰδέσθαι,
Εν βιότῳ προλιπὼν υἱέα γηροκόμον,
Τύμβον ἔχει θεόδωρος ἐπ' ἐλπίδι κρείσσονι μοίρης,
Ολβιος ἐν καμάτοις, ὄλβιος ἐν θανάτῳ.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Εσθλὸς ἀριστοκράτης ὅτ' ἀπέπλεεν εἰς ἀχέροντα,
Εἶπ' ὀλιγοχρονίης ἁψάμενος κεφαλῆς,
Παίδων τὶς μνήσαιτο, καὶ ἑδνώσαιτο γυναῖκα,
Εἰ καί μιν δάκνει δυσβίοτος πενίη.
Ζωὴν στυλώσαιτο· κακὸν δ' ἄστυλος ἰδέσθαι
Οἶκος· ὁ δ' αὖ λῷστός τ' ἀνέρος ἐσχαρεών,
Εὐκίων φαίνοιτο, καὶ ἐν πολυκαέϊ ὀγκῷ
Ενστῇ, αὐγάζων δαλὸν ἐπεσχάριον.

Η δὲ Χριστοφάτης ὃ κρήγυον· ἀλλὰ γυναιξὶν
Ανθεφπ' ἡ ἔθαρεν πλὼ ἀλιζοφεσσιώλω.

ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ πατριάρχου ἱεροσολύμων
εἰς τὸν τάφον ἰωάννου πάπα
ἀλεξανδρείας.

Τύμβε, τίς, ἢ πόθεν ἰών; ἢ τί; παῖς τίνος; ἔργα δ' ὅλ-
Νεκρὸς ὃν ἔνδον ἔχεις, ἔννεπε, κευθόμενον. (βον,
Οὗτος, ἰωάννης, κύπριος γένος, ὑψόθι τύφου
Εὐγενέος σφαίρου· ἰὼ δὲ νομεὺς φαέθων. (πρὸς,
Κτήματα μὲν πολύολβος ὅλων πλέον ὧν τρέφε κύ-
Εκ πατέρος πατέρων, ἐξ ὁσίων τε πόνων.
Εργα δὲ θεσπέσια πάμπα λέγειν ἄπορ· ἐν χθονὶ τεύξεν,
Οὐσί' ἐμοὶ δύστηνον, οὐσὶ' ἑτέρων στομάτων.
Γαῖα γὰρ ἄνδρα πρόπαν θεοφιλέα τάφοισι,
Δόξαντα κρατέειν τὰς ἀρετὰς ἑτέρων.
Τοῦ, καὶ κάλλεα πάμπα, τάπερ πόλις ἔλλαχεν αὐτή,
Εἰσὶ φιλοφεσσιώνης κόσμος ἀφθίτατος.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Αρχὸς ἰωαννῆς φαρίης ἀρετῶν ἱερείων,
Ενθάδε νεῶ μετὰ τέρμα φίλης πατρίδι κεῖται.
Θνητὸν μὲν λάχε σῶμα, καὶ εἰ βίον ἄφθιτον ἔσχεν,
Αθανάτοις ταρήξας τε καὶ ἡδόνα ῥέξεν ἀπείοις.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Τῶν αὖ τις ἕκαστος ἀπολλυμένων ἀρετάων
Νικόδικον δὲ φίλοι καὶ πόλις ἥδε κλαίει.

Αδηλον.

Τοῦτό τοι ἡ μητρὸς μνημεῖον, ἐσθλὲ σαώσινε,
Αἰνὸς ἀμφὶ σέθεν, τῆς μεγάλης φιλίης.
Αἰεὶ ζητήσω σε· σὺ δ', εἰ θέμις, ἐν φθιμένοισι
Τοῦ λήθης ἐπ' ἐμοὶ μή τι πίῃς πώματος.

Αδηλον.

Ενθάδε τύμβος ἔχει θεοφιλέας ἀνέρας ἑπτὰ,
Θῆρον ἰωαννίδην, τὸν πάνυ θαυμάσιον.

Ὧν ἀρετὴ πολύολβος ἐς οὐρανοῦ ἄϊτυγας ἦλθεν,
Καὶ φωτὸς μετόχοις δεῖξεν ἀκηράσιον.

Εἰς νικήσαντα παγκράτιον ἀλε-
ξάνδρειας.

Ὃς βασιλῆς ἐδάμασε, καὶ ἰωρείῳ κατέπαυσεν
Ἀντιπάλων, πατέρων εἵνεκεν εὐνομίης,
Οὗτος νῦν σμικρῷ κατάκειται σήματι τῷδε,
Ἀρχεφόλις χείρων νικήλεως μεγαώς·
Ἀλλ' ἀρετὴ πολύολβος ἐπέσπατο πείσματα κόσμου,
Καὶ ψυχὴ μακάρων ἀμφιπολῆ θαλάμοις.
Τοίλιον δὲ βιοτεύων ποδέεσκεν ἐὼν ὑπὲρ γαίης,
Σῶμα καλὸν πίσεσι κυδαλίμοις καμάτοις.

Εἰς ὁ αὐτό.

Στήλιον εὐνομίης, καὶ σοφεσσιώνης ἀνάθημα,
Εἰκόνα νικήλεω ἔστησατο χειροδέκης.

Ἄλλο.

Οὐδὲ θανὼν κλέος ἔβλον ἀπώλεσας ἐς χθόνα πᾶσι,
Ἀλλ' ἔτι σῆς ψυχῆς ἀΐλλεται πότμα μολούσῃ.
Ὡς ἔλαχές τ' ἔμαθές τε φύσει μὴ πρῶτον ἁμαρτεῖν·
Τῷ ῥα καὶ ἐς μακάρων νῆσον ἔβης πυθέα.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ἦν δίζῃ τί μοι χρὼς ὠχρὸν ἐν ἄϊδος, ὄφρα πύθηαι
Ἢ τί περὶ ψυχῆς, ἢ πάλι πῶς ἔσεται,
Δίζεο θἠμείης φυλῆς τῶν ὀλεμαΐδος, ἡέα παίδων
Γαυσανίου· δηρὸς δ' αὐτὸν ἐν εὐσεβέων.

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ,
ϰεʹ βʹ

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Εἰπὸν τίς, τίνος ἐσσί, τίνος πατρίδος, τί δὲ νικᾷς.
Κάσμυλος, υἱὸς Ἀγάρεος, πύξ, ῥόδιος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μίλωνος τόδ' ἄγαλμα καλοῦ καλόν, ὅς ποτε πίσῃ
Ἑπτάκι νικήσας, ἐς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Τὸν σὺν σινώπῃς εἰ κλύῃς δαμόστρατον,
Πίτυω λαβόντα τὴν κατ' ἰσθμὸν ἔξάκις,
Τοῦτον δέδορκας· οὗ κατ' ὄμμα πάλιν
Ἀμμος πεσόντος νῶτον οὐκ ἐσφῴνισεν.
Ἰὴ ἰὴ ὦ θεόσωπον ἡνεθύμιον, ὡς ἔπι
Σωζῇ παλαιὰ τὴν ὑπὸρ νίκας ἔλιν.
Λέγῃ δὴ ὁ χαλκὸς, ἁ βάσις με λυσάτω,
Χὡς ἔμπνοος νικῶ ἕβδομον χρόνον μένων.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Σωτομος ἰὼ ὁ ξένος ὁ καὶ Ζάφος. οὐ μακρὰ λέξω.
Θῆις, ἁρίσταυ, κρῆς, ἴσω ἐμοὶ δολιχόν.

ΕΙΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ, ξζ ηζ

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικ.

Λητοΐδης καὶ παῦλος ἀδελφεὼ ἄμφω ἐόντε,
Ξωιὼ μὴ βιότου συζυγίῃ ἐχέτην,
Ξωὰ δὲ καὶ μοίρης λαχέτην λίνα, καὶ τόδ' ἄθηνα
Βοασσεΐῃ, ξωιὼ ἀμφεβάλοντο κόνιν.
Οὐδὲ γὰρ ἀλλήλοιν ζώῃν ἀπομόρξατο δωιάθλω,
Ἀλλὰ ξωτρεχέτην καὶ τόδε φερσεφόνῃ.
Χαίρετον ὦ γλυκερὼ ζυγόφεγνε· σήματι δ' ὑμέων
Ὡ φελεν ἱδρύσθαι βωμὸς ὁμοφεσσιάς.

Του αὐτ.

Εἷς δύ' ἀδελφοὺς ἐπέχει Ζάφος· ἓν γὰρ ἔπεσχεν
Ἡ μοῖρ καὶ γλυκεῖς οἱ δύο καὶ θανάτου.

ΕΙΣ ΑΛΙΕΑΣ, ξζ ηζ

ΣΑΠΦΟΥΣ.

Τῷ λειπεῖ πελάγῃσι πατὴρ ἀνέθηκε μυΐσκης
Κύρτον, καὶ κώπην, μνᾶμα κακοζωΐας.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀιγυπτίου.

Μύρδων τέρμα βίοιο λαχὼν, αὐτόσολος ἦλθεν
Εἰς ἀΐδην, νεκύων πορθμίδος οὐ χατέων,

Ἦν γὰρ ἔχε ζώων βιοδώτερα, μῦρτερα μόχθων,
Ἀγρας εἰναλίας πολλάκι βειομένῳ,
Τήνδε καὶ ἐν θανάτῳ λάχε σεμνὸν ὄνειδος, ὅτε πελάγιος
Εὕρετο, συλλήξας ὁλκάδι κωμομένῃ.
Οὕτω πιστὸν ἄνακτι πέλε σκάφος, οἷσιν ἀέξον
Μύσδονι, καὶ σύμπλοον ἐς βίον, ἐς θάνατον.

ΑΡΓΟΛΑΩΝΙΔΟΥ.

Ἰχθυοθηρητῆρα μυέστρατον ὤλεσεν ἀγρη,
Δούναξ ἱππείης ἐκτειχὸς ἑλκομένη.
Εἶδαρ ὅτ' ἀγκίστρου φόνιον πλαδὸν ἀμφιχανοῦσα,
Ὀξείῃ ἐρυθρὴ φυκὶς ἔφειξε πάγῳ·
Ἀγνυμένη δ' ὑποδῦτα κατέκλασεν ἅλματι λάβρῳ
Ἐντὸς ὀλιθήρην δυσαμένη φαρύγων.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ, κξ' ξ'

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Κάρτερός ἐν πολέμοις τιμόκριτος, ὅν τόδε σῆμα.
Ἀρῆς δ' οὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ὄρνι, διὸς κρονίδαο μάκλορε, τεὸν χάριν ἔσας
Γοργὸς ὑπὸρ μεγάλου τύμβον ἀριστομένους;
Ἀγγέλῳ μεσσηεσσιν ὅθ' οἰωνεὺ ὄσσον ἄριστος
Οἰωνῶν ἡμόμην, τόσσον ὅσ' ἠϊθέων.
Δηλαὶ τοι δηλοῖσιν ἐφεδρήσουσι πέλαμαι·
Ἄμμες δ' ἀτρέστοις ἀνδράσι τερπόμεθα.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Ἀβδηρῶν τὸν θανόντα τὸν ἀγνοβίου ἀγάθωνα
Πᾶσ' ὅτι πυρκαϊῆς ἦδ' ἐβόησε πόλις.
Οὔτινα δ' ὧδε νέων ὁ φιλάθλιος ἥρπασ' ἀγῶνος
Ἦ ναέμεν ἐν ῥηγμῖς ἐν προφαλίγγι μάχης.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ Εἰς ὁπίκουρον καὶ Θεμιστοκλέα.

Χαῖρε νεοκλείδα, δίδυμον γόνος· ὧν ὁ μὲν ὑμῶν,
Πατρίδα δουλοσύνας ῥύσατ', ὁ δ' ἀφροσύνας.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ Εἰς θεμιστοκλέα.

Αντὶ τάφου λιτοῖο θὲς ἑλλάδα, θὲς δ' ἐπὶ ταύτᾳ
Δούρατα, βαρβαρικᾶς σύμβολα ναυφθορίας·
Καὶ τύμβῳ κρηπῖδα περίγραφε περσικὸν ἄρη,
Καὶ ξέρξην. τούτοις θάπτε θεμιστοκλέα.
Στάλα δ' ἁ Σαλαμὶς ἐπικείσεται, ἔργα λέγουσα
Τἀμά. τί με σμικροῖς τὸν μέγαν ἐντίθετε;

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦτο θεμιστοκλεῖ κενὸν ἠρίον εἴσατο μάγνης
Λαός, ὅτ' ἐκ μήδων πατρίδα ῥυσάμενος,
Ὀθνείην ὑπέδυ χθόνα, καὶ λίθον. ἤθελεν οὕτως
Ὀφθόνος· αἱ δ' ἀρεταὶ μεῖον ἔχουσι γέρας.

ΑΛΦΕΙΟΥ μιτυληναίου εἰς τὸν αὐτόν.

Οὔρεά μευ καὶ πόντον ὑπὲρ τύμβοιο χάρασσε,
Καὶ μέσον ἀμφοτέρων μάρτυρα λητοΐδην,
Αενάων τε βαθὺν ποταμῶν ῥόον, οἵ ποτε ῥείθροις
Ξέρξου μυριόναυν οὐχ ὑπέμειναν ἄρη.
Εγγραφε καὶ Σαλαμῖνα, θεμιστοκλέους ἵνα σῆμα
Κηρύσσῃ μάγνης δῆμος ἀποφθιμένου.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Μὴ μέτρει μάγνητι τὸ πηλίκον οὔνομα τύμβῳ,
Μηδὲ θεμιστοκλέους ἔργα σε λανθανέτω·
Τεκμαίρου Σαλαμῖνι καὶ ὁλκάσι τὸν φιλόπατριν.
Γνώσῃ δ' ἐκ τούτων μείζονα κεκροπίης.

ΔΙΟΤΙΜΟΥ.

Οὐδὲ λέων ὡς δεινὸς ἐν οὔρεσιν, ὡς ὁ μίκωνος
Υἱὸς κρινάγορης ἐν σακέων πατάγῳ.
Εἰ δὲ κάλυμμ' ὀλίγον, μὴ μέμφεο· μικρὸς ὁ χῶρος,
Αλλ' ἄνδρας πολέμου τλήμονας οἶδε φέρειν.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΥ.

Τᾷ πιτάνᾳ θρασύβουλος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθεν ἄπνους,
Ἑπτὰ πρὸς ἀργείων τραύματα δεξάμενος,
Δεινὺς πρόσθια πάντα. τὰ αἱματόεντα δ' ὁ πρέσβυς
Παῖδ' ἐπὶ πυρκαιῆς τύννιχος εἶπε τιθεὶς,

Δειλοὶ κλαιέσθωσαν· ἐγὼ δέ σε τέκνον ἄδακρυς
Θάψω, τὸν, καὶ ἐμὸν, καὶ λακεδαιμόνιον.

ΕΡΥΚΙΟΥ.

Ἀνίκ' ἀπὸ πτολέμου τρέσσαντά σε δέξατο μήτηρ
Γάντα τὸν ὁπλιστὴν κόσμον ὀλωλεκότα,
Αὐτά τοι φονίαν δαμάτριε αὐτίκα λόγχαν
Εἶπε διὰ πλατέων ὠσαμένα λαγόνων,
Κάτθανε, μηδ' ἐχέτω σπάρτα ψόγον· οὐ γὰρ ἐκείνα
Ημπλακεν εἰ δειλοὺς τοὐμὸν ἔθρεψε γάλα.

ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

Ωδ' ὑπὲρ ἀμβρακίας ὁ βοαδρόμος ἀσπίδ' ἀείρας
Τεθνάμεν ἢ φεύγειν εἵλετ' ἀριστάγορας,
Υἱὸς θευπόμπου μήθαυμ' ἔχε· δωρικὸς ἀνὴρ
Πατρίδος οὐ ζωᾶς ὀλλυμένας ἀλέγει.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Αἰλιὸς αὐσονίης στρατιῆς πρόμος, ὁ χρυσέοισι
Στέμμασι σωρεύσας αὐχένας ὁπλοφόρους,
Νοῦσον ὅτ' εἰς ὑπάτην ὠλίσθανε, τέρμα τ' ἄφυκτον,
Εἶδεν ἀριστείην ἀμφανὲς εἰς ἰδίην·
Πῆξε δ' ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἑὸν ξίφος· εἶπέ τ' θνήσκων,
Αὐτὸς ἑκὼν ἐδάμην, μὴ νόσος εὖχος ἔχοι.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἰλιὸς ὁ θρασύχειρ, ἀργοῦς πρόμος, ὀψὲ διώσας
Αὐχένα χρυσοδέτοις ἐκ πολέμου στεφάνοις,
Τηξιμενεῖ νούσῳ κεκολουμένος, ἔδραμε θυμῷ
Ες προτέρων ἔργων ἄρσενα μαρτυρίην·
Ωσε δ' ὑπὸ σπλάγχνοις πλατὺ φάσγανον, ἓν μόνον εἰπὼν,
Ανδρας ἀρῆς κτείνει, δειλοτέρους δὲ νόσος.

ΜΝΗΣΑΛΚΟΥ.

Οἵδε πάτραν, πολύδακρυν ἐπ' αὐχένι δεσμὸν ἔχουσε,
Ρυόμενοι, δνοφερὰν ἀμφεβάλοντο κόνιν.
Αρνυνται δ' ἀρετᾶς αἶνον μέγαν· ἀλλά τις ἀστῶν
Τοὺς δ' ἐσιδὼν, θνάσκειν τλάτω ὑπὲρ πατρίδος.

ΓΕΤΟΥΛΙΟΥ.

Ω χρόνε, πάμβιόν θνητῶν πάμπεπίσκοπε δαίμον,
Ἀγέλεος ἡμετέρων πᾶσι βροτοῖς παθέων·
Ὡς ἱερὰν σώζων πειράμβιοι Ἑλλάδα χώρην,
Βιοτῶν κλωνοῖς θνήσκομεν ἐν δαπέδοις.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἰὼ δὴ τὰ πρόβολῆσιν, ἀλὸς πρὸ κῦμα κιλίσσης
Ἄγελον, αἰ πέρσῶν κείμεθα μυριάδες,
Ἔργον Ἀλεξάνδροιο μακηδόνος· οἵ ποτ' ἀϊάκλι
Δ ἀρείῳ πυμάτιν οἶμον ἐφεπόμεθα.

ΛΑΚΑΙΟΥ.

Ἀ κλαυτοὶ καὶ ἄθαπτοι ὁδοιπόρε τῷδε κέλευθῳ
Κεῖμαι τᾶδε τεισαί κείμεθα μυριάδες,
Κεῖμαι τᾶδε μέγα πῆμα. τὸ δ' ἔννεπε κεῖνο Φιλίππου
Πεύθεσθαι, θοὸν ἐλάφων ὤχετ' ἐλαφρότερον.
Εἰς τοὺς ἐν Θερμοπύλαις θανόντας.
Μυριάσιν ποτὲ τῆδε τριηκοσίαις ἐμάχοντο
Ἐκ πελοποννήσου χιλιάδες τέτταρες.
Εἰς τοὺς αὐτοὺς.
Ὦ ξεῖν' ἄγγελον Λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε
Κείμεθα, τοῖς κείνων πειθόμενοι νομίμοις.
Εἰς τοὺς αὐτοὺς.
Ἀκμαῖ ἐσηκύαν ὅτι ξυνὸν Ἑλλάδα πᾶσαν,
Τᾶς ἡμῶν ψυχᾶς κείμεθα ῥυσάμενοι.
Εἰς τοὺς αὐτοὺς.
Ἀσβεστον κλέος οἵδε φίλη περὶ πατρίδι θέντες,
Κυανέου θανάτου ἀμφεβάλοντο νέφος.
Οὐδὲ τεθνᾶσι θανόντες, ἐπεὶ σφ' ἀρετὴ καθύπερθεν
Κυδαίνουσ', ἀναγὰ δώματος ἐξ ἀίδα.
Εἰς τοὺς αὐτούς.
Εἰ δ' ἀγαθὸς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ὅσσ' μέγιστον,
Ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένειμε τύχη.
Ἑλλάδι γὰρ πεύθοντες ἐλευθερίην περιθεῖναι,
Κείμεθ' ἀγηράντῳ χρώμενοι εὐλογίῃ.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Χαίρετ' ἀριστῆες πολέμου, μέγα κῦδος ἔχοντες,
Κοῦροι ἀθηναίων, ἔξοχοι ἱπποσύνῃ,
Οἵ ποτε καλλιχόρου περὶ πατρίδος ὠλέσαθ' ἥβην,
Πλείστοις ἑλληνῶν αἰτία μαρνάμενοι.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

Κυανέῃ καὶ τούσδε μενέγχεας ὤλεσεν ἄνδρας
Μοῖρα, πολύῤῥηνον πατρίδα ῥυομένους.
Ζωὸν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἵ ποτε γυίοις
Τλήμονες ὀσσαίαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

Ἀδέσποτον.

Παῖδες ἀθηναίων, πέρσων στρατὸν ἐξολέσαντες,
Ἤρκεσαν ἀργαλέην πατρίδι δουλοσύνην.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Οἵδε παρ' εὐρυμέδοντί ποτ' ἀγλαὸν ὤλεσαν ἥβην,
Μαρνάμενοι μήδων τοξοφόρων προμάχοις,
Αἰχμηταί, πεζοί τε καὶ ὠκυπόρων ἐπὶ νηῶν·
Κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνῆμ' ἔλιπον φθίμενοι.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Οἵδέ ποτ' αἰγαίοιο βαρύβρομον οἶδμα λιπόντες,
Ἐκβατάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.
Χαῖρε κλυτή ποτε πατρὶς ἐρετρία, χαίρετ' ἀθῆναι
Γείτονες εὐβοίης, χαῖρε θάλασσα φίλη.

Ἄδηλον.

Εὐβοίης γένος ἐσμὲν ἐρετρικόν, ἄγχι δὲ σούσων
Κείμεθα· φεῦ, γαίης ὅσσον ἀφ' ἡμετέρης.

ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

Ὦ λακεδαιμόνιοι, τὸν ἀρήϊον ὔμμιν ὁ τύμβος
Γύλλιν ὑπὲρ θυρέας σοῦτος ἔχει φθίμενον,
Ἄνδρα ὃς ἀργείων τρεῖς ἔκτανε· καὶ τόδε γ' εἶπε,
Τεθναίην, σπάρτας ἄξια μησάμενος.

ΤΥΜΝΕΩ.

Τὸν παραβάντα νόμους δαμάτριον ἔκτανε μάτηρ,
Ἀλακεδαιμονία τὸν λακεδαιμόνιον.

Θηκτὸν δ' ἐν προβολᾷ θυμιὰ ξίφος, εἶπεν, ὀδόντα
Ὀξυὺ διπλοΰχου, οἷα λαχαίνα γυιά,
Ἔρρε κακὸν σκυλάκευμα, κακὰ μερὶς, ἔρρε ποδ' ἅλκα.
Ἔρρε· τὸν οὐ παρτὰς ἄξιον ἐτσέφομες.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΥ.

Εἰς δηΐων πέμψασα λέχος δημηνέτη ὀκτὼ
Παῖδας, ἓν σὺν ἑπτὰ πόρτας ἔθαπε μιᾷ·
Δάκρυα δ' οὐκ ἔρρηξ' ὅτι πένθεσιν, ἀλλὰ τόδ' εἶπε
Μοιῶν, ἰὼ παρτὰ σὺ τέκνα θεῶν ἔτεκον.

ΦΑΕΝΝΟΥ.

Οὐκ ἔτλας ὦ ϛειγε λεωνίδα αὖθις ἰκέσθαι
Ἐρώτᾳ, χαλεπῷ περχόμενος πολέμῳ,
Ἀλλ' ὅτι θερμοπύλαισι τὸ θρασὺ κὴν ἔθνος ἀμυνῶν,
Ἐδμάθης, πατέρων ἀξιόλυμνος νόμιμα.

ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

Ὦ λεοδὴ πατέρων θοὰ λίδα καὶ σὺ μαχητά,
Δριμεῖῶ ἐπ' αἰτωλοῖς αἰπὺ φέρων πόλεμον,
Προφήβας χαλεπὸν γὰρ ἀχαϊκὸν αἰδρανοῆσαι
Ἀλκιμον, εἰς πολιὰν ὅστις ἔμεινε τέλα.

Τοδαύτα.

Ἐσθὴς σὺν θεομάχοις χαιρωνίδη, ὣς δ' ἀγορεύσας,
Ἡμόσσον ἣν νίκαν ξὺν πολέμοιο δίδου,
Ἡ νίκα τοι πὰρ θεὸν ἀχαΐδα τῇ τότε νυκλὶ
Δειλμυέες θρασέος δῆριν ἔθεντο πόνου.
Νῦν μὲν ἀλλ' ἀρετή σε θαχριδὸν ἄλις ἀείδῃ,
Θερμὸν ἀνὰ ξείνῳ αἷμα χέαντα κόνιν.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Τὸ ὀλίγῳ βῶλον, καὶ τῦτ' ὀλιγήιον ὢν ἐπέρ
Σῆμα ποτιφθέγξαι πλάμονος ἀλκιμόθυμος.
Εἰ καὶ πρῶ κέκρυσται ὑπ' ὀξείης παλιούρου
Καὶ βάτου, ἰὼ ποτ' ἐγὼ δῖος ἀλκιμάχης.

ΑΝΥΤΗΣ.

Λύδιον οὖδας ἔχει τόδ' ἀμύντορα παῖδα Φιλίππου,
Γολλὰ σιδηρείης χερσὶ θηγόντα μάχης.

Οὐδέ μιν ἀλγινόεσσα νόσος δόμον ἦγαγε νυκτός,
Ἀλλ' ὅλετ' ἀμφ' ἑτάρων χερσὶ κυκλόεσσιν ἴτιλλον.

Τῆς αὐτῆς.

Οὐχὶ θερμοκλέους μάγνης τάφος, ἀλλὰ κέχωσμαι,
Ἑλλώτων φθονερῆς σῆμα κακοξεπίης.

Ἀδήλου.

Ἡ μάθλιον ὃς πρῶτος ἐς Ἄρεα βῆσα Φιλίππου,
Αἰγαίῳ κεῖμαι βώλον ἐφεσσάμενος,
Ῥέξας οἷ' ὄπτω βασιλεὺς Θωρίν. εἰ δέ τις αὐχεῖ
Μᾶζον ἐμεῦ, κἀκ τῶν' ἄματος ἡμετέρου.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Τύμβον Ἀλεξανδροιο μακηδόνος ὤπασε δίκη,
Ἡ πείρης κείνου σῆμα λέλ' ἀμφοτέρας.

Ἀδήλου.

Οἴλῃ Ἀΐδῃ ἔρξαντες ἐὐππιον, οὐχ ἅπαξ ἄλλοι
Στᾶλαι, ἀλλ' Ἄρεπάν αὐτ' Ἀρεταῖς ἔλαβον.

ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ.

Τὸν μέγαν Ἀκροκόρινθον Ἀχαϊκὸν, Ἑλλάδος ἄστρον,
Καὶ διπλοῦν ἰσθμὸν σωτῆρα φοῖνα,
Λύκιος ἐξυφέλιξα· δορυπλοίητα δὲ νεκρῶν
Ὀστέα φορβυθεὶς εἰς ἑπτὰ σκόπελος.
Τοὺς δὲ δόμον τριάμοιο πυρὶ φρήσαντας Ἀχαιοὺς,
Ἀκλαύστους κλεροῦχον νόσφισαν αἰνεάδαι.

ΓΕΙΣΑΝΔΡΟΥ.

Ἀνδρὶ μὲν ἱππαίμοιν ὄνομ' ἐὼν ἵππῳ ἔβαρυνος·
Καὶ κυνὶ, θηρεύοντι, καὶ θεράποντι, βάθρης.
Θεσσαλὸς, ἐκ κρήτης, μάγνης γένος, Αἵμονος υἱός·
Ὤλεσε δ' ἐν πολέμοις, ὀξὺν Ἄρη σεβάζων.

Ἀδήλου.

Οἱ πρὸς ῥωμαίους δηΐων ἔσαντες Ἄρηα,
Κέκνται, Ἀριστείης σύμβολα δηϊνύμενοι.
Οὐ γάρ τις μὴ νῶτα τυπεὶς θάνεν, ἀλλ' ἅμα πάντες
Ὤλοντο κρυφίῳ καὶ δολερῷ θανάτῳ.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Θηρῶν μὲν καρπίσος ἐγὼ, θνατῶν δ' οὐκ ἐγὼ νιῶ
Φ ευρῶ, τῷδε τάφῳ λαΐνῳ ἐμβεβαώς.

Ἀδηλον.

Ἀλλ' εἰ μὴ θυμόν γε λέων ἐμὸν ὡς ὄνομ' εἶχεν,
Οὐκ ἂν ἐγὼ τύμβῳ τῷδ' ἐπέβην κα πόδας.

Ἀδηλον.

Τῶνδε δ' ἀνθεφτων ἀρετὰν οὐχ ἵκετο καπνὸς
Αἰθέρα δαμοσθὼης βυρυχόρου τε γέης·
Οἳ βούλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερίαν τε θαλεῖαν
Παισὶ λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν πολεμαχρισι θανεῖν.

ΒΑΣΣΟΥ.

Φωκίδι πὰρ πέτρῃ δέρκευ τάφον· εἰμὶ δ' ἐκείνων
Τῶν ποτε μηδοφόνων μνῆμα τριηκοσίων.
Οἱ ταφρὰς ἀποδᾶς τηλοῦ πέσον, ἀμβλιώσαντες
Ἀρεα καὶ μήδων καὶ λακεδαμονίων.
Ἦν δ' ἐσορῇς ἐπ' ἐμεῖο * βόστρυχον, εἰκόνα θήρης,
Ἔννεπε, τῶ Ζανοῦ μνᾶμα λεωνίδεω.

ΓΑΙΤΟΥ.

Διατὰ τριηκοσίων τάδε φάσγανα δουρίος ἀρῆς
Ἔπασεν, ἀργείων καὶ λακεδαμονίων·
Ἔνθα μάχῳ ἐτλημὸν ἀνάλκεσιν, ὄφρος ἐπ' ἄλλον
Γίγνοντες· θυρέα δ' ἦσαν ἀεθλα δορός.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οἵδε τριηκόσιοι πατρίδ' ἐλευθερίαν τε
Ναχίδαις θυρέαν ἀμφὶ μαχεσάμενοι,
Αὐχένας οὐ τρέψαντες· ὅπα ποδὸς ἴχνια θέσθαι
Ἁρμόσαμεν, ταύτᾳ καὶ λίπομεν βιοτάν.
Ἀρσενι δ' ὁ θρασὺ ἄδαο φόνῳ κεκαλυμμένον ὅπλον
Κρύπτει, θυρέα (ξεῖ) λακεδαμονίων.
Εἰ δέ τις ἀργείων ἔφυγε μόρον, ἦν ἀπ' ἀδρήστου·
Σπάρτᾳ δ' οὐ θάνεν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος.

ΧΑΙΡΗΜΟΝΟΣ.

Τοῖς ἀργείοις χ' ἡμῖν ἴσαι χέρες, ἶσα δὲ τεύχη
Συμβάλομεν· θυρέα δ' ἦσαν ἄεθλα δορός.
Ἀμφω δ' ἀπροφάσιστα τὸν οἴκαδε νόστον ἀφέντες,
Οἰωνοῖς θανάτου λείπομεν ἀγγελίαν.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν ὅδε τύμβος,
Οἳ θάνον εὔμηλον ῥυόμενοι τέγεαν,
Αἰχμηταὶ πρὸ πόλιος· ἵνα σφίσι μὴ καθέληται
Ἑλλὰς ἀποφθιμένοις κάρτος ἐλευθερίας.

ΑΝΥΤΗΣ.

Μνᾶμα τόδε φθιμένου μενεδαΐου εἴσατο δᾶμις,
Ἱππῳ ἐπεὶ στέρνον τοῦδε δαφοινὸς ἄρης
Τύψε· μέγαν δέ οἱ αἷμα τα λαυρίνου διὰ χρωτὸς
Ζέσσ', ἐπὶ δ' ἀργαλέαν βῶλον ἔδευσε φόνῳ.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Δίρφυος ἐδ μήθημεν ὑπὸ πτυχί· σῆμα δ' ἐφ' ἡμῖν
Ἐγγύθεν εὐρίπου δημοσίᾳ κέχυται,
Οὐκ ἀδίκως· ἐρατὴν γὰρ ἀπωλέσαμεν νεότητα,
Τρηχείην πολέμου δεξάμενοι νεφέλην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εὐκλέας αἶα κέκευθε λεωνίδα, οἳ μετὰ σεῖο
Τῇδ' ἔθανον, σπάρτας εὐρυχόρου βασιλεῦ·
Πλείστων δὴ τόξων τε καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
Μηδείων τ' ἀνδρῶν δεξάμενοι πόλεμον.

ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ.

Ζεῦ πάτερ, ὀθρυάδα τίνα φέρτερον ἔδρακες ἀνδρῶν;
Ὃς μόνος ἐκ θυρέας οὐκ ἐθέλησε μολεῖν
Πατρίδ' ἐπὶ σπάρταν, διὰ δ' ξίφος ἤλασε πλευρῶν,
Δοῦλα καταγράψας σκῦλα κατ' ἰναχίδαν;

ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ.

Τόλμα καὶ εἰς ἀΐδαν καὶ ἐς οὐρανὸν ἄνδρα κομίζει,
Ἀ καὶ σωσανδρου παῖδ' ἐπέβασε πυρᾶς

Δ ὠρόθεον. φθίᾳ γὰρ ἐλεύθερον ἦμαρ ἰδήσων,
Ἐρραίσθη σηκῶν μεσσόθι καὶ χιμάρας.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΑΣ ΟΥΚ ΕΠΙ-
σήμους, κετὰ στ

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Ἐμπορίης λήξαντα φιλόκριτον, ἄρτι δ' ἀρότρου
Γευόμενον, ξείνῳ μέμφις ἔκρυψε τάφῳ.
Ἔνθα δραμὼν νείλοιο πολὺς ῥόος, ὕδατι λάβρῳ
Τ' ἀνδρὸς τὴν ὀλίγην βῶλον ἀπημφίασεν.
Καὶ ζωὸς μ' ἔφευγε πικρὴν ἅλα· νῦν δὲ καλυφθεὶς
Κύμασι, ναυηγὸν σχέτλιος ἔσχε τάφον.

Ἄδηλον.

Οὐ μὰ τὸν, οὐδὲ λύκωνα παρήσομεν, ὅττι ποδαλγὴς
Κάτθανε· θαυμάζω τοῦτο μάλιστα δ' ἐγὼ,
Τὴν οὕτως ἀΐδα ὁ μακρὴν ὁδὸν, ᾗ πρὶν ὁ ποσσὶν
Ἀλλοτρίοις βαδίσας, ἔδραμε νυκτὶ μιᾷ.

Ἄδηλον.

Ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον
Γέλωτι κεράσας νικᾶ εὖς φιλιστίων,
Ἐνταῦθα κεῖμαι λείψανον πάντος βίου,
Πολλάκις ἀποθανὼν, ὧδε δ' οὐδεπώποτε.

Ἀδέσποτον.

Αὐτῷ καὶ τεκέεσσι γυναικί τε τύμβον ἔδειμεν
Ἀνδροτίων· οὔπω δ' οὐδενός εἰμι τάφος.
Οὕτω καὶ μείναιμι πολὺν χρόνον· εἰ δ' ἄρα καὶ δεῖ,
Δεξαίμην ἐν ἐμοὶ τοὺς προτέρους, προτέρους.

Ἄδηλον.

Οὐνόμά μοι· τί δὲ τοῦτο; πατρὶς δέ μοι· ἐς τί δὲ τοῦτο;
Κλεινοῦ δ' εἰμὶ γένους. εἰ γὰρ ἀφαυροτάτου;
Ζήσας ἐνδόξως ἔλιπον βίον. εἰ γὰρ ἀδόξως;
Κεῖμαι δ' ἐνθάδε νῦν. τίς, τίνι ταῦτα λέγεις;

Ἄδηλον.

Θάψεν ὅ με κτείνας κρυπτὸν φόνον· εἰ δέ με τύμβῳ
Δωρεῖται, τοίης ἀντιτύχοι χάριτος.

Αδηλον, εἰς τὸ αὐτό.

Ζωὴν συλήσας, δωρῇ τάφον· ἀλλά με κρύπτεις,
Οὐ θάπτεις. τοίου κ' αὐτὸς ὄναιο τάφου.

Αδηλον, εἰς τὸ αὐτό.

Κἢν με κατακρύπτῃς ὡς οὐδενὸς ἀνδρὸς ὁρῶντος,
Ομμα δίκης καθορᾷ πάντα τὰ γιγνόμενα.

Αδηλον, εἰς τὸ αὐτό.

Εκτανες, εἶτα με θάπτῃ ἀτάσθαλε χερσὶν ἐκείναις
Αἷς με διεχρήσω. μή σε λάθοι νέμεσις.

Αδηλον, εἰς τὸ αὐτό.

Εἴ με νέκυν κατέθαπτες, ἰδὼν οἰκτίρμονι θυμῷ,
Εἶχες ἂν ἐκ μακάρων μισθὸν ἐπ' εὐσεβίῃ·
Νῦν δ' ὅτε δὴ τύμβῳ με κατακρύπτεις ὁ φονεύσας,
Τῶν αὐτῶν μετέχοις ὧνπερ ἐμοὶ παρέχεις.

Αδηλον, εἰς τὸ αὐτό.

Χερσὶ κατακτείνας, τάφον ἔκτισας· οὐχ ἵνα θάψῃς,
Αλλ' ἵνα με κρύψῃς. ταὐτὸ δὲ καὶ σὺ πάθοις.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ, εἰς τὸ αὐτό.

Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες, ὁμοίων ἀντιτύχοιεν
Ζεῦ ξένι· οἱ δ' ὑπὸ γῆν θέντες, ὄναιντο βίου.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ, εἰς τὸ αὐτό.

Οὔποτ' ἐμὲ κρύψεις ὑπὸ πυθμένα νείατον ἀίης,
Τόσσον ὅσον κρύψαι πάνσκοπον ὄμμα δίκης.
Αντὶ φόνου τάφον ἄμμι χαρίζεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Ισων ἀντιτύχοις οὐρανόθεν χαρίτων.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Κάτθανεν ἡλιόδωρος, ἐφέσπετο δ' οὐδ' ὅσον ὥρη
Υστερον ἀνδρὶ φίλῳ διογένεια δάμαρ.
Αμφω δ' ὡς ὑμέναιον ἐπὶ πλακὶ τυμβεύονται,
Ξυνὸν ἀγαλλόμενοι καὶ τάφον ὡς θάλαμον.

ΣΑΡΑΠΙΩΝΟΣ.

Τοῦτ' ὀστεῦν φωτὸς πολυεργέος. ἦ ῥά τις ἦσθα
Εμπορος, ἢ τυφλοῦ κύματος ἰχθυβόλος.

Ἀγέλαν θνητοῖσιν ὅτι ἀπεύδοντες ἐς ἄλλας
Ἐλπίδας, εἰς ζοίλω ἐλπίδα λυόμεθα.

ΝΟΣΣΙΔΟΣ.

Καὶ καπυρὸν γλάσας ὦδαμείβεο, καὶ φίλον εἰπών
Ῥῆμ' ἐπ' ἐμοί. ῥίνθων εἰμ' ὁ συρηκόσιος,
Μουσάων ὀλίγη τις ἀηδονίς· ἀλλὰ καλύκων
Ἐκ τεαγικλῆν ἴδῃν κιανὸν ἐδρεψάμεθα.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Νᾶσος ἐμὰ θρέψασα τύ, πάτρα δέ με τεκνοῖ
Ἀτθίς, ἐν ἀσυέτοις ναιομένα γαδάρεις.
Εὐκράτεω δ' ἔλαστον ὁ σιὼ μούσας μεμεάγοις,
Πρῶτα μὲν ἱππείας σιωπηλάσας χάριν.
Εἰ δ' οὐ σύριγξ, τί δ' ἆυμα; μίαν ξένε παρίδα κόσμον
Ναίομεν· ἐν θνατοῖς πόντας ἔτικτε χάος.
Γλυκυτὰς δ' ἐχάραξα Ζηνὶ δ' ἐν δέλτοισι παρὰ τύμ-
Γῆρας γὰρ γείτων κἀγλύθην αἴδεω. (βου.
Ἀλλά με τὸν λάλιον καὶ παρεσύτιλλε σὺ παιδαρίων
Χαῖρε, εἰς γῆρας κἀμὲ τὸν ἴχθιν λάλεν.

ΔΙΟΤΙΜΟΥ.

Ἐλπίδες ἀνθρώπων, ἐλαφραὶ θεαί· γὰρ ἀνώδε
Λέσβον ὀλισμυγὴς ἀμφεκάλυψ' ἀΐδης,
Ὅς ποτε καὶ βασιλῆϊ συνέδραμε, καὶ μετ' ἐρώτων.
Χαίρετε κυφόταται δαίμονες ἀθανάτων.
Αὐλοὶ δ' ἄφθογγοι, καὶ ἀπευθέες, οἵ σ' ἐνέποισι
Κωδ· ἐπεὶ * ὑμ ἰερὸς οἶδ' ἀχερῶν.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Τί σχάσωμεθά σε πεισίπρατε, χίον ὁρῶντες
Γλυκερὸν ἐκ τύμβου κείμενον ἀσπάλαθον;
Ἦ ῥά γε μιὺ ὅτι χῖος; ἔοικε γάρ. ἦ ῥ' ὅτι παῖκλας
Ἦ θάσιος; ὐ λίθω δ' ὦ γλαθὲ πλησιόλος.
Ἦ πάμβυ θὲς σιώπα, ἐν ἀκρήτῳ δ' κατέσβης
Χίῳ. ναὶ δοκέω τῷδε παρασπόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μνήμης βύβουλον Σόφεγνος ὧ πρίσντες
Πίνακα μν. χθονὸς πᾶσι λιμὴν ἀΐδης.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Ἀνθεφπ᾽ οὐ χροΐσῃ λβύστεις τάφον, ἀμφὶ δὲ καὶ ἀνδρὸς
Χερνήτεω· μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ᾽ ἱκανός.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Κύζικον ἐὼν ἔλθῃς, ὁ λίμνης πόνος ἱπποκόμην βύρσῃ,
Καὶ διδύμιον· ἀφανὴς οὔτι γὰρ ἡ γλυκύ.
Καὶ σφιν ἀνίκητον μὲν ἔρδεο ἔπος, ἔμπα δὲ λέξον,
Τόδ᾽, ὅτι τὸν κείνων υἱὸν ἔχω κριτίαν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦρ᾽ ὑποσοὶ χαρίδας ἀναπαύεται; βεἰ τὸν ἀρίμμιον
Τὸν κυρίως μου παῖδα λέγεις, ναὶ ἐμοί.
Ὦ χαρίδα, τί τὰ νέρθε; βπολὺ σκότος. αἰ δ᾽ ἀνοδοί, τί;
βΥδωρ. ὁ δὲ πλούτων; βμῦθος. ἀποθνήσκομεν.
Οὗτος ἐμὸς λόγος ὑμῖν ἀληθινός· εἰ δὲ τὸν ἡδὺν
Βούλῃ, πέλαγος βοῦς μέγας εἰς ἀΐδην.

ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

Πρὸς ζωὸς ξενίου χαιρούμεθα, πατρὶ χαρέντι
Ἄχθος θηβαίῳ ὦ νερτέρ᾽ ἀολλίδα,
Μιλησίην καὶ πολιοῦχον ὀλωλότε. καὶ τόδε φαίης,
Ὡς οὐ τὸν δόλιον κλαίομεν ἄμμι μόρον,
(Καίπερ ὑπὸ θνητῶν φθιμένοι χερσὶν) ἀλλὰ τὸ κείνου
Γῆρας, ὃν ἀργαλέῃ κείμενον ὀρφανίῃ.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Τίς δαίμων ἀργεῖος ἐπ᾽ ἠείῳ; ἦ ῥα σιωπαμός
Ἐστι δικαιοτέλδης; βοὐκ ἔστι δικαιοτέλδης.
Ἦ χὠ τῶτ᾽ ἐλάλησε πανύσατον. ἦ τόδ᾽ ἀληθὲς
Κῆνος ὅδ᾽ ἐστὶν ἀνήρ; βκεῖνος ὅδ᾽ ἐστὶν ἀνήρ.

Ἀδέσποτον.

Ἀχάτοχον σάτυρον ἀΐδας λάχε, σιδονίᾳ δὲ
Κρύψε κόνις, πάτερα δ᾽ ἐσανάχισε τύχης.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ εἰς τινα λεγόμενον ἀστέρα.

Ἀστέρας εἰσάθρει ἀστὴρ ἐμός. εἴθε γενοίμην
Οὐρανὸς, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σὲ βλέπω.
Ἀστὴρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν ἑῷος,
Νῦν δὲ, θανὼν, λάμπεις ἕσπερος ἐν φθιμένοις.

Ἀδέσποτον, οἱ δὲ ΝΕΡΩΝΟΣ.

Ἐμοῦ θανόντος, γαῖα μιχθήτω πυρί.
Οὐδὲν μέλει μοι· τἀμὰ γὰρ καλῶς ἔχει.

Ἄδηλον.

Πάντα χαρῶν ἄπλησε, τί τὸν νέον ἥρπασας αὔτως
Ἀτταλῶν; οὐ σὸς ἔην, κεἰ θάνε γηραλέος;

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Οὐκ ἀπεδήμησας τιμῆς χάριν, ἀλλὰ τελευτῆς·
Καὶ χωλὸς περ ἐὼν, ἔδραμες εἰς ἀΐδην,
Γέσσιε μοιράων τροχαλώτερε. ἐκ προκοπῆς γὰρ
Ἧς εἶχες κατὰ νοῦν, ἐξεκόπης βιότου.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Γέσσιος οὐ τέθνηκεν ἐπειγόμενος παρὰ μοίρης·
Αὐτὸς τὴν μοῖραν προὔλαβεν εἰς ἀΐδην.

Ἄδηλον.

Γαῖα φίλη, τὸν πρέσβυν ἀμύντιχον ἔνθεο κόλποις,
Πολλῶν μνησαμένη τῶν ἐπὶ σοὶ καμάτων.
Καὶ γὰρ ἀεὶ πρέμνον σοι ἀνεστήριξεν ἐλαίης,
Πολλάκι καὶ βρομίου κλήμασιν ἠγλάϊσεν,
Καὶ δηοῦς ἔπλησε, καὶ ὕδατος αὔλακας ἕλκων,
Θῆκε μὲν εὐλάχανον, θῆκε δ' ὀπωροφόρον.
Ἀνθ' ὧν σὺ πρηεῖα κατὰ κροτάφου πολιοῖο
Κεῖσο, καὶ εἰαρινὰς ἀνθοκόμει βοτάνας.

Ἀδέσποτον.

[α] Πώλιττα, τλῆθι πένθος, εὔνασον δάκρυ.
[β] Πολλαὶ θανόντας εἶδον υἱεῖς μητέρες,
Ἀλλ' οὐ τοιούτους τὸν τρόπον καὶ τὸν βίον,
Οὐ μητέρων σέβοντας ἡδίστην θέαν.

Τί τὸν ἀσεβῆ σὰ θρηνεῖς; τί δ' ἐμὲ τὸν ὀδυρόμενον;
Εἰς κοινὸν ἅιδην πάντες ἥξουσι βροτοί.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Τὸν ὑμνοῦσ' ὁ Ζεὺς πολλὰς ἐπιμανθάνας αἰὲν ἑταίρας
Γέρμπων ἐς τὰ νέων ἡδέα συμπόσια,
Οὗτος ὁ θηρῶν ἀπαλθόμενος, ὧδε κεῖται,
Ἀϊδρὶς ἀπ' ἀνθρώπων μαθὼν ἀνεκάμπτους.
Ἀλλὰ λίσσου ὅτι τύμβον ὁδοιπόρε μήτε σὺ βάλλε,
Μήτ' ἄλλον πείσης· σῆμα λέληθε νέκυς.
Φασὶ δ' οὐχ ὅτι κέρδος ἐπῆνεσεν, ἀλλ' ὅτι κοινὰς
Θρέψας, μοιχεύειν οὐκ ἐδίδαξε νέους.

ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ.

Χείματος οἰνωθέντα τὸν αὐτάγρεω μέγαν οἶκον
Ἐκ νυκτὸς ἔλαθε πῦρ ἐπιτρομάλυνον·
Ὀλοὸν δ' ἐρίθων ἐλύθη περὶ ἄμμιγα δούλοις
Τῆς ἐλεήμονος ταύτης πυρκαϊῆς ἔτυχον.
Οὐδὲ εἶχον δίζυν τοσσήνδεες ὀφέα χωρεῖς·
Ξυνὴ δ' ἡ κάλπις, ξυνὰ δὲ τὰ κλέρεα·
Εἷς καὶ τύμβος ἀνέσχεθ' ἁπάντων ἔκαστον ἐκείνων
Οἵδε καὶ ἐν τέφρῃ ῥηϊδίως ἀΐδης.

Ἀδήλου.

Τὸν θεὸν ὃν ἐσορᾷς, ζῶν μάξιμος αὐτὸς ἑαυτῷ
Θῆκεν, ὅπως ναίῃ παυσάμενος βιότου.
Σὺν τε γυναικὶ καλῇ ποδὶ τεύξεν τόδε σῆμα,
Ὡς ἵνα τὸν σοφὸν καὶν φθιμένοισιν ἔχῃ.

Ἀδήλου.

Νηλεὲς ὦ δαῖμον, τί δέ μοι τόδε φέγγος ἔδωκας
Εἰς ὀλίγων ἐτέων μέτρα μινυθάδιον;
Ἦ ἵνα λυπήσῃς δι' ἐμεῖο βιότοιο τελευτὴν,
Μητέρα δακρυόεσσαν ἀναλγήτοις;
Ἦ μ' ἕνεκ' ἠματίου τοῦδε, καὶ ἢ πολὺ μείζονα παῖδος
Φροντίδα παιδείης ἴσχουσιν ἠμετέρης.
Ὃς μοῦνος δὴ τυτθόν τε καὶ ὀρφανὸν ἐν μεγάροισι
Κλαῖπεν, ἡ δ' ἐπ' ἐμοὶ πάντας ἔτλη καμάτους.

Η μὴ ἐμοὶ φίλον ἦεν ἐφ' ἁγνὰν ἡγεμονίην
Ε μπορεπέμψαι μύθοις ἀμφὶ δικαιοσύνης.
Α λλ' ἐμὲ μὲν οὐ γλυκὺν ὧδε δέξατο κοῖλον ἄντρον
Η λιξὶν ἑρκτὴν, οὐ γάμον, οὐ δαῖδας,
Ο ὐχ ὑμέναιον ἄφθιτε θεσκλυτόν, οὐ τέκος εἶδεν
Δ εσπότην γλυκεῖας λείψανον ἡμετέρης,
Τ ῆς πολυθρηνήτου. λυπεῖ δέ με καὶ τεθνεῶσαν
Μ ήδος πωλίτης πένθος ἀεξόμενον,
Φ εύγοντος γεραιὰς ὅτι φεύγοντι· ἢ τέκε παῖδα
Ω κύμορον, κενεὸν χάρμα φίλης πατρίδος.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Π ολλὰ φαγὼν, καὶ πολλὰ πιὼν, καὶ πολλὰ κακ' εἰπὼν
Α νθρώπους, κείμην τιμοκρέων ῥόδιος.

Αδηλον.

Β αιὰ φαγὼν, καὶ βαιὰ πιὼν, καὶ πολλὰ νοσήσας,
Ο ὐ μὴν, ἀλλ' ἔθανον. ἔρρετε πάντες ὁμοῦ.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Β άκχῳ ξ μοῦσησι μεμηλότα τὸν δηθεῖδοις
Κ εκρύπτιδλω τὸν ἐμοὶ ξυνὸν μύθαν δρὸν ἔχω,
Ε ν πυξὶ τ' ὀλίγῳ ὃς ἔχει κόσμον. εἰ δὲ μύθαν δρον
Δ ίζηαι, δήθ' ὃς ἐν δίος ἢ μακάρων.

Αδηλον.

Η ὄνιον τόδε σῆμα βεστοῦ πάντλήμονος ἄνδρός,
Σ παρτὸν ἀμπρακέων ψυχόμυον σκηπέλων.
Τ ῇ μὴ ἐρημοκόμης κεῖται καὶ χῆρος ὀδόντων
Κ όρση· τῇ δὲ, χεραὶ πενταφυὲς ὄνυχες,
Γ λυφά τε σαρκὸς λιπῆ. σαρκοὶ δ' ἑτέρωθεν ἄμοιροι
Ν ώτων, καὶ κώλων ἔκλυτος ἁρμονίη.
Ο ὗτος ὁ πολυμερής, εἷς ἰὼ ποτε. φεῦ μακαρεῖσοι,
Ο σοι ἀπ' ὠδίνων σὰρξ ἴδον ἠέλιον.

Αδηλον.

Μ υελὸς ἰὼ ὦ ἄνθρωπε τροῦ χρόνος, ἄχρι τροῦ πὼ
Η λθες, χὠ λοιπὸς μυελὸς εἰς αἰῶνα.

Τίς μοῖρα ζωῆς ὑστολείπει; ἢ τόσον ὄασον
Σπιμή, καὶ σιγμῆς εἶπε χαμηλότερον;
Μικρὴ σεν ζωὴ τε θλιμμένη· οὐδὲ γὰρ αὐτὴ
Ἡ δεῖ, ἀλλ' ἐλθροῦ συγγενοτέρη θανάτου.
Χθιζὸν ζωὸν ὑστάλβεο νῆσο ἐς ὅρμον,
Ὡς κἀγὼ φείδων κρίτου εἰς ἀίδαν.

ΓΑΥΛΟΥ.

Δαμόξενις μοίρης πυμάτῳ ὑπεδύσατο γᾶραν.
Φεῦ, τὸ καλὸν μούσης ἔαρ ἔτον ἡρεμέᾳ.
Ὦ λετο γραμματικῆς ἱερὴ βάσις. ἀμφιρύτη κώς,
Καὶ πάλι πένθος ἔχεις οἷ' ἐφ' ἱπποκράτει.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Ὦ δύστην' ὄλβοιο φιλέστρατε, ποῦ σοι ἐκεῖνα
Σκῆπτρα, καὶ αἱ βασιλέων ἄφθονοι εὐτυχίαι,
Αἷσιν ἐπηώρησας ἀεὶ βίον; ἢ ἐπεὶ νείλῳ
Κῆσαν ἰουδαίοις ὧν θεόπλοος ὄρνις.
Οἱ θῆρες καμάτοις τοὺς σοὺς διεμοιρήσαντο,
Σὸς δὲ νέκυς φαφαρῇ κεῖσετ' ἐν ὀστρακίνῃ.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἀρκεῖ μοι γάμης μικρὴ κόμις· ἢ γὰρ ἀθέσκη
Ἄλλον ὑπαθλίζοι πλοῦσια κεκλιμένον.
Στήλη, τὸ σκληρὸν νεκρῶν βάρος. οἱ με θανόντα
Γνώσονθ', ἁλκαίδρῳ τοῦθ' ὅτι καλλιτέλης.

ΛΟΛΛΙΟΥ.

Γᾶ καὶ ζαρατίνων ἔχε μείλιχος ἀσπέρος ἔθλου
Τόνδε νέκυν. ψεῦσαι δαίμονες ἀμείλιοι.
Ἡ γὰρ ἰὼν ἡβᾶσθεν ἀτύμνιος, οὐκ ἔτι θεόθεν
Ἤνυσεν, ἀλλὰ τεῖν βῶλον ὑπωχίσατο.
Ὀρφανικῷ δ' ὀπὶ παιδὶ λιπὼν βίον, οὖνιν ἔθηκεν
Ὁ φθαλμοῦ. κείνῳ μὴ βαρὺς εἴη τάφος.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Δείλαοι, τί κενᾶσιν ἀλώμεθα θαρσήσαντες
Ἐλπίσιν, ἀτηρὸν δ' ἀθόμβυοι βιότου;

Ἦν ὅδε καὶ μύθοισι καὶ ἤθεσι πόντα στέλλυχος
Ἄρτιος, ἀλλ' ἥβης βαιὸν ἐπαυρόμενος,
Γαστρὶ δίχα τηλόθι λέσβου
Κρῆτας ἀμειλήκτων ξεῖνος ἐπ' ἀγκυλαῶν.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Ἰφθίμῳ τόσσ' ἐπ' ἀνδρὶ φίλη πόλις ἤνεσ' ἀχαιῷ
Γράμμα πρὸς εὐύδρου νάμασιν ἀσκανίης.
Κλαῦσε δὲ μιν νίκαια πατὴρ σ' ὅτι οἱ δολομήδης
Λαῖνον ὑφιφανῆ τόσσ' ἀνέτεινε τάφον,
Δεξιμορος, αἰάζων ὀλοὸν κακόν· ἦ γὰρ ἔφυχεν
Υἱεῖ ᾧ πνοιὴν ταῦτα καταιχόμενος.

ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ.

Οὕτω δὴ πύλιον τὸν ἀγλωόρεος ἀκρίτε μοῖρα
Πρώιον ἐξ ἥβης ἔθρισας αἰόλεων;
Κῆρες ὑπαυσασα βίου κύνας; ὦ πόποι, ἀνὴρ
Οἷος ἀμειδήτῳ κεῖται ἔλωρ αἴδῃ.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἦ εἰον, οἷ νυχίῃ καταφθιμένοιο καλύπτῃς
Ὄψιον, οἵαν γᾶ ἀμφέχανες κεφαλήν·
Πολλαῖς μὲν ξανθῇσιν ἀρεσκομένην χαρίτεσσιν,
Πολλὸν δὲ μνήμῃ πᾶσιν ἀριζοκέουσαν.
Ἦ δὴ ἀριζοκέοντος καὶ μείλιχα δημολογῆσαι,
Στερεὸν οὐκ ὀφρῦν ἐσθλὸς ἐφελκόμενος·
Ἦ δὴ καὶ βάκχοιο πολὺ κρητῆος ἀδῆσιν
Ἰθῦναι κοινὸν βυκύλικα λαλιῇ·
Ἦ δὴ καὶ ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι μεσοσπέα
Ἐρδῆν· γᾶ ἐσατὰ ζοῖον ἔχῃς φθίμενον.

ΠΕΡΣΟΥ.

Μαντιάδης, ὦ ξεῖνε, καὶ ὐγρατος, ὗες ἀχέλλου,
Δεξιμαχὴν κραναὴν κείμεθ' ἐνὶ ξυλόχῳ,
Ἀγραυλοι, γλυκερῆσιν ὀρεσσιτύποι· οἱ δ' ὅτι τύμβῳ
Μοῦνται τέχνης, δουρατόμοι πελέκεις.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Εἰπὸν ἀνδρομάχῳ, τίς, καὶ τίνος ἐσσί; Φίλαιος
Εὐκαρπίδιον. ποδαπὸς δ' ἦλθες; Θριασεύς.

Ἔζησας δὲ τίνα τέρψων βίον; οὐ τὸν ἀρότρου,
Οὐδὲ τὸν ἐκ νηῶν, τὸν δ' ὀφοῖς ἔταρον.
Γηραιὸν δ' ἢ νούσῳ βίον ἔλλιπες; ἦλυθον ἄδμῃ
Αὐτοθελεί, κείνων δ' οὐ μύθος κυλίκων.
Ἢ τρέσθης; ἢ καρτερὸς ἔλαθοί νύ σε βῶλος ἐλαφρά,
Σύμφωνον πινυτῷ χρόνια λῶστον βίοτον.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Τίς ποτ' ἀρ' εἶ; τίνος ἆρα τῶδε τέλεον ὀστέα ταῦτα
Τ λήμου ἐν ἠμιφαὲς λάρνακι γυμνὰ μύδς;
Μνῆμα δὲ καὶ τάφος αἰὲν ἀμαξεύοντος ὁδίτεω,
Ἄξονι καὶ ξυχίῃ λιτὰ τῶδ' ἀξέεται.
Ἦ σε καὶ πλευρὰ τῶδ' ἀτείψιον ἄμαξαν
Σχέπλιε, θοὶ δ' οὐδεὶς οὐδ' ὑπὸ δάκρυ βαλεῖ.

ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ.

Πέτρος ἐγὼ τοπάλαι γυρὴ, καὶ ἄτειπτος ὀπιθλὴς,
Τὸν ἠρακλείτου ἔνδον ἔχων κεφαλήν.
Ἀϊών μ' ἔτειψε κροκάλαις ἴσον. ἐν δ' ἀμάξῃ
Ἀμφόρῳ αἰζηὸν εἰνοδίην τέταμαι.
Ἀγέλλω δὲ βεβοτοῖσι, καὶ ἀσπιλὸς ὤρ ἐοῦσα,
Θοὸν ὑλακτητὴν δήμου ἔχουσα κύνα.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἦ δὴ μευ τέτειπαι ὑπεκκεκαλυμμένον ὀστέον ὠμοῖς,
Ἁρμονίης ὦ νάρ πλάξ τ' ὀπικεκλιμένη.
Ἦδη καὶ κωλῆες ὑπὲκ θερμοῦ αὐχάζονται
Ἡμετέρης. τί πλέον χλῶ ὀπιεννύμεθα;
Ἦ δ τὴν οὕτω τορέων ὁδὸν ἐτμήξαντο
Ἀνθεσποι, κατ' ἐμῆς νεφοσύμβολοι κεφαλῆς.
Ἀλλὰ τρεῖς ἐγάμων, ἀϊδωνέος, ἑρμεία τε,
Καὶ νυκτὸς, ταύτης σκῆπτρον ἑκὼν ἀτραπιτοῦ.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΥ.

Βάλλεθ' ὑπὸ τύμβου πολιὰ κρίνα, τὰ σεμνὰ δὲ
Τύμπτω' ὀπὶ ξηλῃ ῥήσετ' ἀναξιμβρότοις.
Καὶ τὸν ἐλισσήσασθε μακρῆς ἀνελίγματα χαίτης,
Στυμονίῳ ἀφετοὶ φυάδες ἀμφὶ πόλιν.

Η γλυκερὰ πνεύσαντος ἐφ' ὑμετέροισιν ἀήταις,
Γ ολλάκι τοὺς μαλακοὺς ἔσπασ' ἐχόρευσε νόμους.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Α ὐτὰ ὅτι χρήτων ἐγὼ λίθος, οὐ τὸμα κείνου
Δ ηλεῖ σα· χρήτων δ' ἐν Διονίοις ἀοιδός.
Ο ὗρινχὴ γύγη πεπιστεύμενος ὄλβον, ὃ ζωρὶν
Β ουπάμμων, ὁ ὗρινπλούσιος ἀμπολίοις,
Ο ὗρινπλείω μυθεῦμ' ὅτι πᾶσι μακάρτος,
Φ εῦ, ζεῦ γαίης ὅσον ἔχ' ἄμεινον.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Δ αίμονα τίς δ' οὐ οἶδε τὸν ἀοίδιον, ἰοὶ ἰὴ καὶ σὲ
Χ αίρω τὸν ὀφθαλμοῖς ἥδιζον ἢ μετέροις,
Τ ὴν ἑτέρην κλαύσαντες ἐθαύμομεν; οὐδὲν ἐκείνου
Ε ἶδε πατὴρ δίφρου χερσὶν ἀνηρότερον.

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ.

Η ἐλίου σὸν ὅτι πατεῖ, πολυκλαύστῳ δ' ὅτι παιδὶ
Λ ῦσις ἔχων, κενεὸν πλοῦτ' ἀνέχωσε χύνιν,
Ο ὖμα ταρχύσας· ἐπεὶ οὐχ ὑπὸ χεῖρα τοκήων
Η λυθε δυσηνου λείψανα μαρτιδέου.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Κυλλιλίῳ ὄρος ἀκαδῶν ἀκυόφς,
Α ὐτη σῆμ' ὄπιχειτ' ἀπαλοδώρῳ.
Π ίσσηθεν μὲν ἰόντα νυκλὸς ὥρη
Ε κλιφεν δ' ὄθεν πεσὼν κεραυνός.
Τ ηλοδ' ἀγανέης τε καὶ βερσίης
Ν ικηθεὶς ὁ δρομεὺς καθεύδ.

ΕΙΣ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΤΙΝΑΣ, ΧΘ΄ ΖΖ

ΑΓΑΘΙΟΥ, Εἰς χαυδαύλιῶ.

Κ αυδαύλου τόδε σῆμα· δίκη δ' ἐμὸν οἶκον ἰδοῦσα,
Ο ὐδὲν ἀλιτραίνειν τλῆ τὸν δεσποτίνη ἔφη.
Η θελε γὰρ δοιοῖσιν ὑπ' ἀνδράσι μηδὲ φανῆναι,
Α λλ' ἢ τὸν θρίνεχν, ἢ τὸν ὀπιζάμενον.

Ἦν δ' ἄρα καὶ δαύλιον παθεῖν κακόν· οὐ γὰρ ἂν ἔτλη
Δῦσαι τὸν ἴδιον ὄμμασιν ἀλλοτρίοις.

Εἰς Ἀρδυάπαλον.

Εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, τὸν θυμὸν ἄεξε,
Τερπόμενος θαλίῃσι. θανόντι σοι οὐτὶς ὄνησις.
Καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι, νίνου μεγάλης βασιλεύσας.
Τόσσ' ἔσχον ὅσσ' ἔφαγον, καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
Τέρπν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλοιπα.
Ἡ δὲ Σοφὴ βιότοιο πρὸς αἰνέσεις αἰὲν ἔποιτο.

Εἰς νιόβην.

Ὁ τύμβος οὗτος ἔνδον οὐκ ἔχει νεκρόν·
Ὁ νεκρὸς οὗτος οὐκ ἔχει τάφον,
Ἀλλ' αὐτὸς αὐτὸς νεκρός ἐστι καὶ τάφος.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ, Εἰς τὴν αὐτήν.

Μοῦσαι σὴν τέκνοις νεκυσόλε δέξο μέτρησιν,
Τὰν λάλον. ἀρκεῖ σοι φόρτος ὁ τᾶς Πανταλίδος.
Γλῆρος μία σὰ σκάφος· εἰσὶ δὲ χεῖρες
Καὶ χεύεας, Φοίβου σκῦλα καὶ Ἀρτέμιδος.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ, Εἰς τὴν αὐτήν.

Γέγηθε τὰν σὰν ἐν σιπύλῳ νιόβαν, θεῶν ἀγάλτας,
Ἑπτὰ δὶς ὠδίνων μέσμορον θάνατον.
Λῆξε δ' οὐδ' ἀοιδᾶν· τί δ' ἀλαζόνα μῦθον
Φθέγξατο, τὸν ζωᾶς ἔρπαγα καὶ τεκέων;

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ, Εἰς Λίρων καὶ
Λέανδρον.

Οὗτος ὁ Λεάνδροιο θρασὺ πλόος, οὗτος ὁ πόντου
Πορθμός, ὁ μὴ μιαίνων τὰν φιλέοντι βαρύς.
Τᾶσθ' ἁ ἐρεσσιτάπροθεν ἐπαύλια, τᾶδε δὲ πύργου
Λείβετο μόνον· ὁ πρέσβυτης ὦδε ἐπέκειτο λύχνος.
Κοινὸς δ' ἀμφοτέροις ὅδε ἔσχε τάφος, εἰσέτι καὶ νῦν
Κείνων τὰν φθονερὰν μεμφόμενος ἀνέμων.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ Εἰς δάφνιν.

Οὐκ ἔθ' ὁμοῦ χμαίῃσιν ἔχει βίον, οὐκ ἔτι ναίει
Ὀρταγόραις ἐθέλων πάντων ὀρέων χαριφάς.

Τί γλυκύ μου, τί πεφνὸν ἐν οὔρεσιν; ὤλετο δαίφνις,
Δάφνις, ὃς ἡμετέρη πῦρ ἔτεκε κραδίη.
Ἀχθοφόρει· οἰκήσω· θηρῶν δέ τις ἄλλος ἐπ' ἄγρῳ
Στελλέσθω. τὰ παρθ' ὧδε φίλα.

Ἄδηλον, εἰς τίμωνα τὸν μισάνθρωπον.

Ἐνθάδε τ' ἀποῤῥήξας ψυχὼ βαρυδαίμονα κεῖμαι.
Οὔνομα δ' ἄδυσσαδε· κακοὶ γὰ κακῶς ἀπόλοισθε.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Τίω ἐπ' ἐμεῦ ξήλῳ πόρα μείβεο, μήτ' ἐμὲ χαίρων
Εἴπῃς, μήθ' ὅστις, μή τίνος ἐξετάσας.
Ἢ μή, τίω αὐτὸς, τελέσας ὁδόν. ἴω γὰ πάρελθε·
Σιγᾷ, μηδ' οὕτως ἴω αὐτὸς τελέσας.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Μὴ πόθεν εἰμὶ μάθῃς, μηδ' ὄνομα· πλὴν ὅτι θνήσκω
Τοῖς πάρ' ἐμοὶ ξήλῳ ἐρχομένοις ἐθέλω.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ εἰς Τίμωνα τὸν αὐτόν.

Τίμων (δ' γὰ ἔτ' ἐστὶ) τί τοι φάος, ἢ σκότος ἐφθόν;
Τὸ σκότος· ὑμέων γὰ πλείονες εἰν Ἀΐδῃ.

ΗΓΗΣΙΠΠΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Ὀξέα πολλάκι τοι τὸν πάφον εἰσὶν ἀχαινῶν,
Καὶ σκόλοπες· βλάψῃς τοὺς πόδας ἰὼν τοιούτους.
Τίμων μισάνθρωπος ἐνοικέω. ἀλλὰ πάρελθε,
Οἰμώζων εἰπὰς πολλά. πάρελθε μόνον.

Ἄδηλον, εἰς τὸν αὐτόν.

Τρηχεῖαν καλ' ἐμεῦ φαφαρὴν χθόνα ῥάμνον ἐλίσσοις
Πάντοθεν, ἢ σχολιῆς ἄγκεα κῶλα βάκου.
Ὡς ἐπ' ἐμοὶ μηδ' ὄρνις ἐν εἴαρι κοῦφον ἐρείδοι
Ἶχνος, ἐρημάζω δ' ἥσυχα κεχλιμένος.
Ἡγὰ μισάνθρωπος, ὁ μηδ' αὐτοῖσι φιλητὸς
Τίμων, οὐδ' ἄϊδρις νήσος εἰμὶ νέκυς.

Ἄδηλον, εἰς τὸν αὐτόν.

Μὴ χαίρων εἴπῃς με κακὴν κάρα, ἀλλὰ πάρελθε.
Ἴσον ἐμοὶ χαίρων ὅστις, ὃ μή σε γλάῃ.

Αδηλον, εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ νέκυς ὢν τίμων, ἄγελος· σὺ δὲ δύνε πυλωρὲ
Γ λαυτῶνος πάρος κέρβερε μή σε δάκῃ.

Αδηλον, εἰς τὸν αὐτόν.

Ος τίς με τεισόδοισι μέσας τάρχυσε θανόντα,
Λυγρὰ παθὼν, τύμβου μηδ' ὀλίγιο τύχοι.
Π αῖτες ἐπεὶ τίμωνα νέκυν καλέουσιν ὁδίται,
Κ αὶ μόρος ἄμμι μόνοις ἄμμορος ἡσυχίης.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ σιδωνίου εἰς τὸν βασιλέα πτολεμαῖον.

Μυρία σι πτολεμαῖε πατὴρ, ὅπι μυρία μάτηρ
Τ εθνήκασι θαλερὰς ἡλίσατο πλοκάμους.
Γ ολλὰ τίφηνι τὴρ ὀλοφύσατο, χερσὶν ἀμήσας
Α νδρομάχις δνοφερὰν κρατὸς ὑπὲρ θεχόην.
Α μεγάλα δ' αὖ πτολεμαῖος ἑαυτῷ δάψατο χαίτην,
Κ αὶ πλατὺς θυρώπας ἐσονάχησε δόμος.
Κ αὶ δ' αὐτὰ δρὰ πένθος ἀμαυρωθεῖσα σελαίνα
Α ρα καὶ οὐρανίας ἀτραπιτοὺς ἔλιπεν.
Ω λεο γὰρ δρὰ λοιμὸν ὅλας θοινήσατο χέρσου,
Π ολὺν πατέρων νεαρᾶ σκάπτεσιν ἕλξιν παλάμᾳ.
Ο ὐδέ σε νὺξ ἐκ νυκλὸς ἐδέξατο. δὴ γὰρ ἀνάκλας
Τ οίσις ὀκ αἴδης, ζεῖς δ' ἐς ὄλυμπον ἀγάς.

ΟΜΗΡΟΥ.

Χ θιχὴ πρόξενος εἰμί, μίδᾳ δ' ὅπι σήματι κεῖμαι·
Ε ὖτ' ἂν ὕδωρ τενάῃ, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ,
Η έλιός τ' αἰνὸν λάμπῃ, λαμπρά τε σελήνη,
Α ὐτοῦ τῆδε μένουσα πολυκλαύστῳ ὅπι τύμβῳ,
Α γγελέω πρώτοισι, μίδᾳ ὅτι τῆδε τέθαπται.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Ιουλιανὸς μὲν πέμπειν ἀγάλλοον ὧδε κεῖται,
Α μφότερον, βασιλῆά τ' ἀγαθὸς, κρατερὸς τ' αἰχμητὴς.

ΓΑΙΤΟΥΛΙΟΥ.

Γ αίδων μηδείης ὅστις τάφος, οἷς ὁ πυρετὸς
Ζ ῆλος ἀεὶ γλαυκῶπις θυμὸν ἐποίησε γαμαι.

Οἷς αἰεὶ πέμπει μειλίγματα σοῦ φὶς ἄμα,
Μηδὲς ἀμειλίκτου θυμὸν ἰλασκόμενη.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ τοῦ ἀήθου εἰς μίμων.

Νηλὴς Ἀΐδης, ὅτι σοὶ λ' ἐγήμαντε θανόντι
Τίτυρε, καὶ νεκύων ἦκέ σε μιμολόγον.

ΠΑΥΛΟΥ.

Σιγᾷς χρυσεόμαλε τὸ χάλκεον, οὐκ ἔτι λ' ἡμῖν
Εἰκόνας ἀγχεγόνων ἐκτελέῃς μερόπων,
Νύμασιν ἀφθόγγοισι· τεὴ λ' ὀλβίζετ σιωπὴ
Νιῶ γυρὴ τελέθῃ, τῇ πρὶν ἐτελγόμεθα.

ΕΙΣ ΑΥΛΗΤΑΣ, κεζ ηζ

Ἀδηλον.

Ορφεὺς μὲν κιθάρᾳ πλῆξεν γῆρας εἵλετο θνητῶν,
Νέστωρ δὲ γλώσσης ἡδυλόγου σοφίη,
Τεκμοσυνὴ λ' ἐπέων πολυίστωρ θεῖος Ὁμήρος·
Τηλεφανὴς λ' αὐλοῖς, οὗ πάθος ὅδε.

Ἀδέσποτον.

Ἑλλὰς μὲν θήβας πρωτέρας ἐπεθύμησεν ἐν αὐλοῖς,
Θῆβαι δὲ πρεσβίονται, παῖδα τὸν οἰνιάδην.

ΑΡΧΙΟΥ.

Αἰωρῇ θήρσον ἱμαὶ ὁμὸς δέμας αὔρᾳς
Τλᾶμον ἀορτηθεὶς ἐκ λαισίας πίτυος,
Αἰωρῇ. φοίβῳ γὰρ ἀναίρσιον εἰς ἔριν ἔστης,
Πρῶνα κελαινῖτιν ναιετάων σάτυρε.
Σὺ δὲ βοᾷ αὐλοῖο μιγίσεσμον οὐκ ἔτι νύμφαι
Ὡς πάρος ἐν φρυγίοις οὔρεσι πλησόμεθα.

ΕΙΣ ΒΡΕΦΗ, κεζ θζ

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Τὸν τελετῇ παίζοντα τοξεὶ φρέαρ ἀγυιάκλα,
Εἴδωλον μορφᾶς κωφὸν ἐπεσπάσατο.
Ἐκ λ' ὕδατος τ' παῦδα μιγέσεχον ἥρπασε μάτηρ,
Σκεπομένα ζωᾶς εἰ τίνα μοῖραν ἔχῃ.

Νύμφας δ' οὐκ ἐμίμνεν ὁ νήπιος, ἀλλ' ὅτι γρηῶν
Μᾶζ' ἐκιμήθεις, τὸν βαθὺν ὕπνον ἔχει.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Γ ᾆδά με πενταέτηρον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα
Νηλὴς ἀΐδης ἥρπασε καλλίμαχον.
Ἀλλά με μὴ κλαίοις· καὶ γὰρ βιότοιο μετέσχον
Γ αὖρυ, καὶ παύρων τῷ βιότοιο κακῶν.

Ἀδήλων.

Ἀ δὴ ἀλιτάνθυτε καὶ ἀτρόπε, τίπτε θοιοῦτον
Κ άλλαιχρῶν ζωᾶς νήπιον ὠρφάνισας;
Ε ἰσὶ μὲν οἵγε πᾶσι δώμασι φερτοφόνειαι
Π αῖγιον, ἀλλ' οἶκοι λυγρὰ λέλοιπε πάθη.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ.

Γ ᾶμα, καὶ εἰλείθυια (σὺ μὲν, τέκες, ἡ δὲ, κακὰ λύουσα)
Χ αίρετον· ἀμφοτέρας ἰοῦσα δ' ἔπαθεν.
Ε ἰμὶ δὲ μηνοέων πόθι νείατον ἦμαρ· ἐγὼ δὲ καὶ ὑμέας
Η τίνος, ἢ τίς ἐών, οἶδα πόθεν μετέβαν.

ΑΓΑΘΙΟΥ.

Ἄ βάλε μηδ' ἐγένοντο γάμοι, μὴ νύμφια λέκτρα·
Οὐ γὰρ ἂν ὠδίνων ἔκφατος ἦν θάσις.
Ν ῦν δ' ἡ μὲν τετάλαινα γυνὴ τίκτουσα κάθηται,
Γ αστρὶ δ' ὑπ' ἀσχέτῳ νεκρὸν ἔνεστι τέκος.
Τ ειαμένη δ' ἀμφιλύκη δρόμον ἰοῦσαν ἀπ' ὄστου μίμνει
Τ ὸ βρέφος, ἀθρήκτοις ἕλκεσι λικλόμενον.
Κ ούφη σοὶ τελέθοι γαστὴρ τέκος, αὐτὴ κονίης.
Α ὐτὴ γάρ σε φέρει, καὶ χθονὸς οὐ χατέει.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Τ ὸν μικρὸν κλεόδημον ἔτι ζώοντα γάλακτι,
Ι χνος ὑπὲρ τοίχων νηὸς ἐρισάλβιον,
Ο ἰφὴξ ἐτύμως βορέης βάλεν εἰς ἄλὸς οἶδμα,
Κ ῦμα δ' ἀπὸ ψυχὼ ἔσβεσε νηπιάχου.
Ἰ ὼ ἰώ, αἰοικτίρμων τίς ἔφυς θεός, ἢ μυχιέρτεω
Η λικος οὐκ ἀΐδων πικρὸν ἀπηλάσατο.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Κλίμακος ἐξ ὀλίγης ὀλίγον βρέφος ἐν δροδώεσσιν
Κάπωσεν, ὄκνει δ' ἐάγη κάλλιον ἀστράγαλον,
Δινηθεὶς ὡς κάρηνος. ἐπεὶ δ' ἴδε θεῖον ἄυσας
Ἀντόμενον, παλάμας αὐτίκ' ἔτεινε χέρας.
Ἀλλά σὺ νηπιάχου δόλιος κόμι μή ποτε βέλτερ'
Ὦ φίλε, τὼ δίεπες φθονερὴν κύπριδος.

ΕΙΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ, ΧΞΖ

Ἀδέσποτον.

Ἐξηκοντούτης δρηνύσιος ἐνθάδε κεῖμαι,
Τάρσεϊ, μὴ γήμας· ἄλγε δὲ μοῦνος ὁ πατήρ.

Ἐπὶ τῷ ἑαυτὸν θάψαντι ὡς ἐτελεύτησε.

Γήρᾳ καὶ πενίῃ τετρυμένος, οὐδενὸς ὀρέξαντος
Οὐδενὸς ἀνθρώπου δειλαίης ἔρανον,
Τοῖς ξυμεσσαίοις κώλοισιν ὑπήλυθον ἥρεμα τύμβου·
Εὖγε, ὀιζυρὸν τέρμα μόλις βιότου.
Ἦλθε δὲ καὶ ἐπ' ἐμοὶ νεκύων νόμος· ἤδ' ἐθέλησα
Πρῶτον, ἔπειτ' ἐπάφιλ'· ἀλλὰ θανεῖς, ἔθανον.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἦ ῥᾳδίως νικῶ μνηίτης τάφον ἐξεφάνωσε
Παρθενικῆς. ἄϊδη, τοῦθ' ὁσίως κέκρικας;

Ἀδέσποτον.

Ἐγὼ φιλάνθις ἠ' πίθωτος ἀνθρώποις
Ἐνθάδ' ἥρα τῷ μακρῷ κεκοίμημαι.
Μή μ' ὦ μάταιε ναῦτα τὸν ἄκραν κάμπτων,
Χλεύῃς τε ποιεῖ καὶ γλῶτα καὶ λέχεα.
Οὐ γὰρ μὰ τὸν ζῆν', οὐ μὰ θεὸς κάτω κούφους,
Οὐκ ἐς ἄνδρας μάχλος, οὐδὲ δημόδης·
Γλυκυφώτης ἦ, τὸν γονιὸν ἀθλιώτατος,
Λόγων τὸ παμπάλαιμα, καὶ κακὴ γλῶσσα,
Ἐγραψεν οἷ' ἔγραψεν· αὐτὴ γὰρ οἶδα.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Νεκροδόχην κλιντῆρα φίλων ὁ πρέσβις ἀείρων
Ἐνδοθεν, ὄφρα λάβοι μισθὸν ἐφημέριον,
Σφάλματος ἐξ ὀλίγου πεσὼν θάνεν· ἰὼ γὰ ἑτοῖμος
Εἰς αἴδλων ἐκάλεῖ· ἡ πολιὴ τοῦφασιν.
Οὐ δὴ δηΐοις ἐφόρει νεκυοστόλον, αὐτὸς ἐφ' αὑτῷ
Ἀσκαίτιν ὁ γέρων ἀμφοφορῆ ἔλαθεν.

Ἀδέσποτον.

Τρὶς ἑτέων δεκάδας, τριάδας δύο, μέρον ἔφηκαν
Ἡ μετέρης βιοτῆς μοῖραι αἰθέριοι.
Ἀρχῆ μὴ τούτοισιν· ὁ γὰ χρόνος, αὖθις ἄρισον
Ἡ λικίης· ἔθανεν χὠ τριγέρων πύλιος.

ΕΙΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣ, κξ ιαʹ

Ἀδήλου.

Οὕτω πᾶς ἀπόλωλε γεωπόνε βῶλος ἀρότροις;
Ἡ δὴ καὶ τύμβοις νωθρὰ πατοῦσι βόες;
Γυμνὸς δὴ ἐν νεκύεσσι; τί δ' πλέον; ἢ πόσος ὄλβος
Πυρὸς, ὃν οὐκ τέφρης κοὐ θανόνος ἁρπάσετε;
Οὐκ αἰεὶ ζήσεσθε· καὶ ὑμέας ἄλλος ἀρόσει,
Τοίης ἄρξαμένους πᾶσι κακῆσσον εἴης.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ, κξ ιβʹ

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Α Τίς, τίνος θοῦσα γυῖα, πᾶ εἶμι; τοῦ κίονα κεῖσαι;
Β Γρηΐζω, καλλιτέλους. Α καὶ πόθεν ἡμίν;
Α Τίς δέ σε καὶ κλερέιξε; Β Θεόκριτος, ᾧ με γονῆες
Ἐξέδοσαν. Α Θνήσκεις δ' οὐκ τίνος; Β οὐκ ἔχετος.
Α Εὖσα πόσων ἐτέων; Β δύο κ' εἴκοσιν. Α ἦ ῥά γ' ἄτεκνος;
Β Οὐχ, ἀλλὰ τριετῆ καλλιτέλη ἔλιπον.
Α Ζώης σοι κείνης γε, καὶ ἐς βαθὺ γῆρας ἵκοιτο.
Β Κἀσοὶ ξεῖνε πόροι πολλὰ τύχη τὰ καλά.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ, οἱ δὲ, ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Τὴν ὡραίαις πνεούσαν ἐν ὠδίνεσι λαμίσκην
Υἱὸν ἀνικάρετης παῖδα κὰ ὀλπολίδος,

Σιὼ βρέφεσιν διδύμοις, ἐμίλιῳ γλύος, αἰ πρὶν ἀνείλῳ
Κρύπλοισιν λιβυὴς ἠόνες εἰχασέτην.
Ἀλλά χέραι τῇ παιδὶ λεχώϊα δῶρα φέρουσαι,
Θερμὰ χυτὴ ψυχροῦ δάκρυα χεῖτε τάφου.

Τῶ αὐτῶ, οἱ δὲ ΕΚΑΤΑΙΟΥ θαυσίου.

Ἀρχέλεώ με δάμαρτα πολυξείνῳ, θεοδέκλου
Πᾶδα χὴ αἰνοπαθοῖς ἔννεπε δημοτέκνης.
Ὄσον ἐπ' ὠδῖσιν, καὶ μητέρα παῖδά τε δαίμων
Ἔφθασεν, οὐδὲ αὐτὸν εἴασιν ἠελίων.
Ὄκλωσαν δεκέτης δὲ αὐτὴ θάνον, ἄρτι τεκοῦσα·
Ἄρτι δὲ καὶ νύμφη, πρώτοτόκος δολιχοχρόνιος.

Εἰς τὸν πέραν κωνσταντινουπόλεως
δάμαλιν.

Ἰναχίης οὐκ εἰμὶ βοὸς τύπος, οὐδὲ ἀπ' ἐμεῖο
Κλήζεται αὐτῶπον βοσπόριον πέλαγος.
Κεῖνον γὰρ τὸν πρῶτα βαρὺς χόλος ἤλασεν ἥρης
Ἐς φάος ἦν, ἔνδε δὲ ἐγὼ κεκρυπτὶς εἰμὶ νέκυς.
Εὐνέτις ἰῶ δὲ χέρητος· ἔπλων δὲ ὅτ' ἔπλωεν ἐκεῖνος
Τῆνδε, φιλιππείων αὐτὶ παλῶς σκαφέων.
Βοιδίζων δὲ ἤκουον ἐγὼ τότε, νεῶ ὑχέρητος
Εὐνέτις, ἠπείρῳ τέρπομαι ἀμφοτέραις.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Οὐ γάμον ἀλλ' αἶδῶ ὀπυμφίδιον κλεαρίξῃ
Δέξατο, παρθενίης ἄμματα λυομένης.
Ἀρτὶ γὰρ ἐσπερίοιο νύμφης ὑπὸ δικλίσιν ἦλθεν
Λωτὸς, καὶ θαλάμων ἐπλατάγειωτο θύραι.
Ἦρον δ' ὁλολυγμὸν αἰέκραγον, ὦρσε δ' ὑμήναιος
Σιγαθεὶς ὀρεσφὶν φθέγμα μεθαρμόσατο.
Αἰδὼ δ' αὐτὰρ ἐγὼ φέγγος ἐδαδούχουν πᾶσι φάεσσιν
Πεύκαι, καὶ φλιὴν νέρθεν ἔφαινον ὁδόν.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἀρτίμβροτον θαλάμοις νικᾷ παῖδος ἥδε ἐπήλυς
Λωτός, καὶ γαμικῆς ὕμνος ἔχαιρε κρότοις.

Θρῆνος δ' εἰς ὑμέναιον ἐκώμασεν· ἡ δὲ τάλαινα,
Οὔπω πάντα γυνὴ, καὶ νέκυς ἐβλέπετο.
Δακρυόεις αἴδη, τί πόσιν νύμφης διέλυσας,
Αὐτὸς ἐφ' ἁρπαγίμοις τερπόμενος λέχεσιν;

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ σιδωνίου εἰς λαΐδα.

Τὴν καὶ ἅμα χρυσῷ καὶ ἀγουργίδι, καὶ σὺν ἔρωτι
Θρυπτομένην, ἁπαλῆς κύπριδος ἁβροτέραν,
Λαΐδ' ἔχω, πολιῆτιν ἁλιζώνοιο κορίνθου·
Πειρήνης λευκῆν φαιδροτέρην λιβάδων,
Τὴν θνητὴν κυθέρειαν, ἐφ' ᾗ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
Πλείονες ἢ νύμφης εἵνεκα τυνδαρίδος,
Δρεπτόμενοι χάριτάς τε καὶ ὠνητὴν ἀφροδίτην·
Ης καὶ ὑπ' εὐώδει τύμβος ὄδωδε κρόκῳ·
Ης ἔτι κηώεντι μύρῳ τὸ διάβροχον ὀστεῦν,
Καὶ λιπαραὶ θυόεν ἆσθμα πνέουσι κόμαι.
Ης ἔπι καλὸν ἄμυξε κτὴ ῥέθος ἀφρογένεια,
Καὶ γοερὸν λύζων ἐστονάχησεν ἔρως.
Εἰ δ' οὐ πάγκοινον δούλην θέτο κέρδεος εὐνὴν,
Ελλὰς ἄν, ὡς ἑλένης, τῆς δ' ὕπερ ἔσχε πόνον.

ΓΟΜΓΗΙΟΥ νεωτέρου εἰς τὸ αὐτό.

Ηὖ καλὸν καὶ πᾶσιν ἐράσμιον ἀνθήσασα,
Ημουνη χαρίτων λείρια δρεψαμένη,
Οὐκ ἔτι χρυσοχάλινον ὁρᾷ δρόμον ἠελίοιο
Λαΐς, ἐκοιμήθη δ' ὕπνον ὀφειλόμενον,
Κώμους, καὶ τὰ νέων ζηλώματα, καὶ τὰ ποθεύντων
Κνίσματα, καὶ μύστην λύχνον ἀπειπαμένη.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ερπὼν εἰς ἐφύρην, τάφον ἔδρακον ἀμφικέλευθον
Λαΐδος ἀρχαίης, ὡς τὸ χάραγμα λέγει.
Δάκρυ δ' ἐπισπείσας, χαίροις γύναι· ἐκ γὰρ ἀκοῆς
Οἰκτείρω σε ἔφην, ἣν πάρος οὐκ ἰδόμην.
Ὠπόσον ἠϊθέων νόον ἤκαχες. ἀλλ' ἴδε, λήθην
Ναίεις, ἀγλαΐην ἐν χθονὶ κατθεμένη.

Ἀδέσποτον.

Ἀκμὴν πρὸς ἔρωτα καὶ ἡδέα κύπριδος ἔργα
Γαῦ ἐφίλᾳ, χανδοὶς τοὶς γλυκεροὶς ἔμυσας·
Ἐσβέσθη γ' ὁ τᾶφίλτρα τὰ κωτίλα, χὠ μετ' ἀοιδᾶς
Ὑμὸς, καὶ κυλίκων αἰ λαμυραὶ προπόσις.
Ἀδὴ δισκίνητε, τί τὶν ἐπέρασον ἑταίρων
Ἡρπασας; ἢ καὶ σὴν κατέπεις ἔμηνε φρένα;

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Ἐνθάδε τᾶς ξυφερᾶς μαλακὸν ῥέθος, ἐνθάδε κεῖται
Τρυφόνιον, σαβάκχᾳ ἄνθεμα βαλμακίδων.
Ἡ καλύβη καὶ δοῦμος ἐνέστρεπεν, ἢ φιλοπαίγμων
Στωμυλὶς μήτηρ· ἰὼ ἐφίλησε θεῶν.
Ἡ μοιχὴ ξέρξασα τὰ κύπριδος ἀμφὶ γυναιξὶν
Ὀργια καὶ φίλτρων λαίδος ἄψαμένη,
Φῦε χθὲς ἱερὴ κύνι τᾷ φιλοβάκχῳ
Μὴ βάτον, ἀλλ' ἀπαλᾶς λευκίων κάλυκας.

ΘΥΙΛΛΟΥ.

Ἡ κροπάλοις ὀρχηστρὶς ἀρίστιον, ἢ ποθὶ πύκας
Καὶ κυβέλᾳ πλοκάμοις ῥίψας ὀπιζαμένᾳ,
Ἡ λωτῷ κεχαρηυῖα Φορβυμένᾳ, ἢ τεὶς ἐφέξης
Εἰδὺ' ἀκρήτοις χάλλοποτεῖν κύλικας,
Ἐνθάδ' ὑπὸ πλατέας αἰωρεῖται, οὐκέτ' ἔρωτι,
Οὐκέτι πανυχίδων τερπομένᾳ καμάτοις.
Κῶμοι καὶ μανίαι μέγα χαίρετε· κεύθεται ἀδὴ
Ἡ ζωρὸν στεφάνων ἄνθεσι κρυπτομένᾳ.

Ἀδέσποτον.

Εἴκοσι καλλικόμους καὶ ἐννέα τέκνα τεκοῦσα,
Οὐδενός, οὐδεμιᾶς ἐδραχόμην θανάτου·
Ἀλλ' ἑκατὸν καὶ πέντε διϊωυσάμην σὺν αὐτοῖς,
Σκήπτωι ἐσμεραὶ οὐκ ὀπιθεῖσα χέρα.

Ἀδέσποτον.

Ἀλλ' ἐγὼ ἡ πρίωτος ὑπὸ πλακὶ τῇδε τέθαμμαι,
Μουσῴῃ ἐνὶ ζώνᾳ αἰὲν λυσαμένᾳ.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΥ εἰς τὰς λυκαμβίδας.

Οὐ μὰ τόδε Φθιμίων σέβας ὅρκιον, οὐδὲ λυκάμβεω
Αἱ λάχομεν ξυρῇ κληδόνα θυγατέρες,
Οὔτέ τι πρὸς γενίου ἡμάρτομεν, οὔτε τοκῆας,
Οὔτε πάρ ἐξ, νήσων ἀμπυτάτιον ἱερῶν·
Ἀλλὰ καθ' ἡμετέρης γλυκερῆς ῥιγηλὸν ἔνιφδος
Φῆμιν τε ξυρῇ ἔφλυσεν ἀρχίλοχος.

Ἀδέσποτον εἰς ὃ αὐτό.

Ἀρχίλοχον (μὰ θεοὺς καὶ δαίμονας) οὔτ' ἂν ἀγαῖς
Εἴδομεν, οὔθ' ἥρης ἂν μεγάλῳ τεμένει·
Εἰ δ' ἦμεν μάχλοι καὶ ἀπάλαμνοι, οὐκ ἂν ἐκεῖνος
Ἤθελεν ἐξ ἡμέων γήσια τέκνα τεκεῖν.

Ἀδήλου εἰς ὃ αὐτό.

Δεξιτερῇ αἰδοῦς θεοῦ χέρα καὶ τὰ κελαινὰ
Ὄμματα θερσιτείου δέμνια φερσεφόνης,
Γαρθένοι ὡς ἔτυμον καὶ ὑπὸ χθονί. πολλὰ δ' ὁ πικρὸς
Ἀχὼ κατ' ἡμετέρης ἔφλυσε παρθενίης
Ἀρχίλοχος· ἐπέων δὲ καλλίῳ φάτιν οὐκ ὀπὶ καλῇ
Ἔργα, γυναικεῖον δ' ἔτραπεν εἰς πόλεμον.
Γιγείδες, τί χάρημιν ἐφυβριζῆρες ἰάμβοις
Ἑτράπετ', οὐχ ὁσίῳ φωτὶ χαριζόμεναι;

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Τὰν μὰν ἀεὶ πολύμυθον ἀείλαλος ὦ ξένε κίσσα
Φάσ· τὰν δὲ μέλπας σιὼ τροφον, ἅδε κύλιξ.
Τὰν κρῆσσαν μὰν ὄϊ, τὰ τόξα· τὰ δ' εἰλεία, τὸ φιλέρχον·
Ἀνδεμα δ' αὖ μίτρας, τὸ πολιοκρόταφον.
Τοιάνδε σαλπυρὸς ὅδ' ἔκρυφε βιτίδᾶ τύμβος,
Τὰν θυμβάχραντον νυμφιδίαν ἄλοχον.
Ἀλλ' ὦ νέρ καὶ χαῖρε, καὶ οἰχομένοισιν ἐς ἅδᾶν
Τὰν αὐτὰν μύθων αὖθις ὀπαζε χάριν.

ΑΛΚΑΙΟΥ εἰς γυναῖκα ἥτις ἐκαλλύετο φιδίᾶ.

Δίζημαι κύτ' ἦμον ὅπου χάεις ἀ Κυθέρεια
Διὰ τάκι φῖ μοιῶν γράμμα λέλοιπε λίθος,

Λαστύποις σμίλαις κεκολαμμένον. ἦ ῥα γυναικὶ
Τ ἀν χθονὶ κευθομένᾳ χιλιὰς ἦν ὄνομα;
Τοῦτο γὰρ ἀγγέλλει κορυφούμενος εἰς ἓν ἀριθμός.
Η τὸ μὲν εἰς ὀρθὰν ἀτραπὸν οὐκ ἔμολεν,
Η δ' οἰκτρὸν ναίουσα τόδ' ἠρίον ἔπλετο φιδίς;
Νῦν σφιγγὸς γρίφους οἰδίπος ἐφρασάμην·
Αἰνετός, οὐ 'κ δισσοῖο καμὼν αἴνιγμα τύποιο,
Φέγγος μὲν ξυνετοῖς, ἀξυνέτοις δ' ἔρεβος.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Αὐτὰ τιμόκλει', αὐτὰ φιλῶ, αὐτὰ ἀριστῶ,
Αὐτὰ τιμαιθῶ, παῖδες ἀριστοδίκου,
Πᾶσαι ὑπ' ὠδῖνος πεφονευμέναι· αἷς ἔπι τοῦτο
Σᾶμα πατὴρ στάσας κάτθαν' ἀριστόδικος.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ μητρὶ κειμένῃ ἐν βυζαντίῳ.

Ὦ ξένε, τί κλαίεις; δι' ἐμὸν μόρον. οἶσθα τίς εἰμι;
Οὐ μὰ τόν, ἀλλ' ἔμπης, οἰκτρὸν ὁρῶ τὸ τέλος.
Ἐσσὶ δὲ τίς; πρίκλεια. γυνὴ τίνος; ἀνδρὸς ἀρίστου
Ρήτορος, ἐξ ἀσίης, οὔνομα μεμνονίου.
Πῶς δέ σε βοσπορίη κατέχει κόνις; εἴρεο μοῖραν,
Ημοι τῆλε πάτρης ξεῖνον ἔδωκε τάφον.
Παῖδα λίπες; τριέτηρον· ὃς ἐν μεγάροισιν ἀγύων,
Εκδέχεται μαζῶν ἡμετέρων σταγόνα.
Αἴθε καλῶς ζώοι. ναὶ ναὶ φίλος, εὔχεο κείνῳ
Οφρά μοι ἡβήσας δάκρυ φίλον σταλάοι.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Δάκρυά σοι καὶ νέρθεν ὑπὸ χθονὸς ἡλιοδώρᾳ
Δωροῦμαι, στοργᾶς λείψανον εἰς αἴδην,
Δάκρυα δὶς δάκρυτα. πολυκλαύτῳ δ' ἐπὶ τύμβῳ
Σπένδω μνᾶμα πόθων, μνᾶμα φιλοφροσύνας.
Οἰκτρὰ γὰρ, οἰκτρὰ φίλαν σε καὶ ἐν φθιμένοις μελέα-
Αἰάζω, κενεὰν εἰς ἀχέροντα χάριν. (γρος
Αἶ, αἶ, ποῦ τὸ ποθεινὸν ἐμοὶ θάλος; ἅρπασεν ᾅδας,
Αρπασεν· ἀκμαῖον δ' ἄνθος ἔφυρε κόνις·

Αλλά σε γουνοῦμαι γᾶ πάντροφε, τὰν πανόδυρτον
Ηρέμα σοῖς κόλποις μᾶτερ ἐναγκάλισαι.

ΤΥΜΝΕΩ.

Μή σοι τοῦτο φιλαῖνι λίην ἀποκαίριον ἔστω,
Εἰ μὴ πρὸς νείλῳ γῆς μορίης ἔτυχες,
Αλλά σ' ἐλευθερίης ὅδ' ἔχει τάφος. ἔστι γὰρ ἴσον
Πάντοθεν εἰς ἀΐδην ἐρχομένοισιν ὁδός.

ΣΑΠΦΟΥΣ.

Τιμάδος ἅδε κόνις, τὰν δὴ πρὸ γάμοιο θανοῦσαν
Δέξατο φερσεφόνας κυάνεος θάλαμος·
Ας καὶ ἀποφθιμένας, πᾶσαι νεοθηγεῖ χαλκῷ
Αλικες ἱμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Τιμονόη, τίς δ' ἐσσί; μὰ δαίμονας οὔ σ' ἂν ἐπέγνων
Εἰ μὴ τιμοθέου πατρὸς ἐπῆν ὄνομα
Στήλη, καὶ μήθυμνα τεὴ πόλις. ἦ μέγα φημὶ
Χῆρον ἀνιᾶσθαι σὸν πόσιν εὐθυμένη.

ΙΩΑΝΝΟΥ ποιητοῦ τοῦ βαρβουκάλλου.

Εἰς πόσιν ἀθρήσασα παρ' ἐσχατίης λίνα μοίρης,
Ηνεσα καὶ χθονίους, ἤνεσα καὶ ζυγίους·
Τοὺς μὲν, ὅτι ζωὸν λίπον ἀνέρα· τοὺς δ' ὅτι τοῖον.
Αλλὰ πατὴρ μίμνοι παισὶν ἐφ' ἡμετέροις.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τοῦτο σαοφροσύνας ἀντάξιον εὕρεο νοστὼ,
Δάκρυά σοι γαμέτας σπεῖσε καταφθιμένᾳ.

ΚΥΡΟΥ ποιητοῦ.

Τρεῖς ἐτέων δεκάδες, μαίης χρόνος· ἐς τρία δ' ἄλλα
Ετρεχεν, ἀλλ' ἀΐδης πικρὸν ἔπεμψε βέλος.
Θηλυτέρην δ' ἥρπαξε ῥόδων καλύκεσσιν ὁμοίην,
Πάντ' ἀπομαξαμένην ἔργα τὰ πηνελόπης.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ αἰγυπτίου.

Αὐτὴν θεοδότην ὁ ζωγράφος· αἴθε δὲ τέχνης
Ημβροτε, καὶ λήθην δῶκεν ὀδυρομένοις.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Σῆμα ῥόδης τῦτ' εἶπε δὲ χωὴ πέλεν· αὐτὴ δὲ πάπτης,
Ἰχετο τήνδε πόλιν, κηδομένη τεκέων.
Αὔτη ἀφμυήσοισι λέχος κόσμησε γεμιγοῦ,
Ὅς πάρος οὐνομίης ἴδμονα θῆκε πόλιν.
Γρηῦς μὴ μόρσιμον οὖρεν, ὄφελλε δὲ μυρία κύκλα
Ζώειν· τῶν ἀγαθῶν οὐ δεχόμεσθα κόρον.

ΑΓΑΘΙΟΥ εἰς τὴν ἀδελφὴν αὐτῦ Θεοφίλην.

Τὰν πάρος αὐθήσασαν ἐν ἀγλαΐῃ καὶ ἀοιδᾷ,
Τὰν πολυκυδίστου μνάμονα θεσμοσύνας,
Εὐφιλίην κρύπτει χθονίη κόνις· αἰ δ' ὅτι τύμβῳ
Κείραντο πλοκάμους, μοῦσα, θέμις, πατρίη.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀγυπατίου.

Ὁ ἰῶμα μὴ, καλή, φρεσὶ δὲ πλέον ἢ κατὰ πρόσωπον,
Κάτθανε· φεῦ, χρείπων ὅσα πόλεμον ἔαρ.
Καὶ γὰρ ἔτι πατρίην πολιομόλιος, ἀλλὰ σὺν οὔνῳ
Μοιρῶν· τοῖς δ' ἑτέροις πάλλας ἐρυμνοπάτη.
Τίς λίθος οὐκ ἐλόησεν ὅτ' ἐξήρπασεν ἐκείνην
Εὐρυβίης Ἀΐδης ἀνδρὸς ἀπ' ἀγκαλίδων;

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν.

Σοὶ θεὸν οὐκ ἀγαθὸν ῥοδίην καὶ τύμβον ἐγείρει,
Ῥυσιάτε ψυχῆς δῶρα πένησι νέμει.
Ἀντ' εὐεργεσίης γλυκερὸς πόσις· ὅττι θανοῦσα
Ὦ κύμορος, κείνῳ δῶκας ἐλευθερίην.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ψυλλὰ πρεσβυγλυκὺς τοῖς κληρονόμοις φθονέσασα,
Αὐτὴ κληρονόμος τῶν ἰδίων γέγονεν.
Ἀλλοθρόη δὲ τάχος κατέβη δόμον εἰς Ἀΐδαο,
Τὰς δαπάνας ὃ ζῶν σύμμετρον οὐκ ἐμέθων.
Πάντα φαγοῦσα βίον, σὺν ἀπώλετο τ' δαπάναισιν·
Ἥλατο δ' εἰς Ἀΐδην ὡς ἀπεκερμάτισε.

ΕΥΤΟΛΜΙΟΥ.

Υἱέος ὠκυμόρου θάνατον πενθοῦσα μνιάπαινη,
Κωκυτῷ μεγάλῳ πνεῦμα σὺν ἐξέχεεν.
Οὐδ' ἔσχεν παλίνορσον ἀϋπνοῦσα γοῆσαι,
Ἀλλ' ἅμα καὶ θρώσκου παύσατο καὶ βιότου.

Ἀδέσποτον, οἱ δὲ, ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Υἷα τὸν ἐθρέψησε τὸν ὠκύμορον κλεαρίστη
Πᾶδα, καὶ ἀμφὶ τάφῳ πικρὸν ἔπαυσε βίον.
Κωκύσασα γὰρ ὅσσον ἐχρῄζομεν μηδὲς ἀΐσαι,
Οὐκ ἔτ' ὀπιτρέψαι πνεύματος ἔσχε τόνους.
Θηλύτεραι, τί σοὶ τόνε μετεπήσατε τάλαιναι
Θρηνῶν, ἵνα κλαίσητ' ἄχεα καὶ εἰς ἀΐδεω;

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Ἡρπασέ τις νύμφην καὶ τὸν γάμον ἥρπασε δαίμων,
Ψυχῶν συλήσας τερπομένων ἀγλαΐᾳ.
Εἰς γάμος εἰκοσιπέντε τάφους ἔπλησε θανόντων,
Γ' αὐδήμος δὲ νεκρῶν εἷς γέγονεν θάλαμος.
Νύμφη πενθεσίλεια πολύσονε, νυμφίε πένθεϊ,
Ἀμφοτέρων ὁ γάμος πλούσιος ἐν θανάτοις.

ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ.

Ἔλκε τάλαν πρὸς μηδὲς ὃν οὐκ ἔτι μαζὸν ἀμέλξας,
Ἔλκυσον ὑγρότιον νᾶμα καλᾶ φιλύδρης.
Ἡ δὴ γὰρ ξιφέεσι λιποπνοος· ἀλλὰ τὰ μηδὲς
Φίλτρα καὶ εἰν ἀΐδῃ παιδοχαμεῖν ἔμαθον.

Ἀδήλων, οἱ δὲ, ΔΗΜΑΝΤΟΥ.

Υἱὰ τίον φωκᾶα κλυτὴ πόλι τῦτο θραισὼ
Εἶπεν ἐς ἀπρύγετον νύκλα κατερχομένη,
Οἴμοι ἐγὼ δύσμηνος, ἀπέλλιπε ποῖον ὀμεῖσε
Γ' οἷον ἐπ' ὠκείῃ πρὴ περῇς πέλαγος.
Αὐτὰρ ἐμεῦ χεδόθεν μόρος ἵσατο· ὡς ὄφελόν γε
Χθεὶ φίλιον τιὼ σὴν χεῖρα βαλοῦσα θανεῖν.

Ἀδήλων.

Τίπε μάτιον γοόωντες ἐμῷ πρὰ μίμνετε τύμβῳ;
Οὐδὲν ἔχω θρώων ἄξιον ἐν φθιμένοις.

Λῆγε γόων καὶ παῦε πόσις· καὶ παῖδες ἐμεῖο
Χαίρετε, καὶ μνήμην σώζετ' ἀμαζονίης.

Ἀδέσποτον.

Ἀλκῆστις νέη εἰμί, θάνον δ' ὑπὲρ ἀνέρος ἐσθλοῦ
Ζήνωνος, τὸν μοῦνον ἐνὶ στέρνοις ἐδεδέγμην,
Ὀν φωτὸς γλυκερῶν τε τέκνων προὔκριν' ἐμὸν ἦτορ·
Οὔνομα καλλικράτεια, βροτοῖς πάντεσσιν ἀγαστή.

Ἄδηλον.

Εὐχέσθω τὶς ἔπειτα γυνὴ τόκον, εἶπε πολυξὼ
Γαστέρ' ὑπὸ τρισσῶν ῥηγνυμένη τεκέων.
Μαίης δ' ἐν παλάμῃσι χύθη νέκυς· οἱ δ' ἐπὶ γαῖαν
Ὠλισθον, κοίλων ἄρσενες ἐκ λαγόνων,
Μητέρος ἐκ νεκρῆς ζωὸς γόνος. εἷς ἄρα δαίμων
Τῆς μὲν ἀπὸ ζωὴν εἵλετο, τοῖς δ' ἔπορεν.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Ἀρχεαίασσαν ἔχω τὴν ἐκ κολοφῶνος ἑταίραν,
Ἃς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἕζετ' ἔρως·
Ἣν νέον ἡβήσασαν ἀποδρέψαντες ἐρασταὶ
Πρωτοβόλοι δι' ὅσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.

Ἄδηλον.

Μηδὲ καταχθονίοις μετὰ δαίμοσιν ἄμμορος εἴης
Ἡμετέρων δώρων, ὧν σ' ἐπέοικε τυχεῖν,
Ἀμμίᾱ, οὕνεκα νικόμαχος θυγάτηρ τε διώνη
Τύμβον καὶ στήλην, σὴν ἐθέμεσθα χάριν.

Ἄδηλον.

Μή με θοῶς κύδιστε παρέρχεο τύμβον ὁδῖτα,
Σοῖσιν ἀκοιμήτοις ποσσὶ κελευθοπόρε·
Δερκόμενος δ' ἐρέεινε, τίς εἶ, πόθεν; ἁρμονίαν γὰρ
Γνώσεαι, ἧς γενεὴ λάμπεται ἐν μερόποις.
Πάντα γὰρ ὅσσα βροτοῖσι φέρει κλέος, ἣν ἐνιδέσθαι,
Εὐγενίην ἐρατὴν, ἤθεα, σωφροσύνην.
Τοίης τύμβον ἄθρησον· ἐς οὐρανίας γὰρ ἀταρποὺς
Ψυχὴ παπταίνει, σῶμ' ἀποδυσαμένη.

Ἀδηλον.

Νιχόπολιν μαρμαθῶνος ἐθήκατο τῆλ' ἐνὶ πέτρῃ
Ὀμβρίσας δακρύοις λάρνακα μὴ μαρέῃ.
Ἀλλ' οὐδὲν πλέον ἔσχε. τί γὰρ πλέον αἰὲν ἀήδοις
Μοιρώῃ γ' ἀφ' ἑαυτῆς, οἰχομένης ἀλόχου;

ΕΡΥΚΙΟΥ.

Ἀτθὶς ἐγώ· κείνη γὰρ ἐμὴ πόλις. οὐκ ἐθέλω δὲ
Λυγρὸς ἀρῆς ἱπτάλλων πρίν ποτ' ἐλπίσατο,
Καὶ θέτο ῥωμαίων πολιήτιδα, νεῖ δὲ θανούσης
Ὀφθαλμοῖς κύζικος ἠμφίεσεν.
Χαίρεις ἡ θρέψασα καὶ ἡ μετέπειτα λαχοῦσα
Χθὼν με, καὶ ἡ κάλπις ὕσατο δεξαμένη.

ΑΓΑΘΙΟΥ.

Νᾶι λίτομαι πρόδιτα, φίλῳ κατάλεξον ἀκοίτῃ
Εὖτ' ἂν ἐμεῖο λύσας πατρίδα θεσσαλίαν,
Κἀτθανε σὴ πρόκοτις, ἔχε δέμνιον ὀφθαλμοῖσι,
Αἰαῖ, βοῶπις εἰς ἐγύθεν ἠιόνος,
Ἀλλά μοι αὐτόθι τεῦξε κενοτάφιον ἐγγύθι σεῖο,
Ὄφρ' ἀναμιμνήσκῃ τῆς ποτε κουριδίης.

Ἀδηλον.

Ὁρᾷς πρόσωπον καινὸν τῆς Ἐφέσου;
Εἰ καὶ τέθνηκε, ταῖς ἀρεταῖς γνωρίζεται
Ψυχῆς ὁ κάλλος μᾶλλον ἢ τὸ σῶμα τὸ.

Ἀδέσποτον.

Τῇδέ ποτ' ἀκλερέισιν ἐδέξατο γαῖα χαμεύσας
Λαοδίκην, δηίων ὕβριν ἀλυσκομένην.
Σῆμα δ' ἀμαλδύναντος ἀνωΐστοιο χρόνοιο,
Μάξιμος ἐκδήλην θῆκ' ἀσπὶς ὕπατος.
Καὶ κούρης χάλκειον ἐπεὶ τύπον ἐφράσατ' ἀλλη
Κείμηλον ἀκλεΐας, τῷ δ' ἐπέθηκε κύκλῳ.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Υμνίδα τὴν θυγατρὸς ἐρασμίον, αἰὲν ἄθυρμα
Ὀφθαλμοῖς, κούρῃ αἰμύλιον σπαίρουσαν,

Ἡ ρπασας ὦ ἄλλης· αἰδὴ; τί σοι ἔθρεψεν ἐφιεὶς
Μοῖραν τὴν πρώτως σεῖο πορ' ἐσομένην;

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Οὐχὶ βαθυζώνων ἱππαρχία ἔργα γυναικῶν,
Τῶν δὲ κυνῶν ἑλόμαν ῥωμαλέον βίοτον.
Οὐδέ μοι ἀμπεχόναι περονήτιδες, οὐ βαθὺ πέπλος
Εὐμαεὶς, οὐ λιπόων θύσανδε κεκρύφαλος,
Οὖδας δὲ σκίπωνι σὺν ἐμπορος, ἄρτε σὺν ὠδὶς
Δίπλακα, καὶ κοίτας βλῆμα χαμαιλεχέος.
Ἄμμι ὁ μηνιγγίας κρεάων βίος ἰὼ ἀταλάντας
Τόσσον ὅσσον σοφία κρέσσον ὀειδρομίας.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Κρηθίδα τ' πολύμυθον, ὅτις ἀμύμονα καλὰ παίζει,
Δίζονται σαμίων πολλάκι θυγατέρες,
Ἣ δίσαν στυφελιδον, ἀεὶ λάλον· ἡ δὲ ἀποβείξῃ
Ἐνθάδε τὸν πάσας ὕπνον ὀφελόμενον.

Ἀδήλων.

Εὐήθης τρύτωνος ὅδε ἐπ' ἀγαθαῖς ἐλοχεύθη
Κληδόσιν· οὐ γὰρ ἂν ὧδ' ὤλετο δαιμονίη,
Ἀρπόκης. τὰ δὲ πολλὰ κατήγαγεν ἐν βρέφος ἄδην
Σιωπείνῃ· δεκάτῳ δ' ὅδε γ' ἐφθέγξατο ἔπος.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἦ που σε χθονίας ἀρετῆμιας ἐξ ἀκάτοιο,
Κωκυτὸν θολερὰν ἴχνος ἐπ' ἠϊόνι,
Ὀχθήσαν βρέφος ἀρτίνεον φορέουσαν ἀγωγῷ,
Ὦ κλῆρον θαλερὰ δωδεκάδες εἶν ἀίδᾳ,
Πυθόμεναι τέο κῆρα. σὺ δὲ ξαίνουσα πρὸς ἅς
Δάκρισιν, ἐξέπεσες φερσαύχενος ἔπος,
Διπλόον ὠδίνασα φίλον τέκος, ἀμφὶ δὲ μυθῷ ἀὐδρὶ
Εὐφεγγὶ καλλιπόμῳ, ἄλλο δὲ ἄγω φθιμένοις.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ.

Ἀκόνις, ἀρτίσκαπτος, ὅπου σάλας δὲ μετώπῳ
Σβύνται φύλλων ἡμιθανὴς σέφανος.
Γράμμα μὲν ἀκρίναντες ὁδοιπόρε, πέτρον ἴδωμεν.
Λυγρὰ δὲ τελλὴν ὀστέα φατί τινος.

Ξεῖν', ἀρετῆμιάς εἰμι· πάτρα κνίδος· εὔφρονος ἦλθον
Ἐς λέχος, ὠδίνων οὐκ ἄμορος γενόμαν.
Διοσὰ δ' ὁμοῦ τίκτουσα, τὸ μὲν λίπον ἀνδρὶ ποδηγὸν
Γήρως· ὃν δ' ἀπάγω, μνημόσυνον πόσιος.

ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ.

Εὐρύσορον περὶ σῆμα τὸ φαιναρέτης ποτὲ κοῦραι
Κέρσαντο ξανθοὺς θεσσαλίδες πλοκάμους,
Πρωτοτόκον καὶ ἄποτμον ἀτυζόμεναι περὶ νύμφην,
Λάρισσαν δὲ φίλην ἤκαχε καὶ τοκέας.

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ, κετ' ιγ'

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Δοῦλος ἐγὼ, ναὶ δοῦλος, ἐλευθερίῳ δέ με τύμβῳ
Δέσποτα τιμάνθη τὸν σὸν ἔθευ τροφέα.
Εὐαίων', ἀσινῆ τείνοις βίον· ἢν δ' ὑπὸ γήρως
Πρός με μόλῃς, σὸς ἐγὼ, δέσποτα, κἠν ἀΐδῃ.

Ἀδέσποτον.

Σοὶ καὶ νῦν ὑπὸ γῆν ναὶ δέσποτα πιστὸς ὑπάρχω
Ὡς πάρος, εὐνοίης οὐκ ἐπιληθόμενος·
Ὅς με τὸν ἐκ νούσου τρὶς ἐπ' ἀσφαλὲς ἤγαγες ἴχνος,
Καὶ νῦν ἀρκούσῃ τῇδ' ὑπέθου καλύβῃ,
Μάνην ἀγλείλας πέρσην γένος. εὖ δέ με ῥέξας,
Ἕξεις ἐν χρείῃ δμῶας ἑτοιμοτέρους.

ΔΑΜΑΣΚΙΟΥ.

Ζωσίμη, ἡ πρὶν ἐοῦσα μόνῳ τῷ σώματι δούλη,
Καὶ τῷ σώματι νῦν εὗρεν ἐλευθερίην.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Εὐφράτην μὴ καῖε φιλώνυμε, μηδὲ μιήνης
Πῦρ ἐπ' ἐμοί· πέρσης εἰμί, καὶ ἐκ πατέρων
Πέρσης αὐθιγενής. ναὶ δέσποτα πῦρ δὲ μιῆναι,
Ἡμῖν τοῦ χαλεποῦ πικρότερον θανάτου.
Ἀλλὰ περιστείλας με δίδου χθονί, μηδ' ἐπὶ νεκρῷ
Λουτρὰ χέῃς· σέβομαι δέσποτα καὶ ποταμούς.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ηλλάχθη θανάτοιο τεὸς μόρος, ἀντὶ δὲ σεῖο
Δέσποτα, δοῦλος ἐγὼ ςυγνὸν ἔπλησα τάφον,
Ηνίκα σεῦ δακρυτὰ κτὴ χθονὸς ἠρία τεῦχον,
Ως ἂν ἀποφθιμένου κεῖθι δέμας κτερίσω.
Αμφὶ δέ μ' ὤλισθε ξυνὴ κόνις. οὐ βαρὺς ἡμῖν
Εςʼ ἀΐδης· ζήσω τὸν σὸν ὑπ' ἠέλιον.

Αδηλον.

Μάνης ὅπος ἀνὴρ ἦν ζῶν ποτε· νῦν δὲ τεθνηκὼς,
Ισον δαρείῳ τῷ μεγάλῳ δυόαται.

ΕΙΣ ΗΡΩΑΣ, κετὰ ιδὰ

Αδέσποτον, εἰς λαέρτην.

Ψήχει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος, οὐδὲ σιδήρου
Φείδεται ἀλλὰ μιῇ πάντ' ὀλέκει δρεπάνῃ·
Ως καὶ λαέρταο τόδ' ἠρίον· ὃ σχεδὸν ἀκτὰς
Βαιὸν ἄπο, ψυχρῶν λείβεται ἐξ ὑετῶν.
Οὔνομα μὲν ἥρωος ἀεὶ νέον. οὐ γὰρ ἀοιδὰς
Αμβλύνειν αἰὼν (κἢν ἐθέλῃ) δυόαται.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ εἰς ἐτεοκλέα καὶ πολυνείκην.

Οἰδίποδος παίδων θήβη τάφος· ἀλλ' ὁ πανώλης
Τύμβος ἔτι ζώντων αἰσθάνεται δοράτων.
Κείνους οὔτ' ἀΐδης ἐδαμάσσατο, κἢν ἀχέροντι
Μάρνανται· κείνων χὠ τάφος ἀντίπαλος.
Καὶ πυρὶ πῦρ ἤλεγξαν ἐναντίον. ὦ ἐλεεινοὶ
Παῖδες, ἀκοιμήτων ἁψάμενοι δοράτων.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ εἰς προτεσίλαον.

Θεσσαλὲ προτεσίλαε, σὲ μὲν πολὺς ἄσεται αἰὼν,
Τροίᾳ ὀφειλομένου πτώματος ἀρξάμενον.
Σῶμα δέ τοι πτελέῃσι συνηρεφὲς ἀμφικομεῦσι
Νύμφαι ἀπεχθομένης ἰλίου ἀντιπέραν.
Δένδρεα δισμίμητα, καὶ ἦν ποτε τεῖχος ἴδωσι
Τρώϊον, αὐαλέαν φυλλοχοεῦντι κόμην.

Ο ανος ὐν ἠρώεσι τότ' ἰῶ χόλος, οὗ μέρος ἀκμὴ
Ε ζθρὸν ὐν ἀψύχοις σώζεται ἀχρέμοσιν.

Εἰς ἀχιλλέα.

Τ ύμβος ἀχιλλῆος ῥηξήνορος, ὅν ποτ' ἀχαιοὶ
Δ ώμησαν, πεφόων δεῖμα καὶ ἐσομένων.
Α ἰγιαλῷ δενένδυκεν, ἵνα σοναχῇσι θαλάσσης
Κ υδαίνοιτο παῖς τῆς ἁλίας θεπίδος.

Εἰς ἀχιλλέα καὶ πάτροκλον.

Α νδρε δύω φιλότητι καὶ ὐν τεύχεσιν ἄρίστω
Χ αίρετον, αἰακίδη, καὶ σὺ μνηοιπάδη.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ εἰς αἴαντα.

Α λ' ἐγὼ ἁ πλάμων ἄρετὰ τοδὰ τῷδε κάθημαι
Α ἴαντος τύμβῳ, χειρὶ μνῶα πλοκάμους,
Θ υμὸν ἀχὴ μεγάλῳ βεβολημένα, οὐνεκ' ἀχαιοῖς
Α δολόφρων ἀπάτα κρῖσιν ἐμοῦ κέκριται.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ Εἰς Ὁ ἀνθ'.

Σ ῆμα πρὸ αἰαντειον ὅτι ροιτηίσιν ἀκλαῖς
Θ υμοβαρὴς ἄρετὰ μύεσμαι ἐξομένα,
Α πλόκαμος, πινόεσσα, λιθ' κρίσιν· ὅτι πελάσσαν
Ο ὐκ ἄρετὰ νικᾶν ἔλλαχεν, ἀλλὰ δόλος.
Τ ὐχεα δ' αὖ λέξεν ἀχιλλέος, ἄρσενος ἀκμᾶς,
Ο ὐσκλιὼν μύθων ἄμμες ἐφιέμεθα.

ΑΡΧΙΟΥ Εἰς Ὁ ἀνθ'.

Μ οιῶος ὐναιεσιθόοισιν ὐωρμαχον ἀασίδα τεῖνας
Ν ιστὶ, βαρὺ πεφόων αἰὲν ἐμεινας ἄχη·
Ο ὐδέ σε χερμαδίων ὥσε κλύπος, οὐ νέφος ἰῶν,
Ο ὐ πῦρ, οὐ δοράτων, οὐ ξιφέων πάταγος·
Α λλ' αὔτως ἀθρόλης τε, καὶ ἔμπεδος ὥς τις ἐείπῃ
Ι δρωθείς, ἔτλης λαίλαπα δυσμενέων.
Ε ἰ δέ σε μὴ τεύχεσιν ἀχιλλέος ὥπλισεν ἑλλάς,
Α ξιον αὖτ' ἄρεΐας ὅπλα πορὼν ἔβας,
Μοιράων βουλῇσι τάδ' ἤμπλακεν, ὡς αἰὲν ὑπ' ἐχθρῶν
Μ ή τίνος, ἀλλὰ τεῇ πότμον ἔλῃς παλάμῃ.

Ἀδέσποτον εἰς τὸ αὐτό.

Σῆμα τόδ' αἰαντὸς τελαμωνίου, ὃν κτάνε μοῖρα,
Αὐτοῦ χρησαμένη καὶ χερὶ καὶ ξίφεϊ.
Οὐδὲ γὰρ ἐν θνητοῖσι δυνήσατο καὶ μεμαῦτα
Εὑρέμεναι κλωθὼ τῷδ' ἕτερον φονέα.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ, εἰς τὸ αὐτό.

Κεῖται ἐνὶ τροίῃ τελαμώνιος, οὔτινι δ' ἔμπης
Ἀντιβίων ὀπάσας εὖχος ἑοῦ θανάτου.
Τόσσης γὰρ χρόνος ἄλλον ἐπάξιον ἀνέρα τόλμης
Οὐχ εὑρών, παλάμῃ θῆκεν ὑπ' αὐτοφόνῳ.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Αἴας ἐν τροίῃ μετὰ μυρίον εὖχος ἀέθλων
Μέμφεται οὐκ ἐχθροῖς, κείμενος, ἀλλὰ φίλοις.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἑκτὼρ αἰαντὶ ξίφος ὤπασεν, ἕκτορι δ' αἴας
Ζωστῆρ' ἀμφοτέρων ἡ χάρις εἷς θάνατος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πικρὴν ἀλλήλοις ἕκτωρ χάριν ἠδὲ φέρασσις
Αἴας ἐκ πολέμου μνῆμ' ἔπορον φιλίης.
Ἑκτὼρ γὰρ ζωστῆρα λαβὼν, ξίφος ἔμπαλι δῶκεν·
Τὴν δὲ χάριν δώρων πείρασαν ἐν θανάτῳ.
Τὸ ξίφος εἷλ' αἰαντα μεμηνότα, καὶ πάλι ζωστὴρ
Εἵλκυσε πριαμίδην δίφρια συρόμενον.
Οὕτως ἐξ ἐχθρῶν αὐτοκτόνα πέμπετο δῶρα,
Ἐν χάριτος προφάσει μοῖραν ἔχοντα μόρου.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς πρίαμον.

Ἥρωος πριάμου βαιὸς τάφος, οὐχ ὅτι τοίου
Ἄξιος, ἀλλ' ἐχθρῶν χερσὶν ἐχων ὑμεθα.

ΑΚΗΡΑΤΟΥ γραμματικοῦ εἰς ἕκτορα.

Ἑκτὼρ, ὁ μηρείοισιν ἀεὶ βεβοημένε βίβλοις,
Θειοδόμου τείχεος ἕρκος ἐρυμνότερον·
Ἐν σοὶ μαιονίδης ἀνεπαύσατο, σοῦ δὲ θανόντος
Ἑκτὼρ, ἐσιγήθη καὶ σελὶς ἰλιάδος.

Αδέσποτον, εἰς τὸν αὐτόν.

Μή με τάφῳ σύγκρινε τὸν Ἕκτορα, μηδ' ὅτι τύμβῳ
Μέτρῳ τὸν πάσης Ἑλλάδος ἀντίπαλον.
Ἰλιάς, αὐτὸς ὅμηρος ἐμοὶ τάφος, Ἑλλὰς ἅπασα,
Φθίνοντες τούτοις πᾶσιν ἐχωννύμεθα.

ΑΡΧΙΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ γλυφὰν τὸ νέρθε κυνὸς ὄνομα καὶ ξύλινα φώνῃ
Σταλά, καὶ ποίᾳ κηλὶ δαμεὶς ἔθανεν.
Γεννήτωρ, τρίαμος· γᾶ δ', Ἰλιόν· ὄνομα δ', Ἕκτωρ,
Ὦ ξεῖν'· ἐπὶ πάσας δ' ὤλετο μοῖρα μάχους.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐ ἴτινα πώποτ' ἄκουσας ἐνυδρίου φίλον ὑός,
Κ αὶ κρατερὸν δυνάμει, καὶ θαρσαλέον πολεμίζειν,
Ἕ κτορα τὸν τριάμοιο νόῳ μοιῶον γεγηθᾶν.
Ὃ ν ποτε μοῖρα μόνον δηϊμήδης ἔκλαιεν ἀνήρ,
Ἀ ΐας τρωϊτρώων, δηϊαΐοισι μάχης τροφέεσσι·
Ὃ ν καὶ τῆδε θανόντα τάφος ὅδε ἀμφικαλύπτει.

Εἰς ἀλέξανδρον τὸν μακεδόνα.

Ἕ κτορι μὲν ζωὸν συγκάτθανεν, οὐδ' ἔτι χεῖρας
Ἀ ντῆρεν δηϊαΐοις παρὰ νηυσὶν ἐπορχομένοις·
Γ έλλᾳ δ' ἀλεξάνδρῳ σὺν ἀπώλετο. πατρίδες ἄρα
Ἀ νδράσιν, οὐ πάτραις ἄνδρες ἀγαλλόμεθα.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ εἰς τὸν αὐτόν.

Φ ήθαν ἀλέξανδρον ψευδὴς φάτις, εἰ δ' ἐπ' ἀληθὴς
Φ οῖβος. ἀνικήτων ἄπλετα οὐδὲν ἄϊδης.

ΓΕΜΙΝΟΥ.

Χ είρ με πολυκλείτου θασίου κάμε, εἰμὶ δ' ἐκεῖνος
Σ αλμωνὶς βεντᾶς ὃς δίος ἀντεμάχου·
Ὃ ς με καὶ εἰν ἀΐδῃ πορθεῖ πάλι, καί με κεραυνοῖς
Β άλλῃ, μισῶν μου κὐ λαλέοντα τύπον.
Ἰ σχε ξεῦ τρηχεῖαν, μέθες χέλυν· εἰμὶ γὰρ ἄπνους
Ὁ σκοπός. ἀψύχοις εἴκοσι μὴ πολέμει.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ, ϰξζ ιϑ

ΘΕΟΣΕΒΙΑΣ.

Ε ἶδεν ἀϰεσορίη τεία πένθεα· ϰείρατο χαίτην
Π ρῶτον ἐφ' ἱππο̄ϰράτει, ϗ δεύτερον ἀμφὶ γαλήνῃ·
Κ αὶ νιῶ ἀβλαβίου χερσὶ τῷ σήματι ϰεῖται,
Α ἰδομένη μ' ϰεῖνον ἐν ἀνθρώποισι φανῆναι.

Αδηλον.

Θ εσσαλὸς ἱππο̄ϰράτης, ϰῶος γένος, ἐνθάδε ϰεῖται
Φ οίβου ἀπὸ ῥίζης ἀθανάτου γεγαώς,
Π λῆσται ϰάμα νόσων σῴσας ὅπλοις ὑγιείης,
Δ όξαν ἑλὼν πολλὴν οὐ τύχῃ, ἀλλὰ τέχνῃ.

Αδηλον.

Γ αῦσανίαν ἰητῆρα ἐπώνυμον, ἀϊστὸν ἑόν,
Τ όνδ' ἀσϰληπιάδῃσι πατὴρ ἔθαψε ϰόνις·
Ο ς πλείστοις χρυσέῃσι μυριομβοίοις ὑπὸ νούσοις
Φ ῶτας ἀπέστρεψεν ϖορφορέας θαλάμων.

ΕΙΣ ΙΞΕΥΤΑΣ, ϰξζ ιϛ

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ σιδωνίου.

Ο ϖρὶν ἐγὼ ϰαὶ ψῆφα, ϰαὶ ἁρπάϰίδραν ἐρύϰων
Σ πέρματος ὑψιπετῆ βιοτεύων γῆρανον,
Ρ ινοδ χερμαδῆος ἐϋστροφα ϰῶλα λιταίνων,
Α λϰυονίδης πλαγὼν εἶρον ἀπωτέρω νέφος.
Κ αί με τὶς οὐτήτειρα ϖόδα σφυρὸν δι-φασ' ἐχίδνα
Σ αρϰὶ τὸν ἐϰ γλουνῶν πικρὸν ἐνῆσα χόλον,
Η ελίου ϰήρωσεν. ἰὼ ὡς τὰ ϰατ' αἰθέρα λυάτων,
Τ ὸν ποσὶν οὐϰ ἐδάϊον ϰῦμα ϰυλινδόμενον.

ΙΣΙΔΩΡΟΥ.

Ι ξῷ ϰαὶ ϰαλάμοισιν ἀ-π' ἠέρος αὐτὸν ἔφερβεν
Ε ὔμηλος, λιτῶς, ἀλλ' ἐν ἐλευθερίῃ·
Ο ὔποτε δ' ὀνείῳ ἔϰυσεν ϰρέα γαστρὸς ἔϰητι.
Τ οῦτο τευφλὸν ϰείνῳ, τῦτ' ἔφερ' ὐφεσσιόωντι.
Τ ρὶς δὲ τεσσαρϰοντὰ ζήσας ἔτος, ἐνθάδ' ἰαύῃ,
Γ αστὶ λιπὼν ἰξὸν, ϰαὶ ϖτερὰ, ϰαὶ ϰαλάμους.

ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ.

Αμπαύσει καὶ τῇδε θοὸν πτερὸν ἱερὸς ὄρνις
Τᾶσδ' ὑπὲρ ἁδείας ἑζόμενος πλατάνου.
Ὠλετο γὰρ ποίμαν δρὸς ὁ μάλλιος, οὐδ' ἔτι νεῖται
Ἰξὸν ἐπ' ἀγρευτῇ χευάμενος καλάμῳ.

ΕΙΣ ΙΧΘΥΑΣ, κετ' ιζ'

Αδηλον.

Κύματα καὶ τρηχύς με κλύδων ἐπὶ χέρσον ἔσυραν
Δελφῖνα, ξείνης κοινὸν ὅραμα τύχης.
Αλλ' ἐπὶ μὲν γαίης, ἐλέῳ τόπος. (οἱ γὰρ ἰδόντες,
Εὐθὺς πρὸς τύμβον μ' ἔστεφον εὐσεβέες)
Νῦν δ', τεκοῦσα θάλαττα διώλεσε. τίς παρὰ πόντῳ
Πίστις, ὃς οὐδ' ἰδίης φείσατο συντροφίης;

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΔΟΥΣ, κετ' ιη'

ΛΕΟΝΤΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Ὀρφέος οἰχομένου τάχα τίς ποτε λείπετο μοῦσα·
Σοῦ δὲ πλάτων φθιμένου παύσατο καὶ κιθάρη.
Ην γὰρ ἔτι προτέρων μαγέων ὀλίγη τις ἀπορρώξ,
Εν σαῖς σωζομένη καὶ φρεσὶ καὶ παλάμαις.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Ηγλυκερὸν μέλψασα καὶ ἄλκιμον, ἡ θρόον αὐδῆς
Μουνη θηλυτέροις στήθεσι ῥηξαμένη,
Κεῖται σιγαλέη. τόσον ἔσθενε νήματα μοίρης
Ως λυγηρὰ κλεῖσαι χείλεα καλλιόπης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτι φύσις θήλεια, καὶ οὐ πολιοῖο καρήνου
Αδρανίη φωνῆς σῆς κατέλυσε βίην·
Αλλὰ μόλις ξυνοῖσι νόμοις εἴξασα τελευτῆς,
Φεῦ, φεῦ, καλλιόπη, σὴν κατέλυσας ὄπα.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Φεῦ, φεῦ, τὴν δεκάτην ἑλικωνίδα, τὴν λυραοιδὸν
Ρώμης καὶ φαρίης, ἥδε κέκευθε κόνις.

Ω λεπτοφορμίγγων τερείσματα, λῆξαν ἀοιδαί,
Ω σχοῖνοι ἰωκναὶ πηγὰ στιλπνολύθρυα.
Καὶ τάχα θησαυρὸν ἔθηκαν ἐπάξιον ὑννέα μοῦσαι,
Τύμβον Ἰωκνᾶς αὐτοῦ ἑλικωνίδος ἔχθν.

ΕΙΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ, κεζ ιθζ

Ἀδήλου.

Ἀ δέ τοι ἀρχίου γε παρεικλέες ἀ λιθίνα γὼ
Ἔστηκα σάλπα, μνᾶμα κυνηγεσίας.
Πάντα δέ τοι παρεὸν σῆμα τετεύχαται, ἵπποι, ἀκόντες,
Αἱ κύνες, αἱ σάλπικες, δίκλυτ' ἀοῖδ' σαλίκων.
Ἀΐ, αἰΐ, λαΐνα πηγὰ· παρεξοχάοισι δὲ θῆρες·
Ἀ ὑτὸς δ' εἰκοστὸς νήγρετον ὕπνον ἔχει.

ΑΓΑΘΙΟΥ.

Τὸν κρατερὸν πτῶκα πεπᾶν, τὸν ἀγρευτῆρα λεόντων,
Τὸν λασιοστέρνων κέντορα πορδαλίων,
Τύμβος ἔχει. Γλαφυρῆς γὰρ ἀπ' ἀγκῶνος ἔκλανε δρυὸς
Σκηπτίος, οὐτήσας ταρσὸν ὀρεσσιβάτου.
Αἰγανέη δὲ πάλαγνα, σίγλωτά τε παρθενὶ κεῖται,
Αἰΐ, αἰΐ, θαρσαλέων παίγνια δορκαλίδων.

Ἀδήλου.

Εἶχε κορωνοβόλον πενίης λιμενῶν ἀρίστων
Ὄργανον, ᾧ πλωτὰς ἠκροβόλιζε χέρας,
Ἡνίκα παμφείρων δολίτην ὁδὸν. οἷος ἐκεῖνος
Ψευσαμένης λοξοῖς ὄμμασι φερβομένας.
Νῦν δ' ὁ μὲν εἰν ἀΐδῃ· τὸ δὲ βέλος, ὀρφανὸν ἧχου
Καὶ χεροὶ· ἡ δ' ἀγκὼν τύμβον ὑπαρπάσεται.

ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΟΥΣ, κεζ κζ

Ἀδήλου.

Μαινάδα τὴν ἱερὰν μεθύουσ' ἀπὸ λιθίνοις
Ἄφθονον ἀκρήτου πασσαμένην κύλικος,
Οὐ κεύθει φθιμένην βακχεύσασ· ἀλλὰ πίθος μοι,
Σύμβολον εὐφεσσίης, τερπνὸς ἔπεστι τάφος.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ σιδωνίου.

Τῆς πολιῆς τόδε σῆμα μαρωνίδος· ἧς ἐπὶ τύμβῳ
Γλυπτὴν ἐκ πέτρης αὐτὸς ὁρῇς κύλικα.
Ἡ δὲ, φιλάκρητος καὶ ἀεὶ λάλος, οὐκ ἐπὶ τέκνοις
Μύρεται, οὐ τεκέων ἀκτεάνῳ πατέρι,
Ἐν δὲ τόδ' αἰάζει καὶ ὑπ' ἠρίον, ὅττι τὸ βάκχῳ
Ἁρμένον οὐ βάκχου πλῆρες ἔπεστι τάφῳ.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Μαρωνὶς ἡ φίλοινος, ἡ πίθων σποδὸς,
Ἐνταῦθ' κεῖται γρῆυς, ἧς ὑπὲρ τάφου
Γνωστὴ πρόκειται πᾶσιν ἀττικὴ κύλιξ.
Στένει δὲ καὶ γῆς νέρθεν οὐχ ὑπὲρ τέκνων,
Οὐκ ἀνδρὸς, οὓς λέλοιπεν ἐνδεεῖς βίου·
Ἐν δ' αὐτὶ πάντων, οὐ ὕεχ' ἡ κύλιξ κενή.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ἡ βρόμιον στέρξασα πολὺ πλέον ἢ τροφὸς ἰνὼ,
Ἡ λάλος ἀμπελίνη γρῆυς ἀριστομάχη,
Ἡ νίκα τὴν ἱερὴν ὑπέδυ χθόνα, πᾶν δ' ἐμαράνθη
Πνεῦμα, πάρος κυλίκων πλεῖστον ἐπαυρομένη,
Εἶπε τάδε μινῶϊ πάλαι, φέρε κάλπιν ἐλαφρὴν·
Οἴσω κυάνεον τοὺξ ἀχέροντος ὕδωρ·
Καὐτὴ παρθενίην γὰρ ἀπώλεσα. τοῦτο δ' ἔλεξε
Ψευδὲς, ἵν' αὐγάζῃ κἀν φθιμένοισι πίθον.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Οὐκ οἶδ' εἰ διόνυσον ὀνόσσομαι, ἢ διὸς ὄμβρον
Μέμψομ'· ὀλισθηροὶ δ' εἰς πόδας ἀμφότεροι.
Ἀγρόθε γὰρ κατιόντα πολύξενον ἔκ ποτε δαιτὸς
Τύμβος ἔχει, γλίσχρων ἐξεριπόντα λόφων.
Κεῖται δ' αἰολίδος σμύρνης ἑκάς. ἀλλά τις ὄρφνης
Δειμαίνοι μεθύων ἀτραπὸν ὑετίην.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Τὴν τίτθην ἱερῶν σειληνίδα, τὴν, ὅτε πίνοι
Ζωρὸν, ὑπ' εὐδεμιῆς θλιβομένην κύλικος,

Αγρῶν ἐντὸς ἔθηκεν, ἵν' ἡ φιλάκρητος ἐκείνη
Καὶ φθιμένη, λυνῶν γείτονα τύμβον ἔχῃ.

Αδηλον.

Τὴν ἱλαρὰν φωνὴν καὶ τίμιον ὦ πατριόντες,
Τῷ χρηστῷ χαίρειν εἴπατε πρᾱξιτέλει.
Ην δ' ὦ' νὴρ μουσῶν ἱκανὴ μερὶς, ἠδὲ πατρ' οἴνῳ
Κρήγυος. ὦ χαίροις ἀνδρῑε πρᾱξιτέλες.

ΕΙΣ ΜΟΙΧΟΥΣ, κε̅ζ̅ κα̅ζ̅

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Οὐχ ὁσίοις λεχέεσσιν ἐτέρπετο λάθριος ἀνὴρ,
Λέκτρον ὑποκλέπτων ἀλλοτρίης ἀλόχου·
Εξαπίνης δὲ δόμων ὀροφὴ πέσε, τοὺς δὲ κακούργους
Εσκεπεν ἀλλήλοις εἰσέτι μισγομένους.
Ξυνὴ δ' ἀμφοτέρους κατέχει παγὶς, εἰν ἑνὶ δ' ἄμφω
Κεῖνται, συζυγίης οὐκ ἔτι παυόμενοι.

ΕΙΣ ΝΑΥΑΓΗΣΑΝΤΑΣ, κε̅ζ̅ κβ̅ζ̅

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Καί σε κλεῑνορίδη πόθος ὤλεσε πατρίδος αἴης,
Θαρσήσαντα νότου λαίλαπι χειμερίῃ.
Ωρη γὰρ σε πέδησεν ἀνέγγυος, ὑγρὰ δὲ τὴν σὴν
Κύματ' ἀμφ' ἱμερτὴν ἔκλυσεν ἡλικίην.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Εἴη ποντοπόρῳ πλόος οὔριος, ἣν δ' ἄρ' ἀΐτης
(Ως ἐμὲ) τοῖς ἀΐδεω προσπελάσῃ λιμέσι,
Μεμφέσθω μὴ λαῖτμα κακόξενον, ἀλλ' ἕο τόλμαν,
Οστις ἀφ' ἡμετέρου πείσματ' ἔλυσε τάφου.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Ναυηγοῦ τάφος εἰμὶ, ὁ δ' ἀντίον, ἐστὶ γεωργοῦ·
Ως ἁλὶ καὶ γαίῃ ξυνὸς ὕπεστ' ἀΐδης.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ναυηγοῦ τάφος εἰμὶ δεῖνα κλέος· οἱ δ' ἀνάγονται,
(Φεῦ τόλμης) ἀπ' ἐμοῦ πείσματα λυσάμενοι.

ΓΟΣΕΙΔΙΓΠΟΥ.

Ναυτίλοι, ἐγλεῖς ἄλὸς τί με θάπλετε; πολλὸν ἀΐβυθεν
Χῶσαγ ναυηγοῦ πλήμονα τύμβον ἔδγ.
Φείσαω κύματος ἦχον, ἐμὸν μόργν. ἀλλὰ καὶ ὅτως,
Χαίρετε νικήτῑῶ οἵτινες οἰκλέρετε.

ΓΛΑΤΩΝΟΣ.

Ναυηγὸν με δέδορκας· ὃν ἡ κλείνασα θάλαπα,
Γυμνῶσαγ πυμάτου Φαίρεος ἠδέσατο,
Ανθεσπος παλάμηςιν ἀπαρβήτοις μ' ἀπέδυσεν,
Τόσσον ἄγος τόσσου κέρδεος ἀφέμθμος.
Κξνό κεν ἐνδύσαγτο, καὶ εἰν ἀΐδαο Φέροιτο,
Καί μιν ἴδοι μίνῶς τὺμὸν ἔχονπα Φάρος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γλωτῆρες Φῶζοιδε καὶ εἰν ἁλὶ καὶ κτ' γαῖαν·
Ιχε δὲ ναυηγοῦ σῆμα πδρερχόμθμοι.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Τοιῦδε πόλ' ἐκ ἀπάρτᾶς ἀκροθίνια φοίβῳ ἄγοντας
Εν πέλαγος, μία νὺξ, ἓν σκάφος ἐκλέεισεν.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ω φελε μησὶ ἐλθοῦνο θοαὶ νέες· οὐ γὸ αὖ ἡμεῖς
Γ ᾶδα δῶκλείδου Φῶπόλιν ἐξένομθυ.
Νῶ σὶ ὁ μὶ εἰν ἁλί που φέρε) νέκυς, αὐτὶ σ' ἐκείνθ
Ο ὠῶμα καὶ κενεὸν σᾶμα πδρερχόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νάξιὸς ὀκ ὄπὶ γῆς ἔθανεν λύκῑς, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
Ναῶ ἅμα καὶ ψυχὼ εἶδεν ἀπολυμθόμθυ,
Εμποεῖς αἰγίνᾶθεν ὅτ' ἔπλεε. χῶ μὸ ἐν ὑγρῇ
Νεκρός· ἐγὼ σ' ἄλλως οὐῶμα τύμβος ἔχων,
Κηρύσσω πδμάληθες ἔπος τόδε, Φεῦγε θαλάπῃ
Συμμίσγθν ἐλΦων ναυτίλε δυομθόων.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Εὖεγο με πεηχεῖα καὶ αἰπήεσσα καταγλὶς,
Καὶ νὺξ, καὶ δνοφερῆς κύματα πδμδυσίης
Ελαψ' ὠείωνος· ἀπώλιαθον δὲ βίοιο
Κ άλλαγῆς, λιγυκῆδ μέσσα θέων πελάγθς.

Κἀγὼ μὲν πόντῳ δινεύμενος, ἰχθύσι κύρμα
Οἴχημαι· ψεύστης δ' οὗτος ἔπεστι λίθος.

ΓΕΤΟΥΛΛΙΚΟΥ.

Απελοπόννησος καὶ δύσπλοος ὤλεσε κρήτα,
Καὶ μαλέου τυφλαὶ καμπτομένου σπιλάδες,
Δάμιδος ἀστυδάμαντα, κυδώνιον. ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη
Επλησεν θηρῶν νηδύας εἰναλίων·
Τὸν ψεύσταν δέ με τύμβον ἐπὶ χθονὶ θέντο. τί θαῦμα;
Κρῆτες ὅπου ψεῦσται, καὶ διός ἐστι τάφος.

Αδέσποτον.

Παῦσαι νηὸς ἐρετμὰ καὶ ἔμβολα τῷδ' ἐπὶ τύμβῳ
Αἰὲν ἐπὶ ψυχρῇ ζωγραφέων σποδιῇ.
Ναυαγοῖο δ' μνῆμα· τί τῆς ἐνὶ κύμασι λώβης
Αὖθις ἀναμνῆσαι τὸν κτ' γῆς ἐθέλεις;

ΙΣΙΔΩΡΟΥ αἰγεάτου, ἀπὸ ναυηγοῦ πρὸς γεηπόνον.

Τὸ χῶμα, τύμβος ἐστίν· ἀλλὰ τὼ βίε
Επίσχες οὗτος, τὴν ὕννιν τ' ἀνάσπασον.
Κινεῖς σποδὸν γάρ· ἐς δὲ τοιαύτην κόνιν
Μὴ σπέρμα πυρῶν ἀλλὰ χεῦε δάκρυα.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Οὐδετέρης ὅλος εἰμὶ θανὼν νέκυς, ἀλλὰ θάλαττα
Καὶ χθὼν τὴν ἀπ' ἐμεῦ μοῖραν ἔχουσιν ἴσην.
Σάρκα γὰρ ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες· ὀστέα δ' αὖτε
Βέβρασται ψυχρῇ τῇδε παρ' ἠιόνι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ανθέα τὸν ναυηγὸν ἐπὶ στόμα πηνειοῖο
Νυκτὸς ὑπὲρ βαιῆς νηξάμενον σανίδος,
Μουνιὸς ἐκ θάμνοιο θορὼν λύκος ἄσκοπον ἄνδρα
Εκτανεν. ὦ γαίης κύματα πικρότερα.

ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ.

Λαίλαπα καὶ μανίην ὀλοῆς προφυγόντα θαλάττης
Ναυηγὸν λιβυκαῖς κείμενον ἐν ψαμάθοις,
Οὐχ ἑκὰς ἠιόνων, πυμάτῳ βεβαρημένον ὕπνῳ,
Γυμνὸν, ἀπὸ στυγρῆς ὃς κάμε ναυφθορίης,
Εκτανε λυγρὸς ἔχις. τί μάτην πρὸς κύματ' ἐμόχθει

Τὴν ἐπὶ γῆς φεύγων μοῖραν ὀφειλομένην;

ΙΣΙΔΩΡΟΥ.

Οὐ χεῖμα νικόφημον, οὐκ ἄστρων δύσις
Ἁλὸς λιβυσσῆς κύματος κατέκλυσεν,
Ἀλλ' ἐν γαλήνῃ (φεῦ τάλας) ἀνηνέμῳ,
Πλόῳ πεδηθεὶς, ἐφρύγη δίψης ὕπο.
Καὶ τοῦτ' ἀήτεων ἔργον. ἆ πόσην κακὸν
Ναύταισιν, ἢ πνέοντες, ἢ μεμυκότες.

ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ.

Γρυνέα τὸν πρέσβυν, τὸν ἁλιτρύτου ἀπὸ κύμβης
Ζῶντα, τὸν ἀγκίστροις καὶ μογέοντα λίνοις,
Ἐκ δεινοῦ τρηχεῖα νότου κατέδυσε θάλαττα,
Ἔβρασε δ' εἰς κροκάλην πρώϊον ἠϊόνα,
Χέρας ἀποβρωθέντα. τίς οὐ νόον ἰχθύσιν εἴποι
Ἔμμεναι, οἳ μούνας αἷς ὀλέκοντο φάγον;

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Ταραντίνου.

Θῆριν τὸν τριγήροντα, τὸν εὐάγρων ἀπὸ κύρτων
Ζῶντα, τὸν αἰθυίης πλείονα νηξάμενον·
Ἰχθύσι λῃϊστῆρα, σαγηνέα, χηραμοδύτην,
Οὐχὶ πολυσκάλμου πλώτορα ναυτιλίης,
Ἔμπης οὔτ' ἀρκτοῦρος ἀπώλεσεν, οὔτε καταιγὶς
Ἤλασε τὰς πολλὰς τῶν ἐτέων δεκάδας·
Ἀλλ' ἔθαν' ἐν καλύβῃ σχοινίτιδι, λύχνος ὁποῖα,
Τῷ μακρῷ σβεσθεὶς ἐν χρόνῳ αὐτόματος.
Σῆμα δὲ τῷ δ' οὐ παῖδες ἐφήρμοσαν, οὐδ' ὁμόλε-
Ἀλλὰ συνεργατίνης ἰχθυβόλων θίασος. (κτρος,

ΑΔΔΑΙΟΥ μιτυληναίου.

Ὀγριπεὺς διότιμος, ὁ κύμασιν ὁλκάδα πιστὴν,
Κἠν χθονὶ τὴν αὐτὴν οἶκον ἔχων πενίης·
Νήγρετον ὑπνώσας, τὸν ἀμείλιχον ἵκτο πρὸς ᾅδην
Αὐτερέτης ἰδίῃ νηῒ κομιζόμενος.
Ἦν γὰρ ἔχε ζωῆς παραμύθιον, ἔσχεν ὁ πρέσβυς
Καὶ φθίμενος πύματον πυρκαϊῆς ὄφελος.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Δίσμορος ἐκρύφθη πόντῳ νέκυς, ὃν παρὰ κῦμα

Ε κλαυσεν μήτηρ μυρία λυσιδίκη,
Ψ εύστην αὐγάζουσα κενὸν τάφον· ἀλλά με δαίμων
Α πνοον αἰθυίαις θῆκεν ὁμορρόθιον,
Π νυτᾱγόρην· ἔσχον δὲ κατ' αἰγαίην ἅλα πότμον,
Γ ρυμνούχοις στέλλων ἐκ βορέαο κάλως.
Α λλ' οὐδ' ὡς ναύτην ἔλιπον δρόμον, ἀλλ' ἀπὸ νηός,
Α λλην πρὸς φθιμένοις εἰσενέβην ἄκατον.

ΕΤΡΟΥΣΚΟΥ μεσσηνίου.

Η μία καὶ βιότοιο καὶ ἀΐδος ἤγαγεν εἴσω
Ν αῦς ἱεροκλείδην, κοινὰ λαχοῦσα τέλη.
Ε τρεφεν ἰχθυβολεῦντα, κατέφλεγε τεθνειῶτα,
Σ ύμπλοος εἰς ἄγρην, σύμπλοος εἰς ἀΐδην.
Ο λβιος ὁ γειπεὺς ἰδίῃ καὶ πόντον ἐπέπλει
Ν ηΐ, καὶ ἐξ ἰδίης ἔδραμεν εἰς ἀΐδην.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Η πείρῳ μ' ἀποδοῦσα νέκυν τρηχεῖα θάλαττα,
Σ ύρεις καὶ τέφρης λοιπὸν ἔτι σκύβαλον.
Κ ἠν ἀΐδῃ ναυηγὸς ἐγὼ μόνος, οὐδ' ἐπὶ χέρσου
Ε ἰρήνην ἔξω φρικαλέης σπιλάδος.
Η τύμβευε κρατοῦσα καθ' ὕδατος, ἢ παραδοῦσα
Γ αίῃ, τὸν κείνης μηκέτι κλέπτε νέκυν.

Ηιόνι τόδε σῆμα βροτ. καὶ τὰ ἑξῆς, ζήτει ἐν τῷ ἕκτῳ κεφαλαίῳ τῷ εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Ι χθύσι καὶ ποταμῷ κλειτώνυμον ἐχθρὸς ὅμιλος
Ω σεν, ὅτ' εἰς ἄκρην ἦλθε τυραννοφόνος.
Α λλὰ δίκη μιν ἔθαψεν· ἀποσπασθεῖσα γὰρ ὄχθη
Π ᾶν δέμας ἐς κορυφὴν ἐκ ποδὸς ἐκτέρισεν.
Κ εῖται δ' οὐχ ὑδάτεσσι διάβροχος· αἰδομένη δὲ
Γ ῆ κεύθει τὸν ἑῆς ὅρμον ἐλευθερίης.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ σινωπέως.

Λ αῖλαψ, καὶ πολὺ κῦμα, καὶ ἀντολαὶ ἀρκτούροιο,
Κ αὶ σκότος, αἰγαίου τ' οἶδμα κακὸν πελάγους,
Τ αῦθ' ἅμα πάντα κύκησεν ἐμὴν νέα· τριχθὰ δὲ κλα
Ι στός, ὁμοῦ φόρτῳ κἀμὲ κάλυψε βυθῷ. (σθεὶς

Ναυηγὸν κλαίοιτε παρ' αἰγιαλοῖσι γονῆες
Τλῆσι μένη, κωφὸν στησάμενοι λίθακα.

ΕΡΥΚΙΟΥ.

Οὐχ ὅδε δειλαίου Σατύρου τάφος, οὐδ' ὑπὸ ταύτῃ
(Ὡς λόγος) εὔνασται πυρκαϊῇ Σάτυρος,
Αλλ' εἴπου τινὰ πόντον ἀκούετε πικρὸν ἐκεῖνον,
Τὸν πέλας αἰγονόμου κλυζόμενον μυκάλης,
Κείνῳ δινήεντι καὶ ἀτρυγέτῳ ἔτι κεῖμαι
Υδατι μαινομένῳ, μεμφόμενος βορέην.

ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ.

Ναυτίλοι ὦ πλώοντες, ὁ κυρηναῖος ἀρίστων
Πάντας ὑπὲρ ξενίου λίσσεται ὔμμε διός,
Εἰπεῖν πατρὶ μένωνι, παρ' ἰκαρίαις ὅτι πέτραις
Κεῖται, ἐν αἰγαίῳ θυμὸν ἀφεὶς πελάγει.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Ὦ παρ' ἐμὸν στείχων κενὸν ἠρίον εἰπὸν ὁδῖτα,
Εἰς χιόν εὖτ' ἂν ἵκῃ, πατρὶ μελησαγόρῃ,
Ὡς ἐμὲ μὲν καὶ νῆα καὶ ἐμπορίην κακὸς εὖρος
Ὤλεσεν, εὐίππου δ' αὐτὸ λέλειπτ' ὄνομα.

ΠΕΡΣΟΥ.

Εὔρου χειμέριαί σε καταιγίδες ἐξεκύλισαν
Φιλλὶ πολυκλαύτῳ γυμνὸν ἐπ' ἠιόνι,
Οἰνηρῆς λέσβοιο παρὰ σφυρὸν αἰγίλιπος δὲ
Πέτρου ἁλιβρέκτῳ κεῖσαι ὑπὸ πρόποδι.

ΝΙΚΑΙΝΕΤΟΥ.

Ηρίον εἰμὶ βίτωνος ὁδοιπόρε. εἰ δὲ τορώνην
Λείπων, εἰς αὐτὴν ἔρχεαι ἀμφίπολιν,
Εἰπεῖν νικαγόρᾳ, παίδων ὅτι τὸν μόνον αὐτῷ
Στρυμονίης ἐρίφων ὤλεσε πανδυσίη.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

[α]Αρχαίης ὦ θινὸς ἐπεστηλωμένον ἄχθος,
Εἴποις ὅντιν' ἔχεις, ἢ τίνος, ἢ ποδαπόν.
[β]Φίντων', ἑρμιονῆα, βαθυκλέος, ὃν πολὺ κῦμα
Ὤλεσεν, ἀρκτούρου λαίλαπι χρησάμενον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πάρμις ὁ καλλιγράφου ἑπτάκλιος, ὃς καλαμευτὴς
Ἄκρος, καὶ κίχλης καὶ σκάρου ἰχθυόλας,
Καὶ λάβρου πέρκης δελεαρπαγός, ὅσσά τε χείλας
Σήραγγας, πέτρας τ' ἐμβυθίους νέμεται,
Ἄχρις ὑπ' ὠρώτης, ὅτ' ἰουλίδα πετρήεσσαν
Δακνάζων, ὀλίῳ ὄγκῳ ἁλὸς ἀράμενος,
Εἷλκε· τὸ δ' ὀλιθρὴ γὰρ ὑπ' ὄγκου χεῖρας ἀΐξασα,
Ὤχετ' ὀπὶ σφυρὸν παλλομένη φάρυγα.
Χὠ μὲν, μειλίχων, καὶ δούναξ, ἀγκίστρων τε
Ἕλξ, ἀπὸ πνοιῶν ἦκε κυλινδόμενος,
Νήματ' ἀναπλήσας· ὀπιμοίρια τῷ θανόντος
Γείπωνος λειπὼν τῶτον ἔχωσε τάφον.

ΦΑΛΑΚΚΟΥ.

Ἑρσῆϊ μειλίοις ἁπαλὸς κρυμοῖσι πεδηθεὶς
Κοῦρος, ἁλιθρεφέων ποσὶν ἔθραυσε πάγον.
Τοῦ δ' ἀσυφηλίοιο πεπηγότος αὐχένα ἔκηψε
Θηλαλέου ποταμοῦ βισσονίοιο τεύφος.
Καὶ τὸ μὲν ἁρπάσθη δίναις μέρος· ἡ δὲ τεκοῦσα
Λοφθεὶς ὑπ' ἀγκὼν τάφου μοιῶν ἔθηκε κάρα.
Μυρομένη δὲ πάλαμνα, τέκος, τέκος, εἶπε, τὸ μὲν σὸν
Πυρκαϊή, τὸ δὲ σὸν πικρὸν ἔθαψεν ὕδωρ.

Ἀδέσποτον.

Παῦτα τίς ἐχρήσαντο φυγεῖν πλόον, ὅππότε κῆρες
Θύγατρες ἐν λιβυκῷ τύμβον ἔθευ πελάγει,
Νίκα σοι κεκμηκὸς ἐπέπλατο φορτίδι νηΐ
Οὖλον ἀπειλήμων κεῖνο νέφος γραίων.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ναυηγὸς Γλαύκοιο φυγὼν τρίτωνος ἀπειλὰς
Ἀνθεῖ Φλιοῦντι οὐ φίλῳ αἰνόλυκον.
Πολλοῦ τοῦδ' ἁλὸς ἄχθος ἐγὼ λάχον. Ἐσθ' ὁ λάλαψ, ὅστις
Νηρείδων νύμφας ἔσχες ἀπισοτέρας.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Χαῖρέ μοι ὦ ναυηγέ· καὶ εἰς ἄϊδαο θορήσας,
Μέμφεο μὴ πόντου κύμασιν, ἀλλ' ἀνέμοις.

Κεῖνοι μὲν σ' ἐδάμασσαν· ἁλὸς δέ σε μείλιχον ὕδωρ
Ἐς χθόνα καὶ πατέρων ἐξεκύλισε τάφους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γλώεις, ναυηγόν με λαβὼν, καὶ σήματι χώσας·
Γλῶε, μᾶλεὶ ἀὼν ἄκρα φυλασσόμενος.
Αἰεὶ δ' εὐπλοίην μεθέποις φίλος· ἢν δέ τι ῥέξῃ
Ἄλλο τύχη, τοίων ἀντιάσαις χαρίτων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτι σε πόντος ὄλεσε, καὶ οὐ πνείοντες ἀῆται,
Ἀλλ' ἀκόρητος ἔρως φοιτάδος ἐμπορίης.
Εἴη μοι γαίης ὀλίγος βίος· ἐκ δὲ θαλάττης
Ἄλλοισιν μελέτω κέρδος ἀελλομάχον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Χθών σε τέκεν, πόντος δὲ διώλεσε· δέκτο δὲ θῶκος
Πλουτῆος· κεῖθεν δ' οὐρανὸν εἰσανέβης.
Οὐχ ὡς ναυηγὸς δὲ βυθῷ θάνες, ἀλλ' ἵνα πάντων
Κλήροις ἀθανάτων πάμφιλε κόσμον ἄγῃς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὑπατίου τάφος εἰμί· νέκυν δ' οὔ φημι καλύπτειν,
Τόσσου τόσσος ἐὼν αὐσονίων προμάχου.
Γαῖα γὰρ αἰδομένη λιτῷ μέγαν ἀνέρα χῶσαι
Σήματι, τῷ πόντῳ μᾶλλον ἔδωκεν ἔχειν.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Ἤδη που πάτρης πελάσας σχεδὸν, αὔριον, εἶπον,
Ἡμακρὴ κατ' ἐμοῦ δυσπλοίη κοπάσει.
Οὔπω χεῖλος ἔμυσε, καὶ ἦν ἴσος ἀΐδι πόντος,
Καί με κατέτρυχεν κεῖνο τὸ κοῦφον ἔπος.
Γάντα λόγον πεφύλαξο τὴν αὔριον. οὐδὲ τὰ μικρὰ
Λήθει τὴν γλώττης ἀντίπαλον νέμεσιν.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ἦν ἄρα μιλήτου φοιβήϊον ὅρμον ἵκησθε,
Λέξατε δεσπόλεν πένθιμον ἀγγελίην,
Γαῖς ὅτι οἱ ναυηγὸς ὑπὸ χθονὶ κεύθεται ἀνδρὸν
Δίφιλος, αἰγαίου κῦμα πιὼν πελάγους.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Πᾶσα θάλαττα, θάλαττα. τί κυκλάδας, ἢ ξενον ἧμῆς
Κῦμα, καὶ ὀξείας ἠλεὰ μεμφόμεθα;
Ἀλλως ζωοῦμ' ἔχρισιν. ἐπεὶ, τί με τὸν φεύγοντα
Κύνα, σκαρφαλὶς ἀμφεκάλυψε λιμήν;
Νόσιμον ὐπλοίῃ ῥῶτό τις· ὡς ἔφαγε πόντου,
Γ' ὀντος. ὁ τυμβοθοὶς οἶδεν ἀριστοδόρης.

ΦΑΚΕΛΛΟΥ.

Φεῦγε θαλάττια ἔργα, βοᾷν δ' ὅπι δηθὰ ἐχέτλη,
Εἴπι τοι ἡδὺ μακρῆς πείρατ' ἰδεῖν βιοτῆς.
Ἡ πείρα γὰρ ἔνεστι μακρὸς βίος· εἰν ἁλὶ δ' οὕπως
Εὐμαρὲς εἰς πολιὸν ἀνδρὸς ἰδεῖν κεφαλήν.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Οὐδ' εἴ μοι γλώσσα κατασταίη χαλκείη
Κύματα, καὶ μαλακὴν φεῖκα φέροι ζέφυρος,
Νηοδάτῳ ὄφελε. δέδοικα γὰρ οἷς πάρος ἔπλων
Κινδυνοις, αἰέμοις αἰπυκορυσταμένοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄξεμος ἐκ τύμβου λύε πείσματα ναυτιλίης·
Χὴμὴν ὀλλυμένων δῆλος ἐπονδοπορᾷ.

Ἀδήλου.

Ἐμπορίης λήξαντα φιλόκριτον, ἄρτι δ' ἀρότρου
Γυμνόν, ξείνη μέμφις ἔκρυψε τάφῳ·
Ἔνθα δραμὼν νείλοιο πολυῤῥόος ὕδατι λάβρῳ
Τὸν ἀνδρὸς τιμὺ ὀλίγῃ βῶλον ἀπημφίασε.
Καὶ ζωὸς μὴν ἔφθυτε πικρὸν ἅλα, νῦν δ' ὑπὸ καλυφθεὶς
Κύμασι, ναυηγὸν σχέτλιος ἔθαψε τάφον.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ.

Ἀπισχ' ἅπτε χεῖρας ὦ γεωπόνε,
Μηδ' ἀμφίταμνε τὰν ἐν ἠείῳ κώμαν.
Αὐτὰ κέκλαυται βῶλος· ἐκ κεκλαυμένας
Δ' οὔτοι κομᾶτος αἰὰ θαλήσεται στάχυς.

ΓΛΑΥΚΟΥ.

Οὐκ ἐνὶς, ὃς δ' ὀλίγον πέτρας βάθος, δηὶ ἐθάπτω,
Ἠν ἐσορᾷς αὕτη πασα θαλασσα, τάφος.

Ω λεπτὸν δὲ σεῦ νηΐ. ἁ δ' ὀφέα ποθ ποτ' ἐκείνου
Γύρεται, αἰθυίαις γνωσὰ μόναις σκέπειν.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Δεῖμορε νιχαΐῳρ, πολιῷ μεμορημμένε πόντῳ,
Κῆσαι δὴ ξείνῃ γυμνὸς ἐπ' ἠϊόνι,
Η σύγε τοῖς πέλας τὰ δ' ὄλβια κεῖνα μέλαθρα
Φεῦδά τε καὶ πάσης ἐλπὶς ὄλωλε τύχης.
Ο ὐδέ τι σε κλεαίνων ἐρρύσατο Φεὸς ἐλεφνέ.
Ω λεο μοχθήσας ἰχθύσι καὶ πελάγει.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

Α νθεφπε, ζωῆς τοῖς φειδέο, μηδὲ πρὸ ὥρης
Ν αυτίλος ἴαθι ὡς οὐ πολὺς αὐδρὶ βίος.

ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ.

Κ ληῖδες πόντου σε, καὶ ἐξαπίνης Θαλάσσιος,
Τ ίμαρχ', ὑβριστὴς τ' ὤλεσε λίψ ἄνεμος.

ΟΝΕΣΤΟΥ.

Ο ὖρμα κηρύσσω Διοκλέος, εἰς ἅλα πικρὴν
Π αίτην σκεφθομένη ποθ ποτ' ἄρ' ἔστι νέκυς.
Α ἰ, αἰ, πόντε δὴ ἤδη φάγον ἰχθύες· ἡ δὲ φερίστη
Γ έτρος ἐγὼ τὸ μάτην χρήμασι τυπτωθὲν ἔχω.

Α δηλον.

Ν αυτίλε μὴ πύθου τίνος εἰμὶ νέκυος ὅδε τύμβος ὅδε· εἰμὶ,
Α λλ' αὐτὸς πόντου τύχε μοι χρηστοτέρου.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Ε ρρῶσθε Διονύσιον πολυπλοίητε θάλαττα,
Ν ηλεὴς, αἰδέσω πορθμὲ κελαινοτάτου,
Η πάσοις κατέδεξο· τίς αὖ τεὰ κάμμορε λέξαι
Α ἴσυλα, δυστήνων ἅσαν ὁπόσ' ὄλβος,
Α λγεα, καὶ λαβέων ὅσον ὠκυμόροισιν ἑταίροις,
Ν ηί τε σεῦ πάσῃ βρύξας ἁλιρρόθῳ.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ο ὗτος ὁ καλλαίχμου κενεὸς τάφος, οὐ βαθὺ χεῦμα
Ε σφηλεν λιβὸς ὀδρομέοντα πόρων.

Συρμὸς ὅτ' ὠείρωνος ἀνεστρώφησε θαλάσσης
Βένθος, ὑπὸ ζυγρῆς οἰδματα πνευσάσης.
Καὶ τὸν μὲν δαίσαντο κυκώμενον εἰν ἁλὶ θῆρες,
Κωφὸν δὲ ζήλης γράμμα λέλοιπε τόδε.

ΞΕΝΟΚΡΙΤΟΥ.

Χαῖρ' ὦ σὺν ζάλοισιν ἔθ' ἁλμυρὰ δειμορε κούρη,
Νανηγοῦ φθιμένοις εἰν ἁλὶ λειτοδίκη.
Ἦ γὰρ ὀειναμένου πάντου δείσασα θαλάσσης
Γυῖον, ὑπὸ κοίλου δούρατος ἐξέπεσες.
Καὶ σὸν μὲν φωνᾷ τάφος οἰκεῖται, καὶ χθόνα πᾶσαν.
Ὀφθαλμὸν δὲ ψυχρῷ κλύζετ' ἐπ' αἰγιαλῷ,
Πικρὸν ἀριστομάχῳ γλυκερὴ κακόν, ὅς σε κομίζων
Ἐς γάμον, οὐ τεκέων ἦγαγεν, οὐ τε νέκυν.

ΖΑΝΟΥ.

Ψυχραί σευ κεφαλᾶς ἐπαμήσομαι αἰγιαλῖτιν
Θῖνα κἠ κρυερὸν χεύαμενος νέκυς.
Οὐ γὰρ σευ μήτηρ ὀπιτύμβια κωκύουσα,
Οἶδεν ἀλεξαύτην σὸν μόρον εἰναλίου,
Ἀλλά σ' ἐρημαῖοί τε καὶ ἄξενοι πλαπαμῶνες
Δέξονται γαίης, γείτονες ἠιόνος,
Ὥστ' ἐχέμεν ψαμάθου μόριον βραχύ, πουλυὸν δὲ δάξ-
ξαι· ἐπεὶ εἰς ὀλίγον ἔδραμες ἐμπορίαν. (κρυ,

ΑΛΚΑΙΟΥ.

Στυγνὸς ἐπ' ἀρκτίδρῳ ναύταις πλόος· ἐκ δὲ βαρείης
Λαίλαπος, ἀασάσῳ πικρὸν ἔτευξε μόρον,
Οὗ δειχθὲς τῷδε τύμβον ὁδοιπόρε. σῶμα δὲ πόντος
Ἐκρυψ', αἰγιαλῷ ῥαιόμενον πελάγη.
Ἠθέων δακρυτὸς ἅπας μόρος· ἐν δὲ θαλάσσῃ
Γῆρας πολυκλαύτου κήδεα ναυτιλίης.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἠχέεσσα θάλαττα, τί τὸν τίμαρέος οὕτω
Γλαῦκον οὐ πολλῇ νηὶ τελεσχορίῃ,
Ἀγλαὰ χαμήσασα καταστορέσασο πόντῳ
Σιῷ φόρτῳ, λάβεσιν κῦμ' ὀπιχεναμένῃ;

Χῶ μῦθός που καὶ ἡξιν ἢ ἰχθυόεργις λαείδεσι
Τερθρώπῃ ἄπνους βύρσ' ἐν αἰγιαλῷ·
Τιμῶρὸς ὁ κενὸν τέκνου κεκλαυμένον ἄνδρα
Τύμβον, δακρυόεν παῖδα τελεσσάμενος.

ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ.

Ἐν πόντῳ σώθημις ὁ χρὴ θάνεν, ὦ φίλε νηρεύ;
Δίκλυα, καὶ τὸ σὸν ἰῷ κεῖνο σιώπιες ὕδωρ.
Ἰχθυόλας ὁ θεῖος ἐν ἀνδράσιν; ἀλλὰ θάλασσα
Οὔτι θαλασσίνης χείματος, οὐδὲ ἁλιεύς.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Δαμὶς ὁ νικάλας ἐλαχὺ σκάφος ἔκ ποτε πόντου
Γουνοῦ ποτὶ γᾶν ναυσολέων πέλοπος,
Φορτίδα μῦν, καὶ πόντα νεὼς ὑπιβήτορα λαὸν
Κύματι καὶ συρμῷ πλαζομένους ἀνέμων,
Ἀσκηθὴς ἐσάωσε· καὶ ἱερμῆς δ' ὑπὲ πέτρας
Ἀκτῆς ψυχρὸν κὰτ θανεν ἐκ νιφάδων
Ἡμύσας ὁ τορέσβις. ἴσᾳ δ' ὡς λιγυρὰ γλυκὺν ἀηδὼν
Δοιοὺς ξένε, τὸν λήθης αὐτὸς ἔδις λιγυρά.

ΓΑΓΚΡΑΤΙΟΥ.

Ὠλεσεν αἰγιαλοῦ θαλάσσιος ἄγελος ἁρθεὶς
Λιψὶ ὑπηρείδων ὑάσι δυομένας,
Αὐτῇ οἱ σὺν νηὶ καὶ ἀνδράσιν· ᾧ τόδε σῆμα
Δακρύσας κενεὸν παιδὶ πατὴρ ἔκαμεν.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἀεὶ λιῖσαι, καὶ ἁλιφθόροι, σοὶ δὲ δίκαιοι
Κρῆτες· τίς χρῆτ' οἶδε δικαιοσύνῃ;
Ὡς καὶ ἐμὲ πλώοντα σὺν οὐκ εὐπίονι φόρτῳ
Κρῆται μὴ ὦσαν λιμόλυτον καθ' ἁλός,
Δίλαιον. κἠγὼ μὴ ἁλιζώοις λαείδεσιν
Κέκλαυμαι, τύμβῳ δ' οὐχ ὑπὸ πημόλυτος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κεῖῶ γῇ, κἠν πόντῳ κεκρύμμεθα· τῶν θεῖον
Ἐκ μοιρέων θάρσυς χἁρμίδου ἠνύσατο.

Ἠγὼ ἐπ' ἀγκύρης ἔνοχον βάρος εἰς ἅλα δυνών,
Ἰόνιόν θ' ὑγρὸν κῦμα κατερχόμενος,
Τὴν μὲν ἔσωσ'· αὐτὸς δὲ μετάτροπος ἐκ βυθοῦ ἔρρων
Ἤδη, καὶ ναύταις χεῖρας ὀρεγνύμενος,
Ἐβρώθην. τοῖόν μοι ἐπάγριον ἐς μέγα κῆτος
Ἦλθεν. ἀπέβρυξεν δ' ἄχρι ἐπ' ὀμφαλίου.
Χἥμισυ μὲν ναῦται ψυχρὸν βάρος ἐξ ἁλὸς ἡμῶν
Ἤρανθ', ἥμισυ δὲ πρίστις ἀπεκλάσατο.
Ἠόνι δ' ἐν ταύτῃ κακὰ λείψανα θάρσυος ὦ 'νερ
Ἐκρύψαν. πάτρην δ' οὐ πάλιν ἱκόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τετρηχυῖα θάλαττα, τί μ' οὐκ ὀϊζυρὰ παθόντα,
Τηλόσ' ἀπὸ ψιλῆς ἔπτυσας ἠϊόνος;
Ὡς σεῦ μηδ' ἀΐδαο κακὴν ἐπιειμένος ἀχλὺν
Φιλλεὺς ἀμφιμένεις ἆσσον ἐγειτόνεον.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Ὀκτώ μευ πήχεις ἄπεχε τρηχεῖα θάλαττα,
Καὶ κύμαινε, βόα θ' ἡλίκα σοι δύναμις.
Ἦν δὲ τὸν εὐμάρεω καθέλῃς τάφον, ἀλλὸ μὲν οὐδὲν
Κρήγυον· εὑρήσεις δ' ὀστέα καὶ σποδιήν.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Σῶμα μὲν ἀλλοδαπὴ κεύθει κόνις· ἐν δέ σε πόντῳ,
Κλεῖσθενες, εὐξείνῳ κὴρ ἔκιχεν θανάτου,
Πλαζόμενον· γλυκεροῦ δὲ μελίφρονος οἴκαδε νόστου
Ἤμβροτες, οὐδ' ἵκευ χιὸν ἐς ἀμφιρύτην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φῆ ποτε τίμαρχος πατρὸς περὶ χεῖρας ἔχοντος,
Ἡνίκ' ἀμφ' ἱμερτὴν ἔπνεεν ἡλικίην,
Ὦ τιμηνορίδη, παιδὸς φίλου οὔποτε λήσῃ,
Οὔτ' ἀρετὴν ποθέων, οὔτε σαοφροσύνην.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Καὶ νέκυν ἀπρήκτοις ἀνιήσει με θάλαττα
Λῦσιν ἐρημαίῃ κρυπτὸν ὑπὸ σπιλάδι,

Σ τειλεὲς ἀεὶ φωνοῦσα πρὸ οὔατι, καὶ τόδε κωφὸν
Σ ῆμα. τί μ' ὦ Ἴ νθεοποι τῆδε πρὸ κίσατε;
Η πνοιῆς χάρωσε τὸν οὐκ ἔτι φορτίδι νηΐ
Ε μπορον, ἀλλ' ὀλίγης ναυτίλον εἰρεσίης.
Θ ηκαμόθη ναυηγόν. ὁ δ' οὐ πόντοιο ματεύων
Ζ ωιὼ, οὐ πόντου καὶ μόρον εἰλκυσάμην.

ΑΡΧΙΟΥ.

Ο ὐδὲ νέκυς ναυηγὸς ὅπῃ χθόνα θῆεις ἐλαθεὶς
Κ ύμασιν, ἀχρύπνων λήσομαι ἠιόνων.
Η δὲ ἁλιρρήκτοις ποτὶ χειράσιν ἀκτὴ πόντου
Δ ικμηνέος, ξείνων χερσὶν ἔκυρσα τάφου.
Α ἰεὶ δ' ὃ βεβμέονται καὶ ἐν νεκύεσι θαλάσσης
Ο πλήμων ἀΐω δοῦπον ἐπορχόμενον.
Μ όρθων δ' ὅδ' ἀΐδης με κατεκόσμησεν, ἡνίκα μοιῶν
Ο ὐδὲ θανὼν λείπῃ κέκλιμαι ἡσυχίῃ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ν αυαγὸς τάφος εἰμί· σὺ δὲ πλέε· καὶ γὰρ ὅθ' ἡμεῖς
Ω λύμεθ', αἱ λοιπαὶ νῆες ἐπορθόπεσον.

ΙΣΙΔΩΡΟΥ.

Ε κ γαμόμοιρος ἐτεκλέα πόντιος ἐλπὶς
Ε ἴλκυσεν, ὀθνείης ἔμπορον ἐργασίης.
Ν ῶτα δ' ὑποκλύζοντα θαλάσσιον ἀλὸς· ἀλλ' ἅμα νηΐ
Γ ρωιζθεὶς, κείνης ὕδασιν ἐκατέδυν,
Α ἰθρόον ἐμβεβαῶτος ἀήματος. οὐκ ἄρ' ἀλωὰς
Ω ὗτος ὑπαπνείῃ κ' εἰς ὀδόνας ἄνεμος.

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ.

Ο ὐ πρηΐδων θεότιμε κακὴν δύσιν ὑετίοιο
Α ρκτίθεν, χρυερῆς ἤψαο ναυτιλίης.
Η σε δ' ἀγαλλόμενον πολυκλήιδι θέοντα
Ν ηΐ, σεσωϊσμένον εἰς ἀΐδδιν.
Α ἰ, αἰ, ἀρισοδίκη δὲ καὶ ὐπόπολις οἱ σ' ἐτέκηντο,
Μ ύρηνται, κενεὸν σῆμα πρεσχόμενοι.

ΕΙΣ ΝΕΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΣ

χξ΄ κζ΄

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Δωδεκέτη τὸν παῖδα πατὴρ ἀπέθηκε Φίλιππος
Ἐνθάδε, τὠ πολλὼ ἐλπίδα, νικοτέλεω.

Ἀδέσποτον.

Ἀδὴς μὲν σύλησεν ἐμῆς νεότητος ὀπώρην·
Κρύψω δὲ παπαιῶ μνήματι τῷδε λίθῳ.
Ὀ ὠόμα ῥοῦφῖνος ἐγὼ μόλιν, παῖς Ἀϊδείοιο,
Μηδὲς σ' ἐξ ἀγαθῆς· ἀλλὰ μάτην ἐγὼ μόλιν.
Ἐς γὰρ ἄκρον μούσης τε καὶ ἥβης ἄνθος ἐλάσας,
Φεῦ, σοφὸς εἰς Ἀΐδην, καὶ νέος εἰς ἔρεβος.
Κώκυε καὶ σὺ βλέπων τάδε γράμματα μακρὸν ὁδῖτα
Δὴ γὰρ ἔφις ζώων, ἢ παῖς ἢὲ πατήρ. (πα.

ΠΑΥΛΟΥ σιλεντϊαρίου.

Πολλά σοι ὀφθαλμῶν ἐχύθη ταχυτόμβια φωτὶ
Δάκρυα δυστλήτῳ πένθεϊ δαπομένων.
Πᾶσι γὰρ ἦσθα λίην πεφιλημένος, οἷά τε πάντων
Ξείνως ἐὼν χθυερὸς, ξείνως ἐὼν ἔταρος.
Αἰ, αἰ, λυγαλέη καὶ ἀμείλιχος ἔπλετο μοῖρα,
Μηδὲ τεῆς ἥβης δείσασα φθονερόν.

ΑΓΑΘΙΟΥ.

Θεσμοὶ μὲν μεμύθευν τὸ σὸν ἦθος ἀγαθὸν ἱκῶ,
Μοῖρα δὲ δυσμενέως σ' ἐδάμασσε νόμους·
Ἀλλά μιν ἐξεπάξασα, σοφὸν ἤμερσε θεμίστων,
Ὄφρα τῆς νομίμης ἔμπλεον ἦ λικίης.
Ὀκτὼ γὰρ σ' ὑπὲρ τύμβοιο κατεστονάχησαν ἑταῖροι
Κείμενον, ἓξ δ' ἀάσου κόσμον ὀδυρόμενοι.
Ἡ δὲ κόμην λελόουσα χόῳ πλοκίζετο μήτηρ,
Αἰ, αἰ, τὸν λαγόνων μόχθον ὀπισαμένη.
Ἐμπης ὄλβιος ἐσσί, ὃς ἐν νεότητι μόρανθείς,
Ἐκφυγε τὠ βιότου θᾶσσον ἀλιξοσύνῃ.

ΓΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου.

Ὥριος εἶχέ σε παστὰς, ἀώριος εἷλέ σε τύμβος,
Εὐθαλέων χαρίτων ἄνθος ἀναστᾱσίη.
Σοὶ γενέτης, σοὶ πικρὰ πόσις κτ̄ δάκρυα λείβει·
Σοὶ τάχα καὶ πορθμεὺς δακρυχέει νεκύων.
Οὐ γὰρ ὅλον λυκάβαντα διηνύσας ἄγχι συνεύνου,
Ἀλλ' ἑκκαιδεκέτιν (φεῦ) κατέχει σε τάφος.

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ εἰς τὸ αὐτό.

Φεῦ, φεῦ, ἀμετρήτων χαρίτων ἔαρ ἡδὺ μεταίνει
Ἀμφὶ σοὶ ὠμοφάγων χεῖμα τὸ νερτερίων.
Καί σε μὲν ἥρπασε τύμβος ἀπ' ἠελιώτιδος αἴγλης,
Πέμπτον ἐφ' ἑνδεκάτῳ πικρὸν ἄγουσαν ἔτος·
Σὸν δὲ πόσιν γενέτην τε κακαῖς ἀλάωσεν ἀνίαις,
Οἷς πλέον ἠελίου λάμπες ἀναστᾱσίη.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Εὐστάθιε, γλυκερὸν μὲν ἔχεις τύπον· ἀλλά σε κηρὸν
Δέρκομαι, οὐδ' ἔτι σοι κεῖνο τὸ λαρὸν ἔπος
Ἕζεται ἐν στομάτεσσι· τεὴ δ' εὐάνθεμος ἥβη,
(Αἴ, αἴ) μαψιδίη νῦν χθονός ἐστι κόνις.
Πέμπτου καὶ δεκάτου γὰρ ἐπιψαύσας ἐνιαυτοῦ,
Τετράκις ἓξ μοιώους ἔδρακες ἠελίους.
Οὐδὲ τεοῦ πάππου θρόνος ἤρκεσεν, οὐ γενετῆρος
Ὄλβος· πᾶς δὲ τεὴν εἰκόνα δερκόμενος,
Τὴν ἄδικον μοῖραν καταμέμφεται, οὕνεκα τοίην
Ἆ μέγα νηλεὴς ἔσβεσεν ἀγλαΐην.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Ἀγριός ἐστι χάρων; πλέον ἤπιος. ἥρπασεν ἤδη
Τὸν νέον; ἀλλὰ νόῳ τοῖς πολιοῖσιν ἴσον.
Τερπωλῆς ἀπέπαυσεν; ἀπεστυφέλιξε δὲ μόχθων.
Οὐκ ἐνόησε γάμους; οὐδὲ γάμων ὀδύνας.

ΓΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ θυγατρί.

Λέκτρα σοι ἀντὶ γάμων ἐπιτύμβια παρθένε κούρη
Ἐστόρεσαν παλάμαις πενθαλέαις γενέται.

Καὶ σὺ μὲν ἀμπλακίας βίστου τὴν μόρθην ἐλθοῦσ᾽
Ἐκφυγες· οἱ δ᾽ ἐμὸν πικρὸν ἔχουσι νέφος.
Δωδεκέτιν γὰρ δὴ σε μακηδονικὴ σε καλύπτει,
Κάλλεσιν ὁπλοτέρην, ἢ θέσι γηραλέην.

ΕΥΤΟΛΜΙΟΥ.

Παρθενικὴν ἐλένην μετ᾽ ἀδελφεὸν ἔρριθα νόητα,
Δηλαίη μήτηρ κόψατο διπλασίως.
Μνηστῆρες δὴ ἔχρησαν ἴσον χόρον· ἐμοὶ γὰρ ἑκάστῳ
Θρῶσκεν τὸν μήπω μηδενός, ὡς ἰδίην.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Παρθενικῆς τάφος εἰμὶ ἑλένης, πένθει δὴ ἐπ᾽ ἀδελφῇ
Πρωθήβου, διπλόα μηδὲν ἔχω δάκρυα.
Μνηστῆρσι δὴ ἔλιπον χεῖν᾽ ἄλγεα· τὸν γὰρ ἔτ᾽ ὄπω
Οὐδενός, ἢ πολλῶν ἐλπὶς ἔκλαυσεν ἴσως.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ὑπατικοῦ ἀμισέος.

Σοὶ τόδε δεξιόχειρ θαλερῆς μνημήιον ἥβης
Πόντῳ ἐν εὐξείνῳ θήκατο φρὺξ ἡνίοχος.
Φεῦ, πάτερ ἑκὰς ὄντα. ἄγγελον δέ σε νεῦμα θεοῖο
Γαίης ἀδελφεῆς πένθος ὀφελόμενον·
Ὅς σε θοῆς ἐλάας ἱερὴ παλάμη τε καὶ εὐχή,
Εἰσόκε τῆς μακάρων θῆκε χορεύσασίης.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Ἠρήσαντο καὶ ἄλλαι ἐὸν πάϊδος οὐόμενοι νῆσοι
Ἀκλεές, ἐς δ᾽ ἀνδρῶν ἦλθον ὁμαυλίων·
Κλῃδεῖπται καὶ ὔμμες ἐρωτίδες· ἦ νέμεσίς τοι
Ἐξ ἐμέθεν τούτων κλῆσιν ἀμειψαμένας.
Παῖδι γὰρ οὐ τύμβῳ δίκης ὑπεθήκατε βώλου,
Οὐόμενοι καὶ μορφῶν αὐτὸς ἔδωκεν ἔρως.
Ὦ χθὼν σημαδόεσσα, καὶ ἡ τάδε γείνατο θαλάσσα,
Παῖδα σὺ μὲν κεύθεις κεῖσο, σὺ δ᾽, ἠσυχίην.

ΣΑΜΙΟΥ.

Ὑσσατα δὴ τάδ᾽ ἔθηκε φίλαν ποτὶ μητέρα παῖς ὡ
Δακρυόεσσα, δέρης χερσὶν ἐφαπτομένα,

Α ὗθι μύοις πόδα πατεῖ, τέκνοις δ' ὅτι λώιον μοίρα
Α λλαν, σῷ πολίῳ γήραϊ κηδομένην.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Η παῖς ὤιχετ' ἀώρος ἐν ἑβδόμῳ ἤματι σὺν αὐτῷ
Ε ἰς ἄϊδρυν, πολιῆς ἡλικίης στερεθεῖσα·
Δ ηλαίη, ποθέουσα τὸν εἰκοσάμυιον ἀδελφόν
Ν ήπιον, ἀστόργου γλυκάμυιον θανάτου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Α ἴ, αἰ, λυγρὰ παθοῦσα περισσὰ, ὡς ἐν ἑτοίμῳ
Α νθρώποις δαίμων ἧκε τὰ δυνότατα.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Α ἴ, αἰ, νῦν βαρέα, τί δὴ ψυχαῖσι μεγαίρεις
Α νθρώπων, ἐρατὰν παρ νεότητι μυίην;
Η καὶ τί μοι χὸν γλυκερῆς αἰῶνος ἄμερσας
Η ἴθεον, πρὶν ἰδεῖν κηδεμόνας ἄλοχον.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Η ᾤοι μυγάλιππον ἐθαπόμυιν, ἠελίου ὄν
Δ υομυίου βασιλῆα κάτθανε παρθενικὴ,
Α ὐτοχερεί. ζώειν γὰρ, ἀδελφεὸν ἐν πυρὶ θεῖσα,
Ο ὐκ ἔτλη. δίδυμον δ' οἶκος ἐστεῖδε κακήν
Π αῦρος Ἀριστίππου. κατέφθισε δὲ κυρίην
Π ᾶσα τὸν αὐτέκνων χῆρον ἰδοῦσα δόμον.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Θ ρῆνός ἐκλαον ἐμῆς γάμον, ἀλλ' ὅτι παιδὸς
Ε λπίσι κυφοτέρας ἔστενον εἰς ὠδῖνας·
Ν ῦν δέ με καὶ παιδὸς φθονερὴ τὶς ἐνόσφισε μοῖρα·
Φ εῦ, βρέφος ἐψευσθὴν σὲ τὸ λοπόμυιον.
Φ ερσεφόνη, τόδε πᾶσι ὅτι θρηνοῖσιν ἀκουσον,
Θ ὲς βρέφος ἐς κόλπους μητρὸς ἀποιχομένης.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Θεσσαλονικέως.

Α ὐσονίη με λίθου σεν ἐγὼ κόνις, ἀλλὰ καὶ ὧδε
Κ ῦμα Θρηνικὴ τῆδε πόδα ψαμάθῳ.
Η δέ με θρεψαμένη πομπήιη, αὐτὰρ ὀπυίων
Κ λαυσαμένη, τύμβῳ ἧκεν ἐλευθερίῳ.

Πῦρ ἕτερον ἀπεύδουσα, τόσ' ἔφθασεν· ἅδε καὶ ὑγρὸν
Ἡ μετέρῳ ἦλεν λαμπάδα Περσεφόνη.

Ἄδηλον.

Αἰ, αἰ, τοῦτο κάκιστον, ὅταν κλαίωσι θανόντα
Νύμφιον, ἢ νύμφῳ· ἰὼ ἴκα σ' ἀμφοτέρους.
Εὔπολιν ὡς, ἀγαθώ τε γλυκερώτατον, ὃν ὑμῆνα
Ἔσβεσεν ἐν θαλάμῃ νυκτὶ πεσὼν θάλαμος,
Οὐ καλῶς τόδε κῆδος ἰσόῤῥοπον, ὡς σύ μιν ἔλπες,
Νικία, σὺ κλαύσας σ' ὤδυρε θυγατέρα.

ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ.

Θῦσόν τε, κηδεμόνες μέγα δάκρυον εἰς σὲ θανόντα
Κώκυσαν, μέλεον πυρσὸν ἀναψάμενοι,
Δῃόλινε, πεισάωρε· σὺ δ' ἀντὶ γάμου τε καὶ ὕβρης
Κάλλιπες ἠδίστῃ μητέρι γόους καὶ ἄχη.

ΠΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου.

Εἰ καὶ ὅτι ξείνοις σε λεόντιε γᾶμα καλύπτῃ,
Εἰ καὶ ἐελκλαύτων τῆλ' ἔθανες γονέων,
Πολλά σοι ἐκ βλεφάρων ἐχύθη θερμότερα φωτὸς
Δάκρυα, δυστλήτῳ πένθεϊ δαπτομένων.
Πᾶσι γὰρ ἦσθα λίην πεφιλημένος, οἷά τε πάντων
Ξείνους ἐὼν κοῦρος, ξείνους ἐὼν ἔταρος.
Αἰ, αἰ, λυγαλέη καὶ ἀμείλιχος ἔπλεο μοῖρα,
Μηδὲ τεῆς ἥβης δισσάμενος φθόνον.

Ἄδηλον.

Ἐπτά με δὶς λευκὰς ἔχουσ' ἀφέπτασαν δαίμων,
Ἧν μοιώλιον δίδυμον πατρὶ θάλπα τέκεν.
Ὦ μοῖραι πάντοθεν ἀπηνέες, οὐδ' ὅπα πᾶσιν
Ἤγαγετ', οὐδ' ἑκάτης ἔργα τεκνοποινίης;
Οἰμώζω γὰρ ἔγωγε μετ' ἀλλοτρίοις ἐπὶ πένθοις
Μέλλον ἀγῆν, συγερῶν δ' εἰς ἀχέων τὸς ἔβαν.
Ἀλλά θεοὶ λίτομαι, μηδὲς τέκεσι πατέρας τε
Παύσατε, τηκομένων εἵνεκ' ἐμεῦ φθιμένης.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Ἡμιτελῆ θάλαμόν τε καὶ ἐγγύθι νυμφικὰ λέκτρα
Κοῦρε λιπὼν, ὀλίγῳ οἶμον ἔβης Ἀΐδου·

Θωϊῶν ἀσπαίρω τε μέτ' ἤπαχες, οἵ σε μάλιστα
Ὀϊκρὰ τὸν ἥβητὸν κώκυεν ἡΐθεον,
Ἱππαρχοῦ κλαίουσα κακὴν μόρον, εἴκοσι ποίας
Μοιρίδιον ἐπεὶ βίοτον πλήσαο καὶ πίσυρας.

ΑΝΥΤΗΣ.

Παρθένον αἰτίζω κατοδύρομαι, ἥς ἔπι πολλοὶ
Νυμφίοι ἱέμενοι, πάντες ἴκοντο δόμον,
Κηδὰς καὶ πινυτῆτος ἀγακλέος· ἀλλ' ὅτι πάντων
Ἐλπίδας οὐλομένη μοῖρ' ἐκύλισε τοσσάων.

ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ.

Αἰαῖ, πρόπρ Θενίας ὀλοόφρονος, ἅς ἄπο φαιδρὰ
Ἕκλασας ἁλικίην ἰμερόεσσα κλέος·
Καὶ δέ σ' ἀμυξάμεναι τοῖ δάκρυσιν ἄμοι' ὅτι τύμ
Λαες, σφριώων ἔσσαμες εἰδάλιμοι. (βφ

Αδηλον.

Ἀντί τοι ὐλεχέος θαλάμου, στερεῶν θ' ὑμεναίων,
Μάτηρ ξῆστε τάφῳ τῇδ' ἔπι μοῦνα εἶναι
Παρθενικαὶ, μέτρον τε τέων καὶ κάλλος ἔχουσαι,
Θερσίποτι· φθεγκλαί σ' ἔπλεο καὶ φθιμένα.

Αδηλον.

Ὤχμεθ' ὦ μίλητε, φίλη πατρί, τὼ ἀθεμίστων
Τὼ ἄνομον γαλάτων ὕβριν ἀναμόμεναι,
Παρθενικὰ τεισαμένα πολιήτιδες, ἅς ὁ βιαιὸς
Κέλτων εἰς ταὐτὸν μοῖραν ἔπεφλεν ἄρης.
Οὐ γὰρ ἐμείναμεν αἷμα τὸ δυσσεβές, οὐδ' ὑμεναίω
Νυμφίον, ἀλλ' ἀΐδᾳ κηδεμόν' εὕρεθμεν.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Οὐ νοσφὶ ῥοδόπᾳ τε καὶ ἀγλαέτειρα βοίσκᾳ,
Οὐδ' ὑπὸ δεσμεύεσσι δύρατι κεκλίμεθα,
Ἀλλ' αὐταὶ, πάτρας ὅπότ' ἔφλεγε δῃωτὴν
Γοργὸς Ἄρης, ἀΐδην ἄλκιμον εἰλόμεθα.
Ἔκλανε γὰρ μάτηρ με Θρασοφανὶ σὺν ἀόρῳ·
Οὐδ' ἰδίου φείδω δύσμορος ἔσχε βίου,

Ἀψε δ' ἐναυχένιον δέρᾳ βάθρον· ἰὼ γὰρ ἀμείνων
Δουλοσύνας ἀέμμιν πότμος ἐλευθέριος.

ΕΙΣ ΟΡΝΙΣ, ΧΕΞ ΚΑΙ ΖΗ

ΑΡΧΙΟΥ Εἰς κίασμ.

Ἀ πάρος ἀντίφθογγον ἀποκλάξασα νομεῦσι
Γ ολλάκι καὶ δρυτόμοις κίασα καὶ ἰχθυβόλοις,
Π ολλάκι δὴ κρέξασα πολύφρονον, οἷά τις ἀχώ,
Κ έρτομον αὐτῳδοῖς χείλεσιν ἁρμονίαν·
Ν ῦν εἰς γᾶν ἀγλωσσος, αὐαυδήτος τε πεσοῦσα,
Κ ῆμαι, μιμητὰν ζῶλον ἀηδονίδων.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ Εἰς πέρδικα.

Ο ὐκ ἔτι που πλῆμον σκοπέλων μετὰ μάστια πέρδιξ,
Γ λαυκὸς λευκαλέοις οἴκοις ἔχει σε λύγοις,
Ο ὐδ' ὑπὸ μαρμάρυγῃ θαλερώπιδος ἠελίοιο,
Α κρα πραιθύσσῃς θαλπομένων πτερύγων.
Σ ὺν κεφαλὴ δ' ἀΐλευρος ἀπέθρισε· πάλλα δ' ὀπώτα
Η ρπασε, καὶ φθονερὸν σὰρξ ἐκόρησε γόνυ.
Ν ῦν δέ σε μὴ κύφη κρύπτοι κόνις, ἀλλὰ βαρεῖα,
Μ ήποτε σὸν κεῖνο λείψανον ἐξερύσῃ.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐλητ.

Ο ἰκτρὴ ἀΐλευρος ἐμὴν πέρδικ' ἀνέκραγε σάρξ,
Ζ ώῃ ἡμετέρης ἔλπεται ἐν μεγάροις.
Ο ὔ σε φίλη πέρδιξ φθιμένην ἀγέρασον ἐάσω,
Α λλ' ὅτι σὴ κλεινὸν τεὸν σέθεν ἀντίβιον.
Ψ υχὴ γὰρ σέο μᾶλλον ὀείνεται, εἰσόκε ῥέξῃ
Ο ἷ' ἐπ' Ἀχιλλῆος πύρρος ἔρεξε τάφῳ.

ΔΑΜΟΧΑΡΙΔΟΥ γραμματικοῦ εἰς τὸν αὐλητ.

Α νδροβόρων ὁμότεχνε κυνῶν αὐλευρε κακίστη,
Τ ῶν ἀκλαγονίδων ἐσσὶ μία σκυλάκων.
Κ τήνεος ἀγαθοῖο τεοῦ πέρδικα φαγοῦσα,
Λ υπεῖς ὡς αὐτὸν κλήσεα δαμασαμένη.
Κ αὶ σὺ μὲν ἐν πέρδιξιν ἔχεις νόον· οἱ δὲ μύες νῶϊ
Ο ρχιῶνται, τῆς σῆς δραξάμενοι κατὰ τάλης.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ εἰς τέττιγα.

Ἀχήτ τέττιξ δροσερᾶς ταμόνεσι μεθυθείς,
Ἀγενόμον μήπεις μοῦσαν ἐρημολάλον·
Ἀκρα δ' ἐφεζόμενος πετάλοις τριονώδεσι κώλοις
Ἀἰθόπι κλάζῃς χεωτὶ μέλισμα λύρας.
Ἀλλὰ φίλος Φοίβου τἀνέον δενδρώδεσι νύμφαις
Γῆρας, αὐτῳδὸν παῦε κρέκων κέλαδον·
Ὄφρα φυγὼν τὸν ἔρωτα, μεσημβρινὸν ὕπνον ἀγρεύσω
Ἐνθάδ' ὑπὸ σκιερῇ κεκλιμένος πλατάνῳ.

ΝΙΚΙΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Οὐκ ἔτι δὴ ταινύφυλλον ὑπὸ πλάκα κλωνὸς ἕζεσθεὶς
Τέρψομ', ἀπὸ ῥαδινῶν φθόγγον ἰεὶς πτερύγων.
Χαῖρε γὰρ εἰς ἁμαὶ παιδὸς πέσον, ὅς με λαθραίως
Μάρψεν, ὅτε χλοερῶν ἐξόμενον πετάλων.

ΑΡΧΙΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Γᾶν μὲν ὅτε χλοερῆς ἐριθηλέος ἔρνεσι πώκας
Ἡμενος, ἢ σκιερᾶς ἀκροκόμου πίτυος,
Ἐκρεκες ὀξυτάροιο δι' ἰξύος ἠχέτα μολπάν
Τέττιξ οἰονόμοις τερπνότερον χέλυος·
Νῦν δέ σε μυρμάκεσσιν ὑπ' εἰνοδίοισι δαμέντα,
Ἀϊδος ἀπροϊδὴς ἀμφεκάλυψε μυχός.
Εἰ δ' ἐάλως, συνέγνωσται· ἐπεὶ καὶ χείρονας ὑμνων
Μοῖρα Διὸς λείποις ἰχθυόλων ἔθανεν.

ΑΝΥΤΗΣ, οἱ δ', ΛΕΩΝΙΔΟΥ εἰς ἀκρίδα.

Ἀκρίδι τᾷ κατ' ἄρουραν ἀηδόνι καὶ δρυοκῄτᾳ
Τέττιγι ξυνὸν τύμβον ἔτευξε μύρῳ,
Γᾶρθένιον τάξασα κόρα δάκρυ· δισσὰ γὰρ αὐτᾶς
Πάντ' ὀδυσπετὴς ᾤχετ' ἔχων ἄϊδας.

ΜΝΗΣΑΛΚΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Οὐκ ἔτι δὴ πτερύγεσσι λιγυφθόγγοισιν ἀείσῃς,
Ἀκρί, κατ' ὀκάρπους αὐλακας ἐξόμενα·
Οὐδέ με κεκλιμένον σκιερὴν ὑπὸ φυλλάδα τέρψῃς,
Ξουθᾶν οὐ πτερύγων ἡδὺ κρέκουσα μέλος.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Α κρὶς, ἐμὴν ἀπατηλὰ πόθων, τόδα μύθιον ὕπνῳ,
Α κρὶς ἀρουραίη, μοῦσα λιγυπέρυγε,
Α ὐτοφυὲς μίμημα λύρας, χρέκε μοι τὶ ποθεινόν,
Ε κκρέουσα φίλας ποσὶ λαίλαπος πέρυγας.
Ω ς με πόνων ῥύσαιο πολυαχέος ὑπνοιο μελίμνης,
Α κρὶ μιτωσαμένη φθόγγον ἐρωτοπλανῆ.
Δ ῶρα δέ σοι, γήτειον ἀηδαλὲς, ὀρθρινὰ δώσω,
Κ αὶ δροσερὰς στάμασι χλοερὰς ψεκάδας.

ΑΝΥΤΗΣ εἰς ἀλέκτορα.

Ο ὐκ ἔτι μ' ὡς τὸ πάρος, πυκιναῖς περὶ τειοσιν ἐρέτας,
Ο ρσεο, δεξ ἀϋπνῆς ὄρθριος ἐγρόμενος.
Η δὺ γὰρ σ' ὑπνώοντα σὶνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν
Ε κλεψεν, λαιμῷ ῥίμφα καθεὶς ὄνυχα.

Τῆς αὐτῆς.

Ο ὐκ ἔτι λίγδασε κατ' ἀφνειὸν ἄκιδος οἶκον
Α κρα μεμιζομένη ὄψιτα ἠέλιος.
Η δη γὰρ λῃμῶνας ὑπὶ κλυμένου πεπότησαι,
Κ αὶ δροσερὰ χεύσεας ἄνθεα ῥοδοεφόνας.

Α δηλον.

Α ὐτοδοσοι πρὸς ἄλωνι δυηπαθὲς ἔργατα μύρμηξ,
Η εῖον ἐκ βώλου δικάδας ἐκλισάμενον,
Ο φρα σε καὶ φθίμενον δηοῖς σαχυφόρος αὖλαξ
Θ έλγῃ, ἀροτρεμὴ κείμενον ἐν θαλάμῃ.

Α δέσποτον.

Α ρτίγνωσι σε χελιδὼν οὖσαν μητέρα τέκνων,
Α ρτί σε θαλπουσαν παῖδας ὑπὸ πτέρυγι,
Α ἶξας ἐνθάδε νεοσκεμοιο κελιῆς
Ν όσφισεν ὠδίνων τερπαλίκιος ὄφις.
Κ αὶ σε κινυρομένην ὁπότ' ἀνθρώπος ἦλθε δαΐζων,
Η εμπεν ἐς αἰόλου λαβέσθαι ἐπ' ἄσθμα πυρός.
Κ αὶ θάνεν ἠλιτοεργός. ἴδ' ὡς ἦφαιστος ἀμύντωρ
Τ αὶ ἀπ' ἐειδονίου παιδὸς ἔσωσε γονᾶ.

ΦΑΕΝΝΟΥ.

Δαμοκρίτῳ μοι ἐγὼ λιγυρὰν ὄπα μοῦσαν ὀνίξω,
Ἀκρὶς ἀπὸ σταφυλῶν, τὸν βαθὺν ὕπνον ἄγων.
Δαμόκριτος δ' ἐπ' ἐμοὶ τὸν ἐοικότα τύμβον, ὀδῖτα,
Εἶπεν ὡρῶπου χεῦεν ἀποφθιμένᾳ.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Εἰ καὶ μικρὸς ἰδεῖν καὶ ἐπ' οὐδενος, ὦ παροδῖτα,
Λᾶας ὁ τυμβίτης ἄμμιν ὑπικρέμαται,
Ἀηδοίης ὥ' ἀνθεσπε φιλαμίδα· τὴν γὰρ ἀοιδὸν
Ἀκρίδα, τὴν θοῦσαν τοσσὸν ἀκαμβοάπιν,
Δίπλοιες ἐς λυκάβαντα ἐφίλατο. καί μ' ἀθανᾶσαν
Κάτθετ' ἐφυπνιδίων χηραμὸν ἐν λαλάγων.
Καί μ' οὐδὲ φθιμένην ἀπανήνατο, τοῦτο δ' ἐφ' ἡμῖν
Τὸ λίθον ὤρθωσεν σῆμα πολυξφίης.

ΤΥΜΝΕΩ.

Ὀρνεον ὦ χάριν μεμνημένον, ὦ παρόμοιον
Ἀλκυόνι τὸν σὸν φθέγγον ἰωσάμενον,
Ἠρπάθης φιλέλαγε· σὰ δ' ἤθεα καὶ δόμον ἡδὺ
Πνεύματα σιωπηρὰ νυκλὸς ἔχουσιν ὁδοί.

ΓΑΜΦΙΛΟΥ.

Οὐκ ἔτι δὴ χλωρῇσιν ἐφεζόμενος πετάλοισιν,
Ἡδείαν μέλπων οἰκτροχέτα ἰαχήν,
Ἀλλά σε γαρύοντα κατὰ ὤαρεν ἠχέτα τέτλιξ,
Γαμβὸς ἀπ' ἠϊθέου χεῖρε μεταπλάμενον.

ΣΙΜΜΙΟΥ.

Οὐκ ἔτ' ἀν' ὑλῆεν δρυὸς βύσσιον ἀχέτα πέρδιξ
Ἡχήσει σὺν εἰς γῆρων ἀπὸ σώματος,
Θηρεύων ἀλκυόνος σὺν μηλίκας ἐν νομῷ ὕλης.
Ὤχετο δὲ πυμάτην εἰς ἀχέοντος ὁδόν.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Τὴν ἀχὼ ποιῶν ἔτι παῖδα σὺν ἁρπαθέντα τεκούσης
Ἄρτι μ' ἀπὸ τέρνων, οὐ τόσσον τα λαγών,
Ἐν κόλποις τέρψουσα διέτρεφεν ἁ γλυκερὸς ἠχώ
Φαιὸν, εἰαρινοῖς ἄνθεσι βοσκόμενον.

Οὐδέ με μητρὸς ἔτ' εἶχε πόθος. θνήσκω δ' ὑπὸ θοίνης
Ἁπλήστου πολλῇ δαιτὶ παχυνόμενος.
Καί μου πρὸς κλισίαις κρύψεν νέκυν, ὡς ἐν ὀνείροις
Αἰὲν ὁρᾷν κοίτῃ γειτονόεντα τάφον.

ΜΝΗΣΑΛΚΟΥ.

Αἰθίης ξένε τόνδε ποδηνέμου ἔννεπε τύμβον,
Τᾶς ποτ' ἐλαφρότατον χέρσος ἔθρεψε γόνυ.
Πολλαῖς γὰρ νάεσσιν ἰσόδρομον ἄνυσε μᾶκος,
Ὄρνις ὅπως, δολιχὰν ἐκπονέουσα τρίβον.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ, κετὰ κετὰ

ΑΛΚΑΙΟΥ μεσσηνίου εἰς ὅμηρον.

Ἡρώων τὸν ἀοιδὸν ἰῷ ἔνι παῖδες ὅμηρον
Ἤκαχον, ἐκ μουσέων γρῖφον ὑφηνάμενοι.
Νέκταρι δ' εἰνάλιαι νηρηΐδες ἐχρίσαντο,
Καὶ νέκυν ἀκταίῃ θῆκαν ὑπὸ σπιλάδι,
Ὅττι θέτιν κύδηνε καὶ υἱέα, καὶ μόθον ἄλλων
Ἡρώων, ἰθάκοῦ τ' ἔργματα λαρτιάδεω.
Ὀλβίστη νῆσος πόντῳ ἴος, ὅττι κέκευθε
Βαιὴ μουσάων ἀστέρα καὶ χαρίτων.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ σιδωνίου εἰς τὸν αὐτόν.

Τὰν μερόπων πειθὼ, τὸ μέγα στόμα, τὰν ἴσα μούσαις
Φθεγξαμέναν κεφαλὰν, ὦ ξένε, μαιονίδεω,
Ἁ δ' ἔλαχον νασῖτις ἰοῦ σπιλάς. οὐ γὰρ ἐν ἄλλᾳ
Ἱερὸν ἀλλ' ἐν ἐμοὶ πνεῦμα θανὼν ἔλιπεν.
Ὠνεῦμα κρονίδαο τὸ παγκρατὲς, ᾧ καὶ ὄλυμπον
Καὶ τὰν αἰάντος ναύμαχον εἶπε βίαν,
Καὶ τὸν ἀχιλλείοις φαρσαλίσιν ἕκτορα πώλοις
Ὀστέα δαρδανικῷ δρυπτόμενον πεδίῳ.
Εἰ δ' ὀλίγα κρύπτω τὴν τηλίκον, ἴσθ' ὅτι κεύθει
Κἀθέτιδος γαμέταν ἁβραχύβωλος ἴκος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κτὴ γαῖα καλύπτει,
Ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον ὅμηρον.

ΠΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου εἰς τὸν αὐτόν.

Ενθάδε πιερίδων τὸ σοφὸν στόμα, θεῖον ὅμηρον,
Κλεινὸς ἐπ' ἀγχιάλῳ τύμβος ἔχει σκοπέλῳ.
Εἰ δ' ὀλίγη γεγαυῖα τόσον χάδεν ἀνέρα νῆσος,
Μὴ τόδε θαμβήσῃς ὦ ξένε δερκόμενος·
Καὶ γὰρ ἀλητεύουσα κασιγνήτη ποτὲ δῆλος,
Μητρὸς ἐπ' ὠδίνων δέξατο λητοΐδην.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐδ' εἴ με χρύσειον ἀπὸ ῥαιστῆρος ὅμηρον
Στήσοιτε φλογέαις ἐν διὸς ἀστεροπαῖς,
Οὐκ εἶμ' οὐδ' ἔσομαι Σαλαμίνιος, οὐδ' ὁ μέγητος
Δημαγόρου· μὴ ταῦτ' ὄμμασιν ἑλλὰς ἴδοι·
Αλλον ποιητὴν βασανίζετε· τἀμὰ δὲ μοῦσαι
Καὶ χίος ἑλλήνων παισὶν ἀείσετ' ἔπη.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Ηρώων κάρυκ' ἀρετᾶς μακάρων δὲ προφήτην,
Ελλάνων βιοτᾷ δεύτερον ἀέλιον,
Μουσῶν φέγγος ὅμηρον, ἀκήρατον στόμα κόσμου
Παντὸς, ἁλιῤῥοθία ξεῖνε κέκευθε κόνις.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ενθάδε θεῖος ὅμηρος, ὃς ἑλλάδα πᾶσαν ἄεισε,
Θήβης ἐκ γεγαὼς τῆς ἑκατοντοπύλου.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς ὀρφέα.

Οὐκ ἔτι θελγομένας ὀρφεῦ δρύας, οὐκ ἔτι πέτρας
Αξεις, οὐ θηρῶν αὐτονόμους ἀγέλας·
Οὐκ ἔτι κοιμάσεις ἀνέμων βρόμον, οὐχὶ χάλαζαν,
Οὐ νιφετῶν συρμοὺς, οὐ παταγεῦσαν ἅλα.
Ωλεο γὰρ σὲ δὲ πολλὰ κατωδύραντο θύγατρες
Μναμοσύνας, μάτηρ δ' ἔξοχα καλλιόπα.
Τί φθιμένοις στοναχεῦμεν ἐφ' υἱάσιν, ἀνίκ' ἀλαλκεῖν
Τῶν παίδων ἀΐδην οὐδὲ θεοῖς δύναμις;

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ορφέα θρηϊκίῃσι παρὰ προμολῇσιν ὀλύμπου
Τύμβος ἔχει, μούσης υἱέα καλλιόπης.

Ω δρύες οὐκ ἀπίθησαν ὅτῳ σεμνάμι ἔασεν πέτρη
Ἀ ψυχος, θηρῶν δ' ὑλονόμων ἀγλάη.
Ὅς ποτε καὶ τελεταῖς μυσηίδας οὔρεσι βάκχους,
Καὶ σίχον ἡρῴῳ ζωκλόνον ἔτευξε ποδί.
Ὅς καὶ ἀμειλίκλοιο βαρὺ κλυμένοιο νόημα
Καὶ τὸν ἀκήλητον θυμὸν ἔθελξε λύρη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Κηληθμὸς ὀρφῆα καὶ οἰάγριον, θανόντα,
Ἐκλαυσαν ξανθαὶ μυῖα βιοτῆνίδες.
Σπικλοιδὴ ἡμάξαντο βραχίονας ἀμφὶ μιγαίνῃ
Δρυόμυαι σοδιῇ θρηίκιον πλόκαμον.
Καὶ δὴ αὐτὰ σοναχεῦσι σὺν ὀφόρμιγγι λυκείῳ
Ἐρρήξαν μοῦσαν δάκρυα πιερίδες,
Μυεγμυαι τὸν ἀοιδὸν· ἐπωδύραντο δ' πέτραι,
Καὶ δρύες, ἃς ἑκατῇ σπορίν ἔθελγε λύρη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Θρηίκα χρυσολύρῃ τῇδ' ὀρφέα μοῦσαν ἐθάψω,
Ὃν κλαίνεν ὑμιμέδων ζεὺς φολόεντι βέλει.

Εἰς μουσαῖον.

Εὐμόλπου φίλον υἱὸν ἔχω Θ φαληρικὸν ἕδας
Μουσαῖον, φθίμενον σῶμ' ὑπὸ τῷδε τάφῳ.

Εἰς λίνον.

Ἡ δὲ λίνου θήκαιον ἐδέξατο γαῖα θανόντα,
Μούσης οὐρανίης υἱὸν ἐυσεφάνου.

Εἰς ἡσίοδον.

Ἑλλάδος οὔρυχόρευτον ἔφανον, καὶ κόσμον ἀοιδῆς,
Ἀσκραῖον γλυκεῖ' ἡσίοδον κατέχω.

Ἀναθηματικὸν εἰς τὸν αὐτόν.

Ἡσίοδος μούσαις ἐλικωνίσι τῇδ' ἀνέθηκα,
Ὑμνῳ νικήσας ἐν χαλκίδι θεῖον ὅμιλον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀσκρὴ μὲν πατρὶς πολυλήϊος, ἀλλὰ θανόντος
Ὀξέα πληξίππων γῆ μιν ἔδυ κατέχει

Ησιόδου· τοῦ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν,
Ανδρῶν κρινομένων, ἐν βασανῷ σοφίης.

ΑΛΚΑΙΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Λοκρίδος ἐν νέμεϊ σκιερῷ νέκυν ἡσιόδοιο
Νύμφαι κρηνιάδων λοῦσαν ἀπὸ σφετέρων,
Καὶ τάφον ὑψώσαντο· γάλακτι δὲ ποιμένες αἰγῶν
Ἔρραναν, ξανθῷ μιξάμενοι μέλιτι.
Τοίην γὰρ καὶ γῆρυν ἀπέπνεεν, ἐννέα μουσῶν
Ὁ πρέσβυς καθαρῶν γευσάμενος λιβάδων.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάτχων αἰγυπτίου,
Εἰς ἀρχίλοχον.

Κέρβερε, δεῖμα λέων ὑλακὴν νεκύεσσιν ἰαλίων,
Ἤδη φρικαλέον δείδιθι καὶ σὺ νέκυν.
Αρχίλοχος τέθνηκε· φυλάσσεο θυμὸν ἰάμβων
Δριμὺν, πικροχόλου τικτόμενον στόματος.
Οἶσθα βοῆς κείνοιο μέγα σθένος, οὔτε λυκάμβεω
Νηῦς μία σοι δισσὰς ἤγαγε θυγατέρας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Νῦν πλέον ἢ τὸ πάροιθε πύλας κρατεροῖο βερέθρου
Ὄμμασιν ἀγρύπνοις τρισσὲ φύλασσε κύον.
Εἰ γὰρ φέγγος ἔλειπον ἀλυσκάζουσαι ἰάμβων
Ἄγριον ἀρχιλόχου φθέγμα λυκαμβιάδες,
Πῶς οὐκ ἂν προλίποι σκοτίων πυλεῶνας ἐναύλων
Νεκρὸς ἅπας, φεύγων τάρβος ἐπεσβολίης;

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σῆμα τόδ' ἀρχιλόχου παρὰ πόντιον, ὅς ποτε πικρὴν
Μοῦσαν ἐχιδναίῳ πρῶτος ἔβαψε χόλῳ,
Αἱμάξας ἑλικῶνα τὸν ἥμερον· οἶδε λυκάμβης,
Μυρόμενος τρισσῶν ἅμματα θυγατέρων.
Ἠρέμα δὴ παράμειψον ὁδοιπόρε, μήποτε τοῦδε
Κινήσῃς τύμβῳ σφῆκας ἐφεζομένους.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αρχιλόχου τόδε σῆμα, τὸν ἐς λυσσῶντας ἰάμβους
Ἤγαγε μαιονίδη μοῦσα χαριζομένη.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ εἰς ἱππώνακτα.

Ατρέμα τὸν τύμβον παραμείβετε, μὴ τὴν ἐν ὕπνῳ
Πικρὸν ἐγείρητε σφῆκ' ἀναπαυόμενον.
Αρτὶ γὰρ ἱππώνακτος ὁ καὶ τοκέων ἕο βαύξας,
Αρτὶ κεκοίμηται θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ.
Αλλὰ προμηθήσασθε. τὰ γὰρ πεπυρωμένα κείνου
Ρήματα πημαίνειν οἶδε καὶ εἰν αἴδῃ.

ΑΛΚΑΙΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐδὲ θανὼν ὁ πρέσβυς ἑῷ ἐνιτέτροφε τύμβῳ
Βότρυν ἀπ' οἰνάνθης ἥμερον, ἀλλὰ βάτον.
Καὶ πνιγόεσσαν ἄχερδον, ἀποστύφουσαν ὁδιτῶν
Χείλεα, καὶ δίψει καρφαλέον φάρυγγα.
Αλλά τις, ἱππώνακτος ἐπὴν παρὰ σῆμα νέηται,
Εὐχέσθω κνώσσειν εὐμενέοντα νέκυν.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Ο μουσοποιὸς ἐνθάδ' ἱππώναξ κεῖται·
Εἰ μὲν πονηρὸς, μὴ ποτέρχευ τῷ τύμβῳ,
Εἰ δ' ἐσθικρήγυός τε, καὶ παρὰ χρηστῷ
Θαρσέων καθίζευ, κἢν θέλῃς, ἀπόβριξον.

Αδηλον εἰς τὸν αὐτόν.

Ω ξεῖνε, φεῦγε τὸν χαλαζεπῆ τάφον,
Τὸν φρικτὸν, ἱππώνακτος· οὗ τε χὰ τέφρα
Ιαμβιάζει βουπάλειον εἰς στύγος.
Μήπως ἐγείρῃς σφῆκα τὸν κοιμώμενον,
Ος οὐδ' ἐν ᾅδῃ νῦν κεκοίμηκεν χόλον,
Σκάζουσι μέτροις ὀρθὰ τοξεύσας ἔπη.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς πίνδαρον.

Πιερικὰν σάλπιγγα, τὸν εὐαγέων βαρυύμνων
Χαλκευτὰν κατέχει πίνδαρον ἅδε κόνις.
Οὗ μέλος εἰσαΐων, φθέγξαιό κεν ὡς ἀπὸ μουσῶν
Εν κάδμου θαλάμοις σμῆνος ἀπεπλάσατο.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Ηπιος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἀστοῖς,
Πίνδαρος, εὐφώνων πιερίδων πρόπολος.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς αἰσχύλον.

Ὁ τραγικὸν φώνημα καὶ ὀφρυόεσσαν ἀοιδὴν
Πυργώσας στιβαρῇ πρῶτος ἐν εὐεπίῃ,
Αἰσχύλος εὐφορίωνος, ἐλευσινίης ἑκὰς αἴης
Κεῖται, κυδαίνων σήματι ταιναρίην.

Ἄδηλον εἰς τὸν αὐτόν.

Αἰσχύλον ἥδε λέγει τάφιη λίθος ἐνθάδε κεῖσθαι
Τὸν μέγαν, οἰκείης τῆλ' ἀπὸ κεκροπίης,
Λευκὰ γελάς σικελοῖο παρ' ὕδατα. τίς φθόνος ἀστῶν
Θησείδας ἀγαθῶν ἔγκοτος αἰὲν ἔχει;

ΙΩΝΟΣ εἰς εὐριπίδην.

Χαῖρε μεγαμπέπλοις εὐριπίδη ἐν γυναίοισι.
Πιερίας, τ' ἀεὶ νυκτὸς ἔχων θάλαμον·
Ἴσθι δ' ὑπὸ χθονὸς ὤν, ὅτι σοι κλέος ἄφθιτον ἔσται,
Ἴσον ὁμηρείαις ἀενάοις χάρισιν.

Εἰς τ' αὐτόν.

Εἰ καὶ δακρυόεις εὐριπίδη εἷλέ σε πότμος,
Καί σε λυκορραῖσται δεῖπνον ἔθεντο κύνες,
Τὸν σκηνῇ μεγίγηρυν ἀηδόνα, κόσμον ἀθηνῶν,
Τὸν σοφίῃ τραγικὴν μιξάμενον χάριτα,
Ἀλλ' ἔμολες πελλαῖον ὑπ' ἠρίον, ὡς ἂν ὁ λάτρις
Πιερίδων ναίῃς ἀγχόθι πιερίδων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Μνᾶμα μὲν ἑλλὰς ἅπασ' εὐριπίδου, ὀστέα δ' ἴσχει
Γῆ μακεδών. ἦ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.
Πατρὶς δ' ἡγάδος ἡγάς, ἀθηναῖ. πλεῖστα δὲ μούσας
Τέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐ σὸν μνῆμα τόδ' ἔστ' εὐριπίδη, ἀλλὰ σὺ τοῦδε.
Τῇ σῇ γὰρ δόξῃ μνῆμα τόδ' ἀμπέχεται.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἅπασ' ἀχαιὶς μνῆμα σόν γ' εὐριπίδη.
Οὔκουν ἄφωνος, ἀλλὰ καὶ λαλητέος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τ ὼ βὺ ειπίδεω μήτ' ἔρχεο, μήτ' ὀπὶ δήμου,
Δ ίσβατον ἀν θεφπεσιν οἶμον, ἀοιδοθέτα.
Λ είη μὲν γὰρ ἰδεῖν καὶ ὀπὶ ῥόθος· εἰ δέ τις αὐτὼ
Ε ἰσβαίνοι, χαλεπὸς τε νηχυτέρη σκέλεθος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Α μᾶκέτις σε κέκευθε Σάφω κόνις ἀλλὰ πυρωθεὶς
Ζ ανὶ κεραυνείῳ πᾶσαν ἀπεμφίασας.
Τ εἰς γὰρ ἀπαστράψας βὺ ειπίδη ὤκ' ἐς δῖος αἰθὴρ,
Η γνισε τὸν θνητὸν σήματος ἰσορίην.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Ο ὐ σε κυνῶν γένος εἶλ' βὺ ειπίδη, οὐδὲ γυναικὸς
Ο ἶστρος, τὸν σκοτίης κύντερον ἄλλο τέρας,
Α λλ' ἀίδης καὶ γῆρας ὑπέκβαλε· τῇ δ' ἀρετούσῃ
Κ ῦδος ἑταιρείῃ ἶμος ἄρχελέως.
Σ ὸν δ' οὐ τᾶτον ἐγὼ πίθεμαι Σάφον· ἀλλὰ τὰ βάκχου
Ε ἵματα, καὶ σκηνὰς ἔμβαλε πειθομένας.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ Εἰς Σοφοκλέα.

Ε σέβεθεν γραῒ Σοφόκλεες, ἄνθος ἀοιδῶν,
Ο ἰνωπὸν βάκχου βόστρυχον ἐρεπόμενος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Η ρέμι' ὑπὸ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἠρέμα χιὼν
Ε ρπύζοις, χλεερσὶς ὤκ' ἀροχέων πλοκάμους·
Κ αὶ πέταλον πάντη θαλλοῖ ῥόδου, ἥτε φιλόῤῥωξ
Α μπελος, ὑγρὰ πέλοις κλήματα χευαμένη,
Ε ἵνεκεν βὺ μαθὴς πινυτόφρονος ἱερὸν ὀμφὴν
Η σκησεν, μουσῶν ἄμμιγα καὶ χαρίτων.

ΕΡΚΙΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Α ἰεί τοι λιπόφρων ὀπὶ σήματι δῖε Σοφόκλεες
Σ κηνίτης μαλακὴς κισσὸς ἄλοιτο πόδας.
Α ἰεί τοι βάκχαισι παρεισάζοιτο μελίσσαις
Τ ύμβος, ὑμηναίῳ λοβόμενος μέλιτι.
Ω ς ἂν τοι ῥείη μὲν ἀέναος ἀτ' ὄφρι δέλτῳ
Κ ηρὸς, ὑπὸ στεφάνοις δ' αἰὲν ἔχοις πλοκάμους.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Τύμβος ὅδ' ἐς ὦ ἔνθεσπε Σοφοκλέος, ὃς τὸ πάρος μὲν
Ι ρὼ πυρὶ δηϊόων ἱερὸς ἀνέλαχεν. (σῶν

Ος με τὸν ἐκ φλιοῦντος ἔτι τρίβολον πατέοντα
Γρίνινον ἐς χρύσεον σχῆμα μεθηρμόσατο,
Καὶ λεπτὴν ἐνέδυσεν ἁλουργίδα. τοῦ δὲ θανόντος,
Εὔθετον ὀρχηστὴν τῇδ' ἀνέπαυσα πόδα.
Ολβιος, ὡς ἀγαθὴν ἔλαχε στάσιν· ἡ δ' ἐνὶ χερσὶ
Κούριμος ἐκ ποίης ἥδε διδασκαλίης;
Εἴτε σὸν ἀντιγόνην εἰπεῖν φίλον, οὐκ ἂν ἁμάρτοις·
Εἴτε καὶ ἠλέκτραν. ἀμφότεραι γὰρ ἄκρον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τὸν σε χοροῖς μέλψαντα Σοφοκλέα παῖδα Σοφίλου,
Τὸν τραγικῆς μούσης ἀστέρα κεκρόπιον,
Πολλάκις ἐν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκανῇσι τεθηλὼς
Βλαισὸς ἀχαρνείτης κισσὸς ἔρεψε κόμην,
Τύμβος ἔχει, καὶ γῆς ὀλίγον μέρος· ἀλλ' ὁ περισσὸς
Αἰὼν ἀθανάτοις δέρκεται ἐν σελίσιν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ενθάδ' ἐγὼ Σοφοκλῆς στυγερὸν δόμον ἄϊδος ἦλθον,
Κάμμορος. εἰ δέ τι Σαρδῴῳ σελίνοιο γελάσκων,
Ως μὲν ἐγὼν, ἕτεροι δ' ἀλλῶς· πάντες δέ τε πάντως.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ θεσσαλονικέως εἰς ἀλκμαῖα.

Ανέρα μὴ πέτρῃ τεκμαίρεο. λιτὸς ὁ τύμβος
Οφθῆναι, μεγάλου δ' ὀστέα φωτὸς ἔχει.
Εἰδήσεις ἀλκμαῖα, λύρης ἐλατῆρα λακαίνης
Εξοχον, ὃν μουσῶν ἐννέ' ἀριθμὸς ἔχει.
Κεῖται δ' ἠπείροις διδύμαις ἔρις εἴθ' ὅγε λυδὸς,
Εἴτε λάκων. πολλαὶ πατρίδες ὑμνοπόλων.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Τὸν χαρίεντ' ἀλκμαῖα, τὴν ὑμνητῆρ' ὑμεναίων
Κύκνον, τὸν μουσῶν ἄξια μελψάμενον,
Τύμβος ἔχει, σπάρτας μεγάλαν χάριν. εἴθ' ὅτε λυδὸς,
Αχθος ἀπορρίψας, οἴχεται εἰς ἀΐδην.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ σιδωνίου εἰς ἀνακρέοντα.

Θαλλοι τετρακόρυμβος ἀνάκρεον ἀμφὶ σὲ κισσὸς,
Αβρά τε λειμώνων πορφυρέων πέταλα.
Πηγαὶ δ' ἀργινόεντος ἀναθλίβοιντο γάλακτος.
Εὐῶδες δ' ἀπὸ γῆς ἡδὺ χέοιτο μέθυ.

Ο φεῦ κέ τοι ασοδίη τε καὶ ὀστέα τέρψιν ἄρηται·
Εἰ δή τις φθιμένοις χείμωνα ἔτευ σοφίην.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ω δ' φίλον ἐρξας φίλε βάρβιτον, ὦ σεῦ ἀοιδᾶς
Π αύτα ἁμαπλώσας καὶ σεῦ ἐρωτὶ βίον.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Η μεὶ πομφέλιξα μεθυβρόφε μῆτερ ὀπώρης
Ο ὔλης, ἢ σχολιὸν πλέγμα φύσις ἔλικος,
Τ ηίου ἡδήσας ἀναχρείοντος ἐπ' ἄκρῃ
Σ τήλῃ, καὶ λεπτῷ χώματι τῦδε τάφου.
Ω ς ὁ φιλάκρητός τε καὶ οἰνοβαρὴς φιλέκωμος,
Π αννύχιος κρούοι τὸν φιλόπαιδα χέλυν·
Κ ἠν ᾳδονὶ πεπλήσῃ, κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροιτο
Α γλαὸν ὡραίων βότρυων ἀπ' ἀκρεμόνων·
Κ αί μιν ἀεὶ τέγοι νοτερὴ δρόσος, ἧς ὁ γραμὸς
Λ αρότερον μαλακῷ ἔπνεεν ἐκ στόμ[illegible].

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Ο ὗτος ἀναχρείοντα τὸν ἄφθιτον εἵνεκα μουσῶν
Υ μνοπόλων πάσης τύμβος ἐδέκλο τέων.
Ο ς χρείττων πείοντα μὴ πείοντα λ' ἐρώτων,
Τ ὸν γλυκὺν ἐς παίδων ἵμερον ἡρμόσατο.
Μ οιῶος λ' εἰν ἀχέοντι βαρυώεται, οὐχ ὅτι λείπων
Η έλιον, λήθης ἐν θαλ' ἔκυρσε δόμῳ·
Α λ' ὅτι τὸν χρείοντα μετ' ἠθέοισι μεγίστα
Κ αὶ τὸν σμερδίεων θῆκε λέλοιπε πόθον.
Μ ολπῆς λ' οὐ λήθη μολπτερπέος, ἀλλ' ἔτ' ἐκεῖνο
Β άρβιτον ὧδε θανὼν δύνασεν εἶν ἀΐδῃ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Ξ ῖνε, τάφον τόνδ' ἀλιτὸν ἀναχρείοντος ἀμείβων,
Ε ἴ τι τοι ἐκ βίβλων ἦλθεν ἐμοὶ ὄφελος,
Σ πεῖσον ἐμὴ ασοδίη, σπείσον γόνυς, ὄφρ' ἐκὲν οἴνῳ
Ο σέα γηθήσῃ τὰ μὰ νοτίζόμενα.
Ω ς ὁ Διωνύσου μεμελημένος οὔασι κῶμος,
Ω ς ὁ φιλακρήτου στωμύλος ἁρμονίης,

Μηδὲ καταφθίμενος, βάκχου δίχα τοῦτον ὑποίσω
Τὸν γενεῇ μερόπων χῶρον ὀφειλόμενον.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Εἴης ἐν μακάρεσσιν ἀνάκρεον, εὖχος ἰώνων,
Μήτ' ἐρατῶν κώμων ἄνδιχα, μήτε λύρης·
Υγρὰ δὲ δερκομένοισιν ἐν ὄμμασιν οὖλον ἀείδοις
Αἰθύσσον λιπαρῆς ἄνθος ὕπερθε κόμης.
Ἠὲ πρὸς εὐρυπύλην τετραμμένος, ἠὲ μεγίστην,
Ἠκίκονα θρῄκος σμερδίεω πλόκαμον,
Ἠδὺ μέθυ βλύζων, ἀμφίβροχος εἵματα βάκχῳ,
Ἄκρητον θλίβων νέκταρ ἀπὸ σταλίκων.
Τρισσοῖς γὰρ, μούσαισι, διονύσῳ, καὶ ἔρωτι,
Πρέσβυ, κατεσπείσθη πᾶς ὁ τεὸς βίοτος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὦ ξένε, τόνδε τάφον τῆς ἀνακρείοντος ἀμείβων,
Σπεῖσόν μοι πρῶτον· εἰμὶ γὰρ οἰνοπότης.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ σιδωνίου εἰς τὸν αὐτόν.

Εὕδεις ἐν φθιμένοισιν ἀνάκρεον, ἐσθλὰ πονήσας·
Εὕδει δ' ἡ γλυκερὴ νυκτιλάλος κιθάρα·
Εὕδει καὶ σμέρδις, ὃ πόθων ἔαρ, ᾧ σὺ μαγίσδων
Βάρβιτ' ἀνεκρούου νέκταρ ἐναρμόνιον.
Ἠϊθέων γὰρ ἔρωτος ἔφυς σκοπός· εἰς σὲ δὲ μοῦνον
Τόξα τε καὶ σκολιὰς εἶχεν ἑκηβολίας.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Τύμβος ἀνακρείοντος· ὁ τήϊος ἐνθάδε κύκνος
Εὕδει, χἠ παίδων ζωροτάτη μανίη.
Ἀκμὴν οἱ λυρόεν μαγίζεται ἀμφὶ βαθύλλῳ
Ἰμερα, καὶ κισσοῦ λευκὸς ὄδωδε λίθος.
Οὐδ' ἀΐδης σοι ἔρωτας ἀπέσβεσεν, ἐν δ' ἀχέροντος
Ὤν, ὅλος ὠδίνεις κύπριδι θερμοτέρῃ.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου,

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πολλάκι μὲν τόδ' ἄεισα, καὶ ἐκ τύμβου δὲ βοήσω,
Πίνετε, πρὶν ταύτην ἀμφιβάλησθε κόνιν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πολλὰ πιὼν τέθνηκας ἀνάκρεον, ἄλλα πνεύφησας·
Καὶ σὺ δέ, μὴ πίνων, ἴξεαι εἰς ἀΐδαν.

Ἄδηλον, εἰς καλλίμαχον.

Ὦ μάκαρ ἀμβροσίῃσι συνέστιε φίλτατε μοίσαις,
Χαῖρε καὶ εἰν ἀΐδεω δώμασι καλλίμαχε.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὦ μέγα βαπτιάδαο σοφοῦ πεπύσεται ὄνειαρ,
Ἢ ῥ' ἑτέων κεραῶν οὐλὴ ἐλέφαντος ἔφις.
Τοῖα γὰρ ἄμμιν ἔφηνας ἀτ' ἐν πάροις ἀνέρες ἴσμεν,
Ἀμφί τε ἀθανάτοις, ἀμφί τε ἡμιθέοις.
Εὖτέ μιν ἐκ λιβύης ἀναείρας εἰς ἑλικῶνα,
Ἤγαγες ἐν μούσαις πιερίδεσι φέρων·
Αἱ δέ οἱ εἰρομένῳ ἀμφ' ὠγυγίων ἡρώων
Ἄϊπα, καὶ μακάρων, εἶρον ἀμειβόμεναι.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ Εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα.

Ὅστις ἐμὸν πρὸς σῆμα φέρῃς πόδα, καλλιμάχου με
Ἰθὶ κυρήσαις παῖδά τε καὶ γλυφέα.
Εἰδείης δ' ἄμφω κεν· ὁ μὲν ποτε πατρίδος ὅπλων
Ἦρξεν, ὁ δ' ἤσθιεν κρείσσονα βασκανίης.
Οὐ νέμεσις· μοῦσαι γὰρ ὅσους ἴδον ἄμματι παῖδας,
Ἄχρι βίου πολιοὺς οὐκ ἀπέθεντο φίλους.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Εἰς Ἴβυκον.

Ἴβυκε, λιτσαίσε κατέκλασον ἔκ ποτε νήσου
Βάντες ἐρημαίῃ ἄσιδον ἠιόνα·
Πολλ' ἐπιδωσάμενον γραικῶν νέφος, αἵ νοι ἵκοντο
Μάρτυρες ἀλλήλοις ὀλλυμένῳ θανάτῳ.
Οὐδέ μάτην ἰάχησας, ἐπεὶ ποινή τις ἐέλδεν·
Τῶνδε γὰρ ἀκλαύστην ἔλιπον σεῖο φόνον,
Σισυφίῃ κύνα γαῖαν. ἰὼ φιλοκερδέα φῦλα
Λῃστάων, τί θεῶν οὐ πεφόβησθε χόλον;
Οὐδὲ γὰρ ὁ ξεσπάσθιος χαλκῶν ἀγλαὸς ἀοιδὸν
Ὄμμα μυγαμπέπλων ἔκφυγε βυρσιδάων.

Αδηλον, εἰς τὸν αὐτόν.

Ρηϊτὸν ἰταλίης τεναγώδεος ἄκρον ἀείδω,
Αἰεὶ τεναχρίου γλωμυρίης ὕδατος,
Ὅ ῳ̃κεκα τὸν φιλέοντα λύρῃ, φιλέοντα δὲ παῖδας
Ἰθυκῆν βυφύλλῳ ἧκεν ὑπὸ πτελέῃ,
Τῇδέ τε πολλὰ παθόντα· πολυὼδὴ δ' ὑπὸ σήματι κεῖται
Χθὰτο, καὶ λθυκθς φυταλιῇ καλάμου.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ εἰς τὴν ἰσχύν.

Σ τηίχοεσιν ζαπληθὲς ἀμέτρητον τόμα μούσης.
Ε κτέρισεν καπάνας αἰθαλόεν δάπεδον·
Ὅ ὗ, κ' πυθαγόρεω φησὶ καὶ φάτιν, ἃ πρὶν ὁ μήεσιν
Ψυχὰ ἐν τέρνοις δθύτερον ὠκίσατο.

ΓΙΝΥΤΟΥ εἰς σαπφώ.

Ὅ σέα μθὼ καὶ κωφὸν ἔχ' πάφος οἰῷομα σαπφοῖς·
Αἱ ὃ' ὄφαι κείνης ῥήσιες, ἀθάνατοι.

ΤΥΛΛΙΟΥ λαυρέα εἰς τὸν αὐτόν.

Αἰόλικὴν ὦδὰ τύμβον ἰὼν ξένε, μή με θανῦσαν
Τὰν μιτυλιῶίαν ἔννεπ' ἀοιδοπόλον.
Τόνδε γὰρ ἀνθρώπων ἔκαμον χέρες· ἔργα δὲ φωτῶν
Ες ζαχινίῳ ἔρρῃ τοιάδε ληθεδόνα.
Ἦν δέ με μουσέων αἰτήσῃς χάριν, ὧν ἀφ' ἑκάστης
Δαίμονος ἄνθος ἐμὴ ἧκα πρὸς ὀννεάδι,
Γνώσεαι ὡς αἰδὼς σκότος ἔκφυγον, οὐδέ τις ἔσται
Τῆς λυκιακῆς σαπφοῦς νώνυμος ἠέλιος.

Αδηλον εἰς τὸν αὐτόν.

Ὅ ῳ̃δε μάμευ σαπφὼ· τόσον ἦ' ὑπερέχον ἀοιδῶν
Θηλέων, ἀνδρῶν ὅσον ὁ μεγιονίδας.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ εἰς ἥεννάν.

Ὁ γλυκὺς ἠείννης οὗτ' πόνος, οὐχὶ πολὺς μθὼ,
(Ὡς ἀν πρὸς φοινικᾶς ὀννεακαιδεκέτεις)
Αλλ' ἑτέρων πολλῶν δυνατώτερος· εἰ δ' ἀίδας μοι
Μὴ ταχὺς ἦλθε, τίς ἂν ταλίκην ἔσχ' ὄνομα;

Ἀδέσποτον εἰς τὴν αὐτήν.

Ἄρτι λοχευομένην σε μελισσοτόκων ἔαρ ὕμνων,
Ἄρτι δὲ κυκνείῳ φθεγγομένην στόματι,
Ἤλασεν εἰς ἀχέροντα διὰ πλατὺ κῦμα καμόντων
Μοῖρα, λινοκλώστου δεσπότις ἠλακάτας·
Σὸς δ' ἐπέων ἤριννα καλὸς πόνος οὔ σε γεγωνεῖ
Φθῖσθαι, ἔχειν δὲ χοροὺς ἄμμιγα πιερίσιν.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ εἰς τὴν αὐτήν.

Παρθενικὴν νεαοιδὸν ἐν ὑμνοπόλοισι μέλισσαν
Ἠριννᾶν, μουσῶν ἄνθεα δρεπτομένην,
Ἅδης εἰς ὑμέναιον ἀνήρπασεν. ἦ ῥα τόδ' ἔμφρων
Εἶπ' ἐτύμως ἁ παῖς, βάσκανος ἐσσ' ἀΐδη.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς τὴν αὐτήν.

Παυροεπὴς ἤριννα, καὶ οὐ πολύμυθος ἀοιδαῖς,
Ἀλλ' ἔλαχεν μούσας τοῦτο τὸ βαιὸν ἔπος.
Τοιγάρτοι μνήμης οὐκ ἤμβροτεν, οὐδὲ μελαίνης
Νυκτὸς ὑπὸ σκιερῇ κωλύεται πτέρυγι.
Αἱ δ' ἀναρίθμητοι νεαρῶν σωρηδὸν ἀοιδῶν
Μυριάδες λήθῃ, ξεῖνε, μεταινόμεθα.
Λωΐτερος κύκνου μικρὸς θρόος, ἠὲ κολοιῶν
Κρωγμός, ἐν εἰαριναῖς κιδνάμενος νεφέλαις.

ΕΙΣ ἀλλοῖς τινὰς ποιητὰς ἀνωνύμους.

Εἰς μελέαγρον.

Ἀτρέμας ὦ ξένε βαῖνε· πρὸς εὐσεβέσιν γὰρ ὁ πρέσβυς
Εὕδει, κοιμηθεὶς ὕπνον ὀφειλόμενον,
Εὐκράτεω μελέαγρος, ὁ τὸν γλυκύδακρυν ἔρωτα,
Καὶ μούσας ἱλαραῖς συστολίσας χάρισιν.
Ὃν θεόπαις ἠνδρωσε τύρος, γαδάρων θ' ἱερὴ χθών·
Κῶς δ' ἐρατὴ μερόπων πρέσβυν ἐγηροτρόφει.
Ἀλλ' εἰ μὲν σύρος ἐσσί, σαλάμ· εἰ δ' οὖν σύγε φοῖνιξ,
Ναίδιος· εἰ δ' ἕλλην, χαῖρε. τὸ δ' αὐτὸ φράσον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Γ πανέ, τί σοι σιδώνη, τί δὲ καὶ συὸς ὕαδε δέρμα;
Κ αἰ τίς ἐὼν, σάλπας σύμβολον ἐσσὶ πίνος;
Ο ὐ γὰρ ἔρωτ' ἐνέπω σε. τί γὰρ νεκύεσσι πάρεστιν
Ι μερος; αἰαῖ ζῆν ὁ θρασὺς οὐκ ἔμαθεν.
Ο ὐδὲ μὲ βάλ' αὐτὸν ταχύπαν χρόνον· ἐμπαλι γὰρ δὴ
Κ ῆνος μὰ τειγέων, σοὶ δὲ τέθηλε μάχη.
Α λλ' ἄφρα (ναὶ δοκέω γὰρ) ὁ γῆς ὑπένερθε, σοφιστὰς
Ε σσί. σὺ δ' ὁ πολυειδὴς τοιοῦτο μα τῦδε λόγος.
Α ελίῳ δ' ἀμφῆκες ἔχεις γρᾶς ἐς τε γλῶτα
Κ αὶ σουδάριον, καί που μέτρον ἐρωτογράφον.
Ν αὶ μὰ τὸ δημιέργειον ὀμφύμον οἰνέος ὑῷ
Σ ύμβολα σημαίνει ταῦτα συοκτασίης.
Χ αῖρε καὶ ὢν φιλόμουσοι· ἐπεὶ καὶ μοῦσαν ἔρωτι
Κ αὶ χαρίτων σοφίαν εἰς μίαν ἥρμοσας.

ΓΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου εἰς δαμόχαριν.

Δ αμόχαρις μοίρης πυμάτιον ὑπεδύσατο σιγὴν·
Φ εῦ, τὸ καλὸν μούσης βάρβιτον ἡρέμεῖ.
Ω λετο γραμματικῆς ἱερὴ βάσις. ἀμφιρύτη κῶς,
Κ αὶ πάλι πένθος ἔχεις οἷς ἐφ' ἱππιοχάρει.

ΑΓΑΘΙΟΥ Εἰς βύσσργιον.

Μ ηδὲν ἀπαγγείλασ ἐς αὐτόχειαν ὁδίτα,
Μ ὴ πάλιν οἰμώξῃ χεύματα καπνάλίης.
Ο ὖεκεν ἐξαπίνης βύσσργιος ἔλλιπε μοῦσαν,
Θ εσμαλὺ τ' αὐσονίων ἐλπίδα μαψιδίων,
Ε βδόματον δέκατόν τε λαχὼν ἔτος. ἐς δὲ κονίην
Η μείφθη κενεὼ βύσσαχυς ἡλικίη.
Κ αὶ τὸ μὰ κατέχθονιος πάφος, αὐτὶ σὴ ἐκείνου,
Ο ὖομα καὶ γραφίδων χρώματα δερκόμεθα.

Ἀδήλου Εἰς θεόδωρον.

Κ άτθανε μὰ θεόδωρος, ἀοιδοπόλων δὲ παλαμᾶν
Γ λῆθυς οἰχομένῃ νυῶ θάνεν ἀτρεκέως.
Π ᾶσα γὰρ ἐμπνείοντι σοὶ ἐπνεε, πᾶσα δ' ἀπέσβη
Σ εννυμένου. κρύφθη δ' εἰν ἑνὶ πολλὰ τάφῳ.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ Εἰς ἑαυτόν.

Μνῆμα σὸν ὦ Θεόδωρε πόνατεχὲς ἀλλ' ἐνὶ τύμβῳ,
Ἀλλ' ἐν βιβλιακῷ μυείαισι σελίδων,
Ἃ ἶσιν ἀνεζώγρησας ἀπολυμβύων ἀπὸ λήθης
Ἀρπάξας νοερῶν μόχθον ἀοιδοπόλων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτι φύσις φήλαξ, καὶ πὰ ἔξης, ζήπει ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, ἐν τῷ ιη κεφ. τῷ εἰς καθαρῳδούς.

Ἄδηλον, Εἰς λεωνίδου.

Πολλὸν ἀπ' ἰπαλίης χειμῆρος θονὸς, ἐκ τε Ταράντου
Γᾶτες· τοῦτο δέ μοι πικρότερον θανάτου.
Τοιοῦτος πλανίων ἄβιος βίος· ἀλλά με μοῦσαι
Ἐφερξαν· λυγρῶν δ' αὖτε μογιερὸν ἔχω.
Οἰωνόμα δ' οὐκ ἤμυσε λεωνίδου· αὐτά με δῶρα
Κηρύσσει μουσέων πρώτας ἐπ' ἠγίσιος.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Εἰς φαινόκριτον.

Πρωΐος, ἀλλὰ πόθεν ὅσοι πόλιν ἠλυσίοιο
Ναίομεν, Εἰς λήθης πικρὸν ἔδυς πέλαγος,
Δρεψάμενος Σφίλου ὀλίγον χρόνον ἀμφὶ δὲ τύμβῳ
Σὸν καὶ ἄκλαυτοι γλαῦκες ἔθεντο γόον,
Φαινόκριτ'. οὐδὲν ὅμοιον ἐπ' ἐσμαραγοῖσιν ἀοιδοῖς
Φθέγξεται, ἀνθρώποις ἄχεα φέρουσι πόδες.

ΑΛΚΑΙΟΥ Εἰς πυλάδην.

Πᾶσά σοι οἰχομένῳ πυλάδη κακύεται ἑλλάς,
Ἀπλεκὲς χαίτην ἐν χεροὶ χειραμένα.
Αὐτὸς δ' ἀτμήτοιο κόμας ἀπεθήκατο δάφνας
Φοῖβος, ἐὸν χαμάθεν ἡνίκα θέμις ὑμνοπόλον.
Μοῦσαι δ' ἐκλαύσαντο· ῥόον δ' ἔσχησεν ἀχεύων
Ἀσωπὸς, χερσὶν ἦχον ἀπὸ στομάχων.
Ἔκλυξεν δὲ μάλα θρασὺ διθυράμβιος χορείης,
Εἴτε παρηρείκει οἶμον ἑᾶς ἀοιδῆς.

ΕΙΣ ΠΟΙΜΕΝΑΣ, κξ' κζ'

ΔΙΟΤΙΜΟΥ, οἱ δὲ, ΛΕΩΝΙΔΟΥ, Εἰς ζηείμαχον.

Α ὐτόματοι δ' ἦλθ' ἀμφὶ ποτὶ Ταύλιον αἱ βόες ἦλθον
Ε ξ ὄρεος, πολλῆι νιφόμεναι χιόνι.
Α ἶ, αἶ, ζηείμαχος δὲ τάδε πρὸς δρυῒ τὸν μακρὸν βόδε
Υ πνον· ἐκοιμήθη δ' ἐκ πυρὸς οὐρανίδ.

ΕΡΥΚΙΟΥ Εἰς ὃν αὐτόν.

Ο ὐκ ἔτι συρίζων νόμιον μέλος ἀγχόθι Ταύτας
Α ρμόζῃ βλωθρᾶς ζηείμαχε πλατάνου.
Ο ὐδέ σευ ἐκ καμάτων κεφαλαὶ βόες ἀδὺ μύσωμα
Δ έξονται, σκιερῷ πρὸς δρυὶ κεκλιμένου.
Ω λεσε γὰρ τροφὴρ σε κεραύνιος· αἱ δ' ὑπὸ μάνδραν
Ο ψὲ βόες νιφετῷ ἀπερχόμεναι κατέβαν.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ Εἰς ἀσακίδιν.

Α σακίδιν ὃν κρῆται τὸν ἀπόλλων ἥρπασε νύμφη
Ε ξ ὄρεος· καὶ νεῶ ἱερὸς ἀσακίδης
Ο ἰκεῖ δικλαίησιν ὑπὸ δρυσίν. ὄφρ' ἔτι δάφνιν
Π οιμένες, ἀσακίδιν δ' αἰὲν ἀφυσόμεθα.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Γ οιμένες οἱ Ταύτιον ὄρεος ῥάχιν οἰοπολεῖτε,
Α ἶγας κ' ὐμάλλοις ἐμβατέοντες ὄις,
Κ λεταὶ ὀρῃ (τοὶ γῆς) ὀλίγιον χάετον ὠγὰ τροσπνεῖν
Τ ίνοιτε, ζηονίης εἵνεκα φερσεφόνης.
Β ληχήσαντ' οἰέσ μοι, ὅτ' ἀξέσιος δὲ ποιμὴν
Γ έτεης συρίζοι τρηχέα βοσκομένας.
Ε ἴαρι δὲ τρέφτω λεμώνιον ἄνθος ἀμέρσας
Χ ωρίτης τεφέτω τύμβον ἐμὸν τεφανῶ.
Κ αί τις ἀπ' ὐαίρνοιο καταχεαίνοιτο γάλακτος,
Ο ἷος ἀμολγαῖον μαστὸν ἀναθρώσκων,
Κ ρηπῖδ' ὑγραίνων ὀπιτύμβιον· εἷοί θανόντων,
Ε ἰσὶν ἀμοιβαῖαι καὶν Φθιμένοις χάριτες.

ΜΥΡΙΝΟΥ.

Θ ύρσις ὁ κωμήτης, ὁ τὰ νυμφικὰ μηλανομεύων,
Θ ύρσις ὁ συρίζων πρώιος ἴσον δόναξι,

Ε νδεῖς, οἰνοπότης, σκιερὴν ὑπὸ τὴν πίτυν ὕδωρ.
Φ εῦρε δ' αὐτὸς ἑλὼν ποίμνια βάκχε σὺν ἔρως.
Α, νύμφαι, νύμφαι, διεγείρατε τὸν λυκθαρσῆ
Β οσκὸν, μὴ ἥρων κύρμα γένηθ' ὁ ἔρως.

ΕΙΣ ΠΟΛΕΙΣ, κεζ' κζ'

Αδέσποτον.

Α πάτρης ὕδωρ μητρὸς καὶ ἀνέμβατος ὦ λαχὲ δαῖμον,
Κ αὶ πνοὲ πὺρ ὠρώτατ' δέρκεαι ὠλένιον,
Α σκιος· οἰωνοὶ δὲ χθὼν ἥδιστος οἰκία θέντες,
Μ ύρονται, μήλων δ' οὐκ ἀίουσι λύκοι.

ΕΙΣ ΠΤΩΧΟΥΣ, κεζ' κη'

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ε ἶχον ἀπὸ σμικρῆς ὀλίγον βίον, οὔτε τι δῆνον
Ρ έζων, ὅτ' ἀδίκῳ σὺν δόλῳ, γαῖα φίλη,
Μ ίκυλος· εἶτι πονηρὸν ἐπήνεσα, μήτε σὺ κύφη
Γ ίγνεο, μήτ' ἄλλοι δαίμονες οἵ μ' ἔχετε.

ΕΙΣ ΓΟΝΗΡΟΥΣ, κεζ' κθ'

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Τ ιὴν δ' ὑπὸ δυσβώλων θλίβει χθονὸς ὀγκῳ
Ο τέα μισητῆς τύμβος ὑπὲρ κεφαλῆς,
Σ τέρνα τε πλῆξα δόλιον, καὶ σὸν βύσμον ὀδόντων
Γ είονα, καὶ κώλων δούλιον οἰοπέδιλον,
Α τιμα καὶ κόρσην βυνιδίκου· ἠμιπύρωτα
Λ είψανα δ', ἔτι χλωρῆς ἔμπλεα τηκεδόνος.
Χ θὼν ὦ δυσνύμφευτε, κακοσκίων ὃς ὑπὲρ τέφρης
Α νδρὸς μὴ κύφη κέκλισο, μηδ' ὀλίγη.

ΕΙΣ ΡΗΤΟΡΑΣ, κεζ' λ'

ΛΕΟΝΤΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Χ φρεδίου τόδε σῆμα, τὸν ἔτρεφεν ἀτ ἔκνις ἄρουρα,
Ε ἰκόνα ῥητόρων τῆς προτέρης δεκάδος·
Ρ ηιδίως πείθοντα δικαστόλον· ἀλλὰ δικαίζων,
Ο ὔποτε τῆς ὀρθῆς ἔθ' ὅσον ἐτρέπετο.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γ ἑτεῦ ὁ ἐξ ῥητῆρος ἀεὶ γλυκόωσαν ὀπωπήν,
Ε ξόχου εἶν ἀγορῇς, ἐξόχου ἐν φιλίῃ.
Ε ν δὲ διωνύσου θηθύμβυος ὤλετο μοιῶος,
Υ φθεν ἐκ τέγεος σεῦ πλεόνεσι πεσών.
Β αιὸν ἐπιζήσας, ὅσον ἤρκεσε. τῦτον ἔγωγε
Α γελον οὐ καλέω, τ' ὃ φύσει θάνατον.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάρχων ἀγυπτίου.

Η φύσις ὡδίνασα πολιὸν γέρονθ', αἰέρ' ἔπεμψεν
Α ξιον εἰς ἀρετὴν τῶν προτέρων ἑτέων,
Τ ὸν κρατερὸν Σοφίλλω τε καὶ σιῶμα, τ' ἐναίσιμος.
Κ ωμήσαντα γόῳ δάκρυον ἀντιπάλοις.
Ε ἰ δὲ νέος τέθνηκεν, ὑπὲρ τέρα νήματα μοίρης
Μ έμφεο, βουλομένης κόσμον ἀκόσμον ἔχειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ω φθέγμα κρᾶτερόν, τί σοι πλέον, εἴγε καὶ αὐδῆς
Ε πλεο καὶ σιγῆς ἄπιον ἀντιπάλοις;
Ζ ῶντος μὲν γὰρ, ἅπαντες ἐφώνεον· ἐκ δὲ τελευτῆς
Υ μετέρης ἰδίῃ αὖθις ἔδησαν ὄπα.
Ο ὖτις γὰρ μετ' σεῖο μόρον τέτληκε παυόσαν
Ω τα λόγοις· κρατερῷ δ' ἓν τέλος ἠδὲ λόγοις.

Ἄδηλον.

Ε νθάδε τὸν ἱερὸν κεφαλὸν Σοφοῦς ἥδε κέκευθεν
Α ετίου, χρηστοῦ ῥήτορος εὐσεβέος.
Η λθεν δ' εἰς ἀΐδαο δόμους, ψυχὴ δ' ἐς ὄλυμπον.
Α θάνατον ποιῇ δ' οὐ λόγος, οὔτε θεός.

Ἄδηλον.

Α ντιπάτρου ῥητῆρος ἐγὼ τάφος· ἡλίκα δ' ἔπνει
Ε ργα, πομπηιάων πύθεο μαρτυρίης.
Κ ἄτανε δ' ἀμφίπολος, ἀθηνόδοτον, εἶτ' ἀπονείλου
Η ν γλῶς. ἠπείρων δ' ἄξιος ἀμφοτέρων.
Α στὰ καὶ δ' ἄλλως ἑνὸς αἵματος, ὡς λόγος ὄφρα.
Κ λήρῳ δ' ἡ μὲν, ἀεὶ παλλάδος, ἡ δὲ, διός.

ΕΙΣ ΥΙΟΥΣ ΚΑΙ ΘΥΓΑτέρας, κεζ λβζ

ΔΙΟΤΙΜΟΥ.

Τί πλέον εἰς ὠδῖνα πονῆν; τί δὲ, τέκνα τεκέσθαι;
Μὴ τέκοι, εἰ μόνοι παιδὸς ὁρᾶν θάνατον.
Ἡ θέῳ γὰ σῶμα βιαίοει χεύατο μήτηρ·
Ἐ ωρεπε δ' οὐ παιδὸς μητέρα τῆδε τυχεῖν.

Ἀδέσποτον.

Υἱὲ πατὴρ τόδε σῆμα, τὸ δ' ἔμπαλιν ὦ τὸ δίκαιον·
Ἦν δὲ δικαιοσύνης ὁ φθόνος ὀξύτερος.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Τὰν σάλαν ἐχθράξε βιαίῳ οὐκ ὀπί ματεῖ,
Οὐδ' ὀπὶ τῷ ἁμέτᾳ, τύμβον ὀφελόμενον,
Παρθενικᾷ δ' ὀπὶ παιδὶ κατέσχεν δ' ἄχυ μύθᾳφ,
Ἀλλ' αἰδᾷ νύμφαν δωδεκέτιν κατάγων.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἀτύπος ἀρχιτέλης ἀγαθαίοει παιδὶ θανόντι
Χερσὶν ὀιζυραῖς ἡρμολόγησε τάφον,
Αἰ, αἰ, πέπτον ἐκεῖνον, ὃν οὐκ ἐκόλαψε σίδηρος,
Ἀλλ' ἐτάκη πυκιναῖς δάκρυσι τεγόμενος.
Φεῦ, ξύλη, φθιμένῳ κοῦφη μόνε, κεῖνος ἵν' εἴπῃ,
Ὄντως πατρῴη χεὶρ ἐπέθηκε λίθον.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Ἐνθάδε πυθωνάκτα καὶ σιγητῖλω τε κεκεύθῃ
Γᾶ, ἐρατῆς ἥβης ὡρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.
Μῆμα δ' ἀποφθιμένοισι πατὴρ μέγ' ἄρισον ἔδηκεν
Ἀθάνατον, θνητοῖς παισὶ χαριζόμενος.

Ἄδηλον.

Αἰ, αἰ, ἀρισοκράτεια, σὺ μὸ βαθὺν εἰς ἀχέροντα
Οἴχεαι, ὡραίου κεκλιμένα θαλάμου·
Μᾶτερ ὦ δάκρυα σᾶ καταλείπεται, ἃς ὀπὶ τύμβῳ
Πολλάκι κεκλιμένας κωκυτὸς ἀκούσεται.

ΑΡΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Κ αἰ τίς ὀς οὐκ ἔπλη κε κὴν ἔλαττον, ἰέα κλαύσας;
Α λλ' ὁ ποσὶ δίπαυν πόλιας ἔθαψε δόμος,
Τ έσσαρας, οὓς ἀίδαο σιδηρεόθυμον ἥρπασεν ἠμύρ,
Τ ὼ πολλὼ παίδων ἐλπίδα κειρομένου.
Π αῦσ' ὀλοὰς δ' ὄμματα λυγρὰ καταβρυθέντα γόοισιν,
Ω λετο. κοινὴ πᾶσι νὺξ μία πόλιας ἔχει.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Α δείλ' αὐτίκλειτε, δύλιε δ' ἐγώ τοι ὀνίνης
Α κμῆ καὶ μοῦνον παῖδα πυρωσαμένη,
Ο ἰωκαιδεκέτης ἐς ἀπώλεο τέκνον· ἐγὼ δὲ,
Ο ρφανὸν κλαίω γῆρας ὀδυρομένη,
Β αίνω εἰς ἄϊδος σκιερὸν δόμον. ὄφρά μοι ἠὼς
Η δὲ ἴ', οὔτ' ἀκλὶς ὠκέος ἠελίου.
Α, δείλ' αὐτίκλειτε, μεμορημένε, πένθεος εἵνης
Ι ητήρ, ζωλὼ δ' ὄγε κἠμιτάλαντος.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Τ οῦτό τοι Ἀρτεμίδωρε τεῷ ὀπὶ σήματι μήτηρ
Ι αχέ, δωδεκέτη σὸν γοάουσα μόρον,
Ω λετ' ἐμᾶς ὠδῖνος ὁ πᾶς πόνος, εἰς πόνον, εἰς πῦρ·
Ω λετο παμμένεος γναμπτοῦ κάματος·
Ω λετ' ἀπὸ θηλῆς μοι τέρψις σέθεν. ἐς γὰ ἄκαμπτον,
Ε ς τὸν ἀνόστητον χῶρον ἔβης σὺ πέρων·
Ο ὐδ' ἐς ἐφηβείω ἐλθὼν τέκος. αὐτὶ δὲ σείο,
Σ πάλα καὶ κωφὰ λείπεται ἄμμι κόνις.

Ἀδήλου.

Ο ἰκτίστατον μάτηρ σε γελείξενε δῶρον ἐς ἅδην
Ο ἰωκαιδεκέτην ἐστόλισε χλαμύδι.
Η γὰ δὴ καὶ πέτρος ἀνέστενεν, αἰΐκ' ἀπ' οἴκων
Α λιχες οἱ μαγὰ σὸν νέκυν ἀμφοφόρεων.
Π έντος δ' οὐχ ὑμέναιον ἀειρύοντο γυναῖκες·
Α ἰ, αἰ, ζὰ μαστῶν ψευδομένας χάριτας,
Κ αὶ κενεὰς ὠδῖνας. ἰὼ κακοπότμενε μοῖρα,
Σ πειρογόνας σοργὰν ἔπτυσας εἰς ἀνέμους.

ΑΝΥΤΗΣ.

Λοίσθια δὴ τάδε πατρὶ φίλῳ περὶ χεῖρε βαλοῦσα
Εἶπ' ἐρατὼ, χλωροῖς δάκρυσι λειβομένα,
Ὦ πάτερ, οὔτοι ἔτ' εἰμὶ, μέγας δ' ἐμὸν ὄμμα καλύπτει
Ἤδη ἀποφθιμένης κυάνεος θάνατος.

Τῆς αὐτῆς.

Πολλάκι τῷδ' ὀλοφυδνὰ κόρας ἐπὶ σάματι κλεινὰ
Μάτηρ ὠκύμορον παῖδ' ἐβόησε, φίλαν
Ψυχὰν ἀγκαλέουσα φιλαινίδος, ἃ πρὸ γάμοιο
Χλωρὸν ὑπὲρ ποταμοῦ χεῦμ' ἀχέροντος ἔβα.

ΠΕΡΣΟΥ.

Ὤλεο δὴ πρὸ γάμοιο φιλαίνιον, οὐδέ σε μάτηρ
Πυθιὰς ὡραίοις ἤγαγεν ἐς θαλάμους
Νυμφίου· ἀλλ' ἐλεεινὰ καταδρύψασα παρειὰς,
Τεσσαρακαιδεκέτιν τῷδ' ἐκάλυψε τάφῳ.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ,

κετ' λγ'

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Εἰς Σωκράτην.

Ἠχθαμαλὴν ὑπέδυς ὁ τόσος κόνιν, εἴς σέ τις ἀθρῶν
Σώκρατες, ἑλλήνων μέμψεται ἀκρισίην.
Νηλέες, οἳ τὸν ἄριστον ἀπώλεσαν, οὐδὲν ἐν ᾅδου
Δόντες. τοιοῦτοι πολλάκι κεκροπίδαι.

Εἰς πλάτωνα.

Γαῖα μὲν ἐν κόλποις κρύπτει τόδε σῶμα πλάτωνος,
Ψυχὴ δ', ἀθανάτων τάξιν ἔχει μακάρων,
Υἱοῦ ἀρίστωνος. τόν τις καὶ τηλόθι ναίων
Τιμᾷ ἀνὴρ ἀγαθὸς, θεῖον ἰδόντα βίον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

α Αἰετὲ, τίπτε βέβηκας ὑπὲρ τάφον, ἢ τίνος, εἰπὲ,
Ἀστερόεντα θεῶν οἶκον ἀποσκοπέεις.
β Ψυχῆς εἰμὶ πλάτωνος ἀποπταμένης ἐς ὄλυμπον
Εἰκών· σῶμα δὲ γῆ γηγενὲς ἀτθὶς ἔχει.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ πῶς, εἰ μὴ φοῖβος ἀν' ἑλλάδα φῦσε πλάτωνα,
Ψυχὰς ἀνθρώπων γράμμασιν ἠκέσατο;
Καὶ γὰρ ὁ τοῦδε γεγὼς ἀσκληπιὸς, ἐστὶν ἰητὴρ
Σώματος, ὡς ψυχῆς ἀθανάτοιο πλάτων.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Φοῖβος ἔφυσε βροτοῖς ἀσκληπιὸν ἠδὲ πλάτωνα·
Τὸν μὲν, ἵνα ψυχὴν, τὸν δ', ἵνα σῶμα σάοι.
Δαισάμενος δὲ γάμον, πόλιν ἤλυθεν, ἣν ποθ' ἑαυτῷ
Ἔκτισε, καὶ δαπέδῳ ζηνὸς ἐνιδρύσατο.

ΣΠΕΥΣΙΠΠΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Σῶμα μὲν ἐν κόλποις κατέχει τόδε γαῖα πλάτωνος,
Ψυχὴ δ' ἰσοθέων τάξιν ἔχει μακάρων.

Εἰς δημόκριτον.

Ἦν ἄρα δημοκρίτοιο γέλως τόδε· καὶ τάχα λέξει,
Οὐκ ἔλεγον γελόων, πάντα πέλουσι γέλως;
Καὶ γὰρ ἐγὼ σοφίην μετ' ἀπείρονα, καὶ στίχα βίβλων
Τοσσατίων, κεῖμαι νέρθε τάφοιο γέλως.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ τίς ἔφυ σοφὸς ὧδε; τίς ἔργον ἔρεξε τοσοῦτον
Ὅσσον ὁ πανταδαὴς μήνυσε δημόκριτος;
Ὃς θάνατον παρεόντα τρὶ' ἤματα δώμασιν ἔσχεν,
Καὶ θερμοῖς ἄρτων ἄσθμασιν ἐξένισεν.

Ἄδηλον εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ καὶ ἀμειδήτων νεκύων ὑπὸ γαῖαν ἀνάσσεις
Φερσεφόνη, ψυχὴν δέχνυσο δημοκρίτου,
Εὐμενέως γελόωσαν. ἐπεὶ καὶ σεῖο τεκοῦσαν,
Ἀχνυμένην ἐπὶ σοὶ, μοιῶος ἔκαμψε γέλως.

Εἰς διογένη τὸν κύνα.

Τὸν κύνα διογένην νεκυοστόλε δέξο με πορθμεῦ,
Γυμνώσαντα βίου πάντος ἐπισκυνίον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

[α] Εἰπὲ κύον τίνος ἀνδρὸς ἐφεστὼς σῆμα φυλάσσεις.
[β] Τοῦ κυνός. [α] Ἀλλὰ τίς ἦν σοῦτος ἀνὴρ ὁ κύων;

[β]Διογένης. [α]γένος εἰπέ; [β]σινῶπεύς. [α]ὃς πίθον ᾤκει;
[β]Καὶ μάλα. νῦν δὲ θανὼν ἀστέρας οἶκον ἔχει.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Διογένεις τόδε σῆμα σοφοῦ κυνὸς, ὅς ποτε θυμῷ
Αρσενι γυμνήτην ἐξεπόνει βίοτον.
Ωμία τὶς πήρα, μία διπλοὶς, εἷς ἅμ' ἐφοίτα
Σκίπων, αὐτάρκους ὅπλα σαοφροσύνης.
Αλλὰ τάφου τοῦδ' ἐκτὸς ἴτ' ἄφρονες, ὡς ὁ σινῶπεὺς
Εχθαίρει φαῦλον πάντα καὶ εἰν ἀΐδῃ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Βάκτρον, καὶ πήρη, καὶ διπλόον εἷμα σοφοῖο
Διογένεις, βιότου φόρτος ὁ κουφότατος.

Ως ἀπὸ τοῦ διογένους.

Πάντα φέρω πορθμῆϊ· λέλοιπα γὰρ οὐδὲν ὑπὲρ γῆς.
Αλλὰ κύον σαίνοις κέρβερε τόν με κύνα.

Ως ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ.

Αϊδος ὦ νεκυηγὲ, κεχαρμένε δάκρυσι πάντων,
Ος βαθὺ πορθμεύεις τοῦτ' ἀχέροντος ὕδωρ.
Εἰ καί σοι βέβριθεν ὑπ' εἰδώλοισι καμόντων
Ολκὰς, μὴ προλίπῃς διογένη με κύνα.
Ολπην καὶ σκίπωνα φέρω καὶ διπλόον εἷμα,
Καὶ πήρην, καὶ σοὶ ναυτιλίης ὀβολόν.
Καὶ ζωὸς τάδε μοιῶν, ἃ καὶ νέκυς ὧδε κομίζω,
Εἶχον· ὑπ' ἠλίου δ' οὔτι λέλοιπα φάει.

Αλλως.

Αἴδεω λυπηρὲ διηκόνε, τοῦτ' ἀχέροντος
Υδωρ ὃς πλώεις πορθμίδι κυανέῃ,
Δέξαι μ', εἰ καί σοι μέγα βρίθεται ὀκρυόεσσα
Βᾶρις ἀποφθιμένων, τὸν κύνα διογένην.
Ολπη μοι καὶ πήρα ἐφόλκια, καὶ τὸ παλαιὸν
Εσθος, χὠ φθιμένους ναυστολέων ὀβολός.
Πάντ' ὅσα κὴν ζωοῖς ἐπεπάμμεθα, ταῦτ' πρὸ ᾅδην
Ερχομ' ἔχων· λεῖπον δ' οὐδὲν ὑπ' ἠλίῳ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ κυζικηνοῦ εἰς ἐρατοθένη.

Γ ρηΰτερον γηρᾶς σε καὶ ὀχ' νοῦσος ἀμαυρὴ
Ε σβεσεν· ὀυνήθης δ' ὕπνον ὀφθαλμοῦσιν,
Α κερα μεμνήσας ἐρατοσθενες· οὐδὲ κυρίη
Μ αινάς ὅτ' ἀτρυτων ἐκτὸς ἔδεκλο πάφων,
Α λλὰ σοὶ ἠέ. φίλος δὲ καὶ ἐν ξείνῃ κεκάλυψαι
Γ αῖρ τόδε σεσοφὸς κεφάσεδον αἰγιλιεύς.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς ζωὴν ἑπτὰ σοφοὺς.

Ε πτὰ σοφῶν κλεόβουλε, σὲ μὺν τεκνώσατο λινδὸς·
Α μφὶ δὲ σισυφία χθὼν σοφὸν ἀνδρα ἔχει·
Π ιτθακὴν, ἀ μιτυλίνα· βίαντα δὲ, δία σαμίνθη·
Μ ίλητος δὲ θαλῆν, ἄκρον ἔρεισμα δίκας.
Α σσάρτα χίλωνα· σόλωνα δὲ κεκροπὶς αἶα·
Γ αίτας ἀριζάλου σοφεστὰς φύλακας.

Εἰς θαλῆν.

Τ όνδε θαλῆν μίλητος ἰὰς ἔθρεψας ἀνέδειξεν
Α στρολόγων πάντων σοφώτατον σοφίη.

Εἰς τ' αὐτόν.

Η ρ' ὀλίγον γε τὸ σῆμα, τὸ δὲ κλέος, οὐρανόμηκες
Τ οῦ πολυφευστίου τῶδε θαλήτος ὄρη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Γ υμνικὴν αὖ ποτ' ἀγῶνα θεώμενον ἠλεῖε ζεὺς
Τ ὸν σοφὸν ἄνδρα θαλῆν ἥρπασας ἐκ σαδίου.
Α ἰνέω ὅτι μὲν ἐγγὺς ἀπήγαγες· ἦ γὰρ ὁ πρέσβις
Ο ὐκ ἔθ' ὁρᾶν ἀπὸ γῆς ἀστέας ἠδυνατο.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ εἰς πιτθακὴν.

Ξ ένος ἀταρνείτης τις ἀνείρετο πιτθακὴν ὅτεω
Τ ὸν μιτυλιναῖον, παῖδα τὸν ὑρραδίου.
Α πλα γρόν, δοιὸς μὲ καλῇ γάμος· ἢ μία μὺν δὴ
Ν ύμφη, καὶ πλούτῳ καὶ γλυκερῇ κατ' ἐμέ·
Η σ' ἑτέρη σοφοτέρη κε. τί λώϊον; εἰ σ' ἄγε μοι σὺ
Β ούλευσον ποτέρῃ εἰς ὑμέναιον ἄγω.

Εἶπεν. ὁ δὲ σκίπωνα, γεροντικὸν ὅπλον, ἀείρας,
Ἦ νίδε χεῖνοί σοι πολλῷ ἐρέουσιν ἔπος.
Οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πλευρῇσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες
Ἔτρεφον ὑρείῃ παῖδες ἐνὶ τειόδῳ.
Κείνων ἔρχεο, φησί, μετ' ἴχνια. χὠ μὲν ἐπέσχη
Πλησίον· οἱ δ' ἔλεγον, τίλλε κὺ σαυτὸν ἔλα.
Ταῦτ' αἴσιον ὁ ξεῖνος, ἐφείσατο μείζονος οἴκου
Δόξασθαι, παίδων κηδόνι σὺν θάμβεϊ.
Τὼ δ' ὀλίγῳ ὡς χεῖνος ἐς οἶκον ἐπήγετο νύμφιον.
Οὕτω καὶ σύ γ' ἰὼν τίλλε κὺ σαυτὸν ἔλα.

Εἰς βίαντα.

Κλαίνοις ἂν δαπέδοισι φιλιώτης φοίνικα καλύπτῃ
Ἡ δὲ βίαντα πέτρη, κόσμον ἰῶσι μέγαν.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Τῆδε βίαντα κέκευθα, τὸν ἀτρέμας ἤγαγε Ἑρμῆς
Εἰς Ἀΐδαν, πολιῷ γήραϊ νιφόμενον.
Εἶπε γάρ, εἶπε δίκην ἑτάρου τινός· εἶτ' ἀποκλινθεὶς
Γαῖαν ἐς ἀγκαλίδας, μακρὸν ἔτεινεν ὕπνον.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ἀνάχαρσιν.

Ἐς σκύθιον ἀνάχαρσις ὅτ' ἦλυθε πολλὰ μογήσας,
Πάντας ἔπειθε βιοῦν ἤθεσιν ἑλλαδικοῖς·
Τὸν δ' ἔτι μῦθον ἄχραντον ἐνὶ στομάτεσσιν ἔχοντα
Πλουτὸς ἐς ἀθανάτους ἥρπασεν ὠκὰ δόναξ.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ Εἰς Διωνα τὸν συρακούσιον.

Δάκρυα μὲν ἐκάβη τε καὶ Ἰλιάδες γυναῖκες
Μοῖραι ἐπέκλωσαν δή ποτε γενομένᾳς·
Σοὶ δὲ Διῶν ῥέξαντι καλὸν ὀπίνικιον ἔργον
Δαίμονες ὑρείας ἐλπίδας ἔζεχαν.
Κεῖσαι δ' ὑρυχόρῳ ἐνὶ πατρίδι· χαίμιος ἀστοῖς,
Ὦ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Διῶν.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ εἰς Θεόφραστον.

Οὐκ ἄρα τοῦτο μάταιον ἔπος μεροπῶν τιν' ἐλέχθη,
Ῥῆγνυσθαι σοφίης τόξον ἀνιέμενον.

Δὴ γὰρ καὶ θεόφραστος, ἕως ἐπόψε μυθῶ, ἄπτερος
Ἦν δέμας· εἶτ' ἀνέθηκε, κἀτθανε πτερομυθής.
Τοῦ αὐτοῦ, εἰς λιθακλείδιον.
Ἦθελες ἀνθρώποισι λιπεῖν φάτιν ἠθακλείδη,
Ὡς ῥα θανὼν, ἐλθοῦ ζωὸς ἅπασι δράκων·
Ἀλλὰ διεψεύσθης σεσοφισμένε. δὴ γὰρ ὁ μυθήρ,
Ἦ ε δράκων· σὺ δὲ, θὴρ ὢν σοφὸς ὤν, ἐάλως.
Τοῦ αὐτοῦ, εἰς πυθαγόραν.
Οὐ μόνος ἐμψύχων ἀπέχες χέρας, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς·
Τίς γὰρ ὅς ἐμψύχων ἥψατο, πυθαγόρη;
Ἀλλ' ὅτε μὴ ἐφθὴ τι καὶ ὀπτὴ καὶ ἁλιθῆ,
Δὴ τότε καὶ ψυχῶν μὴ ἔχον ἐθίομεν.
Τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸν αὐτόν.
Αἰ, αἰ, πυθαγόρη τί τόσον κυάμους ἐσεβάσθη;
Καὶ θάνε δῆτα φυτοῖς ἄμμιγα τοῖς ἰδίοις.
Χωλὸν ἰὼ κυάμων· ἵνα μὴ τύπτοις δὲ πατήσῃ,
Ἐξ ἀκεφαλαντίνων κάτθαν' ἐν τριόδῳ.
Τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἐμπεδοκλῆ.
Καὶ σὺ ποτ' ἐμπεδόκλεις, διερῇ φλογὶ σῶμα καθήρας,
Πῦρ ἀπὸ χρητήρων ἔκπιες ἀθανάτων.
Οὐκ ἐρέω σ' ὅτι σαυτὸν ἑκὼν βάλες ἐς ῥόον αἰτνης·
Ἀλλὰ λαθεῖν ἐθέλων, ἔμπεσες οὐκ ἐθέλων.
Τοῦ αὐτοῦ, εἰς τ' αὐτόν.
Ναὶ μὴν ἐμπεδοκλῆα θανεῖν λόγος, ὥς ποθ' ἁμάξης
Ἔκπεσε, καὶ μηδὲν κλάσατο δεξιτερόν.
Εἰ δὲ πυρὸς χρητῆρας ἐσήλατο, καὶ πίε δ' ζῆν,
Πῶς ἂν ἔτ' ἐν μεγάλοις δείκνυτο τῶδε σόφος;
Ἀθηναν, εἰς ὀπίζαρμον.
Εἶπε ποθ' Ἀμμάδαι φαέθων μέγας ἥλιος ἄστρων,
Καὶ πόντος ποθ' ὑμῶν μείζον' ἔχει δυνάμιν·
Φαμὶ τοῦτον ἐγὼ σοφίᾳ πεφυκέναι ὀπίζαρμον,
Ὃν πατρὶς ἐστέφανωσ' ἅδε συνεσσιόων.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ εἰς φιλόλαον.

Τὴν Ἰωνίαν πᾶσι μάλιστα λέγω θεραπεύειν.
Εἰ γὰρ καὶ μὴ δρᾷς, ἀλλὰ δοκεῖς, ἀτυχεῖς.

Οὕτω καὶ φιλόλαον ἀνέλε κρότων ποτὲ πάτρη,
Ὡς μιν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν.

Εἰς ἡράκλειτον.

Πολλάκις ἡράκλειτον ἐθαύμασα, πῶς ποτε τὸ ζῆν
Ὧδε διαντλήσας δύσμορος εἶτ' ἔθανεν.
Σῶμα γὰρ ἀρδεύουσα κακὴ νόσος ὕδασι, φέγγος
Ἔσβεσεν ἐκ βλεφάρων, καὶ σκότον ἠγάγετο.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἡράκλειτος ἐγώ· τί με ὦ κάτω ἕλκετ' ἄμουσοι;
Οὐχ ὑμῖν ἐπόνουν, τοῖς δέ μ' ἐπισταμένοις.
Εἷς ἐμοὶ ἄνθρωπος, τρισμύριοι· οἱ δ' ἀνάριθμοι,
Οὐδείς. ταῦτ' αὐδῶ καὶ παρὰ φερσεφόνῃ.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἶπέ τις ἡράκλειτε τεὸν μόρον, ἐς δέ με δάκρυ
Ἤγαγεν· ἐμνήσθην δ' ὁσσάκις ἀμφότεροι
Ἥλιον ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σὺ μέν που
Ξεῖν' ἁλικαρνησσεῦ τετράπαλαι σποδιή·
Αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες, ᾗσιν ὁ πάντων
Ἁρπακτὴς ἀΐδης οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ εἰς ζηνῶνα τὸν ἐλεάτην.

Ἤθελες ὦ ζηνῶν, καλὸν ἤθελες ἄνδρα τύραννον
Κτείνας, ἑλκῶσαι δουλοσύνης ἐλέαν.
Ἀλλ' ἐδάμης. δὴ γάρ σε λαβὼν ὁ τύραννος, ἐν ὅλμῳ
Κόψε. τί τοῦτο λέγω; σῶμα γὰρ, οὐχὶ δέ σε.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς προσταγόραν.

Καὶ σὲ προσταγόρη, φάτιν ἔκλυον, ὡς ἄρ' ἀθηνῶν
Ἐκ ποτ' ἰὼν, καθ' ὁδὸν πρέσβυς ἐὼν ἔθανες.
Εἵλετο γάρ σε φυγεῖν κέκροπος πόλις· ἀλλὰ σὺ μέν που
Γαλλάδος ἄστυ φύγες, πλουτέα δ' οὐκ ἔφυγες.

Εἰς κράτητα, ὁμοιόπτωτον τῷ εἰς σαρδανάπαλον.

Τόσσ' ἔχω ὅσσ' ἔμαθον, καὶ ἐφρόντισα, καὶ μετὰ μουσῶν
Σέμν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια τύμβος ἔμαρψεν.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ Εἰς πύῤῥωνα σκεπτικὸν,
ἀμοιβαῖον.

Κἀτθανες ὦ πύῤῥων; Ἐπέχω. Πυμάτην μοῖρ᾽
Φηὶς ἐπέχθη; Ἐπέχω. σκέψιν ἔπαυσε τάφος.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Εἰς ὀπίκλητον, ἰσόψηφον.

Δοῦλος ὀπίκλητος ἡμόμην, καὶ σῶμ᾽ ἀνάπηρος·
Καὶ πενίην ἔσχον, καὶ φίλος ἀθανάτοις.

Εἰς δημόκριτον.

Πλουτῶν δέξο μάκαρ δημόκριτον, ὥς κεν ἀϊδάων
Ἀϊὲν ἀμειδήτων, καὶ γελάοντα λάχοις.

ΓΛΑΥΚΟΥ.

Νῦν ὅτε μηδὲν ἄλεξις ὅσον μόνον εἶφ᾽ ὅτι καλὸς,
Ὦ πάτερ, καὶ πρώτη πᾶσι θεὸς βλέπεται.

Θυμέ, τί μηνύεις κοῖλον ὀρέων; εἶτ᾽ ἀπὸ σοῦ
Ὑστερον. οὐχ ὕδωρ φάρδρον ἀπωλέσαμεν;

Ἄδηλον.

Ἐνθάδε γοργὸς κυνὸς ὀφθαλμὸς κεφαλὴ κατάκειμαι,
Οὐκ ἔτι χρεμπτομένη, οὔτ᾽ ἀπομυσσομένη.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Εἴπας ἥλιε χαῖρε κλεόμβροτος ὡς Ἀμβρακιώτης,
Ἦλατ᾽ ἀφ᾽ ὑψηλοῦ τείχεος εἰς Ἀΐδαν,
Ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακὸν, ἀλλὰ πλατωνος
Ἐν ὀθονίῃ χρόμενος αὐχένι ἐξάμυθος.

Τέλος τοῦ τρίτου τμήματος τῆς ἀνθολογίας
διαφόρων ἐπιγραμμάτων.

Εν ᾧ ἑξῆς τετάρτῳ τμήματι, ὁπτιγράμματα εἰς θεῶν ἀγάλματα ἔχοντι, καὶ ἀνδρῶν στήλας, καὶ ζώων μορφάς, καὶ ἔτι εἰς τόπους, ὡς ἐχεῖ κεφάλαια τάδε.

Εἰς εἰκόνας ἀνδρῶν ἀγαθῶν, κεξ' αζ
Εἰς ἀθλητῶν, κεξ' βζ
Εἰς βακχῶν, κεξ' γζ
Εἰς βασιλέων, κεξ' δζ
Εἰς γυναικῶν, κεξ' εζ
Εἰς ζωγράφων, κεξ' ςζ
Εἰς ζώων, κεξ' ζζ
Εἰς ἡρώων, κεξ' ηζ
Εἰς ἠχοῦς, κεξ' θζ
Εἰς θαλάττης, κεξ' ιζ
Εἰς θεῶν, κεξ' ιαζ
Εἰς ἰατρῶν, κεξ' ιβζ
Εἰς καισαρ, κεξ' ιγζ
Εἰς κήπους, κεξ' ιδζ
Εἰς κιθαρῳδῶν, κεξ' ιεζ
Εἰς κίονας, κεξ' ιςζ
Εἰς λίθους, κεξ' ιζζ
Εἰς λουτρά, κεξ' ιηζ
Εἰς ναούς, κεξ' ιθζ
Εἰς νίκης, κεξ' κζ
Εἰς ξενοδοχεῖα, κεξ' καζ
Εἰς οἴκους, κεξ' κβζ
Εἰς ὅπλα, κεξ' κγζ
Εἰς ὀρχηςρίδων, κεξ' κδζ
Εἰς πηγάς, κεξ' κεζ
Εἰς ποιητῶν, κεξ' κςζ
Εἰς πόλεις, κεξ' κζζ
Εἰς ποταμούς, κεξ' κηζ
Εἰς σφάγια, κεξ' κθζ
Εἰς ῥητόρων, κεξ' λζ
Εἰς σκιάν, κεξ' λαζ
Εἰς φιλοσόφων, κεξ' λβζ
Εἰς ὠδὴν λόγια, κεξ' λγζ

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ

διαφόρων ἐπιγραμμάτων, εἰς ἑπτὰ βιβλία διῃρημένης, τὸ τέταρτον.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΝΔΡΩΝ ἀγαθῶν, κεῖται ἄτι

ΛΕΟΝΤΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς εἰκόνα γαβρῑήλου ὑπάρχου ἐν βυζαντίῳ.

Καὶ φαέθων γραφίδεσσιν ἔχει τύπον· ἀλλὰ γαράσσει
Ἠέλιον τέχνη, κρυπτομένων φαέων.
Καὶ σὲ σοφὲ πτολίαρχε γράφει γαβρῑήλιε τέχνη,
Ἐκτὸς σῶν ἀρετῶν, ἐκτὸς ὅλων καμάτων.

ΘΕΛΙΤΗΤΟΥ.

Τοῦτον ἰουλιανὸν νομικῆς φάος, εἶπον ἰδοῦσαι
Ῥώμη καὶ βέρόη, πάντα φύσις δύναται.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς εἰκόνα καλλινίκου κουβικουλλαρίου.

Κάλλει μὲν νικᾷς κραδίης τόσον ὅσσον ὀπωπῆς·
Τῆς γὰρ ἐπωνυμίης ἄξια πάντα φέρεις.
Αἰεὶ δ' ἐν θαλάμοισι κατευνάζων βασιλῆα,
Πᾶσι ὑποσπείρεις οὔασι μειλιχίων.

ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ γραμματικοῦ εἰς εἰκόνα ἄρχοντος ἐν σμύρνῃ.

Ἐκ φιλαδελφείης ξεινήϊα ταῦτα φιλίππῳ.
Φράζεο πῶς μνήμων ἡ πόλις εὐνομίης.

Ἀδέσποτον.

Μνήμονες οἱ κᾶρες πολέων εὐεργεσιάων,
Γραμμάτων ἰθυδίκην τόσσον ἀγασσάμενοι.

ΑΓΑΘΙΟΥ εἰς εἰκόνα τινὸς σοφιστοῦ ἐν περγάμῳ δοθεῖσαν ἐπὶ πρεσβείᾳ πολιτικῇ.

Τὰς μὲν ὑπὲρ μύθων τε καὶ εὐτροχάλοιο μελίσσης
Εἰκόνας ἱλήκοις δηρὸν ὀφειλόμενος·
Νῦν δ' ὑπὲρ ἱδρώτων τε καὶ ἀστυόχοιο μερίμνης,
Τῇδέ σε τῇ γραφίδι στήσαμεν ἡρακλάμων.

Εἰ δ' ὀλίγην ὁ γέρας, μὴ μέμφεο. τοῖσδε γὰρ ἡμεῖς
Ἀεὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἀμειβόμεθα.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ σχολαστικοῦ τοῦ μινωταύρου,
εἰς φίλιον.

Γέτεον ὁρᾷς χρυσέοισιν ἐν εἴμασιν· αἱ δὲ πρὸ αὐτοῦ
Ἀρχαί, ἀμοιβαίων μάρτυρές εἰσι πόνων,
Ἀντιλίνῃ τε φωτί, καὶ ἡνίδε μοι τόδε
Κόλχοῦ πορφυρέης, καὶ πάλιν αὐτολίης.

ΙΩΑΝΝΟΥ ποιητοῦ τοῦ βαρβουκαλλοῦ, εἰς
εἰκόνα συμεσίου σχολαστικοῦ ὅτι νίκην μά-
χης ἀπατεθεῖσαν ἐν βηρυτῷ.

Οὐχὶ πρὸ βῶτα μόνον ἀνέρες εἰσὶ μαχηταί,
Οὐδὲ πρὸ ἰλιατῶ μυρίονες εἰσὶ δίκας.
Ὡς ἀπὸ τᾶς ἀπάρτας, ὡς αὐτᾶς ἀγὸν ἀθάνας
Συμεσίον νίκα καὶ θέμις ἠγάσατο.

ΑΡΑΒΙΟΥ σχολαστικοῦ, εἰς εἰκόνα λογίνου
ὑπάρχου ἐν βυζαντίῳ.

Νῆλος, πέρσις, ἴβηρ, σολυμοί, δύσις, ἅρμενις, ἰνδοί,
Καὶ χάλυβες, σκηπτέλων ἐγγύθι καυκασίων,
Καὶ πεδία ζείοντα πολυσπερέων ἀγορῶν,
Λογίνου ταχινὰν μάρτυρές εἰσι πόνων.
Ὡς δὲ ταχὺς βασιλῆϊ λάκλορος ἦεν ὁδοίων,
Καὶ ταχὺς εἰρωίῳ ὥπασε κευθμῶνι.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ εἰς εἰκόνα κρίσπου.

Γείτονες οὐ τελσαὶ μοιῶον τύχαι ἔστρεπον εἶδος,
Κεῖπε, βαθυπλούτου σῆς ἕνεκεν κεφαλῆς·
Ἀλλὰ καὶ αἱ πλούτων πᾶσαι. τί γὰρ ἀνδρὶ τοσῷδε
Ἀρκέσῃ εἰς ἑπάρων μυρίον ὀφθαλμῶν;
Νῶν δέ σε καὶ τούτων κρέασσον ὅτι μείζονα δέξοι
Κἄσταρ. τίς κείνου χωρὶς ἄρηρε τύχη;

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ, Εἰς εἰκόνα ἀνατεθεῖσαν ἐν τοῖς πλακίδοις τοῦ τοῦ τῶ νέου σκευίου.

Θῶμαῦ παμβασιλῆος ἀμερμέα κηδεμονῆα,
Ἀνθεσαν οἱ ὁ νέον τάγμα μετερχόμενοι,
Θεσπεσίης ἀΐχισα σεωσείδος, ὄφρα καὶ αὐτῇ
Εἰκόνι χῶρον ἔχῃ γείτονα χειρανίης.
Αὐτὸς γὰρ ζαθέοιο θρόνοις ὕψωσε μελάθρου,
Πλοῦτον ἀεξήσας, ἀλλὰ μετ' εὐσεβίης.
Εὔγαμον ὁ πόνημα. τί γὰρ σοφὸς οἶδεν ὀπάσαι,
Εἰ μὴ τοῖς ἀγαθοῖς μνῆστιν ὀφελομένοις;

Εἰς εἰκόνα Θεοδοσίου ἄρχοντος ἐν σμύρνῃ.

Τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς Θεοδόσιον, ἀσίδες ἄρχον,
Εἰκόνι μαρμαρέῃ ἔσαμεν αὐθύπατον·
Οὕνεκα σμύρναν ἔγρε, καὶ ἤγαγε ἐς φάος αὖθις,
Ἔργοις θαυμασίοις πολλὸν ἀφορμώμενος.

Εἰς Θεοδώρου δαμοχάρους ἐν σμύρνῃ.

Δαμοχάρει κλυτόμητι, δικασπόλε, σοὶ τόδε κῦδος,
Ὅτι γε τὴν σμύρναν μετ' ἀθίμια πήματα σωσμοῦ,
Ἐς αὐθμώδεα πονέων, αὖθις πόλιν ἐξετέλεσας.

Ἄδηλον.

Γᾶ ἄσα φύσις, βασίλεια τεὸν κράτος αἰὲν ἀείδῃ,
Οὕνεκα δεξιμένων τίχας ὤλεσας, οὕνεκα φέγγος
Ἀνδράσι σωφρονέουσι κακὴν μετ' δῆριν ἀΐψας,
πωλύτης δ' ἐκέδασας ὁμόγνια πήματα χθονός.

Εἰς εἰκόνα Θεοδώρου ἄρχοντος.

Ρητῆρες Θεόδωρον ἐμέλλομεν εἰς ἓν ἰόντες
Χρυσείαις γραφίδεσσιν ἀμιμήτοισι γράψειν,
Εἰ μὴ χρυσὸν ἔφυγε καὶ ἐν γραφίδεσσιν ἐόντα.

Εἰς τὴν ἀναζελικὴν πύλιν Θεσσαλονίκης.

Ἠνορέης ὀλετῆρα τοφοκτόνου Βαβυλῶνος,
Καὶ στέλας ἀκλεαίοιο δίκης βασιλῆον ὕπαρχον

Ξ ἆνε νόῳ σκίρτησον, ἰδὼν ἐφύπερθε πυλάων.
Ε ἰώμεθα ποτὶ χῶρον ἀριστοπρύμνους ὀδυσῆας.
Β αρβαρον οὐ δόμεσσι, σὸν ἀρρένας ἀρρενοκοίτας.
Ο πλα λάκων· σὺ δ' τεῖχος ἔχεις βασίλφον ἄγαλμα.

Ἀδηλον.

Νικητῷ δειλοτολμον, ἀνάλκτος, ἀτρατος, ἄτεα, δῆμος,
Σ τῆσαν ὑπὸρ μεγάλων μηδοφόνων καμάτων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τ ὸν μέγαν ἐν πολέμοισι, τὸν ἄτρομον ἡγεμονῆα
Νικητὸν, ἀρετῇ εἵνεκεν οἱ πρεσβύται.

Ἀδηλον.

Γ ρῆκλος ἐγὼ παύλου, βυζαντίος, οὗ τόδε δῶμα
Τ ηλεθάοντα δίκης βασιλήιος ἥρπασεν αὐλή,
Ο φρ' εἶμι σόμα πιστὸν ἐειδενέος βασιλῆος.
Α ἴγλῃ δ' ὅδε χαλκὸς ὅσον ἦρας ὄφιν ἀέθλων.
Κ αὶ τὰ μὲν εἶχε πρώτα καὶ ὑστέρα καὶ μετόπιν,
Ε ν δ' ὑπάτων ῥάβδοισι παῖς νίκησε τοκῆα.

ΑΓΟΛΑΩΝΙΔΟΥ.

Θ αύμαστε τὴν κινύρην ὁ πάλαι χρόνος, ἣ φρύγας ἄμφω
Σ ὸν δὲ λέων ἡμεῖς καλλος ἀφυσόμεθα.
Κ ερκάφίδη πρεσβύτατε. μακαρτάτη ἔς ἀοιδᾶν
Κ αὶ ῥόδος, ἢ τοίῳ λάμπεται ἠελίῳ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ε ἰ τοιόσδε λέων λάχεν αὐτίος ἠρακλῆι,
Ο ἰκ ἐμῷ δηρίδεσθαι τοῦτο δ' ὁ δωδέκατον.

Εἰς τὸν ἀναπολικὴν πύλην θεσσαλονίκης.

Μ ορφὰς ὁ γράψας, ἤθελον καὶ τοὺς τρόπους.
Α νεστέρασε δέμου τὸν ὄρεξιν ἡ τέχνη.
Κ άλλῃ γὰρ ἀλέξανδρον θύλακον φίλος.

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ.

Α ὐτὸν ἰωάννην ὁ γέρων ὅτ' ἐδέξατο θεσμός,
Ε ἶπεν ἀνηβήσας, αὖθις ἔχω σε σόλων.

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΕΙΚΟΝΑΣ, ΚΕΞ ΒΞ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ἐπιγράμματος.

Τῷ ξοάνῳ τὸν παῖδα γυώμονα, οὐχ ἵνα λθύσῃς
Ὡς καλὸς ἐν τῇδε μναύματος ἀγλαΐᾳ·
Ἀλλ' ἵνα σοὶ τὸν ἄεθλον, ὃν ἤσκεπόνησε μαθόντι
Ὦ γαθὲ, ζᾶς αὐτᾶς ζῆλος ἔοι μνμίας.
Ὅστις ὁ μὴ κλίνας καμάτῳ πόδα, πρώτα δ' ἀγῶνι
Ἄλικα νικήσας, ὁπλότερον, τρέστερον.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἴσως με λθύσαιν ξόανον θαυμάσομαι,
Καὶ στερρόγνμον, ὡς ἄπλαστα δθύτερον,
Θαμβῆς, ἀπιστῶν εἰ βέλτιος ἡ φύσις.
Ἀλλ' ἴσθι μ' ἡρᾶν λαδίκια πάμμαχον,
Ὃν σμύρνα καὶ δρις θαλάμου κατέσφιγεν,
Δελφοὶ, κλεινὸς, ἥλις, ἄλσος, ἄκλιτον.
Λοιπὸν δ' ἀέθλων ἐν ἐρθυνήσῃς κέλευθος,
Καὶ τὸν λίθον σθμὸν ἐξαριθμήσῃς κόνιν.

Ἀδηλον εἰς δρομέα.

Λάδας τὸ τάσδον εἴθ' ἥλατο, εἴτε διέπτη,
Δαιμόνιον τὸ πάχος, οὐδὲ φέρουσαν δνατόν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὅλος ἔην φθύγων τὸν ἐπ' ἰθύεμον ἔμπνοε λάδᾳ
Θυμόν, ὅτ' ἀκροτάτῳ πνθματι δεὶς ὄνυχα,
Τοῖον ἐχάλκευσε μύρων ὅπι πρώτι χράξας
Σώματι, πισσαίου τρέσδοχίῃ στεφάνου.
Πλήρης ἐλπίδος ἐστὶν, ἀκροις δ' ὅπι χείλεσιν ἁ-
Ἐμφαίνει, κίλων ἔνδοθεν οὐ λαθόνων. σθμα
Γηθήσει χάλκα χαλκὸς ὅπι στέφος, οὐδὲ καθέξει
Ἀβάσις. ὦ τέχνη, πνθμάτος ὠκυτέρα.

ΛΑΚΑΙΟΥ.

Οἷον ὁρῇς ὦ ξένε τὸ χάλκεον εἰκόνι λῆμα
Κλεομάχου, ζώιαν ἑλλὰς ἐπεῖδε βίαν.

Ἀρτὶ πρὸ αἱματόεντα χεραὸν ἀπελύετο πυγμᾶς
Ἐντεα, καὶ γοργῷ μῶρνατο παγκρατίῳ.
Τὸ πρίν οὐκ ἐχάνιστεν ἐπωμίδας, ἀλλὰ παλαίσας,
Ἁπλῶς τοὺς τελεστοὺς ἰσθμόθεν εἶλε πόνους.
Μοιῶος ἡ Ἑλλὰς τόδ' ἔχει γέρας· ἐπὶ δὲ πύλαι δὲ
Θῆβαι, καὶ γλυπτῶν ἐστέφετ' ἑρμοκρατῶν.

ΤΡΩΙΛΟΥ γραμματικοῦ.

Εἰκών, τίς σ' ἀνέθηκε, τίνος χάριν, ἢ τίνι, λέξον.
Ἀντὶ παλαιομοσσύνης ἧκε λυρῳδὸς πόλις.

Ἀδήλου.

Τὰν τίμιον βυσσοῖο βυζαντιὰς εἰκόνα ῥώμη
Γρηὸς διαπρὸ ἑτέρας, εἵνεκεν ἱππαρσιδίης.
Οὐ γὰρ ὅτ' ἀμφήριστον ἐλὼν ἐστέψατο νίκην,
Ἀλλὰ πολυκρατέων ποσὶ καὶ ἐν ὀρέῃ.
Τοὔνεκεν ἀντιβίων ἔλιν ἔσθεσεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
Δήμου τὸν πρεσβύτερον παῦσε διηνεκέως.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΒΑΚΧΩΝ, ΚΕ ΖΩ

ΠΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου εἰς βάκχιον ἐν βυζαντίῳ.

Ἐκφερνα τὸν βάκχιον οὐχ ἡ φύσις ἀλλ' ἡ τέχνη
Θῆκαν, καὶ μανίῃ ἐγκατέμιξε λίθῳ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἴσχετε τὸν βάκχιον, μὴ λαϊνέη περ ἐοῦσα,
Οὐδὲν ἀπορθεμένη, πολὺν ἐκπροφύγῃ.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Οὔπω βότρυσα μύλῃσι πάλαι κύμβαλα χερσὶ τινάξαι,
Βάκχιον αἰδομένη ἵησατο λαοτύπος.
Οὕτω γὰρ πρεσβύνυμφον ἔοικε δὲ τῷ τοιῷδε,
Ἕξιτε, καὶ παπαγῶ, μηδενὸς ἰσαμύου.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Τίς ἅδε; βάκχα. τίς δέμνιν ἔχεις; σκήπτρα.
Τίς δ' ἐξέμηνε, βάκχος, ἢ σκήπτρα; σκήπτρα.

ΓΛΑΥΚΟΥ ἀθλητοῦ.

Α βάκχα, πῦρία μηδὶ, ἐνεψύχωσε δ' ὁ Γλύπτας
Τὸν λίθον· αἰνῶ δ' ὡς βεμιαζομένα.
Ω σκήπτ', ἃ θεοποιὸς ἐμήσατο μήσατο τέχνα
Θαῦμα χιμαιροφόνον, θυάδα μαινομένην.

ΓΛΑΥΚΟΥ.

Η βάκχη χρονίδιον σάτυρον θέτο· εἰς δὲ χορείαν
Θρώσκει μαινόμενος, ὡς βεμιαζόμενος.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ, ΚΕΖ ΗΖ

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ εἰς εἰκόνα νέρωνος.

Α νδολίαν, δύσιες, κόσμου μέτρα, καὶ τὰ νέρωνος
Ε ργα, δι' ἀμφοτέρων ἵκετο γῆς πράτων.
Η λιος ἁρμονίῃ αἰῶνι τὸ χερσὶ δαμεῖσαν
Κ είνου, ἁρμονίῃ δ' εἶχε κατερχόμενος.
Δ ισσὸν ἀφ' ἑσπέθω πολέμου κράτος· οἶδεν ἁραίξης,
Κ αὶ ῥιῶος, δούλοις ἔθνεσι πινόμενοι.

Εἰς φίλιππον ἰουστινιανοῦ βασιλέως ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ.

Τ αῦτά σοι ὦ βασιλεῦ μηδοκλόνε δῶρα κομίζω
Σῆς ῥώμης ἐρέτης καὶ παῖς θύσθιος,
Π ῶλον ἐφ' ἵππης, νίκην νίκην σεφανηφόρον ἀλλίῳ,
Κ αί σε μετιωμένῳ πώλῳ ἐφεζόμενον,
Υ ἱὸς ἰουστινιανὲ τεὸν κράτος· ἐν χθονὶ δ' αἰεὶ
Δ εσμὸς ἔχοι μηδῶν καὶ σκυθέων τοξομάχων.

Εἰς ὁ αὐτό.

Π ῶλον ὁμοῦ καὶ αἰακίδα, καὶ ὀλυμπίῳ βαβυλῶνα,
Χ θιζὸς ἀπὸ σκύλων ἔπλασεν ἀστυείων.
Ε σπέρ' ἰουστινιανός, ὃν αὐτολίης ζυγὸν ἕλκων
Σ τῆσεν ἰουλιανὸς μάρτυρα μηδοφόνον.

Εἰς φίλιππον τὸν αὐτὸν ἐν τῷ λιμένι.

Τ ὅσσ' ἀγαλείσιν ἐγὼ τοδῶρος ὕπερχος
Σ τῆσα φαεινὸν ἄγαλμα ἰουστίνῳ βασιλῆϊ,
Θ ρᾷσσα καὶ ἐν λιμένεσσιν ἐλὼ πετάσσε γαλήνην.

Εἰς εἴσοδον τῆς ἱερείας.

Τοῦτον Ἰουστινιανὸς ἀγακλέα δείματο χῶρον,
Υ δατι καὶ γαίῃ κάλλος ὀπιχρεμάσας.

Ἀδηλον.

Κοίρανοι, ὑμετέρῳ δρεπτὸν, καρπός τε καὶ ἔργα
Αὐδήσει χρόνος αἰὲν, ἕως πόλος ἀστέρας ἕλκῃ.

Εἰς ἡλίῳ θεοδοσίου βασιλέως.

Ἐκθορες αὐτολίνδε φαεσφόρος ἥλιος ἄλλος,
Θ υδόσε θ᾽ ἡντοῖσι πόλου μέσον, ἠπιόθυμε,
Ὡ κεανὸν ῥηϊδίᾳ ποσὶν ἔχων μετ᾽ ἀπείρονα γαῖαν,
Π αύτοθεν αἰγλήεις κεκορυθμένος, ἀγλαὸν ἵππων
Ρ ηϊδίως μεγάθυμε καὶ εὐσύμβολον ἁρπτήρων.

Κωνσταντῖνος στρατηλὸς Βυζαντίου ὁ ὠφελήσαντος τὸ Βυζαντος ἄγαλμα, τὴν τε καλλυμβέων βασιλικὴν ἀνέθηκεν, ὀπιχράψας ὅτω,

Τὸν κρατερὸν Βύζαντα καὶ ἰμερτὸν φιδάλφαι
Εἰνέσι κοσμήσας αὐθετο καλλιάδης.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἰμερτὴ φιδάλφα δάμαρ Βυζάντος ἐτύχθω,
Εἰμὶ δὲ βουπάλεως δῶρον ἀεθλοσύνης.

Εἰς εἰκόνα πεισιστράτου.

Τεὶς με τυραννήσαντα, ζοσαυτάκις ἐξεδίωξε
Δ ῆμος ἐρεχθειδῶν, καὶ πεὶς ἐπηγάγετο,
Τὸν μέγαν ἐν βουλῇ πεισίστρατον, ὃς τὸν ὁμῆρον
Η θεισα, ποιήσω τὸ πρὶν ἀοιδόμενον.
Η μέτερος δ᾽ ἐκεῖνος ὁ χρύσεος ἰὼν πολίτης,
Ε ἰκὼν ἀθυτάων σμύρναν ἀποψίσαμεν.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ, οἱ δὲ, ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ,

Εἰς εἰκόνα βερενίκης.

Κύπριδος ἄλλ᾽ εἰκὼν· φέρ᾽ ἰδώμεθα μὴ βερενίκας.
Δισσάζω ποτέραν φῇ τις ὁμοιοτέραν.

ΓΕΜΙΝΟΥ.

Οὗτος ὁ κεκροπίδαισι βαρὺς λίθος, ἄρρεϊ κείμῃ
Ξ ένε, φιλιππείης σύμβολον ἰωρέης,

Υ βελίζων μῦραθῶνα, καὶ ἀγχιάλου σαλαμῖνος
Ε ργα, μακηδονίοις ἔγχεσι κεκλιμένα.
Ο μνυε νεῶν νέκυας δημόσθενες· αὐτὰρ ἔγωγε
Κ αὶ ζωοῖς ἔσομαι καὶ φθιμένοισι βαρύς.

Αδηλον.

Ζ ωῶνα πολίαρχος ἰουλιανὸς βασιλῆα,
Ζ ωῶνος δ' ἀκοιτὶν ἰουλιανὸς ἀριάδνην.

Αδηλον.

Ο ἶκον ἀνάξ ἑλικῶνος ἀνηβήσαντα νοήσας
Κ υδαλίμοις καμάτοισιν ἰουλιανὸς πολιάρχου,
Γ ειεικὸν τε παρὲξ ἰδὲ δόμων παλαιούσεος ἔξη.

Αδηλον.

Κ ῦδος ἰουλιανοῦ πάμμαοίδιμον, ὃς μετὰ κόσμου
Π ειείδων χρυσείῳ ξῆσεν ἀνάξασίῳ.

Εἰς εἰκόνα ἰουστινιανοῦ βασιλέως.

Α λλον ὑπὲρ νίκας σαρκοφόρον ἔνδοθι σώων
Ο φθασὺς αἰχήσῃ μηδὲς ἀνακλιτύπον,
Α λλον ἀχειροκμῆτα βαρῶν γρατὸς ἔκλυθεν ἴγρου,
Κ είρας ὑπὲκ κεφαλῆς βόστρυχον αὐχαλέης.
Τ ὸν δ' ὑπὲρ εὐνομίας ἐειδέος ὧδε τύπτον
Ε ξ ὑπάτου μίτρης ξῆσεν ἄναξα πόλις.
Ε μπεδος ἄλλα μάλοις βυζαντίας ἀμμορε ῥώμας,
Θ ρόνου ἰουστινιανοῦ κάρτος ἀμειψαμένα.

Αδηλον.

Ο ὗτος ὁ κοσμήσας ὑπάτων θρόνον, τὸν τε σιδηροῦχον
Κ αὶ πατέρα βασιλῆες ἑὸν καλέσαντο μέγιστοι,
Χ ρύσεος ἔσχεν αὐρηλιανός· ὃ δὲ ἔργον,
Τ ῆς βουλῆς, ἧς αὐτὸς ἐκὼν κατέπαυσεν ἀνίας.

Αδηλον εἰς ἄρχοντα.

Μ ίξον μειλιχίῃ βαμὸν φόβον, ὅτι καὶ αὐτὴ
Β ομβήσασα μέλισσα κορύσσεται ὀξέι κέντρῳ.
Ο ὐ γὰρ ἄτερ μάστιγος ἰθύνεται ἵππος ἀγωγῆς,
Ο ὐδὲ σιδὴν ἀγλὴν ὀπιπεύσεται ἀνδρὶ νομῆι
Γ ὴν καὶ ἐελγοδύποιο καλαύροπος ἦχον ἀκούσῃ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ζῆνι καὶ ἀπόλλωνι καὶ ἄρει τέκνον ἀνάκτων
Εἴκελον, εὐκταίῃ μητέρος εὐτοκίῃ,
Παίτα τοι ἐκ μοιρέων βασιλήϊα, πάντα τέλεια
Ἦλθεν, ἐποιήθης δ' ἔργον ἀοιδοπόλων.
Ζεὺς σκῆπτρον βασίλειον, ἄρης δόρυ, καλλοσύνην δ'
Φοῖβος ἔχει· παρὰ σοὶ δ' ἀθρόα πάντα κότυ.

ΣΥΝΕΣΙΟΥ φιλοσόφου.

Οἱ τρεῖς τυνδαρίδαι, κάστωρ, ἑλένη, πολυδεύκης.

Εἰς οἶκον σοφίας.

Αὐσονίων δέσποιναν ἰουλιανὸς πολιοῦχος
Ὡς σοφίης μεστὴν ἄνθετο τὴν σοφίην.

Εἰς ἰουστινιανοῦ στήλην.

Ἰουστινὸν κτὶ χρέος τὸν δεσπότην,
Ἰουλιανὸς ὕπαρχος ὡς εὐεργέτην.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ γυναικῶν, κατὰ τὸ

ΠΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου εἰς εἰκόνα θεοδωριάδος.

Ὄμματα μὲν κούρης μόλις ἡ γραφὶς, οὔτε δὲ χαίτην
Οὔτε σέλας χροιῆς ἄκρον ἀπεπλάσατο.
Εἴτις μὲν μαρυγὴν δύναται φαεθοντίδα γράψαι,
Μαρμαρυγὴν γράψει καὶ θεοδωριάδος.

Εἰς τὴν αὐτήν.

Βάσκανος ἡ γραφίς ἐσσι, καὶ εἰσορόωσι μεγαίρεις,
Χρύσεα κεκρυφάλοις βόστρυχα κρυψαμένη.
Εἰ δ' ὑπάτης κεφαλῆς ὑπάτην χάριν εἰκόνι κεύθοις,
Οὐδ' ἐπὶ τῷ λοιπῷ κάλλεϊ πίστιν ἔχεις.
Πᾶσα γραφὶς μορφῇσι χαρίζεται· ἀλλὰ σὺ μούνη
Τῆς θεοδωριάδος κλέψας ἀπ' ἀγλαΐας.

ΣΥΝΕΣΙΟΥ φιλοσόφου εἰς εἰκόνα τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς.

Τῆς χρυσῆς εἰκὼν ἢ κύπριδος, ἢ στρατονίκης.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Μαχλὰς ἐγὼ γενόμην βυζαντίδος ἔνδοθι ῥώμης,
Ὠνητὴν φιλίην πᾶσι χαριζομένη·
Εἰμὶ δὲ καλλιρόη πολυδαίδαλος, ἣν ὑπ' ἔρωτος
Οἰστρηθεὶς θωμᾶς τῇδ' ἔθετο γραφίδι,

Δ φκνεῖ ὅσον ἔχῃ πόθον ἐν φρεσίν. ἴσα γὰρ αὐτῷ
Κ ηρῷ τηκομένῳ, τήκεται οἱ κραδίη.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Η τὸν θύρσον ἔχουσ', ἐλικωνιάς· ἡ δὲ πρὸ αὐτοῦ,
Ξ αυθίππων· γλαυκὴ δ', ἡ χαρὰ δὲ ἐρχομένη.
Ε ξ ὄρεος χωρεῦσι, διωνύσῳ δὲ φέρουσι
Κ ισσὸν, καὶ σταφυλὴν, πίονα καὶ μύρον.

Αδηλον.

Θ αῦμ' ἀρετᾶς μορφαὶ ὁ πίναξ ἔχει. βλέπε τὸ γαῦρον
Τ εῦξε, τὸ δ' ὡραῖον τῆς ἀγανοβλεφάρου.
Σ αίνοι κέν σ' ἐσιδοῦσα καὶ οἰκοφύλαξ σκυλάκαινα,
Δ έσποιναν μάθοι ἁ θεὸν οἰομένη πορδήν.

ΗΡΙΝΝΗΣ.

Ε ξ ἁπαλῶν χειρῶν τάδε γράμματα λῶστε τορόμηδες
Ε ντί, καὶ ἀνθρώποις τιμὴ ὁμαλοῖ Σοφίαν.
Τ αὐτάν γοι τιμῶ ἐτύμως τὰν παρθένον ὅστις ἔγραψεν,
Α ἰὲν ἀοιδά ποτ' ἔσται, ἃς ἀγαθαὶ χάριτες ὅλαι.

ΕΙΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥΣ, ΚΑΙ ΑΓΑΛ μαζουργούς, καὶ ἁπλῶς εἰκόνας, κεξ ς ζ

Εἰς εἰκόνα ἀπέλλου.

Α ὐτὸς ἑαυτὸν ἐν εἰκόνι γράψεν ἄριστος ἀπέλλης.

ΚΩΜΗΤΑ σχολαστικὸν ἐν ἀναζάρβῳ.

Ν ωθρὸς ἐγὼ τελέθοσκον ἀπ' ἰξύος ἐς πόδας ἄκρους,
Τ ῆς ὡρὶν ἐνεργείης δηρὸν ἀτεμβόμενος,
Ζ ωῆς καὶ θανάτοιο μεταίχμιον, ἀΐδι γείτων,
Μ οιρῶον αἰὰ πνείων, πάλλα δὲ πηρὸν νέκυς·
Αλλά Σοφός με φίλιππος, ὃν ἐν γραφίδεσσι δοκεύεις,
Ζ ώγρησε, χρυσείῃ νοῦσον ἀκεσάμενος.
Α ὖθις δ' αὐτωνῖνος, ἄφαρ πάλιος, ἐν χθονὶ βαίνω,
Κ αὶ ποσὶ πεζεύω, καὶ ὅλος αὖ θάνομαι.

Εἰς τὸ τοῦ ὀλυμπίου διὸς ἄγαλμα.

Η θεὸς ἦλθ' ὅτι μοῦ δέξ οὐρανοῦ εἰκόνα δείξων,
Φειδία, ἢ σύ γ' ἔβης τὸν θεὸν ὀφθαλμός.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ Εἰς τὸν ἐν ῥόδῳ κολοσσόν.

Τὸν ἐν ῥόδῳ κολοσσὸν ὀκτάκις δέκα
Λάχῃς ἐποίει πηχέων ὁ λίνδιος.

Ἀδέσποτον.

Αἶσαν τι μὸ μάχου πλέον ἢ πατρός. ἥρπασε τέχνα
Τὴν φύσιν. ὁ γράψας εἶδέ σε μαινόμενον,
Καὶ σϋνελυσσήθη χεὶρ ἀνέρι· καὶ τὰ κεραστὰ
Δάκρυα τοὺς λύπης πάντας ἔμιξε πόνους.

ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ.

Τέχνας εἵνεκα σεῖο, καὶ ἁ λίθος ἅδε βρυάζει,
Πραξίτελες· λῦσον, καὶ πάλι κωμάσεται.
Νῦν δ' ἡμῖν οὐ γῆρας ἔτ' ἀδρανές. ἀλλ' ὁ πεδητὴς
Σειλήνοις κώμων, βάσκανός ἐστι λίθος.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Ἰφίων τόδ' ἔγραψε κορίνθιος· οὐκ ἔνι μῶμος
Χερσὶν, ἐπεὶ δόξας ἔργα πολὺ προφέρει.

Ἀδηλον.

Οὐκ ἀδαὴς ἔγραψε κίμων τάδε· πάντι δ' ἐπ' ἔργῳ
Μῶμος, ὃν οὐδ' ἥρως δαίδαλος ἐξέφυγεν.

Ἀδέσποτον.

Ἀτέχνα τὸν ἔλεγχον ἀπώλεσεν· οὐδὲ γὰρ αὐτὰ
Μανῦσαι δύναται. τῷ, πόρε τὰν κεφαλάν.

Ἀδηλον.

Μικροῦ κατέσχον τὸν βότρυν τοῖς δακτύλοις,
Ὑπεραπατηθεὶς τῇ θέᾳ τῶν χρωμάτων.

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑΤΑ ζώων, κετὰ ζῶ

Εἰς τὴν μύρωνος βοῦν.

Βοίδιόν εἰμι μύρωνος, ἐπὶ στήλην δ' ἀνάκειμαι·
Βουκόλε, κεντήσας εἰς ἀγέλην μ' ἄπαγε.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τίπτε μύρων με τὸ βοίδιον ἐνταυθοῖ παρὰ βωμοῖς
Ἱδρυσας; οὐκ ἐθέλεις εἰσαγέμεν μέγαρον;

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ εἰς τὸ αὐτό.

Βουκόλε τὰν ἀγέλαν πόρρω νέμε, μὴ τὸ μύρωνος
Βοίδιον ὡς ἔμπνουν βοῦσι σϋνεξελάσῃς.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Βοίδιον οὐ χοάνοις τετυπωμένον, ἀλλ' ὑπὸ γήρως
Χαλκωθὲν, σφετέρῃ ψεύσατο χειρὶ μύρων.

ΕΥΗΝΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ τὸ δέρας χάλκειον ὅλον βοὶ τᾷδ' ἐπίκειται
Ἐκτοθεν, ἢ ψυχὴν ἔνδον ὁ χαλκὸς ἔχει.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Αὐτὸς ἐρεῖ τάχα τοῦτο μύρων, οὐκ ἔπλασα ταύτην
Τὰν δάμαλιν, ταύτας δ' εἰκόν' ἀνεπλασάμην.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Οὐκ ἔπλασέν με μύρων, ἐψεύσατο· βοσκομένην δὲ
Ἐξ ἀγέλας ἐλάσας, δῆσε βάσει λιθίνᾳ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ σιδωνίου εἰς τὸ αὐτό.

Εἰ μή μου ποτὶ τᾷδε μύρων πόδας ἥρμοσε πέτρᾳ,
Ἄλλαις ἂν νεμόμαν βουσὶν ὁμοῦ δάμαλις.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Μόσχε, τί μοι λαγόνεσσι προσέρχεαι; τίπτε δὲ μυκᾷ;
Ἀτέχνα μαζοῖς οὐκ ἐνέθηκε γάλα.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τὰν δάμαλιν βουφορβὲ παρέρχεο, μηδ' ἀπάνευθεν
Συρίσδῃς· μαστῷ πόρτιν ὑπεκδέχεται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀμόλιβος κατέχει με καὶ ἁλίθος· εἵνεκα δ' ἂν σεῦ
Γλάστα μύρων λωτὸν καὶ θρίον ἐδρεπόμαν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀδάμαλις (δοκέω) μυκήσεται· ἢν δὲ βραδύνῃ,
Χαλκὸς ὁ μηνοέων, αἴτιος, οὐχὶ μύρων.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Ἀδάμαλις (δοκέω) μυκήσεται. ἦ ῥ' ὁ προμηθεὺς
Οὐχὶ μόνος, πλάττεις ἔμπνοα καὶ σὺ μύρων.

Ἀδηλον εἰς τὸ αὐτό.

Βοῦν ἰδίαν ποτὲ βουσὶ μύρων μιχθεῖσαν ἐρεύνα·
Εὗρε μόλις δ' αὐτὴν, τοὺς βόας ἐξελάσας.

Αδηλον εἰς τὸ αὐτό.

Α βοῦς ἁ τίκτουσ', ἀπὸ γαστέρος ἔπλασε τὰν βοῦν·
Α δὲ μύρωνος χεὶρ οὐ πλάσεν, ἀλλ' ἔτεκεν.

Αδηλον εἰς τὸ αὐτό.

Καὶ χαλκῆ περ ἐοῦσα λάλησεν ἂν ἡ κεραὴ βοῦς,
Εἴ οἱ σπλάγχνα μύρων ἔνδον ἐτεχνάσατο.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Πηκτόν μοι τὶς ἄροτρον ἐπ' αὐχένι καὶ ζυγὰ θέσθω.
Εἵνεκα γὰρ τέχνης σεῖο μύρων ἀρόσω.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ τοῦ βιθυνοῦ, εἰς τὸ αὐτό.

Ην μ' ἐσίδῃ μόσχος, μυκήσεται· ἢν δέ γε ταῦρος,
Βήσεται· ἢν δὲ νομεὺς, εἰς ἀγέλην ἐλάσει.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ωδε μύρων μ' ἔστησε τὸ βοίδιον· οἱ δὲ νομῆες
Βάλλουσί με λίθοις ὡς ἀπολειπόμενον.

ΜΑΡΚΟΥ ἀργενταρίου εἰς τὸ αὐτό.

Βουκόλον ἢν ἐσίδῃς τὸν ἐμὸν ξένε, τοῦτ' ἔπος αὐτῷ
Εἰπὸν, ὅθ' ὁ πλάστης ὧδέ μ' ἔδησε μύρων.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τὰν βοῦν τάνδ' ὁ μύρων ξεῖν' ἔπλασεν, ἢν ὅδε μόσχος
Ως ζῶσαν σαίνει μητέρα δερκόμενος.

ΔΙΟΚΡΙΔΟΣ εἰς τὸ αὐτό.

Ταῦρε μάτην ἐπὶ πόρτιν ἐπείγεαι. ἔστι γὰρ ἄπνους·
Αλλά σ' ὁ βουπλάστας ἐξαπάτησε μύρων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Σεῖο μύρων δαμάλει παρακάτθανε μόσχος ἀλαθεὶς,
Καὶ γάλα πιστεύων χαλκὸν ἔσωθεν ἔχειν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Φεῦ ὁ μύρων πλάσας οὐκ ἔφθασας· ἀλλά σε χαλκὸς,
Πρὶν ψυχὴν βαλέειν, ἔφθασε πηγνύμενος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Χαλκείην τύπτεις δάμαλιν· μέγα σ' ἤπαφε τέχνη
Βουκόλε, τὴν ψυχὴν οὐ προσέθηκε μύρων.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάτων εἰς ὃ αὐλόν.

Πόρτιν τιὼδε μύρωνος ἰδὼν, τάχα τῦτο βοήσᾳς,
Ἡ φύσις ἄπνοός ἐστιν, ἢ ἔμπνοος ἔπλετο τέχνη.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ὃ αὐλόν.

Βουκόλε, ποῖ τοσσῆνδε με βιάζεαι; ἶχεο νύατων.
Οὐ γάρ μοι τέχνη καὶ τόλ' ἔδωκεν ἔχειν.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ὃ αὐλόν.

Ἦ χαλκὴν ζώωσε μύρων σοφός, ἢ τάχα πόρτιν
Χάλκωσε, ζωὴν δ' ἐξ ἀγέλης ἐρύσας.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ὃ αὐλόν.

Πλάσα μύρων, σέο πόρτιν ὁδοιπόρος ἦλθεν ἐλαύνων·
Χαλκοῦ δὲ φαύσας, φώρ κενὸς ἐξεφάνη.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ὃ αὐλόν.

Εἰσορόων με λέων χαλκῆ σάμα· χερσὶ δ' ἀείρῃ
Γοπόνος ζβύλλω, ἀγεννόμος κεκρυόλω.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ὃ αὐλόν.

Τ' ληθὲς μύρων, τέχνη σε βιάζεται· ἄπνοον ἔργον.
Ἐκ φύσεως τέχνη· ὃ γὰρ φύσιν οὗρετο τέχνη.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ὃ αὐλόν.

Ἐν βοὶ τᾷδ' ἐμάχοντο φύσις καὶ ποίκιλα τέχνα·
Ἀμφοτέραις δὲ μύρων ἶσον ὄπαστε γέρας.
Δερκομένοις μὲν γὰρ, φύσιος κρέα ἥρπασε τέχνα·
Ἀτὰρ ἐφαπλομένοις, ἡ φύσις ἐστὶ φύσις.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ὃ αὐλόν.

Ἦ παφέ καὶ σὲ μύωπα μύρων, ὅτι κέντρον ἐρείδῃς
Πλευραῖς χαλκοτύποις αὐτιτύποιο βοός.
Οὐ νέμεσις δὲ μύωπι· τί γὰρ τόσον, εἶγε καὶ αὐγὰς
Ὁ φθαλμοὺς νομέων ἠπροπεύσε μύρων;

ΓΕΜΙΝΟΥ εἰς ὃ αὐλόν.

Ἡ βάσις ἣ κατέχρυσα ὃ βοίδιον, ἢ πεπέδηται·
Ἦν ἀφεθῇ ταύτης, φεύξεται εἰς ἀγέλην.
Μυκᾶται γὰρ ὁ χαλκὸς· ἴδ' ὡς ἔμπνουν ὁ τεχνίτης
Θήκατο. κἂν ζεύξῃς ἄλλον, ἴσως ἀρόσῃ.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ὃ αὐτό.

Χάλκεος ἦς, ὅπτ' σοὶ δὲ γεωτόμος εἴλκεν ἄροτρον,
Καὶ ζυγόδεσμα φέρων ψευδομήρια δαμάλᾳ·
Ἀλλὰ μίρων τέχνᾳ πανυπείροχος, ὅς σε δι' ἔργων
Ἔμπνοον ὡς πίνα βοιῶ ἐργάτιν εἰργάσατο.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ μακεδόνος εἰς ὃ αὐτό.

Ἄπαρέ μου τέκοντος ὦ γεωπόνε
Λέπαδνα, καὶ σίδαρον αὐλακεργάτιν.
Χθιζὸν γὰρ ἀμῶν οὐκ ἐφάρκωσε μύρων,
Τέχνᾳ δ' ἐξεπόησεν ὄψιν ἔμπνοον,
Ὡς πολλάκις με καπομυκᾶσθαι θέλειν·
Εἰς ἔργα δ' οὐκ εἴασε, πεσσόνασα βάσει.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ἵππον.

Ἰδὼν ὡς ὁ πῶλος χαλκοδαιδάλῳ τέχνῃ
Κορωνιῶν ἔσηκε. δρομὺ γὰρ βλέπων
Ὑψαυχενίζει, καὶ διΐωι μφιθύρας
Κορυφῆς ἐθείρας ἀείρων ἐς δρόμον.
Δοκέω, χαλινοὶ εἴ τις ἰωιοστρόφος
Ἐναρμόσῃ γένυσι, καπικεντήσῃ,
Ὁσὸς πόνος λύσιπωι καὶ πρὸ ἐλπίδας
Τάχ' ἐκδραμεῖται· τῇ τέχνῃ γὰρ ἔμπνέει.

Εἰς τὸν καλυδώνιον κάπρον.

Χάλκεος· ἀλλ' ἄθρησον ὅσον θράσος ἤνυσε κάπρῳ
Ὁ πλάσας, ἔμπνουν θῆρα τυπωσάμενος,
Χάσκοντα αὐχενίοις πεφρικότα, θῆκτορα ὀδόντα
Βρύχοντα, γλαυκῶπις φρικτὸν ἰέντα σέλας,
Ἀφρῷ χείλεα πᾶσα δεδευμένα. οὐκ ἔτι θάμβος
Εἰ λοχάδα στρατιὴν ὤλεσεν ἡμιθέων.

Ἄδηλον.

Τὰ μὲν παρὰ σοὶ φύλακες μάκραι ἀπετῆλε φύλαξαι.
Τοῖος ἐὼν οὐ δέδοικας ὦ πρὸ ἐμεῦ ἐρχόμενε,
Σύκινος, ἀ ῥίζη πεπονημένος, οὐδὲ ἀπὸ μίλτου,
Ἀλλ' ἀπὸ ποιμενικῆς αὐτομάτοις ξοΐδος.

Αγξος· γέλασον. μετὰ σῆ βύκλείοις πεφύλαξο
Σίνεσθαι, μὴ κῆ ϛρδόνιον γελάσης.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΡΧΑΙΩΝ ἀνδρῶν καὶ ἡρώων τινῶν, κεφ. ηζ

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Τέχνης πυρσὸν ὅπασα Φερέσβιον, ἐκ δ' ἄρα τέχνης
Καὶ πυρὸς, ἀλλήκτου πήματος αἴτιον ἔσχον.
Ἡ μεν ὑπὸν ἀχάριστον ἀεὶ βλύος, εἴγε ϛρομηθεὺς
Ἀντ' εὐεργεσίης ταῦθ' ὑπὸ χαλκοτύπων.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Χθιζὸν μὸνος καλέεσκεν ἀτειρέα βίβλος ὁμῆγυν,
Ἀλλά μιν ὁ πλάσης δεῖξεν ἐλεγχομένῳ.
Δεῦρ' ἴδε γὰρ γενάχοντα ϛρομηθέα, δοῦρ' ἴδε χαλκοῦ
Τῷ σμυρνίου σωλάβχων ὠκ μυχάτων ὀδυνῶν.
Ἡ σακλῆς νεμέσησον· ἐπεὶ μὴ σεῖο φαρέτρῃ
Ἰαπετιονίδης ἄλγος ἀπαυσον ἔχει.

ΓΑΛΛΟΥ εἰς τάνταλον.

Οὗτος ὁ ϛρὶν μακάρεσσι σεσεύσιος, οὗτ' ὀνειδῶν
Πολλάκι νεκταρέου πλησάμενος πώματος,
Νῦν λιβάδος θνητῆς ἱμείρεται· ἡ φθονερὴ δὲ
Κρᾶσις ἀεὶ χείλας ὕδατι παπεινοτέρη.
Πίνε, λέγει· τὸ τόρυμα, καὶ ὄργια μαίθανε σιγῆς.
Οἱ γλώσσῃ ϛρεπετεῖς ταῦτα κολαζόμεθα.

Εἰς ἄγαλμα Ἡρακλέους νηπίου ὄντος ἔτι, καὶ τὰς χεροὶ θλίβοντος δράκοντας δύο.

Θλῖβε δρακοντείους ϛρεμμήκεας· οἶσθα μὲν χεῖρας
Ἡρακλες, δακέτων ἀγριοβαθεῖς φάρυγας.
Ἐξέτι νηπιάχοιο, κόλον ζηλήμονος Ἥρης
Ἀμπαυσον, μοχθεῖν γνῶτι καὶ ὠκ βρέφεος.
Οὐ γάρ σοι χρητὴρ χαλκήλατος, οὐδὲ λέβητες,
Ἀλλ' ὁδὸς εἰς αὐλεῖ ζωὸς, ἔπαθλον ἔφυ.

Εἰς τοὺς δώδεκα ἄθλους τοῦ ἡρακλέους.

Δέρκεο μυριόμοχθε τεοὺς ἡρακλὲς ἀγῶνας,
Οὓς τλὰς, ἀθανάτων οἶκον ὄλυμβον ἔβης.
Γηρυόνην, κλυτὰ μῆλα, μέγαν πόνον αὐγείαο,
Πώλους, ἱππολύτην, πουλυκάρηνον ὄφιν,
Κάπρον θωϋκτῆρα, χάοις κύνα, θῆρα νεμείης,
Οἰωνοὺς, ταῦρον, μαιναλίην ἔλαφον.
Νῦν δὲ κατ' ἄκρα πόληος ἀπορθήτοιο βεβηκὼς
Περγαμίης, μεγάλους ῥύεο τηλεφίδας.

Ἄδηλον εἰς τὸ αὐτό.

Πρῶτα μὲν, ἐν νεμέῃ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα·
Δεύτερον, ἐν λέρνῃ πολυαύχενον ὤλεσεν ὕδρην·
Τὸ τρίτον αὖτ' ἐπὶ τοῖς, ἐρυμάνθιον ἔκτανε κάπρον·
Χρυσόκερων δ' ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγρευσε, τέταρτον·
Πέμπτον δ', ὄρνιθας στυμφηλίδας ἐξεδίωξεν·
Ἕκτον, ἀμαζονίδος κόμισε ζωστῆρα φαεινόν·
Ἕβδομον, αὐγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν·
Ὄγδοον, ἐκ κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον·
Εἴνατον, ἐκ θρήκης διομήδεος ἤγαγεν ἵππους·
Γηρυόνου, δέκατον, βόας ἤγαγεν ἐξ ἐρυθείης·
Κέρβερον, ἑνδέκατον, κύν' ἀνήγαγεν ἐξ ἀΐδαο·
Δωδέκατον δ' ἐκόμισσεν ἐς ἑλλάδα χρύσεα μῆλα·
Τὸ τρισκαιδέκατον, τοῖον λυγρὸν ἔσχεν ἄεθλον,
Μοιωνυχὶ πεντήκοντα ξυνελέξατο κούραις.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ Εἰς τὸ αὐτό.

Ὤλεσα τὸν νεμέας θῆρ' ἄπλετον, ὤλεσα δ' ὕδρην,
Καὶ ταῦρον· κάπρου δ' ἀμφετίναξα γένην.
Ζωστῆρ' ἑλκύσας, πώλους διομήδεος εἷλον·
Χρύσεα μῆλα κλάσας, γηρυόνην ἔλαβον.
Αὐγείαν ἐδάην· κεμὰς οὐ φύγεν· ἔκτανον ὄρνις·
Κέρβερον ἠγαγόμην· αὐτὸς ὄλυμπον ἔχω.

ΑΡΧΙΟΥ Εἰς τὸν αὐτὸν φονεύσαντα τὸν ἐν νεμέᾳ λέοντα.

Μηκέτι ταυροβόροιο βαρὺ βρύχημα λέοντος
Πτήσσετε ληϊνόμοι γειαρόται νεμέης.

Ἡ δ' ὑφ' ἡρακλῆος ἀριστάθλοιο δέδυπεν,
Αὐχένα θηροφόνοις ἀγχόμενος παλάμῃς.
Ποίμνας ἐξελάσασα δε πάλιν μυκηθμὸν ἀχεύων
Ἠχώ, ἐρημαίης οἰναέτειρα νάπης.
Καὶ σὺ λεοντοχλαῖνε πάλιν θαρσαλέον ῥινῷ,
Ἥρης θρηικίων μισονόθοιο χόλον.

ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ Εἰς ὃ αὐτό.

Ἐκ νεμέης ὁ λέων, ἀπὰρ ὁ ξένος, ἀργόθεν αἷμα·
Πολλὸν ὁ μὲν θηρῶν μεῖζον, ὁ δ' ἡμιθέων.
Ἐρχονται δ' ἐς ἀγῶνα, καταπτίον ὄμμα βολόντες
Λοξόν, ὑπὸ ζωᾶς καὶ βιοτᾶς σφετέρας.
Ζεῦ πάτερ, ἀλλ' εἴη τὸν ἀπ' ἀργέος αἶσα νικᾶν,
Ἐμβατὸς ὡς αἴ κοι καὶ νεμέᾳ τελέθοι.

Εἰς τὸν αὐτὸν καὶ τὸν ἔλαφον.

Τί θοῶτον, τί δ' ἔπειτα φρεσὶν, τί δὲ λοίσθιον ὄσσοις
Θωμάσω τέχνης ἀνέρος, ἢ δ' ἐλάφου;
Ὠ ὁ μὲν, ἰξυῖ θηρὸς ἐπεμβεβαώς, γόνυ βείβη,
Ὑπόρθων παλάμης δραξάμενος κεράων·
Ἡ δ' ὑπὸ χάσματι πολλὰ κῆ ἄσθματι φυσιόωσα,
Γλώσσῃ σημαίνῃ θλιβομένῳ κεφαλῇ.
Ἡρακλῆς γήθησεν· ὅλην κεμάδι ἥδε τέθηλεν
Οὐ κέρασιν μοιώοις, ἀλλὰ τέχνῃ χρυσέῃ.

Εἰς τὸν αὐτὸν, καὶ τὸν ἀνταῖον.

Χαλκῆν ἀμφίζοντα τίς ἔπλασε; τίς δ' ὑπὸ τέχνας
Καὶ πόνον ἐκ μορφᾶς καὶ θράσος εἰργάσατο;
Ἔμψυχον δ' πλάσμα· καὶ οἰκλείρω μογέοντα,
Καὶ φείδῳ κρατερὸν τὸν θρασυν ἡρακλέα.
Ἀνταῖον γὰρ ἔχει πεπονημένον ἐκ παλαμάων
Ἰδνωθεὶς δὲ δοκεῖ καὶ σοναχὼ ἴέναι.

Εἰς τὸν αὐτὸν μεθύοντα.

Οὗτος ὁ νικῶν ὕπνῳ βεβαρημένος ἡδὲ κυπέλλῳ,
Κενταύρων νήφων οἰνοβαρὴς ὄλεσεν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οὗτος ὁ πανδαμάτωρ, ὁ πᾶν ἀνδράσι δωδεκάεθλος
Μελπόμενος, κρατερῆς εἵνεκεν ἠνορέης,
Οἰνοβαρὴς μετὰ δαῖτα μεθυσφαλὲς ἴχνος ἑλίσσει,
Νικηθεὶς ἁπαλῷ λισιμελεῖ βρομίῳ.

Εἰς ἕτερον ἀγῶνα τοῦ αὐτοῦ.

Χαίτην καὶ ῥόπαλον καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀταρβῆ
Θυμὸν ὁρῶν, βλοσυρόν τ' ἀνδρὸς ἐπισκύνιον,
Ζήτει δέρμα λέοντος ἐπ' εἰκόνι· κἢν μὲν ἐφεύρῃς,
Ἡρακλέης· εἰ δ' οὔ, λισιμάχοιο πίναξ.

Εἰς ἕτερον ἄγαλμα τοῦ αὐτοῦ.

Οἵῳ θεοδάμας πρὶν ὑπήντεεν ἡρακλῆϊ,
Τοῖον ὁ τεχνίτης τὸν διὸς εἰργάσατο,
Βοῦν ἀρότην ἕλκοντα, καὶ ἀντανύοντα κορύνην·
Ἀλλ' οὐ τὴν ὀλοὴν γράψε βοοσφαγίην.
Ναὶ τάχα θεοδάμαντι γοήμονα χείλεσι φωνὴν
Ἥρμοσεν, ἧς ἀΐων φείδεται ἡρακλέης.

Εἰς εἰκόνα ἑτέραν τοῦ αὐτοῦ.

Οἷον καὶ κρονίδης ἔσπειρέ σε τῇ τρισελήνῳ
Νυκτὶ καὶ εὐρυσθεὺς εἶδεν ἀεθλοφόρον,
Κἠκ πυρὸς εἰς οὔλυμπον ἐκώμασαι ὦ βαρύμοχθε
Ἀλκείδη, τοίην εἰκόνα σου βλέπομεν.
Ἀλκμηνὴς δ' ὠδῖνας ἔχει λίθος. αἱ δὲ μεγαυχεῖς
Θῆβαι νῦν μύθων εἰσὶν ἀπιστότεραι.

ΓΕΜΙΝΟΥ εἰς ἄγαλμα τοῦ αὐτοῦ.

Ἡρακλες, ποῦ σοι πτόρθος μέγας, ἥ τε νέμειος
Χλαῖνα, καὶ ἡ τόξων ἔμπλεος ἰοδόκη;
Ποῦ τοβαρὸν μίμημα; τίς ἔπλασεν ὧδε κατηφῆ;
Λύσιππος χαλκῷ δ' ἐγκατέμιξ' ὀδύνην.
Ἄχθη γυμνωθεὶς ὅπλων σέο; τίς δέ σ' ἔπερσεν;
Ὁ πτερόεις (ὄντως εἷς βαρὺς ἆθλος) ἔρως.

ΦΙΛΙΓΠΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Ἠρῆ τοῦτ' ἄρα λοιπὸν ἐβούλετο πᾶσιν ἐπ' ἄθλοις,
Ὅπλων γυμνὸν ἰδεῖν τὸν θρασὺν ἡρακλέα.

Ποῦ χλαῖνωμα λέοντος, ὅ, τ' ὀβριζητὸς ἐπ' ὤμοις
Ἰὸς, καὶ βαφύποις ὄζος ὁ θηροκλέτης;
Γαῖα σ' ἔρως ἀπέδυσε· καὶ οὐ ξένον, εἰ διὰ κύκνου
Ποιήσας, ὅπλων νοσφίσαθ' ἡρακλέα.

Εἰς ἀνδριάντα θησέως, καὶ τὸν μαραθωνίου ταύρου.

Θαῦμα τέχνης ταύρῳ τε καὶ ἀνέρος· ὧν ὁ μὲν ἀγχοῦ
Θῆκε βίην βείθη, γῖα πταμένοιο· θοὸς
Ἰνας δ' αὐχενίους γναμπτοῖσιν, παλάμῃσιν ἐμοῦσε,
Λαιῇ μυκλῆρας, δεξιτερῇ δὲ κέρας.
Ἀφραλέως δ' ἐλέλιξε, καὶ αὐχένα θῆρ ὑπὸ χερσὶν
Δαμνάμενος κρατεραῖς, ὤκλασεν εἰς ὀπίσω.
Ἐστὶ δ' οἰσαθαι τέχνης ὕπο, τῷδε δ' ἀνὶ χαλκῷ
Θῆκε μὲν ἐμπνείην, ἄνδρα δ' ἰδρῶτι ῥέην.

Εἰς ἀνδριάντα καπανέως.

Εἰ τοῖος θηβῆς καπανεὺς ἐπεμήνατο πύργοις,
Ἀμμασιν ἠερίοις κλίμακα μησάμενος,
Εἶλεν ἂν ἄχυ βίῃ, καὶ ὑπὲρ μόρον· αἶδετο γάρ ῥα
Καὶ σκηπτὸς χρονίδου τοῖον ἐλὼν στεμάχον.

ΓΕΜΙΝΟΥ Εἰς ἄγαλμα σαλμωνέως.

Χείρ με πολυκλείτου θαῦσιν κάμε· εἰμὶ δ' ἐκεῖνος
Σμικρὸς Βεντῆς ὃς διὸς αὐτεμάω·
Ὅς με καὶ εἰν ἀίδῃ πορθεῖ πάλι, καί με κεραυνοῖς
Βάλλει, μισῶν μου κἀλαλέοντα τύπον.
Ἰὼ ξεῖν' ὀρνιθέα, μέθες χόλον· εἰμὶ γὰρ ἄπνους
Ὅ σκοπός. ἀψύχοις εἰκῆ μὴ πολέμει.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ Εἰς ἴκαρον χαλκοῦν λουτρῷ ἰσάμενον.

Ἰκαρε, κηρὸς μὲν σε διώλεσε, νῦν δέ σε κηρῷ
Ἡγαλμεν εἰς μορφὴν αὖθις ὁ χαλκοτύπος·
Ἀλλ' ἄτε μὴ πρὸς πάλλε κατ' ἠέρα, μὴ σὲ λαθέσθαι,
Ἡ ἐρύθεν πίτνων, ἰκάριον τελέσῃ.

Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ αὐτό.

Ἰκαρε, χαλκὸς ἐὼν μιμήσκεο, μηδέ σε τέχνη,
Μηδ' ἀπάφῃ πτερύγων ζωὸς ἐπωμάδιος.

Εἰ γὰρ ζωὸς ἐὼν πέσες ἐν πελάγεσι θαλάσσης,
Πῶς ἐθέλῃς σωθῆναι χάλκεον εἶδος ἔχων;

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ Εἰς ἱππόλυτον δι' ἁλεγόμενον τῇ σοφῇ τῆς Φαίδρας.

Ἱππόλυτος τῆς γῆρυς ἐπ' οὔατι νηλέα μῦθον
Φθέγξεται· ἀλλ' ἡμεῖς οὐ δωσόμεθα κλύδην.
Ὅσσον δ' ἐκ βλεφάρου μεμηνότος ὀξὺ νοῆσαι
Ὅππι πεφυγυῖα μηκέτ' ἀθυρμα λέγῃ.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ Εἰς εἰκόνα τηλέφου τετρωμένου.

Οὗτος ὁ τευθραντείας σεσωμένος ἀγκέτος, οὗτ' ὀ σωρὴν
Τηλεφος αἱμάξας φεικίον ἕρπε δρυάων,
Μυσὸν ὅτε πληθοντα φόνῳ ἐκέρασατε καὶ ὑγρῷ·
Οὗτος ὁ πηλιακοῦ δουρατος αἰτίπαλος,
Νιῶ ὀλοὸν μηρῷ κεύθων βάεος, οἷα λιποπνοῦς
Τήκεται, ἐμψύχῳ σαρκὶ σιωγχιόμενος.
Οὗ καὶ τειρομένοιο σεσιπλώοντες ἀχαιοὶ,
Φύρδην τευθραντείας νεῶνται ἀπ' ἠιόνος.

ΓΑΛΗΝΟΥ Εἰς εἰκόνα φιλοκλήτου.

Καὶ τὸν ἀπὸ τρηχῖνος ἰδὼν πολυώδυνον ἥρω
Τόνδε φιλοκλήτῃ ἔγραφε πραξιτέλης.
Εἰ τε γὰρ ὀφθαλμοῖς ἐσκληκόσι κωφὸν ἔοικεν
Δάκρυ, καὶ ὁ τεύχων ἐντὸς ἔνεστι πόνος.
Ζωογράφων ὦ λαοῖσι σὺ μοῦνος σοφὸς, ἀλλ' ἀναπαύσας
Ἄνδρα πόνων ἤδη τὸν πολύμοχθον ἔδυ.

— Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐχθρὸς ἐμοὶ δώμασι πλάσης ἐμὸς, ἀλλ' ὀδυνητὴς,
Ὃς μ' ἔμνησε κακῆς ἀλθομένης τε νόσου.
Οὐκ ἤρκει πέτρη, τεῦχος, λύθρον, ἕλκος, ἀνίη·
Ἀλλὰ καὶ ἐν χαλκῷ τὸν πόνον εἰργάσατο.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀγυπτίου Εἰς τὸν αὐτόν.

Οἶδα φιλοκλήτῃ ὀρέων, ὅπι πᾶσι φανείης
Ἄλγος ἐὼν καὶ τοῖς τηλόθι δερκομένοις.

Ἀγελα μὴ κημώσαν ἔχῃ τείχα. δοῦρ' ἴδε χέρσης
Χαίτην πεπταλέοις χρώμασιν αὐχαλέην.
Δέρμα κατεσκληκὸς δὲ φέρῃ καὶ ῥικνὸν ἰδέσθαι,
Καὶ τάχα καρφαλέον χερσὶν ἐφαπτομένας.
Ἄκρυα δὲ ξηρῇσιν ὑπὸ βλεφάροισι παγέντα
Ἴσατον, ἀχεύποιο σῆμα δυσπαθίης.

ΚΟΣΜΑ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ Εἰς πύρρον μηχανησάμενον σφάξαι τὸν πολυξένου.

Πύρρος ἐγὼ κατέπεφνον ἀνὴρ δὲ παρὸς χάεν· ἡ δὲ κυνῶπις
Ἀλλάδα κικλήσκῃ, γνωτὸν ἔχουσα πάρος.

Εἰς χείρωνα τὸν ἱπποκένταυρον.

Ἀνδρόθεν ἐκ κέχυθ' ἵππος, ἀνέδραμε δ' ἱππόθεν ἀνὴρ.
Ἄδηλον, εἰς τὸν αὐτόν.
Ἀνὴρ νόσφι ποδῶν, κεφαλῆς δ' ἄτερ, ἀόλως ἵππος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἵππος ἐρύγεται ἄνδρα, ἀνὴρ δ' ἀποπέρδεται ἵππον.

ΕΥΟΔΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἵππος ἔλιω ἀκάρπωτος, ἀνὴρ δ' ἀτέλεστος ἔκειτο,
Οὐ γὰρ φύσις παίζουσα θοῷ ἐνεκέντρισεν ἵππῳ.

ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ Εἰς κυναίγυρον.

Οὔ σε μακαρκυνέγρε τὸν ὡς κυνέγυρον ἔγραψε
Φᾶσις, ἐπεὶ βελαρῆς αἴθετο σεῦ παλάμης.
Ἀλλὰ σοφός τις ἔλιω ὁ ζωγράφος, ὃς δέ σε χρῶν
Νόσφισε, τῶν χρῶν οὐκέχεν ἀθάνατον.

ΠΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου Εἰς τὸν αὐτόν.

Μηδοφόνοις μὴ χεῖρας ὑπὸ γαμφοῖο κορύμβου
Νοὸς ἀπορνυμένης ἐξέπαμον κεφάλας,
Ἀνίκα που κυνέγρε φυγὰς ποτε φορτὶς ἐκείνα
Ὡς σῶν ἀπ' ὀνάμας εἴχετο σαῖς παλάμας.
Ἀλλὰ καὶ ὡς, ἀπορὶξ δόρυ νηΐον ἀμφιδακοῦσαι,
Ἄπνοον ὠμάρτεω πάρος ἀχαιμενίοις.
Καὶ τάς μὴ τις ἀνὴρ ἔλε βάρβαρος· ἃ δέ γε χρῶν
Νίκα μόσφοπίοις μίμνε πρὸ ναέτας.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ Εἰς στήλην ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος.

Λύσιππε πλάστα σικυώνιε, θαρσαλέη χεὶρ,
Δαΐε τεχνῖτα, πῦρ τοι ὁ χαλκὸς ὁρῇ
Ὃν κατ' ἀλεξάνδρου μορφᾶς χέες. οὐκ ἔτι μεμπτοὶ
Πέρσαι. συγγνώμη βουσὶ λέοντα φυγεῖν.

ΑΡΧΕΛΑΟΥ, οἱ δὲ, ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ, Εἰς τὸν αὐτόν.

Τόλμαν ἀλεξάνδρου καὶ ὅλαν ἀπεμάξατο μορφὰν
Λύσιππος· τίν' ὁδὶ χαλκὸς ἔχει δύναμιν;
Αὐδάσοντι δ' ἔοικεν ὁ χάλκεος, ἐς δίᾳ λεύσσων,
Γᾶν ὑπ' ἐμοὶ τίθεμαι ζεῦ, σὺ δ' ὄλυμπον ἔχε.

Ἄδηλον, Εἰς τὸν αὐτόν.

Αὐτὸν ἀλέξανδρον τεκμαίρεο· ὧδε τὰ κείνου
Ὄμματα καὶ ζωὸν θάρσος ὁ χαλκὸς ἔχει.
Ὃς μόνος ἣν ἐφορῶσιν ἀπ' αἰθέρος αἱ διὸς αὐγαί,
Πᾶσαν πελλαίῳ γῆν ὑπέταξε θρόνῳ.

Ἄδηλον, Εἰς τὸν αὐτόν.

Τοῦτον ἀλέξανδρον μεγαλήτορος υἷα φιλίππου
Δέρκεαι, ἀρτιλόχευτον, ὀλυμπιὰς ὅν ποτε μήτηρ
Καρτερόθυμον ἔτικτεν· ἀπ' ὠδίνων δέ μιν ἀρῆς
Ἔργα μόθων ἐδίδασκε, τύχη δ' ἐκέλευσεν ἀνάσσειν.

Ἄδηλον.

Μὰ τὸν βουθοίναν ἡρακλέα, παῖδες ἀγρόται,
Οὐκ ἔτι κερδαλέοις ἐμβατὰ ταῦτα λύκοις.
Φῶρές τε στείχειν κλοπίην ὁδὸν ἀρνήσονται,
Εἰ καὶ κωμήτας ἄκριτος ὕπνος ἔχει.
Ἠγάρμ' ἵδρυται διονύσιος οὐκ ἄτερ εὐχῆς·
Χαίρω τῷδ' ἀγαθὸν σύμμαχον ἡρακλέα.

Ἄδηλον.

Μὴ τρέσσῃς ὅτι τόξον ὁδοιπόρε καὶ νεοθηγεῖς
Ἰοὺς γυμνώσας, πρόσθε ποδῶν ἐθέμην,
Μηδ' ὅτι βαστάζω ῥόπαλον χερί, μηδ' ὅτι δέρμα
Ἀμφ' ὤμοις χαροποῦ τοῦτο λέοντος ἔχω.

Γημαίνειν οὐ πάντας ἐπίσταμαι, ἀλλὰ κακούργους.
Καὶ σώζειν ἀγαθοὺς ἐξ ἀχέων δύναμαι.

Αδηλον εἰς τὸν ὀδυσσέα.

Αἰεὶ λαρτιάδῃ πόντος βαρὺς εἰκόνα χεῦμα
Εκλυσε, κἀκ δέλτων τὸν τύπον ἠφάνισεν.
Τί πλέον; εἰν ἐπέεσσιν ὁμηρείοις γὰρ ἐκείνου
Εἰκὼν ἀφθάρτοις ἐγγράφεται σελίσιν.

Αδηλον εἰς τὸν μινώταυρον.

Ο παῖς ὁ ταῦρος, ὁ κτὶ μηδὲν ἐντελὴς,
Ο τῆς τεκούσης τοῦ πάθους κατήγορος,
Ο μιξόθηρ ἄνθρωπος, ἡ διπλῆ φύσις,
Ο ταυρόκρανος, ἡ πλάνη τῶν σωμτῶν,
Ος οὔτε βοῦς πέφυκεν, οὔτ' ἀνὴρ ὅλως.

Αδηλον εἰς λύκουργον.

Τίς τὸν θρήϊκα τόνδε μονοκρήπιδα λυκοῦργον
Χάλκεον ἠδωνῶν ταγὸν ἀνεπλάσατο;
Βακχιακὸν πρὰ πρέμνον ἴδ' ὡς ἀγρώχα μεμηνὼς
Βριθὺν ὑπὲρ κεφαλᾶς ἀντέτακεν χάλυβα.
Μανύει μορφὰ τὸ πάλαι θράσος· ἁ δ' ἀγέρωχος
Λύσσα καὶ ἐν χαλκῷ κεῖνο τὸ πικρὸν ἔχει.

Αδηλον εἰς ἰφιγένειαν.

Μαίνεται ἰφιγένεια· πάλιν δέ μιν εἶδος ὀρέστου
Ες γλυκερὴν ἀνάγει μνῆστιν ὁμαιμοσύνης
Τῆς δὲ, χολωομένης, καὶ ἀδελφεὸν εἰσοροώσης,
Οἴκτῳ καὶ μανίῃ βλέμμα συνεξάγεται.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ εἰς ἠετίωνα.

Ηρως ἠετίωνος ἐπὶ σταθμὸν ἀμφιπολίτεω
Ιδρυμαι, μικρῷ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ,
Λοξὸν ὄφιν καὶ μοῦνον ἔχων ξίφος· ἀνδρὶ δὲ ἱππεῖ
Θυμωθεὶς, πεζὸν κἀμὲ παρῳκίσατο.

ΕΙΣ ΗΡΩΙΔΑΣ, κετ' θ

Εἰς ἄγαλμα νιόβης.

Εκ ζωῆς με θεοὶ τεῦξαν λίθον· ἐκ δὲ λίθοιο,
Ζωὴν πραξιτέλης ἔμπαλιν εἰργάσατο.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Δυσήνου νιόβης ὁρμὰς πτολιηθέα μορφοῖ,
Ὡς ἔτι μυρομένης πότμον ἑῶν τεκέων.
Εἰ δ' ἄρα καὶ ψυχὼ σὰξ ἔλλαχε, μὴ τόδε τέχνη
Μέμφεο· δὴ λυτέρῳ εἴκασε λαϊνέῳ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τάνταλις ἀδέ ποχ' ἅδε, δὶς ἑπτὰ τέκνα τεκοῦσα
Γαστρὶ μιῇ, Φοίβῳ θῦμα καὶ Ἀρτέμιδι.
Κὠρὰ γὰρ ὠρθόπεμψε κώρας φόνον, ἄρσεσι δ' ἄρσην·
Δισσοὶ γὰρ διοσὶ ἕκλαον ἑβδομάδας.
Ἁ δὲ τόσας ἀγέλας μάτηρ πάρος, ἁ πάρος ὄπας,
Οὐδ' ἐφ' ἑνὶ τλάμων λείπεται γηροχέμῳ.
Μάτηρ δ' οὐχ ὑπὸ παισίν, (ὅσαρ θέμις) ἀλλ' ὑπὸ μάδῳς
Πᾶσα δὲς ἐς δηγμοὺς πρώτης ἄχρι τάφου.
Τάνταλε, καὶ δέ σε γλῶσσα διώλεσε, καὶ σέο κεύρᾳ·
Χἁ μὲν ἐπετρώθη, σοὶ δ' ἔτι δεῖμα λίθος.

ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Σῆθι πέλας, δάκρυσον ἰδὼν ξένε μυρία πένθη
Τᾶς ἀμετροκλώστου ταντα λίδος νιόβας·
Ἃς, ὅτι γᾶς ἔτεκον δυωδεκάπαιδα λοχείαις
Ἄρτι, τὰ μὲν, Φοίβου τόξα, τὰ δ' Ἀρτέμιδος.
Ἁ δὲ, λίθῳ καὶ σαρκὶ μεμιγμένον εἶδος ἔχουσα,
Πέτρᾳ σῦπαι· γενάχθη δ' ὑψίπαγὸς σίπυλος.
Θνατοῖς ὦ γλῶσσα δολία νόσος· ἁ δ' ἀχάλινος
Ἀφροσύνα τίκτῃ πολλάκι δυστυχίαν.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τίπτε γυναικῶν ὄλυμπον ἀναιδέα χεῖρα νένευκας,
Ἔνθεον ἐξ ἀθανάτου κρατὸς ἀφεῖσα κόμαν,
Λάτοιδος παυσαμένη πολιοῦ χόλου, ὦ πολύτεκνε;
Νιοβη γένε τὰν πικραὶ καὶ φιλάδουλον ἔριν.
Ἁ μὲν γὰρ παίδων ἀπάρχῃ πέλας· ἁ δὲ, λιποῦσαι
Κέκλιται· ἁ δὲ βαρὺς πότμος ὑπεκρέμαται.
Καὶ μόχθων οὔπω τόδε σοι τέλος, ἀλλὰ καὶ ἐς σὲ
Ἔρρωται τεκέων ἐσμὸς ἀποφθιμένων.

Ω βαρὺ δακρύσασα γενέθλιον, ἄπνοος αὐτὰ
Πέτρος ἔσῃ νιόβα, κἄϊδι τειρομένα.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Ταντάλὶ παῖ νιόβα, κλύ' ἐμὰν φάτιν, ἄγγελον ἄτας
Δέξαι σῶν ἀχέων οἰκτροτάτην λαλιάν.
Λῦε κόμας ἀνάδεσμον. ἰὼ βαρυπενθέσι φοίβου
Γείναμένα τόξοις ἀρσενόπαιδα γόνον.
Οὔ σοι παῖδες ἔτ' εἰσίν. ἀτὰρ τί τόδ' ἀλλό τι λεύσσω;
Αἴ, αἴ, πλημμυρεῖ παρθενικαῖσι φόνος.
Αμὲν γὰρ, ματρὸς περὶ γοώνασιν, ἁ δ' ἐνὶ κόλποις
Κέκλιται· ἁ δ' ἐπὶ γᾶς, ἁ δ' ἐπιμαστίδιος·
Αλλα δ' ἀντωπὸν θαμβεῖ βέλος· ἁ δ' ἐπ' ὀϊστοῖς
Πτώσσει· τᾶς δ' ἔμπνουν ὄμμ' ἔτι φῶς ὁράα·
Αἲ λάλον στέρξασα πάλαι στόμα, νῦν ὑπὸ θάμβους
Μάτηρ, σαρκοπαγὴς οἷα πέπηγε λίθος.

Αδηλον εἰς εἰκόνα μηδείας ἐν ῥώμῃ.

Τέχνη τιμομάχου στοργὴν καὶ ζῆλον ἔδειξε
Μηδείης, τέκνων εἰς μόρον ἑλκομένων.
Τῇ μὲν γὰρ συνένευσεν ἐπὶ ξίφος, ἧ δ' ἀνανεύει,
Σώζειν καὶ κτείνειν βουλομένη τέκεα.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ βυζαντίου εἰς τὸ αὐτό.

Τὰν ὀλοὰν μήδειαν ὅτ' ἔγραφε τιμομάχου χεὶρ,
Ζάλῳ καὶ τέκνοις ἀντιμεθελκομένων,
Μυρίον ἄρατο μόχθον, ἵν' ἤθεα δισσὰ χαράξῃ,
Ων τὸ μὲν εἰς ὀργὰν νεῦε, τὸ δ' εἰς ἔλεον.
Αμφω δ' ἐπλήρωσεν. ὅρα τύπον· ἐν γὰρ ἀπειλᾷ,
Δάκρυον, ἐν δ' ἐλέῳ θυμὸς ἀναστρέφεται.
Αρκεῖ δ' ἁ μέλησις, ἔφα σοφός· αἷμα δὲ τέκνων
Επρεπε μηδείῃ, κοὐ χερὶ τιμομάχου.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Τίς σου κόλχις ἄθεσμε συνέγραφεν εἰκόνι θυμόν;
Τίς καὶ ἐν εἰδώλῳ βάρβαρον εἰργάσατο;
Αἰεὶ γὰρ διψᾷς βρεφέων φόνον. ἢ τίς ἰήσων
Δεύτερος, ἢ Γλαύκη τίς πάλι σοι πρόφασις;

Ε ῤῥέ χαὶ ἐν χηρῷ παιδοκλόνε. σῶν γὰρ ἀμέτρων
Ζήλων εἰς ἄθλιος, χαὶ γραφὶς αἰθαίνεται.

Ἀδέσποτον εἰς τὸ αὐτό.

Δοῦρ' ἴδε παιδολέτειραν ἐν εἰκόνι, δοῦρ' ἴδε λάθημα,
Κολχίδα θυμομάχου χεῖρι τυπωσαμένου.
Φάσγανον ἐν παλάμῃ, θυμὸς μένος, ἄγριον ὄμμα·
Γαμσὶν ἐπ' οἰκείοις δάκρυ κατερχόμενον.
Πάντα δ' ὁμοῦ σείων ἔχνευεν, ἀμηχανίαι τε εἰς ἓν ἀγείρας·
Αἵματι μὴ χρῶσαι φασὶ μένος παλάμην.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀγυπάτου εἰς τὸ αὐτό.

Τιμόμαχος μήδειαν ὅτ' ἔγραφεν, εἰκόνι μορφᾶς
Ἀψύχου ψυχὰς ἥπατο δηϊοδίας.
Ζᾶλον γὰρ λεχέων, τεκέων θ' ἅμα φίλτρα σινάψας,
Δῦξεν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτομελιχρόαν.

Ἀδηλον εἰς τὸ αὐτό.

Δοῦρ' ἴδε, καὶ θάμβησον ἰὼ ὀφρύσι κείμενον οἶκτον,
Καὶ θυμόν, βλεφάρων κὴ πυρόεντα ῥίτιν,
Καὶ μηδὲς παλάμην ἀλόχοιό τε πίκρα παθούσης,
Ὁρμὴ φοδομένη μὴ φόνον ἐλκομένην.
Ζωγράφος ὦ σὺ γ' ἔκρυψε φόνου τέλος, ὅττι ἐθέλησας
Θάμβος ἀπαμβλῶαι πένθεϊ δερκομένων.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Κολχίδα τίνι ὅπλοισιν ἀδάσσατο παῖδας ἀλεγεινάς
Γῶς ἔπλης τεκέων μοῖραν ἐχὴν ἰδίων;
Ἧς ἐπὶ καινὸς ὕφαμος ἐπαστράπτει φόνιον πῦρ,
Καὶ πολιὸς γενύων ἄφεος ἄπο σταλάγδ·
Ἀρτίβρεχὴς δὲ σίδηρος ἔφ' αἵματι. φεῦ γε πανώλη
Μητέρα, καὶ χηρῷ τεκνοφονοῦσαν ἔπι.

Εἰς ἄγαλμα τῆς αὐτῆς.

Μαίνη καὶ λίθος ἔσσα, κὴ οὐ καρδίης σέο θυμὸς
Ὄμματα κοιλήνας ἐς χόλον ἠὐτεόπισεν.
Εμπης σοὶ δὲ βάσις σε καθέξεται, ἀλλ' ἄρα θυμῷ
Γηθήσῃς, τεκέων εἵνεκα μαινομένη.

Ω, τίς ὁ τεχνίτης τόδε γ' ἔπλασεν, ἢ τίς ὁ Γλύκωπης
Ος λίθον εἰς μορφὴν ἤγαγε θ' ὑτεχνίης;

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ μακεδόνος εἰς ὃ αὐτό.

Μηδείης τύπος ἐστὶ· ἴδοι δ' ὡς ὃ μὲν εἰς χόλον ἁρπᾷ
Ομμα, ὃ δ' εἰς παίδων ἔκλασε συμπαθίων.

Εἰς ὃ αὐτό.

Οἶκτον ὁμοῦ καὶ λύσσαν ἐτίτυμον ἔνθεος ἀνὴρ
Μαρμάρῳ ἐγκατέμιξε, βιαζομένην δ' ὑπὸ τέχνης
Λαϊνέῳ μήδεσιν ὅλης ἔμμησεν ἀϊνής.

ΑΡΑΒΙΟΥ φολασιχθεὶς εἰς ἀπαλαιστὴν καὶ ἱππομιθρίαν.

Ἐνδυνα γάμων ἔρριψας, ἢ ἀμβολίῃ ταχυτῆτος,
Τὸν γέρας χειρὶ χρύσεον ἱππόμιθρες.
Ἀμφω μῆλον ἄϋσεν· ἐπεὶ καὶ παρθένον ὁρμῆς
Εἶρπε, καὶ ζυγίης σύμβολον ὦ παφίης.

Εἰς ἄγαλμα Ἀριάδνης.

Οὐ βροτὸς ὁ Γλύκωπας, οἵαν δέσε βάκχος ἐρασθείς
Εἶδεν, ὑπὸρ πέπλας ἕλκεσε κεκλιμένην.

Εἰς ὃ αὐτό.

Ξεῖνοι, λαϊνέας μὴ θαύσετε τάσδ' Ἀριάδνας,
Μή καὶ ἀϋπνωθῶσιν θηρσὶ δι' ὀλοφύρν.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ Εἰς ἀνδρομέδαν.

Αἰθιόπων ἀ βῶλος· ὁ δὲ πλεκτὸς τὰ πέδιλα,
Περσεύς· ἀ δὲ λίθος τὸ σθένος, ἀνδρομέδα.
Ἀ τομά, χερσὶν ἔργον λιθοδερκέος· ἆθλον Ἔρωτος,
Κῆτος· καὶ σιόπα, ἀ λάθος ὐτεχνίη.
Χἀ μὲν ἀπὸ σκοπέλοιο χαλᾷ πόδας ἠδὲ δι' ἀρκᾶς,
Νωθρόν· ὁ δὲ μναστὴρ νυμφοκομεῖ τὸ γέρας.

ΑΡΑΒΙΟΥ φολασιχθεὶς εἰς τὸν αὐτόν.

Κῆφος ἀνδρομέδαν ἢ ζωγράφος αἴθετο πέτρας·
Καὶ γὰρ ἀπ' ὀφθαλμῶν ἡ κρίσις ἀμφίβολος.
Κῆτος δὲ σιλφάδεσσιν ὅτι γναμπτῇσι χαράσσῃ,
Ἢ ἀπὸ νηπύτου γείτονος ἐξανύδυ.

Ἔγνων ταῦτα. Σοφός τις ἀνὴρ κάμε· δεινὸς ἀληθῶς
Τεύξατο καὶ βλεφαρίων καὶ παραπίδων ἀπάτην.

Τοῦ αὐτοῦ Εἰς εἰκόνα ἑλένης.

Ἀργείης ἑλένης ἐρόεις τύπος, ἥν ποτε βούτης
Ἥρπασε, τὸν ξένιον ζῆνα παρωσάμενος.

ΠΩΜΙΑΝΟΥ Εἰς στήλην πολυξένης.

Ἁ δὲ πολυκλείτοιο πολυξένα, οὐδέ τις ἄλλα
Χεὶρ ἔθιγεν τούτου δαιμονίου πίνακος.
Ἡρᾶς ἔργον, ἀδελφόν. ἰδ' ὡς πέπλοιο ῥαγέντος
Τὰν αἰδῶ γυμνὰν σώφρονι κρύπτε πέπλῳ.
Λίσσεται ἁ τλάμων ψυχᾶς ὕπερ· ἐν βλεφαρίοις δὲ
Παρθενικᾶς ὁ φρυγῶν κεῖται ὅλος πόλεμος.

Ἀδέσποτον Εἰς εἰκόνα διδοῦς.

Ἀρχέτυπον διδοῦς ἐρικυδέος ὦ ξένε λεύσσεις,
Εἰκόνα, θεσπεσίῳ κάλλεϊ λαμπομένην.
Τοίη καὶ γενόμην, ἀλλ' οὐ νόον οἷα ἀκούεις,
Αἰσχρὸν ἐπ' εὐφήμοις δόξαν ἐνεγκαμένη.
Οὐδὲ γὰρ αἰνείαν πότ' ἐσέδρακον, οὐδὲ χρόνοισι
Τροίης πορθομένης ἤλυθον ἐς λιβύην·
Ἀλλὰ βίας φεύγουσα ἰαρβάων ὑμεναίων,
Πῆξα κατὰ κραδίης φάσγανον ἀμφίτομον.
Πιερίδες, τί μοι ἁγνὸν ἐφωπλίσασθε μερωνᾶ;
Τοῖα καθ' ἡμετέρης ψεύσατο σωφροσύνης.

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑ ΗΧΟΥΣ,

κετὰ τὰ

ΓΑΥΡΑΔΑ, ὡς παρὰ τοῦ πανός.

Ἀχὼ φίλα μοι συγκαταίνεσόν τι. β τί;
Ἔρως κορίσκας, ἁ δέ μ' οὐ φιλεῖ. β φιλεῖ.
Πρᾶξαι δ' ὁ καιρὸς καιρὸν οὐ φέρει. β φέρει.
Τὺ τοίνυν αὐτᾷ λέξον ὡς ἐρῶ. β ἐρῶ.
Καὶ πίστιν αὐτᾷ κερμὸν τὸ δός. β τὸ δός.
Ἀχώ, τί λοιπὸν ἢ πόθου τυχεῖν; β τυχεῖν.

ΣΑΤΥΡΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Ποιμενίαν ἄγλωσσον ἀν' ὀργάδα μέλπεται ἀχὼ
Αντίθρουν πτανοῖς ὑστερόφωνον ὄπα.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ, οἱ δὲ, ΑΡΧΙΟΥ, εἰς τὸ αὐτό.

Ηχὼ πετρήεσσαν ὁρᾷς φίλε, πᾶν ὃς ἑταίρην,
Αντίτυπον φθογγὴν ἔμπαλιν ᾀσομένην,
Παντοίων στομ^τχ λάλον εἰκόνα, ποιμέσιν ἡδὺ
Παίγνιον. ὅσσα λέγεις, ταῦτα κλύων, ἄπιθι.

ΕΥΟΔΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Ηχὼ μιμολόγον, φωνῆς τρύγα, ῥήματος οὐρήν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αρκᾶ δικὰ θεός εἰμι, πᾶδα προθύροις δὲ λυαίου
Ναίω, φθεγγόμενον μῦθον ἀμειβομένα.
Οὐκ ἔτι γὰρ στυγέω βάκχευ φίλε τὸν θιασώτην
Τὸν τεόν. ἔρχεο πάν· ξυνὰ λέγωμεν ἔπη.

ΕΙΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΕΙΚΟΝΑ, κετ' ιατ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ μακεδόνος.

Εζευξ' ἑλλήσποντον ὁ βάρβαρος ἄφρονι τόλμᾳ,
Τοὺς δὲ τόσους καμάτους πάντας ἔλυσε χρόνος·
Αλλὰ δικαιαρχεία διηπείρωσε θάλασσαν,
Καὶ βυθὸν εἰς χέρσου σχῆμα μετεπλάσατο.
Λᾶα βαθυστήριγγα κατερρίζωσε πέλωρον,
Χερσὶ γιγαντείαις δ' ἔστασε νέρθεν ὕδωρ.
Ην δ' αἰεὶ πλώειν. διοδευομένη δ' ἐπὶ ναύταις
Αστατος, εἰς πεζοὺς ὡμολόγησε μένειν.

Εἰς σκύλλαν χαλκῆν.

Εἰ μὴ χαλκὸς ἔλαμπεν, ἐμήνυε δ' ἔργον ἄνακτος
Εμμεναι ἡφαίστου δαιδαλέοιο τέχνης,
Αὐτὴν ἀν' τῖς σκύλλαν οἴσατο τηλόθε λεύσσων
Εστάμεν, ἐκ πόντου γαῖαν ἀμειψαμένην.
Τόσσον ἐπισσείει, τόσσον κότον ἀντία φαίνει,
Οἷον ἀπὸ πελάγεις συγκλονέουσα νέας.

Εἰς τὸν κᾱλυδώνιον κάπρον.

Χάλκεος, ἀλλ' ἄθρησον, καὶ τὰ ἑξῆς, ζήτει ἐν τῷ ἔμπροσθεν ζ̄ κεφαλαίῳ, τῷ εἰς ἀγάλματα ζώων.

ΕΙΣ ΘΕΩΝ ΚΑΙ ΘΕΑΙΝΩΝ ἀγάλματα, κεζ ιβζ

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάρχων εἰς τὴν ἐν ἀθήναις ἔνοπλον ἀθηνᾶν.

Τίπτε τριτοθήλεια κορύσσεαι ἄστεϊ μέσσῳ;
Εἶξε ποσειδάων, φείδεο κεκροπίης.

Εἰς ἄγαλμα ἡφαίστου, ἀθηνᾶς, καὶ ἐρεχθέως.

Η τέχνη σϋνάγειρεν ἃ μὴ φύσις, εἶπεν ὁ πλάστης,
Μῆτερ νόσφι τόκων, νυμφίε νόσφι γάμων.

Εἰς στήλην ἄρεος κεκοσμημένην ἐν θρᾴκῃ.

Εἰσόκε θούριος οὗτος ἐπὶ χθονὶ κέκλιται ἄρης,
Οὔποτε θρηϊκίης ἐπιβήσεται ἔθνεα γότθων.

Εἰς ἄγαλμα ἄρεος καὶ ἀφροδίτης.

Αρεᾱ καὶ παφίην ὁ ζωγράφος ἐς μέσον οἴκου
Αμφιπεριπλέγδην γέγραφεν ἀμφοτέρους·
Εκ θυρίδος δὲ μολὼν φαέθων, πολυπάμφαος αἴγλη,
Εστη ἀμηχανόων ἀμφοτέρους σκοπέων.
Ηέλιος βαρύμηνις ἕως τίνος; οὐδ' ἐπὶ κηροῦ
Ηθελεν ἀψύχου τὸν χόλον ἐξελάσαι.

ΔΙΟΤΙΜΟΥ εἰς ἄγαλμα ἀρτέμιδος.

Ως πρέπει ἄρτεμίς εἰμ'. εἰ δ' ἄρτεμιν αὐτὸς ὁ χαλ
Μανύει ζηνὸς κοὐχ ἑτέρου θύγατρα, (κεὺς
Τεκμαίρου τὸ θράσος τᾶς παρθένου. ἦ ῥά κεν εἴποις,
Πᾶσα χθὼν ὀλίγον τᾷδε κυναγέσιον.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς ἄγαλμα ἀπόλλωνος.

Βούπαις ὡ' πόλλων τόδε χάλκεον ἔργον ὀνᾱτᾶ,
Αγλαΐης λητοῖ καὶ διὶ μαρτυρίη.

Οὔθ' ὅτι τῆς δε μάτην ζεὺς ἤρατο, χὤτι κατ' αἶνον,
Ομματα καὶ κεφαλὴν ἀγλαὸς ὁ κρονίδης.
Οὐδ' ἥρῃ νεμεσητὸν ἐχεύατο χαλκὸν ὀνᾶτας,
Ον μετ' εἰλειθυῖης τοῖον ἀπεπλάσατο.

Εἰς ἄγαλμα ἀφροδίτης τῆς ἐν κνίδῳ.

Τίς λίθον ἐψύχωσε; τίς ἐν χθονὶ κύπριν ἐσεῖδεν;
Ιμερον ἐν πέτρῃ τίς τόσον εἰργάσατο;
Πραξιτέλους χειρῶν ὅδε που πόνος. ἢ τάχ' ὄλυμπος
Χηρεύει, παφίης εἰς κνίδον ἐρχομένης.

ΓΛΑΤΩΝΟΣ Εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ παφίη κυθέρεια δι' οἴδματος ἐς κνίδον ἦλθε,
Βουλομένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ἰδίην.
Πάντη δ' ἀθρήσασα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
Φθέγξατο, ποῦ γυμνὴν εἶδέ με πραξιτέλης;
Πραξιτέλης οὐκ εἶδεν ἃ μὴ θέμις, ἀλλ' ὁ σίδηρος
Εξεσ' ἄρης οἵαν ἤθελε τὴν παφίην.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Οὔτέ σε πραξιτέλης τεχνάσατο, οὔθ' ὁ σίδαρος,
Αλλ' οὕτως ἔστης ὥς ποτε κρινομένη.

Αδηλον, εἰς τὸ αὐτό.

Ακύπρις τὰν κύπριν ἐνὶ κνίδῳ εἶπεν ἰδοῦσα,
Φεῦ, φεῦ, ποῦ γυμνὴν εἶδέ με πραξιτέλης;

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ Εἰς τὸ αὐτό.

Τὴν παφίην γυμνὴν οὐδεὶς ἴδεν· Εἰ δέ τις εἶδεν,
Οὗτος ὁ τὴν γυμνὴν στησάμενος παφίην.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τεῆς περικαλλὲς ἄγαλμα,
Κύπρι, τεῆς μορφῆς φέρτερον οὐδὲν ἔχων.

ΕΥΗΝΟΥ Εἰς τὸ αὐτό.

Πᾶλλας καὶ κρονίδαο συνευνέτις εἶπον ἰδοῦσαι
Τὴν κνιδίην, ἀδίκως τὸν φρύγα μεμφόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ αὐλεῖν.

Γ ρᾶθε μοὶ ἰδαίοισιν ὃν οὔρεσιν αὐτὸς ὁ βούτας
Δ έρξατο τοῦ καλλὰς ὡς ἔτ' ἀπενθέα μοῦναν·
Γ ρᾶξι τελὴς κηρίοις δὲ πνοιὴν ἔθηκεν,
Μ άρτυρα τᾶς τέχνης ψῆφον ἔχων παίδος.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ σιδωνίου Εἰς τὸ αὐλεῖν.

Φ άσις, τοῦ μοῦνον ὑμᾶς αἰὰ κρανααὶ κηρὸν ἀμφὶ δόνακι,
Α δέ που ὡς φλέξῃ καὶ θεὸς ὕσσα λίθον.
Τ ὸν σὺ δ' ἐνὶ θεσπεσίαις γλυκὺν ἵμερον, ὄχ' ὅτι πέπτον,
Α λ' ὅτι κὴν ψυχρῷ πῦρ ἀδάμαντι βάλῃς.
Τ οίοις ὡς ἀξιτελὴς καὶ μὲ δαίμονας, ἀλλ' ὃν ὅτ' ἀλλᾶς
Γ ᾶς, ἵνα μὴ διαταῖς πρῶτα θέοιτο πυρί.

Εἰς τὸ αὐλεῖν.

Γ υμνῶ εἶδε παῖς με, καὶ ἀλγίσης, καὶ ἀδῶνις·
Τ οῖς τρεῖς οἶδα μόνοις· ὡς ἀξιτελὴς ἦ, πόθεν;

Εἰς τὸ αὐλεῖν, καὶ εἰς τὴν ἐν ἀθήναις
ἀθηναῖαν.

Α φεσχόμοις παφίης ζάθεον ὡς εἰδέρκεο κάλλος,
Κ αὶ λέξῃς, αἰνεῖ τὸν φρύγα τᾶς χρίσεως·
Α τθίδα δερκόμενος πάλι παλλάδα, τοῦτο βοήσῃς,
Ω ς βούτης ὁ παῖς τὴν δὲ προέδωκεν.

ΕΡΜΟΔΩΡΟΥ Εἰς τὸ αὐλεῖν.

Τ αὶ κηρίδαι κυθηρέαν ἰδὼν ξένε, τοῦτό κεν εἴποις
Α ὐτὰ καὶ θνατῶν ἔσχε καὶ ἀθανάτων·
Τ αὶ δ' ἐνὶ κεκροπίδαις δορυθαρσέα παλλάδα λοῦσ-
Α υδάσας, ὄντως βουκόλος ἰὼ ὁ παῖς. (σαν,

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Εἰς τὴν αὐτὴν ἀφροδίτην
ὡπλισμένην.

Α ρεῖος ἔντεα ταῦτα τίνος χάριν ὦ κυθέρεια
Ε νδέδυσαι, κενεὸν τοῦτο φέρουσα βάρος;
Α ὐτὸν ἔρωτ' ἐγύμνωσ' ἀφόπλισας· εἰ δὲ λέλησαι
Κ αὶ θεός, ἀνθρώποις ὅπλα μάτην ἐπάγῃς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ αἰτωλοῦ Εἰς ὃ αὐτό.

Αὐτάν που τὰν κώρᾱν ἀπεκριβώσατο πάλλας,
Τᾶς ὅπ' ἀλεξάνδρου λαθομήα χρίσιος.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου, Εἰς τὸν αὐτὸν ἀπαρτὴ ἔνοπλον ἀφροδίτην.

Αἰεὶ μὰν κυθέρηα φέρην δεδάηκε φαρέτρην,
Τόξα τε καὶ δολιχῆς ἔργον ἐκηβολίης·
Αἰδομάν δ' ἄρα θωμὰ μάνετο πολέμοιο λυκοῦργον,
Φίλτρα φέρη ἀπαρτὴ τεύχεσιν ἀγχεμάχοις.
Υμεῖς δ' ὦ θαλάμοισι λακωνίδες, ὅπλα κυθήρης
Ἄζομαι, παῖδας πίκλετε θαρσαλέους.

Ἀδέσποτον Εἰς τὸν αὐτόν.

Γᾶλλας τὰν κυθέρηαν ἔνοπλον ἔφην ἰδοῦσα,
Κύπρι, θέλῃς οὕτως ἐς κρίσιν ἐρχόμεθα;
Ἦ δ' ἀπαλὸν γελάσασα, τί μοι σάκος αὐτὸν ἄειρεν;
Εἰ γυμνὴ νικῶ, πῶς ὅταν ὅπλα λάβω;

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ λίθος ὡς παφίην θαρσήξαν· ἢ θᾶττα μᾶλλον
Εἶδε λίθον παφίη, καὶ ὤμοσεν ἤθελον εἶ.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ κύπρις ἀπάρτας οὐκ ἄεσιν οἷά τ' ἐν ἄλλοις
Ἰδρυται, μαλακὰς ἔσσα μάλα σολίδας·
Ἀλλὰ κρατὸς μὰν ἔχει κόρυν αὐτὴ καὶ λύπρας,
Ἀντὶ δὲ χρυσείων ἀκρεμόνων κάμακα.
Οὐ γὰρ χερὶ τευχέων ἔλκει δίκα τὰν θεὸν εἶναι
Θρᾴκης ἐνυαλίου, καὶ λακεδαιμονίαν.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Κύπρι φιλομμειδής, θαλαμηπόλε, τίς σε μαγίζει
Δαίμονα ταῖς πολέμων ἐξεφάνωσεν ὅπλοις;
Σοὶ παγαὶ φίλος ἔσσ', καὶ ὁ χρυσοκόμης ὑμέναιος,
Καὶ λιγυρὰν αὐλὰν ἡδυμολῆς χάριτες·
Ἐς τί δὲ ταῦτ' ἐνέδυς ἀνδροκλόνα; μή, φράσον ἄρτι·
Συλήσας' αὐχεῖς; κύπρις ὅσον δύναται.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ σιδωνίου εἰς τὴν αὐτὴν ἀνερχομένην ἀπὸ θαλάττης.

Τὰν ἀναδυομένην ἀπὸ ματέρος ἄρτι θαλάττας
Κύπριν, ἀπελλείου μόχθον ὅρα γραφίδος,
Ὡς χερὶ συμμάρψασα διάβροχον ὕδατι χαίτᾳ,
Ἐκθλίβει νοτερῶν ἀφρὸν ἀπὸ πλοκάμων.
Αὐταὶ νῦν ἐρέουσιν ἀθηναίη τε καὶ ἥρη,
Οὐκ ἔτι σοι μορφᾶς εἰς ἔριν ἐρχόμεθα.

ΑΡΧΙΟΥ εἰς τὴν αὐτήν.

Αὐτὰν ἐκ πόντοιο τιθηνητῆρος ἀπελλῆς
Τὰν κύπριν γυμνὰν εἶδε λοχευομένην·
Καὶ τοίαν ἐτύπωσε διάβροχον ὕδατος ἀφρῷ,
Θλίβουσαν θαλεραῖς χερσὶν ἔτι πλόκαμον.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ εἰς τὴν αὐτήν.

Κύπρις, ὅτε σταλάουσα κόμας ἁλιμυρέος ἀφρόν,
Γυμνὴ πορφυρέου κύματος ἐξανέδυ.
Οὕτω που κατὰ λευκὰ παρήϊα χερσὶν ἑλοῦσα
Βόστρυχον, αἰγαίην ἐξεπίεζεν ἅλα,
Στέρνα μόνον φαίνουσα, τὰ καὶ θέμις. εἰ δὲ τοιήδε
Κείνη, συγχείσθω θυμὸς ἐνυδρίου.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάρχων εἰς τὴν αὐτήν.

Ἄρτι θαλασσαίης παφίη προὔκυψε λοχείης,
Μαῖαν ἀπελλαίην εὑραμένη παλάμην.
Ἀλλὰ τάχος γραφίδων ἀποχάζεο, μή σε διήνῃ
Ἀφρὸς ἀποστάζων θλιβομένων πλοκάμων.
Εἰ τοίη ποτὲ κύπρις ἐγυμνώθη διὰ μῆλον,
Τὴν τροίην ἀδίκως πάλλας ἐληΐσατο.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ ταραντίνου εἰς τὴν αὐτήν.

Τὰν ἐκφυγοῦσαν ματρὸς ἐκ κόλπων ἔτι,
Ἀφρῷ τε μορμύρουσαν εὐλεχῆ κύπριν,
Εἰδὼς ἀπελλῆς κάλλος ἱμερώτατον,
Οὐ γραπτὸν ἀλλ' ἔμψυχον ἐξεμάξατο.
Εὖ μὲν γὰρ ἄκραις χερσὶν ἐκθλίβει κόμαν,

Εὖ δ' ὀμμάτων γαλήνιος ἀκλάμπει πόθος,
Καὶ μαζὸς ἀκμῆς ἄλγεσι κυδωνιᾶς.
Ἀὐτὰρ δ' ἀθανὰ καὶ δίος σὺν θυέτῃς
Φάσιοιν, ὦ ζεῦ λιπόμεθα τῇ κρίσει.

Εἰς ἄγαλμα δρυόσου πλησίον ἀθλιῶν
ἐτῶς.

Ἔ Ἐπέτι σοι ξυνὸν καὶ πάλαι δίκτῃ γὲ ἄκοντες
Καὶ πόλεμοι, τῶδά σοὶ δ' ὕαδον εἰλαπίναι.
Β Μὴ τρέπετ' ὦ ξεῖνε θεῶν πέρι δῖα μετάλλα,
Ἰαθι δ' ὅσσοις εἴκελος δαίμονι τῆδε πέλω.
Καὶ γὲ ἐμοὶ πολέμων φίλιον κλέος. οἶδεν ἅπας μοι
Ἠῶος δ' μηδεὶς ἰνδὸς ἀπ' ὠκεανοῦ·
Καὶ μεσόπων ὃ φυλὼ ἐγεγήρασμεν· ἡ μὲν, ἐλαίη,
Ἀὐτὰρ ἐγὼ γλυκερῇς βότρυσιν ἡμερίδος.
Καὶ μιν οὐδ' ἐπ' ἐμοὶ μήτηρ ὠδίνας ὑπέτλη,
Λῦσα δ' ἐγὼ μηδὲν πάτερον· ἡ δὲ, κάρη.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ σιδωνίου Εἰς ἕτερον
ἄγαλμα τοῦ αὐτοῦ.

Ἀὐσονίῳ πείσωνι σὺν ἀσπίδι δρυόεντος
Ἰδρυμαι, μεγάλων φευγέος ἐπ' δυτυχίῃ.
Ἄξιον ὦ δρύος ἑστέβης δόμον· ἔρρεπεν ἀμφὼ,
Καὶ μέγαρον βάκχῳ, καὶ βρόμιος μεγάρῳ.

Εἰς ἄγαλμα δρυόσου καὶ ἡρακλέους.

Ἀμφότεροι θήβηθε, καὶ ἀμφότεροι πολεμιζαὶ,
Κἠκ ζωὸς. θύρσῳ δρυός· ὁ δὲ, ῥοπάλῳ.
Ἀμφοῖν δὲ φῆλαι σὺν τέρμονες, εἴκελα δ' ὅπλα.
Νεβρὸς, λέοντῃ· κύμβαλα δὲ, πλαταγὴ.
Ἠρὴ δ' ἀμφοτέροις χαλεπὴ θεός· οἱ δ' ἀπὸ γάμης
Ἤλθον ἐς ἀθανάτους, σὺν πυρὸς ἀμφότεροι.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΟΥΣ εἰς ἄγαλμα ἑρμοῦ.

Ἑρμῆς ὠκὺς ἐγὼ κἀκλήσχομαι· ἀλλὰ παλαίστρῃ
Μὴ χολοβὸν χρῶτ' ἴσατε, μηδ' ἄποδα.
Ἦ πῶς ὠκὺς ἐγὼ, πῶς δ' ὄρθια χέρνομαι σώ,
Ἐς βάσιν ἀμφοτέρων ὀρφανὸς ἰσάμενος;

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἑρμείῃ ξυλίνῳ τὶς ἐπηύχετο, καὶ ξύλον ἦεν·
Εἶτά μιν ἀείρας, χαμάδις βάλε. τοῦ δ' ἄπο χρυσὸς
Ἐρρέυσεν καταγέντος. ὕβρις πόρε πολλάκι κέρδος.

ΝΙΚΙΟΥ Εἰς ἕτερον τοῦ αὐτοῦ.

Εἰνοσίφυλλον ὄρος κυλλήνιον αἰπὺ λελογχώς,
Τῇ δ' ἕστηκ' ἐρατοῦ γυμνασίου μεδέων
Ἑρμῆς· ᾧ ἔπι παῖδες ἀμέρατον, ἠδ' ὑάκινθον.
Πολλάκι, καὶ θαλεροὺς θῆκαν ἴων στεφάνους.

Εἰς ἕτερον τοῦ αὐτοῦ.

Φρουρὸς ἐπὶ σμήνεσσι περιστράτου εἵνεκα μίμνω
Ἐνθάδε, μαινάδιαν κλιτὺν ἀποπρολιπὼν,
Κλῶπα μελισσάων δεδοκημένος. ἀλλ' ἀλέασθε
Χεῖρα, καὶ ἀγροτέρου κοῦφον ὄρεγμα ποδός.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Εἰς ἕτερον τοῦ αὐτοῦ.

Ταῦ αἰγῶν ὁ νομεὺς μόριχος τὸν ἐπίσκοπον ἑρμᾶν
Ἔστασ' αἰπολίων εὐδόκιμον φύλακα.
Ἀλλά μοι αἵ τ' ἀν' ὄρη χλωρᾶς κεκορεσμέναι ὕλας,
Τοῦγ' ἁρπακτῆρος μήτι μέλεσθε λύκου.

ΝΙΚΑΙΝΕΤΟΥ Εἰς ἕτερον τοῦ αὐτοῦ.

Αὐτόθεν ὀστράκινόν με καὶ ἐν ποσὶ γήϊνον ἑρμῆν
Ἔπλασεν ἁψῖδος κύκλος ἑλισσόμενος·
Πηλὸς ἐφυράσθην· οὐ ψεύσομαι. ἀλλ' ἐφίλησα,
Ὦ ξένε, ὀστρακέων δύσμορον ἐργασίην.

Ἀδέσποτον Εἰς ἕτερον τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ λῷστε, μὴ νόμιζε τῶν πολλῶν ἕνα
Ἑρμᾶν θεωρεῖν· εἰμὶ γὰρ τέχνα σκόπα.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ Εἰς ἕτερον τοῦ αὐτοῦ
ἐν κήπῳ.

[α]Κράμβης ἅψωμαι κυλλήνιε; [β]μὴ, παροδῖτα.
[α]Τίς φθόνος ἐκ λαχάνων; [β]οὐ φθόνος, ἀλλὰ νόμος
Ἀλλοτρίων ἀπέχειν κλοπίμους χέρας. [α]ὢ παροδόξου,
Μὴ κλέπτειν ἑρμῆς καινὸν ἔθηκε νόμον.

Εἰς ἑρμᾶ φερόδιτον ἐν λιθρῷ ἱσάμενον.

Ἀνδράσιν ἑρμῆς εἰμί, γυναιξὶ δὲ κύπρις ὁρῶμαι·
Ἀμφοτέρων ὃ φέρω σύμβολά μοι τεχέων.

Τοιὼ ἔχειν οὐκ ἀλόγως με τὸν ἑρμαφρόδιτον ἔθεντο
Ἀνδρογύνοις λουτροῖς, παῖδα τὸν ἀμφίβολον.

Εἰς ἄγαλμα ἔρωτος.

Χάλκειον τίς ἔρωτα μετήγαγε πυρὸς εἰς πῦρ,
Τήνανον ἁρμόζων τῇ κηλάσῃ κέλαδον.

ΣΑΤΥΡΟΥ Εἰς ἄγαλμα τοῦ αὐτοῦ δεδεμένου.

Τὸν φλεγέοντα τίς ὧδε, τίς ἐν δεσμοῖσι θοὸν πῦρ
Ὤχμασεν; αἰδομένης ἥψατο τίς Φαέτης;
Καὶ ταῖς ὠκυβόλοις πτερυγέας ἐσφήκωσε
Χάρας, ἵνα σιγαρῷ κίονι δησάμενος;
Ψυχρὰ τάδ' ἀνθρώποις πράγματα. μήποτ' ἐκεῖνος
Οὗτος ὁ δεσμώτης αὐτὸς ἔδησε φρένας;

ΑΛΚΑΙΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς σε τὸν ἄχθος ἁπάντων ἠγρυπνίων ὧδε πεδήσας
Θήκατο; τίς πλέγδην σὰς ἐνέδησε χέρας;
Καὶ πτεράων ὤμοιν τεκμήνατο; ποῦ δὲ τόξα,
Νήπιε, ποῦ πικρὰ πυρφόρος ἰοδόκη;
Ἦ ῥά νύ τοι ἐπόησε λιθοξόος, ὅς σε τὸν οἴστρῳ
Κυμήναντα θεούς, τῆδ' ἐνέδησε πάγῃ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς διανὰς παλάμας ποδὸς κίονα δῆσεν ἀφύκτοις
Ἁλύσι; τίς πυρὶ πῦρ καὶ δόλον εἶλε δόλῳ;
Νήπιε, μὴ δὴ δάκρυ χέῃ γλυκερῷ ποτὶ κόλπου
Βάλλε· σὺ γὰρ τέρπῃ δάκρυσιν ἠϊθέων.

ΜΑΙΚΙΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Κλαῖε δυσηκόως σφιγχθεὶς χέρας ἄκριτε δαῖμον,
Κλαῖε μάλα, στάζων ψυχοτακῆ δάκρυα,
Σωφροσυνᾶς ὑβριστά, φρενοκλόπε, λησταὶ λογισμοῦ,
Γνώμων ψυχᾶς πῦρ, τεκνόμανὲς ἄστοργον ἔρως.

Θνατοῖς μὲν λύσις ἐστὶ γόων ὁ σὸς ἄκριτε δεσμός·
Ὠσφιγχθεὶς, κωφοῖς πέμπε λιτὰς ἀνέμοις.
Ον δὲ βροτοῖς ἀφύλακτος ἐνέφλεγες ἐν φρεσὶ πυρ
Αθρεῖ νῦν ὑπὸ σῶν σβεννύμενον δακρύων. (σὸν,

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ κλαῖε καὶ στέναζε, συσφίγγων χεροῖν
Τένοντας· ὦ πίβουλε, τοῖά τοι πρέπει.
Οὐκ ἔσθ' ὁ λύσων· μὴ 'λεείν' ὑπόβλεπε·
Αὐτὸς γὰρ ἄλλων, ἐκ μὲν ὀμμάτων, δάκρυ
Εθλιψας, ἐν δὲ πικρὰ καρδίᾳ βέλη
Γήξας, ἀφύκτων ἰὸν ἔσταξας πόθων
Ερως· τὰ θνητῶν δ' ἔστι σοι γέλως ἄχη.
Πέπονθας οἷ' ἔρεξας. ἐσθλὸν ἡ δίκη.

ΜΟΣΧΟΥ Εἰς ἔρωτα ἀροτριῶντα.

Λαμπάδα θεὶς καὶ τόξα, βοηλάτιν εἵλετο ῥάβδον
Οὖλος ἔρως, πήρην δ' εἶχε κατωμαδίην·
Καὶ ζεύξας ταλαεργὸν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα ταύρων,
Εσπειρεν δηοῦς αὔλακα πυροφόρον·
Εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ διΐ, πρῆσον ἀρούρας,
Μή σε τὸν εὐρώπης βοῦν ὑπ' ἄροτρα βάλω.

ΜΑΡΙΑΝΟΥ σχολαστικοῦ Εἰς ἔρωτα ἐστεφανωμένον.

Ποῦ σοι τόξον ἐκεῖνο παλίντονον, οἵ τ' ἀπὸ σειο
Γηγνύμενοι μεσάτην ἐς κραδίην δόνακες;
Γοῦ πτερά; ποῦ λαμπὰς πολυώδυνος; ἐς τί γ' ἔτρισσα
Στέμματα χερσὶν ἔχεις, κρατὶ δ' ἔπ' ἄλλο φέρεις;
Οὐκ ἀπὸ πανδήμου ξένε κύπριδος, οὐκ ἀπὸ γαίης
Εἰμί, καὶ ὑλαίης ἔκγονος εὐφροσύνης.
Αλλ' ἐγὼ ἐς καθαρὴν μερόπων φρένα πυρσὸν ἀνάπτω
Εὐμαθίης, ψυχὴν δ' οὐρανὸν εἰσανάγω.
Εκ δ' ἀρετῶν στεφάνους πισύρων πλέκω· ὧν ἀφ' ἑκάστης
Τούσδε φέρων, πρώτῳ τῷ σοφίης στέφομαι.

Ἄδηλον.

Μή με τὸν ἐκ λιβάνοιο λέγε ξένε, τὸν φιλοκώμων
Τερπόμενον νυχίοις ἠϊθέων ὀάροις.
Βαιὸς ἐγὼ νύμφης ἀπὸ γείτονος ἀγροιώτης,
Μοιῶν ἐποτρυνῶν ἔργα φυτοσκαφίης.
Ἔνθεν ἀπ' εὐκάρπου με φίλης ἔστεψεν ἁλωῆς
Τέσσαρες ὡράων ἐκ πισύρων στέφανοι.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου εἰς τὸν πραξιτέλους ἔρωτα.

Κλίνας αὐχένα γαῦρον ὑφ' ἡμετέροισι πεδίλοις
Χερσί με λῃδίαις ἔπλασε πραξιτέλης.
Αὐτὸν γὰρ τὸν ἔρωτα τὸν ἔνδοθι κευθόμενόν με
Χαλκώσας, φρυνῇ δῶκε γέρας φιλίης.
Ἡ δέ μιν αὖθις ἔρωτι προσήγαγε. καὶ γὰρ ἐρῶντας
Δῶρον ἔρωτι φέρειν αὐτὸν ἔρωτα θέμις.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Πραξιτέλης ὃν ἔπασχε διηκρίβωσεν ἔρωτα,
Ἐξ ἰδίης ἕλκων ἀρχέτυπον κραδίης·
Φρύνῃ μισθὸν ἐμεῖο διδοὺς ἐμέ. φίλτρα δὲ τίκτω,
Οὐκ ἔτι τοξεύων, ἀλλ' ἀτενιζόμενος.

ΤΥΛΛΙΟΥ ΓΕΜΙΝΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀντί μ' ἔρωτος ἔρωτα βροτῷ θεὸν ὤπασε φρύνῃ
Πραξιτέλης, μισθὸν καὶ θεὸν εὑρόμενος.
Ἡ δ' οὐκ ἠρνήθη τὸν τέκτονα· δεῖσε γὰρ οἱ φρὴν
Μὴ θεὸς ἀντὶ τέχνης σύμμαχα τόξα λάβῃ.
Ταρβεῖ δ' οὐκ ἔτι που τὴν κύπριδος, ἀλλὰ τὴν ἐκ σοῦ
Πραξίτελες, τέχνην μητέρ' ἐπισταμένη.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Θεσπιέες τὸν ἔρωτα μόνον θεὸν ἐκ κυθερείης
Ἄζοντ', οὐχ ἑτέρου γραπτὸν ἀπ' ἀρχετύπου,
Ἀλλ' ὃν πραξιτέλης ἔγνω θεόν. ὃν περὶ φρύνῃ
Δερκόμενος, σφετέρων λύτρον ἔδωκε πόθων.

ΠΑΛΛΑΔΑ Εἰς ἔρωτα γυμνόν.

Γυμνὸς ἔρως διὰ τοῦτο γηρᾷ καὶ μείλιχός ἐστιν·
Οὐ γὰρ ἔχει τόξον καὶ πυρόεντα βέλη.
Οὐδὲ μάτην παλάμαις κατέχει δελφῖνα καὶ ἄνθος·
Τῇ μὲν γὰρ γαῖαν, τῇ δὲ θάλατταν ἔχει.

ΓΑΒΡΙΗΛΙΟΥ ὑπάρχου Εἰς ἔρωτα καθεύδοντα ἐν πιπεροπάστῳ.

Οὐδὲ κατακνώσσων, οὐδ' ἄπνοος, οὐδ' ἐνὶ δαιτὶ,
Νόσφι πυρισπάρτου δήγματός ἐστιν ἔρως.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὗτος ὁ τὸν δαλὸν φυσῶν, ἵνα λύχνον ἀνάψῃς,
Δεῦρ' ἀπ' ἐμᾶς ψυχᾶς ἅψον· ὅλος φλέγομαι.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ Εἰς ἔρωτα ἐν ἄλσει κοιμώμενον· εὑρέθη δὲ ὑπὸ ὑδάτων.

Αλσος δ' ὡς ἱκόμεσθα βαθύσκιον, εὕρομεν ἔνδον
Πορφυρέοις μήλοισιν ἐοικότα παῖδα κυθήρης.
Οὐδ' ἔχεν ἰοδόκον φαρέτρην, οὐ καμπύλα τόξα·
Αλλὰ τὰ μὲν δένδρεσσιν ὑπ' εὐπετάλοισι κρέμαντο,
Αὐτὸς δ' ἐν καλύκεσσι ῥόδων πεπεδημένος ὕπνῳ,
Εὗδεν μειδιόων, ξουθαὶ δ' ἐφύπερθε μέλισσαι
Κηροχύτοις ἐντὸς λαγαροῖς ἐπὶ χείλεσι βαῖνον.

ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ Εἰς ἔρωτα κοιμώμενον.

Εὕδεις ἀγρύπνους ἐπάγων θνητοῖσι μερίμνας,
Εὕδεις ἀτηρὴς, ἆ, τέκος ἀφρογενοῦς,
Οὐ πεύκην πυρόεσσαν ἐπηρμένος, οὐδ' ἀφύλακτον
Εκ κέραος ψάλλων ἀντιτόνοιο βέλος.
Αλλοι θαρσείτωσαν· ἐγὼ δ' ἀγρώχε δέδοικα
Μή μοι καὶ κνώσσων πικρὸν ὄνειρον ἴδῃς.

ΑΛΦΕΙΟΥ. Εἰς τὸ αὐτό.

Αρπάσομαι πυρόεσσαν ἔρως χερὸς ἐκ σέο πεύκην,
Συλήσω δ' ὤμων ἀμφικρεμῆ φαρέτρην,
Εἴτ' ἐτύμως εὕδεις πυρὸς ἔγγονε, καὶ σέο φῶτες
Πρὸς βαιὸν τόξων εὐνομίην ἄγομεν.

Αλλὰ καὶ ὥς σε δέδοικα δολοπλόκε, μή τινα κεύθῃς
Εἰς ἐμὲ, κἠν ὕπνῳ πικρὸν ὄνειρον ἴδῃς.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ, οἱ δὲ, ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ,
Εἰς ἔρωτα.

Εἰ καί σοι πτέρυγες ταχιναὶ περὶ νῶτα τέτανται,
Καὶ σκυθικῶν τόξων ἀκροβολεῖς ἀκίδες,
Φεύξομ' ἔρως ὑπὸ γᾶν σε. τί γὰρ πλέον; οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
Σὰν ἔφυγεν ῥώμαν πανδαμάτωρ ἀΐδας.

ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ Εἰς ἀγάλματα ἐρώτων.

Σκυλοχαρεῖς ἴδ' ἔρωτας, ἴδ' ὡς βριαροῖσιν ἐπ' ὤμοις
Ὅπλα φέρουσι θεῶν νήπι' ἀγαλλόμενα,
Τύμπανα καὶ θύρσον βρομίου, ζηνὸς δὲ κεραυνὸν,
Ἀσπίδ' ἐνυαλίου καὶ κόρυν ἠΰκομον,
Φοίβου δ' εὔτοξον φαρέτρην, ἁλίου δὲ τρίαιναν,
Καὶ σθεναρῶν χειρῶν ἡρακλέους ῥόπαλον.
Τί πλέον ἀνθρώποισιν, ἔρως ὅτε καὶ πόλον εἷλε,
Τεύχεα δ' ἀθανάτων κύπρις ἐληΐσατο;

ΦΙΛΙΠΠΟΥ Εἰς τὸ αὐτό.

Συλήσαντες ὄλυμπον ἴδ' ὡς ὅπλοισιν ἔρωτες
Κοσμοῦντ' ἀθανάτων σκῦλα φρυασσόμενοι.
Φοίβου τόξα φέρουσι, διὸς δὲ κεραυνὸν, ἄρηος
Ὅπλον καὶ κυνέην, ἡρακλέους ῥόπαλον,
Εἰναλίου τε θεοῦ τριβελὲς δόρυ, θύρσα τε βάκχου,
Πτηνὰ πέδιλ' ἑρμοῦ, λαμπάδα ἀρτέμιδος.
Οὐκ ἄχθος θνητοῖς εἴκειν βελέεσσιν ἐρώτων,
Δαίμονες οἷς ὅπλων κόσμον ἔδωκαν ἔχειν.

ΓΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ Εἰς ἄγαλμα ἥρας.

Ὠ' ργεῖος πολύκλειτος, ὁ καὶ μόνος ὄμμασιν ἥρην
Ἀθρήσας, καὶ ὅσην εἶδε τυπωσάμενος,
Θνητοῖς κάλλος ἔδειξεν ὅσον θέμις· αἱ δ' ὑπὸ κόλποις
Ἀγνωστοι μορφαὶ ζηνὶ φυλασσόμεθα.

Εἰς ἄγαλμα ἥρας θηλαζούσης ἡρακλέα.

Αὐτὴν μητρυιὴν τεχνήσατο· τοὔνεκα μαζὸν
Εἰς νόθον ὁ πλάστης οὐ προσέθηκε γάλα.

Εἰς ἄγαλμα καλλιόπης.

Καλλιόπη μὲν ἐγώ, κύρῳ δ' ἐμὸν ὦπασα μαζόν,
Ὅς πρέφε θεῖον ὅμηρον, ὅθεν πίε νήδυμος ὀρφάς.

ΙΩΑΝΝΟΥ ποιητοῦ τοῦ βαρβουκάλλου εἰς εἰκόνα τῆς αὐτῆς.

Ἤθελε μὲν πολυμνίῃ ὁ ζωγράφος εἰκόνι γράψαι·
Ἀλλ' ἀπολιπομνίης, ἔγραφε καλλιόπην.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς εἰκόνα πολυμνίας.

Σοφὸν μὲν εἰκὼν ἥδε πολύμνιᾶ, καὶ σὺ δὲ μούσης·
Ἓν γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροις σῶμα, καὶ τύπος εἷς.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς εἰκόνα μουσῶν.

Τρίζυγες αἱ μοῦσαι τᾶδ' ἔσαν θρόα μία, λωτοί·
Ἁ δὲ φέρᾳ παλάμᾳς βάρβιτον· ἁ δὲ, χέλυς.
Ἁ μὲν ἀρίστοκλῆος, ἔχᾳ χέλυν· ἁ δ' ἀγαθάδα,
Βάρβιτον· ἁ καναχᾷ δ', ὑμνοπόλοις δόναξ.
Ἁ λύρα δ' ἁ μὲν, κραντῆρα τόνου πέλᾳ· ἁ δὲ, μαφδὸς
Χρώματος· ἁ δὲ, σοφᾶς εὑρέτις ἁρμονίας.

ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ σχολαστικοῦ εἰς τὸν ἀθλητῶν νέμεσιν.

Χιονέην με λίθον παλιναυξέος ἐκ θεμελίων
Λαοτύπος τμήξας πεζοτόμοις ἀκίσι
Μηδὸς ἐποντοπόρθυσεν, ὅπως ἀνδρείκελα τεύξῃ
Τῆς κατ' ἀθλητῶν σύμβολα καμμονίης.
Ὡς δὲ δαΐζομένοις μὴ ἀθλητὴν ἀντέκλυπε πέρσαις,
Καὶ νέες ὑγρὸν πόρσιν χύμασιν ἁμαλέοις,
Ἔξεσαν ἀδρήκταν ἀριστοδίνεες ἀθλητᾶν,
Δαμὸν ὑπερφιάλοις ἀντίπαλον μερόπων.
Ἀλλὰ λιταλαντεύω τὰς ἐλπίδας· εἰμὶ δὲ καὶ νεῶν
Νίκης ἐρεθιστὴς, ἀνοσιουργοῖς νέμεσις.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ εἰς τὸ αὐτό.

Μηδὸς ἐλπιθεῖσα θρασυμόρος λίθος εἰμὶ,
Ἀλλὰ θεὸν μορφοῦ κἠμὲ σὺν εἰς νέμεσιν.
Ἐνδικίης ἱδρυθεῖσα θεὰ, ῥαμνουσίου ὑπ' ὀφρύσι,
Νίκης καὶ σοφίης αὐτόθι μαρτύριον.

Εἰς σήλιον νεμέσεως.

Η νέμεσις ὠφελέῃ τὸν πήχεϊ τῷ τε χαλινῷ,
Μήτ' ἀμέδην τι ποιῆν, μήτ' ἀχάλινα λέγειν.

Εἰς ὃ αὐτό.

Η νέμεσις πῆχυν κατέχω. τίνος οὕνεκα; λέξῃς·
Πάσι τὸν ἀδάμαντα, μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ Εἰς ἄγαλμα πηγὸς συείζον.

Σιγάτω λάσιον δρυάδων λέπας, οἵ τ' ἀπὸ πέτρας
Κεσμοὶ, καὶ βληχὰ πουλυμιγὴς ζακάδων,
Αὐτὸς ἐπεὶ συείγλι μολὶς δεπὶ βὐκελάδῳ παῦε,
Υρηνίεις ζυκίαδι χείλεσι καλάμων.
Αἱ δὲ πέριξ θαλερῇσι χορὸν ποσὶν ἐρήσαντο
Υδριάδες νύμφαι, νύμφαι ἁμαδρυάδες.

ΑΡΑΒΙΟΥ ὁρλαστιχεῖς Εἰς ὃ αὐτό.

Η ῥάχα συείζοντος ἀναφέα πηγὸς ἀκούῃ·
Γυῖμα γὰρ ὁ πλάσης ἐξακέσατο τύπῳ.
Αλλ' ὀρέων φθίγουσαν ἀμήχανος ἄσατον ἠχώ,
Πηλίδος ἠρινὴν φθόγγον αἰωφελέα.

ΛΑΚΑΙΟΥ Εἰς ὃ αὐτό.

Εμπνε παῦ λάεσσιν ὀρφναῖα χείλεσι μοῦσαν,
Εμπνε, ποιμνίῳ τερπόμενος δόνακι,
Εὐκελάδῳ συείγλι χέων μέλος· ἐκ δὲ σιωπᾶσθαι
Κλάζε κατιθύνων ῥήματος ἁρμονίῃ.
Αμφὶ σοὶ ῥυθμοῖο κύτος κρότον ἔνδεον ἴσχοις
Ρηναίαθεν νύμφαις ταῖσδε μεθυδριάσιν.
Εἰς ἄγαλμα πάνος ἰσάμονον ὑπὸ ὁλκῷ
ὕδατος ἀμφιπεπτηρέοντος.
Γαῖά με τὸν δυσέρωτα καὶ ἐξ ὑδάτων φύγλη ἠχώ.

Εἰς ὃ αὐτό.

Τάδε κύκλοεσσιν ῥιφεὶς λάμνωνος ὀδίτα,
Αμπαυσον μογεσθὲν μαλθακὰ γύα μόθου·
Ηχέτω καὶ ζεφύροιο λιγαινομένη πίτυς αὔρᾳς
Θέλξῃ, τερπίγων εἰσαΐοντα μόθος.

Χ ὼ ποιμενὶ ἐν ὄρεσι μεσαμβρινὸν ἀ ἔχθει παγᾶς
Σ υείσδων, λασίας θάμνῳ ὑπὸ πλατάνου,
Κ αύμασι ὀπωρινοῖο φυγὼν κυνός. ἅλμα δ' ἀμείψας
Α ὔριον. ὦ τόδε σοι πρὶν λέγοντι πίθου.

ΑΝΥΤΗΣ Εἰς ὁ αὐτό.

Ξ ὺν, ὑπὸ τὰν πέτραν τετυλμένα τῇ ἀναπαυσον·
Α δύτοι ἐν χλωροῖς πνεῦμα θέρος πεταλοις.
Π ίδακά τ' ἐκ παγᾶς ψυχρὸν πίε. δὴ γὰρ ὁδίταις
Α μπαυμὶ ἐν θερμῷ καύματι τοῦτο φίλον.

Εἰς ὁ αὐτό.

Ε ξ αὐτοῦ διός ἐστιν ὁ φίλτατος ἔκχυτος ὕδωρ.
Μ αρτυρίῳ δὲ φέρε τὼ ἐπιδώνε φέλω.
Ε ρμείαν γὰρ ἄνακτα τέκεν νεφεληγερέτα Ζεύς·
Α ὐτάρ ὅγ' ἑρμείας πρῶτα τὸν αἰγιάτην.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Εἰς ἕτερον πρῶτα.

Μ ὴ σύγ' ἐπ' οἰονόμοιο θέρι πλέον ἰλύος ὧδε
Τ ὄπο χαραδραίης θερμὸν ὁδῖτα πίῃς·
Α λλὰ μολὼν μάλα τυίδον ὑπὲρ δαμαλίσσιον ἄκρην,
Κ ρουνέ γε πρὸς κεῖνα ποιμενίαν πίτυϊ
Ε ὑρήσεις κελαρύζον ἐϋκρήνου ἀπὸ πέτρης
Ν ᾶμα, βορηίης ψυχρότερον νιφάδος.

ΑΝΥΤΗΣ εἰς ἕτερον πρῶτα.

Τ ίπτε κατ' οἰόβατον παῖ ἀγέρτα δάσκιον ὕλαν
Η λυθος, ἀδυβόα τῷδε κρέκεις δόναχι;
Ὄ φελόν μοι ἑρπετὰ κατ' οὔρεα ταῦτα νέμοιντο
Π όρτιες, ἠὐκόμων δρεπτομένα καρύων.

ΕΡΥΚΙΟΥ εἰς ἕτερον πρῶτα.

Ε ὖσκοπα θηροβόλοι τε κυνηγέται, οἱ ποτὶ ταὐτὸν
Γ ᾶνος ὀρθοβάτεω νεισόμενοι σκοπιαὶ,
Ο ἵ τε λίνοις βαίνοντε πεποιθότες, οἵ τε σιδάρῳ,
Ο ἵ τε καὶ ἰξευτᾷ λαθροβόλῳ δόνακι.
Κ αί μέ τις ὑμείων ὀπιθωσάτω· οἶδά ποτ' ἄγρας
Κ ομψὸν, καὶ λόχαν, καὶ λίνα, καὶ καλάμους.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ Εἰς ἕτερον πρῶτα.

Τ ὸν τραγόποιν ἐμὲ πρῶτα, τὸ δρκάδα, τὸ χθὶ μηδὲν

Τὸν μεθ' ἀθηναίων, στήσατο μιλτιάδης.

ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Υλοβάτας, φιλόδενδρος, ὀρεσσαύλου πόσις ἀχοῦς,
Γάνσκοπος, εὐκεράου μαλοφύλαξ ἀγέλας,
Πᾶν ὁ δασυκνάμων, ὁ πολύσπορος, ὃς μετανάστας
Εδραμον αἰχματᾶν ἐς δαΐν ἀσυρίων,
Μιλτιάδου στήσαντος ὁ μάσπιδα περσοδιώκτην·
Ισταμαι, ἀκλήτου ξείνια συμμαχίης.
Αλλοις ἀκροπόληες· ὁ μηδοφόνος δὲ δέδασται
Ξυνὸς ἐμὶν μεραθὼν καὶ μεραθωνομάχοις.

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ εἰς ἕτερον ἄγαλμα πανός.

Τρισσοὺς ἀθανάτους χωρεῖ λίθος. ἁ κεφαλὰ γὰρ
Μανύει τρανῶς πανᾶ τὸν αἰγόκερων·
Στέρνα δὲ καὶ νηδὺς, ἡρακλέα· λοιπὰ δὲ μηρῶν
Καὶ κνήμης ἑρμῆς ὁ πτερόποις ἔλαχεν.
Θύειν ἀρνήσῃ ξένε μηκέτι. τοῦ γὰρ ἑνός σοι
Θύματος οἱ τρισσοὶ δαίμονες ἁπτόμεθα.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ σμυρναίου εἰς ἕτερον ἄγαλμα πανός.

Αγροτέρων θεός εἰμι· τί μοι χρυσέοις δεπάεσσι
Σπένδετε; ποῦ δ' ἰτάλου χεῖτε μέθυ βρομίου;
Καὶ γυροὺς ταύρων πέτρῃ προσδεῖτε τένοντας;
Φείσασθ'· οὐ τούτοις θύμασι τερπόμεθα.
Γὰν ὁ πεδωρείτης, αὐτόξυλος, ἀρνεοθοίνης
Εἰμὶ, καὶ ἐγχθονίου γλευκοπότης κύλικος.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ, οἱ δὲ ΓΕΡΙΤΟΥ, εἰς ἄγαλμα πριήπου.

Αὐτοῦ ἐφ' αἱμασιαῖσι τὸν ἀγρυπνοῦντα πρίηπον
Εστησεν λαχάνων δεινομένης φύλακα.
Αλλ' ὡς ἐντέταμαι, φὼρ ἔμβλεπε. τοῦτο δ' ἐρωτᾷς
Τῶν ὀλίγων λαχάνων εἵνεκα; τῶν ὀλίγων.

ΤΥΜΝΕΩ εἰς τὸν αὐτόν.

Γάντα πριηπίζω· κἂν ᾖ κρόνος, οὐ διακρίνω
Οὐδένα φὼρ οὕτω ταῖσδε παρὰ πρασιαῖς.

Ε ωρεπε μὴ λαχνώων ἕνεκεν τάδε χὴ κολοκυνθῶν
(Φήσ᾽ τις) με λέγειν. ἔωρεπεν· ἀλλὰ λέγω.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ Εἰς ἕτερον ὡρίηπον.

Ε ἰς ὃ κενὸν με τέθηκε νόμου χάριν ὧδε ὡρίηπον
Ε ὐτυχίδης, ξηρῶν κληματίδων φύλακα.
Κ αὶ τῶ δεδόλημαι κρημνὸν βαθύν. ὃς δ᾽ ἂν ἐπέλθῃ,
Ο ὐδὲν ἔχει κλέψαι πλὴν ἐμὲ τὸν φύλακα.

ΑΓΟΛΛΩΝΙΔΟΥ Εἰς ἕτερον.

Α νθετ᾽ ἀναξαγόρης με τὸν οὐκ ὀπὶ ποσὶ ὡρίηπον,
Ε ὐθυὶ δ᾽ ἀμφοτέρω γουνάτι κεκλιμένον.
Τ οὔξε ὁ Φυσόμαχος· ἔχειτον δέ μοι ἀγλαὸν ἁλιὴν
Α ἰθρήσας, δίζυ μηκέτι πῶς ἔπεσον.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ Εἰς ἕτερον.

Ὦ ραίας τ᾽ ἐσορᾷς ἰχάδας. εἶγε λαβὼν μοι
Σ υγχαρὴς ὀλίγας; βάσταγε μηδεμιᾶς.
Ο ργίλος ὡς ὁ ὡρίηπος ἐρᾷς, ἔτι καὶ κενὸς ἥξεις.
Ν αὶ λίπαμαι δός μοι· καὶ γὰρ ἐγὼ δέομαι.
Χ ρήιζεις γὰρ (λέγε μοι) πρὸς ἐμοῦ τινός; ἔστι νόμος που,
Δ ὸς, λάβε. καὶ θεὸς ὢν ἀργυρίου σὺ γλίχῃ;
Α λλότι χρῆμα φίλον. ποῖον τόδε; πάμμα κατέαθον·
Σ ῦκα, δὸς θύμως ἰχάδα τιὼ ὀπίσω.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ Εἰς ὁδοιπόρον.

Ὦ ειμος. οἶδα καὶ αὐτός, ὁδοιπόρε. μηκέτ᾽ ἐπαίνῃ
Ι χάδα, μηδ᾽ ἐσόρα τὸν πέλας ἀκρέμονα.
Κ αὶ λίην ὁ ὡρίηπος ἐφίσαμαι ὀξὺ δεδορκώς,
Κ αὶ φυλακὴν σύκων ἰῶ ἐπέοικεν ἔχων.
Η ν δὲ μόνον σὺ θίγῃς τ᾽ ἰχάδος, ἰχάδα δώσῃς.
Ω ς ἰσότης πάντων ὀξὺ δικαιοτάτη.

ΕΡΥΚΙΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Ω ς βαρὺ τοῦτο ὡρίηπε καὶ οὐ τετυλωμένον ὅπλον,
Π αῦ ἀπὸ βουβώνων ἀφρὸν ὀκκέχυκας,
Ε ἰς γάμον οὐκ αἰετόμιον. ἔχῃ δέ σε δίψα γυναικῶν
Ω ὠμέ, καὶ ἀπαργᾷς θυμὸν ἄπιστα πόρις.

Ἀλλὰ καταῤῥήνυε τὸν ἐξωδηκότα φθηνὸν
Τόνδε, καὶ αἰγληρῇ κρύφιον ὑπὸ χλαμύδι.
Οὐ γὰρ ἐρημαῖον ναίεις ὄρος, ἀλλὰ πρὸς Ἕλλης
Ἠόνα, τίμιε ἱερὸν λάβρυακα θῆν ἀμφιπολεῖς.

ΑΝΤΙΣΤΙΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀγρεφύλαξ ἔσπηκα πολυκτεάτοις ἐν ἀρούραις,
Φείκωνος καὶ λύβιλλα καὶ φυτὰ ῥυόμενος,
Τὸ πρὶν λέγων πρὸς ἕκαστον, ἐπὴν γλαφυρὰς ἐσιδὼν με
Τρύσκιβδος, χώρῃ τίμιε κεῖ σαυτὸν ὁδόν.
Ἦν δὲ παρεκβαίνῃς ἐς ἃ μὴ θέμις, οὐ πιὸν ὀνήσεις
Ἡ λάχνη. τυπτᾶν πρώτας ὀπίσω μεθα.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ Εἰς ἄγαλμα Σατύρου ἐν χρώμῃ ἐσθῆτος, καὶ εἰς ἔρωτα καθεύδοντα.

Τὸν βρομίου σάτυρον τεχνάσατο δαιδαλέα χεὶρ,
Μορφὴν θεσπεσίως πνεῦμα βαλοῦσα λίθῳ.
Εἰμὶ δ' ὑπὸ τὰς νύμφαισιν ὁμέστιος· αὐτὰρ ὅδ' ὕπνῳ
Πορφυρέου μέθυος, λαιμὸν ὕδωρ τρέχεται.
Εὖκηλον δ' ἰθύνει φέρων πόδα, μή τάχα κώμου
Κινήσῃς ἁπαλῷ κώματι θελγόμενον.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Εἰμὶ μὲν οὐκ ἐρέω, φίλος ἱερέεσσιν ἑταῖρος,
Λείβω δ' ἀργυρέων ὕδατα ναϊάδων.
Θέλγω δ' ἠρεμέοντα νέον τρέμι κώματι παῖδα.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ, Εἰς εἰκόνα σατύρου πρὸς τῇ ἀκρῃ τὸν αὐλὸν ἔχοντος, καὶ ὥσπερ ἀκροωμένου.

Ἀτρεμάτως σατυρίσκε δόναξ τεός ἦχον ἰάλλει.
Ἦ τί παρακλίνας οὖας ἀγγὶς καλάμου;
Ὃς δὲ γλαῶν σίγησεν· ἴσως δ' ἂν φθέγξατο μῦθον,
Ἀλλ' ὑπὸ τερπωλῆς εἴκετο λιθεδόνι.
Οὐ γὰρ κηρὸς ἔρυκεν· ἑκὼν δ' ἠπαίζετο σιγῇ,
Θυμὸν ὅλον τρέψας πικτίδος ἀκροκλίῃ.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς ἕτερον σάτυρον.

Τὸν σάτυρον δέδυσο̄ ἰδὼν τόσον δῆγος ἔχοντα,
Καί μιν ἐποικλείρας, ἔθηκατο λαΐνεον.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληξε βαρυπλήκτων ὀδυνάων·
Εἰσέτι γὰρ μογέει καὶ λίθος ὢν ὁ τάλας.

Εἰς ἕτερον σάτυρον.

Ἡ σάτυρος τὸν χαλκὸν ἐσέδραμεν, ἢ δι' ἀοιδῆς
Ψυχὸς ἀναγκασθεὶς ἀμφεχύθη σατύρῳ.

ΝΕΙΛΟΥ σχολαστικοῦ, εἰς εἰκόνα σατύρου ἀπὸ ψηφῖδος, ἐν αὐτοῦ χειρί.

Γ ἄπτες μοι σάτυροι, φιλοκέρτομοι· εἰπέ γὰ καὶ σὺ
Τί τοῦς ἔκαστον ὁρᾶν τόνδε γλίσχατα χέρς;
Θ ἄμβος ἔχων, γλάσσω, πῶς οὐκ λίθου ἀμβλύτερον δμῆς
Συμφερτός, γλυφίμιν ἐξαπίνης σάτυρος.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ εἰς ἕτερον σάτυρον.

Τὸν σάτυρον διόδωρος ἐκοίμισεν, οὐκ ἐτόρυσεν.
Ἦν νύξῃς, ἐγρῇς· ζῇ γυρὸς ὕπνον ἔχει.

ΑΝΥΤΗΣ.

Κύπριδος δοῦτ' ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλον ἔπλετο τήνᾳ
Αἰὲν ἀπ' ἠπείρου λαμπρὸν ὁρᾶν πέλαγος,
Ὄφρα φίλον ναύταισι τελῇ πλόον, ἀμφὶ δὲ πόντος
Δύμαινε, λιπαρὸν δερκόμενος ξόανον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τίς σε μόθων ἄπλητος ἐναλίοιο λέλοιχας
Κύπρι; τίς ὁ ψεύσας σὰ κατὰ σῶν μάτερ;
Ἐντεῦθέν σοι γὰρ ἔρωτες ἐφίμεροι, αἵ τε κατ' οὐρὰν
Τέρψις, καὶ κροτάλων θηλυμανὴς ὄτοβος·
Δούρατα δ' αἱματόεντα μέθες τειτωνίδι δίᾳ
Τάδε· σὺ δ' οὐχαίτου εἰς ὑμέναιον ἴθι.

Εἰς τὸ αὐτό.

Δερκόμενος ξόανον καλὸν τόδε, τὰν ἀφροδίτην
Ὤνθρωφ' ἱλάσκου, πλατὺν ἐξόμενος.

Α ἴνῳ δὲ Γλυκέρᾳ δξωυσίου, ἅ μ' ἀνέθηκε
Γ ορφυρέας ἁπαλὸν κῦμα πρὸ ἠϊόνος.

Εἰς ὃ αὐτό.

Ε λθοιμὶ ποτὶ ναὸν, ἰδοίμεθα τᾶς ἀφροδίτας
Τ ὸ βρέτας, ὡς χρυσῷ δαιδάλεον τελέθη.
Ε ἴσατο μὶν πολίαρχος, ἐπαυρομένα μάλα πολλῶ
Κ τῆσιν ἀπ' οἰκείου σώματος ἀγλαΐας.

Εἰς ὃ αὐτό.

Σ τῶ μὶν ἁλιρρήστοιο πρὰ χθαμαλαὶ χθόνα πόντου,
Δ ερκόμενοι τέλμυος κύπριδος εἰναλίας.
Κ ρήναν τ' ἀγχείροισι κατάσκιον· ἃξ ἄπο, νᾶμα
Ξ ουθαὶ ἀφύσσονται χείλεσιν ἀλκυόνες.

Εἰς ἔρωτα.

Ο πλανὸς τὸν πλανὸν ἰδὼν, ἀγνοῖσι κεραυνὸν,
Δ ήκνει ὡς χρύσεον πῦρ πυρὸς ὄντιν ἔρως.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Γ νώμῳ πλανὸν ἔρωτα τὸν αὐτίον ἔπλασ' ἔρωτι
Α νέμεσις, τόξῳ τόξον ἀμειψομένα,
Ὡς κε πάθῃ τά κ' ἔρεξεν. ὁ γὰρ θρασὺς, ὁ πρὶν ἀπαρθὴς
Δ ακρύοις, πικρῶν γλύσμασι βελέων.
Ε ς γὰρ βαθὺν ἕλκος ἔπεπτυσεν. ἆ, μέγα θαῦμα,
Φ λέξι πὺς πυρὶ πῦρ; ἧψατ' ἔρωτος ἔρως.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Κ ἀγὼ κύπριδος αἷμα· κἀσιγνήτω δέ με μήτηρ
Η νεσε τόξα φέρην αὐτία καὶ πέρυγας.

Εἰς Ἄρτεμιν.

Ἄ ρτεμι, ποῦ σοι τόξα, πρὸς αὐχενίη τε Φαρέτρη;
Π οῦ δὲ λυκαστείων ὠδρομὶς ἀρβυλίδων;
Γ όρπη τε χρυσοῖο τετυγμένη, ἠδὲ τρόχος ἁρπίω
Ι γνῦϊ φοινίξ πέπλος ἑλιατόμυος;
Κ ύνα μυθεῖς ἀγρεῖν ὁπλίζομαι, ἐς δὲ θυηλὰς
Ε ἶμ' αὔτως, ἱρὰν αὐτομύην θυέων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἄρτεμις, ἢ χόρτοιο φύλαξ κλεαίνων τε καὶ ἀγρόν,
Τόξῳ μὴ κλῶπας βάλῃς, σάω δὲ φίλους·
Καί σοι ὑπὲρ ἑξήκοντα χόρτου χιμάροιο νομάτης
Αἷμα, καὶ ὡραίους ἄρνας ὑπὲρ θυρόις.

ΑΝΥΤΗΣ Εἰς Ἑρμῆν.

Ἑρμᾶς τᾶδ' ἔσακα πὰρ ὄρχατον ἰὼν ἐμὸν ἐντα
Ἐν τριόδοις, πολιᾶς ἐκ γύθεν αἰόνος,
Ἀνδράσι κεκμηῶσιν ἔχων ἄμπαυσιν ὁδοῖο·
Ψυχρὸν δ' ὐκ ἀφ κρήνας τοῖα δίδωσι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἱερὸν Ἑρμείην με παραστείχοντες ἔλευσαν
Ἀνθρωποι λίθινον θεὸν ὁ δ' αὐτὸ ὀλίγης
Οὐ μεγάλιον αὐτῆς ἔγνων χάριν, ἀλλ' ὅτι λοιπὰ
Ἀϊδὸς ὑπὸ κρωσσῷ ἔπλα λέγω στάδιον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὄδιτα, μὴ παρόντερπε παρὲς τὰ κλήματα,
Μηδ' αὖ τὰ μῆλα, μηδ' ὅπη τὰ μέσσιλα.
Τοιῶδε παρὲς τὸ χρῖνον ἑξαμείβεο,
Ὡς μήτι θραύσῃς τῶνδε, μηδ' ἀποθρίσῃς,
Ἃ σοὶ πόνῳ φυτουργὸς ἔκλητα μίδων,
Ὃς καὶ μὲ θῆκεν. ἰὼ δέ μευ παῖ δακλύῃς,
Γνώσῃ τὸν Ἑρμῆν, ὡς κακοῖς ἀμείβομαι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὄφθεν τὸν χῶρον ἔχω καὶ ἔρημον ὁδίτα·
Οὐκ ἐγώ, ὁ σᾶσας δ' αἴτιος Ἀρχέλοχος.
Οὐ γὰρ ὀρθοχρὴς ὢ Ἑρμᾶς, οὐδ' ἀκρολοφίτας,
Τὸ πλοῦν δ' ἀτσαπτοῖς ὤνερ ἀρεσκόμενος·
Ἀρχέλοχος δ', ὡς αὐτὸς ἐρημοφίλας καὶ ἀγείτων,
Ὢ πρίων, τοῖον κἀμὲ πρόωχίσατο.

Εἰς δρύοπα.

Ἐκ πυρὸς ὦ δρύοπα τὸ δύτερον, ἠνίκα χαλκῷ
Ἐξεφάνης, γυμνὸν δοῦρε μύρων ἑτέρων.

Εἰς πηγάς.

Κρημνοβάτδω, δίχερων, νυμφῶν ἡγήτορα πηγῶν
Ἀζόμεθ', ὃς πέτεινον τόνδε κέκευθε δόμον,
Ἵλαον ἔμμεναι ἄμμιν, ὅσοι λίβα τήνδε μολόντες
Ἀενάου πώματος δίψαν ἀπωσάμεθα.

ΜΑΙΚΙΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Εὐπέταλον γλαυκὴν ἀνάδενδράδα τάνδε πρὸ ἄκρης
Ἱδρωθεὶς λοφιᾶς πὰν ὅσ' ἐπισκοπέω.
Εἰ δέ σε πορφύεντος ἔχῃ πόθος, ὦ πρόσπολε,
Βότρυος, ὃ φθονέω καὶ χερὶ χειρὶ ξυνῷ·
Ἢν δὲ χεὶ ψαύσῃς κλοπίμου μόνον, αὐτίκα δέξῃ
Ἀζηλεῖ βάκχου τήνδε καρηβαρίην.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Δικλύννης ζοῖόν με καθ' ἱερὸν ἔμπυεν ὁ κρὴς
Χάλκεον ἔσησεν πηγὰν τὸν ἀηδόνυχα.
Δέρμα δ' ἔχω, διπλῶν τ' λαγωβόλον· ἐκ δέ τε πέζας
Σπήλυγος τείνω βλέμμα διπλῶν πρὸς ὄρος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πέτρης ἐκ πρίνης με πόλιν κτίσ' παλλάδος ἀκρίων
Σῶσαν ἀθλιώτατοι πηγὰν ξηπαφόρων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἦν λαχάων σ' ὁ πρίηπος ἴδῃ χρέος ἰχθυόεντα,
Ἀὐτῇ γυμνώσῃ φώρ σε ποτὶ πρέσβιν.
Ἀ ἰχθὺς ἔχθιστόν τι ἔργον ἐρᾷς θεόν; οἶδα καὶ αὐτός
Ἀ ἰχθύς· ἀφιδρώσην δ' ἴσθ' ὅτι τῆδε χάειν.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀμφοτέραις πρὸ ὁδοῖσι φύλαξ ἔσηκα πρίηπος,
Ἰχθυτενὲς μηρῶν ὀρθιάσας ῥόπαλον.
Εἴσατο δ' ὑπισόν με θεόκριτος· ἀλλ' ἀποπλεῦσ'
Φώρ' ἴθι, μὴ κλαύσῃς τὼ φλέβα δεξαμένῳ.

Ἀδηλον.

Ὀτραγόπους, ὁ τὸν ἀσκὸν ἐπηρμένῳ, αἵ τε γλαῦσαι
Νύμφαι πρεσβυτέρης, ἥ τε καλὴ δρυάς,

Λύσδινα πάντα καὶ ἄκρα, σοφαὶ χέρες· αὐτὸς ὁ μῶμος
Φθέγξεται, ἄκρητος ζεῦ πάτερ ἡ σοφίη.

Εἰς νέμεσιν.

Καί με λίθον πέρσαι δοῦρ' ἤγαγον, ὄφρα δύπαμον
Στήσωνται νίκας· εἰμὶ δ' ἐγὼ νέμεσις.
Ἀμφοτέρης δ' ἕσπηκα, καὶ ἡμιόνεσσι δύπαμον
Νίκας, καὶ πέρσας τὸ πολέμου νέμεσις.

Ἄδηλον.

Ἰσίδι καρποτόκῳ, ταχυμήπει, μυριομόρφῳ,
Λαινέᾳ σαλάφῳ, μογλὸν ἀπεμύθησεν ἀέτεων,
Ἀὐτόματοι τείχισιν ἑλὼν τοὺς μητέρα καρποί.

Εἰς ἄγαλμα νυμφῶν.

Τᾶς νύμφας τόδ' ἄγαλμα· μόλοι δ' αὐτᾶισιν ὁ χῶ
Νὰμ μόλοι, ὡς κρίναις ἄφθιτα ῥόδα ῥέοι. (εος·

Εἰς τὸν μῶμον.

Τίς τὸν ἐν ἐσθλοῖσιν πάμπεν θέα καὶ τετάλαισον
Μῶμον ἀμωμήτοις χερσὶν ἀπεπλάσατο;
Ὡς ὁ γέρων ὅτι γᾶς βεβλημένος, οἷά τις ἔμπνους,
Ἀμπαύει λύπας, γῆρα βαρυόμενος.
Μανύει δίστοιχος ὀλέθριος ὄγμος ὀδόντων,
Πελομένων ὅτι σὰς τὰν πέλας εὐτυχίας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς τὸν ἐν ἐσθλοῖσιν πάμπεν θέα καὶ τετάλαισον
Μῶμον ἀμωμήτοις χερσὶν ἀπεπλάσατο,
Καὶ τὸ κατεσκληκὸς κείνου βάρος; ἆ μάθε ἐρείδει
Ψιλὸν γηραιᾷ χεῖρι βαλὼν κρόταφον·
Ἀδὲ, στεπρώσας βάκτρον ἀποσπείζεται ἐς γᾶν,
Κωφὰ τοὺς ἄψυχον πέτρον ἀπεμθόμενος.

Ἄδηλον.

Τάχεο δυσάνων ὀνύχων ἀπὸ παμφάγε μῶμε,
Τάχεο σὺ τῶν ἰοβόλους γένυας.
Νῦν σὲ μανύει τετανυσμένα, καὶ φλέβες ἄθρουν,
Καὶ κενεὰ σαρκῶν ψυχολιπὴς δύναμις.

Καὶ ῥικνοῖς φείσουσα τοξεὶ κροτάφοισιν ἐφέρα.

Ὡς στε, τίς ἔμψυχον ἀνδρόσινιν ἄϋσε τέχνα,
Οὐδὲ τόπον δηλεῖ σεῖο λιπὼν σόματι;

ΓΕΡΣΟΥ.

Καὶ μὲ τὸν ὀν σμικροῖς ὀλίγον θεὸν ἰῶ ὀπιβώσῃ,
Εὐκάμπως τεύξῃ· μὴ μεγάλων δὲ μέλοιμι.
Ὡς ὅτε δημογέρων δώσατο θεὸς ἀνδρὶ πένητι
Δωρεάσθαι, ζώντων κύριός εἰμι τυχόν.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Υλοφόρου τόδ' ἄγαλμα ὁδοιπόρε μικαλίωνος·
Ερμῆς δ' ἀλλ' ἴδε τὸν κρήγυον ὑλοφόρον,
Ὡς ἐξ οἰζυρῆς ἠπίσατο δωρεᾶς ἀκῆσαι
Ερασίης. αἰὲν δ' ὦ ζαθὸς, ἐς ζαθὸς.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΩΝ ΕΙΚΟΝΑΣ, κξ ιγ

ΣΥΝΕΣΙΟΥ ἀναστηθὲν εἰς εἰκόνα ἱππωκράτους.

Ὁππόθεν ὁ ξήνας; Βυζάντιος. οὐόμα δή τις;
Εὐσέβιος. σὺ δέ, πῖος; κῶϊος ἱππωκράτης.
Τοῦ δ' ἕνεκεν γέγραφέν σε; λίγων χάριν ἡ πόλις
Τῶν ἐς ἐμὲ γραφίδων ἀντιδέδωκε χάρας. (ἀντῷ
Καὶ τί μὴ αὐτὸς ἑὸν τύπον ἔγραφεν; ὄπι γραίρων
Ημέας αὐθ' αὑτῷ, χρέοντα δόξαν ἔχει.

Αδηλον εἰς τὸν αὐτόν.

Ηὲ τεῷ φωνεῖ ἱππόκρατες ἔγραφε παῖαι,
Ηὲ σὺ τῆς κείνου μῦρτυς ἀκεσορίης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὗτος ἀκεσορίης κρυφίας ὤϊξε κελεύθους
Παιήων μερόπων κῶϊος ἱππωκράτης.

ΜΑΓΝΟΥ ἀναθὲν εἰς εἰκόνα γαλήνου.

Ην χρόνος ἡνίκα γαῖα βροτοὺς ἀφ' σεῖο γαλήνου
Δέκνυτο μὴ θνητοὺς, ἔτρεφε δ' ἀθανάτους·

Χήρευεν δὲ μέλαθρα πολυκλαύτου ἀλόχοιο,
Σὴ παμπονίη χεῖρι βιαζόμενα.

Ἀδέσποτον εἰς Φρύνδρον ἱπποίατρον.

Ἰητὴρ μερόπων ἱπποκρατὴς, ἀλλὰ καὶ ἵππων
Σώνδρε χρυφίης ἴσορ ἀκεσορίης·
Ἡ τέχνῃ μετάμειφον, ἢ οὐόμα· μηδὲ καλείσθω
Ἄτερος ὢν τέχνης ἧς ἕτερος κρατέῃ.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς εἰκόνα ἰαμβλίχου ἰάτρου.

Ὁ γλυκὺς ὢν πρώτεσσιν ἰάμβλιχος, ὃς ποτὶ γῆρας
Ἦλυθεν ἀγνὸς ἐὼν κυπριδίων ὀάρων·
Ἔργα δ' ἀκεσορίης ἐφέπων, σοφίῃ τε διδάσκων,
Κέρδεσιν οὐδ' ὁσίοις χεῖρας ὑπεξόρεσεν.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ εἰς εἰκόνα Θεοξαγόρου ἰατροῦ.

Αὐτός σοι Φοίβοιο παῖς λαθικηδέα τέχνης
Δημοσιώσω, πρωμάχῃ χεῖρα λιπὼν ἁλμυρόν,
Πρηξαγόρη, τέρνοις ἐνεμάξατο· τοιγὰρ αὐίαν
Ὀργιυταν δολιχῶν ὀπώπαν ὢν πυρετῶν,
Καὶ ὁπόσα τμηθέντος ὑπὸ χροὸς ἄρκια θεῖναι
Φάρμακα, πορφείης οἶδα πρὸ ἠπείνης.
Θνητοῖσιν δ' εἰ ζωοὶ ἐπήρκεον ἰητῆρες,
Οὐκ ἂν ἐπορθμεύθη νεκροβαρὴς Ἄιδης.

Εἰς ὀρφανοτρόφον ἰατρόν.

Ἰητὴρ μέγας οὗτος Ἰουλιανὸς βασιλῆος
Ἄξιος εὐσεβίης δῖος ὀρφανοτρόφος.
Εἶχε γὰρ οἷα μέλισσα σοφὸν νόον, ἄλλοθεν ἄλλα
Ἰηχὼν πετόμενον αἴθρα δρεπομένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ,
ΧΞΔ ΙΗΖ

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ εἰς ἄγαλμα τοῦ καιροῦ.

Τίς, πόθεν ὁ πλάστης; βσικυωνιος. οὐόμα δὴ τίς;
Λύσιππος. σὺ δὲ, τίς; χαιρὸς ὁ πανδαμάτωρ.

Τίπτε δ' ἐπ' ἄκρα βέβηκας; ἀεὶ τροχάω. τί δ' ταρ-
Ποσσὶν ἔχεις διφυεῖς; ἵπταμ' ὑπηνέμιος. (σοὺς
Χειρὶ δὲ δεξιτερῇ τί φέρεις ξυρόν; ἀνδράσι δεῖγμα
Ὡς ἀκμῆς πάσης ὀξύτερος τελέθω.
Ἡ δὲ κόμη, τί κατ' ὄψιν; ὑπαντιάσαντι λαβέσθαι.
Νὴ δία τἀξόπιθεν πρὸς τί φαλακρὰ πέλει;
Τὸν γὰρ ἅπαξ πτηνοῖσι παραθρέξαντά με ποσσὶν,
Οὔτις ἔθ' ἱμείρων δράξεται ἐξόπιθεν.
Τοῖον ὁ τεχνίτης με διέπλασεν εἵνεκεν ὑμέων
Ξεῖνε, καὶ ἐν προθύροις θηκε διδασκαλίην.

ΕΙΣ ΚΗΠΟΥΣ, κετὰ ιετὰ

ΓΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου εἰς κῆπον
παράλιον.

Πόντος ὑποκλύζει χθονὸς ἕδραν· ἄπλωτα δὲ χέρσου
Νῶτα θαλασσαίοις ἄλσεσι τηλεθάει.
Ὡς σοφὸς ὅστις ἔμιξε βυθὸν χθονὶ, φύκια κήποις,
Νηϊάδων προχοαῖς χεύματα νηρείδων.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ενθάδ' ἐριδμαίνουσι τίνος πλέον ἔπλετο χῶρος
Νύμφαι νηϊάδες, νηρίδες, ἁδρυάδες.
Ταῖς δὲ θεμιστεύει μεσάτη χάρις· οὐδὲ δικάζειν
Οἶδεν, ἐπεὶ ξυνὴν τέρψιν ὁ χῶρος ἔχει.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Εἶξον ἐμοὶ δάφνης ἱερὸν κλέτας, ἔκτοθι πόντου
Κείμενον, ἀγραύλου κάλλος ἐρημοσύνας.
Ενθάδε γὰρ νύμφαι δενδρίτιδες, αἵτ' ἐνὶ πόντῳ
Νηρείδες, ξυνὴν θέντο συνηλυσίην.
Αμφ' ἐμὲ γὰρ μάρναντο· δίκασσε δὲ κυανοχαίτης,
Καί με παρ' ἀμφοτέραις μέσσον ἔθηκεν ὅρον.

Εἰς κῆπον ἔρωτα προσαγορευόμενον.

Οὐ μέγας οὐδ' ὁ ἔρως, ἀλλ' εὔχαρις· ὡς καὶ ἐγώ τοι
Οὐ μέγας ἐν κήποις, ἀλλὰ γέμω χαρίτων.

Εἰς κῆπον ποδαθαλάσσιον, ἐν ᾧ ἰὼ καὶ λευδήν,
ἐν αὐτοῦ χεία.

Τας τῆς μοι λθύστεις χθρίσας ξένε. πονθομέδων γὸ
Γείτονος ἐκ πόντου τίν μίαν εἰρχάσατο·
Τὶν δ' ἑτέρην ἐτέλεστε φυτῶν θ' ὁ καρπος ἀλωᾶ
Τὶν δ' ἐστολφομθρίν τᾶτο δ' λευδὴν ἔχᾳ.

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΔΟΥΣ,
χξζ ις

Εἰς ἄγαλμα θνομίου τᾶ κιθαριςοῦ ἑςῶ-
τος ἐν δελφοῖς.

Ε ὔνομον ὦ πολλῶν σὺ μ' οἶσθά με πῶς ποτ' ἐνίκων
Σ πάρτιν ὁ λῶκρος ἐγὼ· πθομθίοις δ' ἐρέω.
Α ἰόλαν ἐν κιθάρᾳ νόμον ἔκρεκον· ἐν δὲ μεσεύσᾳ
Ω δᾷ μοι χορδὰν πλᾶκτρον ἀπεκρέμασεν·
Κ αί μοι φθόγγον ἑτοῖμον ὁπαδήσᾳ χαλεπὸς ἀπήτει
Εἰς ἀκμὰς ῥυθμῶν τὼπερεχὲς οὐκ ἔμιμνεν·
Κ αί τις ἀπ' ἀὐλήματος κιθάρας ὀπὶ πῆχυν ἀνάσας
Τ έτριξ' ἐπλήρου τὼπερεχὲς ἁρμονίης.
Ν εῦρα γὸ ἐξεπίνασον· ὀθ' ἑβδομάδαις ὑμνοίμαν
Χ ορδᾶς, καὶν τούτῳ γήρᾳ ἐκιγάμεθα.
Π ρὸς γὸ ἐμὸν μητέρων ὁ μεσαμβρινὸς οὔρεσιν ὠδὸς
Τ ῆνο δ' ποιμνικὸν φθέγμα μεθηρμόσατο.
Κ αί μοὶ ὄκα φθέγξοιτο, σὺν ἀφύκοις τόκα νθραῖς,
Τ ῷ μεταβνομθῷ συμμετέπιπτε θρόῳ.
Τ οιὠνεκα συμφώνων μοὶ ἐγὼ χάριν· ὃς δ' τυπτωθεὶς
Χ άλκεος ἀμετέρας ἔξεθ' ὑπὸ κιθάρας.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ εἰς εἰκόνα ἀρίονος
τᾶ κιθαρῳδοῦ.

Ε ἶσεν ὡρίανδρος ἀρίονος εἰκόνα τοὐτῖν,
Κ αὶ τὸν ἀπολλυμθῷ σὺν δρομα νηξάμθνον
Ε ἰνάλιον δελφῖνα. λέγᾳ δ' ὁ π' ἀρίονι μῦθος,
Κ τεινόμθ' ἀνθρώποις, ἰχθύσι σωζόμεθα.

ΓΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου εἰς εἰκόνα κιθαειστρίδος ἐν Βυζαντίῳ.

Σὸν μὸν κάλλος ἔδηξε μόλις γραφίς· αἰθε ὁ τεύξας
Ἔθενε καὶ λιγυρὴν ἠδὺ μέλος στόμιχι,
Ὡς κεν ἐπ' ὀφθαλμοῖσι καὶ οὔασιν, ἔκλεε πρόσωπον,
Ἔκ τε λυροκλυπίης, ἶσον ἐθελγόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς εἰκόνα μυρίας τῆς κιθαρῳδοῦ.

Γλῆκυν ἔχε φόρμιγγος, ἔχε καὶ πλῆκτρον ἔρωτος,
Κεντεῖ δ' ἀμφοτέροις καὶ φρένα καὶ κιθάρῃ.
Τλήμονες οἷσιν ἄγναμπτον ἔχει νόον· ᾧ δ' ὁπιθίσω,
Ἄλλος ὅδ' ἀγχίσπης, ἄλλος ἀδῶνις ὅδε.
Εἰ δ' ἐθέλεις ὦ ξεῖνε καὶ ἀμφιβόητον ἀκοῦσαι
Οἰώνα, καὶ πάτρην, ἐκ Φαρίης μύρι.

ΕΙΣ ΚΙΟΝΑΣ,

κεζ ιζ

Εἰς τὸν ἐν ἱπποδρόμῳ τετράπλευρον κίονα.

Κίονα τετράπλευρον, ἀεὶ χθονὶ κείμενον ἄχθος,
Μουσῶν αἰνήσας θεσπέσιος βασιλεὺς
Τολμήσας, τροχλῷ ἐπεκέκλετο· καὶ τόσος ἕζη
Κίων ἠγίοις ἐν τριακονταδύο.

Εἰς τὰς ἐν μέμφει πυραμίδας.

Ὄνδρ' ἐπ' ὀλύμπῳ καὶ πήλιον ὑψι τεθέντα
Ὕδωρ ἰσοείης ῥῆσις ἀνεπλάσατο·
Πυραμίδες δ' ἐπὶ νῶν ὑλοῖδες, ἄκρα μέτωπα,
Κυροῦσι χρυσέοις ἄστρασι πληϊάδων.

ΕΙΣ ΛΙΘΟΥΣ,

κεζ ιη

Εἰς λίθον ἀκοίτωνον.

Ὁρᾷς ὃ κάλλος ὅσον ἐστὶ τῆς λίθου
Ἐν ταῖς ἀτάκτοις τῶν φλεβῶν δυσταξίαις;

ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΥ Εἰς κρύσταλλον ἐντὸς ὕδωρ ἔχουσαν.

Χιονέη κρύσταλλος ὑπ' ἀνέρος ἀσκηθεῖσα,
Δεξεν ἀκηρασίοιο παναίολον εἰκόνα κόσμου,
Οὐρανὸν ἀγκὰς ἔχοντα βαρύκτυπον ἔνδοθι πόντιν.

Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ αὐτό.

Εἴπ' ἄγε μοι κρύσταλλε, λίθῳ πεπυκασμένον ὕδωρ,
Τίς πῆξεν; [β] βορέης. [α] ἢ τίς ἔλυσε; [β] νότος.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ Εἰς κρύσταλλον γεγλυμμένην.

Ζευξιδὸς ἡ χροιή τε καὶ ἡ χάρις, ἐν δέ με μικρῇ
Κρυστάλλῳ, τὸ καλὸν δαίδαλον ἀρσινόῃ
Γράψας τοῦτ' ἔπορεν σατυρήιος· εἰμὶ δ' ἀνάσσης
Εἰκὼν, καὶ μεγάλης λείπομαι οὐδ' ὀλίγον.

ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ βασιλέως Εἰς ἕτερον.

Ἑπτὰ βοῶν σφρηγῖδα βραχὺς λίθος εἶχεν ἴασπις,
Ὡς μίαν, ὡς πάσας ἔμπνοα δερκομένας.
Καὶ τάχα κἂν ἀπέρεψε τὰ βοίδια· νῦν δὲ κέκλεισται
Τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ὅμοιον.

Εἰκόνα πέντε βοῶν μικρὴ λίθος εἶχεν ἴασπις,
Ὡς ἤδη πάσας ἔμπνοα βοσκομένας.
Καὶ τάχα κἂν ἀπέφευγε τὰ βοίδια· νῦν δὲ κρατεῖται
Τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

ΑΡΧΙΟΥ ὅμοιον εἰς δακτύλιον.

Τὰς βοῦς καὶ τὸν ἴασπιν ἰδὼν περὶ χειρὶ, δοκήσεις
Τὰς μὲν ἀναπνείειν, τὸν δὲ χλοηκομέειν.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ νεωτέρου Εἰς διόνυσον γεγλυμμένον ἐν ἀμεθύστῳ.

Ἀλίθος ἔστ' ἀμέθυστος· ἐγὼ δ' ὁ πότας διόνυσος.
Ἠπιθέτω νήφειν, ἢ μαθέτω μεθύειν.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ Εἰς τὸ αὐτό.

Εἰμὶ μέθυ τὸ γλύμμα σοφῆς χερὸς, ἐν δ' ἀμεθύστῳ
Γέγλυμμαι. τέχνης δ' ἡ λίθος ἀλλοτρίη.

Αλλὰ κλειοπάτρης ἱερὸν κτέαρ. ἐν γὰρ ἀνάσσης
Χειρὶ θεὸν νήφειν καὶ μεθύουσαν ἔδει.

ΟΙΝΟΜΑΟΥ Εἰς ἔρωτα γεγλυμμένον ἐν καυκίῳ.

Εν κυάθῳ τὸν ἔρωτα· τίνος χάριν; ἄρκετον οἴνῳ
Αἴθεσθαι κραδίην. μὴ πυρὶ πῦρ ἔπαγε.

Εἰς τὸν ἐν μεγάροις κιθαριστὴν λίθον.

Τόν με λίθον μέμνησο τὸν ἠχήεντα, παρέρπων
Νισαίην· ὅτε γὰρ τύρσιν ἐτειχοδόμει
Αλκάθοος, τότε φοῖβος ἐπωμαδὸν ἦρε δομαῖον
Λᾶα, λυκωρείην ἐνθέμενος κιθάρην.
Ενθεν ἐγὼ λυραοιδός. ὑποκρούσας δέ με λεπτῇ
Χερμάδι, τοῦ κόμπου μαρτυρίην κόμισαι.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Εἷς λίθος, ἁρμ', ἐλατὴρ, ἵπποι, ζυγὸν, ἡνία, μάστιξ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ασφραγὶς, ὑάκινθος, ἀπόλλων δ' ἐστὶν ἐν αὐτῇ,
Καὶ δάφνη· ποτέρου μᾶλλον ὁ λητοΐδας;

Εἰς λουτρόν.

Ην τοπάρος φιλέεσκες ἄρες σκοπίαζε κυθήρην
Ενθάδε λουομένην νάμασι φαιδροτάτοις.
Δέρκεο νηχομένην· μὴ δείδιθι. οὐ γὰρ ἀθήνην
Παρθένον εἰσοράας, οἷά τε τειρεσίας.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αἱ χάριτες λούσαντο, ἀμειψάμεναι δὲ λοετρὸν,
Δῶκαν ἑῶν ῥεθέων ὕδασιν ἀγλαΐην.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ητοῖον κυθέρειαν ὕδωρ τέκεν, ἢ κυθέρεια
Τοῖον ἔτευξεν ὕδωρ, ὃν χρόα λουσαμένη.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τᾶν χαρίτων τόδε λουτρὸν ἀθύρματα. καὶ γὰρ ἐκείνας
Μοιῶν ἔσω παίσδειν τὰς χάριτας δέχεται.

Εἰς ὃ αὐτό.

Οὕτως δὴ χαρίτων λουτρὸν τόδε· σοὶ δὲ γὰ δῶρος
Παλλὰς χωρῆσαι τοῦτο τεῶν δυνάτα.

Εἰς ὃ αὐτό.

Μικρὰ μὰν ἔργα πάσῃ ἔστιν, ἔχει δ' ἠδεῖαν ὀπωπήν,
Ὡς ῥόδον ἢν κήποις, ὡς ἴον ἢν ταλάεσις.

Εἰς ὃ αὐτό.

Ἐν μικρῷ μεγάλη λουτρῷ χάεις· ἐν δ' ἐλαχίστῳ
Ἁματὶ λουομένοις ἡδὺς ἔπεσιν ἔρως.

Εἰς ὃ αὐτό.

Ὡς δένδρον βαθύφυλλον, ἔχει δ' ἠδεῖαν ὀπωπήν,
Οὕτως λουτρὰ τάδε σμικρὰ μὲν, ἀλλὰ φίλα.

Εἰς ὃ λουτρὸν μαείας.

Τῆς μαείης ὃ λουτρὸν ἰδὼν ὑπεδάκρυε μῶμος,
Εἰπών, ὡς μύριόν σε, καὶ σὲ περχόμεθα.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ σχολαστικοῦ Εἰς λουτρὸν μικρὸν ὠδαχείλιθον τῶν τοῦ ξυστοῦ.

Μὴ νεμέσα ξυστοῖσι τοῖς ὠδαντέλλοντι λουτρῷ·
Καὶ μεγάλων πρὸς ἅμαξαν ἐρωτύλος ἡδὺ φαείνει.

Εἰς ἕτερον ἐν σμύρνῃ.

Ἐνθάδε λύσαμεν ὠκειτῶν ποτὲ, θῆκεν ἅπλα
Βαιὸς ἔρως ἔκλεψε, καὶ ᾤχετο· τὰς δ' ἔλιπ' αὐτῷ
Γυμνὰς, αἰδομένας θυρέων ἔκλοσε φανίδας.

Εἰς βαλανεῖον ψυχρόν.

Τὸν ποταμὸν βαλανεῦ τίς ἐτοίχισε; τίς βαλανεῖον
Τὸ χρυσίον ψυδρῶς τῷδε μετωνόμασεν;
Ἡλίου ἱπποτάδης φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ὃς δὲ μεθίκησας, ἦλθε θοὰς ἀνέμους.
Πῇ σὺ δὲ χὠ σανίδες δύο τοῖς ποσὶν αἶψ' ἐπόχειν;
Οὐ θάλπος τόδ' θέρμιον, τῆς χιόνος δ' ἕνεκα.
Φείξου καὶ ναρκᾷς· οὐ τόπος. ἀλλ' ὀπίσω φύγε,
Τῷ μεσονυκτίῳ λοῦσαι. πνεῖ γὰρ ἔσω βορέας.

Εἰς ἕτερον ἐν βυζαντίῳ.

Λωτὸν ἐρεπτομένοις, ὃ τέρων οὐ ψεύσατο μῦθος.
Πίσιν ἀληθείης τοῦτο τὸ λουτρὸν ἔχει.
Εἰ γὰρ ἅπαξ καθαροῖσι λοεσσάτην ὕδασιν αἰὴρ,
Οὐ ποτὲ πάσσεται, ὄφρα θάλῃ χλοάσας.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ Εἰς ἕτερον ἐν βυζαντίῳ ἔχον ἀφροδίτιον λουτρόν.

Νῆα ἔγνων κυδρὴν πόθεν νίκησας ἀγῶνα,
Τὴν πρὶν ἀλεξάνδρου ψῆφον ὑφαρπαμένη.
Ἐνθάδε γὰρ τέγουσα τέων δέμας, ὄφρες ἐλέγξαι
Ἠρῆ ἰναχίοις χείμασι λουσαμένη.
Νίκησεν ὁ λουτρὸν· ἔοικε δὲ τοῦτο βοῶσα
Πᾶσι, σὺν νικηθὲν ὕδασιν, οὐ παφίῃ.

ΓΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου Εἰς ἕτερον δίδυμον, ἐν ᾧ λούονται γυναῖκες καὶ ἄνδρες.

Ἁ γλυκὺ μοῦ ἐλπὶς ἔρωτος· ἐλαφρὴ δ' οὐκ ἔστι γυναῖκας·
Εἶρξε πυλὶς παφίου τοῦ μεγάλου ὀλίγη.
Ἀλλ' ἔμπης γλυκὺ τοῦτο. πολυβλήτοις γὰρ ἐπ' ἔργοις
Ἐλπὶς ἀληθείης ὄντι μυριοτέρη.

Ἀδέσποτον Εἰς ἕτερον.

Ὅσσαις φιλυτέραις ἐστὶν πόθος, (ἔστι δὲ πάσαις)
Δοῦρ' ἴτε φαιδροτέρης τευξόμεναι χάριτος.
Χὴ μὲν ἔχουσα πόσιν, τέρψῃ πόσιν· ἡ δ' ἐπὶ κούρῃ,
Ὅττι πλείστους ἔδνα πορὼν λεχέων.
Ἡ δὲ φέρουσα πόθους ἀπὸ σώματος, ἐσμὸν ἑαυτῶν
Ἐξέλθοι· φεύγει, νηδὺς ἐνὶ λουσαμένη.

Εἰς ὃ ἀυτό.

Εἴτέ σε κυανέης ἀλὸς γλυκὺς ἵμερος ἴσχοι,
Λούεο, φαιδροτέρης τῆνδε φανεὶς ὀμφῆς·
Εἴτέ σε μαθοφόρος ὀπὶ μαχλάδας οἶστρος ἐείσῃ,
Λήψῃ, καὶ δώσεις, ἐνθάδε λουσαμένη.

ΚΥΡΟΥ ποιητοῦ Εἰς ἕτερον.

Κύπριδος αἰὲν ἑταίρῃσι καὶ ἠΐθεϊ χρυσοβλεμμάτῳ
Ἐνθάδε λουσαμένῃ, μισθὸν ἔδωκε χάριν.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς ἕτερον
ὃν ἀκείμενον τῷ δημοσίῳ ἐν
βυζαντίῳ.

Δείματό με ξυνοῖο καὶ ἀσθμήσοισι λοεξοῦ
Ἀγὸς αἰνὴρ, ἀρετῆς οὐκ ἔχεν, οὐκ ἔειδος.
Κρυνὸν μοῦνοι πλεόνεσσιν· ἐγὼ δ' ὀλίγοις τε φίλοις τε
Ἐντύνω ἀσθμαίνοντας, καὶ μύρα, καὶ χάριτας.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου εἰς ἕτερον
ὃν λυκίῳ.

Πιότατος μεσόπτων τίς ἔοι πυλαωρὸς ἐμεῖο,
Κείνων λυομένων καιρὸν ἐσπλησίης;
Μή τινα νηϊάδων τις ἐμοῖς ὑπὸ χεύμασι γυμνὴν,
Ἢ μετὰ καλλικόμων κούρην ἴδῃ ἐρείπων,
Οὐκ ἐθέλων. χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἀναρχεῖς.
Τίς γὰρ ὁμηρείοις ἀντιφέροιτο λόγοις;

ΜΑΡΙΑΝΟΥ σχολαστικοῦ εἰς ἕτερον ὀνο-
μαζόμενον ἔρωτα.

Μητέρα κούρην ἔλυσεν ἔρως ποτὲ τῷδε λοεχῷ,
Αὐτὸς ὑποφλέξας λαμπάδι καλὸν ὕδωρ.
Ἱδρὼς δ' ἀμβροσίοιο χυθεὶς χροὸς, ἄμμιγα λύχνοις
Ὑδασι, φέδ', πνοιῆς ὅσσον ἀϊὴν ἔαρ.
Ἔνθεν ἀεὶ ῥοδέοισιν ἀϋτμιλίοισιν ἀϋτμιλῶ,
Ὡς ἐπὶ τῆς χρυσῆς λυομένης παφίης.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ὃ αὐτό.

Τάσδ' ὑπὸ ταῖς πλατάνοις ἀπαλῷ πεπεδημένος ὕπνῳ
Εὗδεν ἔρως, νύμφαις λαμπάδα πυρφόρος.
Νύμφαι δ' ἀλλήλῃσι, τί μαίομεν; αἵδε δὲ τούτῳ
Σβέσαμεν (εἶπον) ὁμοῦ πῦρ κραδίης μεσόπτων.
Λαμπὰς δ' ὡς ἔφλεξε κατ' ὕδατα, θερμὸν ἐκεῖθεν
Νύμφαι ἐρωτιάδες λουσχοῦσιν ὕδωρ.

ΙΩΑΝΝΟΥ γραμματικοῦ εἰς ἕτερον
ἔχον πινδάρειον.

Αἴθε σε πίνδαρε μᾶλλον ἐμοῖς ἐκάθηρα ῥεέθροις,
Καί κεν ἄριστον ὕδωρ τοὔμὸν ἔφηδα μόνον.

ΔΑΜΟΧΑΡΙΔΟΣ γραμματικοῦ
Εἰς ἕτερον.

Ἡ ῥῆ καὶ παφίη καὶ παλλάδι τῶτο τὸ λουτρὸν,
Ὡς ποτε τὸ χρυσοῦν ἤρεσε μῆλον ἔχειν.
Καὶ τάχα τ' μορφῆς κρίσις ἔσεται ἃ πάρις αὐταῖς,
Εἰκὼν δ' ἀργυρέοις νάμασι δέχνυται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὦ μοσαν αἱ χάριτες φερεαυγέα κεῖσθαι ὄπλης
Ἐνθάδε ναιετάειν, ἢ ῥόδα τῇ παφίῃ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τῶτο ἰδὼν τὸ λουτρὸν ὁ πανσόφος εἶπεν ὅμηρος
Νηπενθές, ἀχολόν τε, καὶ ἐσθλὸν ἐπίληθες ἁπάντων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αἱ τρεῖς ὀρχηθμοῦ χάριτες τὸ λουτρὸν ἔτευξαν·
Τοιὼ ἕνεκα χωρῆσαι τέσσαρας ἃ δυνάτας.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐνθάδε λουσαμένη δέμας ἄμβροτον αὐτίκα κύπρις
Δῶρον Ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἀέθλιον ἥρπασε μῆλον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Κύπρις, ἔρως, χάριτες, νύμφαι, Διόνυσος, Ἀπόλλων,
Ὦ μοσαν ἀλλήλοις ἐνθάδε ναιετάειν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀθάνατοι λούονται ἀοιδίμου βαλανείου,
Πέμπτη δ' ἡμίθεοι, μετέπειτα δ' ἤματα πάντα.

Εἰς ἕτερον λουτρὸν μικρόν.

Μὴ νεμέσα βαιοῖσι· χάεις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ·
Βαιὸς καὶ παφίης ἔπλετο κοῦρος ἔρως.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς τὰ θερμὰ
τὰ βασιλικά.

Θερμὰ τάδ' ἀτρεκέως βασιλήια· τῶνδε γὰρ αὐγῆς
Οἱ πρὶν ἀγακλεέστατοι ἦκαν ἐπωνυμίην.
Οὐ γὰρ ἐπὶ βεστίῳ πυρὶ θάλπεται ἁγλαὸν ὕδωρ,
Ἀτμὸς δὲ λιβὰς πέλεται αὐθορμήτους.

Οὐδὲ ῥόου ψυχροῦ ποτιδεύεται ἀμφὶ λοετρά,
Ἀλλ' οἷς ποθέῃς, ζοῖον ὑπεκφέρεται.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ Εἰς τὰ θερμὰ τὰ ἀγαμεμνόνεια ἐν σμύρνῃ.

Χῶρος ἐγὼ δηΐοις μεμνημένος, ἔνθα μολόντες
Τῆς ποδαλφείης ἐξελάθοντο τέχνης.
Ἕλκεα γὰρ μὴ δῆεν ἐμοῖς ἀκέσαντο ῥεέθροις,
Βαρβαρικῆς λάγχης ἴον ἀπωσάμενοι.
Ἔνθεν ἀεξήθω ὀρφνοφόρος· αὐτὰρ δὲ τιμῆς,
Τὴν ἀγαμεμνονέου δῶρον ἐπωνυμίην.

Ἄδηλον εἰς ἕτερα θερμά.

Χθὼν μυχάτων γυάλων κειλώμασιν ἀένναον πῦρ
Εὖτ' ἂν ἔχῃ, φλεξὶν δὲ παλιζείῃ κρυφίῃσιν,
Ἀτμὸς αἴνως βαίνων εἰς αἰθέρα θερμός, ἔνερθεν
Θλιβόμενος, πνειθαλπὲς ἐρεύγεται ἰκμάσιν ὕδωρ.

Ἄδηλον.

Χρήμασι τοῖς ἀγαθῶνος ἐδείματο τῆδε λοετρὸν
Δῆμος ὁ τῆς τεγέης, θαῦμα καὶ ἐσομένοις.

Εἰς λουτρὸν ἐν ὡραίῃ τόπῳ.

Οὐ βάραθρον ἔλιον παρεπάρθιδε τὸ νεῶ βάραθρον,
Ἀλλὰ τόπος σκυβάλων, χῶρος ἀποκρίσιος·
Νεῶ δὲ τὰ τερπνὰ τὰ πᾶσι βοώμενα καὶ ζαφλεγέντα,
Ἀγλαΐῃ παρέφερε· καὶ γὰρ ἀλεξάνορος
Νικαέων ἱερὰς, σοφίης ἐρικυδέος ἀστὴρ,
Τεύξε μιν οἰκείοις χρήμασι καὶ δαπάναις.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ, κεζ κζ

Εἰς ναὸν τῶ Διὸς κλιθέντα πρὸς
κεκροπίδων.

Αὐτῷ ζωὸς ὅλῃ· οἶκος ἐπάξιος· ὧδέ γ' Ὄλυμπος
Μέμψεται οὐρανόθεν ζωὰ καταιγόμενον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Κεκροπίδαι δίι τόνδ' ἔθεσαν δίμον, ὡς ἀπ' Ὀλύμπου
Νᾶσόμενος ποτὶ γαῖαν, ἐμὸν Ὄλυμπον ἔχῃ.

Ἀδηλον.

Ἰεμ' θεὰν ἀγαθοῖς αἰαπέπαται, τόδε καθαρμῶν
Χρῳὼ τῆς ἀρετῆς ἥψατο τόδε ἄγος.
Ὀστίς δ' οὐλοὸν ἦτορ, ἀπόσιχε· οὔποτε γὰρ σὴν
Ψυχὴν ἐκνίψῃ σῶμα μιαινόμενον.

Ἀδηλον.

Τίς ποτ' ἀπ' οὐλύμποιο μεταίξας πρόφρονεῶνα,
Τὸν πάρος οὐρανίοις ἐμβεβαῶτα δόμοις,
Ἐς πόλιν αὐδρόκλοιο, θεὰν βασίλειαν ἰώνων,
Τὰν δορὶ καὶ μούσαις ἀμπυκάτοιν ἔφεσσεν;
Ἦ σὺ φιλαμβύα τιτυοκλόνε μέζον ὀλύμπου
Τὰν ξυφόν, ὀρθωθοῖ τὸν σὸν ἔθευ θάλαμον.

ΕΙΣ ΝΙΚΗΣ ἀγάλματα, κεξ καζ

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Νίκαι πάρεσμεν αἱ γλῳῶσαι πρόφρονοι,
Νίκας φέρουσαι τῇ φιλοχρήστῳ πόλει.
Ἐγκαίρων ἡμᾶς οἱ φιλοῦντες τὴν πόλιν,
Πρέποντα νίκαις ἐντυποιοῦντες χρήματα.

ΠΟΜΠΗΙΟΥ Εἰς ἄγαλμα νίκης ἀπτερον ἐν ῥώμῃ, ἧς τὰ πτερὰ κεραυνῷ κατεφλέχθη.

Ῥώμη πάρεσσι φέρειν κλέος οὔποτ' ὀλίσθαι·
Νίκη γάρ σε φυγεῖν ἄπτερος ἐδύνατο.

ΕΙΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ κεξ. κβζ

ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ πατειάρχου.

Ὅρμιν ἁλωόλυθος, καὶ ἀνέσιον ἴχνος ἐλαύνων,
Εἴτ' ἀφ' ὁδοιπορίης, εἴτ' ἀπὸ ναυτιλίης,
Ἐνθάδε νιφοπάγεσσιν ἔβησεν ξένε τὸν σὸν πόδα,
Νεμεσσάθη ἐθέλων, οἶκον ἐπίμονον ἔχων.
Εἰ δέ μὲ καὶ τίς ἔτευξεν ἀνακρινέος πολίτης,
Εὐλόγιος, φαρίης ἀρχεράος ἀγαθός.

Εἰς Ὁ αὐτό.

Ἀγὸς ἐμοὶ, καὶ ξεῖνος, ἀεὶ φίλος. ὃ γὰρ ἐρωνᾷν
Τίς, πόθεν, ἢ τίνων, ἔστι φιλοξενίης.

ΕΙΣ ΟΙΚΟΥΣ, κετ' κγ'

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου εἰς οἶκον ἐν κιβύρᾳ.

Εὐσεβίη τὸ μέλαθρον ἀπὸ προτοίο θεμέθλου
Ἄχρι καὶ ὑψηλοὺς ἤγαγεν εἰς ὀρόφους.
Οὐ γὰρ ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων λήϊστορι χαλκῷ
Ὄλβον ἀολλίζων τεῦξε μακηδόνιος·
Οὐδὲ λιπερνήτης κενεῷ καὶ ἀκερδέϊ μόχθῳ
Κλαῦσε, δικαιοτάτου μισθοῦ ἀτεμβόμενος.
Ὡς δὲ πόνων ἄμπαυμα φυλάσσεται ἀνδρὶ δικαίῳ,
Ὧδε καὶ εὐσεβέων ἔργα μένοι μερόπων.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ εἰς οἶκον κείμενον μέσον τοῦ ζευξίππου καὶ τοῦ ἱππικοῦ.

Ἐν μὲν τῇ, ζεύξιππον ἔχω πέλας, ἡδὺ λοεστόν·
Ἐκ δ' ἑτέρης, ἵππων χῶρον ἀεθλοφόρων.
Τοὺς ῥα θεησάμενος, καὶ τῷδ' ἔνι χρῶτα λοέσσας,
Δεῦρο καὶ ἄμπνευσον δαιτὶ παρ' ἡμετέρῃ.
Καί κε πάλιν σταδίοις ποτὶ δείελον ὥριος ἔλθοις,
Ἐγγύθεν ἐγγὺς ἰὼν γείτονος ἐκ θανάτου.

ΓΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου εἰς οἶκον ὑψηλὸν ἐν βυζαντίῳ.

Τρισσόθεν εἰσορόω πολυτερπέα νῶτα θαλάττης,
Πάντοθεν ἠματίῳ φέγγεϊ βαιμόμος.
Εἰς ἐμὲ γὰρ κροκόπεπλος ὅταν περικίδναται ἠὼς
Τερπομένη, στείχειν πρὸς δύσιν οὐκ ἐθέλει.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ αἰγυπτίου εἰς οἶκον ἐπίπεδον.

Ὥρῃ ἀναψύχω θέρεος, καὶ χείματϊ θάλπω,
Τοὐλιπὲς ὡράων ἐξ ἐμέθεν παρέχων.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς οἶκον ἐν ὕψει κείμενον ἐν βυζαντίῳ.

Τῆς ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν,
Ἔννεπεν ἀσκραῖος, δῶμα τόδε προλέγων.

Κλίμακα γὰ τοιαύτὴ ὠφίων κεκαφηότι ζαρσᾷ,
Ἰδρῶτι πλαδαρίῳ ἀμφεδίηνα κόμιζον·
Ὑψόθι γὰρ εἰσενόησα θαλασσαίῃ ὠκεανίτην.
Ναὶ τάχα τῆς ἀρετῆς πισότατος θάλαμος.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου εἰς ἀφύλακτον οἶκον τοῦ αὐτοῦ.

Κερδαλέοις δίζεσθε δόμοις λήϊστορες ἄλλοις·
Τοῖσδε γὰρ οὐδὲ φύλαξ ἔμπεδος, ἠὲ πενίη.

Εἰς τὸν τείχινον τῆς μαγναύρας.

Ὁ πρηέως θλύπτουσαν τόνδε δόμον βασιλῆες,
Ἀϊχμιὴ ὀλοοδότειραν ἀπὸ σαυρωτῆρος λαχόντες
Αὐτὸς ἄναξ ἡρακλῆς, σὺν κωνσταντίνῳ υἷϊ.

Εἰς οἶκον τὸν ὁπιλεγόμενον χαλκῆ ἐν τῷ παλατίῳ.

Οἶκος ἀναστασίοιο τυραννοφόνου βασιλῆος
Μουσῶν ἐσφετέλλω πανυπείροχος ἄστεσι γαίης,
Θαῦμα φέρων πολύτεσιν· ἐπεὶ κοσμήτορες ἔργων
Ὑψος ὁμοῦ μῆκός τε καὶ ἄπλετον εὖρος ἰδόντες,
Ἀσκεπὲς ἐφεύροντο πελώριον ἔργον ἐᾶσαι.
Ἀλλὰ πολυμήτιος λαχὼν πρεσβηΐα τέχνης
Ἀθηναῖος πολύιδρις ἐμοὶ τεχνήσατο μορφώσας,
Ἀχαΐτῳ βασιλῆϊ φέρων εὐφροσύνια μόχθων.
Ἐνθεν ἀπειρέσιον μέγεθος εὐρυπόρου πλαγίων,
Ἀϋσσόνιον νίκησα βοώμενα θαύματα γαίης.
Εἶδον ἀρηροτέρησι χαλκοτορεύτου λίθος αὐλῆς.
Εἰ καὶ χαλκείων ὀφθαλμῶν ἀμαρύγματα πέμπεις,
Κρύψον ἀμετρήτων μεγάρων στεινούμενον αὐλαῖς
Γέργαμον, φαιδρὸν ἄγαλμα τεοῦ ῥουφίνιον ἄλσος.
Μηδὲ πανυπλοΐῃσιν ἀρηρότα κύζικε πέτρῃς
Ἀδριανοῦ βασιλῆος ἀμεμφέα νηὸν ἀείσῃς.
Οὐ μοι πυραμίδων ἰκέλη κρίσις, οὐδὲ κολοσσοί,
Οὐδὲ φάρος μεγάλην μουσῶν σὴν ὑπαφέδραμον αἴγλην.
Αὐτὸς ἐμὸς σκηπτοῦχος ἰσαυχενίοιο μετ' νίκην,
Χρυσοφαές μ' ἐτέλεσσεν ἑὸν θέλιον ἐλιχθείης,

Π αὐτὴ τετραπόρων ἀνέμων πεπεταμένον αὔραις.

ΜΑΡΙΑΝΟΥ σχολαστικοῦ Εἰς τὰ παλάτια Σοφιανῶν.

Ο πασῶν τερπνομβρίης ἄθνος ἀϋδιχα πόντου αἰολίης
Γ λαυκὸς ἁλικλύστων πορθμὸς ἐπ' ἠϊόνων,
Χ ρύσεα συλλέκτρῳ τάσῃ ἀνάκλορα δηκεν ἀϋτὴν
Τ ῇ πολυκυδίῃ θεῖος ἄναξ Σοφίῃ.
Α ξιον ὦ ῥώμῃ μεγαλοκρατὲς αὐτὰ σεῖο
Κ άλλος ἀπ' ἀνθρώπης δέρκεαι εἰς ἀσίλῳ.

ΓΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου Εἰς ὃ μέγα τραπέζιον καλλωπισθέν.

Κ όσμον ἰουστίνος βασιλὰς ῥυπόωντα καθήρας,
Κ αὶ τὰ μέγιστα δίκης ἠγλαΐσεν τεμένη·
Σ οῖς δὲ πόνοις δομνῖνε κατηφέα νύκλα διώκεις
Ε κ θεμιστὸς μεγάλων, ἐκ βιοτῆς μεθύπων.

ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ σχολαστικοῦ εἰς ὃ αὐτό.

Ω ς ἀγαθὸν καὶ πᾶσι· ὅτι μὴ ἐσαῖ. φαιδροτέρης γὰρ
Δ ομνῖνος θαλάμοις μηδὲς ἐτεύξε δίκης.
Λ άμπω ἐγὼ μὲν παιδός, ὁ παῖς δ' ἐμεῖο φαεινός·
Κ ὐδεα δ' ἀλλήλοις ἀντιφερίζομεν.

Αδέσποτον Εἰς τὸν βασιλικὸν τῶν παιδευτηρίων ἐν Βυζαντίῳ.

Χ ῶρος ἐγὼ θεσμοῖσιν ἀφ' ἡμετέρου· ἐνθάδε πηγὴ
Α φθονος αὐσονίων ἐκ κέχυται νομίμων,
Η πᾶσιν τέταται μυθῶν ἀέναος, ἠϊθέοις δὲ
Ε νθάδε ἀγλεομύθοις πόμπα δίδωσι ῥόον.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάτων ἀγορανομήσαντος Εἰς βῆμα τῶ Σοφιοῦ κρατεῖσθαι.

Δ ένδρον ἐγὼ μακαρεσσιν, ἐπεὶ ποτε μεσσόθεν ὕλης
Ι σάριθμον, λιγυεσσῖς ἐτερφόμεν αὐέμοις,
Ο ρνίθων ὀπίσω θρόνον ἐὐθρόον· ἀλλὰ σιδήρῳ
Ε τμήθην, κλήρῳ κρείσσονος δὐτυχίης.
Α ντὶ γὰρ ὀρνίθων, κρατεῖσθαι κρατεροῖς ὑπὸ μύθοις
Α ρθμηκα, δύμουσοις χεύμασι τηλεθάον.

Εἰς οἶκον ἀγαθίου σχολαστικοῦ ἐν βυζαντίῳ.

Τεῦξέ με πολλὰ καμὼν μουσώνιος οἶκον ἀγητὸν
Τηλίκον, ἀρκτῴοις ἄσθμασι βαλλόμενον.
Εμπης οὐκ ἀπέλειπεν ἀφεγγέα δώματα μοίρης,
Αλλά με καλλείψας, ἐν χθονὶ ναιετάει.
Καί ῥ' ὁ μὲν εἰς ὀλίγην κεῖται κόνιν· ἡ δὲ περισσὴ
Τέρψις ἐπὶ ξείνοις ἀνδράσιν ἐκκέχυμαι.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ Εἰς θύρας.

Κίμων ἔγραψε τὴν θύραν τὴν δεξιάν.
Τὴν δ' ἐξιόντων δεξιὰν διονύσιος.

ΚΥΡΟΥ ἀπὸ ὑπάτων Εἰς τὴν μαξιμίνου οἰκίαν.

Δείματο μαξιμίνος νεοπηγέος ἔνδοθι ῥώμης,
Αὐταῖς ἠϊόνεσσι θεμείλια καρτερὰ πήξας.
Αγλαΐη δέ μοι ἀμφὶς ἀπειρεσίη τετάνυσται
Τῇ καὶ τῇ, καὶ ὄπισθεν ἔχω πτόλιν. Ἀλλὰ καὶ ἄντην
Γάνθ' ὁρόω γαίης βιθυνηΐδος ἀγλαὰ ἔργα.
Ημετέροις δ' ὑπένερθεν ἐρισθενέεσσι θεμέθλοις
Πόντος ἁλὸς προχοῇσι κυλίνδεται εἰς ἅλα δῖαν,
Τόσσον ἐπιψαύων ὁπόσον χθονὸς ἄκρα διῆναι.
Πολλάκι δ' ἐξεμέθεν τὶς ἑὸν μέγα θυμὸν ἰάνθη
Βαιὸν ὑπερκύψας, ἐπεὶ εἴσιδεν ἄλλοθεν ἄλλα,
Δένδρεα, δώματα, νῆας, ἅλα, πτόλιν, ἠέρα, γαῖαν.

Αδέσποτον.

Φαιδρὸν ἰουστινιανὸς ἄναξ ἐμὲ χῶρον ἐγείρει,
Ηλίῳ πρέχων θάμβος ἀνερχομένῳ.
Οὔποτε γὰρ τοιοῦτον ἐπὶ χθονὸς ἔδρακε κάλλος,
Υψόθεν οὐρανίην οἶμον ἐπερχόμενος.

ΑΓΑΘΙΟΥ.

Χῶρος ἐγὼ τοπρὶν μὲν ἔην στυγερωπὸς ἰδέσθαι,
Πηλοδόμοις τοίχοις ἀμφιμεριζόμενος·
Ενθάδε ξείνων τε καὶ ἐνδαπίων καὶ ἀγροίκων
Νηδὺς ἐπεγδούπει λύματα χευομένη·

Ἀλλ' πατήρ με πόλιος ἐνδηώσας ἀγαθίας,
Θῆκεν ἐρίζηλον, τὸν πρὶν ἀτιμότατον.

ΕΙΣ ΟΓΛΑ, κξ' κδ'

Εἰς ἀοιδὰ ἔχουσαν τὸ ζητοῦ τίω ὄνομα.

Ὡ πόσον βύθης ὁ ζωγράφος, ὅτι χαράσσει
Κοίρανον εἰρώνης ἀοιδὴ πυκλόμυον.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ Εἰς κραῖος.

Ἡ χάρις ἀμφοτέρω ἔλαχον χάειν· εἰμὶ δ' ὁ θεᾶος
Καὶ τερπνὴ φιλίοις, καὶ φόβος ἀντιπάλοις.
Εἰ δὲ πυλαιμάχεος πειθῶν μ' ἔχῃ, ἔρρετε δ' ἀλγεα
Οὔτε χάρις χαίταις, οὔτε κόμη κόρυθι.

ΕΙΣ ΟΡΧΗΣΤΡΙΔΑΣ, κξ' κε'

ΛΕΟΝΤΙΟΥ σχολαστικοῦ Εἰς εἰκόνα ὀρχηστρίδος.

Μουσάων δεκάτη, χαρίτων καὶ ἑπτὰ μία τε τετάρτη,
Τερπωλὴ μερόπων, ἄγαλμα ἀγλαΐη,
Ὄμματά σοι, καὶ παρειαί, ποδῶν τε μέλη, καὶ σφαῖρα χρῶτι
Δάκτυλα, καὶ μούσων κρείσσονα καὶ χαρίτων.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς εἰκόνα ἑτέρας ὀρχηστρίδος ἰσαμβίνης ἐν τῷ σωαδενίῳ.

Εἰμὶ μὲν ἑλλὰς δὴ βυζαντίας, ἐνθάδε δ' ἔστην
Ἡχὶ χοροσασίῳ εἴαρι δῆμος ἄγει,
Ὅππόθι πορθμῷ γᾶα μεείζεται. ἀμφότεραι γὰρ
Ἀντυγες ὀρχηθμοὺς ἦνεσαν ἡμετέρους.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς εἰκόνα ὀρχηστρίδος ἐν χρυσῷ ἐν βυζαντίῳ.

Οὐτὶς ἐπ' αὐθούσῃ χρυσὸν βάλεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
Ἀμφεχύθη κρονίδης, ὡς τὸ πάρος δαμάᾳ.
Σώματι δ' οὐκ ἐπέλασεν, ἐπεὶ νόον ἔλλαβεν αἰδὼς
Μή τινι μουσάων μίσγεται οὐκ ἐθέλων.

Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ αὐλεῖν.

Θῆλυς ἐν ὀρχηθμοῖς κρατέῃ φύσις. εἴξατε κοῦροι·
Μοῦσα καὶ Ἑλλάδιν τῶτον ἔθεντο νόμον.
Ἡ μὲν, ὅτι πρωτίστη κινήσιος οὖρετο ῥυθμούς·
Ἡ δ', ὅτι τῆς τέχνης ἦλθεν ἐς ἀκρότατον.

Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ αὐλεῖν.

Εὐκλοέᾳ μοῦσ' τις ἄϊσε νέον μέλος· Ἑλλάδι δὲ
Εὐαρμοῦν χλαῖναν, πρὸς μέλος ὑφάσεν.
Ἦν δὲ πόθος καὶ δεῖμα περὶ ὀρχηθμοῖσιν ἀνοιγῆς.
Ἀρσενι γὰρ ῥώμῃ θῆλυ ἔμιξε χάριν.

Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ αὐλεῖν.

Οὔνομ' ἔχῃς λιβάνου, χρειτῶν δέμας, ἦθεα πειθοῦς,
Γαρθένε, καὶ πάφίης κεστὸν ἀπ' ὀκ λαγόνων.
Ἀὐτὰρ ἐν ὀρχηθμοῖσιν, ἔρως ἅτε κοῦφος ἀθύρῃς,
Κάλλεϊ καὶ τέχνῃ πνεύτας ἐφηκμάζῃ.

Εἰς ξενοφῶντος συμπόσιον εἰκόνα.

Αὐτὸν ὁρᾶν ἰόβακχον ἐδόξαμεν, ἡνίκα λίνοις
Ὁ πρέσβις νεαρῆς ἦρχε χορομανίης·
Καὶ κάδμου τὰ πρῶτα χορεύματα, καὶ τ' ἀφ' ὕλης
Ἄγχιον, ἐξιαχεῖ ἰχνελάτιν θιάσων,
Καὶ τὸν ἐπάζουσαν ἐν ἅρματι παιδὸς ἀγαυὸν
Λυσάδα. θεσπεσίης ἀνδρὸς ἀπεικρισίης.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Εἰς φίλιον πυλαιδοῦ ὀρχηστοῦ.

Αὐτὸν βακχευτὸν ἐνέδυ θεὸν, ἡνίκα βάκχας
Ἐκ θηβῶν ἱππάλιον ἤγαγε πρὸς θυμέλην
Ἀνθρώποις πυλαιδὴς· τερπνὸν δέος, οἷα χορεύων
Δαίμονος ἀκρήτου πᾶσαν ἔπλησε πόλιν.
Θῆβαι γιγνώσκουσι τὸν ἐκ πυρὸς· οὐρανίος δὲ
Οὗτος ὁ παμφώνοις χερσὶ λυρευόμενος.

ΕΙΣ ΓΗΓΑΣ, κξ' κς'

Ἀδέσποτον Εἰς πηγὴν ἐν τῷ ὀλύμπῳ ἔρῳ.

Τᾶς ποθούσης νύμφας ὑποείκομεν· ἀμφὶ δὲ καὶ αὐταὶ
Κρείσσονες ἠμείων χαίρετε παῖδες.

Αἱ δ' ἄλλαι πᾶσαι μετὰ πύθια, καὶ μετὰ προῦσαν·
Ἡμετέραις νύμφαις εἴξατε νηϊάδες.

Εἰς καμάρῑναν ἐν σικελίᾳ
προοιμιῶδες.

Μὴ κίνει καμάριναν· ἀκίνητος γὰρ ἀμείνων.
Μήποτε κινήσας τὴν μείονα, μείζονα θείης.

Ἀδέσποτον.

Ἀέναον καθαρήν τε παρερχομένοισιν ὁδίταις
Πηγὴν ἀμβλύζει γειτονέουσα νάπη.
Πάντη δ' αὖ πλατάνοισι καὶ ἡμεροθαλέσι δάφναις
Ἐστέμμαι, σκιερῇ ψυχομένη κλισίῃ.
Τοὔνεκα μή με θέρεος παραμείβεο· δίψαν ἀλαλκὼν
Ἄμπαυσον παρ' ἐμοὶ καὶ πόνον ἡσυχίῃ.

ΑΝΥΤΗΣ.

Φριξοκόμᾳ τόδε πανὶ καὶ αὐλιάσιν θέτο νύμφαις
Δῶρον ὑπὸ σκοπιᾶς θεύδοτος οἰονόμος.
Οὕνεχ' ὑπ' ἀζαλέου θέρεος μέγα κεκμηῶτα
Παῦσαν, ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

ΝΙΚΙΟΥ.

Ἰζεῦ ὑπ' αἰγείροισιν (ἐπεὶ κάμες) ἐνθάδ' ὁδῖτα,
Καὶ πίε θᾶσσον ἰὼν πίδακος ἁμετέρας.
Μνᾶσαι δὲ κράναν καὶ ἀπόπροθεν, ἂν ἐπὶ γίλλω
Σιμὸς ἀποφθιμένῳ παιδὶ παριδρύεται.

Ἄδηλον.

Ὠκεανοῦ θυγάτηρ καὶ τηθύος εἰμὶ νύχεια
Κρήνη. τηλεβόαι γάρ με τόδ' ὠνόμασαν.
Νύμφαις μὲν προχέω λουτρὸν, θνητοῖσι δ' ὑγείην.
Θῆκε δέ με πτερέλας υἱὸς ἐνυαλίου.

Ἀδέσποτον.

Ἔνθεν ἀλέξανδρος μακεδὼν πίεν ἀγλαὸν ὕδωρ,
Μητρὸς δ' εἶπε γαλάκτι πανείκελα ῥεύματα πηγῆς,
Ἠ καὶ ὀλυμπιάδος πόρεν οὔνομα μητέρος ἐσθλῆς.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ, κξ΄ κζ΄

Εἰς εἰκόνα Ὁμήρου.

Υἱὲ μολήτου Ὅμηρε, σὺ γὰρ κλέος Ἑλλάδι πάσῃ
Καὶ κοσμοφώνῳ πάτρῃ ζήκας ἐς Ἄϊδος.
Καὶ ζώεις αὐτῇσιν ἐν ἀθανάτοισι καὶ ἔργοις,
Δαιτὸς ἐν ἡδείων γραφόμενος σελίδας.
Ὑμνῆσαι δ' ἢ μοῦνον ὁ δυσμενὲς πολύπλαγκτον,
Ἢ δὲ τὸν ἰλιακὸν δάρδανον ἀμφὶ πόλεμον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς ποθ' ὁ τὸν Ἑλλήνων πόλεμον σελίδεσι χαράξας,
Ἢ πίς ὁ τὰ δολιχοῦ λαοπλάστου πλανίου;
Οὐκ ὄνομ' ἀθέσφατον σαφὲς, ὦ πόλιν ὁρᾶνιε Ζεῦ,
Μὴ ποτε σῶν ἐπέων δόξαν ὄμηρος ἔχῃ;

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὁ ποῦ ἰὰς τὸν Ὅμηρον ἀναγραψόμεθα πάτρης,
Κῶον ἐφ' ᾧ πᾶσαι χεῖρ' ὀρέγουσι πόλεις;
Ἢ ὃ μοῦνόν ἐστιν ἄγνωστον· ὁ γὰρ ἀθανάτοις ἴσος ἥρως
Τὰς μούσας ἔλιπεν πατρίδα καὶ γλυκύν;

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐχὶ πέδον σμύρνης ἐλαχεύσατο θεῖον Ὅμηρον,
Οὐ κοσμοφώνου πατρὸς ἄστρον ἰωνίης,
Οὐ χίος, σὸν ἀγῶνα πόθος ἔσσατο, κοίρανε μοῦσα,
Οὐ νῆσος κρανάη λαοπλάστου πάτρη,
Οὐκ Ἄργος δαΐδαιον, κυκλώπειά τε μυκήνη,
Οὐδὲ Θήβη κεκροπίων ἄγυ παλαιγόνων.
Οὐ γὰρ ἐφυ χθονὸς ἔργον· ἀπ' αἰθέρος ἄλλα ἔ μοῦσαι
Γ' ἐμφάμεν, ἵν' ἡμετέροις δῶρα ποθητὰ φέρῃ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Οἱ μὲν σευ κοσμοφώνα διαπρυσιήτειραν Ὅμηρε,
Οἱ δὲ καλαὶ σμύρναι, οἱ δ' ἐνέπουσι χίον.
Οἱ δ' Ἴον, οἱ δ' ἐβόασαν ἐύκλαρον Κολοφῶνα,
Οἱ δὲ νυ τὰν λαμπρῶν μητέρα θεσπαλίων.

Ἄλλοι μ' ἀοιδὸν γαῖαν αὐίαχον· εἰ δέ με φοίβου
Χρὴ λέξαι πινυτὰς αἰδίχα μνηστοσύας,
Πάτερα σοι τελέθω μέγας οὐρανός, ἐκ δὲ τεκούσης
Οὐθαλίης, μαῖος δ' ἔπλεο καλλιόπας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἑπτὰ ἔριδ' μαίνοισι πόλις Διὸς ἄμβροτον υἱόν,
Κύμη, σμύρνα, χίος, κολοφών, πύλος, ἄργος, Ἀθῆναι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἑπτὰ πόλις μύρίαντο σοφὸν Διὸς ἄμβροτον υἱόν,
Σμύρνα, χίος, κολοφών, ἰθάκη, πύλος, ἄργος, Ἀθῆναι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Χίος ἔφης; Ὃ φημι. Τί δαί, σμυρναῖος; Ἀπαυδῶ.
Κύμη δ' ἢ κολοφὼν πατρὶς ὁμήρου σέθεν;
Οὐδετέρη. Καλαμὶς ἦ τε πόλις; Ἀλλ' ἀπὸ ταύτης
Ἐξέφυ. Ἀλλ' αὐτὸς λέξον ὅπη γένεας.
Οὐκ ἐρέω. Τίνος ἦρα; Πεπείσμεθα, τὰ τεκέος εἰπών,
Ἐξω τὰς δοίας ἄμμιν ἀπεθέμιδας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐκ μὲν ἀοιδῶν ὅμηρος καὶ ἐξ ἀοιδῶν ἀείδει,
Οὐρανίης μούσης δόξαν ἀφειμένος.
Μοῦνον γὰρ ἄφασας ἀχιλλέος· αὐτὰρ ἀοιδῶν
Σμυρναίων ναῶν σύγχυσιν ἐν πελάγει·
Τὸν δὲ λέχος ἀπασίως εἴσιδε πηνελόπη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ θεός ἐστιν ὅμηρος, ἐν ἀθανάτοισι σεβέσθω·
Εἰ δ' αὖ μὴ θεός ἐστι, νομιζέσθω θεὸς εἶναι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εὗρε φύσις, μόλις οἶδε· τεκοῦσα δ' ἔπαυσατο μόχθων,
Εἰς ἕνα μοῦνον ὅμηρον ὅλον τρέψασα μυρίνην.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς ποθ' ὁμήρειης μεγάλης ὁπόθεν ἐστὶν ἀπορθής;
Τίς χθών, τίς ὃ θάλαττα μάχλον σὸν οἶδεν ἀοιδῶν;
Δῆμος ὁ χιμμερίων πανδερκέος ἄμμορος αὐγῆς

Ηχίου, ἐξίης ὄνομ' ἔκλυεν· ἔκλυεν ἀπλᾶς,
Οὐρανὸν ὑψίστερνον ἔχων ὀπικείμενον ὤμοις.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Δι ἐξιὼν ὅ μ' ἦρε τὶω κεκαυμένῳ,
Φθονῆν ἀφῆκας τὰς ἀπορθήτους πόλεις.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Εἰς εἰκόνα πυνδάρου.

Νεβρείων ὁπόσον σάλπιγξ ὑπερίαχεν αὐλῶν,
Τόσσον ὑπὲρ πάσας ἔκραγε σεῖο χέλυς.
Οὐδὲ μάτην ἁπαλὸς ξουθὸς περὶ χείλεσιν ἑσμὸς
Ἔπλασε κηρόδετον πίνδαρε σεῖο μέλι.
Μαρτυς ὁ μαινάλιος κερόεις θεός, ὕμνον ἀείσας
Τὸν σόν, καὶ νομίων λησάμενος δονάκων.

ΚΥΡΟΥ Ἀπὸ ὑπάτων εἰς τὸν αὐτόν.

Πίνδαρον ἱμερόεντα πρὸς ὕδασι κῦρος ἐγείρῃ
Ὅν ὡέκα φορμίζων εἶπεν ἄριστον ὕδωρ.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Καρυστίνου Εἰς ἀνακρέοντα.

Πρόσθεν ἀνακρείοντα χύδην σεσαλαγμένον οἴνῳ
Θάλεο, δινωτῷ γρηϊτόν ὕδωρ λίθου,
Ὡς ὁ ῥόων λίχνοισιν ἐπ' ὄμμασιν ὑγρὰ δεδορκώς,
Ἄχει καὶ ἀγραύλων ἕλκεται ἀμπεχόναν.
Διατῶν δ' ἀρβυλίδων τὸν μὲν μίαν, οἷα μεθυπλήξ,
Ὤλεσεν· ἐν δ' ἑτέρᾳ ῥικνὸν ἄρα πόδα.
Μέλπει δ' ἠὲ βαθυλλὸν ἐφίμερον, ἠὲ μελισσᾶν,
Ἀϊόνων παλάμᾳ τὰν δυσέρωτα χέλυν.
Ἀλλὰ πάτερ δίζυσε φύλαξέ μιν· οὐ γὰρ ἔοικεν
Ἐκ βάκχου πίπτειν βακχιάχου θέραπα.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἰδ' ὡς ὁ θρέσβυς ἐκ μέθης ἀνακρέων
Ὑπεσκέλισαν, καὶ ὁ λῶπος ἕλκεται
Ἐς ἄγριον γύαλον. πῶν ὑβλαυτίων ὁ μῦθος
Ὅμως φυλάσσει, θάτερον δ' ἀπώλεσεν.
Μελίσδεται δὲ τὰν χέλυν Δρακρέκων
Ἤτοι βαθύλλου ἢ καλὴν μελισσέα.
Φύλαξε βάκχε τὸν γέροντα μὴ πεσεῖν.

ΕΥΓΕΝΟΥΣ.

Τὸν ζῆς μηχροῖς ἰμέρθισι στώτροφον
Λυαῖος ἀναχρέοντα, τὴν κύκνον,
Εσφηλας ὑχρῇ νέκταρος μηνδόνι.
Λοξὸν γὰρ αὐτοῦ βλέμμα, καὶ πρὸς σφυροῖς
Ριφθεῖσα λώπεις πέζα, καὶ μονόζυγες
Μέθαι ἐλέγχα σάνδαλον· χέλυς δ' ὅμως
Τὸν εἰς ἔρωτας ὕμνον ἀθρίζεται.
Α πῶτα τήρᾳ τὸν γεραιὸν θύτῃ.

Αδέσποτον εἰς τὸν αὐτόν.

Τ ηῖῶν ἀμφοτέρων με βλέπεις ἀχρεῖον ἐρώτων
Π ρέσβεω, ἴσον κούροις, ἴσον ἀδόντα κόραις.
Ομμα δέ μευ βρομίῳ βεβαρημένον, ἢ δ' ἀπὸ κώμων
Τ ερπνὰ φιλαχρίπνων σήματα πομνυχίδων.

ΔΗΜΟΧΑΡΙΔΟΣ εἰς εἰκόνα ζωγράφου.

Α ὐτή σοι πλάσσεσα φύσις πρέσβακε τυπῶσαι
Τ ὼ μιτυλίνῃ ζωγράφε παρθένα.
Γ ηγάζῃ ὃ διαυγὲς ἐν ὄμμασι· τοῦτο δ' ἀναργῶς
Δ ηλοῖ φαντασίῃ ἔμπλεον βύσσοχίης.
Α ὐτομάτως δ' ὁμαλή τε καὶ οὐ πρόσφορα κολῶσα
Σ αρξὶ ἐπιστομίῳ τῷ ἀφέλκειαν ἔχει.
Α μμιγα δ' ἐξ ἰλαροῖο καὶ ἐκ νοτεροῖο προσώπου
Μ οῦσαν ἀπαγγέλλῃ κύπριδι μιγνυμένῳ.

ΖΗΝΟΒΙΟΥ γραμματικοῦ εἰς εἰκόνα γραμματικοῦ.

Α ὐτῷ γραμματικὴν ὁ ζωγράφος ἤθελε γράψαι·
Β ίκλοσα δὲ γράψας, τὸν σκοπὸν, εἶπεν, ἔχω.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ εἰς εἰκόνα Ἡσιόδου.

Α ὐταὶ ποιμαίνοντα μεταμβρινὰ μῆλά σε μοῦσαι
Ε δρακον ἐν κραναοῖς ἔρεσιν Ἡσίοδε·
Κ αί σοι καλλιπέτηλον ἐρυσταίνυσαι περὶ πᾶσαι
Ω ρξαν δάφνης ἱερὸν ἀκρέμονα·
Δ ῶκαν ὑ κρουνὸς ἑλικωνίδος ἔνθεον ὕδωρ,
Τ ὸ πλατοῦ πώλου ποσθὲν ἔκβλυσεν ὄνυξ.

Οὗ σὺ κορεσσάμῃ, μακάρων γένος, ἔργα τε μολπαῖς
Καὶ γένος ἀρχαίων ἔγραφες ἠιθέων.

Αδηλον ὡς ἀπὸ τῆς βίβλου
λυκόφρονος.

Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι, τὰ ἑξῆς ζήτει ἐν τῷ ο κεφαλαίῳ τῆς πρώτης βίβλου.

Εἰς ὀππιανόν.

Οππιανὸς σελίδεσσιν ἁλίπλοα φῦλα σϋνάψας,
Θήκατο πᾶσι νέοις ὄψον ἀπειρέσιον.

Αδηλον.

Καλλιόπη βασίλεια γεώργιον εἶπεν ἰδοῦσα,
Οὗτος ἐμὸς γενέτης γνήσιος, οὐ κρονίδης.

Αδηλον.

Ελθετε πρὸς τέμενος γλαυκώπιδος ἀγλαὸν ἥρης
Λεσβίδες ἁβρὰ ποδῶν βήματ' ἐρεισάμεναι,
Ενθα χορὸν καλὸν στήσασθ', ὕμμιν δ' ἀπάρξει
Σαπφὼ χρυσείην χερσὶν ἔχουσα λύρην.
Ολβιαι ὀρχηθμοῦ πολυγηθέος· ἦ γλυκὺν ὕμνον
Εἰσαΐειν αὐτῆς δόξετε καλλιόπης.

ΕΙΣ ΠΟΛΕΙΣ,

κεῖς κῆς

Αδέσποτον Εἰς ἡράκλειαν τὴν πόντου.

Εἰ πόλιν ἡρακλῆος ὁ μώνυμον οἶσθα καὶ ἄλλην,
Ισθι με τὴν πόντου μηδὲν ἀτιμοτέρην.

Αδέσποτον Εἰς μῶλον ἐν σμύρνῃ τῇ θαλάττῃ
ἐπικείμενον, ἐν ᾧ καὶ ὑδρεῖον.

Τίς βυθὸν ἠπείρωσε; τίς ἐν ῥοθίοισιν ἔτευξεν
Ακτὴν ἀμφιρύτην λάεσι μαρμαρέοις;
Τίς δ' ἐνὶ κύμασι τεῦξε ποτὸν πλωτῆρας ἀφύσσειν
Αὐτῶν ἐκ νηῶν χερσὶν ἀρυομένους;
Οὗτος ὁ ποικιλόμητις ἀνὴρ βενέτιος ἀμύμων,
Κτίσμασι νικήσας θησέα καὶ πέλοπα.

Εἰς φάρον ἐν τῇ αὐτῇ.

Τίς τόσον ἔργον ἔτευξε; τίς ἡ πόλις; ἢ ὅ γ' ἥρας τί;
Ἀμβρόσιος, μυλασεὺς, τὸν φάρον, ἀὐθύπατος.
Ἀδέσποτον Εἰς φάρον ἀλεξανδρείας.

Πύργος ἐγὼ ναύτῃσιν ἀλωομένοισιν ἀρήγων
Εἰμὶ, ποσιδάωνος ἀπειρέα πυρσὸν ἀνάπτων.
Κἀί με πεσεῖν μέλλοντα βαρυγδούποισιν ἀήταις,
Σῆσεν ἑοῖς καμάτοις ἀμμώνιος, ὃς βασιλῆος
Ἐσθλὸς πατήρ. κείνῳ δὲ μετ' ἄγελα κύματα ναῦται
Χαρεῦσι ἀερταίζοισιν, ἅτε κλυτῷ σὺν υἱῷ σῳζῷ.
Εἰς τὸν αὐτὸν, ἐν σμύρνῃ.

Μηκέτι δύσμηνοντες ἀμείλιχε νυκτὸς ὁμίχλῃ,
Εἰς ἐμὲ θαρσαλέως πλώετε ποντοπόροι.
Γᾶσιν ἀλωομένοις τηλαυγέα δαλὸν ἀνάπτω,
Τῶν ἀσκληπιάδων μνημοσύνῃ καμόντων.
Ἀδέσποτον ἐν ἀσσῳ.

Πᾶσα μὲν ἀξιόχῳ πόλις εὔχεται· (ἄλλο δὲ δυσὶς
Γῆμα θεοδωρείχων, ὡς θεὸς, ἡκέσατο)
Ἔξοχα δὲ κρανάῃ ῥόον ὕδατος ὤπασεν ἄσσῳ,
Πολλῶν πετρέων σκληρὰ μέτωπα τεμών.
Μηκέτι φεύγετε πτωχοὶ ἀποστροθέοντες ὁδίται,
Λημμύρῳ ψυχροῖς ὕδασιν ἀξιόχου.
Εἰς τὸ δυσὶ πύλαι ἐν βυζαντίῳ.

Οὗτος ἰουλιανὸς λαοσσόα τείχεα πήξας,
Σῆσε βέβαιον, ἑῆς σύμβολον ἀγχυπνίης,
Σφάζῃ αὐτοβίοις ἐθέλων ἀπαμύνεσθε μιαινῶν,
Ἡνεσπερίδι κρατεῖν τῆς πόλεως πολέμους.
Εἰς τὸ ἀφίδα ἐν τῇ βασιλικῇ,
ἐν βυζαντίῳ.

Τετραπόροις ἀφῖσι πόλιν θεόδωρος ἐγείρας,
Ἀξιός ἐστι πόλιν καὶ τέτρατον ἰώνιον εὑρεῖν.
Εἰς δ' ἕτερον μέρος τῆς αὐτῆς ἀφῖδος.

Ἐρρετέ σοι θεόδωρε τύχης δύσκιονα νηόν
Ἔργου κοσμήσας θαύμασι τοξοτίου,

Δῶρά τε κυδήεντα πορὼν χρυσάσπιδι ῥώμῃ,
Ἡσ ὕπατον τεῦξεν, καὶ τειστῆρχον ὁρᾷ.

Εἰς τὸν μόῦσου ἔσιαν.

Μόῦσου τὸν ἠ ἐσορᾷς κλεινὸν πόλιν, ὧ ποτε μοῦσῶν
Δεῖματο τὸν ποταμῶ κάλλος ὑπερχρεμάσας.

Ἀδηλον.

Τήκει καὶ πέτρην ὁ πολιὸς χρόνος· ἀλλ' ἀρετάων
Ἀσκληπιοδότου ὃ κλέος, ἀθάνατον.

Ὅσα καὶ οἷα πόρεν γέρα πατρίδι· τοῖς ὅτι πᾶσι
Καὶ τόδε μετρείσθω κεῖνον ἔρεισμα θόλου.

Εἰς τὴν πύλην ξυλοκρίκου ἐν βυζαντίῳ.

Θωδόσιος τόδε τεῖχος ἄνακτος καὶ ὕπαρχος ἐφᾶσε
Κωνσταντῖνος ἐτεύξαν ἐν ἡμασιν ἑξήκοντα.

Εἰς τὴν πύλην τὴν ῥηγίου ἐν βυζαντίῳ.

Ἡμασιν ἑξήκοντα φιλοσκήπτρῳ βασιλῆϊ
Κωνσταντῖνος ὕπαρχος ἐδείματο τείχεϊ τεῖχος.

Εἰς τὴν πύλην τὴν ἀργυρᾶς.

Τῇδε πύλῃ λαέσσιν εὐξέστοις ἀραρυῖαν,
Ἀμφότερον, κόσμον τε πάτρης καὶ θάμβος ὁδίταις,
Τοῦξε κλεὴς, κλεινὸς ἀγανῆς πόσις Ἠπατερείης,
Λερναίων ἀδύτων ὠκεανὸς ἀργεοφαίνης,
Τερπόμβους δώρῳσιν ἀγαυθενέων βασιλήων.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ Εἰς σωτῆρα ἐν σμύρνῃ.

Γαῖαν ὃ βεσσῶν ἀπατήλημα, καὶ ἡ πολύολβος ἐδωδὴ,
Ἐνθάδε κρινομένη, τὴν ὥρην ὄλεατε χάειν.
Οἱ γὰρ φασιανοί τε καὶ ἰχθύες, αἵ τ' ὑπὸ ἴγδιν
Τείνιες, ἥ τε τόση βρώματος ἐξαπάτη,
Γίγνεται ἐνθάδε κώπρος. ἀπαστεύει δ' ἀγαγεῖν
Ὅππόσα πεινάλεη δέξατο λαυκανίη.
Ὅ ψὲ ὀλιγωσκὴ τις ὅτ' ἀφθονα μῆτιν ἀείρων,
Χρυσοῦ ζωστῆρος τὴν κόνιν ἐκρίατο.

Τοῦ αὐτοῦ Εἰς ὃ αὐτό.

Τί ξενάχης κεφαλὴν κεκακωμένος; ἐς τί δὲ πικρὰ
Οἰμώζῃς, μηδέων πάσχων βαρυωμένων;

Ες τί δὲ γαστέρα σεῖο ῥαπίσμασιν ἀμφιπατάσσεις,
Ἐκθλίψας δοκέων μάσακας ἐργασίμους;
Μόχθων θανατίων οὔ σοι χρέος, εἰ τόδε δαπτὶ
Μὴ τὸ ἀναλκαίου πυλὺ πρήξεταξης.
Ἀλλ' ὅτι μὴ σιδάδος φερνὰς μέγα, καὶ στόμα τέρπεις
Βρώμασιν, δύτυχίῃ κεῖνα λογιζόμενος·
Ἐνθάδε σ' ἀγκάλιξ. μοιρίδιον σ' ἀλιτήματα λαμβὰν
Ἡ γαστὴρ πίνῃ πολλάκι τυτθομένη.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ὃ αὐτό.

Εὖγε μάκαρ πλήθυμε γεωπόνε, σοὶ βίος αἰεὶ
Μίμνῃ, καὶ σκαπάνης ἄλγεα καὶ πενίης.
Λιπαὶ δέ σοι καὶ δεῖπνα, καὶ ἐν ξυλόχοισι καθεύδῃς,
Ὑδατος ἐμπλήσας λαμπὸν ἀμεξοπότιν·
Ἐμπης σ' ἀρτίπος ἐανὴ, καὶ ἐνθάδε βαιὰ καθεθεὶς,
Αὐτίκα γαστέρα σὴν ψηχὰς ἐλαφροτάτην.
Οὐδὲ καλαψήχης ἱερὸν ῥάχιν, οὐδέ τι μηρούς
Τύπτῃς, ἀλγεμάτως φόρτον ἀπωσάμενος
Πλήμονες οἳ πλουτοῦσι, καὶ οἱ κείνοισι σεσώντες,
Οἷς πλέον ἀρτεμίης βύσδεν εἰλαπίνη.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Τίς τόδε μοιρογλίωνος ἄπαμ δωμήσατο κύκλῳ
Λάινον ἀστυείης χῶμα σεμιδάλιος;
Ἢ ποῖοι χθονὸς υἷες ἀνυψώσαντο γιγάντες
Κείλιθμον ἐμπαπόρων ἀγχόθι πλειάδων;
Ἀκλινὲς, ἀσυφέλικτον, ἀθῳὸς ἶσον ἐείπαν
Φυρηθὲν γαίης βύρυπέδοιο βάθος.

Εἰς Σωτήρια ἐν σμύρνῃ.

Εἰ τραφερῆς πάσης ἀλιτέρμονα κύκλον ὁδεύσῃς,
Οὔποτέ μοι πινὰ χῶρον ἀρείονα τῷδε νοήσῃς,
Θέσκελον οἷ' ἔτευξεν ἀγακλέτος ἰωαννῆς,
Κυδαίνων βασίλῆαν ὅλης χθονός. ἐκ ῥοδίων γὰ
Τερπωλίῃ ἀχάρητον ἐν ἀστεῖ φῆκεν ὁμήρου.

ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΥ.

Τ μφλῳ ὑσ' ἰωεμίεν προλῳ ωδ᾽ ἀγείτονος ἔρμου
Σ αρδᾶλέη λῠδῶν ἔξοχος εἰμι πόλις.
Μ αρτυς ἐγὼ ωεφτηλυόμιλω διὸς· οὐ γὰρ ἐλέγχω
Λ άθριον ὗα ρέης ἤθελον ἠμετέρης.
Α ὐτὴ καὶ βεθμίῳ γλυόμιλω ζοφός· ἐν δὲ κεραυνῷ
Ε δρακον θύρυτέρῳ φωτὶ φαφνόμιλον.
Γ ρώταις δ᾽ ἠμετέρησιν ἐν ὀργάσιν οἰνὰς ὀπώρη
Ο ὖθατος ἐκ βοτρύων ξανθὸν ἄμιλξε γλυκύ.
Π αύτα με κοσμήσαντο· πολὺς δέ με πολλάκις αἰὼν
Α ρεσιν ὀλβίοις θῦρε μεγαλομιλίω.

Εν τῷ πορφυρῷ κίονι εἰς ὃ

φιλαδέλφιον.

Ε ἰῶσις μιλὼ βασιλῆ μουσηλιος, ἔργα βοῶσι
Δημόσια· θεναρὶῳ ωεφγματα πίσιν ἔχει.
Μ ουσεῖον ῥώμῃ δ᾽ ἐζεφίσατο, καὶ βασιλῆος
Ε ἰκόνα θεωσείλω ἐντὸς ἔγραψε δόμων.

Εἰς ὃ αὖθ'.

Τ ιμιλὼ μουσοπόλοις, πόλεως χάριν, ἐλπίδα κυρσῶν,
Ο πλα δὲ ταῖς ἀρεταῖς, χρήματα τοῖς ἀγαθοῖς.

Εἰς ὃ αὖθ'.

Τ αῦτα λόγοις ἀνέθηκεν ἐκὼν μουσηλιος ἔργα,
Γ ισεύων καθαρῶς ὡς θεός ἐστι λόγος.

ΕΙΣ ΓΟΤΑΜΟΥΣ,

χξζ κθζ

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Ω ἴτε δημῆτερος ωεὸς ἀνάκλοεον, ὦ ἴτε μύσαι·
Μ ηδ᾽ ὕδατος ωεσχοὰς δείδετε χιμερίους.
Τ οῖον ξενοκλῆς γὰρ ὁ λίνδιος ἀσφοδελὸς ἴμμιν
Ζ ῦγμα διὰ πλατέος τῦδ᾽ ἔβαλεν ποταμοῦ.

Εἰς ἀλφειὸν καὶ ἀρέθυσαν.

Α λφεὸς ἀρέρεν ὕδωρ, ἀρεθυσίσιον ἐστὶ δὲ θῆλυ·
Κ αὶ ποτὸν θῦρεν ἔρως, κιρναμιλῶν ὑδάτων.

ΤΥΛΛΙΟΥ ΓΕΜΙΝΟΥ Εἰς σῦριγγα.

Ἐμὲ μὲν ἐν ποταμοῖς, πελάγη δ' ἴσα μέτρα διώκω,
Σῦριγγα, ἡμάθιης δ' ὄφρα γλυκερὸν πέλαγος·
Ἔνθος ὁμοῦ καὶ ἄρουρα δι' ὕδατος. ἢν γὰρ ἐγείρω
Ὀμπνιακὸν χείτων ἠδύτερον τέλεον.
Εἰ καὶ ἡμαθίης γόνιμος βυθός· ἄμμι δὲ νῆες
Κρείατον ἔδαφος ὁ φέρων τὸν σάκχαρον, οὐχ ὁ τρέφων.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς γέφυραν τοῦ σαγγαρίου.

Καὶ σὺ μὲν ἐμπείρου ὑψαύχενα, καὶ μετὰ μηδῶν
Ἔθνεα, καὶ πᾶσαν βαρβαρικὴν ἀγύιην,
Σαγγάριε, κρατερῇσι ῥοαῖς ἀμφῖσι πεδηθείς,
Αὐτὸς ἐδουλώθης χειρὶ παλαμῇ.
Ὅρκιον ὃ σκαφέεσσιν ἀνέμβατος, ὃ πρὶν ἀτειρὴς,
Κῦμα λαϊνέῃ σφιγκὶς ἀλυκλοπέδῃ.

ΕΙΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ, κε λζ

ΚΩΜΗΤΑ χαρτουλαείου.

Εἰπέ νομεύ, τίνος εἰσὶ φυτῶν σίχες; αἱ μὲν ἐλαῖαι,
Πάλλαδος· αἱ δὲ πτελέαι μελίδες, βεγμίου.
Καὶ τίνος οἱ σάκχαρες; δημήτερος. ἄνθεα ποίων
Εἰσὶ θεῶν; ἠρῆς, καὶ ῥοδέης παφίης.
Πᾶν φίλε, πυκλίδα μίμνε τεοῖς ὑπὸ χείλεσι σύρων.
Ἦ γὰρ δὴ θείοις σὺν θαλοπέδοις.

ΑΡΑΒΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Ὑδασι καὶ κήποισι καὶ ἄλσεσι καὶ διψύσῃ,
Καὶ πόντου πλήθῳ γείτονος εὐφεσσύνῃ.
Τερπνὰ δέ μοι γαίης τε καὶ ἐξ ἁλὸς ἀμφοτέρωθεν δῶρα,
Καὶ γειτιόωντος ἠγενόμου.
Τοὺς δ' ὑπ' ἐμοὶ μίμνοντας, ἢ ὀρνίθων τις ἀείδων,
Ἢ γλυκὺ πορφυρέων φθόγμα μελῳδὸς ἔχει.

ΜΑΡΙΑΝΟΥ σχολαστικοῦ Εἰς ἕτερον τοιοῦτον ὀνομαζόμενον ἔρωτα ὑπ' ἀμαθείας.

Ἦ καλὸν ἄλσος ἔρωτος, ὅπου καλὰ δένδρεα ταῦτα
Γρηῢς ὑπὸ πτελέων ἀμφιδυῆ ζέφυρος.

Ηχὶ καὶ ἑρσήεις ἀμβρύσεται αἰθέσι λήμων,
Πουλιὼ ἰοειφανέων κόσμον ἀειρόμενος καλύκων·
Καὶ γλυκερῆς τείσουχος ἐπιβαδὸν ἠῶος ὅπ' ἀὴρ
Μαιὸς ἀναθλίβῃ χεύματα νηϊάδος,
Ὁππόθι δενδρήεντα γλῶν πτύσσηται ἴουις
Χῶρον ἀμαδρυάδων ἔνδιον ἀβρεχέμων.
Καὶ λιπαρῆς εὐβοτείων ἀὴν ὀργάδα καρπὸς ἐλαίης
Θήῃ, ἐείσα φύλων πώτοσι φλοιπέδαν.
Αἱ δὲ πέριξ λαλαγεῦσιν ἀηδόνες. ὃς δὲ μυίζῃ
Ἀντρώδη τέτριξ φθέγματος ἁρμονίαν.
Ἀλλά τόν ἀκλήιστον ὅπως ξένε μή με παρέλθῃς
Τόνδε δόμον, λιτῆς δ' αἰτίασον ξενίης.

Τοῦ αὐτοῦ Εἰς ὃ αὖθι.

Δεῦρ' ἴθι, βαθὺ δ' ὑπὸ πεσὼν ἰτέων δάσκιον ἄλσος,
Ἄμπαυσον καμάτου γυῖα πολυπλανέος,
Χῶρον ὅπου πλατάνων αὐτόῤῥυτον ἐς μέσον ὕδωρ
Κλαδὶ πολυκροτάλων ἐκφορέῃ σομφῷ.
Ὁππόθι πορφυρέης ὑπὸ αὐλακος εἴαρι θάλλῃ
Υἱηὶν ἴον, ῥοδέῃ κιρνάμενον κάλυκι.
Ἠνὶ δὲ πῶς δροσερῷο πέδον λήμωνος ἔρεψεν,
Ἐκχυτον ὐχαίτης κιανὸς ἔπλεξε κόμης.
Ἐνθάδε καὶ ποταμὸς λασίῳ ὑδαμείβεται ἄλσει,
Πέζαν ὑποξύων αὐλοφύτου νάπης.
Οὗτος ἔρως. τί γὰρ ἄλλο καὶ ἔρπεν οἰώμα χώρῳ
Πάντοθεν ἰμερτῶν πλησιμόλῳ χαρίτων;

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΡΗΤΟΡΩΝ, ϡξ λα

Ἀδέσποτον Εἰς εἰκόνα Θωλεμαίου ἐν αὐτοχείρ.

Εἰκών, τίς σ' ἀνέθηκε; λόγοι. τίνος εἶ; Θωλεμαίου.
Ποίου; τοῦ κρητός. τεῦ χάριν; αὐτ' ἀρετῆς.
Τῆς ποδαπῆς; πάσης. τῆς ἐς τίνας; ἐς διχολέκτας.
Καὶ ξύλον ἄρκει; ναί. χρεῖον οὐ δέχεται.

ΑΡΑΒΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Εἰκόνα λοξγίνῳ χρυσέην πόλις εἶχεν ὀπάσσαι,
Εἰ μὴ πότνα δίκη χρυσὸν ἀπεστρέφετο.

ΘΩΜΑ σχολαστικοῦ.

Ρητορικῆς φιλέω τρεῖς ἀστέρας, οὕνεκα μοῦνοι
Πάντων ῥητήρων εἰσὶν ἀρειότεροι.
Σεῖο πόνους φιλέω δημόσθενες· εἰμὶ δὲ λίην
Καὶ φιλαριστείδης καὶ φιλοθουκυδίδης.

ΜΙΧΑΗΛΙΟΥ γραμματικοῦ.

Ἡ πόλις ἀγαθίαν τὸν ῥήτορα τὸν στιχαοιδὸν,
Δίζυγος εὐεπίης ῥυθμὸν ἀγασσαμένη,
Ὡς μήτηρ ἐτέλεσσεν ἐφ' υἱέϊ, καὶ πόρε τήνδε
Εἰκόνα καὶ τοργῆς μάρτυρα καὶ σοφίης.
Μεμνόνιον ἢ τοκῆα, κασίγνητόν τε σὺν αὐτῷ
Ἔστησεν, γενεῆς σύμβολα σεμνοτάτης.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Κωφὸν ἀναυδὸν ὁρῶν τὸν γέσσιον, εἰ λίθος ἐστὶ
Δήλιε μαντεύου, τίς τίνος ἐστὶ λίθος.

Εἰς εἰκόνα ῥήτορος ἀφυοῦς.

Τίς σε τὸν οὐ λαλέοντα τύπῳ ῥητῆρος ἔγραψε;
Σιγᾷς; οὐ λαλέεις; οὐδὲν ὁμοιότερον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εἰκόνες ἀνθρώποισι φίλον γέρας· ἀλλὰ μαρίνῳ
Ὕβρις, ἐλεγχομένης εἴδεος ἀπρεπίης.

Εἰς ἄγαλμα ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος.

Νεῖκος ἀριστείδης ἰάδων κατέπαυσε πολήων,
Τὸ πρὶν ὁμηρείης εἶχον ὑπὲρ γενεῆς.
Φασὶ γὰρ πᾶσαι, σμύρνη τέκε θεῖον ὅμηρον,
Ἡ καὶ ἀριστείδην ῥήτορα γειναμένη.

Ἄδηλον.

Εἰκὼν καλλίστου τοῦ ῥήτορος· οἱ δὲ παρ' αὐτὴν
Ἐρχόμενοι, ἑρμῇ σπένδετε τῷ λογίῳ.

Αδηλον.

Φύρμος με φύρμον, πυρφόρος τὸν πυρφόρον,
Ο παῖς ὁ ῥήτωρ, τὸν πατέρα τὸν ῥήτορα.

ΕΙΣ ΣΚΕΥΗ, κεϛ λβϛ

ΓΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου εἰς κωνωπε ῶνα.

Οὐ βριαρόν τινα θῆρα, καὶ οὔτινα πόντιον ἰχθὺν,
Οὐ πτερὸν ἀγρεύω πλέγμασιν ἡμετέροις,
Αλλὰ βροτοὺς ἐθέλοντας. ἀλεξήτειρα δὲ τέχνη
Ανέρα μυιάων κέντρον ἀλευόμενον,
Εκ θαλίης ἀβρῶτα μεσημβριάοντα φυλάσσει,
Οὐδὲν ἀφαυροτέρη τείχεος ἀςυόχου.
Υπνου δ' ἀςυφέλικτον ἄγω χάριν. ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς
Δμῶας μυιοσόβου ῥύομαι ἀτμενίης.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Κληϊγάμοις λέκτροις περικίδναμαι· εἰμὶ δὲ κεδνῆς
Δίκτυον οὐ φοίβης, ἀλλ' ἁπαλῆς παφίης.
Ανέρα δ' ὑπνώοντα μίτῳ πολύωπι καλύπτω,
Ζωοφόρων ἀνέμων οὐδὲν ἀτεμβόμενον.

Αδηλον.

Πλέγμασι μὲν σκοπός ἐςι περισφίγξαι πετεηνῶν
Εθνεα, καὶ ταχινοὺς ἔνδοθεν ὀρταλίχους·
Αὐτὰρ ἐγὼ σεύειν ἐπιτέρπομαι, οὐδὲ καλύπτω
Ενδοθεν, ἀλλ' εἴργω μᾶλλον ἐπειγομένους.
Οὐδέ με τὶς λήσει (καὶ εἰ βραχὺς ἔπλετο) κώνωψ,
Ημετέρης διαδὺς πλέγμα λινοςασίης.
Ορνεά που σώζω· μερόπεσσι δὲ λέκτρα φυλάσσω·
Ηρά τις ἡμείων ἐςὶ δι καιότερος;

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τάβλαν.

Εζόμενος μὲν τῇδε πρὸς εὐλαΐγγι τραπέζῃ,
Παίγνια κινήσεις τερπνὰ βολοκλυπίης.
Μήτε δὲ νικήσας μεγαλίζεο, μήτ' ἀπολειφθεὶς
Αχνυσο, τὴν ὀλίγην μεμφόμενος βολίδα.
Καὶ γὰρ ἐπὶ σμικροῖσι νόος διαφαίνεται ἀνδρός·
Καὶ κύβος ἀγγελέει βένθος ἐχεφροσύνης.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐλητήν.

Γ άμμια μὲν τάδε πάντα· τύχης δ' ἑτεροζόπος ὁρμὴ
Τ ᾶς ἀλόγοις ταύταις ἐμφέρεται βολίσιν.
Κ αὶ βεβτέου βιότου σφαλερὴν μίμημα νοήσας,
Ν ιῶ μοῦνα παρῳδοῦμεν, νιῶ δ' ἀπολὶς πόμενος.
Α ἰνέομεν δὴ κεῖνον ὃς ἐν βιότῳ τε κύβῳ τε,
Χ αρμάτι καὶ λύπῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐλητήν.

Τοῖς μὲν παρηυγόμαις τάδε παίγνια· τοῖς δ' ἀκολάστοις,
Λ ύσσα καὶ ἀμπλακίη καὶ πόνος αὐτόματος.
Α λλὰ σὺ μὴ λέξῃς τι δημάχον ὕστατος ἕρπων.
Μ ηδ' αἱρεσιοδόκης ῥινοβόλῳ πατάγῳ.
Δ ῶ γὰρ μήτε πονῆν ἐν ἀθύρμασι, μήτέ τι παίζειν
Ε ν σπουδῇ· χαίρῳ δ' ἰδιοπεμπὲς τὸ πρέπον.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάρχων εἰς φιάλλιον
ἔχουσαν κινουμένους ἰχθύας.

Ο ὕτω βάκχον ἔδεκτο θέτις· νιῶ μῦθος ὁμήρου
Ο ὐ μόνον ἀλλ' ὄψιν πίστιν ἐτητυμίης.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ἀρχοντικὸν πέλεκυν.

Η ν μὲν ἀλιτρομήνης, πέλεκυν βλεφάροισι δοκεύων·
Η ν δὲ σοφροσύνης, ἄργυφός εἰμι μόνον.

Εἰς κάγκελον οἰκίας.

Η ν κλείσῃς μ', αὐλίζομαι· ἢν ἐῶ οἴξῃς, κλείσομαι αὖτε·
Τ οῖος ἐὼν, τηρῶ σὸν δόμον οὐ δυνάμαι.

Εἰς μνσῶον ἔχον τὰ δώδεκα ζῴδια,
καὶ ἕτερα.

Α ργύρεος πόλος οὗτος, ὅπῃ φαέθοντα σελήνη
Δ έρκεται, αἰτιτύπτων πιμπλαμένη φαέων.
Α πλανέες δ' ἑκάτερθε, καὶ ἀντιθέοντες ἀλῆται
Α νδρομέης ψυχῆς πᾶσαν ἀγοισι τύχην.

ΜΕΣΟΜΗΔΟΥ.

Τ αὶ ὕελον ἐκάμιζε κόψας ἐργάτας αὐήρ,
Ε ς δὲ πῦρ ἔδηκε βῶλον, ὡς σίδηρον δύαθενῆ·
Α λ' ὕελος οἵα κηρὸς ἐξεχεῖτο παμφάγοισι

Φλοξὶν ἐκπεμπούμβαισι θαῦμα δ' ἦν ἰδεῖν βροτοῖς
Ὁλκὰν ἐκ πυρὸς ῥέοντα, καὶ τὸν ἐργάτην
Τρέμοντα, μὴ πεσὼν διαῤῥαγῇ.
Ἐς δὲ δισπύχων ἀκμαὶς χαλκέων ἔθηκε βῶλον.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ Εἰς δίσκον.

Ἡ φαῖστός μ' ἐτέλεσε καμφὶν χερόνῳ· ἀλλὰ κυδρὴ
Ἀνδρὸς ἑοῦ θαλάμων εἵλετο λαθριδίως·
Ἀγλαΐη δ' ἔπορε χρυσείης μνημήιον ὐνῆς.
Καί μ' ἀσκληπιάδης δῶρε πρὸ αἰνεάδαις.

Ἀδήλου.

Ἡ χαφὶς, ἀργυρέη μὲν ὅτ' ἐκ πυρὸς ἦλθον, ἐτύχθην.
Σαῖσι δὲ καὶ χρυσέη γίνομαι ἐν παλάμῃς.
Ὦ δέσποι' ὦ χαρίεσσα λεόντιον, ὦ μεδέουσα
Τέχνης, ὦ δεῖδις ἄκρα δέδωκε κύπρις.

ΣΑΜΜΙΟΥ.

Πρόσθε μὲν ἀγραύλοιο Διὸς τειχὶς ἐξάλου αἰγὸς
Δοιὼ ὀπὶ χλωρῆς ἐστεφόμην πεπάλοις·
Νῦν δέ με νικήσασα χερὶ ξόος ἥρμοσε τέκτων
Ἐν πανύσσαις ἕλιξι καρτερὰ νῶτα βοός.

Εἰς μινσώ ἐλον ἔχον ἀφροδίτῃ καὶ
ἔρωτας.

Τέσσαρές εἰσιν ἔρωτες· ὁ μὲν, στέφος ἀμφὶ κάλυκι
Μήδεος ἑῆς· ὁ δὲ, χεῖλος ἔχει ποτὶ πίδακι μαζοῦ·
Οἱ δὲ δύω παίζουσι πρὸ ἴχνεσιν. Εἷς δὲ κρύπτει
Μηρῷ γείτονα χῶρον ὅλης γυμνῆς ἀφροδίτης.

Ἀδέσποτον.

Βάκχῳ καὶ νύμφαις μέσος ἵσαμαι· ἐν δὲ κυπέλλοις
Ἀεὶ τόνδε χέω τὸν θαλερὸν πόθον.

Ἀδέσποτον.

Χάλκεύς ποτε τὸν ἔρωτα μεταλλάξας, ἐποίησε
Τήλεμον· οὐκ ἀλόγως, ὅτι καὶ αὐτὸ φλέγει.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἀδρὶ κύοις κύτεος λαμὸς ἐπάλαι μελίγηρες,
Ἀνίκ' ἐγαστροφόρεσσι βακχιακαῖς χάρισι,

Νῦν κλασθεὶς, κεῖμαι νεοθηλέϊ καρτερὸν ἕρκος
Κλήματι, πρὸς τρυφερὴν τεινομένῳ καλύβην.
Αἰεί τι βρομίῳ λατρεύομεν. ἢ γραὸν γὰρ
Φρουροῦμεν πιστῶς, ἢ νέον ἐκτρέφομεν.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ

κεῖτ' λυτ'

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάρχων εἰς ἀνδριάντα πυθαγόρου.

Οὐ τὸν ἀναπτύσσοντα φύσιν πολύμητιν ἀριθμῶν
Ἤθελεν ὁ πλάστης πυθαγόρην τελέσαι,
Ἀλλὰ τὸν ἐν σιγῇ πινυτόφρονι. καὶ τάχα φωνὴν
Ἔνθεν ἀποκρύπτει, καὶ τόδ' ἔχων ὀπάσαι.

Εἰς τὸν αὐτό.

Αὐτὸν πυθαγόρην ὁ ζωγράφος· ὃν μετὰ φωνῆς
Εἶδες ἄν, εἴγε λαλεῖν ἤθελε πυθαγόρης.

ΙΩΑΝΝΟΥ ποιητοῦ τοῦ βαρβουκάλλου εἰς εἰκόνα σωκράτους.

Ὡς σοφὸς ὁ γράψας, ζωὰν οὐκ ἔμβαλε κηρῷ,
Σωκράτεος ψυχᾷ τοῦτο χαριζόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς εἰκόνα.

Ζωγράφε, τὰν μορφὰν ἀπομάξας, αἴθ' ἑνὶ κηρῷ
Καὶ ψυχὰν ἐδάης σωκρατικὰν βαλέειν.

Εἰς εἰκόνα πλάτωνος.

Τὸν νοῦν διδάσκων αἰθερεμβατεῖν πλάτων,
Τοὺς τῶν ὑπὲρ νοῦν ἐξερεύγεται λόγους.

Εἰς εἰκόνα ἀριστοτέλους.

Οὗτος ἀριστοτέλης, μετρῶν χθόνα καὶ πόλον ἄστρων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Νοῦς καὶ ἀριστοτέλους ψυχὴ, τύπος ἀμφοτέρων εἷς.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς εἰκόνα πλουτάρχου.

Σεῖο πολυκλήεντα τύπον στήσαντο χερῶνεῦ
Πλούταρχε, κρατερῶν υἱέες αὐσονίων·

Ὅτι πρὸ τῆς ἡλίου βίοις ἑλλιτῶας ἔρισσες
Ῥωμῆς θὺ πολέμοις ἥρμοσας ἐναέτας.
Ἀλλὰ τεοῦ βιότοιο πρὸ τῆς ἡλίου βίον ἀῆρον
Οὐδὲ σύ γ' αἰγράψαις· οὐ γὰρ ὅμοιον ἔχῃς.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς εἰκόνα αἰσώπου.

Εὖγε ποιῶν· λύσιππε, γέρων σικυώνιε πλάστα,
Δείκελον αἰσώπου ἔπλασο τὸν Φρυγίου,
Ἔνθα τὸ σοφὸν ἔμπροσθεν· ἐπεὶ κενοὶ μυθοὶ ἀνάγκην
Ἐμβάλλουσι πίθῳ φθέγμασι τοῖς σφετέροις·
Ὃς δὲ, σοφοῖς μύθοις καὶ πλάσμασι κέντρα λέξας,
Παίζων, ἐν ἀκουῇ πείθῃ ἐχεφρονέειν.
Φυκλίδη δ' ἡ τέχνη πρὸ τῆς ἡλίου δὲ
Τὸ γλυκὺ τοῦ μύθου καλὸν ἔχει δέλεαρ.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ βυζαντίου εἰς δρῆλλαν.

Ἡ πήρη καὶ χλαῖνα, καὶ ὕδατι πλησθεῖσα
Μάζα, καὶ ἡ τοῦ ποδῶν ῥάβδος ἐρημοδρόμου,
Καὶ δέπας ἐκ κεράμοιο, σοφῷ κυνὶ μέτρα βίοιο
Ἄρκια. κἠν τούτοις ἴδῃ τι θεοειδέστερον·
Κοίλαις γὰρ πόμα χερσὶν ἰδὼν ἀρύοντα βοώτην,
Εἶπε, τί καὶ σὲ μάτην ὄφρακον ἠνοφόρεσας;

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Γηρασκὴ καὶ χαλκὸς ἐτὼ χρόνου· ἀλλὰ σὸν οὔτι
Κῦδος ὁ πᾶς αἰὼν δρήσσεται καθελών.
Μοῦνος γὰρ βιοτῆς αὐταρκέα δόξαν ἔδωξας
Θνητοῖς, καὶ ζωῆς οἶμον ἐλαφεστάτην.

ΕΙΣ ΩΡΟΛΟΓΙΑ,
ΧΞΖ ΛΗΖ

Εἰς τὴν βάσιν τοῦ ὡρολογίου τοῦ εἰς τὴν ἀψῖδα τὴν εἰς τὴν βασιλικήν.

Δῶρον Ἰουστίνοιο τυραννοφόνου βασιλῆος,
Καὶ σοφίης ἀλόχου, φέρλος ἐλθὼν εἶπε,
Ὡραίων σκηπτοῦχε σοφὸν σημάντορα χαλκὸν,
Αὐτῆς ἐκ μονάδος μέχρι δυωδεκάδος.

Οντῖνα συληθέντα, δίκης θρόνον ἡνιοχεύων
Εὗρεν ἰουλιανὸς χερσὶν ἀδωροδόκοις.

Ἀδέσποτον εἰς ἕτερον.

Ὡρανὸν ἁ χωρεῦσα σοφὰ λίθος, ἁ διὰ τυτθοῦ
Γνώμονος ἀελίῳ πάντι μερισδομένα.

ΓΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου εἰς ἕτερον δι' ὕδατος.

Ἐνθάδε μιστύλλουσι δρόμον φαεθοντίδος αἴγλης
Ἀνέρες, ὡράων ἀμφὶ δυωδεκάδι.
Ὕδασι δ' ἠελίοιο ταλαντεύουσι κελεύθους,
Ἐς πόλον ἐκ γαίης μῆτιν ἐρεισάμενοι.

Ἀδέσποτον εἰς ἕτερον.

Κῆπος ἔην ὅδε χῶρος· ἀπὸ σκιερῶν δὲ πετήλων
Νυκτοφανὴς τελέθων ἔσκεπεν ἠέλιον·
Νῦν δὲ πάναι γλήεντα καὶ εὔδιον εὗρε τελέσσαι
Σέργιος αὐτόπτης μυστοπόλος τριάδος,
Ἔνθα λίθος στατὸς οὗτος ἀειδίνητον ἀνάγκην
Ἑπτάκις ἀγγέλλει ἄντυγος οὐρανίης.

Ἄδηλον.

Μηχανικὴ φαέθοντα βιάζεται ἁρμονικοῖσι
Γνώμοσιν ἀγρεύειν τὸν δρόμον ἠελίου.
Βαιὸς δ' ἀμφιέπει λίθος ἄντυγας ἠριγενείης,
Ὡρονόμῳ σοφίῃ καὶ σκιόεντι τύπῳ.
Σεργίου ἀρχιερῆος ἐπουρανίῃσιν ἐφετμαῖς
Τοῦτο συνειργάσθη ἔργον ἐπιχθονίων.

Ἄδηλον.

Σῆμα δυωδεκάμοιρον ἀφεγγέος ἠελίοιο
Τρισσάκις ἀγλώσσῳ φθεγγόμενον στόματι,
Εὖτ' ἂν θλιβομένοιο ποτὶ στενὸν ὕδατος ἀνὴρ
Αὐλὸν ἀποστείλῃ πνεῦμα διωλύγιον,
Θῆκεν ἀθηναῖος δήμῳ χάριν, ὡς ἂν ἐναργὴς
Εἴη κὴν φθονεραῖς ἠέλιος νεφέλαις.

ΤΑ ΕΝ ΤΩ ΓΕΜΓΤΩ
τμήματι παρειλήφθω.

Εν τῷδε τῷ πέμπτῳ τμήματι παρείληται ἔκφρασις χειροδώρου ποιητοῦ ἡβαΐου κηπίου, τῶν ἀγαλμάτων τῶν εἰς ὃ δημόσιον γυμνάσιον, ὃ ὄπικα λούμενον τὸ ζευξίππου· ἔτι δὲ καὶ τὰ ἐπιγράμματα τῶν ἐν τῷ ἱππωδρόμῳ κωνσταντινουπόλεως ἡνιόχων.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ
διαφόρων ἐπιγραμμάτων, εἰς ἑπτὰ βιβλία διηρημένης, τὸ πέμπτον.

Εἰς Δηΐφοβον.

Δηΐφοβος μὲν πρῶτος ἐϋκλύπτῳ ὑπὸ βωμῷ
Ἰσατο τλημέτις, κεχαρυθμένος, ὄβριμος ἥρως,
Τοῖος ἐὼν οἷος περ ἐπ' ἐρυμνῷ μαιμακτῷ
Περδομένων ἰώπησεν ἑῶν πρεσπάριθε μηλάδεσιν.
Ἰσατο δ' ἀντιβίοντι πανείκελος· οὐδὲ τύπῳ κόσμῳ
Δόχμιος ἰών, μαρμὴν δὲ κεκυφότα νῶτα σιωπῇ κων,
Δριμὺ μένος ξυναγείρων. ἕλιπε δ' φέρτος ὀπωπῆς
Οἷά τ' δυσμενέων μερόπων πεφυλαγμένος ὁρμήν.
Λαιῇ μὲν σάκος οὖρον προβέβλητο· δεξιτερῇ δὲ
Φάσγανον ὑψόσ' ἄειρεν. ἔμιμνε δὲ μαιμώωσι χεὶρ
Ἀνέρος αἰπείου κεφαλῆς ἄορ ἐλάσσειν·
Ἀλλ' οὐ χαλκὸν ἔθηκε φύσις πειθήμονα λύσσῃ.

Εἰς ἀρχίνιον ῥήτορα καὶ εἰς ἀριστοτέλιον.

Κεκροπίδης δ' ἤρατο νοήμονος αἴθρα πειθοῦς
Ἀρχίνης· λαοῖσι δὲ σιωπηρὸν κύκλα πρέπεν,
Οἷα πολυδιψάλοισιν ἀεθλοθόων ἀγορῆσι.
Στείνετο γὰρ πυκιναῖσι μενεδόσιν. ἄγχι δ' ἐκείνου
Ἦεν Ἀριστοτέλης, ὄφιος πρέσμος. ἰσάριθμος δὲ,
Χθρε πλεκτάνῃσιν συνεργάθεν. ἀμφὶ δὲ χαλκῷ

Α φθόγξω φρένας εἶχεν ἀεργέας, ἀλλ' ἔτι βουλὴ
Σ κεδομήφω μὴ εἴκλο· σὺν ισάμῃαι δὲ παρφαὶ
Α νέρος ἀμφιέλιαθμ ἐμμετεύοντο μηνοινίῳ,
Καὶ ϑχαλαὶ σήμηνον ἀολλέα μῆτιν ὀπωπαί.

Εἰς δημοσθένην.

Κ αὶ παμαπιέων δημηγέρος ἔωρεπε σάλπιγξ,
Ρ ήτης βυκελάδοιο, πατὴρ ϑφὸς, ὃ φρὶν ἀθυμίας
Γ φοις ϑελξινόου νοήμονα πυρσὸν αἰάψας,
Α λλ' οὐκ ἠρεμέων διεφαίνετο, πυκνὰ δὲ βουλὴ
Ε γρώφα· πυκνὶῳ γὸ ἐείδετο μῆτιν ἑλίσσειν,
Ο ἷα κατ' οὐόπλων τεθωμηχὸς ἠμαθίων.
Η πάχα κεν κοτέων ϑχαλὶῳ ἐφθέγξετο φωνὶῳ,
Α πνοον αὐδήεντα λιθεὶς τύπον· ἀλλά ἑ τέχνη
Χθηκείης ἐπέδησεν ὑπὸ σφρηγῖδι σιωπῆς.

Εἰς βυζαντίδιον.

Ι σαρ σὴ βυζαντὸ φερώνυμος· ὡς δὲ δοκεύω,
Λ άθρη ὑπὸ κεφάλην τεχνικῆς ὠμίλεε μούσης,
Ε ργα ϑεοφεσσύνης διανθέμενος· ἰὼ γὸ ἰδέσθαι
Ο ἷά τε που ϑυμῆσιν ἐν ἀϊθίοις ϑύρσα βακάτων.

Εἰς παλαίφατον.

Δάφνη μὲ πλοκαμῖδα παλαίφατος ἔωρεπε μάρτις
Σ τεφόμενος· δόκεεν δὲ χέειν μεμετώδεα φωνίῳ.

Εἰς ἡσίοδον, καὶ εἰς πολύφδον μάντιν, καὶ εἰς σιμωνίδιον.

Η σίοδος σὴ ἀσκραῖος ὀρφαίσιν εἴδετο μούσαις
Φ ηξὶ ϑόμβος, χαλκὴν σὴ ἐδιάζετο ϑυμὸν λύρην
Ε νθεον ἰμείρων αἰάγμν μῆλος. ἐξ ὑλὴ σὴ αὐτὸ
Μ αντιπόλος πάλιν ἀῆλος ἐὼν φοιβηΐδι δάφνῃ
Κ οσμηθεὶς πολύφδος. ἀπὸ σομῦχ δὲ ϑναέξαι
Η ϑελε μὴ κελάδημα ϑεοπρεπὲς· ἀλλά ἑ τέχνη
Δ εσμῷ ἀφωνήτῳ κατερήτυεν. οὐδὲ σὺ μολπῆς
Ε ὼσας ἀϊδρὲν ἔρωτα σιμωνίδη, ἀλλ' ἔτι χορδὴς
Ι μείρῃς, ἱερὴν δὲ λύρην οὐ χερσὶν ϑράσσεις.
Ω φέλεν ὁ πλάσας σε σιμωνίδη, ὦ φέλε χαλκῷ

Συγκεράσαι μέγος ἡδύ. σὲ δ' ἀν' ἠὼ χαλκὸς ἀναυδὴς
Αἰδόμενος ῥυθμοῖσι λύρης ἀνήχεε μολπήν.

Εἰς ἀναξιμένην.

Ἦν μὲν ἀναξιμένης νοερὸς σοφός, ἐν δὲ μενοινῇ
Δαιμονίης ἐλέλιζε νοήματα ποικίλα βουλῆς.

Εἰς κάλχαντα.

Θεστορίδης δ' ἄρα μάντις εὔσκοπος ἵστατο κάλχας,
Οἷά τε θεσπίζων. ἐδόκει δέ τε θέσφατα κεύθειν,
Ἡστρατὸν οἰκτείρων ἡγεμόνιον, ἢ ἔτι θυμῷ
Δειμαίνων βασιλῆα πολυχρύσοιο μυκήνης.

Εἰς πύῤῥον, τὸν καὶ νεοπτόλεμον.

Δέρκεό μοι σκύμνον πτολιπόρθιον αἰακιδάων
Πύῤῥον ἀχιλλείδην, ὅσον ἤθελε χερσὶν ἑλίσσειν
Τεύχεα χαλκήεντα, τὰ μή οἱ ὤπασε τέχνη·
Γυμνὸν γάρ μιν ἔτευξεν. ὁ δ' ὑψόσε φαίνετο λεύσσων,
Οἷά περ ἠνεμόεσσαν ἐς ἴλιον ὄμμα τιταίνων.

Εἰς ἀμυμώνην τοῦ δαναοῦ θυγατέρα.

Ἧστο δ' ἀμυμώνη ῥοδοδάκτυλος· εἰσοπίσω μὲν
Βόστρυχον ἀκρήδεμνον ἑῆς συνέεργεν ἐθείρης.
Γυμνὸν δ' εἶχε μέτωπον· ἀναστέλλουσα δ' ὀπωπὰς
Εἰνάλιον σκοπίαζε μέγα γχαίτην παρακοίτην.

Εἰς ποσειδῶνα.

Εγγύθι δ' εὐρύστερνος ἐφαίνετο κυανοχαίτης,
Γυμνὸς ἐών· πλόκαμον δὲ καθειμένον εἶχεν ἐθείρης·
Καὶ διερὸν δελφῖνα προΐσχετο, χειρὶ κομίζων
Δῶρα πολυζήλοιο γάμων μνηστήρια κούρης.

Εἰς σαπφώ.

Πιερικὴ δὲ μέγισσα λιγύθροος ἕζετο σαπφὼ
Λεσβιὰς ἠρεμέουσα· μέγος δ' ἔνυμνον ὑφαίνειν
Σιγαλέαις δοκέεσκεν ἀναψαμένη φρένα μούσαις.

Εἰς ἀπόλλωνα.

Φοῖβος δ' εἱστήκει τριποδιλάλος· ἠὼ δ' ἄρα χαίτης
Εἰσοπίσω σφίγξας ἄδετον πλόκον· ἀλλ' ἐνὶ χαλκῷ

Γυμνὸς εἶμι, ὅτι πᾶσιν ἀφεσμένοισιν Ἀπόλλων
Γυμνώσας δεδάηκεν ἀληθέα δίκεα μοίρης.
Ἢ ὅτι πᾶσιν ὁμῶς ἀναφαίνεται· ἠέλιος γὰρ
Φοῖβος ἄναξ, καθαρὸν ὃς φέρει τηλεσκόπον αἴγλην.

Εἰς ἀφροδίτην.

Ἀκτὶ δὲ κούρειᾳ ἔλαμπεν· ἔλιφθε δὲ νώροπι χαλκῷ
Ἀγλαΐης ῥαθάμιγγας. ἀπὸ στέρνοιο δὲ γυμνὴ
Φαίνετο μαζός, φᾶρος δὲ σιωπηλὰ πίτνα μηρῶν,
Χρυσείῃ πλοκαμῖδας ὑποσφίγξασα καλύπτρῃ.

Εἰς κλυνίδιον.

Κλυνιδίῳ δὲ τέρπετα, ὡς εἰσίδοιτο νοήσας
Ἀγλαΐην· χαλκῷ γὰρ ἀνέπλεκε κάλλεος αὐγάς,
Τοῖος ἐὼν οἷός περ ἐν ἀρχῇ μητέρι μύθων
Ἀνδράσι κεκρυπτόμενος πολύφρονα μῆτιν ἀγείρων.

Εἰς χρυσήν.

Χρύσης δ' αὖ ἱερὰς πέλας ἵζατο, δεξιτερῇ μὲν
Σκῆπτρον ἀναρχόμενος φοινήϊον· ἐν δ' ἑτέρῃσιν
Στέμμα φέρων, μεγάλῃ δ' ἐκεκασμένος ἐρεπτὸ μορφῆς,
Οἷά περ ἡρώων ἱερὸν γένος. ὡς δοκέω δέ,
Ἀργείῳ ἰκέτευε· βαθὺς δέ οἱ ἐκ θυμὸν ἔθηκε πόνων,
Κατθανάτης ἄπλατος ἐσύρετο βόστρις ἐθείρης.

Εἰς ἰδιλίην καίσαρα.

Καῖσαρ δ' ἐγγὺς ἔλαμπεν Ἰούλιος, ὅς ποτε Ῥωμὴν
Ἀντιβίων ἔσχεν ἀμετρήτοισι βοείαις.
Ἀϊδίην μὲν βλωσυρῶπιν ἐπτωμαδὸν ἦεν ἀείρων,
Δεξιτερῇ δ' ἐρανὸν ἀγάλλετο χερὶ κομίζων,
Οἷα ζεὺς νέος αὖτε κατ' αὐσονίοισιν ἀκούων.

Εἰς πλάτωνα.

Εἰσήκει δὲ πλάτων θεοείκελος, ὃν πρὶν ἀθηναῖς
Δεῖξας χρυσείην κέλευθα θεοκραάντων ἀρετάων.

Εἰς ἀφροδίτην.

Ἄλλην δ' αὖ πατέρεσσιν ἴδον χρυσῆν ἀφροδίτην,
Γυμνὴν παμφανόωσαν· ὅπῃ στέρνων δὲ θεαίνης,
Ἀὐτὴν ἐξ ὑπάτοιο χυθεὶς ἐλελίζετο κεστός.

Εἰς ἑρμαφρόδιτον.

Ἱστατο δ' ἑρμαφρόδιτος ἐπήρατος, οὔθ' ὅλος ἀνὴρ,
Οὔτε γυνή. μικτὸν γὰρ ἔην βρέτας. ἢ τάχα κοῦρον
Κύπριδος εὐκόλποιο καὶ ἑρμάωνος ἐνίψεις.
Μαζοὺς μὲν σφριγόωντας ἐδείκνυεν οἷά τε κούρη·
Σχῆμα δὲ πᾶσιν ἔφαινε φυτοσπόρον ἄρσενος αἰδοῦς,
Ξυνῆς ἀγλαΐης κεκερασμένα σήματα φαῖνον.

Εἰς ἤριννᾱν.

Παρθενικὴ δ' ἤρῑννα λιγύθροος ἕζετο κούρη,
Οὐ μίτον ἀμφαφόωσα πολύπλοκον, ἀλλ' ἐνὶ σιγῇ
Γιερικῆς ῥαθάμιγγας ἀποστα λάουσα μελίσσης.

Εἰς τέρπᾱνδρον.

Μήτε λίπῃς τέρπᾱνδρον ἐΰθροον· οὗ τάχα φαίης
Εμπνοον, οὐκ ἄφθογγον ἰδεῖν βρέτας. ὡς γὰρ ὀΐω,
Κινυμέναις πραπίδεσσιν ἀνέπλεκε μύστιδα μολπὴν,
Ὡς ποτε δινήεντος ἐπ' εὐρώτᾱο ῥοάων
Μυστιπόλῳ φόρμιγγι κατεπρήϋνεν ἀείδων
Αγχεμάχων κακότητας ἀμῡκλαίων ναετήρων.

Εἰς περῑκλῑῡ.

Ηγασάμην δ' ὁρόων σε περίκλεες, ὅττι καὶ αὐτῷ
Χαλκῷ ἀναυδήτῳ δημηγόρον ἦθος ἀνάπτεις,
Ὡς ἔτι κεκροπίδῃσι θεμιστεύων πολιήταις,
Οὐ μόθον ἐντύνων πελοπήϊον, ἱστάμενος δέ.

Εἰς πυθαγόρᾱν.

Επρεπε πυθαγόρης σάμῑος σοφός· ἀλλ' ἐν ὀλύμπῳ
Ενδιάειν ἐδόκευε, (φύσις δ' ἐβιάζετο χαλκοῦ)
Γλημμύρων νοερῇσι μελιηδόσιν. ὡς γὰρ ὀΐω,
Οὐρανὸν ἀχράντοισιν ἐμέτρεε μοῦνον ὀπωπαῖς.

Εἰς στησίχορῡν.

Στησίχορῡν δ' ἐνόησα λιγύθροον, ὅν ποτε γαῖα
Σικελίη μὲν ἔφερβε, λύρης δ' ἐδίδαξεν ἀπόλλ῱ν
Αρμονίην, ἔτι μητρὸς ἐνὶ σπλάγχνοισιν ἐόντα.
Τοῦ γὰρ τικτομένοιο, καὶ ἐς φάος ἄρτι μολόντος,
Εκποθεν ἱερόφοιτος ἐπὶ στομάτεσσιν ἀηδὼν

Λάθρη ἐφεζομένη λιγυρὸν ἀνεβόμβεε μολπήν.

Εἰς δημόκριτον.

Χαῖρέ μοι ἀβδήρων δημόκριτε κῦδος ἀοιδῆς,
Ὅτι σὺ καλλιτόκοιο φυῆς ἐφέσαο θεσμούς,
Λεπτὰ δ' ἀκρίνων πολυίδμονος ὄργια μούσης.
Αἰεὶ δὲ σφαλερὰς ἐλάβες βιότοιο κελεύθους·
Εὖ εἰδὼς ὅτι πάντα γέλων τὸν δαμείεται αἰών.

Εἰς λιθάκλιν, καὶ εἰς αὔλιν, καὶ εἰς αἰγείαν.

Ηθάκλεης δ' ἀίδηλον ἐδείκνυε κύκλον ἑταίρης,
Μῆλα λεοντοφόνῳ παλάμῃ χεύσασα κομίζων,
Γαίης ὅλβια δῶρα λιβυστίδος. ἐγγύθι δ' αὐτῆ
Πηγάδος ἀρήτειρα πέλασε πρόθυρον αὐγῆ,
Φᾶρος ὑπαιείλασα κατωμαδόν· οὐ γὰρ ἐθείρας
Κηδέμνῳ σωφέρνῃ ἑὰς δ' ἀνετείνετο χεῖρας,
Οἷά τε κικλήσκουσα διὸς γλαυκώπιδα κούρην
Ἀρχαδίκης τεγέης ὑπὸ δηθάδας. ἴλαθι γαίης
Τρωϊάδος βλάστημα θαλασσαίοιο, ἵλαθι λάμπων
Αἰνείᾳ, πρώων βυσσοφόρε. σαῖς γὰρ ὀπωπαῖς
Ἁγλαΐης πνείουσα θεὴ τὸν ἐλείβεται αἰδώς,
Θέσκελον ἀγλαΐζουσα γλάος χρυσῆς ἀφροδίτης.

Εἰς χρέουσαν.

Ηγασάμην δὲ χρέουσαν ἰδὼν πενθήμονι χώρῳ,
Σύλλογον αἰνείαο κατάσκιον. ἀμφὶ γὰρ αὐταῖς
Ἀμφοτέραις κρήδεμνον ἐφιππώσασα πρόφασις,
Γαῖα πέριξ ἐκάλυψε, πόδας δ' ἐχέεν χρόα πέπλῳ,
Οἷά τε μυσομένη. τὰ δὲ χάλκεα δάκρυα νύμφης
Ἀρειδυσίκτητον ἐμαρτύροντο λιθώλῃ,
Ἰλιόν ἀγχιόροισιν ἐγκρύον ἀασιδώταις.

Εἰς ἔλενον.

Οὐθ' ἔλενος κτεάνων ἀπεπαύετο· πατρὶ δὲ νηλὴς
Φαίνετο, δινεύων ἔτι που χόλον. ἰῶ μυθὰ ἀείρων
Δεξιτερῇ φιάλῃ ὑπολοίβιον· ὡς δοκέω δὲ,

Εσθλὰ μὲν ἀργείοις μαντεύετο· καὶ δὲ τιθήνης
Αθανάτοις ἠρᾶτο πανύστατα σήματα φαίνειν.

Εἰς ἀνδρομάχην.

Ανδρομάχη δ' ἕστηκε ῥοδόσφυρος ἠετιώνη,
Οὔτι γόον σταλάουσα πολύστονον. ὡς γὰρ ὀΐω,
Οὔπω ἐνὶ πτολέμῳ κορυθαίολος ἤριπεν ἕκτωρ,
Οὐδὲ φέρεσσα κίων ὑπερήνορες υἷες ἀχαιῶν
Δαρδανίην ξύμπασαν ἐληΐσσαντο τιθήνην.

Εἰς μενέλαον.

Ην δ' ἐσιδεῖν μενέλαον ἀρήϊον, ἀλλ' ἐπὶ νίκῃ
Γηθόσυνον. σχεδόθεν γὰρ ἐθάλπετο χάρματι πολλῷ,
Δερκόμενος ῥοδόπηχυν ὁμόφρονα τῶν δαρεώνην.

Εἰς ἑλένην.

Ηγασάμην δ' ἑλένης ἐρατὸν τύπον, ὅττι καὶ αὐτῷ
Χαλκῷ κόσμον ἔδωκε πανίμερον· ἀγλαΐη γὰρ
Επνεε θερμὸν ἔρωτα καὶ ἀψύχῳ ἐνὶ τέχνῃ.

Εἰς ὀδυσσέα, καὶ εἰς ἑκάβην.

Γυκναῖς δὲ παραπίδεσσιν ἀγάλλετο δῖος ὀδυσσεύς.
Οὐ γὰρ ἔην ἀπάνευθε πολυστρέπτοιο μενοινῆς,
Αλλ' ἔτι κόσμον ἔφαινε σοφῆς φρενός. ἦν δ' ἐνὶ θυμῷ
Καγχαλόων. τροίην γὰρ ἐγήθεεε πᾶσαν ὀλέσσας
Ησι δολοφροσύνῃσι. σὺ δ' ἕκτορος ἔννεπε μῆτερ,
Τίς σε πολυτλήμων ἑκάβη τόσα δάκρυα λείβειν
Αθανάτων ἐδίδαξεν ἀφωνήτῳ ἐνὶ κόσμῳ;
Οὐ δέ σε χαλκὸς ἔπαυσεν οἰζύος, οὐδέ σε τέχνη
Απνοος οἰκτείρασα δυσαλγέος ἔσχεθε λύσσης·
Αλλ' ἔτι δακρυχέουσα παρίστασαι· ὡς δὲ δοκεύω,
Οὐκ ἔτι δυστήνου μόρον ἕκτορος οὐδὲ ταλαίνης
Ανδρομάχης βαρὺ πένθος ὀδύρεαι, ἀλλὰ πεσοῦσαν
Παρίδα σήν. φᾶρος γὰρ ἐπικρεμὲς ἀμφὶ προσώπῳ
Πήματα μὲν δείκνυσιν· ἀπαγγελέουσι δὲ πέπλοι
Γένθος ὑποβρύχιον, κεχαλασμένοι ἄχρι πεδίλων.
Αλγεϊ γὰρ πυμάτῳ δέδεσαι φρένα· καὶ δὲ παρειῆς

Δάκρυα μὲν σταλάεις· τὸ δὲ δάκρυον ἔσβεσε τέχνη,
Ἄπλετον ἀγγέλλουσα δυσαλθέος αὐχμὸν ἀνίης.

Εἰς κασάνδρᾱν.

Κασάνδρῑν δ' ἐνόησα θεοπρόπον· ἀλλ' ἐνὶ σιγῇ
Μεμφομένη γενετῆρα, σοφῆς ἀνεπίμπλατο λύσσης,
Οἷά τε θεσπίζουσα πανύστατα πήγματα πάτρης.

Εἰς πύῤῥῑν.

Πύῤῥῑς δ' ἀλλος ἔην πτολιπόρθιος, οὐκ ἐπὶ χαίτης
Ἱπποκόμον τρυφάλειαν ἔχων, οὐκ ἔγχος ἑλίσσων·
Ἀλλ' ἄρα γυμνὸς ἔλαμπε, καὶ ἄχνοον εἶχεν ὑπήνην.
Δεξιτερὴν δ' ἀνέτεινεν ἑὴν ἐπιμάρτυρα νίκης,
Λοξὰ πολυξείνῑν βαρυδάκρυον ὄμμασι λεύσσων.

Εἰς πολυξένῑν.

Εἰπὲ πολυξείνη δὺς πάρθενε, τίς τοι ἀνάγκη
Χαλκῷ ἐν ἀφθόγγῳ κεκρυμμένα δάκρυα λείβειν;
Πῶς δὲ τεῷ κρήδεμνον ἐπειρύσασα προσώπῳ,
Ἱστασαι αἰδομένῃ μὲν ἀλίγκιος, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Γένθος ἔχεις; μὴ δή σε τεὸν πτολίεθρον ὀλέσσας
Λήϊδα πύῤῥῑς ἔχει φθιώτῑος; οὐδέ σε μορφὴ
Ρύσατο, τοξεύσασα νεοπτολέμοιο μενοινῇ,
Ἤποτε θηρεύσασα τεοῦ γενετῆρα φονῆος,
Εἰς λίνον αὐτοκέλευστον ἀελπέος ἦγεν ὀλέθρου;
Ναὶ μὰ τὸν ἐν χαλκῷ νοερὸν τύπον, εἴνύ σε τοίην
Ἔδρακε πύῤῥῑς ἄναξ, τάχα κεν ξυνήονα λέκτρων
Ἤγετο, πατρῴης προλιπὼν μνημήϊα μοίρης.

Εἰς αἰᾱντα τὸν λοκρόν.

Ἠγασάμην δ' αἰᾱντα, τὸν ὀβριμόθυμος ὀϊλεὺς
Λοκρίδος ἐσπέρμηνε πελώριος ἕρκος ἀρούρης.
Φαίνετο μὲν νεότητι κεκασμένος. οὐδὲ γὰρ ἦεν
Ἀνθεῖ λαχνήεντι γενειάδος ἄκρα χαράξας.
Γυμνὸν δ' εἶχεν ἅπαν στιβαρὸν δέμας· ἠνορέῃ δὲ
Βεβριθὼς, ἐλέλιζε μαχήμονος οἶστρον ἐνῡοῖς.

Εἰς πάρῑν.

Αἰδομένῳ μὲν ἔοικεν ὁ βουκόλος· εἶχε δ' ὀπωπὴν

Π λαζομθίω ἑτέρωσε δυσίμερος. ἀδετο γλῶ που
Ο ἰνώνιω βαρύδακρυ ἰδεῖν κεδριώιδα νύμφιω.

Εἰς οἰνώνιω.

Ο ἰνώνη δὲ χόλῳ φρένας ἕλξεε, ἕλξεε πικρῷ
Ζ ήλῳ θυμὸν ἔδουσα· πάειν δ' ἐκέλευε λαθοῦσα
Ο μματι μαινομθίῳ. κρυφίην δ' ἤγλαεν ἀπειλήν,
Δ εξιτερῇ βαρύποτμον ἀναινομθίη ωδακείτιω.

Εἰς μίλωνα.

Η δὲ παλαισμοσύνῃω δεδαημθίος ὄβριμος αἰήρ.
Ε ἰ δὲ φίλων ἤκουε, πελώριος· εἴ τε φιλάμμιων,
Ε ἴ τε μίλωι σικελῆς ἔρυμα χθονὸς, οἷδεν Ἀπόλλων.
Ο ὐ γὰρ ἐγὼ δεδάηκα Δράκριναι, καὶ ἀΐσσαι
Ο ὠμα θαρσαλέου κλυτὸν αἰέρος· ἀμφὰ δὲ ἔμπης
Ε πνεεν ἰωρέιω. λάσιος δέ οἱ εἴλκεο πώγων,
Κ αὶ φόβον ἠκόντιζον ἀεθλητῆρα πρέπει,
Κ αὶ κεφαλῆς ἔφειδον ἐφεσάδες. ἀμφὶ δὲ πυκνοῖς
Μ υῶνες μθέεσιν αἰοιδάμονος θαθέντες
Τ ρηχαλέοι δοιοὶ δὲ σείωισα μθίων παλαμάων
Ε ὐρέες ἐσφηκῶντο βραχίονες, ἠύτε πέτραι,
Κ αὶ παχὺς ἀλκήεντι τένων ἐπαμίσατο νώτῳ,
Α ὐχένος ὑγραμπλοιο θεὶ πλατὺν αὐλὸν ἀείρων.

Εἰς δάρητα.

Α ὐδηέω δὲ δάρης ἐζώννυτο χεῖρας ἱμάντι,
Π υγμαχίης κήρυκα φέρων χθόνα· ἰωρέης δὲ
Ε πνεε θερμὸν ἄημα πολυφρέπτοισιν ὀπωπαῖς.

Εἰς ἐντελλῆν.

Ε ντελλῆς δὲ δάρητος ἐναντίον ὄμμα τιτάινων,
Γ υιτόθεις μύρμηκας ἐμαίνετο χερσὶν ἑλίσσων·
Π υγμαχίης δ' ἄδινε φόνου διψῶσαν ἀπειλήν.

Εἰς ἀφείδημον.

Δ έρκεό μοι ἀφείδημον, ὃς ἀθλοθετῆρας ἁπάντας
Κ εκροπίδαι κρατὸν εἶχεν ἑῆς πειθήμονα βουλῆς.

Εἰς μθαμπόδα.

Η κεν ἰδὼν ἀγάσαιο μθαμπόδα· μαιτίπολον μθὴ

Ιερὸν εἶδος ἔφαινεν. ἔοικε δὲ θέσπιδος ὀμφῆς
Σιγηλοῖς στομάτεσσι θεοπρόπον ἆσθμα τιτάνειν.

Εἰς πάνθοον.

Πάνθοος ἦν τρώων βουληφόρος, ἀλλ' ἔτι δεινὴν
Οὔπω μῆτιν ἔπαυσε κατ' ἀργείων στρατιάων.

Εἰς θυμοίτην.

Δημογέρων δὲ νόημα πολύπλοκον εἶχε θυμοίτης,
Αμφασίης πελάγεσσιν ἐξιμένος. ἦ γὰρ ἐῴκει
Σκεπτομένῳ τινὰ μῆτιν ἔτι τρώεσσιν ὑφαίνειν.

Εἰς λάμπωνα.

Λάμπων δ' ἀχνυμένῳ ἐνδιγίκιος ἦεν ἰδέσθαι.
Οὐ γὰρ ἔτι φρεσὶν εἶχε κυλινδομένοιο κυδοιμοῦ
Τειρομένοις τρώεσσι τεκεῖν παιήονα βουλήν.

Εἰς κλύτιον.

Εἱστήκει κλύτιος μὲν ἀμήχανος· εἶχε δὲ δοιὰς
Χεῖρας ὁμοπλεκέας, κρυφίης κήρυκας ἀνίης.

Εἰς ἰσοκράτην τὸν ῥήτορα.

Χαῖρε φάος ῥήτρης ἰσόκρατες, ὅττι σὺ χαλκῷ
Κόσμον ἄγεις. δοκέεις γὰρ ἐπίφρονα μήδεα φαίνειν,
Εἰ καὶ ἀφωνήτῳ σε πόνῳ χαλκεύσατο τέχνη.

Εἰς ἀμφιαράον.

Εστενε δ' ἀμφιαρηος ἔχων περιλαμπέα χαίτην
Στέμματι δαφναίῳ. κρυφίην δ' ἐλέλιζεν ἀνίην,
Θεσπίζων ὅτι πᾶσι λυρόκτιτος ἀνδράσι θήβη
Ανδράσιν ἀργείοισιν ὑπότροπον ἦμαρ ὀλέσσει.

Εἰς ἀγλαόν.

Αγλαὸς ἑστήκει χρησμολόγος, ὅντινα φασὶ
Μαντιπόλου γενετῆρα θεοφραδέος πολυΐδου.
Εὐπετάλῳ δὲ κόμας ἐστεμμένος ἔπρεπε δάφνῃ.

Εἰς ἀπόλλωνα.

Εἶδον ἀκειρεκόμην ἕκατον θεὸν, εἶδον ἀοιδῆς
Κοίρανον, ἀτμήτοισι κεκασμένον ἄνθεσι χαίτην.
Εἶχε γὰρ ἀμφοτέροισι κόμης μεμερισμένον ὤμοις
Βόστρυχον αὐτοέλικτον. ἕλισσε δὲ μάντιν ὀπωπὴν,

Οἷά τε μαντοσύνῃ μεροπήϊα πήματα λύων.

Εἰς αἰαῖτα τὸν μέγαν.

Γυμνὸς δ' ὀβριμόθυμος ἔην τελαμώνιος αἴας,
Μήπω πρᾶτον ἴουλον ἔχων. ἐκέκαστο δὲ μορφῆς
Ἄνθεσι πατρῴης· πλοκάμους δ' ἐσφίγγετο μίτρῃ.
Οὐ γὰρ ἔην τρυφάλειαν ἔχων, οὐκ ἔγχος ἑλίσσων,
Οὐ σάκος ἑπταβόειον ἐπωμαδόν· ἀλλὰ τοκῆος
Θαρσαλέην ἀνέφαινεν ἀγηνορίην τελαμῶνος.

Εἰς σαρπηδόνα.

Ἱστατο σαρπηδὼν λυκίων πρόμος· ἠνορέῃ μὲν,
Φρικτὸς ἔην· ἁπαλοῖς δὲ νεοτρεφέεσσιν ἰούλοις
Οἴνοπος ἄκρα χάρασσε γενειάδος· ἀμφὶ δὲ χαίταις
Εἶχε κόρυν. γυμνὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλ' ἐνὶ μορφῇ
Σπέρμα διὸς σήμαινεν. ἀπ' ἀμφοτέρης γὰρ ὀπωπῆς
Μαρμαρυγὴν ἀνέπεμπεν ἐλευθερίου γενετῆρος.

Εἰς ἀπόλλωνα.

Καὶ τρίτος εὐχαίτης τριποδιλάλος ἦεν ἀπόλλων,
Καλὸς ἰδεῖν. πλίκαμος γὰρ ἕλιξ ἐπιδέδρομεν ὤμοις
Ἀμφοτέροις· ἐρατὴ δὲ θεοῦ διεφαίνετο μορφὴ,
Χαλκῷ κόσμον ἄγουσα· θεὸς δ' ἐτίταινεν ὀπωπὴν,
Οἷά τε μαντιπόλοισιν ἐπὶ τριπόδεσσι δοκεύων.

Εἰς κύπριν.

Καὶ τριτάτην θάμβησα πάλιν χρυσῆν ἀφροδίτην,
Φαρεῖ κόλπον ἔχουσαν ἐπίσκιον· ἀμφὶ δὲ μαζοῖς
Κεστὸς ἕλιξ κεχάλαστο, χάρις δ' ἐνενήχετο κεστῷ.

Εἰς ἀχιλλέα.

Αἰχμητὴς δ' ἀνίουλος ἐλάμπετο δῖος ἀχιλλεὺς,
Γυμνὸς ἐὼν σακέων. ἐδόκευε μὲν ἔγχος ἑλίσσειν
Δεξιτερῇ, σκαιῇ δὲ σάκος χάλκειον ἀείρειν
Σχήματι τεχνήεντι. μόθου δ' ἀπέπεμπεν ἀπειλὴν,
Θαρσεῖ τολμήεντι τεθηγμένος. αἱ γὰρ ὀπωπαὶ
Γνήσιον ἦθος ἔφαινον ἀρήϊον αἰακιδάων.

Εἰς ἑρμῆν.

Ἦν δὲ καὶ ἑρμείης χρυσόῤῥαπις· ἱστάμενος δὲ,

Δεξιτερῇ πτερόεντος ἀνείρυε δεσμὰ πεδίλου,
Εἰς ὁδὸν ἀΐξαι λελιημένος. εἶχε γὰρ ἤδη
Δεξιὸν ὀκλάζοντα θοὸν πόδα. τῷ ἔπι λαιὴν
Χεῖρα τὰ θεῖσε, ἔπεμπεν ἐς αἰθέρα κύκλον ὀπωπῆς,
Οἷά τε πατρὸς ἄνακτος ἐπιστοπόωντος ἀκούων.

Εἰς ἀπυλήϊον τὸν μάγον.

Καὶ νοερῆς ἄφθεγκτα λατινίδος ὄργια μούσης
Ἄζετο παπταίνων ἀπυλήϊος, ὅντινα μύστην
Αὐσονὶς ἀῤῥήτου σοφίης ἀνεθρέψατο σειρήν.

Εἰς ἄρτεμιν.

Φοίβου δ' οὐρεσίφοιτος ὁμόγνιος ἵστατο κούρη
Ἄρτεμις, ἀλλ' οὐ τόξον ἑκηβόλον οὐδὲ φαρέτρην
Ἰοδόκον κατέχουσα κατωμαδόν. ἦν δ' ἐπὶ γούνων
Παρθένιον λεγνωτὸν ἀναζωσθεῖσα χιτῶνα,
Καὶ τριχὸς ἀκρήδεμνον ἀνιεμένη πλόκον αὔραις.

Εἰς ὅμηρον.

Ἔμφρονα χαλκὸν ὅμηρος ἐδείκνυεν, οὔτε μενοινῆς
Ἄμμορον, οὔτε νόου κεχρημένον, ἀλλ' ἄρα μουνὴς
Φωνῆς ἀμβροσίης. ἀνέφαινε δὲ θυάδα τέχνην,
Ἠκαὶ χαλκὸν ἔχευεν ὁμοῦ θεὸς εἴδει μορφῆς.
Οὐ γὰρ ἐγὼ κτὴ θυμὸν ὀΐομαι ὅττι μιν ἀνὴρ
Ἐργοπόνος χάλκευσε παρ' ἐσχαρεῶνι θαάσσων,
Ἀλλ' αὐτὴ πολύμητις ἀνέπλασε χερσὶν ἀθηνῆ,
Εἶδος ἐπισταμένη τό, τ' ἐῴκεεν. ἐν γὰρ ὁμήρῳ
Αὐτὴ ναιετάουσα σοφὴν ἐφθέγγετο μολπὴν,
Σύνομος ἀπόλλωνι. πατὴρ δ' ἐμὸς, ἰσόθεος φὼς,
Ἵστατο θεῖος ὅμηρος. εἴκτο μὲν ἀνδρὶ νοῆσαι
Γηραλέῳ, τὸ δὲ γῆρας ἔην γλυκύ. τοῦτο γὰρ αὐτῷ
Πλειοτέρην ἔσταξε χάριν· κεκέραστο δὲ κόσμῳ
Αἰδοίῳ τε φίλῳ τε· σέβας δ' ἀπελάμπετο μορφῆς.
Αὐχένι μὲν κύπτοντι γέρων ἐπεσύρετο βότρυς,
Χαίτης εἰσοπίσω πεφορημένος· ἀμφὶ δ' ἀκουὰς
Πλαζόμενος κεχάλαστο. κάτω δ' εὐρύνετο πώγων
Ἀμφιταθεὶς, μαλακὸς δὲ καὶ εὔτροχος. οὐδὲ γὰρ ἦεν

Ο ξυτενὴς, ἀλλ' εὐρὺς ἐπαύετο, κάλλος ὑφαίνων
Στήθεϊ γυμνωθέντι, καὶ ἱμερόεντι προσώπῳ.
Γυμνὸν δ' εἶχε μέτωπον· ἐπ' ἀπλοκάμῳ δὲ μετώπῳ
Ἧστο σαοφροσύνη κουροτρόφος. ἀμφὶ δ' ἄρ' ὀφρῦς
Ἀμφοτέρας προβλῆτας ἐΰσκοπος ἔπλασε τέχνη.
Οὔτι μάτην· φαέων γὰρ ἐρημάδες ἦσαν ὀπωπαί.
Ἀλλ' οὐκ ἦν ἀλαῷ ἐναλίγκιος ἀνδρὶ νοῆσαι.
Ἔζετο γὰρ κενεοῖς χάρις ὄμμασιν· ὡς δὲ δοκεύω,
Τέχνη τοῦτο τέλεσσεν, ὅπως πάντεσσι φανείη
Φέγγος ὑπὸ κραδίην σοφίης ἄσβεστον ἀείρων.
Δοιαὶ μὲν ποτὶ βαιὸν ἐκοιλαίνοντο παρειαί,
Γήραϊ ῥικνήεντι κατάσχετοι· ἀλλ' ἐν ἐκείναις
Αὐτογενὴς χαρίτεσσι σύνεστιος ἵζανεν αἰδώς.
Πιερικὴ δὲ μελίσσα περὶ στόμα θεῖον ἀλᾶτο,
Κηρίον ὠδίνουσα μελισταγές. ἀμφοτέρας δὲ
Χεῖρας ἐπ' ἀλλήλῃσι τιθεὶς ἐπερείδετο ῥάβδῳ,
Οἷά περ ἐν ζωοῖσιν. ἑὴν δ' ἔκλινεν ἀκουὴν
Δεξιτερήν· δόκεεν δὲ καὶ ἀπόλλωνος ἀκούειν,
Ἠ καὶ πιερίδων τινὸς ἐγγύθεν. ἐν δ' ἄρα θυμῷ,
Σκεπτομένῳ μὲν ἔϊκτο· νόος δέ οἱ ἔνθα καὶ ἔνθα
Ἐξ ἀδύτων πεφόρητο πολυστρέπτοιο μενοινῆς,
Πιερικῆς σειρῆνος ἀρήϊον ἔργον ὑφαίνων.

Εἰς φερεκύδην.

Καὶ σύριος σελάγιζε σαοφροσύνῃ φερεκύδης
Ἱστάμενος· σοφίης δὲ θεουδέα κέντρα νομεύων,
Οὐρανὸν ἐσκοπίαζε, μετάρσιον ὄμμα τιταίνων.

Εἰς ἡράκλειτον.

Καὶ σοφὸς ἡράκλειτος ἔην, θεοείκελος ἀνὴρ,
Ἔνθεον ἀρχαίης ἐφέσου κλέος· ὅς ποτε μοῦνος
Ἀνδρομέης ἔκλαιεν ἀνάλκιδος ἔργα γενέθλης.

Εἰς κρατῖνον.

Καὶ τύπος ἁβρὸς ἔλαμπεν ἀριστονόοιο κρατίνου,
Ὅς ποτε δημοβόροισι πολισσούχοισιν ἰώνων
Θυμοδακεῖς ἐθόωσεν ἀκοντιστῆρας ἰάμβους,

Κῶμον ἀεξήσας φιλοπαίγμονος ἔργον ἀοιδῆς.

Εἰς μένανδρον.

Ἐστήκει δὲ μένανδρος, ὃς εὐπύργοισιν ἀθήναις
Ὁ πλοτέρου κώμοιο σελασφόρος ἔπρεπεν ἀστήρ.
Πολλάων γὰρ ἔρωτας ἀνέπλασε παρθενικάων,
Καὶ χαρίτων θεράποντας ἐγείνατο παῖδας ἰάμβους
Ἁρπαγας οἰστρήεντας ἀεδνώτοιο κορείης,
Μίξας σεμνὸν ἔρωτι μεγίφρονος ἄνθος ἀοιδῆς.

Εἰς ἀμφιτρύωνα.

Ἀμφιτρύων δ' ἤστραπτεν, ἀπειρογάμῳ τρίχα δάφνῃ
Στεψάμενος. πᾶσιν μὲν εὔσκοπος εἴδετο μάντις·
Ἀλλ' οὐ μάντις ἔην. τὰ φίης δ' ἐπὶ σήματι νίκης,
Στέμμα πολυστρέπτοισιν ἐπάρμενον εἶχεν ἐθείραις
Ἀλκμήνης μενέχαρμος ἀριστοτόκου παρακοίτης.

Εἰς θουκυδίδην.

Θουκυδίδης δ' ἐλέλιζεν ἑὸν νόον· ἦν δὲ νοῆσαι,
Οἷά παρ' ἱστορίης δημηγόρον ἦθος ὑφαίνων.
Δεξιτερὴν γὰρ ἀνέσχε μετάρσιον, ὡς πρὶν ἀείδων
Σπάρτης πικρὸν ἄρηα καὶ αὐτῶν κεκροπιδάων,
Ἑλλάδος ἀμητῆρα πολυθρέπτοιο τιθήνης.

Εἰς ἡρόδοτον.

Οὐδ' ἁλικαρνασσοῦ με παρέδραμε θέσπις ἀοιδὸς
Ἡρόδοτος πολύϊδρις, ὃς ὠγυγίων κλέα φωτῶν
Ὁσσά παρ' ἠπείρων δυὰς ἤγαγεν, ὅσσα παρ' αἰὼν
Ἔδρακεν ἑρπύζων, ἐνάταις ἀνεθήκατο μούσαις,
Μίξας εὐεπίῃσιν ἰωνίδος ἄνθεα φωνῆς.

Εἰς πίνδαρον.

Θήβης δ' ὠγυγίης ἑλικώνιος ἵστατο κύκνος,
Πίνδαρος ἱμερόφωνος· ὃν ἀργυρότοξος ἀπόλλων
Ἔτρεφε βοιωτοῖο παρὰ σκοπιὴν ἑλικῶνος,
Καὶ μέγος ἁρμονίης ἐδιδάξατο. τικτομένου γὰρ
Ἑζόμεναι λιγυροῖσιν ἐπὶ στομάτεσσι μέγισσαι
Κηρὸν ἀνεπλάσσαντο σοφῆς ἐπιμάρτυρα μολπῆς.

Εἰς ξενοφῶντα.

Ξ ἀνοφόων δ' ἤρατο δε Φερσαπιδος ἀγὸς ἀθηνῆς,
Ο ς πρὶν ἀχαμβμίδαο μθμος κύρσιο λιγαίνων,
Ε ἵπετο φωνήεντι πλατωνίδος ἡδεῖ μούσης,
Ι σοείης φιλαέθλον ἀριστώδινος ὀπώρῃ
Σ υγχεράσας ῥαθάμιγξι φιλαγρύπνοιο μθγίασης.

Εἰς ἀλκμαίωνα.

Ι σατο δ' ἀλκμαίων κεκλημθμος ὄνομα μαύτις.
Α λλ' οὐ μαύτις ἦεν ὁ βοωπθμος, ἀδ' ὅτι χαίτης
Δ άφνης εἶχε κόρυμβον. ἐγὼ δ' ἀλκμᾶνα δοκεύω
Ο ς πρὶν εὐφθόγγοιο λύρης ἠσκήσατο τέχνῃ,
Δ ωρίοις βυκελάδοισι μέλος χορδῆσιν ὑφαίνων.

Εἰς πομπεῖον.

Κ αὶ τοῖμος βύκαμβξ πομπεῖος αὐσονιήων,
Φ αιδρὸν ἴσαν ἐσφόνων κειμήλιον ἰωορεάων,
Σ τειβομθμας ὑπὸ ποσὶν ἴσαν εἴδας εἶχε μαχαίρας·
Σ κμαίνων ὅτι δοῦλον ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα δαίσθ
Ε ἴρυσεν, ἀρρήκτῳ πεπεδημθμον ἄμματι νίκης.
Κ ῦνος ἀνὴρ, ὃς πᾶσιν ἔῳ φάος, ὃς βασιλῆος
Η γαθέῳ ἐφύτευσεν ἀναξαίοιο ἠθέλῳ.
Τ οῦτο δὲ πᾶσιν ἔδειξεν ἐμὸς σκηπτοῦχος ἀμύμων,
Δ ηώσας Ἀχέασιν ἴσαν εἴδος ἔθεα γαίης.

Εἰς ὅμηρον.

Ι σατο δ' ἄλλος ὅμηρος, ἵν' ὃ τοῖμον βύεπιάων
Θ έσκελον ἦα μθητος εὐρρείεντος ὄἰω,
Α λλ' ὃν ἀρηϊκόμοισι πρὶν ἠ ὅσι γείνατο μήτηρ
Μ υρὼ κυδαλίμη, βυζαντίη· ἰὼ ἔτι παιδνὸν
Ε τρεφον βύεπίης ἠρωΐδος ἶδ μονα μοῦσαν.
Κ ῦνος γὰρ τεαγικῆς πινυτὸν ἠσκήσατο τέχνῃ,
Κ οσμήσας ἐπέεσιν ἑῷ βυζαντίδα πάτρῃ.

Εἰς βιργίλιον.

Κ αὶ φίλος αὐσονίοισι λιγὺ θροος ἔρεπε κύκνος,
Γ νείων βύεπίης βιργίλιος, ὃν ποτε ῥώμη
Θ υμβρειὰς ἀγὸν ὅμηρον αἰέτσεφε πάτριος ἠχώ.

Εἰς ζὰς ὃν ᾧ ἱππωδρόμῳ κωνσταντινουπόλεως ἡ-
λασε τῶν ἀθλητῶν, ἐπιγράμματα.

Εἰς πορφύριον.

Πορφύριον κάλλαντος ἀϊάλιξ καὶ δῆμος ἐγείρει,
Πολλοῖς δικαιμάτοις βεβοημένον κεφαίοις,
Πᾶσι μὲν ἱππόχοισι νεώτατον, ὅσσον ἄριστον,
Ἀλλὰ τόσον νίκης κάρτος ἀνεγκάμενον.
Εὖρεπὲ μὲν χρυσέῳ ἐν ἀγάλματι, μηδ' ἐνὶ χαλκῷ
Τοῦτον τοῖς ἄλλοις εἴκελον ἐσσάμεναι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τέτρακα μὲν τὸ πρῶτον Μακρίδην ἴαχε δῆμος,
Τὸν καλλαντιάδην πορφύριον ποθέων·
Ὑπὲρ ὃ δεξιτερῆσιν ἀνακλορέοιο δοώκου
Νία καὶ ζωνίων ἱππότιν ἀθρήσας,
Κρῆθεν ὑπαὶ περχὼν ἐλφὰς μεσηγὺ δ' ἀέθλων
Χάλκεος ἱδρώθη, τρηχὺν ἰοὺλον ἔχων.
Εἰ δ' ἐτέων ὥρας ἦλθε δοώτερον, ἀλλ' ὑπὲ νίκης
Ὄφιμον, ἀλλὰ μόλις, πολλὰ μογήσε θέρεα.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀγχίσιν κυδρῇσι καὶ ἐνδυμίωνι σελήνῃ
Φίλατο· καὶ νίκην νιν τάχα πορφύριον.
Ὃς καὶ ἑοὺς ἵππους καὶ ὁμόφρονος ἰωιοχῆος
Ἐξ ἑτέρων ἑτέρους αἰὲν ἀμειβόμενος,
Πολλάκι κρᾶτα πύκασε πομπημενίοισιν ἀέθλοις,
Οὐ μογέων, ἑτάρου μοιρῶν ἐφεσσομένου.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τοῦτό σοι ἠίθεον νίκη γέρας, ὃ χρόνος ἡβῇ
Οὐ μόλις πολιοῖς ὥπασε πορφυρίῃ.
Καὶ γὰρ ἀριθμήσασα πολυστεφέας στεφανίτας,
Εὗρεν γηραλέων κρέσσονας ἰωιόχων.
Τί πλέον; ὅτι καὶ αὐτὸς ἐπὶ φήμησεν ἀΰσας
Σὸν κλέος αὐτιπάλων δῆμος ἀγασσάμενος;
Ὀλβίη ἡ βενέτων πομφόρτερος ὅστις ἐμέθλη,
Ἣ σε μέγας βασιλὰς δῶρον ἔθυσεν ἔχειν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αλκιμοι ἀλκήεντα, σοφοὶ σοφὸν, υἱέα νίκης,
Οἱ νίκης παῖδες πορφύριον βένετοι
Ανθεσαν. ἀμφοτέραις γὰρ ἀμειβομένοις ἐπὶ πώλοις
Κυδιάει νίκαις, οἷς πόρεν, οἷς ἔλαβεν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αλλοις παυσαμένοισιν, ἀεθλεύοντι δὲ μοιώῳ
Πορφυρίῳ βασιλεὺς τοῦτο δέδωκε γέρας.
Πολλάκι νικήσας γὰρ, ἑοὺς πόρεν ὠκέας ἵππους.
Λάζετο δ' ἀντιπάλων, καὶ πάλιν ἐστέφετο.
Ενθεν ἔην πρασίνοις ἔρις ἄσπετος, ἔνθεν αὐτή·
Ος βενέτοις τέρψει κοίρανε καὶ πρασίνοις.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἱ πάντων ψῆφοί με καὶ εἰσέτι διφρεύοντα
Εστησαν νίκης ἐγγύθι πορφύριον.
Δῆμος μὲν γὰρ ἐμὸν γέρας ᾔτεεν· οἱ δ' ἕτεροί με
Δίζοντ' αὖθις ἔχειν, νῖκος ἀπειπάμενοι.
Μήτι δ' ἡνιόχων περιγίγνομαι, οἷσι καὶ ἵππους
Κρείσσονας ἀντιπορὼν, δεῖξα χερειοτέρους.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αὐτὸν πορφύριον μὲν ἀπηκριβώσατο χαλκῷ
Οπλάστης, ἔμπνουν οἷα τυπωσάμενος.
Τίς δὲ χάριν, τίς ἄεθλα, τίς ἔνθεα δήνεα τέχνης
Τεύξει, καὶ νίκην οὔποι ἀμειβομένην;

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰκόνι χαλκείῃ τὸν χάλκεον ἡνιοχῆα
Ανθετο νικητὴς κοίρανος αὐσονίων,
Ως σοφὸν, ὡς βενέτοις πεφιλημένον· ἀμ' ἐπὶ νίκαις
Πορφυρίου πολλὰς εἰκόνας ὀψόμεθα.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πορφύριος λίβυς οὗτος, ἀεθλοφόροις δ' ἐπὶ νίκαις
Μοιῶος πάντοδα ποὺς ἀμφέθετο στεφάνους.
Νίκη γὰρ βασίλεια μεριζομένη κατὰ δῆμον,
Χρώμασι καὶ πέπλοις συμμετέβαλλε τύχας·

Ἡρμοσε δ' αὐτὸν ἔχειν βενέτοις πλέον, ἔνθεν ἀνέζη
Χρύσεος αὖτ' Ἀρετῆς, χάλκεος αὖτι πόνων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς τελέθης φίλε κοῦρε, γλυφάδος ἄκρα χαράσσων;
Ὦ ξένε, πορφύριος. τίς πατρίς; ἡ λιβύη.
Τίς δέ σε νικῶν τίμησεν; Ἄναξ, χάριν ἱπποσυνάων.
Τίς μύρτους τελέθει; δῆμος ὁ τῶν Βενετῶν.
Ἔστι πέτρη σοι λύσιππον ἔχειν ὀπὶ μύρτους ἄκρη
Τοῦ Ἀτθίδος, πλάσην ἴδμονα, πορφυρέην.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τοῦτον πορφυρέην λιβύη τέκε, θρέψε δὲ Ῥώμη,
Νίκη δ' ἐστεφάνωσεν ἀμοιβαδόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλου
Χρώματος, ἄκρα φέρουσα χαρᾶς σύμβολα νίκης.
Πολλάκι μὲν δῆμος ἠλάλαξε, πολλάκι πῶλος.
Καὶ νικῶν μὲν ἔφυρε, θοὸς δ' ἴσατος, ἄλλοτε μέσσος,
Πάντας ὁμοῦ νίκησε καὶ ἀντίπαλος καὶ ἑταίρους.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἔμπλην τῆς νίκης καὶ Ἀλεξάνδρου βασιλῆος
Ἔσσι, ἀμφοτέρων κῦδος ἀρειφάμενος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πάντα τύχης ὀφθαλμὸς ἐπέρχεται· ἀνὴρ δ' ὀπὶ μοιρίδι
Πορφυρέου καμάτοις ἔλκεται ὄμματα τύχης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πορφυρέων λήξαντα πόνων, λύσαντά τε μίτους,
Καὶ πάγος αὖτ' Ἀρετῆς χάλκεον ἐσάσατα,
Τῆδε πάλιν χαλκῷ τε καὶ Ἀργείῳ ἱδρύσαντο.
Πρέσβυ, σὺ δὲ ξείνων αὐτίασας γεράων,
Δήμου μὲν βοόωντος ἔλες παλίνορσον ἱμάσθλην,
Ὡς δὲ δὶς ἠέλιος μαίνεαι ἐν σταδίοις.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σὺν ξυστηρὶ μάστιγα καὶ ἀσπίδα δῆμος ἀγάσθη,
Ἥ σε τέλεσσιν ἔπεσιν διπλόον, ὡς πάρος ἔδη,
Ἡνίοχον κρατέειν, καὶ Ἀρίστεα δινήεντα δὲ χαλκὸς
Οὐκ ἐδύη, ψυχὴν σεῖο τυπωσάμενος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πορφύριον σταδίοισι τίνος χάριν ἡνιοχῆα
Δῆμος ὁ πρῶτα φέρων ἄνθετο τῶν πρασίνων;
Αὐτὸς ἄναξ κήρυξε. τί γὰρ πλέον; ὅττι γραίρει
Εἵνεκεν εὐνοίης, εἵνεκεν ἱπποσύνης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πορφυρίῳ μετ' ἄεθλα γέρας πόρεν ἄξιον ἔργων
Κοίρανος ὁ πρασίνοις τοῦτο χαριζόμενος.
Πολλάκι γὰρ δῆμος προφερέστατα ἔργα κομίζων,
Ἤνεσε καλλιόπαν, καὶ πάλι πορφύριον.
Διπλόον οὔνομα τοῦτο, τόπερ λάχε χάλκεος ἥρως
Οὗτος, ὁ τεθρίπποις κῦδος ἑλὼν ἀρετῆς.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὠφέλες ὅπλα φέρειν, οὐ φαρέα ταῦτα κομίζειν,
Ὡς ἐλατὴρ τελέθων, καὶ πολέμων πρόμαχος.
Εὖτε γὰρ ἦλθεν ἄνακτος ὀλεσσιτύραννος ἀκωκὴ,
Καὶ σὺ σὺν αἰχμάζων ἥψαο ναυμαχίης.
Καὶ διδύμης πολύμητι σοφῆς ἐδράξαο νίκης,
Τῆς μὲν, πωλομάχου, τῆς δὲ, τυραννοφόνου.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐ μόνον ἐν σταδίοις σε κατέστεφε πότνια νίκη,
Ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμοις δεῖξεν ἀεθλοφόρον.
Εὖτ' ἂν ἄναξ πολέμιζεν ἔχων πρασίνους ὑποεργοὺς
Ἀγρία μαινομένῳ ἐχθρῷ ἀνακτορέῳ,
Καὶ πέσεν αἰνοτύραννος ἐπιφθιμένης τότε ῥώμης,
Ἡμὲν δ' αὐσονίης ἦλθεν ἐλευθερίης.
Τοὔνεκα τοῖς μὲν ἔδωκεν ἄναξ γέρας, ὡς πάρος εἶχον
Σὸν δὲ τύπον τέχνη ἔξεσε πορφύριε.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὑμετέρων κήρυκες ἀμεμφέες εἰσὶν ἀγώνων,
Οἱ καὶ ἀπ' ἀντιβίων πορφύριε στέφανοι.
Πάντας γὰρ σταδίοισιν ἀμοιβαδὸν αἰὲν ἐλέγχεις
Ἀντιτέχνους, τῆς σῆς πάγνιον ἱπποσύνης.

Τοὠνεκα καὶ ξύνον προσθήϊον ὄβριμος ἀνὴρ,
Εἰχθαι χαλκείῳ δήμῳ ἐν ἀμφοτέρῳ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πλάστης χαλκὸν ἔτευξεν ὁμοίϊον ἡνιόχῃϊ.
Εἶδε δὲ καὶ τέχνης ἔσχεν ἀπειρήσατο,
Ὅσχον ὁμοῦ καὶ κάλλος· ὅταρ φύσις ὀφὲ τεχοῦσα,
Ὤμοσεν, ὡδίνων δεύτερον οὐ δυάμῃ.
Ὤμοσεν· ὀὐρχοις δ' ἐπὶ χείλεσι πορφυρέῳ γὰρ
Πρώτῳ καὶ μούνῳ πᾶσιν ἔδωκε χάριν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ φθόνος ἠρεμέοι, κρίνειν κ' ἐθέλοιεν ἀέθλους,
Πᾶντες πορφυρέου μάρτυρές εἰσι πόνων.
Νικᾷ τάχα καὶ φήσαιεν ἀριθμήσαντες ἀγῶνας,
Βαιὸν τῶ τὸ γῆρας ἐπαυτίων καμέτην.
Ὅσα γὰρ ἡνιόχους ἀεὶ μεμελισμένα κοσμεῖ,
Εἰς ἓν ἀολλίσας, τηλίκος ἔξεφάνη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀ ἰδρυθὴν χαλκῷ σε πόλις τειπόθητε γεραιρῇ.
Ἦθελε γὰρ χρυσῷ· ἀλλ' ἴδεν ἐς νέμεσιν.
Εἰ δὲ τέλω μάχην οὐ παύεται ἠθάδα νίκην
Εὐγνώμων δῆμος πορφύρεος θεράπνων,
Ἐμπνοά σοι ξύμπαντες ἀγάλματα· πᾶς γὰρ ἐθείρων
Καὶ χρυσὸς τούτοις εἰς ἓν ἐρεθόμενος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὄππω σοι μογέοντι τύχη πόρεν ἄξια νίκης.
Νῖκα γὰρ τῆς σῆς μείζονες εὐτυχίης·
Ἀλλὰ μέρος θέσθω σατερῷ καὶ ἀρείονι μίμνοις,
Τιὼ φθονερὼ τήκων δεσμένεων κραδίην·
Οἵ σέθεν εἰσορόωντες ἀεὶ νικῶσαν ἰμάσθλῃ,
Μέμφονται σφετέρῃ αἰὲν ἀταθαλίῃ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἄλλοις μὲν γράων θέσφασις χρόνος· οἱ δ' ὅτι νίκης
Κεινόμβοι, πολιῆς εὐχατέουσι κόμης.

Ἀλλ' ἀρετῆς, ὅθεν οὖχος ἀνάπλεται. εἰς ἀπὸ τοίων
Πορφυρέος δώρων δὶς λάχεν ἀγλαΐης,
Οὐκ ἐτέων δεκάδας, νίκης δ' ἑκαεντάδας αὐχῶν
Πολλὰς, καὶ πάσας συγγενέας ἀρίτων.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ σχολαστικοῦ Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀγχίσπιν κυδρὰν, καὶ ἐνδυμίωνα σελήνῃ
Φίλατο· μυθεῦται τοῖα παλαιφύεες·
Νεῷ δὲ νέος τις μῦθος ἀείσεται, ὡς τάχα νίκῃ
Ὄμματα καὶ δίφρους φίλατο πορφυρέου.

Εἰς καλλιόπην.

Πρεσβυτέρης κοῦρος μολὼν ἐών, πρέσβις δέ τε κούρης
Νικᾶς, τεθρίππων κέντορας ἀθλοφόρων.
Ἐξ δ' ἐτέων αὐσας δεκάδας, φίλιον ὅτι νίκας
Εἶλες καλλιόπᾳ νύμφῃ χειρὶ τίης,
Ὄφρα μόλοι καὶ ἔπειτα τεὸν κλέος. αἶψά τοι εἴη
Ὡς κλέος ἀθάνατον, καὶ δέμας ἀθάνατον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σῆς τόδε διφρελάτειρα ὃ χάλκεον αἴθετο νίκῃ
Δείκηλον μορφᾶς καλλιόπᾳ ζαθέας,
Πρέσβις ὅτι σφετέρῳ ζυγὸν ἱπποδάμῳ πλέον ἄγχι
Νίκησαι, γαροῖς δ' ὢν νέος, ἐν σοφίῃ.
Ἔνθεν ἁβροτέρπας βενέτων στέφος ἥρπασε δῆμος
Διὰ, τὰ μὲν, τέχνας ἆθλα, τὰ δὲ, θέρεος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σὸν γῆρας νεότητα τελῶν ἁρμόσατο νίκης,
Καὶ πώτων κρατερὸς πώτοτε καλλιόπᾳ.
Ἔνθεν ἄναξ καὶ δῆμος ἁβροτέρπεος αὖτις ἐγείρῃ
Τοῦτο γέρας, σοφίης μνῆμα καὶ ἠϊθέης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὗτος ἐγρσιθέατρε τεὸς τύπος, ὅν τοι ἐγείρῃ
Ἔρμος ἀριζήλων καλλιόπᾳ στεφάνων.
Οὔτε γὰρ ἡνίοχός σε πρὶν πάρος φέρε, ὅττε χαλινοῖς
Ἴσομος ἱππείοις ἀπίθησε γόοις.

Μοῦνος δὴ νίκης γράς ἄρνυσαι· ἦ παρὰ πᾶσι
Δόξαν ἔχεις ἀέθλων ἆθλα λιπεῖν ἑτέροις.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Κλειόπᾱ κλυτόμοχθε, τί σοι πλέον ὅττι γραίρει
Εἰκόνι χαλκοτύπῳ τοὺς βασιλεὺς καμάτους;
Δῆμος ὁ μυριόφωνος; ὅλη πτόλις; εὖτε καὶ αὐτὴ
Δισμενέων παλάμη τοῖς ἐπένευσε πόνοις.

Εἰς φαυστῖνον.

Μητέρες εὐάθλων γράων, φρένες, οὐ κράτος ἥβης,
Οὐ τάχος ἱπποσύνης, οὐ χρόνος εὐτυχίης.
Ἰλήκοι φαυστῖνε τεὸς νόος· ᾧ τάδε πάντα
Ἔσπεται, ᾧ νίκη σύντροφος ἀθάνατος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πρίν σε νέον φαυστῖνε νόος πεφόβητο γρόντων·
Νῦν δέ σε πρεσβυγενῆ κάρτος ἔφριξε νέων.
Δεύτερα δ' εὕρετο πάντα τεὸς πόνος· ὅς σε γραίρει
Πρέσβυν ἐν ἠϊθέοις, ἐν δὲ γρόοισι νέον.

Εἰς κωνστᾱντῖνον.

Ἐξότε κωνστᾱντῖνος ἔδυ δόμον ἄϊδος εἴσω,
Ὠχετο σὺν κείνῳ πᾶν κλέος ὠϊόχων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Χάλκεος οὐκ ἔστης βιόων ἔτι κωνστᾱντῖνε·
(Ἀντὶ γὰρ εὐκλείης ἤρκεσε βασκανίη)
Ὡς δ' ἔθανες, τότε δή σε πόλις ξύμπασα γραίρει
Οἷς δύναται. τί δὲ σῆς ἄξιον ἱπποσύνης;

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐξότε κωστᾱντῖνος ἔδυ δόμον ἄϊδος εἴσω,
Πλῆτο κατηφείης ἱπποσύνης στάδιον.
Τερπωλὴ δ' ἀπέλειπε θεήμονας· οὐδ' ἐν ἀγυιαῖς
Κείνας τὰς φιλίας ἐστὶν ἰδεῖν ἔριδας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Χρύσεον ἀντ' ἀρετῆς γράς ἔπρεπε κωνστᾱντίνῳ,
Οὐδένα τῆς τέχνης τοῖον ἐνεγκαμένης.

Κουρίζων νίκησεν ἀειδομένους ἐλατῆρας·
Γηραλέος δὲ νέους δεῖξεν ἀφαυροτέρους.
Οντινα καὶ μετὰ πότμον ἀειμνήστῳ τινὶ θεσμῷ
Δῆμος καὶ βασιλεὺς ἵδρυσαν ἁζόμενοι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰκόνα κωνσταντῖνε τεὴν ἀνέθεντο πολῖται,
Μυρόμενοι ψυχῆς τέρψιν ἀποιχομένης;
Σοὶ κλέος ὁππότε δῆμος ἐπεσφρήγιζε θανόντι,
Μνήσατο σῶν καμετῶν καὶ μετὰ πότμον ἀναξ.
Οὕνεκεν ἱπποσύνης φιλοκέρτομος ὤλετο τέχνη,
Εν σοὶ παυσαμένη πᾶσα καὶ ἀρξαμένη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰσέτι μὲν ζώοντι πόλις ποτὲ κωνσταντίνῳ
Εἰκόνα χαλκείην βαιὸν ἔκρινε γένας:
Ηδεε γὰρ πᾶς δῆμος ὅσους ἐπὶ κύδεϊ νίκης
Αἰὲν ἀεθλεύων ἀμφέθετο στεφάνους.
Ως δ' ἔθανεν, ποθέουσα, φίλον τύπον ἄνθετο τοῦδε,
Οφρα καὶ ἐσσομένοις μνῆστιν ἔχῃ καμετῶν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οἱ βένετοι πρασίνοισιν ἐναντίοι αἰὲν ἐόντες,
Εἰς ἓν ὁμοφροσύνης ἐξεβόησαν ὅρον,
Ως τέ σε κωνσταντῖνε λαβεῖν ἐπιτύμβιον εὖχος,
Πᾶσιν ἀειδόμενον, πᾶσιν ἀρεσκόμενον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αντολίης, δύσιός τε, μεσημβρίης τε καὶ ἄρκτου
Σὸς δρόμος ὑψιφαὴς ἀμφιβέβηκεν ὅρους,
Αφθιτε κωνσταντῖνε. θανεῖν δέ σε μή τις ἐνίσπῃ.
Τῶν γὰρ ἀνικήτων ἅπτεται οὐδ' αἴδης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εγγύθι τῆς σφετέρης γενεῆς λάχεν εἰκόνα τήνδε.
Επρεπε γὰρ τρισσοῖς εἰν ἑνὶ χώρῳ ἔχειν,
Οἳ καὶ ἐνὶ σταδίοις ἀρετῆς κλέος εἴκελον εὗρον,
Νηρίθμων στεφάνων ἐσμὸν ἑλόντες ἴσον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τὸν Φαυστινιάδην πόλις ἄνθετο κωνσταντῖνον,
Γείτονα μὲν γενεῆς, κρέσσονα δ' ἡνιόχων.
Δὴν γὰρ ἀεθλεύσας, οὐκ ἤμβροτεν· ἀλλ' ἐπὶ νίκῃ
Παύσατο, σὺν νίκῃ καὶ πάρος ἀρξάμενος.
Ὃν καὶ κοῦρον ἐόντα παλαίτεροι ἡνιοχῆες
Στεψάμενοι σταδίοις, εἶσαν ἀγωνοθέτην.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σοὶ τόδε κωνσταντῖνε τεὴ τροφὸς ὤπασε νίκη,
Παιδόθεν ἑσπομένη πᾶσαν ἐφ' ἡλικίην.
Πέντε γὰρ ἐν σταδίοις δεκάδας τελέσας ἐνιαυτῶν,
Οὐδ' ἴσον οὐδ' ὀλίγον εὗρεο λειπόμενον.
Ἀλλ' ἔτι κουρίζων τε καὶ ἄχνοος ἄνδρας ἐνίκας·
Ἡλικας, ἡβήσας· γηραλέος δὲ, νέους.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἤθελε κωνσταντῖνον ἀεὶ πτόλις ἡνιοχεύειν,
Ἤθελεν, ἀλλὰ πόθῳ οὐκ ἐπένευσε φύσις.
Ἔνθεν ἑῶν τόδ' ἄγαλμα παραίφασιν εὗρεν ἐρώτων,
Ὀφρά ἑ μὴ λήθη καὶ χρόνος ἀμφιβάλῃ.
Ἀλλὰ μένοι ποθέουσιν ἔρως, ζῆλος δ' ἐλατῆρσι,
Κόσμος δὲ σταδίοις, ἐσσομένοις δὲ φάτις·
Καί τις ἰδὼν μετόπισθε χερείονας ἡνιοχῆας,
Ὀλβίσσῃ προτέρην ἥ μιν ἴδεν γενεήν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πέντε καὶ εἴκοσι μουνὸς ἄεθλα κωνσταντῖνος
Εἰς μίαν ἠριγένειαν ἑλὼν, ἤμειψε μὲν ἵππους
Ἀντιπάλοις· κείνους δὲ λαβὼν, οὓς πρόσθεν ἐνίκα,
Τοῖς αὐτοῖς πάλιν εἷλε μίαν τε καὶ εἴκοσι νίκας.
Πολλάκι δ' ἀμφοτέρων μερέων ἔρις ἔμπεσε δήμῳ,
Τίς μιν ἔχοι. κείνῳ δὲ δόσαν κρίσιν ἐκ δύο πέπλων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἔγρεο κωνσταντῖνε τί χάλκεον ὕπνον ἰαύεις;
Σεῖο δίφρους ποθεῖ δῆμος ἐνὶ σταδίοις.

Σῆς τε διδασκαλίης ἐπιδευέες ἡνιοχῆε
Εἵαται ὀρφανικοῖς παισὶν ὁμοιότατοι.

Εἰς οὐράνιον.

Σοὶ καὶ ἀεθλεύοντι μόνῳ, λήξαντί τ' ἀέθλων,
Τοῦτο γέρας νίκη δὶς πόρεν οὐρανίε,
Δήμου ἀπ' ἀμφοτέροιο. σὺ γὰρ πάρος ἐν βενέτοις μὲν
Εἴκοσι κυδίστων στέμμα φέρεις ἐτέων·
Παύσαο δ' ἱπποσύνης· πρασίνων δέ σε δίζετο δῆμος.
Τοῖς δὲ σὺ μὲν, νίκην· οἱ δ' ἄρα, οἱ τὸ γέρας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αμφοτέροις εἷς μοῦνος ἀριστεύσας παρὰ δήμοις,
Κῦδος ἀπ' ἀμφοτέρων ἔλλαχεν οὐράνιος,
Εἰσέτι διφρεύων. τὸ δέ οἱ γέρας ἤλυθε πρῶτον
Εκ πρασίνων, οἷς δὴ γείτονα χῶρον ἔχει.
Αὐτοὶ καὶ σταδίοιο πεπαυμένον ἤγαγον αὖθις
Ες δίφρους, νίκης μνωόμενοι προτέρης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Παυσάμενον σταδίων βασιλεὺς ἐπ' ἀγακλεῖ νίκῃ
Αὖθις ὑπὲρ δίφρων βῆσεν ἀεθλοφόρων
Οὐρανίον, δήμοισι φέρων χάριν. οὐ ποθέει γὰρ
Ἡ πόλις οὐρανίου νόσφιν ἀεθλοσύνας.
Τοὔνεκα διφρεύοντα τοδεύτερον, ὑστατίης τε
Νίκης καὶ προτέρης στῆσεν ἀγασσαμένη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ισον κυδαλίμοις φαυστινιάδῃ τε καὶ αὐτῷ
Φαυστίνῳ βασιλεὺς στῆσε παρ' ἀμφοτέροις
Οὐρανίον· τῷ δῆμος ἀμετρήτους διὰ νίκας,
Ἡγαθέου πέλοπος θῆκεν ἐπωνυμίην.
Ως αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον,
Τοὺς δέ τις εἰσορόων, φθέγξεται ἀτρεκέως.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐρανίος νίκαιαν ἔχει πέλας, ὁπλοτέρην τε
Ρώμην· τῆς μὲν, ἐών· τῇ δ' ἔνι, κῦδος ἑλών.

Νικᾷ σ' ἀμφοτέρωθεν, ἐπεὶ σοφὸς ἦεν ἑκατὸν
Τῇ καὶ τῇ σοφίᾳ, ἠὲ πρὸ ξεναίαν.
Τοιῶνδε καὶ χρυσῷ μιν ἀνεγράψαντο μετάλλῳ,
Κυδίστῳ κλεαρῷ κύδιμον ἰωνίοχον.

Εἰς ἰουλιανόν.

Τοῦτον ἰουλιανὸν τυρίης βλάστημα λιθούσης
Ἡνίοχον, πολλοὺς δὲ ξὰ μθυον στεφάνους,
Αὐτὸς ἄναξ καὶ δῆμος ἅπας καὶ πότνια βουλὴ
Ἔστεψαν, κοινῷ φῆφον ἐνεγκάμθυοι.
Γήραϊ γὰρ σαθίων ἀπεπαύσατο· πᾶσι δὲ φίλτρον
Κάμπτειν οἷσιν ἔρως ἔνθεεν ἀντιπάλων.

Εἰς ἀναξάσιον, ἰωνικὸν πατρικίου, καὶ λογοθέτου τοῦ δρόμου.

Τὸν θρασυκὴν ἡνιοχῆα, λελασμένον ἅρματος ἄθλων,
Ἐνθάδ' ἀναξάσιον κείμθυον ὧδας ἔχε.
Ὃς τόσσους ἀνεδήσατο πρὶν στεφάνους ὅσα δηΐοι
Ἔδραξαν ἡνιόχων ἅρματα ἱππασίης.

Εἰς πορφύριον, μέρους βενέτων.

Ἐν γῇ κρατήσας πόντου ἁρματηλάτου,
Καλῶς ἐπήρθη καὶ θεὸς αἰθέρα πρέχων,
Πορφύριος ὁ θαῦμα δήμου βενέτων.
Νικᾷν γὰρ οὗτος πόντα γῆς διφρηλάτεω,
Ἀνέσιν ὡς αἰὲν καὶ σιὼ ἡλίῳ δρόμοι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἰθλησεν αἰθῶν θεῖος οὗτος ἡνίας
Πορφύριος κάλχαντος εἶλκε βενέτου.
Ἐκπλήττομαι δὲ πῶς χεὰφὶ χεὶρ ἐμπνέοις
Τούτου τὰς ἵππους. καὶ γὰρ αὖ πλήξῃ πάλιν,
Οἶμαι, δραμεῖται νῖκος ὠρθὸν καὶ πάλιν.

Εἰς φαῦστινον, μέρους θεασίνων.

Σκήπτει ὁ δρᾶμα μηχανουργὸς τὸ δόμου.
Εἰ μὴ γὰρ ἐστεγάσθη χαρτερᾷ σκέπῃ,
Πρὸς οὐρανοὺς ἂν ὦρτο Φαῦστινος πρέχων,
Ὡς ζῶν σιὼ ἵππους ὁ κλεὸς πρὶν θεασίνων,

Α ρον στέγος γὰρ, καὶ φθάνει πρὸς αἰθέρα.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Φ αῦστινος οὗτος, ὁ πρὶν ἁρματηλάτης,
Ο ν δῆμος εὑρὼν τοῦ μέρους τῶν πρασινῶν,
Τ ὴν ἧτταν ἠγνόησε πάντελως δρόμῳ.
Γ έρων μὲν ἦν γὰρ, ὡς βλέπεις· τὸ δὲ σθένος,
Η ν τις νεάζων οὐδ' ὅλως ἡττώμενος.

Εἰς κωνστᾱντῖνον ἡνίοχον λευκῶν.

Λ ευκοῦ μεθέλκων ἡνίας κωνστᾱντῖνος,
Α ν μὴ καθεῖρκτο στερρότητι τοῦ δόμου,
Τ οὺς τρεῖς ἐνίκα πρῶτος αἰθέρα φθάνων.
Γ νοῆς ἄνευθεν εἶδες αἰθεροδρόμον.
Τ έχνη με πείθει τοῦτον ἔμπνοον βλέπειν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Κ ωνστᾱντῖνος ἦν, ἀλλὰ τοῖς πάλαι χρόνοις
Λ ευκῆς χρόας τέθριππον ἕλκων εὐστρόφως.
Α φ' οὗ δὲ τοῦτον ἥρπασε δράκων, ἔδυ
Τ ὸ φῶς ἁμίλλης ἱππικῶν δρομημῆχ,
Κ αὶ πᾶσα τέρψις τοῦ θεάτρου καὶ τέχνη.

Εἰς ἰουλιᾱνὸν ἡνίοχον ῥουσίων.

Χ εὶρ οἶδε γεννᾶν τοὺς πάλαι τεθνηκότας.
Ι ουλιᾱνὸς καὶ γὰρ ὡς πάλαι σθένει,
Ε λκων, μεθέλκων ῥουσίου τὰς ἡνίας.
Κ αὶ νῦν γραφεὶς ἕστηκεν ὑψοῦ σὺν δίφρῳ.
Τ ὸ νεῦμα χεὶρ μένει δέ· τὴν νύσσαν δότε.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ι ουλιᾱνός οὗτος ἅρμα ῥουσίου
Ε χων, ἐνίκα τοὺς ἐναντίους δρόμῳ.
Α λλ' εἰ γραφεὺς παρεῖχε καὶ πνοῆς χάριν,
Ε τοιμός ἐστι καὶ πάλιν διφρηλάτης
Κ αὶ πρόσθεν ἐλθεῖν, καὶ λαβεῖν καὶ τὸ στέφος.

Τέλος τοῦ πέμπτου τμήματος τῆς ἀνθολογίας
διαφόρων ἐπιγραμμάτων.

Εν τῷ ἑξῆς ἕκτῳ τμήματι ἀναθηματικὰ ἐπιγράμματα ἔχοντι, τάδε τὰ κεφάλαια περιέχεται.

Εἰς ἀναθήματα ἀγαλμάτων κεζ' αζ
Εἰς ἀναθήματα περὶ ἀθλητῶν, κεζ' βζ
περὶ ἁλιέων, κεζ' γζ
ἀντιστρέφοντα, κεζ' δζ
περὶ βακχευομένων, κεζ' εζ
περὶ γρόντων, κεζ' ςζ
περὶ γεωργῶν, κεζ' ζζ
περὶ γυναικῶν, κεζ' ηζ
ἐρωτικῶν, κεζ' θζ
εὐχῶν, κεζ' ιζ
θηρῶν, κεζ' ιαζ
ἰσόψηφα, κεζ' ιβζ
καρκινωτὰ, κεζ' ιγζ
περὶ κηπωρῶν, κεζ' ιδζ
περὶ κυνηγῶν, κεζ' ιεζ
περὶ κιθαρῳδῶν, κεζ' ιςζ
περὶ μαγείρων, κεζ' ιζζ
περὶ μεθύσων, κεζ' ιηζ
Εἰς ναοὺς, κεζ' ιθζ
περὶ ναυτῶν, κεζ' κζ
περὶ ναυηγῶν, κεζ' καζ
περὶ νέων, κεζ' κβζ
περὶ παιζόντων, κεζ' κγζ
περὶ ποιμένων, κεζ' κδζ
περὶ στρατιωτῶν, κεζ' κεζ
περὶ ταχυγράφων, κεζ' κςζ
περὶ χειρωνακτῶν, κεζ' κζζ

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ

διαφόρων ἐπιγραμμάτων, εἰς ἑπτὰ βιβλία διηρημένης, τὸ ἕκτον.

ΕΙΣ ΑΝΑΘΗΜΑΤΑ ΑΓΑΛΜΑΤΩΝ, κεζ΄ αζ

Εἰς ἄγαλμα τοῦ ἡλίου τοῦ ἐν Ῥόδῳ.

Αὐτῷ σοι τορὸς ὄλυμπον ἐμακύναντο κολοσσὸν
Τόνδε Ῥόδου ναέται δωρεὸν ἀελίῳ,
Χθόνιον, ἀνίκα κῦμα καθυπάσσωτες ἑαυτοῖς,
Ἔστεψαν πάτραν δυσμενέων σπάσεις.
Οὐ γὰρ ὑπὲρ πελάγεις μόνον αὔξησαν δορὶ χῶρα
Ἀστὴν ἀδουλώτου φέγγος ἐλευθερίης.
Τοῖς γὰρ ἀφ' Ἡρακλῆος ἀεξηθεῖσι γενέθλης,
Γαῖτειος ἐν πόντῳ κἠν θοὴ χειρὶ πίη.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου.

Τὸν κύνα, τὸν πάσης κρατερῆς θηρὸς μονάρχην,
Ἔξεσε μὺς λύκων, αὐθετος ἀλκιμίης.
Ἀλκιμίης δ' ἄχος ἦρε τί μέμφεο; ὡς δ' ἴδε δοιὴν
Εἰκόνα, πομποίῳ σχήματι φαινομένῳ,
Κλοιὸν ἔχων, πέλας ἦλθε, λέγων λύκοισι κελεύων
Τῷ κυνὶ χαίρειν· πείθε γὰρ ὡς ὑλάων.

ΜΥΡΟΥΣ.

Νύμφαι ἁμαδρυάδες, ποταμοὶ κόραι, αἵδε βέβηκα
Ἀμβρόσιαι ῥοδέοις σείετε ποσσὶν ἀεί,
Χαίρετε, καὶ σώζοιτε κλεώνυμον, ὃς τάδε καλὰ
Ἔστησ' ὑπαὶ πιτύων ὔμμι θεαὶ ξόανα.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἡ τὰ πέδιλα φέρουσα, μύωπι κέντρις· ἡ δὲ σὺ φᾶρος,
Φήμονίη· ταχὺ ξώσῃ δ' ἡ σὺ κύπελλον ἔχει.
Τῆς ταφίης δ' ὁ νεὼς ἦν σὺ βρέτας· αἴθεμα δ' αὖτε
Ξωὸν τρυμονίου δ' ἔργον ἀριστομάχου.
Ἴσα δ' ἀδελφεαὶ ἔσαν καὶ ἑταιρίδες· ἀλλὰ τυχοῦσαι
Ὑπνιδος θυρήτου, νηὸν ἑνὸς εἰσι μία.

ΑΠΟ ΑΘΛΗΤΩΝ, κεζ βζ

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Κέντρα διωξικέλευθα, φιλορρώθωνά τε κημόν,
Τόν τε τοῖς ἵπνοις κόσμον ὀδοντοφόρον,
Καὶ σύριγγα ῥάβδον, ὅτι τοῖς θύρσοισι, πόσις Δίν,
Ἄνδετό σοι νίκης χάρμος ἀπ' ἰσθμιάδος,
Καὶ ψήκτριαν ἵππων ἐρισίτειρα, τιλώτ' ὀπὶ νώτων
Μάσιγα, ῥοίζου μητέρα θαρσαλέου.
Ἀλλὰ σὺ κυανοχαῖτα δέχευ τάδε· τὸν δὲ λυκάονος
Υἱα καὶ εἰς μεγάλων ξέψον ὀλυμπιάδα.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Τίς τὸν ἀχαιὸν ἔρμιν σε πρὸ ὑσμίνης ἔθηκεν;
Ἑρμοκράτης. τίνος ὤν; δαίμονος. ποδαπός;
Ἀντιοχεύς. τίμα σε χαίειν τίνος; ὡς σύναρωγόν
Ἐν σταδίοις. ποίοις; ἰσθμόθι, κἠν νεμέᾳ.
Ἔρρεχε χάρ; καὶ θοῦτος. ἔχων τίνας; ἐννέα παῖδας.
Ἐπτὴ δ' ὡς ἂν ἔχων ζωὰς πόδας ἠερίους.

ΑΠΟ ΑΛΙΕΩΝ, κεζ νζ

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Εὐκαμπὲς ἀδύκισρον καὶ δούρατα δουλιχόεντα,
Χώρμιὰ, καὶ ζαὶ ἰχθυδόκους σπυρίδας,
Καὶ τὸν νηκτοῖσιν ἐπ' ἰχθύσι τεχνηέντα
Κύρτον, ἁλιπλάγκτων θῆρεμα δικτυβόλων,
Τρηχύ τε τειόδοντα, ποσὶ δαώνιον ἔλκος,
Καὶ ζυγὸς ἐξ ἀκάνθων διχθαδίοις ἐρέτας,
Ὀκριπόδης δ' ἐφάντος ἀνάκλοει θήκατο τέχνης,
Ὡς θέμις, ἀρχαίης λείψανα τεχνοσύνης.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Δοιὼ ἀκάνας ἀκροδέτοις, καὶ τιλὸν ἁμιτηκέα κώπην,
Γυρῶν τ' ἀδύκισρον λαιμοδακεῖς ἀκίδας.
Καὶ λίνον ἀκρομόλιβδον, ἀπαγελτῆρά τε κύρτου
Φελλὸν, καὶ διανὰ χρυσοτενῆς σπυρίδας,

Καὶ τ' ἐγρισφαῖ πυρὸς ἔγλυον ἔμφλογα πέτρον,
Ἀ γκυραί τε νεῶν πλαζομένων παγίδα,
Γ είσων ὁ χειπδὺς ἔρμῃ πόρεν, ἔνδομος ἤδη
Δ εξιτερὶω πολλοῖς ἀϑρόμβυος καμάτοις.

Ἀδηλον.

Ἑρμείη, σήραγγος ἀλίκτυπον ὃς τόδε ναίῃς
Ε ὐσιδὲς αἰθυίαις ἰχθυόλοισι λέπας,
Δ έξο σαγηναίοιο λίνον τετεμμένον ἄλμῃ,
Λ είψμον αὐχμηρῶν ξανθὸν ἀπ' ἠϊόνων,
Γ είποις τε, πλωτῶν τε πάγλιν τὸ δεινέα κύρτον,
Κ αὶ φηγὸν κρυφίων σῆμα λαβόντα βόλων,
Κ αὶ βαθὺν ἱππείης πεπεδημένον ἄμματι χαίτης,
Ο ὐκ ἄτερ ἀγκίστρων λιμνοφυῆ δόνακα.

Ἀδηλον.

Δ αίμονι τῇ σὺ εἰῇ ὃ μάτιον τειδὲν ἠλίοδα ἐξῆς
Δ ίκτυον ὐννοὺ τῶδ' ἔθετο τὸ θυέσις.
Ἀ γνὸν ἀπ' ἰχθυόλου ϑήρης τόδε. πολλὰ δ' ὐν αὐτῷ
Φ ύκι' ἀπ' ὐδρόμων εἵλκυσεν ἀγλαὸν.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ τὸ ἀρχὸν ἀγκυρωτίου.

Κ εκμηκὼς χρονίης πεπονημένα δίκτυα ϑήρης
Α νθετο ταῖς νύμφαις ταῦτα ἥρων κινύρης.
Ο ὐ γὰρ ἔτι ζωρὴ παλάμη τὸ εἰκαία κάλπον
Ε ἶχεν ἀκοντίζειν οἰηρομβώδεος λίνου.
Ε ἰ δ' ὀλίγου δώρου τελέθει δόσις, οὐ πόδε νύμφαι
Μ έμψις, ἐπεὶ κινύρου ταῦθ' ὅλος ἔσκε βίος.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ὃ αὐτό.

Τ αῖς νύμφαις κινύρης τόδε δίκτυον. οὐ γὰρ ἀείρῃ
Γ ῆρας ἀκοντίζειν μόχθον ἐκηβολίης.
Ἰ χθύες ἀλλὰ νέμοισθε γεγηθότες, ὅτι θαλάσσῃ
Δ ῶκεν ἔχειν κινύρου γῆρας ὑδροδρόμου.

ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ φολασικοῦ.

Ἰ χθυόλον πολυωπὸν ἀπ' ὐδρόμου λίνον ἄγρης,
Τ ῶν' ἀγκιστροδέτων συζυγίῃ δονάκων,

Καὶ πισὸν βυθίων παγίδων σημάντορα φηγόν,
Καὶ λίθον αὐτιτύπῳ χρούματι πυρσοτόκον,
Ἀγκυραί τ' ὀπὶ τοῖς, ἐχενηίδα, δεσμὸν ἀλύσης,
Στρεπτῶν τ' ἀγκίστρων ἰχθυπαγῆ σώματα,
Δαίμοσιν ἀγρεδότῃσι θαλασσοπόρος πόρε βαίτῶν
Γηρὶ νουσοφόρῳ βειθομένης παλάμης.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ Εἰς τὸ αὐτό.

Καμπομένους δόνακας, κώπην θ' ἅμα νηὸς ἰμάσθλην,
Γυρῶν τ' ἀγκίστρων καμπυλότευκτον ἴτυν,
Εὐκόλπου τε λίνοιο πολύπλεα κύκλα μολίβδῳ,
Καὶ φηγοὺς κύρτων μάρτυρας εἰνοσίων,
Ζευγός τ' ὀπλεκέων σπυρίδων, καὶ μητέρα πυρσῶν
Τὴνδε λίθον, νηῶν θ' ἕδρανον ἀσταθέων
Ἀγκυραν, γεραιὸς ἐειδώιε Γλαῦκος ἁπάσας
Δῶρα φέρῃ, θεμερὸν γῆρας ἀνιάσας.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ἰωάτου.

Δίκλυον ἀκρομόλιβδον ἀμειψίχος ἀμφὶ τριαίνῃ
Δῆσε γέρων, ἁλίων παυσάμενος καμάτων.
Ἐς ὃ ποσὶ δαΐων καὶ δημυρὸν οἶδμα θαλάσσης
Εἶπεν, ἀποσπένδων δάκρυον ἐκ βλεφάρων,
Οἷα μάκαρ, κἀκ μηκα· κακὸν δ' ὀπὶ γῆρας ἡμῖν
Ἄλυτος ἠβάσκῃ γηοτακὴς πενίη.
Θρέψον ἔτι σαῦρον τὸ γεραίτερον· ἀλλ' ἀπὸ γαίης
Ὡς ἐθέλῃς, μεδέων καὶ χθονὶ καὶ πελάγει.

ΜΑΙΚΙΟΥ.

Ἀγκυρίτα τρίκηπτε, καμψίωλοι τύπῆρες ἔδηκαν
Δῶρα πρὸ ἀκλαίης σὶ τάδ' ἀπ' ὠφελίης
Θηρῶν, οὐκλώσοιο λίνου βυσσώμασι ῥόμβον
Φαέξαντες γλαυκῆς ὀπὶ πρόδρομοι πελάγεις,
Φηγίνεον χρητῆρα, καὶ αὐλύργητον ἐρείκης
Βάθρον, ἰσηλύσιον οἰνοδόκην κυλίκα,
Ὃς σ' ἀνιηθμῷ λελιγυσμένον ἔγκοπον ἴχνος
Ἀμπαύσῃς, ξηρὸν δίφρον ἑλισσόμενος.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Δίκλυά σοι μολίβῳ τ᾽ φανούμενα δυσὶ θάλασσα,
Καὶ κώπην ἅλμης τλὰς μεθύουσαν ἔτι,
Κητοφόνον τε τέλαγναν, ἐν ὕδασι καρτερὸν ἔγχος,
Καὶ τὸν ἀεὶ φθιοῖς κύρτον ἐλεγχόμενον,
Ἀγκυράν τε, νεῶν στιβαρὸν χέρα, καὶ φιλοναύτην
Σπέρμα πυρὸς ζωὴν πέτρον ὀπισάμενον,
Ἀρχιθάλασσε πόσιδον, ἀμειψίπτολις ὕσσατα δῶρα
Θήκατ᾽, ἐπεὶ μογερῆς παύσαθ᾽ ἁλιπλανίης.

ΜΑΙΚΙΟΥ ΚΟΙΝΤΟΥ.

Ἀκταίης νησῖδος ἀγεξάμενοι φρίκῃπτε
Χοιράδι καὶ τρηχεῖ τερπόμενος σκοπέλῳ,
Σοὶ παῖες ὀφρακόδερμον ἐπ᾽ ὀθνείοισι δαμέντα
Οἰχνεύτεις καλάμοις κάρβασον ἐκρέμασεν.
Σάρκα μὲν ἔμπυρον αὐτὸς ὑφ᾽ ἡμέτερον ὀδόντα
Θεὶς μάκαρ, ἀλλ᾽ δέ σοι τοῦτο πόρε σκύβδαλον.
Τῷ σὺ δίδου μὴ πολλά, δι᾽ ὀλίγου ἰὸν λίνοιο,
Δᾶμον, ὑλακίδος νηδύος ἠσυχίαν.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Τείλαν ἀπ᾽ αἰθρηκῆς καὶ φυκίδα σοὶ λιμενίτην
Ἀρτεμὶ δωρεῦμαι θῆτες ὁ δικλυβόλος·
Καί ζωὴν κερδάσας ἰσοχαλέα, καὶ πτύφος ἀγρεύ
Ἄϋον ὅτι θρασύας, τλὰς πενιχρὸν θυσίλω.
Ἀνθ᾽ ἧς μοι πλατέντα δίδου θηρεύματα αἰεὶ
Δίκλυα. Σὶ δ᾽ ἕδοται πολύτα μακρὰ λίνα.

ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ.

Ῥαιβοσκοπὴν, δίχηλον, ἀμμοδύοταν,
Ὀπιθοβάμονα, τετράχηλον, ὀκλάποιν,
Νηκτήν τ᾽ ἐρυμνόνωτον, ὀφρακόχροα,
Τῷ πανὶ τὸν παγχρυσεον ὁρμινόβολος
Ἄγρας ἀπαρχὰν ἀντίθησι κώπασος.

ΑΝΤΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑ,

κεζ ρλζ

Νικοδήμου Λιεραικλεώτου πρώτα.

Πνεῦμα θεῶν, τόδε σοι φάος ἐκ χλαίνης ὀδύσασα
Ἥνεγκεν, δολιχὴν ἐξανύσασ' ἀτραπόν.

Αλλο.

Τὸν πατρῷον ἐμὲ πᾶσα φίλον βεβιωμένον, καὶ ἐόν
Ἀρκάδος, αὐτὰρ ἀλλοδαπῆς ἔγραφεν ὠφελίων.

Αλλο.

Ἀετὸς δάκρυον ἱερῆς, καὶ λείψανα δείπνων
Δίνομα, καὶ ποινὴν ἔγραφεν ὠφελίων.

Αλλο.

Γραξιτέλης ἔπλασε δαΐδα, καὶ φάρεα νυμφῶν
Λύγδινα, καὶ πέτρης πᾶσά με πεντελικῆς.

Αλλο.

Κύπριδι κουρήσασα δάμαλιν ῥέξαντες ἔφηβοι,
Χαίρετε, νύμφας ἐκ θαλάμων ἀγόμεν.

Αλλο.

Ἰθμονίδας τὸ δᾶσιν ἐν βυρυχόρῳ παῦρος οἰκῶ,
Παρθένον ἐκ χθονὸς ἁγομένων κύπριδος.

Αλλο.

Ἀσκανίη μέγα χαῖρε καλή, χρυσέα βάκχου
Ὄργια, καὶ μύσται σεσκριτοι βιέων.

Αλλο.

Οἰδιπόδης κάσις ἰῷ τεκέων, καὶ μητέρι πόσις
Γίγνετο, καὶ παλάμης ἰῷ τυφλὸς ἐκ σφετέρης.
Οπως αὐτισρέφονται ταῦτα τὸ δαίδαλμα.
Εὐίεω σεσκριτοι μύσται, καὶ ὄργια βάκχου
Χρύσεα, καὶ καλὴ χαῖρε μέγ' ἀσκανίη.

ΑΓΩ ΒΑΚΧΕΥΟΜΕΝΩΝ, κεζ εζ

ΑΛΕΞΙΔΟΣ.

Μήτηρ ἐμὴ γαῖα, φρυγίων δρέπτρα λεόντων,
* * μύνης μύσταις οὐκ ἀπάτητον ὄρος,
Σοὶ τόδε θῆλυς ἄλεξις ἔης οἰστρήματα λύσας
Ἀνθετο, χαλκεύου παυσαμένη μανίης.

Κύμβαλά τ' ὀξύφθογγα, βαρυφθόγγων τ' ἀλαλητὸν
Αὐλῶν, οἷς μίξου λωτὸν ἑκὰμψε κέρας.
Τύμπανά τ' ἠχήεντα, καὶ αἵματι Φοινιχθέντα
Φάσγανα, καὶ ξανθὰς ἅς πρὶν ἔσῳσε κόμας·
Ἰλαος ὦ δέσποινα, τὸν ἐν νεότητι μανέντα,
Γηραλέον σωστῆρος παῦσον ἀλιοσυνίης.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου.

Κισσόκομα βεβμίῳ σάτυροι σεσαλαγμένοι οἴνῳ
Ἀμπελοεργὸς αἰὴρ αἴθετο λικνολόβας.
Τῷ δὲ καρηβαρέοντι δορίῳ, τείχη, κιόνι, ὀπώρῃ,
Πάντα λέγοις μεθύων· πάντα γὰρ ἐκλέλυται.
Καὶ φύσιν ἀφθόγγοισι τύποις μιμήσατο τέχνη,
Ὑλης αἰτιλέγων μηδὲν ἀναρμονίης.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Βασσαρὶς οὐρεσόμοις σκηπελοδρόμος, ἡ ποτὲ Τμώρου
Πολλὰ τανυκραίρων σφέρνα χαραξαμένη,
Μέγα καὶ ἁζομένη λεοντοφόνοις ὑπὸ νίκαις,
Πάγχιον ἀπλήτου θηρὸς ἔχουσα κάρη,
Ἰλήκοις δέξυσε, τεῆς ἀμύησα χορείης,
Κισσοδιὸ βακχεύειν μᾶλλον ἐπειγομένη.
Θῆκα δέ σοι τάδε δῶρα· σὺ δ' ἀρρίψασα σὸν ἰσόν,
Χεῖρα σὺ σείσφιγξο χρυσοδέτῳ σταφύλῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γ ορφυρὶς ἡ κυδίστη τὰ σέμνατα, καὶ τὸ δίθυρσον
Τοῦτο τὸ λοξωτὸν, καὶ τὸ σείσφυρον,
Οἷς αἰὲν δῶκα βακχεύειν ὅτ' ἐς δέσποιναν ἐφοίτα,
Κισσῷ τὴν φέρνοις νεβρείδ' ἀναστολμένην,
Ἀβρὸν ἀμύησε δέσποινα, τῷ παιδὸς ἡ ὥρησεν
Αὐτὰ τὰ τοῦ κάλλους κόσμια καὶ μανίης.

ΑΠΟ ΓΕΡΟΝΤΩΝ,

χξζ ςζ

ΙΣΙΔΩΡΟΥ σχολαστικοῦ.

Λέκτρα μάτην μίμνοντα, καὶ ἀστρηκτὸν σκέπας οὐνῆς
Ἀνθετό σοι μνώμη σοὶ φίλος ἐνδυμίων,

Α ἰδρμθμος· πολιὴ γὸ ὅλου κρατέουσα καρηώου,
Οὐ ϕόξοι ωοστερης ἴχνιον ἀγλαΐης.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Σὸς πόσις ἀγχίσης, τῷ εἵνεκα πολλάκι κύωρῖ
Τ ορθριὴν ἐς ἰδαίῳ ἔτρεχες ἠϊόνα,
Ν ιῶ μόλις βῦρε μόγιναν ἀπὸ κροτάφων τείχα κό-
Θ ηκε δέ σοι ωροτέρης λείψυμον ἡλικίης. ψαμ.
Α λλά θεά (δώσασα γὸ) ἢ ἡβητῆρά με τεῦξον,
Η κὴ τὼ πολίω ὡς νεότητα δέχου.

ΑΠΟ ΓΕΩΡΓΩΝ, κεζ ζ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Δ εάγματά σοι χώρυ μικραύλακος ὦ φιλόπυρε
Δ ηοῖ ϕοικλέης ἦκεν ἀρυεσπόνος,
Ε ὖξαιτο μήσας τὸν νιῶ ἀσύρσιν. ἀλλὰ κὴ αὖθις
Ε κ καλαμητομίης ἀμβλὺ φέροι δρέπανον.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Χ ηκὴν ἀροτρεντίῳ, κλασιβώλακα νῶτομῆα,
Κ αὶ τὼ ϕωρεοδέτῳ βύρσαν ἐπαυχενίῳ,
Κ αὶ βουπλήκτοιν ἄκαιναν, ἐχετλήεντά τε γόμφον
Δ ηοῖ καλλιρρόης αἴθετο γεωπόνος,
Τ μήξας βιαίοτερ ῥάχιν ὀργάδος. εἰ δ' ὑπινθύσῃς
Τ ὸν σταχυν κομίσαι, κὴ δρεπάνῳ κομίσω.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Γ λθυκὴ πόταις σατύροισι κὴ ἀμπελοφύτοις βάκχῳ
Η ρώνακτ, ωοφότης δράγματα Φυταλιῆς,
Τ ειατῶν οἰνοπέδων τε ιοὺς ἱερώσατο, τοῖς δε
Ε μπλήσας οἴνου ωοφορχύτοιο κάδους.
Ω ν ἡμεῖς ἀπείσαντες ὅσον θέμις οἴνοπι βάκχῳ
Κ αὶ σατύροις, σατύρων πλείονα πιόμεθα.

Ἀδηλον.

Ο ξέϊ λαχνήεντα δέμας κέντροισιν ἐχίνου
Ρ αμφόμενον, γλυκερῶν σίντορα θηλοπέδων,

Σφαιρηδὸν σταφυλῇ σιν ἐπιτροχάοντα δοκεύσας
Κώμαυλος, βρομίῳ ζωὸν ἀνεκρέμασεν.

Ἀδέσποτον.

Κώμαυλος τὸν ἐχῖνον ἰδὼν ἐπὶ νῶτα φέροντα
Ῥᾶγας, ἀπέκτεινεν τῷδ' ἐπὶ θηλοπέδῳ·
Αὐήνας δ' ἀνέθηκε φιλακρήτῳ διονύσῳ
Τὸν τὰ διονύσου δῶρα λειζόμενον.

ΒΑΚΧΥΛΙΔΟΥ.

Εὔδημος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγροῦ τόνδ' ἀνέθηκε
Τῷ πάντων ἀνέμων πιοτάτῳ ζεφύρῳ.
Εὐξαμένῳ γὰρ οἱ ἦλθε βοηθόος, ὄφρα τάχιστα
Λικμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Εἶδον ἐγὼ τὸν πτῶκα καθήμενον ἐγγὺς ὀπώρης
Βακχιάδος, πουλὺν βότρυν ἀμεργόμενον,
Αγρονόμῳ δ' ἀγόρευσα, καὶ ἔδρακεν· ἀποιδὴς δὲ
Εγκέφαλον πλήξας ἐξεκύλισε λίθῳ.
Εἶπε δὲ καὶ χαίρων ὁ γεωπόνος, ἆ τάχα βάκχῳ
Λοιβῆς καὶ θυέων μικτὸν ἔδωκα γέρας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄσπορα πάν λοφιῆτα τάδε στρατόνικος ἀροτρεὺς
Ἀντ' εὐεργεσίης ἀνθετό σοι τεμένη.
Βόσκε δ' ἔφη χαίρων τὰ σὰ ποίμνια, καὶ σέο χώρην
Δέρκεο τὴν χαλκῷ μηκέτι τεμνομένην.
Αἴσιον εὑρήσεις τὸ ἐπαύλιον. ἐνθάδε γὰρ σοι
Ἠχὼ τερπομένη καὶ γάμον ἐκτελέσει.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Σπερμοφόρον πήρην ὠμαχθέα, κὠλεσίβωλον
Σφύρην, καὶ γαμψὰς πυρολόγους δρεπάνας,
Καὶ τριβόλους ὀξεῖς ἀχυρότριβας, ἱστοβόην τε
Σὺν γυροῖς ἀρότροις, καὶ φιλόγαιον ὑΐν,
Κέντρά τ' ὀπισθονυγῆ, καὶ βούστροφα δεσμὰ τενόντων,
Καὶ τρίνακας ξυλίνας χεῖρας ἀρουροπόνυ,

Γῦα πεπηρωθεὶς λεσξενος αὐλακι πολλῇ
Ε κρέμασεν δηοῖ τῇ σα χυοσεφάνῳ.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Α γεγνόμω ταδε πᾶνὶ καὶ θύαςῆει λυαίῳ
Γ ρέσβις καὶ νύμφαις ἀρχὰς ἔθηκε βίττων·
Γ αὶ μὴ, ἀρτίτοκον χίμαρον συμπαίσομα μηδῆς,
Κ ιασὸ δὲ βρεμίῳ κλῶνα πολυπλανέος·
Ν ύμφαις δὲ, σκιερῆς θὺποίκιλον αἴθος ὀπώρης,
Φύλλά τε πεσσαμένων αἵματόεντα ῥόδων.
Α νθ' ὧν θύδρον νύμφαι τόδε δῶμα γεγοντος
Α ὔξετε, παῦν, γλαγρὸν βάκχε, πολυστάφυλον.

ΣΑΒΙΝΟΥ.

Π αὶ βίττων χίμαιρον, νύμφαις ῥόδα, θύρσα λυαίῳ,
Τ ειαὸν ἰσω' θὺπετάλοις δῶρον ἔθηκε φόβαις.
Δ αίμονες ἀλλὰ δέχισθε κεχαρμένοι. αὔξετε δ' αἰεὶ,
Γ αῦ, ἀγλαὸν νύμφαι, πίδακα· βάκχε, γάνος.

ΓΕΤΟΥΛΙΚΟΥ.

Λ άζεο μιμήσασα κυδῆειας ὑμνοπόλοιο
Α ἶψα τάδε κλυτοῦ δῶρα λεωνίδεω,
Π εντάδα τ' σα φυλῆς βύρώγεα, καὶ μιγιηδὲς
Π ρωΐον θὺφύλλων σῶκον ἀπ' ἀκρεμόνων,
Κ αὶ ταὐτὸν ἀπέτηλον ἀλωήκλφαν θ' ἁμᾶω,
Κ αὶ φαιστῶν ὀλίγων δράγμα πενιχρὸν ἐόν,
Κ αὶ σαρόνα σοσυνδῖτην ἀεὶ θυέεσιν ὀπηδὸν,
Τ ῆς κύλικος βωμῷ πυθμένι χευομένω.
Ε ἰ δ' ὥς μευ βαρύγηρον ἀπώσαο νῶσον, ἐλάσεις
Κ αὶ πενίῃ, δώσω παῖδ' ἐόν χίμαρον.

ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ ΛΟΓΓΙΝΟΥ.

Ε κ πενίης (ὡς οἶσθα) ἀκραιφνέος, ἀλλὰ δικαίης,
Κ ὐπριδος ταῦτα δέχου δῶρα λεωνίδεω,
Γ ορφυρέῃ ταὐτὴν ὑπὶ φυλλίδα, τὴν θ' ἁλίπασον
Δ ρύπετα, καὶ φαιστῶν τὴν νομίμην θυσίην,
Σ πονδὴν τὴν ἀσάλυτον ἀφύλισα, καὶ τὰ μιγηρὰ
Σῦκα. σὺ δ' ὡς νόσου, ῥύεο καὶ πενίης.

Καὶ τότε βουθυτέοντά μ' ἐσόψεαι. ἀλλά σὺ δαῖμον
Σπεύδοις αὐτιλαβὲν τιὼ ἀπ' ἐμεῦ χάεπα.

ΑΔΔΑΙΟΥ μακεδόνος.

Ἄλλαχι χὴ γήρᾳ τετειμμένον ἐργατίνῃ βοιῶ
Ἕλκων, οὐ φονίῃ ἤγαγε τοῖς κεπίδα,
Αἰδεσθεὶς ἔργων· ὁ δέ που βαθέῃ ἐνὶ ποίῃ
Μυκηθμοῖς ἀζόπου τέρπετ' ἐλευθερίῃ.

ΑΓΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ,
κεζ ηζ

ΓΛΑΤΩΝΟΣ.

Ἡ ζβαρὸν ἡβάσασα καθ' ἡλάδος, ἡ τὸν ἐρώντων
Ἐμὸν ἐνὶ τοῖς θύεσις λαῖς ἔχουσα νέων,
Τῇ πᾶφίῃ ὃ κάτοπτρον. ἐπεὶ τίν μὴ ὁρᾶσθαι
Οὐκ ἐθέλω· οἵη σ' ἰῶ πάρος, οὐ δύναμαι.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὕπατος ἀρχῶν ἀγυπτίου,
εἰς τιὼ αὐτιώ.

Λαῖς ἀμαλδυνθεῖσα χρόνῳ τὸ κάλλος ἀμορφίῃ,
Γηραλέῳ συγκὰ μύρτυσι ῥυτίδων.
Ἔνθεν πικρὸν ἔλεξον ἀπεχθήσασα κατόπτρῳ,
Ἄνθετο δεκαετοῦς τῆς πάρος ἀγλαΐης.
Ἀλλά σύ μοι κυθέρεια δέχου νεότητος ἐταῖρον
Δίσχιον, ἐπεὶ μορφὴ σὴ χρόνον οὐ δέδοικε.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ὃ αὐτό.

Κἄλλος μὲν κυθέρειαν ἐκείρατο· ἀλλὰ μαραίνῃ
Ὁ χρόνος ἑρπύζων σὴν βασίλεια χάριν.
Δῶρον σὺ δ' ὑμετέρῳ τὸ δάπαρ μύρου με, κυθείρη
Δέχευσο καὶ δώρου πότνια μύρτυσιν.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ εἰς ὃ αὐτό.

Ἑλλάδα νικήσασαν ὑπέρβιον ἀσπίδα μήδων,
Λαῖς ἧκεν ἑῷ κάλλει λιτὸν ἔπος.
Μοιρίῳ ἐνικήθη τὸ γήρᾳ, καὶ τὸν ἔλεγχον
Ἄνθετό σοι πᾶφίη τὸν νεότητι φίλον.
Ἧς ἰδεῖν συγκὰ πολιῆς πόθος ἡ θεὰ μορφοῖ,
Τῆσδε σὺν εὐαίρῳ καὶ σκιόεντα τόπον.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ σιδωνίου.

Κερκίδα τὴν φιλαοιδὸν ἀηδὼν ἀμφὶ θέτο βιτλῷ
Ἄνθεμα, λιμηρῆς ἔρμιγνον ἐργασίης.
Εἶπε δέ, χαῖρε θεά, καὶ τὴν σὴν ἔσχε. χάρη ἐγὼ γὰρ,
Τέσσαρας εἰς ἐτέων ἐρχομένην δεκάδας.
Ἀρνεῦμαι τὰ σὰ δῶρα· τὰ σὴ ἔμπαλι, κύπριδος ἔργων
Ἄπλομαι. ὥρης γὰρ κρέσσονα δῶρα τὰ θήλυ.

Ἀδέσποτον εἰς τὸ αὐτό.

Κερκίδα τὴν φιλέργον ἀηδὼν ἀμφὶ θέτο βιτλῷ
Ἄνθεμα, λιμηρῆς ἔρμιγνον ἐργασίης,
Πάντας ἀποσύξασα γυνὴ τότε θεὸς ὃν ἐείδοις
Μόχθους, καὶ σφυρὰς φεγγίδας ἰσοπόνων.
Εἶπε δ' ἀηδὼν, τῶν κύπριδος ἄψομαι ἔργων,
Τὴν παρὲ θεσπὶς ἔφορον σὲ λαθομένη.

ΠΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου.

Σοὶ τὰ λιποσκιάων δέρματα μυρία φύλλων,
Σοὶ τὰ νοοπλήκτου πλάσματα κύπελλα μέθης,
Βύσσινα σοὶ τὰ μύροισι δεδευμένα, τῆδε χυθίζη
Σκύλα πολυβλήτου κείμενα παλαιγενέα.
Σοὶ τάδε λαΐς ἄπνοα. πρὶν ποτε θύουσα γὰρ ὁ δόλος
Τοῖσδε σὺν ἀκρήτοις πολλάκι πάννυχίσας,
Οὐκ ἔπος, οὐ χρέος ἔσκεν ὑποκρύψαι σε, θεὰ δὲ μύζηξης
Ἐλπίδος ὑβριστὴν μῦθον ἐπεσσάσατο·
(Φεῦ, φεῦ) γυναικὸς ἡ λιπαρὴ τάδε σύμβολα κώμων,
Μέμφεται ἀστρέπτῳ κάλλει θηλυτέρων.

Ἀδέσποτον.

Ἡ χαρὶν αὐχήσασα πολυχρύσοις ἐπ' ἐφετμαῖς,
Ἡ νέμεσιν δηρὸν οὐχὶ κύσασα θεόν,
Μίαθια νηῶν ἀσεβέσι πενιχροῖς πτηνίσμα χρυσοῦ.
Ὅ ψεγ' ἀηδὼν κύπριν ἐλήσατο.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ἡ χαρὶν ἀηδὼν ἐκ τοῦ κερκίσι καὶ τὰ καθ' ἑαυτὴν
Νήματα νικαρέτη πολλὰ μιτωσαμένη,

Κύπριδι τὸν κάλαθόν τε, τὰ πηνία, καὶ τὰ σὺν αὐτοῖς
Ἄρμεν', ἐπὶ προδόμου πάντα πυρῆς ἔθετο,
Ἔρρετε (φωνήσασα) κακῶν λιμηρὰ γυναικῶν
Ἔργα, νέων τήκειν ἄνθος ἐπιστάμενα.
Εἵλετο δὲ στεφάνους καὶ πηκτίδα, καὶ μετὰ κώμων
Ἡ παῖς τερπνὸν ἔχειν ἐν θαλίαις βίοτον.
Εἶπε δὲ, πάντός σοι δεκάτην ἀπὸ λήμματος οἴσω
Κύπρι· σὺ δ' ἐργασίην καὶ λάβε καὶ μετάδος.

ΑΡΧΙΟΥ.

Αἱ τρισσαὶ, Σατύρη τε καὶ ἡράκλειᾱ καὶ εὐφρώ,
Θυγατέρες ξούθου καὶ μεγίτης, Σάμιαι·
Ἀμὲν, ἀραχναίοιο μίτου πολυδίνεα λάτριν
Ἄτρακτον δολιχᾶς οὐκ ἄτερ ἀλακάτας·
Ἀδὲ, πολυσπαθέων μεγεδήμονα κερκίδα πέπλων,
Εὔθροον· ἁ τριτάτα δ' εἰροχαρῆ τάλαρον,
Οἷς ἔσχον χερνῆτα βίον δηναιὸν ἀθάνᾱ·
Πότνια, ταῦθ' αἱ σαὶ σοὶ θέσαν ἐργάτιδες.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Τῇ πᾱφίῃ στεφάνους, τῇ πᾱλλάδι τὴν πλοκαμῖδα,
Ἀρτέμῑδι ζώνην ἄνθετο καλλιρόῃ.
Εὕρετο γὰρ μνηστῆρα τὸν ἤθελε, καὶ λάχεν ἥβην
Σώφρονα, καὶ τεκέων ἄρσεν ἔτικτε γένος.

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Ἀντὶ βοὸς χρυσέου τ' ἀναθήματος ἴσιδι τοὺς δὲ
Θήκατο τοὺς λιπαροὺς παμφίλιον πλοκάμους.
Ἡ δὲ θεὸς τούτοις γάνυται πλέον ἤπερ ἀπόλλων
Χρυσῷ, τὸν λῡδὸς κροῖσος ἔπεμπε θεῷ.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ὦ ξυρὸν οὐράνιον, ξυρὸν ὄλβιον, ᾧ πλοκαμῖδας
Κειραμένη πλεκτὰς ἄνθετο παμφίλιον,
Οὔ σέ τις ἀνθρώπων χαλκεύσατο· πὰρ δὲ καμίνῳ
Ἡφαίστου, χρυσέην σφύραν ἀειραμένη,
Ἡ λιπαροκρήδεμνος (ἵν' εἴπωμεν καθ' ὅμηρον)
Χερσί σε ταῖς ἰδίαις ἐξεπόνησε χάρις.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ σιδωνίου.

Κερκίδα τὴν ὀρθρινᾶς χελιδόνων ἅμα φωνᾶς
Μιμηπολήαν, ἱερὸν παλλάδος ἀλκυόνα,
Τόν τε καρηβαρέοντα πολυῤῥοίβδητον ἀηδακίλον,
Κλωσσῆσα τρεπτοῖς ὕδρομον ἐμπεδόνας,
Καὶ πήνας, ἃς τόνδε φιλητικάτον καλαθίσκον,
Σταμνος ἀσκητὸν καὶ ζωλύπας φύλακα,
Παῖς ἀγαθοῦ τελέσιλλα δημοκλέος, ἁ φιλεργός,
Εἰρεκτὰ μὴν κούρᾳ θήκατο δεσποτίδι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Παλλάδι ταὶ τριστατὶ θέσαν ἅλικες, ἶσον ἐρασχίᾳ
Τεῦξαι λεπτοδαίδαλον ζῆμον ὀπιζάμεναι.
Δημὼ μὲν παλαιὸν ἐΰπλοκον· ἁ δὲ νεοῦργὸς
Ἐργατὶν ὀκλώσου νήματος ἠλακάτᾳ·
Κερκίδα δ' ὐποίπτον ἀηδόνα ταὶν ἐν ἐείθροις
Βακχυλὶς, ὐχρίοις ἃ διέκρινε μίτοις.
Ζωᾷ γὰρ δίχα πάμπτος ὀνείδεος εἵλετ' ἑκάστη,
Ξῆνε, τὸν ἐκ χρωτὸς ἐρυθρὸν βίοτον.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Κερκίδας ὀρθρολάλοισι χελιδόσιν εἰκελοφώνους,
Παλλάδος ἱστοπόνου λεπτομίτους κάμακας,
Καὶ κλίνα κοσμοκάμιλλον, ἢν δακτυλότευκτον ἄγαλμα
Σφονδυλοδινήτῳ νήματι νηγέμυον,
Καὶ ζάλαρον χρίνοισιν ὑφασμένον, ὃν ποτ' ὀδόντων
Ἐπλήρου ζωλύπη πᾶσα καθαιρομένη,
Σοὶ φιλέριθε κόρη παλλαντιὰς, ἡ βαθύγηρως
Αἰσυνόη πενίης δῶρον ἀνεκρέμασεν.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ μέχρι παλαιστῆς,
Καὶ σανίδα μὴς οὐλης, βίτλιον εἰργάσατο·
Θάτερα δ' ἀντιάκρα τοι σπόρμος. τὸν δὲ μεταξὺ
Μαίανδρον, καὶ ζᾷ πτερύγενικαὶ, βιτίη.
Κούρη καλλίστη διὸς ἀρτέμι, τοῦτο σὸν νῆμα
Πρὸς ψυχῆς θείης τὼ τεὼ πόντον ἔλειν.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἄρτεμι, σὶ τοῦτόν σοι πρόθηνε, πότνα γυναικῶν,
Τὰν μίαν αἰ τειοσαὶ πέζαν ὑφηνάμεθα·
Καὶ βιτὶν μὰν τάνδε χρεσθαλέας κάμε κυέσας,
Λοξά τε μηναιδρου̅ῤῥοθα πολυπλανέος·
Ξανθὰ δ' ἀντιάσεσα τὸν ἀϊχόθι μήσατο κόσμον
Πρὸς λαιᾶ ποταμοῦ κεκλιμένου λαγόνι.
Τὸν δέ νυ δεξιτερᾶν νασμῶν πέλας ἰσοπάλαιστον
Τοῦτον ὑπὲρ καθαμήν, βίτλιον ἐὼ ὑσατο.

ΗΔΥΛΟΥ.

Ἀμίπτα, τό θ' ἁλυργὲς ὑφδυμα, σί τε λάκωνες
Γέπλοι, καὶ ληραῖ οἱ χρύσεοι κάλαμοι
Γαῖθ' ἅμα νιχθόν σιωπεπεκπιεν. ἰὼ δὲ ἐρώτων
Καὶ χρείτων ἡ παῖς ἀμβροσίου τι θάλος.
Τοι γὰρ, τῷ κρίναντι τὰ καλλιστεῖα θρικίπῳ
Νεβρίδα καὶ χρυσέαν τιθεὶ ἔθετο θεσχόλιν.

ΕΡΩΤΙΚΩΝ, ϰεζ θζ

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Δαφνιακῶν βίβλων ἀγαθίου σπουδαῖος εἰμι·
Ἀλλά μ' ὁ τεκμήνας αἴθετο σὶ παφίη.
Οὐ γὰρ πιερίδεσσι τόσον μέλω ὅσσον ἔρωτι,
Ὀργια θαυμαστῶν ἀμφιέπουσα πόθων.
Ἀϊτεῖ δ' αὐτὴ πόνων, ἵνα οἱ σχεδὸν ἄστιον πρεῖη
Ἤ τινα μὴ φιλέῃ, ἢ ταχὺ πειθομένην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀνθετόσοι χαριτῶν καὶ νεβρίδας ἡμέτερος παῖς
Εὔϊε, καλλείψας σὸν χορὸν ὦ παφίης.
Ἦ χὼ γὰρ φιλέω, καὶ πλάζεται. Ἀλλὰ σὺ βάκχε
Ἰάλεμε τῷ ξανθῷ ἀμφιέποντι τέχνῃ.

ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Αὐτή σοι κυθέρεια τὸν ἱμερόεντ' ἀπὸ μαζῶν
Ἰὼ λουσαμένη κεστὸν ἔδωκεν ἔχειν,

Ὡς αἰ θελξινόοισιν ἀεὶ φίλτροισι δαμάζῃς
Ἀνέρας. ἐλθέτω δ' εἰς ἐμὲ πᾶσι μόνον.

Ἀδήλου.

Φροιὴ τὸν ὠλεσέφρονα, τὸν ἀτέχνητον ἔρωτα,
Μιαθὸν ἀπ' ἀτεχνίων ἀνθετο θεσπαίσι.
Κύπριδος ἡ τέχνη ξηλεύμβυον, οὐκ ὀπιμερφὲς
Δῶρον· ἐς ἀμφοτέρους δ' ἔπρεπε μαθὸς ἔρως.
Δοιῆς οὐ τέχνης ἀμέω βροτὸν, ὅσσε καὶ ἀῄοις
Δοιοὺς, θεὸν οὐ παλάγχοις εἶχε τελεσσότερον.

ΕΥΧΩΝ, κεζ ιζ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ζωὸς καὶ λιπτοῖς θηρσὶ πότνα ξεστὶ κούρη
Ἀρτεμίς, ἣ θαλάμους ξεὶς ὀρέων ἔλαχες,
Νοῦσον τὴν φυγρὴν αὐθημερὸν οὐ βασιλῆος
Ἐθλοτάτου πέμψαις ἄχεις ἀπὸ βορέων.
Σοὶ γὰρ βωμὸν, ἀτμὸν λιβάδοιο φίλιππος
Ῥέξῃ καλλιθύτων ξαῦσον ὀρφονόμων.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Ἥ τε Σαμοῦ μεδέουσα καὶ ἣ λάχες ἴμβρασσον ἤπειρον,
Δέξο χαριθλιδίοις πότνα θυηπολίαις.
Μόχων ἱερὰ ξαῦτα, τά σοι πολὺ φίλτατα πάντων
Ἰσμεν ὅσοι μακάρων θεσμὸν ὀπιζόμεθα.
Εὔχετ' ὀπιπεύδων ξάδε μάξιμος· ἦ γὰρ ἐπένθησεν
Ἐμπεδα· μοιράων δ' οὐκ ἐμέγηρε λίνα.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Λαμπάδα κηροχίτωνα, χρόνου τυφόρεα λύχνον,
Σχοίνῳ καὶ λεπτῇ σφιγγόμενον παπύρῳ,
Ἀντίπατρος πείσων ἱερὰ φέρει ἥρας. ἰῶ δέ μ' ἀνάψας
Εὔξηται, λάμψῳ φέγγος ἀχουσόεον.

ΘΗΡΩΝ, κεζ ιαζ

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἐκ ποτέ τῖς φειδιλοῖο θεῆς στεσοδημίος οἴκῳ,
Ῥομβηταὶ δονίων λυσομένους πλοκάμους,

Θηλυχίτων, ἀσκηπτὸς ἐϋσσείρισι κορύμβοις,
Ἀρὴν τε τρεπτῶν ἄμματι κεκρυφάλων,
Ἶρις αἰπὺ, κιλλῶπιν ὀρφάδα δύσατο πέπλον,
Ζωὸς ἐλαφρηθεὶς γυιοπαγεῖ νιφάδι.
Τῷ δὲ κεν ἀῤῥίγητος ἐπένθορε ταρφὸς ἀκμὴν,
Ἐς τὸν ἑὸν πρεσμολὸν φωλεὸν ἐσσύμενος.
Ἀθρήσας δ' ἐς φῶτα, καὶ ὀτρήτοισιν ἀϋτμὴν
Μυκτῆρσι βρυτέας ἀρχὸς ἐρυσσάμενος,
Ἔστα μὺν βιαροῖσιν ἐπ' ἴχνεσιν· ὄμμα δ' ἐλίξας,
Βρυχᾶτο σφεδανῶν ὄβριμον ἐκ γενύων.
Ἀμφὶ δέ οἱ σμαράγησε μυὰ ναυλοχήσιον αἶπος,
Ἀχὴ δ' ὑλάδος ἀζηχὲς σκόπελος.
Ἀὐτὰρ ὁ θαμβήσας φθόγγον βαρὺν, ὃν μὲ ἄπαυστα
Ἐν στέρνοις ἐάγη θυμὸν ὀεινόμενον·
Ἀλλ' ἔμπας ἐείμυκον ἀπὸ στομάχων ὀλολυγμὸν
Ἧκεν, ἐδίνησεν δ' οὐροφάλιγγα κόμην·
Χεῖρ δ' ἀναχρὸς μέγα τύμπανον, ἔπλατάγησεν,
Δινωτὸν ῥείας ὅπλον ὀλυμπιάδος,
Τὸ ζωᾶς ἐπάκουον. ἀήθεα δ' ὄτε βύρσης
Ταυρείου κενεὸν δοῦπον ἔδυσε λεών·
Ἐκ δὲ φυγὰν ὥρουσεν. ἴδ' ὡς ἐδίδαξεν ἀνάγκη
Γαύσοφος ὀξυρρὴν ἔκλεσιν αἰόλεω.

Εἰς ὃ αὖθ'.

Πυρσὸν τοῦτο λέοντος ἀπεφλογίωσατο δέρμα
Σῶος, ὁ βουπαλίων δουρὶ φονοσσάμενος.
Ἄρτι καταβρύχοντα τὸν
Οὐδ' ἴκετ' ἐκ μαίδρας αὖθις ὅπι ξυλόχους.
Μοχλίου δ' ἀπέτισεν ὁ θὴρ αὐθ' ἅματος αἷμα,
Βληθεὶς· ἀζηναὴς δ' εἶχε βοοκτασίαν.

ΓΑΙΤΟΥ.

Πᾶδα πατὴρ ἀλκὼν ὀλοῷ σφιγχθέντα δράκοντι
Ἀθρήσας, δολιὴ τόξον ἔκαμψε χερί.
Θηρὸς δ' οὐκ ἀφάμαρτε· διὰ στόματος γὰρ ὀϊστὸς
Ἧιξεν, τυτθοῦ βαμὸν ὕπαφθε βρέφους.

Γ αυσάμβυος ὁ φόνοιο, τῷδε δρυὶ τῇδε φαρέτρῳ
Σ ῆμα καὶ εὐτυχίης ἧκε καὶ εὐσοχίης.

ΙΣΟΨΗΦΑ, κεξ ιβξ

ΛΕΩΝΙΔΟΥ ἀλεξανδρέως πολύτα.

Θ ύῃ σοι τόδε γράμμα γλυθλια κἄμοιν ὐν ὥραις,
Κ ᾶσαρ, νῆλαίη μοῦσα λεωνίδεω.
Κ αλλιόπης γὸ ἄκαπνον ἀεὶ θύος· εἰς δὲ νέωτα,
Η ν ἐθέλῃς, θύσῃ τῦδε θεοειδότερα.

Αλλο.

Τ ῷδε λεωνίδεω θαλερῷ πάλι δέρκεο μοῦσαν
Δ ίσιχον, εὐθυκλέα παίγνιον εὐεπίης.
Ε ἰ καὶ ὐν χρονίοις μύρκῳ θεὸς ἄλλες ἄθυρμα
Τ οῦτο καὶ ὐν δείπνοις ἡδὺ μουσοπόλοις.

Αλλο.

Ο ἰδιποδὴς καίοις ἰῷ, καὶ τὰ ἐξῆς, ζήπι ὐν τῷ δ' κεφαλαίῳ, ὐν ᾧ τὰ αἰνιγρέφοντα ὄζει.

Αλλο.

Γ έμματα τίς λιπάωντα, τίς ἐξέθρεψε πολιπόρθῳ
Β ότρυς, ἧς δὲ ῥόδων ἧκεν ἐμοὶ κάλυκας;
Ν ύμφαις ταῦτα φέρει τις· ἀναμάκτοις δὲ θυηλαῖς
Ο ὐ δέχομαι βωμοῖς ὁ θρασύμητις ἐρῆς.

Αλλο.

Αλλος ἀπὸ σαλίκων, ὁ δ' ἀπ' ἠέρος, ὅς δ' ἀπὸ πόντου
Ε ὔπολι σὶ πέμπει δῶρα γλυθλίσχε·
Α λλ' ἐμέθεν δέξαι μουσῶν σίχον, ὅστις ἐσαεὶ
Μ ίμνοι καὶ φιλίης σῆμα καὶ θύμαθίης.

Αλλο.

Λ ύκιον ἰοδόκην καὶ καμπύλον ἄρτεμι τόξον
Ν ῖκις ὁ λεσιμάχου παῖς ἀνέθηκε λίβυς.
Ι οὶς γὸ πλήθουσας ἀεὶ λαχόνεσι φαρέτρης,
Δ ορκάσι καὶ βαθείαις ἐξεκένωσ' ἐλάφοις.

Αλλο.

Ε ἷς ποὸς ἕνα ψήφοισιν ἰσάζεται, ὐ δύο δυοῖς.
Ο ὐ γὸ ἔτι φέρω τὴν δολιχοσκιφίην.

Αλλο.

Τὴν ζιτάτην ζφείτων ἀπ' ἐμεῦ πάλι λάμβανε βίβ
Κᾶσαρ, ἰσηείθμου σύμβολον εὐεπίης, (λον
Νῆϊν ὅπως καὶ τῷδε δι' ἡμάδος ἰθύνωσαν
Τῇ ζονίῃ πέμψῃ δῶρον ἀοιδότατον.

Αλλο.

Αλλος μὲν χρύσαλλον, ὁ δ' ἄργυρον, ὅς δὲ, ζοπάζοις,
Πέμψοισι, πλούτου δῶρα γλυκυθλίβδε.
Αλλ' ἴδε καὶ λεπτῶνη δύο δίσκα μοιῶν ἰσώσας,
Αρκύμη δώρου ἀφθόνος εὐ δαμάσῃ.

ΚΑΡΚΙΝΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΕΜ-
μέδοι, καὶ αἰναποδισμόν.

ιξ ιη

Αθλήσας ἤδη πόλῳ πηδήσας ἦλθα.
Αμήσας ἄρδιν, ὀρθοφόρον ἤδρασα σῆμα.
Αλύξας ὥριν ἰὼ ἐμῷ μόρῳ, ἤρωσα ξύλα.

Εἰς δρομήδου τάφον.

Ηδη μοι δοὺς ἄρα πηγὴ τῷδε σοὶ δρομήδη.
Νοσῶ σὺ ὃς εἶ ἴαμα ἰησοῦ, σῶσον.
Νῷ ἐλαφὰ, μὴ ὀνηπὰ, σοφὸς ἄτη, νοήματα λέων.
Ιερὰ σὰ τῷδε χείλη ἥλιε χθρὰ πᾶσα ῥῆξ.
Νίφον ἀνομήματα, μὴ μόναν ὄψιν.
Νόμον ὁ κοινὸς ἔχε σὸν οἰκονόμον.
Σοφὸς ἔγωγε ἤδη ὢν ἄνω, χαρὰ τ' ἄνω· γὼ δὲ κὰ
Κάτω, λέγων αὖ ὦ ταρχὼν ἄνω, ἤδη ἔγωγε σοφός.

ΑΓΟ ΚΗΓΩΡΩΝ,

ιξ ιζ

Σκαπάφραν κήποιο φιλυδρήλοιο δίκελλαν,
Καὶ δρεπανηΐδα καυλῶν ἀσκυλον σκιλλίδα,
Τώ τ' ὀπιωπίδην βεχετῶν ῥακέεσσιν ἄγωγὸν,
Καὶ τὰς ἀῤῥήκτους ἐμβάδας ὠμοβοᾶς,
Τόν τε δι' ὑτεήποιο πέδου δινέοντα κατ' ἰθύ,
Αρτιφανοῖς κεφάλοις πάσσαλον ἐμβολέα.

Καὶ σκάφος ἐξ ὀχετῶν πρασιὴν διψῶσ' ἐγείρειν,
Αὐχμηροῖο θέρεος οὔποτε παυσάμενον,
Σοί τοι κηπωρὸς ποτάμων ἀνέθηκε πρίηπε,
Κτησάμος ταύτης ὄλβον ἀπ' ἐργασίης.

ΖΩΝΑ.

Αρτίχανῆ ῥοιάν τε, καὶ ἀρτίχνοιν τόδε μῆλον,
Καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἐπομφάλιον,
Πορφύρεόν τε βότρυν μεθυπίδακα, πυκνόῤῥωγον,
Καὶ κάρυον λεπτῆς ἀντίδορον λεπίδος,
Αγροιώτῃ τῷδε μονοστόρθυγγι πριήπῳ
Θῆκεν ὁ καρποφύλαξ δενδριακὴν θυσίην.

Αδέσποτον.

Αλκιμένης ὁ πενιχρὸς ἐπὶ σμικρῷ τινι κήπῳ
Τοῦ φιλοκαρποφόρου γεωσάμος θέρεος,
Ισχάδα καὶ μῆλον καὶ ὕδωρ, γέρα πανὶ κομίζω,
Οττι σὺ μοι βιότου τῶν ἀγαθῶν ταμίας.
Ων τὰ μὲν, ἐκ κήποιο, τὰ δ' ὑμετέρης ἀπὸ πέτρης
Δέξο· καὶ ἀντιδιδοὺς, δὸς πλέον ὧν ἔλαβες.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ροιὴν ξανθοχίτωνα, γραιόφλοιά τε σῦκα,
Καὶ ῥοδέας σταφυλῆς ὠμὸν ἀποσπάδιον,
Μῆλόν θ' ἡδύπνοιν λεπτῇ πεποκωμένον ἄχνῃ,
Καὶ κάρυα χλωρῶν ἐκφανέ' ἐκ λεπίδων,
Καὶ σύκιον χλοάοντα τὸν ἐν φύλλοις πεδοκοίτην,
Καὶ πρηκνὴν ἤδη χρυσοχίτων ἐλάην,
Σοὶ φιλοδῖτα πρίηπε φυτοσκάφος ἄνθετο λάμων,
Δένδρεσι καὶ γυίοις εὐξάμενος θαλέθειν.

ΑΠΟ ΚΥΝΗΓΩΝ, κεῖς ἰεῖς

ΣΑΤΥΡΙΟΥ Εἰς τρεῖς ἀδελφοὺς,

Θηρευτὴς δολιχὸν τόδε δίκτυον ἄνθετο δᾶμις,
Πίγρης δ' ὀρνίθων λεπτόμιτον νεφέλην,
Τριγλοφόρους δ' χιτῶνας ὁ νυκτερέτης θέτο κλείτωρ
Τῷ πανὶ, τρισσῶν ἐργασίην καμτῶν.

Ι λαος εὐσεβέεσσιν ἀδελφεῖοις ἐπίνευσον
Π τηνὰ καὶ ἀγροτέρων κέρδεα καὶ νεπόδων.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπαρχων
Εἰς τὸ αὐτό.

Γνωτῶν τρισσατίων ἐκ τρισσατίης λίνα θήρης
Δέχνυσο πάν. πίγρης σοὶ γὰρ ἀπὸ πτερύγων
Ταῦτα φέρει θηρῶν, δᾶμις· κλείτωρ δέ, θαλάσσης.
Καί σφι δὸς εὐαγρεῖν ἠέρα, γαῖαν, ὕδωρ.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Εἰς τὸ αὐτό.

Οἱ τρισσοί τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὅμαιμοι
Αγρότα πάν, ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγρεσίης.
Ων ἀπὸ μὲν πτηνῶν, πίγρης τάδε· ταῦτα δὲ δᾶμις,
Τετραπόδων· κλείτωρ δ' ὁ τρίτος, εἰνεσίων.
Ανθ' ὧν τῷ μὲν πέμπε δι' ἠέρος εὔστοχον ἄγρην·
Τῷ δέ, διὰ δρυμῶν· τῷ δέ, δι' ἠιόνων.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ σιδωνίου Εἰς τὸ αὐτό.

Πανὶ τάδ' αὔθαιμοι τρισσοὶ θέσαν ἄρμενα τέχνης·
Δᾶμις μὲν, θηρῶν ἄρκυν ὀρειονόμων·
Κλείτωρ δέ, πλωτῶν τάδε δίκτυα· τῶν δὲ πετεινῶν
Αρρηκτον πίγρης τήνδε δεραιοπέδην·
Τὸν μὲν γὰρ ξυλόχων, τὸν δ' ἠέρος, ὃν δ' ἀπὸ λίμνης
Οὔ ποτε σὺν κενεοῖς οἶκος ἔδεκτο λίνοις.

ΖΩΣΙΜΟΥ Εἰς τὸ αὐτό.

Εἰνεσίων κλείτωρ τάδε δίκτυα, τετραπόδων δέ,
Δᾶμις, καὶ πίγρης θῆκεν ὑπηερίων
Πανὶ, κασιγνήτων ἱερὴ τριάς. ἀλλὰ σὺ θήρην
Ηερίην πόντῳ κὴν χθονὶ τοῖσδε νέμε.

ΑΡΧΙΟΥ Εἰς τὸ αὐτό.

Σοὶ τάδε πάν σκοπιῆτα πεναίολα δῶρα σύναιμοι
Τρίζυγες ἐκ τρισσῆς θέντο λινοστασίης.
Δίκτυα μὲν δᾶμις θηρῶν· πίγρης δέ, πετεινῶν
Λαιμοπέδας· κλείτωρ δ' εἰναλίφοιτα λίνα.
Ων τὸν μὲν καὶ ἐσαῦθις ἐν ἠέρι, τὸν δ' ἔτι θείης
Εὔστοχον ἐν πόντῳ· τὸν δέ, κατὰ δρυόχους.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ὃ αὐτό.

Ἀγραύλῳ τάδε πάντα βιαρκέος ἀνέρος ἀπ' ἀνέρος
Ἀΐθαμοι τειανοὶ δῶρα λινοσαίης·
Πίγρης μὲν, δέρας ἀθρήσας εὐδερκὲς ἄμμα πετεινῶν·
Δᾶμις δ' ὑλονόμων δίκτυα τετραπόδων,
Ἀρκεῦν δ' εἰναλίων κλειτὼρ πόρεν· οἷς σὺ δι' αἰθρης
Καὶ γαίης πελάγεις βύσσοχα πέμπε λίνα.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ὃ αὐτό.

Τἀῦτά σοι ἔκ τ' ὀρέων, ἔκ τ' αἰθέρος, ἔκ τε θαλάσσης,
Τρὶς γνωρὶ τέχνης σύμβολα πὰν ἔθεσαν.
Τἀῦτα μὲν εἰναλίων κλειτὼρ λίνα· κεῖνα δὲ πίγρης
Οἰωνῶν· δᾶμις τἀ τετραπόδων.
Οἷς ἅμα χερσαίησιν, ἅμ' ἠερίησιν ἐν ἄγραις,
Ἀγρευ, ἅμ' ἐν πλωτοῖς, ὡς πρὶν, ἔρωτες ἴδη.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ὃ αὐτό.

Τείχυγες ἀρεσίοικε καὶ ἴγνηποι τάδε τέχνας
Ἄλλος ἀπ' ἄλλοιας σοὶ τάδε πάντ' ἔθεσαν.
Καὶ τὰ μὲν ὀρνίθων, πίγρης· τὰ δὲ δίκτυα θηρῶν,
Δᾶμις· ὁ δὲ κλειτὼρ, εἰναλίων ἔπορεν.
Τῶν, ὁ μὲν, ἐν ξυλόχοισιν· ὁ δ' ἠερίησιν ἐν ἄγραις
Ἀϊέν· ὁ δ' ἐν πελάγει βύσσοχον ἄγραν ἔχοι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ εἰς ὃ αὐτό.

Πίγρης ὀρνίθων ἄπο δίκτυα, δᾶμις ὀρείων,
Κλειτὼρ δ' ἐκ βυθίων, σοὶ τάδε πάντ' ἔθεσαν,
Ξανθὲ ἀδελφοὶ θήρης χάρας· ἀνέρος ἀπ' ἀνέρος
Ἱδρυτὰ καὶ γαίης, ἱδρυτὰ καὶ πελάγεις.
Ἀνθ' ὧν σῷ μὲν, ἄνασσα· τῷ δ' ἥρῳ. σῷ δ' ἀπὸ δρυμῶν
Πέμπε κέρτος ταύτῃ δαίμονα πὰρ βυσσεβίῃ.

ΖΩΣΙΜΟΥ θαυμασίου εἰς ὃ αὐτό.

Σοὶ τάδε πάντ' ἠρθυτὰ ἀνήρτησαντο στεγάσμοι
Δίκτυα, τειχαδίης δῶρα κυνηγεσίης.
Πίγρης μὲν, πτηνῶν· κλειτὼρ, ἀγρῶν· ὃς δ' ἀπὸ χέρσου,
Δᾶμις, τετραπόδων ἀγκύλος ἰχνελάτης.

Αλλὰ σὺ κὴν δρυμοῖσι καὶ εἰν ἁλὶ καὶ διὰ μέσσης
Ηέρος εὐάγρον τοῖσδε δίδου κάματον.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τρισσὰ τάδε τρισσοὶ θηραγρέται, ἀλλος ἀπ' ἀλλης
Τέχνης, πρὸς νηῷ πανὸς ἔθεντο λίνα.
Πίγρης μὲν, πτηνοῖσιν ἐφεὶς βόλον· ἐν δ' ἁλίοισι
Κλείτωρ· ἐν θηρσὶ, δᾶμις ἐρημονόμοις.
Τοὔνεκα πανὶ, τὸν μὲν τι δι' αἰθέρος, ὃν δ' ἀπὸ λό-
Τὸν δὲ, δι' αἰγιαλῶν θὲς πολυαγρότερον. (χμης,

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Βριθὺ μὲν ἀγραύλων τόδε δίκτυον ἄνθετο θηρῶν
Δᾶμις, καὶ πίγρης πτηνολέτιν νεφέλην,
Απλότατον δ' ἁλὶ τοῦτο μιτορραφὲς ἀμφίβληστρον
Κλείτωρ· εὐθήρῳ πανὶ προσευξάμενοι.
Τοὔνεκα πανὶ κρατερῷ πόρε δάμιδι ληΐδα θηρῶν,
Πίγρῃ δ' οἰωνῶν, κλείτορι δ' εἰναλίων.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ δεοκλέους εἰς τὸ αὐτό.

Δίκτυά σοι τάδε πανὶ ἀνεθήκαμεν οἶκος ἀδελφῶν,
Οἱ τρεῖς, ἐξ ὀρέων, ἠέρος, ἐκ πελάγεις.

* * *

Δικτυβόλει. τούτῳ δ' ἄγκεσι θηροτόκοις.
Τὸν τρίτον ἐν πτηνοῖσιν ἐπίβλεπε· τῆς γὰρ ἁπάντων
Δαῖμον ἔχεις ἡμέων δῶρα λινοστασίης.

ΑΛΦΕΙΟΥ μιτυληναίου εἰς τὸ αὐτό.

Πανὶ κασιγνήτων ἱερὴ τριὰς, ἀλλος ἀπ' ἀλλης
Ανθετ' ἀπ' οἰκείης σύμβολον ἐργασίης.
Πίγρης ὀρνίθων, ἁλίων ἀπομοίρια κλείτωρ,
Εμπαλιν ἰθυτενῶν δᾶμις ἀπὸ σταλίκων.
Ανθ' ὧν εὐαγρίην, ᾧ μὲν χθονὸς, ᾧ δὲ διδοίης
Εξ ἁλὸς· ᾧ δὲ νέμοις ἠέρος ὠφελίην.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ ταραντίνου.

Οκρὴς θηριμάχος τὰ λαγωβόλα πανὶ λυκαίῳ
Ταῦτα πρὸς ἀρκαδικοῖς ἐκρέμασε σκοπέλοις.

Αλλά σύ θηειμάχῳ δώρων χάειν ἀγέστα δαῖμον
Χ ῥεα καὶ θύνοις τοξότην ἐν πολέμῳ·
Εντε σὺν αἰγείαισι πρίσασο δεξιτερῇσι,
Πρῶτα διδοὶς ἄγρης δῶρα κατ' ἀντιπάλων.

ΠΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου.

Σοὶ τόδε πενταίχμοισι ποδῶν ὠπλισμένον ἀκμῇς
Α χροχανὲς Φονίῃ κρατὶ σὺν ἐξερύσας,
Α νθετο δέρμα λέοντος ὑπὲρ πίτνω ἀγκὰς πόδα πᾶν
Τ δύκρος ἁρπάψ, καὐτὸν ἀγέστην ἀγανέων.
Α ἰχμῇ σὶ ἠμιδρῶτι τύποι μίμνουσιν ὀδόντων,
Η ἔπι βρυχητῷ θὴρ ἐκένωσε χόλον.
Υ δριάδες νύμφαι δὲ σὺν ὑλονόμοισι χορείῳ
Σ τῆσαν, ἐπεὶ καὐτὰς πολλάκις ἐξεφόβῃ.

ΖΩΝΑ.

Τ οῦτό σοι ὑλῴωτα κατ' ἀγειάδος πλατὺμοιο
Δ έρμα λυχηρῆαίγης ἐκρέμασεν τελέσων,
Κ αὶ τὸν ὑπ' ἰνὶ νοίου καλαύροπα, τὸν ποκα τῆνος
Π ολλάκι ῥομβητὸν ὑπ' χερὸς ἠκροβόλῃ.
Α λλὰ τύ πὸν βοιῶτα τὰ μὴ πολύολβά τε δέξαι
Δ ῶρα, καὶ ὐαγρὸν τῶνδ' ἐπίνθυσον ὀρῇ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Γ ηραλέον νεφέλας τεῦχος τόδε, καὶ τελίκτον
Ι χνοπέδιλον, καὶ ταὶς νθυρεστενὶς παγίδας,
Κ λωβοὶς τ' ἀμφιῤῥῶγας, ἀναπαστοὶς δέ τε ῥάβδας,
Κ αὶ πυρὶ θηραλέους ὀξυπαγεῖς σφάλικας,
Κ αὶ πὰν βύκολλον δρυὸς ἰκμάδα, τόν τε πετεινῶν
Α χρυπὰν ἰξῷ μυδαλέον δόνακα,
Κ αὶ χρυφίου τείκλωσον ὑπαπαστῆρα βόλοιο,
Α ριὼ τε κλαγρῶν λαμοπέδιλ γεφύνων,
Σ οὶ πὸν ὠσκοπιῆτα γέρας δέκ πᾶς νεολαίᾳ,
Κ εἰμβὶς ὁ θηρυτὴς, ἐξ καὶ ἀπ' ὀρχομθροῦ.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ, οἱ δὲ ΜΝΗΣΑΛΚΟΥ.

Τ αὶ ἔλαφον κλεόλαος ὑπὸ κναμοῖσι λοχήσας,
Ε κτῆνε μεγαίδρου πρὸ τελίκτου ὕδωρ

Θηκτῷ σαυρωτῆρι. τὰ δ' ὀκτάρριζα μετώπων
Φᾶγμαθ' ὑπὸ κρανέων ἄλλος ἔπαξε πίτνω.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Τὰ ἔλαφον λάδωνα καὶ ἀμφ' ἐρυμνύθιον ὕδωρ,
Νῶτά τε θηρονόμου φερσομένην φόλκης,
Γᾶις ὁ θεαρίδεω λασιώνιος εἷλε λυκόρμας,
Γλήξας ῥομβωτῷ δούρατος οὐτάχῳ·
Δέρμα τ' ἀκὴ δικέρωτον ἀπὸ σφυρὰ μετώπων
Σπασάμενος κούρᾳ θῆκε πρὸ ἀγελάδι.

ΣΙΜΜΙΟΥ.

Δέρμα καὶ ὀργυιᾶα κέρα βοὸς ἐκ βασιλῆος
Ἀμφιτρυωνιάδα κείμεθ' ἀνὰ πρόπυλον,
Τεσσαρακαιδεκάδωρα· τὸν αὐχήεντα Φιλίππῳ
Ἀντόμενον, χθὼν γᾶς ἤλασε δηνὸς ἀκών,
Βούβοσιν ὀρθηλοῖο πολυόλβοις
Ἡμαθίαι τοίῳ κραίνεται ἀγεμόνι.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ Εἰς τὸ αὐτό.

Τὸν παῖδες ὀρθηλοῖο μεμυκότα δέρμασι ταύροις,
Τὸν πρὶν ἐρημοτάτην θῆρα μακηδονίας,
Δαρδανέων ὀλετῆρ', ὁ κεραύνιος εἷλε Φίλιππος,
Πλήξας αἰγμέᾳ βρέγμα κυναγέτιδι.
Καὶ τάδε σοι βελαρᾶς ἐφάκλεες ἀδὶξ βύρσας
Θῆκεν ἀμφιμακέτου κρατὸς ἑρῆσμα κέρα.
Σᾶς τοι ὅσῃ ἐκ ῥίζας ἀναδενδρομέω οὐτὶ ἀφκὲς
Γατεφὰς ζαλωτῶ ἔργα βοοκτασίας.

ΣΙΜΜΙΟΥ Εἰς τὸ αὐτό.

Σοὶ γᾶρας ἀλκείδᾳ μινυμάχετο Φίλιππος
Δέρμα τανυαμύκου λθυόφι ἔθηκε βοός,
Αὐτοῖς σὺν κεράεσι τὸν βρεγμῷ κυδάζοντα
Ἐσβέσεν ὀρθηλοῦ τεχνὶ ποδὸς ἀκέος
Ὀφθόνος αὐγάσειε· τεὸν δ' ἐπικῶδος ἀέξοι
Ῥίζα βεθιαίου κραίνοεις ἡμαθίας.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Α φόρμιγξ, τά τε τόξα, καὶ ἀγκύλα δίκτυα φοίβῳ,
Σ ώσιδος, ἔκ τε φίλας, ἔκ τε πολυκράτεος.
Χ ὡ μὲν ὀϊστευτὴρ, κεραὸν βιόν· ἁ δὲ λυρῳδὸς,
Τ ὰν χέλυν· ὡ γρευτὴρ ὤπασε πλεκτὰ λίνα.
Α λλ' ὁ μὲν, ὠκυβόλων ἰῶν κράτος, ἁ δὲ φέροιτο
Α κρα λύρας, ὁ δ' ἔχοι πρῶτα κυναγεσίας.

Αδηλον.

Κ υνθῖδες θαρσεῖτε. τὰ γὰρ τοῦ κρητὸς ἐχέμμα
Κ εῖται ἐν ὀρτυγίῃ τόξα παρ' ἀρτέμιδι,
Ο ἷς ὑμέων ἐκένωσεν ὄρος μέγα. νῦν δὲ πέπαυται
Α ἶγες, ἐπεὶ σπονδὰς ἡ θεὸς εἰργάσατο.

ΑΙΓΙΔΟΣ.

Καὶ στάλικας, καὶ πτηνὰ λαγωβόλα, τοὶ τάδε μήδων
Φοῖβε σὺν ἰξευταῖς ἐκρέμασεν καλάμοις·
Εργων ἐξ ὀλίγων ὀλίγην δόσιν· ἢν δέ τι μεῖζον
Δωρήσῃ, τίσει τῶνδε πολυπλάσια.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Σοὶ μάκαρ αἰγίκναμε, παράκτιον ἐς περιωπὰν
Τὸν τράγον ἐκ δισσᾶς ἄγετο θηροσύνας.
Σοὶ γὰρ καστορίδων ὑλακὰ καὶ τρίστομος αἰχμὰ
Εὔαδε, καὶ ταχινῆς ἔργα λαγοσφαγίης·
Δίκτυά τ' ἐν ῥοθίοις ἁπλούμενα, καὶ καλαμευτὰς
Κάμνων, καὶ μογερῶν πεῖσμα σαγηνοβόλων.
Ανθετο δὲ κλεόνικος, ἐπεὶ καὶ πόντιον ἄγραν
Ανυε, καὶ πτῶκας πολλάκις ἐξεφόβει.

ΑΠΟ ΚΙΘΑΡΩΔΩΝ,

κεῖται ἱστῇ

ΠΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου.

Τὸν χαλκοῦν τέττιγα λυκωρεὶ λοκρὸς ἀνάπτει
Ε ὐνομὸς ἀθλοσύνας μνᾶμα φιλοστεφάνου.
Ην γὰρ ἀγὼν φόρμιγγος, ὁ δ' ἀντίος ἵστατο πρῶθυς·
Αλλ' ἵκα δὴ πλήκτρῳ λοκρὶς ἔκρεξε χέλυς,

Βεβλήκει τερπνᾶ λύρας ἀπεκέρπασε χορδά.
Γείν δὲ μέλος σκάζων βύποδος ἁρμονίης,
Ἀσεῦ ὑπιτύζων κιθάρας ὑποῤῥέξετο τέτμις,
Καὶ τὸν ἀποιχομένου φθόγγον ὑπῆλθε μίτου·
Τὰν δὲ πάρος λαλαγοῦσαν ἐν ὄμμασιν ἀγρέτιν ἠχώ
Γᾶς νόμον ἀμετέρας τέψε λυρικτυπίης.
Τῶ σε μάκαρ λιτῷε τεῷ τέτμιγι θράσει,
Χάλκεον ἱδρύσας ᾠδὸν ὑποῤῥ κιθάρας.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑποάτου.

Τὼ κιθάρω βύμολπος ὅτι τετράδων ποτὲ φοίβῳ
Ἀνθετο, μεγαλείω χεῖρ' ὅτι μεμφόμενος.
Εἶπε δ', μὴ ψαύσαιμι λύρης ἔτι, μισῶ ἐθελήσω
Τῆς πάρος ἁρμονίης ἐμμελέτημα φέρειν.
Ἡδέως μελέτω κιθάρης μίτος· ἀντὶ δὲ πλήκτρου
Σκηπτρώχῳ δεξιὰς χεῖρας ἐρεισόμεθα.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Οὐ μόνον ὑψηλοῖς ὑποδένδρεσιν οἶδα καθίζων
Ἀείδειν, ζαθερῆς καύματι θαλπόμενος,
Γείτιος αὐθρώποισι κελαδήτησιν ἀοιδός,
Θηλείης ἔρσης ἰκμάδα γαλόμενος·
Ἀλλὰ καὶ βύπήλικος ἀθανάτης ὅτι δουλεύω
Τὸν τέτμιγ' ὄψιμ' ὦ νερὲ φεζόμενον.
Ὅσον γὰρ μούσαις ἐξέργμεθα, τόσον ἀθανάτῃ
Ἐξ ἡμείων. ἡ γὰρ παρθένος αὐλοθετεῖ.

Ἄδηλον.

Τὸν νυμφᾶν θεράποντα, φιλόμβελον, ὑγρὸν ἀοιδόν,
Τὸν σαλόσιν κύφας τερπόμενον βάτεσιν,
Χθιζῷ σηλώσας τις ὁδοιπόρος, δοῦλος ἔθηκεν,
Καύματος ἐξροτάτῳ δίψει ἀκεσάμενον.
Γλαυκομήτῃ γὰρ ἔδωκεν ὕδωρ βύκαμεν, ἀείσας
Κοιλάδος ἐκ δροσερῆς ἀμφιβίῳ σώματι.
Φωνιὼ δ' ἠγήτειραν ὁδοιπόρος οὐκ ἀπολείπων,

* * *

ΑΠΟ ΜΑΓΕΙΡΩΝ,

κεϛ ιζϛ

ΦΙΛΛΙΠΠΟΥ.

Ξίφη τὰ πολλῶν κνωδάλων λαιμητόμα,
Πυριτρόφους τε ῥιπίδας πυρηνέμους,
Ιθμόν τε πουλύτρητον, ἠδὲ τετράπουν
Πυρὸς γέφυραν ἐσχάραν κρεηδόκον,
Ζωμήρισίν τε τὴν λίπους ἀφρηλόγον,
Ο μοῦ κρεάγρῃ τῇ σιδηροδακτύλῳ,
Βραδυσκελὴς ἥφαιστε, σοὶ τιμασίων
Ε θηκεν, ἀκμῆς γυίων ὠρφανισμένος.

ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ.

Χύτρον τοι, ταύτην τε κρεαγρίδα, καὶ βαθυκαμπῆ
Κλείδα συῶν, καὶ τὰν ἐτνοδόκον τορύναν,
Καὶ πτερίναν ῥιπῖδα, τὸν εὔχαλκόν τε λέβητα
Σὺν πελέκει, καὶ τὰν λαιμοτόμον σφαγίδα,
Ζωμοῦ τ' ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἀρυστρίδα, τόν τε μαγεῖ
Σπόγγον ὑπὸ στιβαρᾷ κεκλιμένον κοπίδι,
Καὶ τοῦτον δικάρανον ἁλοτρίβα, σὺν δὲ θυείαν
Εὔπετρον, καὶ τὰν κρειοδόκον σκαφίδα,
Ο ψοπόνος σπινθὴρ ἑρμῇ τάδε σύμβολα τέχνας
Θήκατο, δουλοσύνας ἄχθος ἀπωσάμενος.

ΑΠΟ ΜΕΘΥΣΩΝ,

κεϛ ιηϛ

ΕΡΑΤΣΘΕΝΟΥΣ.

Οἰνοπότας ξενοφῶν κενεὸν πίθον ἄνθετο βάκχῳ.
Δέχνυσο δ' εὐμενέως· ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχει.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ, κεϛ ιθϛ

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Τόνδε ποθ' ἕλληνες ῥώμῃ χερὸς, ἔργον ἄρηος,
Εὐτόλμῳ ψυχῆς λήματι πειθόμενοι,
Πέρσας ἐξεκάσαντες, ἐλεύθερον ἑλλάδι κόσμον,
Ιδρύσαντο διὸς βωμὸν ἐλευθερίου.

ΑΠΟ ΝΑΥΤΩΝ, κετ' κτ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου.

Νῆα ποσειδάωνι πολύπλανος ἄνθετο κράντος,
Εμπεδον ἐς νηοῦ πέζαν ἐρεισάμενος,
Αὔρης οὐκ ἀλέγουσαν ἐπὶ χθονός. ἧς ἔπι κράντος
Εὐρὺς ἀνακλινθεὶς ἄτρομον ὕπνον ἔχει.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Νῆά σοι ὦ πόντου βασιλεῦ, καὶ κοίρανε γαίης,
Αντίθεμαι κράντος μηκέτι τεγλομένην·
Νῆα, πολυπλανέων ἀνέμων πτερόν· ἧς ἔπι δειλὸς
Πολλάκις ὠϊσάμην εἰσελάαν ἀΐδην.
Πάντα δ' ἀπειπάμῃς, φόβον, ἐλπίδα, πόντον, ἀήλας,
Γιστὸν ὑπὲρ γαίης ἴχνιον ἠδρασάμην.

ΑΠΟ ΝΑΥΗΓΩΝ, κετ' κατ

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Γλαύκῳ, καὶ νηρεῖ, καὶ ἰνοῖ, καὶ μελικέρτῃ,
Καὶ βυθίῳ κρονίδῃ, καὶ σαμόθρηξι θεοῖς,
Σωθεὶς ἐκ πελάγους λουκίλλιος, ὧδε κέκαρμαι
Τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς. ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχω.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Εἰκόνα τῆς κήλης διονύσιος ὧδ' ἀνέθηκε,
Σωθεὶς ἐκ ναυτῶν τεσσαράκοντα μόνος.
Τοῖς μηροῖς αὐτὴν γὰρ ὑπερδήσας ἐκολύμβα,
Εστω καὶ κήλης ἔν τισιν εὐτυχίη.

ΑΠΟ ΝΕΩΝ, κετ' κβτ

ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ.

Αλικες αἵ τε κόμαι καὶ ὁ κρώβυλος, ἃς ἀπὸ φοίβῳ
Πέξατο μολπαστᾷ κῶμος ὁ τετραέτης.
Αἰχμητὰν δ' ἀπέθυσεν ἀλέκτορα καὶ πλακόεντα
Παῖς ἡγησιδίκου πίονα τυροφόρον.
Ὢ πολλὸν, θείης τὸν κρώβυλον εἰς τέλος ἄνδρα
Οἴκου καὶ κτεάνων χεῖρας ὕπερθεν ἔχειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καλῷ σὺ τέθνηκας ἐφηβείου θανέος τεῦχα πλώδε
Κουρεώτιον, χείραις δῆκ' ἀμφιπλάσι,
Σὺ βοὶ χερνιφθέντα. παῖς δ' ἴσον ἀστέρι λάμπει,
Γωλικὴν ὡς ἵππος χροιῶ ἀποσφάλμος.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Ἑσπερίου μύρμηκος ἀνερχόμενος πολέμοιο
Σκυλοφόρος χαραπῆς τέρμα πρὸ ἰταλίης,
Ξανθὴν θρῆσσαν ἔκειρε γλυφάδα. βλέπετο πατρὶς
Οὕτω καὶ πέμψαι παῖδα, καὶ ἄνδρα λαβεῖν.

Ἀδήλου.

Ὠιον ἀνθήσαντας ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
Κλεάνθους, γλυφῶν ἄρσενας ἀγελίας,
Φοίβῳ δῆκε λύκων θρέψαντον γρᾶς. δύξατο δ' οὕτως
Καὶ πολιὸν λευκῶν χείραις ἀπὸ κροτάφων.

ΑΠΟ ΠΑΙΖΟΝΤΩΝ,
ξε' κγ'

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Εὔφημόν τοι σφαῖραν, εὐκρόταλόν τε φιλοκλῆς
Ἐρμείῃ ταύτην πυξινέῳ πλαταγῶν,
Ἀστραγάλους θ' οἷς πολλ' ἐπεμήνατο, καὶ τὸν ἕλικτον
Ῥόμβον, χευσοστώμης παίγνι' ἀνεκρέμασεν.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Νικήσας ταῖς παίδας, ἐπεὶ καλὰ γράμματ' ἔγραψε,
Κώνατος, ὀγδώκοντ' ἀστραγάλοις ἔλαβεν.
Καὶ μὲ χαίειν μούσης τὸν κωμικὸν ὧδε χάρητα
Πρεσβύτην θορύβῳ δῆκέ με παιδαείων.

ΑΠΟ ΠΟΙΜΕΝΩΝ,
ξε' κδ'

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Δικφαίρῳ δικέρωτα, δασυκνάμῳ δασυχαίταν
Ἴξαλον, βύσκαρθμῳ λόχμιον, ὑλοβάτᾳ
Παῖ φιλοσκοπέλῳ, λάσιον τὸν δὲ τρέφονα χηλικλῆς
Κνακὸν ὑπ' ἰωκτόμου τόνδ' ἀνέθηκε τράγον.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Τοῦτο χιμαιρόβατα τελέσων αἰγόνυχι πηρῷ
Τὸ σκύλος ἀγέλης τεῖνε χθὼν πλατάνου,
Καὶ τὰν βαθύκραον εὐσθρυγγα κορυφὰν,
Ἀπάεσσ' αἰμοποιὰς ἐσυφέλιξε λύκους,
Γαυλούς τε γλαγοπῆγας, ἀγωγάν τε κυνάγχαν,
Καὶ τῶν θείνων λαμπέδων σκυλάκων.

ΙΩΑΝΝΟΥ ποιητοῦ τῶ βαρβουκάλλου.

Πηθοῖ καὶ παφίᾳ, παχίαι καὶ κηία σίμβλων
Τᾶς καλυκοστεφάνου νυμφίος θυρωμάτας,
Ἑρμοφίλας ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος. ἀλλὰ δέχοιθε
Ἀντ' αὐτᾶς, παχίαι αἶτ' ἐμέθεν, τὸ μόγις.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑποάτου.

Δάφνις ὁ συρικτὰς ξυμερῶ τῶρ γήραϊ κάμψων,
Χηρὸς ἀεργηλᾶς τάσδε βαρυωδίας
Γαὶ φιλαχερόλωνομίαν ἀνέθηκε κορυφὰν,
Γήραϊ ποιμνίων παυσάμενος καμάτων.
Εἰσέτι γὰρ συρίγγι μόγις δεται, εἰσέτι φωνὰ
Ἁδυμος ἐν ξυμερῷ σώματι ναιετάᾳ.
Ἀλλὰ λύκοις σίντησιν ἀν' ὄρεα μήτις ἐμεῖο
Ἀίπολος ἀγρείλη γήραος ἀδρανίᾳ.

Ἀδέσποτον.

Ἀύλοις πηρὸν μόγισκος. ὁ δ' ἔννεπε μὴ θρασὺν ἄρχειν
Τοὐτοις· ἐν καλάμων οἶστρον ἔπεσα σάκελλον.

ΑΝΥΤΗΣ.

Φειξοκόμα τόδε πηρὸν ἐν αὐλιάσιν θέτο νύμφαις
Δῶρον ὑπὸ σκηπιᾶς ἡυδότος οἰονόμος,
Αἴμνιν ὑπὸ ζαθέοιο θόρακος μέγα κεκμηῶτα
Πᾶσαν, ὀρέξασαν χερσὶ μογιζὸν ὕδωρ.

ΑΠΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ,

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Τόξα τάδε τὠπολέμοιο πεπαυμένα δακρυόεντος,
Νηῶ ὑπὸ ἀνθεμοέσσης κείται ὑπωρόφια,

Πολλάκι δὴ στονόεντα κατὰ κλόνον ἐν δαΐ φωτῶν
Περσῶν ἱππομάχων αἵματι λουσάμενα.

ΜΝΗΣΑΡΧΟΥ.

Σοὶ μὲν καμπύλα τόξα, καὶ ἰοχέαιρα φαρέτρα,
Δῶρα παρὰ προμάχου φοῖβε τάδε κρέμαται·
Ἰοὺς δὲ πτερόεντα ἀνὰ κλόνον ἄνδρες ἔχουσι
Ἐν κραδίαις, ὀλοὰ ξείνια δυσμενέων.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ σιδωνίου.

Τὰν πρὶν ἐνυαλίοιο καὶ εἰράνας ὑποφᾶτιν,
Μέγπουσαν κλαγγὰν βάρβαρον ἐκ στομάτων,
Χαλκοπαγῆ σάλπιγγα, γέρας φερένικος ἀθάνᾳ
Λήξας καὶ πτολέμου καὶ θυμέγας, ἔθετο.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Οὕτω τοι μελίη τανα ἡ ποτὶ κίονα μακρὸν
Ἡσο, πανομφαίῳ ζηνὶ μένουσ' ἱερά.
Ἤδη γὰρ χαλκός τε γέρων, αὐτή τε τέτρυσαι,
Πυκνὰ κραδαινομένη δηΐῳ ἐν πολέμῳ.

ΠΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου.

Ἀσπίδα ταυρείην ἔρυμα χροὸς, ἀντιβίων τε
Πολλάκις ἐγχείην γευσαμένην χολάδων,
Καὶ τὸν ἀλεξιβέλεμνον ἀπὸ στέρνοιο χιτῶνα,
Καὶ κόρυν, ἱππείαις θρηξὶ δασυνομένην,
Ἄνθετο λυσίμαχος γέρας ἄρεϊ, γηραλέον νῦν
Ἀντὶ πανοπλίης βάκτρον ἀμειψάμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ζηνὶ τόδ' ὀμφάλιον σάκεος τρύφος, ᾧ ἔπι λαιὴν
Ἔσχεν ἀριστεύων, ἄνθετο νικαγόρας.
Πᾶν δὲ τὸ λοιπὸν, ἄκοντες, ἰσήριθμός τε χαλάζῃ
Χερμὰς, καὶ ξιφέων ἐξεκόλαψε γένυς.
Ἀλλὰ καὶ ἀμφίδρυπτον ἐὸν τόδε, χειρὶ μεναίχμᾳ
Σώζετο νικαγόρᾱ, σῶζε δὲ νικαγόρᾱν.
Θεσμὸν τὸν σπάρτας μενεφύλοπιν ἀμφὶ βοείᾳ
Τῇ δέ τις ἀθρήσει πάντα φυλασσόμενον.

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Τὸν θῶ, καὶ τὰς κνῆ, τάν τ' ἀσπίδα, καὶ δόρυ, καὶ κρᾶ,
Γορδίου πριλάριος ἄνθετο τιμοθέου.

ΕΥΤΟΛΜΙΟΥ ἰλλουστρίου εἰς τὸ αὐτό.

Κνημῖδας, θώρηκα, σάκος, κόρυν, ἔγχος, ἀθηνῇ
Ρουφος μεμβιάδης γηγιος ἐκρέμασεν.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Δοῦρας ἀλεξάνδροιο· λέγει δέ σε γράμματ' ἐκεῖνον
Εκ πολέμου θέσθαι σύμβολον ἀρτέμιδι,
Οπλον ἀνικήτοιο βραχίονος. ἆ καλὸν ἔγχος,
Ωπόντος καὶ χθὼν εἶκε κραδαινομένῳ.
Ιλαθι δοῦρας ἀταρβές· ἀεὶ δέ σε πᾶς τις ἀθρήσας,
Ταρβήσει, μεγάλης μνησάμενος παλάμης.

ΗΓΗΣΙΠΠΟΥ.

Ασπὶς ἀπὸ βροτέων ὤμων τιμάνορος ἦμαι
Ναῷ ὑπωροφίας παλλάδος ἀλκιμάχας,
Πολλὰ σιδαρείου κεκονιμένα ἐκ πολέμοιο,
Τόν με φέροντ' ἀεὶ ῥυομένα θανάτου.

Αδηλον.

Ηδη τῇδε μένω πολέμου δίχα, καλὸν ἄνακτος
Στέρνον ἐμῷ νώτῳ πολλάκι ῥυσαμένα.
Κάμπερ τηλεβόλους ἰοὺς, καὶ χερμάδι' αἰνὰ
Μυρία, καὶ δολιχαὶ δουξαμένα κάμακας,
Οὐδέποτε κλεινοῖο λιπεῖν περιμάκεα πῆχυν
Φημὶ κτὶ βλοσυρὸν φλοῖσβον ἐνυαλίου.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Οκτώ τοι θυρεοὺς, ὀκτὼ κράνη, ὀκτὼ ὑφαντοὺς
Θώρηκας, τόσσας δ' αἱμαλέας κοπίδας,
Ταῦτ' ἀπὸ λευκανῶν κορυφάσια ἔντε' ἀθάνᾳ
Αγων εὐανθεὺς θῆχ' ὁ βιαιομάχας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοὺς θυρεοὺς ὁ μολοσσὸς ἰτωνίδι δῶρον ἀθάνᾳ
Πύῤῥος ἀπὸ θρασέων ἐκρέμασεν γαλατᾶν,

Γαῖα τ' αὐτιγόνη καὶ τελῶν κρατὸν. ὃ μέγα θαῦμα·
Αἰχμηταὶ καὶ νεῶν καὶ πάσης ἀγακίδαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οἵη δ' ἀπὸ λευκανίων πυρεάσσιδες, οἵδε χαλινοὶ
Σειρηδὸν, ξεσταὶ τ' ἀμφίβολοι καὶ μάχαιρες,
Δέδμηνται, ποθέουσαι ὁμῶς ἵππους τε καὶ ἄνδρας
Γυμνάδι· τοὺς δ' ὁ μόλυβδος ἀμφέχυτο θανάτου.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Τίς τάδε μοι θνητῶν τοξεύσιεν αἰχμὰ
Σκύλα, πανοπλίην τέρψιν ἐνυαλίου;
Οὔτε γὰρ ἀγανέαι θεαὶ γέες, οὔτε τι πήληξ
Εὔλοφος, ἤτε φόνῳ χαίτην αἴρεται σάκος·
Ἀλλ' αὐτῷ γυμνούμενα καὶ ἀσφαλίκτα σιδήρῳ,
Οἷά περ οὐκ ἐνοπᾶς ἀλλὰ χορῶν ἔναρα.
Οἷς θάλαμον κοσμεῖτε γαμήλιον· ὅπλα δὲ λύθρῳ
Λοίσθια βεβρίθω, σηκὸς ἄρηος ἔχοι.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἐμβολα χαλκηλάτα, φιλόπλοα τείχεα νηῶν,
Ἀκταὶ δὴ πολέμου κείμεθα μαρτύρια.
Ἠνὶ δὲ σιμβλευτὴς κηρὸς θέρμα δῶρα μελισσῶν,
Ἐσμῷ βομβεούσῃ κυκλόσε βεβρίθμεθα.
Καίσαρος οὐνομίης χρηστὴ χάρις· ὅπλα γὰρ ἐχθρῶν
Καρποὺς εἰρήνης αὐτεδίδαξε τρέφειν.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἠχόρις ἀμφοτέροιν ἔλαχον χαρίεν· εἰμὶ δ' ὁρᾶσθαι
Καὶ τερπνὴ φιλίοις, καὶ φόβος αὐτιπάλοις.
Ἐκ δὲ πυλαιμένεος, πείσων μ' ἔχει· ἔστρεπεν ἀνὴρ
Οὔτε χόρις χαίταις, οὔτε κόμαι κόρυθι.

ΑΠΟ ΤΑΧΥΓΡΑΦΩΝ,

κξ΄ κς΄

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Κυκλοτερῆ μόλιβον, σελίδων σημάντορα πλευρῆς,
Καὶ σμίλιον δονάκων ἀκροδελῆ γλυφίδα,

Καὶ κανονίδ' ὑπάτιον, ἣ τιν' ὦδὰ ἕνα κίσπειν,
Αὐχμηρὸν πόντου τεμαχόεντα λίθον,
Καὶ μυριμβύκης μούσας ἀποπαυσάμενος καμάτοιο
Θῆκεν, ἐπεὶ γήρᾳ κανδὸς ἐπεσκέπετο.

Ἀδηλον.

Γεραματόκῳ πλήθοντα μυᾶσμα τι κυκλομόλιβδον
Καὶ κανόνα γραφίδων ἰθυτάτων φύλακα,
Καὶ γραφικῆιο δοχεῖα κελαινοτάτοιο ῥεέθρου,
Ἄκρα τε μιαστόμους θ' ὕαλφέας καλάμους,
Τρηχαλέῳ τε λίθον, δονάκων θ' ὑγιηέα κόσμου,
Ἔνθα τε δειτιβέων ὀξὺ χάραγμα πέλῃ,
Καὶ ὑαλφανῆ καλάμου πλατέος γλωχῖνα σιδήρου,
Ὅπλα σοι ἐμποίης αἴθετο τῆς ἰδίης
Κεκμηκὼς μυέδημος ὑπ' ἀχλύος ὄμματα παλαιὸν,
Ἑρμεία· σὺ δ' ἀεὶ φέρβε σὸν ἐργατίνεω.

ΓΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου.

Γυρὸν κυανέης μόλιβδον σημαίτρεα γραμμῆς,
Καὶ σκληρὸν ἀκόνῃσι τρηχαλέῃσι καλάμων,
Καὶ πλατὺν ὀξυντῆρα μεσοχλιδέων δονακήων,
Καὶ κανόνα γραμμῆς ἰθυπόρου ταμίην,
Καὶ χρόνιον γλυφοῖσι μύδαν πεφυλαγμένον αἴτοις,
Καὶ γλυφίδας καλάμων ἄκρα μυδαινομένων,
Ἑρμείη φιλόδημος· ἐπεὶ χρόνου οὐκ χρεμὲς ἤδη
Ἦλθε κατ' ὀφθαλμῶν ῥυσὸν ὀπισκώιον.

Ἀδηλον.

Τὸν ξυχόεντα μόλιβδον, ὃς ἄτρεπτον οἶδε χαράσσειν,
Ὀρθὰ πραξύων ἰθυτενῆ κανόνα,
Καὶ χάλυβα σκληρὸν καλαμηφάγον, ᾧ ἀεὶ αὐτὸν
Ἡγεμόνα γραμμῆς ἁπλατέος κανόνα,
Καὶ λίθον ὀκριόεντα, δόρατος ὅτι διαὸν ὀδόντα
Θήγεται, ἀμβλιωθεὶς οὐκ ὀλιγοχραφίης,
Καὶ βυθίῳ τετάνυος ἀλιπλανέος χαμεύνην
Σπόγγον, ἀκεστείῳ πραξιδίκης γραφίδος,

Καὶ κίστην πολύωπα μελανδόκον, εἰν ἑνὶ πάντα
Εὐγραφέος τέχνης ὄργανα ῥυομένην,
Ἑρμῇ καλλιμένης, τρομερὴν ὑπὸ γήραος ὄκνῳ
Χεῖρα καθαρμόζων ἐκ δολιχῶν καμ[illegible].

Ἄδηλον.

Ἄβροχον ἀπλανέος μόλιβον γραπτῆρα κελεύθου,
Ἧς ἔπι ῥιζοῦται γράμματος ἁρμονίη,
Καὶ κανόνα τροχαλοῖο κυβερνητῆρα μολίβδου,
Καὶ λίθακα τρητὴν σπόγγῳ ἐειδομένην,
Καὶ μέλανος σταθεροῖο δοχήϊον, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν
Εὐγραφέων καλάμων ἀκροβαφεῖς ἀκίδας,
Σπόγγον ἁλὸς βλάστημα, χυτῆς λειμῶνα θαλάσσης,
Καὶ χαλκὸν δονάκων τέκτονα λεπτελέων,
Ἐνθάδε καλλιμένης φιλομειδέσιν ἄνθετο μούσαις,
Γήραϊ κεκμηκὼς ὄμματα καὶ παλάμην.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Ἀκλινέας γραφίδεσσιν ἀπιθύνοντα πορείας
Τόνδε μόλιβδον ἄγων, καὶ μολίβου κανόνα
Σὺν δρόμον ἡνιοχῆα, πολυτρήτου τ' ἀπὸ πέτρης
Λᾶαν, ὃς ἀμβλείαν θῆγε γένυν καλάμου,
Σὺν δ' αὐτοῖς καλάμοισι μέλαν, μυστήρια φωνῆς
Ἀνδρομέης, σμίλης τ' ὀξυτόμον κοπίδα,
Ἑρμείῃ φιλόδημος· ἐπεὶ χρόνος ὄμματος αὐγὴν
Ἀμβλύνας, παλάμῃ δῶκεν ἐλευθερίην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αὔλακας ἰθυπόρων γραφίδων κύκλοισι χαράσσων
Ἀνθεμάσοι τρωχθεὶς αὐτὸς ἐμὸς μόλιβος,
Καὶ μολίβῳ χρωστῆρι κανὼν τύπον ὀρθὸν ὀπάζων,
Καὶ λίθος εὐσχιδέων θηγαλέος καλάμων,
Σὺν καλάμοις ἄγγος τε μελανδόκον, οἷσι φυλάσσει
Αἰὼν ἐσσομένοις γῆρυν ἀποιχομένων,
Δέχνυσο, καὶ γλυπτῆρα σιδήρεον, ᾧ θρασὺς ἄρης
Σὺν μούσαις ἰδίην δῶκε διακτορίην.

Ε῾ρμείη, σὰ γὰρ ὅπλα· σὺ δ᾽ ἀδρανέος φιλοδίνμου
Ι῾θυνε ζωὸν, λιπομηρίοιο βίου.

ΑΠΟ ΧΕΙΡΩΝΑΚΤΩΝ,
κε῾ς κζ῾

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Α῾υλὸν καμινθυτῆρα τὸν φιλοίδεμον,
Ρ῾ίνῳ τε τησίχρυσον ὠκυδίκτορα,
Κ᾽αὶ τὸν δίχηλον καρκίνον πυραγρέτῃ,
Π τωχὸς πόδας τε τοὺς δὲ λιπλημόρους,
Ο῾χρυσοτέκτων δημοφῶν κυλλοῦ ῾ῳ
Ε῾θηκε, μήρα καὶ δὸν ἐξοφωμήος.

ΓΑΓΚΡΑΤΙΟΥ.

Ε῾κ πυρὸς ὁ῾ρμᾶτο καὶ ὁ καρκίνος, ἥ τε πυράγρη,
Α῾γκειθ᾽ ἡφαίστῳ δῶρα πολυκμήτεος·
Ω῾ πυκνὸν κροτέων ῾ὑφ᾽ ἄκμονος, βύρετο παισὶν
Ο῾λβον, ὀϊζυρὸν ὠσάμηνος πενίῃ.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Σ τάθμιον ἰθυτενῆ μολιβαρθέα, δουρὶ τυπῆ τε
Σ φῦρας, καὶ γυρὰς ἀμφιδέτους ἁρίδας,
Κ᾽αὶ σιδαρόν τ᾽ πέλεκυν τελεχητόμον, ἰθύδρομόν τε
Π είονα μιλτείῳ σάγματι πειθόμενον,
Τ ρύπημά θ᾽ ἑλκεσίχρεα, τέρετρά τε, μιλτοθυρῆ τε
Σ χοῖνον ῾ὑπ᾽ ἀκρονύχῳ φαλλομήνῳ καμόνι,
Σ οὶ κνύρη γλαυκῶπι λεοντιχὸς ὦπασε δῶρον,
Α ῾νθος ἐπεὶ γήων πρῶ ἀπέδυσε χρόνος.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Θ ῆρις ὁ δαιδαλόχρη τὰ πάλλάδι πῆχυ ἀκαμπῆ,
Κ᾽αὶ τετράμοιρον νώτῳ καμπτόμηνον τορίνα,
Κ᾽αὶ πέλεκυν, ῥυχάνην τ᾽ βύαγλα, καὶ τρυαγλες
Τ ρύπημον, ὃν τέχνας ἄνθετο παυσάμηνος.

Τέλος τῦ ἕκτου τμήματος τῆς ἀνθολογίας
διαφόρων ἐπιγραμμάτων.

ΤΑ ΕΝ ΤΩ ΕΒΔΟΜΩ τμήματι περιεχόμενα.

Εν τῷδε τῷ ἑβδόμῳ τμήματι περιέχεται ἑταιρικά τινα ἀποφθέγματα· τὰ μὲν, ὡς ἐγκώμια· τὰ δ' ὡς ἐπιστολαί· τὰ δ' ὡς ἂν ἕκαστον ἔτυχεν, ὅσα μὴ πρὸς τὸ ἀσεμνότερον καὶ αἰσχρότερον ἀποκλίνει. τὰ γὰρ τοιαῦτα, πολλὰ ἐν τῷ ἀντιγράφῳ ὄντα, παρέλιπε, φησὶν, ὁ πλανούδης.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ

διαφόρων ἐπιγραμμάτων, εἰς ἑπτὰ βιβλία διῃρημένης, τὸ ἕβδομον.

ΜΕΛΕΑΓΟΥ.

Ἡδὺ μέλος νὴ πᾶνα τὸν ἀρκάδα πηκτίδι μέλπεις
Ζηνοφίλα λίγει, ἁδὺ κρέκεις τι μέλος.
Ποῖ σε φύγω; πάντη με περιστείχουσιν ἔρωτες,
Οὐδ' ὅσον ἀμπνεῦσαι βαιὸν ἐῶσι χρόνον.
Ἡ γάρ μοι μορφὴ βαλεῖ. πόθεν; ἢ πάλι μοῦσα,
Ἡ χάρις· ἢ τί λέγω; πάντα πυρὶ φλέγομαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νὴ τὸν ἔρωτα, θέλω τὸ παρ' οὔασιν ἡλιοδώρας
Φθέγμα κλύειν ἢ τᾶς λητοΐδεω κιθάρας.

Ἄδηλον.

Τίς, ῥόδον ὁ στέφανος διονυσίου, ἢ ῥόδον αὐτὸς
Τοῦ στεφάνου; δοκέω, λείπεται ὁ στέφανος.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ὁ στέφανος περὶ κρατὶ μαραίνεται ἡλιοδώρας,
Αὐτὴ δ' ἐκλάμπει τοῦ στεφάνου στέφανος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἤδη λευκὸν ἴον θάλλει, θάλλει δὲ φίλομβρος
Ναρκισσος, θάλλει δ' οὐρεσίφοιτα κρίνα.
Ἤδη δ' ἡ φιλέραστος ἐν ἄνθεσιν ὥριμον ἄνθος
Ζηνοφίλα. πειθοῦς ἡδὺ τέθηλε ῥόδον.

Λ ἀμῶνες, τί μάταια κάμνετε φαιδρὰ γηᾶτε;
Η δὲ παῖς χρειάων ἡδυπνόων τεφάων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γ λέξω λευκοΐον, πλέξω δ' ἀπαλοῖς ἅμα μύρτοις
Ν άρκισσον, πλέξω καὶ τὰ γηώντα κρίνα,
Π λέξω καὶ κρόκον ἡδύν· ὅπι πλέξω δ' ὑάκινθον
Γ ορφυρέην, πλέξω καὶ φιλέρασα ῥόδα,
Ω ς αἰ ὅπι κροτάφοις μυρεψοτρύχου ἠλιοδώρας
Ε ὐπλόκαμον χαίτην αὐθοβολῇ τέφανος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φ αμί ποτ' ὤν μύθοις τὰν βύλαλον ἠλιοδώραν
Ν ικάσθην αὐτὰς ταῖς χαείσαις χάεισιν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ο ξυβόαι κώνωπες, αἰναδέες, αἷμα τρος ἀνδρῶν
Σ ίφωνες, ἀνδρῶν κνώδαλα διτοκέρυγα,
Β αρὺ ζιμοφίλαι (λίτομαι) πάρεθ' ἅσυχον ὕπνον
Ε ὕδην· ταὶμά δ' ἰδοὺ ταρχεφαγεῖτε μᾶλλον.
Κ αὶ τί τοι θορυβεῖτε αὐδῶ; καὶ θῆρες ἀτεγκλοι
Τ έρπονται τευφερῷ χρωτὶ χλιαινόμενοι.
Α λλ' ἔτι νῦν τρολέγω κακὰ θρέμματα, λήγετε τόλ
Η γνώσεσθε χερῶν ζηλοτύπων δυάμιν. (μης,

Τοῦ αὐτοῦ.

Γ αῖης μοι κώνωψ ταχὺς ἀγγέλος, ἔασι δ' ἄκροις
Ζ ιμοφίλας φαύσας τρεπτὸς φιλέζε τάδε,
Α χρυπνος μίμνε σὺ δ' ὦ λήθαργε φιλοώτων
Ε ὕδε. Θέα, πέτευ· ναὶ φιλόμουσε πέτευ.
Η συχα δὲ φθέγξαι, μὴ καὶ σύγκοιτον ἐγείρας,
Κ ινήσῃς ἐπ' ἐμοὶ ζηλοτύπους ὀδυάς.
Η ν δ' ἀγάγῃς τὸν παῖδα, δρασεῖς τέψω σε λέοντος
Κ ώνωψ, καὶ δώσω χεῖρ' ἐρέμνὰ ῥόπαλον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ν ὴ τὸν νηξαμένᾳ χαροποῖς ἐνὶ κύμασι κούρην,
Ε σι καὶ ἐκ μορφᾶς ἀ τευφερά, τευφερά.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐντὸς ἐμῆς κραδίης τὸν δύσαλγον ἡλιοδάρην
Ψυχρὸν τῆς ψυχῆς ἔπλασεν αὐτὸς ἔρως.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Βοίδιον αὐλητείς, καὶ πῦπας, αἵ ποτ' ἔφαγαι,
Σοὶ κύων τὰς ζώνας τάς τε γραφὰς ἔθεσαν.
Ἐμπορε, καὶ φορτηγέ, τὸ σὸν βαλάντιον οἶδεν
Καὶ πόθεν αἱ ζῶναι, καὶ πόθεν οἱ πίνακες.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἀνθοδίαιτε μύια τί μοι χροὸς ἡλιοδώρας
Ψαύεις, οὐκ ἀπολιποῦσ' εἰαρινὰς κάλυκας;
Ἢ σύγε μινύθεις ὅπι καὶ γλυκὺ καὶ δριπτὸν
Πικρὸν ἀεὶ κραδίᾳ κέντρον ἔρωτος ἔχῃ;
Ναὶ δοκέω, τῦτ' ἰὼ, τῦτ' ὦ φιλέρασται. παλίμπους
Στεῖχε· πάλαι τὸ σὸν οἶδα μυῖα μέλι.

Ἀδήλων.

Καὶ πυρὶ καὶ νιφετῷ με, κύ, εἰ βούλοιο, κεραυνῷ
Βάλλε, κὐ εἰς χρημνοὺς ἕλκε καὶ εἰς πελάγη.
Τὸν γὰρ ἀπαυδήσαντα, πόθοις καὶ ἔρωτι δαμέντα,
Οὐδὲ δίης τεύξῃ πῦρ ὑπιδομένου.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Τὸ σκύφος ἡδὺ γέγηθε. λέγει δ' ὅπι τᾷς φιλέρωτος
Ζωοφίλας ψαύει τῦ λαλίου στόματος.
Ὄλβιον εἴθ' ἰκάνω ἐμοῖς χείλεσιν χείλεα θεῖσα,
Ἀμπυκτὶ ψυχᾷ τὰν ἐν ἐμοὶ πόσιν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κηρύσσω τὸν ἔρωτα τὸν ἄγελον· ἄγρει γὰρ ἄγρει
Ὀρθρινὸς οὐκ κοίτας ὤχετ' ἀποπλάμενος.
Εἰ δ' ὁ παῖς γλυκύδακρυς, ἀείλαλος, ὠκύς, ἀθαμβὴς
Σιμὰ γὰρ ὤν, πτερύγων, νῶτα φαρέτρ' φορεῖς. (ἐκεῖς·
Γᾶς ἐκεῖς δ' ἀνέτ' ἔχω φεύγοντος· ὅτε γὰρ αἰθὴρ,
Οὐ χθὼν φησι τεκεῖν τὸν θρασύν, οὐ πέλαγος.
Πάντη γὰρ καὶ πᾶσιν ἀπέρχεται. ἀλλ' ἐσορᾶτε
Μή που νεῶ ψυχᾷς σπᾶται πόθος λίνα.

Καί τοι κεῖνος ἰδού παρὰ φωλεόν. ἄ με λέληθας
Τοξότα ζωοφίλας ὄμμασι κρυπτόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πωλείαθω καὶ μαζὸς ἔτ' ἐν κόλποισι καθύδαν·
Πωλείαθω. τί δέ μοι τόδ' ἐφασύ τόπο πτέρυγι;
Καί γὰ σιμὸν ἔφυ, καὶ ὑποπτερον· ἄκρα δ' ὀυρῆ
Κνίζ· καὶ κλαῖον πολλά, μεταξὺ γελᾷ.
Γρηῦς δ' ἔτι λοιπόν, ἄτεκνον, ἀείλαλον, ὀξὺ δεδορκός,
Ἄγριον· ἀδ' αὐτᾶ ματρὶ φίλα λιθασόν.
Ἄπτερας. ὀιγὰρ πετάσεται. εἴτις ἀποπλεις
Ἐμπορος ὠνᾶσθαι παῖδα θέλοι, πρεσβείτω.
Καί τοι λίαν τ' ἰδού δεδακρυμένος. οὔτί σε πωλῶ·
Θάρσει, ζωοφίλας σωτὴρ ὧδε μένε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἶπε λυκαινίδι δορκάς, ἴσον ὡς ὀπίσηπια φιλοῦσα
Ἦλως. οὐ κρύπτει πλαστὸν ἔρωτα χρόνος.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Οὐκ ἀδικῶ σ' ἔρωτα. γλυκύς· μαρτύρομαι αὐτὸν
Κύπριν· βέβλημαι δ' ἐκ δολίου κέρκος.
Καὶ πᾶς τις φεύγει. θερμῷ δ' ἔπι θερμὸν ἰδηῖ
Ἄτρακτον. λωφᾷ δ' οὐδ' ὅσον ἰοβόλος.
Χὠ θνητὸς τὸν ἀλιτεῖν ἐσόκει· θνητὸς ὁ δαίμων;
Τίσομαι· ἐγκλήμων δ' ἔσομ' ἀλεξάμενος.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Νὺξ μακρή, τὸ χεῖμα, μέσον δ' ὅτι πλειάδα δύῃ·
Κἀγὼ παρθύρεις νειόμαι ὑόμενος,
Τρωθεὶς τῆς δολίης ἑλένης πόθῳ. ὁ δ' ἔρωτα
Κύπρις, ἀπηνὴς δ' ἐκ πυρὸς ἧκε βέλος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γυμνὸν ἰὼν ἐσίδης καλλίστων ὦ ξένε, φήσῃς,
Ἥλικα δι πλοιῶν γράμμα συρηγόσιον.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ, ἢ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Αὐτὸν τὸν ἁπαλὸν εἰρινοῦν εἶδον ἔρωτες,
Κύπριδος ἐκ χρυσέων ἐρχόμενον θαλάμων,

Εκ τειχὸς ἄχει ποδῶν ἱερὸν θάλος, οἷά τε λύσσου
Γλυπτὸν, πρὸ θενίων βεβομβυλίων ἑρπόντων.
Καὶ πολλοὺς τότε χερσὶν ἐπ' ἠϊθέοισιν ὀϊστοὺς
Τόξου πορφυρέης ἧκαν ἀφ' ἁρπεδόνης.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ζωοφίλᾳ κάλλος μὲν ἔρως, σὺν χείματι δὲ φίλτρα
Κύπριδος ἔδυσεν ἔχθη· αἱ χάριτες δὲ, χάριν.

Του αὐτ.

Ναὶ μὰ τὸν βὐπλόκαμον τιμοῖς φιλέρωτα χίτωνα,
Καὶ μυροπνοιῶν δημοῖς χρῶτα τὸν ὑπναπάτην,
Ναὶ παλινηλιάδος φίλα παίγνια, ναὶ φιλάχρυπνον
Λύχνον, ἐμῶν κώμων πολλὰ πιόντα μέλη,
Βαιὸν ἔχω τόγε λῆθον ἔρως ὅτι χείλεσι τεοῦμα·
Εἴ γ' ἐθέλῃς, καὶ τοῦτ' εἰπέ, καὶ οὐκ ὠλύσομαι.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Αἱ σαμίαι βιτῶ καὶ ἄπνιον εἰς ἀφροδίτης
Φοιτᾶν τοῖς αὐτῆς οὐκ ἐθέλουσι νόμοις·
Εἰς δ' ἕτερ' αὐθομολοῦσιν ἃ μὴ καλά. δεσπότι κώρᾳ
Μίσει ταὶ χείτας ταὶ τὸ δὲ σοὶ φυγάδας.

Του αὐτ.

Τῷ θαλλῷ διδύμῃ με σιωπήρπασεν· ὤμοι ἐγώ γε
Τήκομαι ὡς κηρὸς πὰρ πυρί, κάλλος ὁρῶν.
Εἰ δὲ μόναινα, τί τοῦτο; καὶ ἀνθρακες· ἀλλ' αἰεὶ ἐκείνοις
Θάλπομαι, λάμπουσ' ὡς ῥόδεα κάλυκες.

ΓΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Λίσσομ' ἔρως, τὸν ἀχρύπνον ἐμοὶ πόθον ἠλιοδώρας
Κοίμισον, αἰδεσθεὶς μοῦσαν ἐμὴν ἱκέτην.
Νὴ γὰρ δὴ τὰ σὰ τόξα, τὰ μὴ δεδιδαγμένα βάλλειν
Ἄλλον, ἀεὶ δ' ἐπ' ἐμοὶ πίπτοντα βέλη,
Εἰ καί με κλείνῃς, λείψω φωνὴν τορὸν ἱέντα
Γράμματ', ἔρωτος ὅρκα ξύνευνα μιᾷ φονίῃ.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Εἰ φιλέᾳς, μὴ πάμπαν ὑποκλαύσῃς χαλάσῃς
Θυμὸν ὀλιθρῆς ἔμπλεον ἱκεσίης·

Ἀλλά τι καὶ φρενέοις τεγανώτερον, ὅσσον ἐρύσσαι
Ὀφρύας, ὅσσον ἰδεῖν βλέμματι φιλομμέδοντα.
Ἔργον γὰρ τι γυναιξὶν ἐυφροσύνας ἀθερίζειν,
Καὶ κατακαλλύνειν τὴν ἄγαν οἰκοφθορίην.
Κοῦφος δ' ὅστις ἔρωτικὸς ὃς τάδε μίξει,
Οἶκον ἔχων ὀλίγην ζωὸν ἀγλωσσίην.

ΠΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου.

Χρύσεος ἀφύσσοιο διέτμαγεν ἄμμα χαρείας
Ζειᾶς, ἁλμυδὶς δμηθεὶς χαλκελάτοις θαλάμοις.
Φαμὶ λέγειν τὸν μῦθον ἐγὼ τάδε, χάλκεα νικᾷ
Δάπεδα καὶ δεσμοὺς χρυσὸς ὁ πανδαμάτωρ.
Χρυσὸς, ὅλους ῥητῆρας, ὅλας κλῆδας ἐλέγχει.
Χρυσὸς ὑπογλαμπὴς γὰρ βαρυβλεφάρεις.
Καὶ δμηθεὶς ἐλύγωσεν ὅδε φρένα. μή τις ἐφαπτὰς
Λιτέσθω παφίαν, ἀργύρεον παρέχων.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Τὸν βαρὺν πολέμωνα, τὸν ἐν θυμῷ μυριάνδρῳ
Κείραντα γλυκερῆς τῆς ἀλόχου πλοκάμους,
Ὁ πλότερος πολέμων μιμήσατο, καὶ τὰ ῥοδωνίδος
Βόστρυχα πανωτόλμοις χερσὶν ἐλυσσατο.
Καὶ τραγικῆς ἀχέεσι δ' κωμικὸν ἔργον ἀμείψας,
Μάσιξεν ῥαδινῆς ἄφρα θηλυτέρης.
Ζηλομανὲς δ' κέλευσμα· τί νῦ τόσον ἤλιτε κούρη
Εἷ με κατοικλείρην ἤθελε τειρόμενον;
Σχέτλιος ἀμφοτέρους δὲ διέτμαγε, μέζονι κῆδει
Βλέμματος ἐνσπάσας ἄθλοπα βασκανίην.
Ἀλλ' ἔμπης τελέθει μισούμενος· αὐτὰρ ἔγωγε
Δηρὸν ἔχοιμι θοῦ χρόα τὼ θρεπτηρίω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ καὶ νεῶν πολιήν σε κατεύνασε, καὶ δ' θαλυκρὸν
Κῆνο κατημβλώθη κέντρον ἐρωμανίης,
Ὦ φύγες ὦ κλεόβουλε, πόθους νεότητος ὑπάγων,
Νῦν καὶ ἐποικτείρην ὁπλοτέρων ὀδυσσάς,

Μηδ' ὀπὶ τοῖς ξυνοῖς κοτέῃν μέγα, μηδὲ κομάων
Τὼ ῥαδινὼ κούρω πάμπαν ἀπαγλαΐσαι.
Ἀντὶ παιδὸς τὴ παιδὶ πάρεσο μεμφόμενος τὰ λαίνη·
Καὶ νεῶ ἑξαπίνης αὐτίπαλος γέγονας.

ΓΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου.

Μέχρι τίνος φλογόεσσαν ὑποκλέπτοντες ὀπωπήν,
Φῶτον ἀλλήλων βλέμμα λιτυσκόμεθα;
Λεκτέον ἀμφαδίην μηδεδήματα· κἠν τις ἐρύξῃ
Δέσας ἢ λέξας ἔμπρος ἔρωτος αὐτὴρ,
Φάρμακον ἀμφοτέρῃσι ξίφος ἔστεται· ἦδιον ἡμῖν
Ξυνὸν ἀεὶ μεθέπειν ἢ βίον ἢ θάνατον.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς Ἀριάδνην κιθαειστρίδα.

Εἴ ποτε μὲν κιθάρης ἐπαφήσατο πλῆκτρον ἔχουσα
Κούρη, τερψιχόρης ἀντεμέλιζε μίτοις·
Εἴποτε δὲ τραγικῷ ῥοιζήματι ῥῆξατο φωνήν,
Αὐτῆς μὲν πόθου βόμβον ἀπεπλάσατο·
Εἰ δὲ καὶ ἀλλοίης κρίσις ἴσατο, μᾶλλον ἀν' αὐτὴν
Κύπρις ἐνικήθη, κἠν ἐδίκαζε πάρις.
Σιγῇ ἐφ' ἡμείων, ἵνα μὴ δίφυσσος ἀκούσας,
Τῶν Ἀριαδνείων ζῆλον ἔχοι λεχέων.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου.

Φωσφόρε, μὴ τὸν ἔρωτα διάζεο, μηδὲ διδάσκου
Ἀρείονα πόνεων νηλεὲς ἦτορ ἔχειν.
Ὡς δὲ πάρεσσι κλυμένοις ὀρέων φαέθοντα μεμάφῳ,
Οὐ δρόμον ὠκυπόδων εἶχες ἀπ' αὐτολίης·
Οὕτω μοι σὺν νίκλα μόγις ποθέοντι φανῆσαι,
Ἔρχεο δηθυνών, ὡς σὺν Ἀθηναίοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Λῆξον ἔρως καρδίης τε καὶ ἥπατος· εἰ δ' ὀπιθυμεῖς
Βαιήν, μηδὲ τὴν μοῦνον τὴν μελέων μετάβα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἔλκες ἔχω τὸν ἔρωτα· ῥέῃ δέ μοι ἔλκεος ἰχὼρ
Δάκρυον, ὠτειλῆς δ' οὔποτε τέρσεται μύκης.

Εἰμὶ καὶ ὀκ κακίστης ἀμήχανος οὐδὲ μαχαίων
Ἡπιάμοι πάσει φάρμακα δυομένῳ·
Τηλεφίδος εἰμὶ κόρη, σὺ δὲ γίνεο πιστὸς Ἀχιλλεύς·
Κωμεῖ σῷ παῦσον τὸν πόθον, ὡς ἔθελες.

ΓΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου.

Εἰπέ τίνι πλεξῇς ἔτι βόστρυχον, ἢ τίνι χεῖρας
Φαιδρώσῃς, ὀνύχων ἀμφιτεμὼν ἀκίδα.
Εἰς τίνα δὲ κοσμήσῃς ἀλιανθέι φάρεα κόχλῳ,
Μηκέτι τῆς καλῆς ἐγκειμένη ῥοδόπης.
Ὄμμασιν εἰς ῥοδόπην οὐ δέρκομαι, οὐδὲ φαεινῆς
Φέγγος ἰδεῖν ἐθέλω χρύσεον ἠελίου.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου.

Τὸν νιόβειον κλαίουσαν ἰδὼν ποτε βουκόλος ἀνὴρ,
Θάμβεεν εἰ λείβοι δάκρυον οἶδε λίθος.
Αὐτὰρ ἐμὲ γενάχουντα τόσης ὑπὸ νυκτὸς ὁμίχλιον
Ἔμπνοος οὐ ἵππης οὐκ ἐλέαιρε λίθος.
Αἴτιος ἀμφοτέροισιν ἔρως, ὁ χέτλιος αἰεί,
Τὴν νιόβην τεκέων, αὐτὰρ ἐμοὶ παθέων.

ΓΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου.

Χρυσῆς εἰρύσασα μίαν τείχη δῶρις ἐθείρης,
Οἷα δορυκλήτοις δῶκεν ἐμὰς παλάμας.
Αὐτὰρ ἐγὼ τοιχὶν μὲν ἐκάλλιπον, ἐσμὰ πινάξας
Δῶριδος ἱμερτῆς ὠμφρέος οἰόμενος·
Ὡς δὲ διαῤῥῆξαι σθένος οὐκ ἔσχον, ἔξενον ἤδη,
Οἷά τε χαλκείη σφιγκτὸς ἀλυκλοπέδη.
Καὶ νῦν ὁ τεισάποτμος ἀπὸ τοίχου ἤρτημαι,
Δεσπότις ἔνθ' ἐρύσῃ, πυκνὰ μεθελκόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οἰστρίν ἀμαλθάκτοισιν ἐνὶ φρεσὶν ἡδὺ τέθηπα
Οἰστροφόρου παφίης θεσμὸν ἀπειπάμενος,
Γυμνάζεις βελέεσσιν ἀνέμβατος ὁ στρὶν ἐρώτων,
Αὐχένα σοι κλίνω κώστρῃ μεσαιπόλιος.
Δέξο με καλλιόωσα, θεὰ τάχα νικᾷς
Νῶϊ πλέον· ἢ θέμις ἐστὶ μάλ' ἐφ' ἑσπερίδων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ναὶ τάχα τὴν παλέης ἀχερώντια πήματα ποινῆς
Ἢ μετέρων ἀχέων ὄφιν ἐλαφρότερα.
Οὐ γὰρ ἰδὼν στέρνοις κάλλος ἀπείρητο χείλεα μίξαι
Χείλεϊ σῷ ῥοδέων ἁβρότερα καλύκων.
Τὴν παλέης, ἀκρίτου δακρις ὑπορτέλλοντα δὲ πέτρον
Δείδιεν· ἀλλὰ θανὼν δυσπετέων οὐ δύομαι.
Αὐτὰρ ἐγώ, ζωὸς μυρίων κατατήκομαι οἴστρῳ·
Ἐκ δ' ὀλιγοδρανίης, καὶ μόρον ἐγκλίς ἔχω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐσσέαται φλογερὸν πυρὸς μύθος· οὐκέτι κάμνω,
Ἀλλὰ καταφθινύθω, ψυχομύῃ πταφίῃ.
Ἤδη γὰρ μετὰ φρένα, δι' ὀστέα καὶ φρένας ἕρπει
Παμφάγον ἀσθμαίνων τοῦτ' ὀπιπρὸς ἔρως.
Καὶ φλὸξ ὅν τελέταις ὅτε θύματα πρώτα λαφύξῃ,
Φορβῆς ἢ μυρίη ψύχεται αὐτόματος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ μοῦσα μινυάζῃν στέο τηλόθεν ἀργέτι χύρτῃ
Ἄχει δυωδεκάτης, ὦ πόποι, ἠειπόλης·
Οὐδὲ ἔτλιω ὁ πάλαι. Τὸ γὰρ αὔελον ἄμμι φαάνθη
Τηλοτέρω μιλύης, ναὶ μὰ σέ, δωδεκάτης.
Ἀλλὰ θεοὺς ἱκέτευε φίλη μὴ ταῦτα χαράξαι
Ὀρχια ποιναίης νώτων ὑπορ σελίδος.
Θῆπτε γὰρ οἳ σαῖς χρείτεσσιν ἐμὴν φρένα· μηδέ με μάσῃς
Γ' ὁτινα κατασμύξῃ καὶ στέο καὶ μακάρων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δηλίδας ἀμφεπίναξεν ἐμοῖς γαλάτεια τροσώποις
Ἐασεος, ὑβρισθὲν μῦθον ἐπαλξαμένη.
Ὑβρις ἔρωτας ἔλυσε, μάτην ὅδε μῦθος ἀλᾶται·
Ὑβρις ἐμεῦ ἐρέθει μᾶλλον ἐρωμενίην.
Ὦ μοῦσα καὶ λυκάβαντα μυρίον ἀπονύσθην ἐκείνης·
Ὦ πόποι, ἀλλ' ἱκέτης τοσσάκις οὐθὺς ἔβαν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ σὺν ἔπι φλυόπωεσν ὑστερεσν εἴαρος ἀηδής,
Χῆμα σὸν ἀλλοτείου θερμότερεσν θέρεος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κερύφθμοι σφίγγοισι τεὼ τείχα; τίκτομεν οἶτρω,
Ρείης πυργοφόρεσν δείκελον εἰσορόων.
Ἀσκεπές ὄφρι κάρηνον; ἐγὼ ξανθίσματι χαίτης
Ἔκχυτον ὀκ ὄφρων ὀξεσίδηνα νόον.
Ἀργυνέαις ὀδόνησι κατήορα βόστρυχα κεύθεις;
Οὐδὲν ἐλαφροτέρη φλὸξ κατέχει κραδίην.
Μορφὴν τειχεσίην χρειτῶν τειὰς ἀμφιπολεύει·
Πᾶσα δέ μοι μορφὴ πῦρ ἴδεν ὠσεχέι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φεῦ, φεῦ, χὠ λάλημα τὸ μείλιχον ὁ φθόνος εἴργει,
Βλέμμα τε λαθριδίως φθεγομένων βλεφάρων.
Ἰσάμβνοι δ' ἀΐσχιστε, τεθήπαμεν ὄμμα γραπτῆς,
Οἷα πολυσλίωνον βουκόλον ἰναχίης.
Ἴσασι καὶ σκοπιάζε· μάτην δὲ σὸν ἦτορ ἀμύσσου·
Οὐ γὰρ ὅπῃ ψυχὼ ὄμμα τεὸν ταμύσεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀνέρα λυσιπτῆνες κυνὸς βεβολημένον ἰῷ,
Ὑδάσι θηρείοις εἰκόνα φασὶ βλέπειν.
Λυσσώων τάχα πικρὸν ἔρως ἐνέπηξεν ὀδόντα
Εἰς ἐμέ, καὶ μανίας θυμὸν ἐλήσατο.
Σοὶ γὰρ ἐμοὶ καὶ πόντος ἐπήρατον εἰκόνα φαίνει,
Κἀν πολιῇ δίνῃ, καὶ δέπας οἰνοχόον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηκέτι τις πλήξῃ πόδου βέλος· ἰοδόκην γὰρ
Εἰς ἐμὲ λάβρος ἔρως ἐξεκένωσεν ὅλίου.
Μὴ φεύγων δημόται τις ἐπήλυσιν· ἐξότε γάρ μοι
Λαὶξ ὑπέδυς, γέρνοις πικρὸν ἔπηξε πόδα,
Ἀγρηφής, ἀδόκητος ἐνέζετο· τοῦδε μετέσχη,
Εἰς ἐμὲ συζυγίῃ χειρόμυθος πτερύγων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτε ῥόδον στεφάνων ἐπιδεύεται, οὔτε σὺ πέπλων,
Οὔτε λιθοβλήτων πότνια κεκρυφάλων.
Μάργαρα σῆς χροιῆς ἀπολείπεται, οὐδὲ κομίζει
Χρυσὸς ἀπεκτήτου σῆς τριχὸς ἀγλαΐην.
Ἰνδώη δ' ὑάκινθος ἔχει χάριν αἴθοπος αἴγλης,
Ἀλλὰ τεῶν λογάδων πολλὸν ἀφαυροτέρην.
Χείλεα δὲ δροσόεντα, καὶ ἡ μελίφυρτος ἐκείνη
Ἔνθεος ἁρμονίη, κεστὸς ἔφυ παφίης.
Τούτοις πᾶσιν ἐγὼ καταδάμναμαι· ὄμμασι μούνοις
Θέλγομαι, οἷς ἐλπὶς μείλιχος ἐνδιάει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν πρὶν ἐνεσφρήγισσεν ἔρως θρασὺς εἰκόνα μορφῆς
Ἡμετέρης θερμῷ βένθεϊ σῆς κραδίης,
Φεῦ, φεῦ, νῦν ἀδόκητος ἀπέπτυσας. αὐτὰρ ἐγώ τοι
Γραπτὸν ἔχω ψυχῇ σῆς τύπον ἀγλαΐης.
Τοῦτον καὶ φαέθοντι καὶ αἰδοῖ βάρβαρε δείξω,
Κρῆσσαν ἐπισπέρχων εἰς σὲ δικασπολίην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δηθύνει κλεοφάντις· ὁ δὲ τρίτος ἄρχεται ἤδη
Λύχνος ὑποκλάζειν, ἧκα μεραινόμενος.
Αἴθε δὲ καὶ κραδίης πυρσὸς συναπέσβετο λύχνῳ,
Μηδέ μ' ὑπ' ἀγρύπνοις δηρὸν ἔκαιε πόθοις.
Α, πόσα τὴν κυθέρειαν ἐπώμοσεν ἕσπερος ἐλθεῖν·
Ἀλλ' οὔτ' ἀνθρώπων φείδεται οὔτε θεῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Χθιζά μοι ἑρμώνασσα φιλακρήτοις μετὰ κώμοις
Στέμμασιν αὐλείας ἀμφιπλέκοντι θύρας,
Ἐκ κυλίκων ἐπέχευεν ὕδωρ. ἀμάθυνε δὲ χαίτην,
Ἣν μόλις ἐς τρισσὴν πλέξαμεν ἀμφιλύκην.
Ἐφλέχθην δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ὕδατος. ἐκ γὰρ ἐκείνης
Λάθριον εἶχε κύλιξ πῦρ γλυκερῶν στομάτων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φαίζεόμοι κλεοφάντις, ὅσον χάεις ὀπώτε δοιοὺς
Λαῦεσιν ἐπαγίζων ἴσος ἔρως κλονέει.
Ποῖος ἄρης, ἢ τάρβος ἀπείρητον, ἢὲ τίς αἰδὼς
Τοιόσδε ζαχρίνῃ πλέγματα βοημορίους;
Εἴη μοι μυέεσι τὰ λήμνιος ἥρμοσεν ἄκμων
Δεσμά, καὶ ἡφαίστου πᾶσα δολορραφίη·
Μοιῶον ἐγώ, χρείεσσα, τεὸν δέμας ἀγκαὶ ἑλίξας,
Θελγοίμην ὅτι σοῖς ἄψισι βουλόμενος,
Δὴ τότε καὶ ξυνός με καὶ ἀνδάπτιος καὶ ὁδίτης,
Γ' ὁτινα, καὶ ἀρητὴρ, χἠ ὁδαχθοιτῆς ἴδοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐξότε μοι πίνοντι σὺν ἐσταότα χρεῖκλω,
Λάθρη τοῖς ἰδίοις ἀμφέβαλε στεφάνοις,
Πῦρ ὀλοὸν δάπτῃ με· ὃ γὰρ στέφος, ὡς δοκέω, πὶ
Εἶχεν ὃ κῆ Γλαύκην φλέξε χρεοντιάδα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὀφρασύς, ὑφαύχλω τε, καὶ ὀφρύας εἰς ἓν ἀγείρων,
Κρατὶ παρθενικῆς παίγνιον ἀδρανέος.
Ὀφρὶν ὑφρασίῃ δοκέων τιν' παῖδα χαλέπτειν,
Αὐτὸς ὑπὸ μηδεὶς ἐλπίδος ἐκτὸς ἔβη.
Καί ῥ' ὁ μὲν ἰκεσίοισι πεσὼν ἡλίσσετο οἰκτοις,
Ἢ ὃ κατ' ὀφθαλμῶν ἄρσενα μείων ἔχε.
Παρθένε θυμολέαινα, καὶ εἰ χόλον ἔνδικον ἔσχες,
Σβέσσον ἀγλαοείῳ ἐγκρίσιν ἐς νέμεσιν.

Τοῦ αὐτοῦ, πέμψαντος ἰχθῦς χρῃ.

Εἰ καὶ τηλοτέρω μέσφης τεὸν ἴχνος ἐρείσῃς,
Γ' τινὸς ἔρως πόντῳ κεῖσε τάχ' ἂν φέρῃ.
Εἰ καὶ ἐς αἰπολίῳ ποτὲ ὁμόχροον ἴξεαι ἠῶ,
Γ' εἰδὸς ἀμετρήτοις ἔψομαι ὀρνίθοις.
Εἰ δέ τι σοὶ στέλλω βύθιον γένος, ἰλαθι κούρη,
Εἰς σὲ θαλασσαίη τοῦτο φέρῃ πάφίη,
Κνιδίῃ νικηθεῖσα τεοῦ χροὸς ἰμερόεντι,
Τὸ πρὶν ἐπ' ἀγλαίῃ θάρσος ἀπωσαμένη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ο φθαλμοὶ, τέο μέμηλεν ἀφύλακτε νέκυας ἐρώτων,
Κ δηλέος ἀκρήτου ζωρότατα θρασέες;
Τ ῆλε λάθρα θρέξωμεν ὅποι θάνος· ἐν δὲ γαλήνῃ
Ν ηφελίᾳ πείσω κύπριδι μειλιχίῃ,
Ε ἰ δ' ἄρα που κἠν κείθι κατάκρυπτος ἔασομεν οἴστρῳ,
Γ ίνεσθε χρυσέῃς δάκρυσι μυδαλέοι,
Ε νδικον ὀτλήσοντες ἀεὶ πόνον. ἐξ ὑμέων γὰρ
(Φεῦ) πυρὸς ἐς τόσσην ἤλθομεν ἐργασίην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ι ππομαχοῦσα φιλέουσα, νόον ἐσφέρσασα λεαίνρῳ·
Ε ν δὲ λεαινείοις χείλεσι πηγυμαχῶν,
Ε ἰκόνα τὴν ξανθὴν φέρω φρεσί· πλεξαμενὴν δὲ
Ξ ανθὴν, ἐς ἱππομαχοῦσαν νόσιμον ἦτορ ἄγω.
Γ άπτα τὸν ἐν παλάμῃσιν ἀείρομαι· δηὖτε δ' ἠῶον
Α ἰὲν ἀμοιβαίοις πήχεσι δεχνυμένην,
Α φυσσῶ κυθέρειαν· ὑπαρχόμενος. εἰ δέ τις ἡμῖν
Μ έμφεται, ἐν πενίῃ μιμνέτω οἰογάμῳ.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου.

Τὸ σῶμα τῆς ἀφελείας, τὰ προσώπατα δ' ἄνθεσι βαφῆς,
Ο μματα τῇ πανσελίνῳ, τὴν χέρα τῇ κιθάρῃ·
Σ κυλεὺς βλεφάρων φάος ὄμμασιν, ἕδας ἀοιδῇ·
Γ αστὴρ ἀργυρέης πλήμνας ἠϊθέοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τ ὸ ξίφος ἐκ χαλεοῖο πέπρεται, οὐ μὰ σὲ κούρη,
Ο ὐχ ἵνα τι πρήξω κύπριδος ἀλλότριον,
Α λλ' ἵνα σοὶ τὸν ἄρηα, καὶ ἀζαλέον περ ἐόντα,
Δ είξω τῇ μαλακῇ κύπριδι πειθόμενον.
Ο ὗτος ἐμοὶ ποθέοντι στυγέμπορος· οὐδὲ κατόπτρου
Δ ύομαι, ἐν δ' αὐτῷ δέρκομαι αὐτὸν ἐγώ.
Κ αὶ καλὸς ὡς ἐν ἔρωτι. σὺ δ' ἰὼ ἀπ' ἐμεῖο λυθείης,
Τ ὸ ξίφος ἡμετέρῳ δύσεται ἐς λαγόνα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῷ χρυσῷ τὸν ἔρωτα μετέρχομαι. ἀλλ' ὁ μὲν ἔρως
Ἔργα μυῖαι σῶν γίνεται ἢ σκαπάνη,
Ἀλλ' ἔαρι δροσερῷ· μύρτος γέ μοι ἀφθονεῖ μείης
Ὁ χρυσὸς τελέθει ποικίλος ἐργατίνης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κιχλίζεις, χρεμέπισμα γάμου τῶς κέλευθον ἴσασα·
Ἡ συχά μοι νοῦς· πρῶτα μάτην ἐρέθεις.
Ὦ μοῦσα τὴν δυσέρωτα κόρην, τείσιν ὤμοσα πίστας,
Μή ποτε μειλιχίοις ὄμμασιν εἰσιδέῃν.
Γᾶζε μόνη· ὃ φίλημα· μάτην πόπαυζε σεαυτῆς,
Χείλεσι γυμνοτάτοις ἄλλοτε μυρομένοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γ ἀρμονίης ὄκνει ἔργον· ὃ μὴ οἰώμενα καλὸν ἀχεύσας,
Ὦ ἰσάμιλλον· σὺ δέ μοι πικροτέρη θανάτου.
Κἀφεύγεις φιλέοντα, καὶ οὐ φιλέοντα διώκεις,
Ὄφρα πάλιν κεῖνον καὶ φιλέοντα φύγῃς.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Πᾶσαν ἐγὼ τὴν νύκτα κινύρομαι· ὥστε μ' ἐπέλθῃ
Ὄρθρος, ἐλιννῦσαι μικρὰ χαριζόμενος,
Ἀμφιπετεῖ τιτύζουσι χελιδόνες, ἐς δέ με δάκρυ
Βάλλουσι, γλυκερὸν κῶμα φυγοστάθμαι.
Ὦ φθονεραὶ παύσασθε λαλητείδες· ἀλλ' ἔγωγε
Τὴν φιλομηλείην γλώσσαν ἀπεθρισάμην.
Ἀλλ' ἰτυλῶν κλαίοιτε καὶ ὄρεα, καὶ γεάοιτε
Εἰς ἄπος, κραναὴν αὖλιν ἐφεζόμεναι·
Ἀηδόνα κνώσσει μοῦνον. ἴσως δέ τις ἤξει ὀπωπὰς
Ὃς μεροδμηθείοις πήχεσιν ἀμφιβάλοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σῴζεο, σοὶ μύθων ὀνέπειν, παλίνορσον ἰὼν ὦ
Ἀ ἀνασφάζω, καὶ πάλιν ἄγχι μύω.
Σὺν γὰρ ἐγὼ δασπλῆτα λάφυσσαν, οἷά τε πικρὴν
Νύκτα καταπνάσω τὴν ἀχεοντοάδα.

Ηματι γὰρ σέο φέγγος ὁμοίϊον. ἀλλὰ τὸ μὲν που,
Αφθογγον· σὺ δέ μοι καὶ τὸ λάλημα φέρεις·
Κεῖνο, τὸ σειρηνῶν γλυκερώτερον, ᾧ ἔπι πᾶσαι
Εἰσὶν ἐμῆς ψυχῆς ἐλπίδες ἐκκρεμέες.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰμὶ μὲν οὐ φιλόοινος· ὅταν δ' ἐθέλῃς με μεθύσαι,
Γρῶτα σὺ γευομένη πρόσφερε, καὶ δέχομαι.
Εἰ γὰρ ἐπιψαύσεις τοῖς χείλεσιν, οὐκέτι νήφειν
Εὐμαρές, οὐδὲ φυγεῖν τὸν γλυκὺν οἰνοχόον.
Πορθμεύει γὰρ ἔμοι γε κύλιξ παρὰ σοῦ τὸ φίλημα,
Καί μοι ἀπαγγέλλει τὴν χάριν ἣν ἔλαβεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μήποτε λύχνε μύκητα φέροις, μηδ' ὄμβρον ἐτείροις,
Μὴ τὸν ἐμὸν παύσῃς νυμφίον ἐρχόμενον.
Αἰεὶ σὺ φθονέεις τῇ κύπριδι. καὶ γὰρ ὅτ' ἠρῶ
Ηρμοσε λειάνδρῳ· θυμὲ τὸ λοιπὸν ἔα.
Ηφαίστου τελέθεις, καὶ πείθομαι, ὅττι χαλέπτων
Κύπριδι, θωπεύεις δεσποτικὴν ὀδύνην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τί στενάχεις; φιλέω. τίνα. παρθένον. ἦ ῥά γε καλήν;
Καλὴν ἡμετέροις ὄμμασι φαινομένην.
Ποῦ δέ μιν εἰσενόησας; ἐκεῖ ποτὶ δεῖπνον ἐπελθών,
Ξυνῇ κεκλιμένην ἔδρακον ἐν στιβάδι.
Ἐλπίζεις δὲ τυχεῖν; ναί, ναί, φίλος. ἀμφαδίην δὲ
Οὐ ζητῶ φιλίην, ἀλλ' ὑποκλεπτομένην.
Τὸν νόμιμον μᾶλλον φεύγεις γάμον; ἀτρεκὲς ἔγνων
Οττι γε τῶν κτεάνων πουλὺ τὸ λειπόμενον.
Ἔγνως. οὐ φιλέεις. ἐψεύσαο. πῶς δύναται γὰρ
Ψυχὴ ἐρωμενέειν ὀρθὰ λογιζομένη;

Τοῦ αὐτοῦ.

Δισσῶν θηλυτέρων μοιῶός ποτε μέσσα καθήμην,
Τῆς μὲν ἐφιμείρων, τῇ δὲ χαριζόμενος.
Εἷλκε δέ μ' ἡ φιλέουσα· πάλιν δ' ἐγὼ οἷά τε τὶς φὼρ,
Χείλεϊ φειδομένῳ τὴν ἑτέρην ἐφίλουν.

Ζῆλον ὑποκλέπτων τῆς γείτονος, ἧς τὸν ἔλεγχον
Καὶ τὰς λυσιπόθους ἔτρεμον ἀγγελίας.
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπον, ἐμοὶ τάχα καὶ τὸ φιλεῖσθαι,
Ὡς τὸ φιλεῖν, χαλεπὸν δισσὰ κολαζομένῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ πάρος ἀγλαΐῃσι μετάρσιος, ἡ πλοκαμῖδας
Σειομένη πεκτὰς, καὶ σεβαρευομένη,
Ἡ μεγαλαυχήσασα καθ' ἡμετέρης μελεδώνης,
Χεῖρας ἐρικνώθη, τὴν πρὶν ἀφῆκε χάριν.
Μαζὸς ὑπεκλίνθη, πέσον ὀφρύες, ὄμμα τέτηκται,
Χείλεα βαμβαίνει φθέγματι γηραλέῳ.
Τὴν πολιὴν, καλέω νέμεσιν πόθου, ὅττι δικάζει
Ἔννομα, ταῖς σεβαραῖς θᾶσσον ἐπερχομένη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αὐτή μοι κυθέρειᾱ καὶ ἱμερόεντες ἔρωτες
Τήξουσιν κενεὴν ἀχθόμενοι κραδίην,
Ἄρσενας εἰ σπεύσω φιλέειν ποτέ· μήτε τυχήσω,
Μήτ' ἐπολισθήσω μείζοσιν ἀμπλακίαις.
Ἄρκια θηλυτέρων ἀλιτήματα, κεῖνα κομίσσω·
Καλλείψω δὲ νέους ἄφρονι πιτταλάκῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦ ῥά γε καὶ σὺ φίλιννᾱ φέρεις πόθον; ἦ ῥὰ καὶ αὐτὴ
Κάμνεις αὐαλέοις ὄμμασι τηκομένη;
Ἡ σὺ μὲν ὕπνον ἔχεις γλυκερώτατον, ἡμετέρης δὲ
Φροντίδος οὔτε λόγος γίγνεται οὔτ' ἀριθμός;
Εὑρήσεις τὰ ὅμοια, τεὴν δ' ἀμέγαρτε παρεὶ ἐὴν
Ἀθρήσω θαμινοῖς δάκρυσι τεγγομένην.
Κύπρις γὰρ τὰ μὲν ἀλλά, παλίγκοτος· ἓν δέ τι καλὸν
Ἔλλαχεν, ἐχθαίρει τὰς σεβαρευομένας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ ῥαδινὴ μελίτη, τἀναοῦ ἐπὶ γήραος οὐδῷ
Τὴν ἀπὸ τῆς ἥβης οὐκ ἀπέθηκε χάριν,
Ἀλλ' ἔτι μὲν μαίρουσι παρηΐδες, ὄμμα δὲ θέλγον
Οὐ λάθε· τὰν δ' ἐτέων ἡ δεκὰς οὐκ ὀλίγη.

Μίμνε κύ τὸ φρύαγμα τὸ παιδικόν· ἐνθάδε δ' ἔγνων
Οἷ φύσιν νικᾷν ὁ χρόνος οὐ δυνάται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σὺ πόθων εἰ φιλέῃ με μαθεῖν βιότοις ἐρεύθω,
Γείραζον καδίῳ πλάσματι χερδαλέῳ.
Βήσομαι ἐς ξείνιόν τινά που χθόνα· μίμνε δὲ κούρη,
Λέξω, ἣ μετέρου μνῆστιν ἔχουσα πόθου.
Ἡ δὲ μέγα στενάχησε, καὶ ἤλατο, καὶ τὸ πρόσωπον
Πλῆξε, καὶ οὐ πλέκτου βόστρυχα ἔρηξε κόμης.
Κἀμὲ μυθεῖν ἱκέτευεν. ἐγὼ δέ τις ὡς βραδυπειθής,
Ὄμματι δρυπομένῳ συγκατένευσα μύθῳ.
Ὁλκὸς ἐς πόδον εἰμί. τὸ γὰρ μνηστῆρα νοῆσαι,
Γαύντοις μεγάλῳ τοῦτο δέδωκα χάριν.

Τοῦ αὐτοῦ πέρας τῆς πόλεως ἀφ' ὁρῶντος ἀφ' τὰ λύσιμα τῶν νόμων, ὑπομνηστικὸν πρὸς παῦλαν σιλεντιαρίου.

Ἐνθάδε μοῦνος χλοάουσα τεθηλότι βώλος ὀφέλλῳ,
Φυλλάδος οὐκ ἄρπου πᾶσαν ἔδειξε χάριν·
Ἐνθάδε δὲ κλάζουσιν ὑπὸ σκιεραῖς κυπαρίσσοις
Ὄρνιθες, δροσερῶν μητέρες ὀρταλίχων,
Κἀλιγυθὼν βομβοῦσιν ἀχαυνότιδες· ἦ ῥ' ὁλολυγῶν
Τρύζῃ, τηκαλέαις ὑδριόωσα βάτοις.
Ἀλλά τί μοι τῶν ἧδος; ἐπεὶ σέο μοῦνον ἀκούειν
Ἤθελον ἢ κιθάρης κρούματα δηλιάδος.
Κἀμοὶ δισσὸς ἔρως ὑποκινδυνεύεται. εἰσορόωσα
Κἀσὲ μάκαρ ποθέω, καὶ γλυκερὸν δάμαλιν,
Ἣ σε μὲν ὑποσμύχουσι μυδαλόεσσαι· ἀλλά με θεσμοί,
Εἴργουσιν ῥαδινῆς τηλόθι δορκαλίδος.

ΓΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου ἀντίγραφα εἰς αὐτό.

Θεσμὸν ἔρως οὐκ οἶδε βιημάχος, οὐδέ τις ἁβρὴ
Ἀνέρα νοσφίζει πρηΰς ἐρωμανίης.
Εἰ δέ σε θεσμοπόλοιο μυδαλόεσσα ἔργον ἐρύκει,
Οὐκ ἄρα σοὶ τέρνοις λάβρος ἔνεστιν ἔρως.

Γοῖος ἔρως, ὅτι βαιὸς ἀλὸς πόρος οἶδε μεείξαι
Σὰν χρόα, πῦρ θενικῆς τηλόθεν ὑμετέρης;
Νηχόμβυος λείαν δρος, ὅσον κέρατος ὅτιν ἐρώτων,
Δείκνυεν, ἀννυχίου κύματος ὄκ ἀλέγων.
Σοὶ δὲ φίλος πῦρ ἔασι καὶ ὀλκάδες· ἀλλὰ θαμίζῃς
Μᾶλλον ἀθυμαίνῃ, κύπριν ἀπωσάμβυος.
Θεσμοὺς παλλὰς ἔχῃ, πατφίην πότνι' εἴπερ τίς αἰὴρ
Εἰν ἑνὶ θητεύσῃ παλλάδι καὶ πατφίῃ.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Ἠθέοις ὄκ ἔστι τόσος πόνος ὁππόσος ἡμῖν
Ταῖς ἀταλοψύχοις ἔχραε θηλυτέραις.
Τοῖς μὲν γὰρ πῦρ ἔασιν ὁμηλίκες, οἷς τὰ μεείμενης
Ἀλγεα μυθεῦνται φθέγματι θαρσαλέῳ·
Παίγνιά τ' ἀμφιέποισι πῦρ ἠγρέα, καὶ κατ' ἀγυιὰς
Πλάζονται, σταφίδων σταῖμασι ῥεμβόμβυοι.
Ἡμῖν δ' οὐδὲ φάος λύσειν θέμις, ἀλλὰ μελάθροις
Κρυπτόμεθα, ζοφεραῖς φθογγίσι τηκόμβυαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηδὲν ἄγαν, σοφὸς εἶπεν· ἐγὼ δέ τις ὡς ἐπέφασος,
Ὡς καλὸς, ἠέρθην ταῖς μεγαλοφθογγοσύναις.
Καὶ ψυχρὸν δοκέεσκον ὅλον ὅτι χερσὶν ἐμεῖο
Κῆδος τῆς κούρης τῆς Ταΐχα κερδαλέης.
Ἡδ' ὑπερθύμη θάρσει δ' ὑπέσχεθεν ὀφρύϊ,
Ὡς σταφὶς τοῖς πολυτέροις ἤθεσι μεμφομένη.
Καὶ νῦν ὁ βλοσυρῶπος, ὁ χάλκεος, ὁ βεβυπειλὴς,
Ὁ πρὶν ἀερσιπότης, ἤειπον ἐξαπίνης.
Πάντα δ' ἔνθεμα γλῶσσα πεσὼν δ' ὅτι γελάσειε καὶ
Ἴαχον, ἱλήκοις, ἤλιτεν ἡ νεότης. (μοι,

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοίῳ τις πολὺς ἔρωτας, ἴοι τείχου; σὺ μὲν ἀγυιᾶς
Μαχλάδος οἰμώξῃς χρυσομβυῆ σὰν πατάλῃ·
Εἰ δ' ὅτι πῦρ θενικῆς πελάσῃς λέχος, ἐς γάμον ἥξῃς
Ἔννομον, ἢ ποινὰς ταὶ πολὺν ἐκτίσεις φθορέων.

Κουειδίας δὲ γυναιξὶν ἀτερπέα κύπριν ἐγείρῃ
Τίς κεν τοσσατίαν, πρὸς ὃν χόλος ἐλκόμενος;
Μοίχια λέκτρα κάκιστα καὶ ἔκθροα εἰσὶν ἐρώτων·
Ὧν μέτα παιδομανὴς κείσεται ἀμφοτέρη.
Χήρη δ' ἡ μνᾶ ἄκοσμος ἔχει πρώδημον ἐραστήν,
Καὶ πρώτα φρενέῃ δίνεα μαχλοσύνης·
Ἡ δὲ γαμφρεύουσα, μόλις φιλότητι μιγεῖσα,
Δέχνυται ἀσπόρου κέντρα παλιμβολίης,
Καὶ ψυχῇ τὸ τελεσθὲν ἔχουσα δὲ λείψανον αἰδοῖς,
Ἄλγεσι λεσιγάμοις χάζεται ἀμβολίας.
Ἦν δὲ μιγῇς ἰδίῃ θρεπτανίδι, πλῆθι καὶ αὐτὸς
Δοῦλος ἐνημάγδην δημοίδι γιγνόμενος.
Εἰ δὲ καὶ ὀθνείῃ, τότε σοι νόμος αἶσχρος ἀνάψει,
Γρῆυν ἀνιηρῶν σώματος ἀλλοτρίων.
Παῦτ' ἄρα δεσπόσυνος φυλὴ πάδε τὸν δ' ὑμέναιον
Ἧδεν παλαμῆ, λαΐδος οὐ χατέων.

ΑΡΗΝΑΙΟΥ ῥαψωδοῦ.

Ὄμματα δινωτὰς χρυφίων ἐνδάλματα πυρσῶν,
Χείλεα δ' ἀκροβαφῆ λοξὰ προκλανίδος·
Καὶ πολυκιχλίζουσα, σοφὸς βυσσόστροφον ἀγλαΐην.
Ἐκχυμίας δ' ὀφρὺς ἀμφὶ σαφὲς παλάμας.
Ἀλλ' οὐ σῆς κραδίης ὑπεφαύσκετο ἄγκιστρον ὀκνεῖ·
Οὕτω ἐθηλυώθης, σοὶ δὲ μύραινα μάχῃ.

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Νιῶ καταγιγνώσκω καὶ τὸν διὸς ὡς ἀνέραστον,
Μὴ μεταδημοσίου τῆς σαφρᾶς ἔνεκεν.
Οὔτε γὰρ ἀνθρώπης, ὃ τῆς δημαίης ἀπὸ κάλλος,
Οὔθ' ἁπαλῆς λήδης ἐς ἀπολιπομένη·
Εἰ μὴ ταῖς πόρναις τὸ δαπέμπεται. οἶδα γὰρ αὐτὸν
Τῶν βασιλευουσῶν πρόσθεν ἐχῶ φοιτέα.

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ἐλεγειακοῦ.

Ἀρσενας ἀνὴρ ἔχοι· φιλέω δ' ἐγὼ οἶδα γυναῖκας,
Ἐς χιονέην φιλέω οἷα φυλασσομένας.

Οὐ καλὸν ἡδυπῆρες. ἀπεχθαίρω γὰρ ἐκείνῳ
Τῷ τείχα τῷ φθονερῷ τῷ ζαχὼ φυομένην.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ.

Ψαῦε μηλισαγέων σομφὸν δέπας. βῦρες ἀμέλγε.
Οὐ φθονέω· τῷ σὴν δ' ἤθελον αἶσαν ἔχειν.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάρχων ἀγυπτίου.

Ἰμερτὴ μυρίῃ μεγαλίζεται· ἀλλὰ μετέλθοις
Κείνης πότνα δίκη κἠμπαλιν ἀγλωοείης.
Μὴ θανάτῳ, βασίλεια· τὸ δ' ἔμπαλιν, ἐς τείχεας ἥξοι
Γήραος, ἐς ῥυτίδων σκληρὸν ἵκοιτο ῥέθος.
Τοίην πολιὰ τάδε δάκρυα. κάλλος ὑποσχοῦ
Ψυχῆς ἀμπλακίῃ, αἰτίον ἀμπλακίης.

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Δακρύεις, ἐλεεινὰ λαλεῖς, θεὶ ἔργα θεωρεῖς,
Ζηλοτυπεῖς, ἄπιστα πολλάκι, πυκνὰ φιλεῖς.
Ταῦτα μὲν ὅσσ' ἐρῶντος· ὅταν δ' εἶπω, τὰ δ' ἀκείμαι,
Κἀμοὶ σὺ μύθεις ἁπλῶς, οὐδὲν ἐρῶντος ἔχεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μῆλον ἐγὼ βάλλω σε φίλων σέ τις· ἀλλ' ὑπόνυσσον
Ξανθίππην. κἀγὼ καὶ σὺ μαραινόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν σιγῶντα φιλᾶν σὺ μάθε σοφὰ τῶν ἀλαλήτων
Λύχνον, ἐλαφρὴς ὀκμηθύσασα δρόσῳ,
Εἶπε· μαρτύρομαι γὰρ ἔρως μόνος οὐκ ἐφίλησεν
Ἐμπνοιῶν. καὶ τυκτῷ κλεῖσε φιλᾶν θύρας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νύξ ἱερή, καὶ λύχνε, σιωπήσωρας ὕπνας θηλύς
Ὄρκοις, ἀλλ' ὑμέας εἰλάμεθ' ἀμφότεροι.
Χὠ μὲν ἐμὲ ψεύσῃ, κεῖνον δ' ἐγὼ οὔποτε λείψω,
Ὦ μόσαμεν· κοινῷ δ' εἴχετε μαρτυρίῳ.
Νεῦε δ' ὁ μὲν ὅρκια φησὶν ὑπὲρ ὕδατι κεῖνα φέρεσθαι·
Λύχνε σὺ δ' οὐκ ἐθέλοις αὐτὸν ὁρᾶς ἑτέρων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔπω σοι καλύκων γυμνὸν θέρος, οὐδὲ μεγαίνει
Βότρυς ὁ παρθενίους προτοβολῶν χάριτας,
Ἀλλ' ἤδη θοὰ τόξα νέοι θήγουσιν ἔρωτες
Λυσιδίκη, καὶ πῦρ τύφεται ἐγκρύφιον.
Φεύγωμεν δυσέρωτες, ἕως βέλος οὐκ ἐπὶ νευρῇ·
Μάντις ἐγὼ πολλῆς αὐτίκα πυρκαϊῆς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ψυχή μοι προλέγει φεύγειν πόθον ἡλιοδώρας,
Δάκρυα καὶ ζήλους τοὺς πρὶν ἐπισταμένη.
Φησὶ μὲν· ἀλλὰ φυγεῖν οὔ μοι σθένος. ἡ γὰρ ἀναιδὴς
Αὕτη καὶ προλέγει, καὶ προλέγουσα φιλεῖ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὀσσάκι κυδίλλης ὑποκόλπιος, εἴτε κατ' ἦμαρ,
Εἴτ' ἀποτολμήσας ἤλυθον ἑσπέριος,
Οἶδ' ὅτι πὰρ κρημνὸν τέμνω πόρον, οἶδ' ὅτι ῥιπτῶ
Πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὕπερθεν ἐμῆς.
Ἀλλὰ τί μοι πλέον; ἔστι γὰρ οὖν θρασύς· ἠδ' ὅταν ἕλκῃ
Πάντοτ' ἔρως, ἀρχὴν οὐδ' ὄναρ οἶδε φόβου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἑξήκοντα τελεῖ χαρίτων λυκάβαντος ἐς ὥρας·
Ἀλλ' ἔτι κυανέων σύρμα μένει πλοκάμων,
Καὶ χρὼς ἀῤῥυτίδωτος· ἔτ' ἀμβροσίην, ἔτι πειθὼ,
Πᾶσιν ἔτι στάζει μυριάδας χαρίτων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡράσθην. τίς δ' οὐχὶ κεκώμακε; τίς δ' ἀμύητος
Κώμων; ἀλλ' ἐμάνην. ἐκ τίνος; οὐχὶ θεοῦ;
Ἐῤῥίφθω· πολιὴ γὰρ ἐπείγεται ἀντὶ μεγαίνης
Θρὶξ, ἤδη σύνετῆς ἄγγελος ἡλικίης.
Καὶ παίζειν ὅτε καιρὸς, ἐπαίξαμεν· ἡνίκα καὶ νῦν
Οὐκ ἔτι, λῳοτέρης φροντίδος ἁψόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡράσθης πλουτῶν τοσίκρατες· ἀλλὰ πένης ὢν,
Οὐκ ἔτ' ἐρᾷς. λιμὸς φάρμακον οἷτ' ἔχει.

Η δὲ πάρος σε καλοῦσα μύρεν καὶ τερπνὸν ἀΐδων
Μιῶφίλα, νεῦ τοι ζωὸμα πεφάνεϑ'.
Τίς; πόϑεν εἰς ἀνδρῶν; ποίη τοι πόλις; ἢ μόλις ἔγνως
Τοῦτ' ἔπος, ὡς οὐδεὶς οὐδὲν ἔχοντι φίλος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Η χαλεπὴ κτὴ πρώτα φιλήσιον, ἢ τὸν ἐραστὴν
Μηδέποτ' ἀργυρίου χωρὶς ἀναφλύῃ,
Φαίνετ' ἀνεκτοτέρη νεῦ ἡ πάρος. ὃ μέγα θαῦμα
Φαίνεαϑ'· ἡ λάθαν τὶν φύσιν οὐδοκέω.
Καὶ γὰρ ὠρηϋτέρη ποτὲ γίνεται ἀπὸς αἰγιδής,
Δ ἀκμῇ δ' οὐκ οἶδ' ὡς ἢ θανατηφορίῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Η ϑάλλω δημοῖς πᾶσι φίλος· οὐ μέγα θαῦμα.
Καὶ Σαμίοις δημοῖς, δεύτερον· οὐχὶ μέγα.
Καὶ πάλιν ἀσιάσι δημοῖς, τρίτον· οὐκ ἔτι τοῦτο
Παίγνια. καὶ δημοῖς τέτρατον ἀρχιλίδος.
Αὐτάρ που μοῖραί με κατωνόμασαν φιλόδημον,
Ὡς αἰεὶ δημοῖς θερμὸς ἔχῃ με πόϑος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μικκὴ καὶ μογαλεῦσα φιλαίνιον, ἀλλὰ σελίνων
Οὐλοτέρη, καὶ ἀμυδρὸς χρῶτα τερφνοτέρη,
Καὶ κεδνὸν φωνοῦσα μαγώτερα, καὶ πρέχουσα
Πάντα, καὶ αὐτῆσαι πολλάκι φιλομμύῃ.
Τοιαύτην τέρπομαι φιλαίνιον, ἄλλης αὖ βύρσῃ
Ἀλλοῖ ὦ χρυσέη κύπρι τελεστέρῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ψυμός, καὶ χαλκὴ, καὶ κωφὸν ὄμμα, καὶ ὠδὴ
Ξανθίππης, καὶ πῦρ ἀρτὶ καταρχόμενον,
Ὦ ψυχή, φλέξῃ σε· τὸ δ' οὐκ ἔνος, ἢ πότε, καὶ πῶς,
Οὐκ οἶδα· γνώσῃ δυσμορε τυφομένη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ ποδός, ὦ κνήμης, ὦ τῶν ἀπόλωλα δικαίως
Μηρῶν, ὦ γλουτῶν, ὦ κτενός, ὦ λαγόνων,

Ω ὦμων, ὦ μαστῶν, ὦ τῦ ῥαδινοῖο τραχήλου,
Ω χροὸς, ὦ τῶν μαίνομαι ὀμματίων,
Ω καλοτεχνοπάγου κινήματος, ὦ τῶν δειδιότων
Γλωττισμῶν, ὦ τῶν κλώμεθα φωναείων.
Εἰ δὲ ὀπικὴ, καὶ φλωρὰ, καὶ οὐκ ἀόδυσα τὰ σαπφῦς,
Καὶ ταρσεῖς ἰνδῆς ἠράσατ' ἀνδρομέδης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ κομψὴ, μεῖνόν με. τί σοι καλὸν οἰῶ ὁμᾶσαι; ποῦ σε
Ἔστιν ἰδεῖν; ὁ θέλος δώσομεν. σοὶ δὲ καλὸς;
Ποῦ γίνη; πέμψω μετ' σῶν ἰυνά; μήτις ἔχῃ σε;
Ὦ χαρὴ, ὑγίαιν'. δὴ ὑγίαινε λέγῃς;
Καὶ πάλι καὶ πάλι σοὶ προσελεύσομαι. οἶδα μαλάσσων
Καὶ σῦ σκληροτέρας. νικᾷ δὴ ὑγίαινε γυνά. (σθν

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Χεῦμα μελῶ, βύρσαι λακωνικὸν· ἁδὴ ἀκάλυπτος,
Λήδᾳ· καὶ κύκνῳ χρυσοκόμης, χρονίδας.
Οἶδέ με τὸν δυσέρωτα καταίθετε. καὶ τί; γλύφομαι
Ὄρνεον. εἰ γὰρ ζεὺς κύκνος, ἐγὼ χρυσός.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἡ δυσμενὴς μοῦσα σεῦ πικρὸν, καὶ λόγος ἔμφρων
Σεῦ πειθοῖ, καὶ ἔρως καλὸς ἐφ' ἱμερόεντι,
Ζωοφίλᾳ σοι σκῆπτρα πόθων ἀπένειμεν, ἐπεί σε
Αἱ τελεταὶ χαρίτων τρὶς ἔδοσαν χαρίσας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τίς μοι ζωοφίλαν λαλίαν προέδωκεν ἑταίρων;
Τίς μίαν ἐκ τελετῶν ἤγαγέ μοι χαρίτα;
Ἦ ῥ' ἑτύμως αἰὴρ κεχαρισμένον ἐῦσεν ἔργον,
Δῶρα διδοὺς, καὐτὸν τὸν χαρίεν σὺν χαρίτι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ φίλερως χαρίτων ἀσκληπιὰς, οἷα γαληνοῖς
Ὄμμασι συμπείθῃ πρὸς τὰς ἐρωτοπλοκῆν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δεινὸς ἔρως, δεινός. τί δὲ δεινότερον, ἰὼ πάλιν εἶπω
Καὶ πάλιν οἰμώζων πολλάκι δεινὸς ἔρως;

Ἡ γλὸ παῖς τοὐτοισι γλῆ, καὶ πυκνὰ κακιωθεὶς,
Ἡ δεται. ἰὼ σὺ εἶπω λοίδορα, καὶ τρέφεται.
Θ αῦμα δέ μοι, πῶς ἄζα Δρὰ Γλαυκῆιο φανῆσα
Κ ύματος, ἐξ ὑγροῦ κώρῃ σὺ πῦρ τέτυχας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ν αὶ τὰν κώρην, ἔρως, φλέξω τὰ σὰ πτώτα πιρώσας
Τ όξα τε καὶ σκυθικὴν ἰοδόκον φαρέτραν.
Φ λέξω ναί. τί μάταια γλῆς, καὶ σιμὰ σεσιρῶς,
Μ υῖδίζῃς; τάχα που Ῥοδόνιον γλάσῃς.
Ε ἰ γὰρ σεῦ τὰ ποδηνὰ πόθων ὠκύπερα κόψας,
Χ ὠκὲ δεκὼ σφίγξω ζῶς ἐπὶ ποσὶ πέδιλα,
Κ αί τοι καλλιεῖον κέαρτος οἴσομαι, εἴ σε πρὸ οἴκων
Ψυχῇ συζεύξω λυγρὰ πρὸ αἰπολίοις.
Α λλ' ἴθι δεῦρο νῦν τε· λαβὼν σὺ ἐπὶ κοῦφα πέδιλα,
Ε κπέτασον ταχινὰς εἰς ἑτέρους πτερυγας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τ ί ξένον εἰ βροτολοιγὸς ἔρως τὰ πτεροφυῆ τόξα
Β άλλῃ, καὶ λαμυροῖς ὄμμασι πυκνὰ γλῆ;
Ο ὐ μήτηρ φέρτατον μοὶ ἔφη, χαμέτης δὲ τέτυκται
Η φαίστου, χιονὴ καὶ πυρὶ καὶ ξίφεσιν;
Μ ηδὲς σὺ οὐ μήτηρ ἀέμων μάστιξι θάλασσα
Τ ρηχὺ βοᾷ; γλυκὺς σὺ οὐτέ τις, ὅ τε πόνος.
Τ οιοῦτόν ἐστιν ἡφαίστου μοὶ ἔχει φλόγα, κύμασι σὺ ὀργὴν
Σ τέρξεν ἴσην, ἀργεὸς σὺ αἱματόφυρτα βέλη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κ ῦμα τὸ πικρὸν ἔρωτος, ἀχείμαντοί τε πνέοντες
Ζ ῆλοι, καὶ κώμων χείμεριον πέλαγος,
Π οῖ φέρομαι; πρώτη δὲ φρενῶν οἴακας ἀφῆπται.
Η πάλι τλῶ τευφερῶν σκύλλαν ἀποφόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Α ἰεί μοι δυσὶ μοῦσι μὲν οὐ ἄσιν ἦχος ἔρωτος,
Ο μμα δὲ σῖγα πόθοις ὃ γλυκὺ δάκρυ φέρει.
Ο ὐδ' ἡ νύξ, οὐ φέγγος ἐχείμασεν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ φίλτρῳ
Η δη που καρδίη γνωτὸς ἔνεστι τύπος.

Ω πλανοὶ, μή ποτ' ἐφίπταθαι μηδ' ἔρωτες
Οἴδατ', ἀποπλώσαι δ' οὐδ' ὅσον ἰάχετε;

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὐτὸς ἔρως ὁ πλανὸς ἐν ἀήθεϊ δέσμιος ἦλω,
Τοῖς σοῖς ἀγρυπνηθεὶς ὄμμασι, Πιμάειον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ω σφαρὴ βαγάπασα τί δήποτέ μ' ἔκπυρα λυύσῃς;
Πεῖνον δ' ἀποδύσαθαι, τὸ πυρὸς ἀμάθανομαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ κάλλος καυχᾷ, γήρως ἔπι καὶ ῥόδον αὐθεῖ·
Ἀλλὰ μόλις θέν ἄφνω, σὺν κωρίοις ἐείφη.
Ἄνθος γὰρ καὶ κάλλος ἴσον χρόνον ὄφρα λαχόντα·
Τὰ αὖτα δ' ὁμοῦ φθονέων ἐξεμάραν' ὁ χρόνος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μὲν γεφόκας τὸ καλὸν, μετάδος πρὶν ἀπέλθῃ·
Εἰ δὲ μυύς, τί φοβῇ τὸ δ' ὃ μηδὲ δίδοναι;

Τοῦ αὐτοῦ.

Τί σὺ καταφλεξίπολιν ἀενναΐδα, τί πολύμαθον,
Τί τοῖς βουλομένοις χρυσὸν ἐρευγόμενον,
Γυμνόν μοι δοκέ νυκτὸς ὅλης πρόκλινεν ὀνείρους,
Ἀχεῖ φίλης κόης, πεσοῦσα χαεῖ ζόμενος.
Οὐκ ἔπι γοωάσομαι τί βάρβαρον, ἀλλ' ἐπ' ἐμαυτῷ
Κλαύσομαι, ὕπνον ἔχων κεῖνο χαεῖ ζόμενον.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Αὐτῷ μοι στέφανοι πολλὰ δικλίσι ταῖσδε χρεμασθὲ
Μίμνετε, μὴ πεσπετῶς φύλλα πνεύσομενοι,
Οἷς δακρύοις κατέβρεξα· (κἀπόμβρα δ' ὄμματ' ἐρώντων)
Ἀλλ' ὅτ' ἀναγνώσῃς αὐτὸν ἰδὼν τε θύρης,
Σπάξαθ' ὑπὸ κεφαλῆς ἐμὸν ὕετον, ὡς ἂν ἄμεινον
Ἡ ξανθή γε κόμη τἀμὰ δάκρυα πίῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Λύχνε, σὲ μὲν πρεσβεῦσα τεὶς ὤμοσεν ἡ φάκελλα·
Ἡ ξένη κοὐχ ἥκει. λύχνε, σὺ δ' εἰ θεὸς εἶ,

Τ ιὼ δολίλιω ἐπαμμῦνον· ὅτ᾽ ἐμὴν φίλην ἔνδον ἔχουσα
Γ αῖζη, ἀποσβεσθεὶς, μηκέτι φῶς πτέρυξι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ν ῆφε, χαλαζοβόλε, ποίᾳ σκότος, αἴθε, κεραύνου·
Π άντα τὰ πορφύροντ᾽ ὀνήθονὶ σεῖε νέφη.
Η ν γὰρ μὲ κλείνῃς, τότε παύσομαι· ἢν δέ μ᾽ ἀφείῃς,
Κ αὶ δι᾽ ἁλὸς ζώντων χείσομαι, κωμάσομαι.
Ε λκει γάρ μ᾽ ὁ κρατῶν ὃ σὸν θεός· ᾧ ποτε πειθεὶς,
Ζ εῦ, δι᾽ ἁλὸς χαλκείων ζεύξας ἔδυς θαλάμων.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Ε ν πάφῃ κυθέρῃ τε πρηΐων εἶδε κλέανδρος
Ν ιχθεῖς ὀν γαροποῖς κύμασι νηχομένης·
Κ αμόμενος δ᾽ ὑπ᾽ ἔρωτος ὀνὶ φρεσὶν αἴθραχας αἰὴρ
Ξ ηρεὶς ὀκ νοτερῆς παγίδος ἐπεπάσατο.
Χ ὠ μὴ ὀναύαγε γαίης ἔπι τῆιδ᾽ ὄ, θαλάσσης
Ψ αύουσαν, ὥρης εἴκοσαν αἰγιαλοί.
Ν ῶν δ᾽ ἴσος ἀμφοτέροις φιλίης πόθος. ὀκ ἀτελὴς
Ε ὐχαὶ σᾶς κείνης δύξατ᾽ ἐπ᾽ ἠιόνος. (γδ

Τοῦ αὐτοῦ.

Δ άκρυα κὴ κῶμοι, τί μ᾽ ἐγείρετε, ὥριν πόδας ἄρω
Ε κ πυρὸς εἰς ἑτέρην κύπριδος αἰθαλίην;
Λ ήγω δ᾽ οὔποτ᾽ ἔρωτος. ἀεὶ δέ μοι ἐξ ἀφροδίτης
Α λγος, ὁ μὴ κρίνων κοινὸν ἀγοντι πόθος.

ΡΟΥΦΟΥ δομεστίκου.

Π άντα σέθεν φιλέω· μοιῶν δὲ σὸν ἄκριτον ὄμμα
Ε ὐθαίρω, συβροῖς ἀνδράσι τερπόμενον.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Ε ἶπον ἐγὼ καὶ τοῦθεν, ὅτ᾽ ἰὼ ἔπι φίλτρα τερείνης
Ν ήπια, συμφλέξῃ πνεύματι λεξομένη.
Οἱ δ᾽ ἐβόων τὸν μάντιν· ἴδ᾽, ὁ χρόνος οὐ ποτ᾽ ἐφώνων,
Ο ὗτος. ἐγὼ δὲ πάλαι τᾶς αὔματος ἠθανόμην.
Κ αὶ τί πάθω; λύουσιν μ᾽, ὅλαι φλόγες· ἢν δ᾽ ἀπονύσω,
Φ ευγάδες· ἰὼ δ᾽ αὖτῶ, πρόδοτος. οἰχόμεθα.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Η δ' φιλέν τὸ εἶχεν ἄφυλον ἔρως ὅλον, ἢ δ' φιλεῖσθαι
Πεφάθες· ἴν' ἢ λύσης τὸν πόθον ἢ χεράσῃς.

ΡΟΥΦΙΝΟΥ.

Παλλὰς ἔσα θρήσασα καὶ ἥρη χρυσοπέδιλος
Μαίονιν, οὐκ κεκλίνης ἴαχον ἀμφοτέραι,
Οὐκ ἔτι γυμνούμεθα· κρίσις μία πομπὸς ἄρκει·
Οὐ καλὸν ἡττᾶσθαι δὶς τὸ κεκαλλοσύνης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κάμὸς ἔχεις κύπριδος, πειθοῦς τόμα, σῶμα καὶ ἁρμήν
Εἰαρινὰν ὥρᾳν, φθέγμα δὲ καλλιόπης,
Νοῦν καὶ σωφροσύνην θεμίδος, καὶ χεῖρας ἀθηνᾶς·
Σὺν σοὶ δ' αἱ χάριτες τέσσαρές εἰσι, φίλη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γέμπω σοὶ ῥοδόκλωνα τόδε στέφος, αἴθοπι πλέξας,
Αὐτὸς ὑφ' ἡμετέραις δρεψάμενος παλάμαις.
Εἰ στρίνον, ῥοδέη τε κάλυξ, νοτερή τ' ἀνεμώνη,
Καὶ ναρκισσος ὑγρὸς, καὶ κυανανγὲς ἴον.
Ταῦτα στεψαμένη, λῆξον μεγάλαυχος ἐοῦσα.
Ἀνθεῖς, καὶ λήγεις καὶ σύ, καὶ ὁ στέφανος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γείτονα παρθένον εἶχον ἀμυμονίῃ ἀφεδίτῃ,
Ἣ μου τὸν ψυχρὸν ἔφλεγεν οὐκ ὀλίγον.
Αὕτη μοι παίσασα· καὶ εἴποτε καιρὸς, ἐτόλμα.
Ἡρῴη. τί πλέον τοῦ πόνου ἢ θανάτου;
Ἔννυσα πολλὰ καμοῦσα· παθοῦσα νεῦσ' ὅτι δίκτυ.
Ὥστε τί ποιοῦμεν; φθονοῦμεν, ἢ μεθέπομεν;

Τοῦ αὐτοῦ.

Αὕτη παρθένος εἶμι ἑκατόζυγος, εἰαρὸς ἄνθος,
Εἰσφυρος, εὐμήκης, εὔοφρυς, εὐπλόκαμος·
Ἁλίθη δὲ χρόνῳ καὶ γήρᾳ καὶ πολιῇσι,
Καὶ νεῦσ' ἧς παρέτερον οὐδὲν ἔχω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αρνεῖται τὸν ἔρωτα μελισσιὰς ἀλλὰ τὸ σῶμα
Κέκραγεν ὡς βελέων δεξάμενον φαρέτρην·
Καὶ βάσις ἀστατέουσα, καὶ ἄστατος ἄσθματος ὁρμὴ,
Καὶ κοῖλαι βλεφάρων ἰοτυπεῖς βάσιες.
Αλλὰ πόθοι, πρὸς μητρὸς ἐϋστεφάνου κυθερείης,
Φλέξατε τὴν ἀπιθῆ, μέχρις ἐρεῖ φλέγομαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ δυσὶν οὐκ ἴσχυσας ἴσην φλόγα πυρφόρε καῦσαι,
Τὴν ἑνὶ καιομένην ἢ σάου, ἢ μετάθες.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐκ ἔσθ' οὗτος ἔρως, εἴτις καλὸν εἶδος ἔχουσαν
Βούλετ' ἔχειν, φρονίμοις ὄμμασι πειθόμενος,
Αλλ' ὅστις κακόμορφον ἰδὼν, πεφορημένος οἴστρῳ,
Στέργει, μαινομένης ἐκ φρενὸς αἰθόμενος,
Οὗτος ἔρως, πῦρ τοῦτο. τὰ γὰρ καλὰ πάντας, ὁμοίως
Τέρπει τοὺς κρίνειν εἶδος ἐπισταμένους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γέμπω σοι μύρον ἡδὺ, μύρῳ τὸ μύρον θεραπεύων,
Ως βρομίῳ σπένδων νᾶμα τὸ τοῦ βρομίου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Υψοῦται ῥοδόπη τῷ κάλλει· κἤν ποτε χαῖρε
Εἴπω, ταῖς σοβαραῖς ὀφρύσιν ἠσπάσατο.
Ην ποτε καὶ στεφάνοις πρὸ θυρῶν ὑπερεκκρεμάσωμαι,
Οργισθεῖσα πατεῖ τοῖς σοβαροῖς ἴχνεσιν.
Ωρυτίδες, καὶ γῆρας ἀνηλεές, ἔλθετε θᾶσσον,
Σπεύσατε· κἂν ἡμεῖς πείσατε τὴν ῥοδόπην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ωπλισμαι πρὸς ἔρωτα περὶ στέρνοισι λογισμὸν,
Οὐδέ με νικήσει, μοῦνος ἐὼν πρὸς ἕνα.
Θνατὸς δ' ἀθανάτῳ συνελεύσομαι. ἢν δὲ βοηθὸν
Βάκχον ἔχῃ, τί μόνος πρὸς δύ' ἐγὼ δύναμαι;

Τοῦ αὐτοῦ.

Τέσσαρες αἱ χάριτες, πᾱφίαι δύο, καὶ δέκα μοῦσαι.
Δερκυλὶς ἐν πάσαις, μοῦσα, χάρις, παφίη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὄμματ' ἔχεις ἥρης μελίτη, τὰς χεῖρας ἀθηνῆς,
Τοὺς μαζοὺς πᾱφίης, τὰ σφυρὰ τῆς θέτιδος.
Εὐδαίμων ὁ βλέπων σε· τρισόλβιος ὅς τις ἀκούει·
Ἡμίθεος δ' ὁ φιλῶν· ἀθάνατος δ' ὁ συνών.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥουφῖνος τῇ μῇ γλυκερωτάτῃ ἐλπίδι πολλὰ
Χαίρειν. εἰ χαίρειν χωρὶς ἐμοῦ δύνασαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐκ ἔτι παιδομανής, ὡς πρίν ποτε, νῦν δὲ καλοῦμαι
Θηλυμανής· καὶ νῦν δίσκος ἐμοὶ κρόταλον.
Ἀντὶ δέ μοι παίδων ἀδόλου χροός, ἤρεσε γύψου
Χρίσματα, καὶ φύκους ἄνθος ἐπεισόδιον.
Βοσκήσει δελφῖνας ὁ δενδροκόμης ἐρύμανθος,
Καὶ πολιὸν πόντου κῦμα θοὰς ἐλάφους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μὲν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔρως ἴσα τόξα τιταίνεις,
Εἶ θεός· εἰ δὲ ῥέπεις πρὸς μέρος, οὐ θεὸς εἶ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὕτως ὑπνώσαις κωνώπιον, ὡς ἐμὲ ποιεῖς
Κοιμᾶσθαι ψυχροῖς τοῖσδε παρὰ προθύροις·
Οὕτως ὑπνώσαις ἀδικωτάτη, ὡς τὸν ἐραστὴν
Κοιμίζεις· ἐλέου δ' οὐδ' ὄναρ ἠντίασας.
Γείτονες οἰκτείρουσι· σὺ δ' οὐδ' ὄναρ. ἡ πολιὴ δὲ
Αὐτίκ' ἀναμνήσει ταῦτά σε πάντα κόμη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ ταύτας ὁ κριτὴς ὁ θεῶν ἐθεάσατο κούρας,
Οὐκ ἔτ' ἂν οὐδ' ἐσιδεῖν ἤθελε τὰς προτέρας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἤρισαν ἀλλήλαις, ῥοδόπη, μελίτη, ῥοδόκλειᾱ,
Τῶν τρισσῶν τίς ἔχει κάλλος ἀρειότερον.

Καί με χριτλὼ εἵλοντο· καὶ ὡς θεαὶ αἰ πρὶν βλεπτοί,
Ἔζησαν μοιρίδιον νέκταρ ἐλιπόμην.
Ἀλλ' ἀφοῦς ἀ πέπονθε παῖς Διὶ τὸ κρίσιν εἰδώς,
Τὰς ἥβας ἀθανάτους οὐ θυμοφθείρεσθαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Λουσάμενοι, πρὸς δίκαν, πυκασώμεθα, καὶ τὸν ἄκρατον
Ἐλκωμεν, κύλικας μείζονας ἁρμόσαντες.
Βαιὸς ὁ χαίροντων ἐστὶ βίος· εἶτα τὰ λοιπὰ
Γῆρας κωλύσῃ· καὶ τὸ τέλος, θάνατος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εὐρώπης τὸ φίλημα, καὶ ἰὼ ἄγει χείλεος ἔλθῃ,
Ἡδύ, καὶ ἁβρὴ μοιῶν ἄγει σώματος.
Ψαύσῃ δ' οὐκ ἄκροις τοῖς χείλεσιν· ἀλλ' ἐρύσασα
Τὸ σῶμα, τὸν ψυχὸν ἐξ ὀνύχων ἀνάγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γῆ νεῶ πρὸ ἀξιτέλης; ποῦ δ' αἱ χέρες αἱ πολυκλείτου,
Αἱ ταῖς πρόθε τέχναις πνεῦμα ζωὴν ἐδίδουν;
Τίς πλοκάμους μιτρίτης θεὸς ἔδεας, ἢ πυρόεντα
Ὄμματα καὶ δέρης φέγγος ἀπέπλασεν;
Ποῦ πλάσας; ποῦ δὲ εἰσὶ λιθόξοοι; ἔπρεπε τῇδε
Μορφῇ νηὸν ἔχειν, ὡς μακάρων ξόανον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐκ ἔλεγεν πρόθε δίκᾳ, γηραόσκομεν; οὐ πρόθε φώνᾳ,
Ἠοῖσιν ταχέως αἱ Διὸς λισίφιλοι;
Νῦν ῥυτίδες, καὶ θρὶξ πολιή, καὶ σῶμα ῥακῶδες,
Καὶ σῶμα ταὶ πρόθε τέρας οὐκέτ' ἔχον χάριτας.
Μή τις σοὶ μετέωρε πρόσθε ἔρχεται, ἢ κολακεύων
Λίσεται; ὡς δὲ τάφον, νεῦ σε πάρερχόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σοί με λάτειν γλυκύδωρος ἔρως πάρεδωκε βοῶπι,
Γᾶρυν ὑποζεύξας εἰς πόδον αὐτόμολον,
Αὐτοθελῆ, πρόδουλον, ἑκούσιον, αὐτοκέλευστον,
Αἰτήσοντα πικρὴν μήποτ' ἐλευθερίην,

Ἄχει φίλης πολιῆς καὶ γήρεος. ὄμμα βάλοι δὲ
Μήποτ' ἐφ' ἡμετέρας ἐλπίσι βασκανίη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τίς γυμνιώωτο σε καὶ ἐξέδυσεν οὐκ ἔδερεν;
Τίς ψυχὼ λιθίνω εἶχε, καὶ οὐκ ἔβλεπεν;
Μοιχὸν ἴσως βύρηκεν ἀχάρως κεῖνος ἐσελθών.
Γιγνόμενον πᾶσαν τοῦτο ποιοῦσι, τέκνον.
Πλὼ ἀπὸ νεῶ, ὅτεν ὄξιν ἔσω, κεῖνος δ' ὅτεν ἔξω,
Τὸ θυρον σφιόου, μὴ πάλι ταὐτὸ πάθῃς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκδυσ' γυμνιώ τις, ἐπὴν βύρῃ ποτὲ μοιχόν;
Ὡς μὴ μοιχεύσας; ὡς ἀπὸ πυθαγόρευ;
Εἶτα τέκνον κλαίουσα καταδρύψῃς ὁ θεόσωπον,
Καὶ πραϊγώσῃς μαινομένου θεθύεις.
Ἐκμαξαι, μὴ κλαῖε τέκνον· χωρήσομεν ἠῖον,
Μηκέτι τὸν ὃ βλέπειν εἰδότα καὶ ὃ δέρειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μέχει τίνος θροδίκῃ πρακλαύσομαι; ἄχει τίνος σε
Γοωάσομαι χερεὴ, μηδὲν ἀχθόμενος;
Ἤδη καὶ λθυκαί σοι ὀπισκιρτῶσιν ἔθρεψαν,
Καὶ τάχα μοι δώσῃς ὡς ἑκάβη θριάμῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εὐχαίρως μονάσασαν ἰδὼν θεθίκην, ἱκέτευον·
Καὶ τὴν ἀμβροσίων ἁψάμενος γονάτων,
Σῶσον, ἔφην, ἄνθρωπον ἀπόλλυμενον θρὰ μιχοῦ,
Καὶ φθόγον ζωῆς πνεῦμα σύμοι χάεισαν.
Ταῦτα λέγοντος, ἔκλαυσεν· ἀποψήσασα δὲ δάκρυ,
Τᾶς τε φερᾶς ἡμᾶς χερσὶν ἐξέδυσεν.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Σοφιστοῦ.

Ἢ τὰ ῥόδα, ῥοδόεσσ' ἔχῃς χάριν. ἀλλὰ τί πωλῇς
Σαυτὸν, ἢ τὰ ῥόδα, πότερα μᾶλλον φόρτος;

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἴθ' ἄνεμος γλυκὺς ἦν σὺ δέ γε πνεῖουσα πρὸς αὐγάς,
Σὴν θέσαν γυμνώσας, καί με πνέοντα λάβοις.

Εἴθ᾽ ῥόδον ἡμῖν ὑποπορφυρον, ὄφελόν με χερσὶν
Ἁρμόσαι, καὶ σὰς κόμας ἄνθεσι χλοεροῖς.
Εἴθε κρίνον ἡμῖν λευκὸν χέον, ὄφελόν με χερσὶν
Ἁρμόσαι, μᾶλλον σῆς χροιᾶς καὶ ἐρώσης.

ΜΑΙΚΙΟΥ.

Ὦ μοσ᾽ ἐγὼ δύο νύκτας ἀφ᾽ ἡδυλίου κυλίκεσσιν
Σὸν κρᾶτος ἠσυχάσω· ὡς δοκέω δὲ, γλυκύς,
Τὴν ἡμὸν ὤπισα μὴ πρώτως κακὸν· ἢ γὰρ ὑποίσω
Τὴν ἑτέρων. ὅρκους δ᾽ εἰς ἀνέμους πίθεμεν.
Αἰὲν ὀμοῦμαι δ᾽ ἀσεβῆ κείνης χάριν, ἢ τὰ σὰ τηρῶν
Ὄρκια, δυσσεβίης πότνι᾽ ὑπωπτεύθην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τί ζυγιή; τί δὲ ταῦτα κόμης εἰκῆ φιλάνθη
Σκύλματα, καὶ νοτερῶν σύγχυσις ὀμματίων;
Μή τιν᾽ ἐραστὴν εἶδες ἔχειν θ᾽ ὑποκλέπτειν ἄλλῳ;
Εἰπὲ μοί· λύπης φάρμακ᾽ ὀπισάμεθα.
Δακρύεις; ἀλλὰ φῆς δέ; μάτην ἄρα σοὶ βάλλω·
Ὀφθαλμοὶ γλώσσης ἀξιοπιστότεροι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θερμαίνει μ᾽ ὁ κάλος κρυπτάλιος· ἀλλὰ φοβοῦμαι
Τοῦτο δ᾽ ὃ φῶς, ἤδη πῦρ μέγα γιγνόμενον.

ΜΑΡΚΟΥ Ἀργεντάρειου.

Μείων χειρὸς ἔρως δέρκη τάδε, καὶ πτερὰ λάμπεις
Ἀστέρες, οἷς κάλλει ὡκεανὸς δέχεται;
Ὡς με μόνον προλιποῦσα μυρίπνοος ὤχεθ᾽ ἁρίστη·
Ἐκταίην δ᾽ ὀργὴν τὴν μάταν ἠδυάμαν.
Ἀλλ᾽ ἔμπης αὐτὴν ζητήσομαι, ἢν ὑπερέμψω
Κύπριδος ἰχθύσι ἀργυρέοις σκύλακας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν ἰχθὺν δέδεκται, ἀλεξικέραυνε Φεσσίτης
Ὄψει, ἀλλὰ κάλοις ἤθεσι τερπόμενον.
Οὐ πολύ μοι δὲ μεταξὺ γεγήσεται· ἐς δὲ πόθεν ἀὴρ
Σὲ τέρνα πεσών, ψυχῆς κεῖσόμαι ἐλύτατος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἶχε λεσβίκης κυάθους δέκα, τῆς δὲ ποθεινῆς
Εὐφεάντης ἕνα μοι λάβε δίδου κύαθον.
Φήσας λεσβίκην με φιλεῖν πλέον. οὐ μὰ τὸν ἥδιον
Βάκχον, ὃν ἐν ταύτῃ λαβέ ποτῶ κύλικι·
Ἀλλά μοι εὐφεάντη, μία τοῖς δέκα. κἠγὼ δ' ἀπείρων
Ἀστέρας ἐν μιῇ φέγγος ὑποφρίξεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Παρθένον ἀλκίππην ἐφίλουν μέγα· καί ποτε πείσας
Αὐτίκ', ἁβρηδίως εἶχον ὅπου κλισίη·
Ἀμφοτέρων δὲ γέρων ἐπάλλετο, μήτις ἐπέλθῃ,
Μήτις ἴδῃ τὰ ποδῶν χρυσοφαέστερον.
Μητέρα δ' οὐκ ἔλαθον κείνης λάθρον ἀνιδοῦσα
Ἐξαπίνης, ἑρμῆς κοινός, ἔφη, θύγατερ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Θεσσαλονικέως.

Παῖδα καλῶς, τό τε μιλτοχρυσῆν ἔτι τὴν ἀφροδίτῃ,
Ἔσχα καὶ ποδῶν εἶπεν ὁ μαιονίδης.
Ἦν μὲν γὰρ ὃ χάραγμα φέρῃς φίλος, ὅστε θυρωρὸς
Ἐν ποσίν, ὅστε κύων ὑπὸ θωρηκτοῖς δέδεται·
Ἦν δ' ἕτερος ἔλθῃς, καὶ ὁ κέρβερος. ὦ πλεονέκται
Οἱ πλούτου, πενίῃ ὡς ἀδικεῖτε μόνοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὄρνιθος ἔβλεψε χρυσῆν λα, πάλαι δ' ἠῶος ἀλέκτωρ
Κηρύσσων, φθονερὴν ἠείδησεν ἀοιδήν.
Ὄρνιθων ἔρροις φθονερώτατε, ὅς με διώκεις
Οἴκοθεν εἰς πολλοὺς πήθεων ἀέρας.
Γηραϊκὸς λιγυρὸν τί δὲ σὴν βύνετην ἠπεῖ
Οὕτως ὀρθρίδιον ἤλασας οὐκ ἐλεεῖν;

ΓΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Εἰς δημάλιον ἔρρουσας ὀλύμπιε χρυσόν, ἵν' ἡ παῖς
Ὡς δώρῳ πεισθῇ, μὴ τρέσῃ ὡς ταύρῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὃς ζεῖς τὴν δημάλιον, χρυσὸς καὶ γὼ δέσε, χρυσός.
Πλείονα γὰρ δοῦναι τοῦδος οὐ δυνάμην.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ω μοσε καλλίγνωτος ἰωνίδι μή ποτ' ἐκείνης
Ε ξεν μήτε φίλον κρείσσονα μήτε φίλην.
Ω μοσεν· ἀλλὰ λέγουσιν ἀληθέα, τοὺς ἐν ἔρωτι
Ο ρκους μὴ δυνεῖν ὕατ' ἐς ἀθανάτων.
Νῦν δ' ὁ μὲν ἀκτῆς δὴ θέρεται πυρί· τῆς δὲ θαλαίνης
Ν ύμφης (ὡς μεγαρέων) οὐ λόγος οὐδ' ἀριθμός.

ΣΗΚΑΙΟΥ.

Ε χθαίρω τὸν ἔρωτα. τί γὰρ βαρὺς οὐκ ἐπὶ θῆρας
Ο ρνυται, ἀλλ' ἐπ' ἐμὴν ἰοβολεῖ κραδίην;
Τ ί πλέον, εἰ θεὸς ἄνδρα καταφλέγει; ἢ τί τὸ σεμνόν,
Δ ηώσας, ἀπ' ἐμῆς ἆθλον ἔχει κεφαλῆς;

ΟΝΕΣΤΟΥ.

Ο ὔτέ με παρθενικῆς τέρπει γάμος, οὔτε γραιῆς·
Τ ὴν μὲν ἐποικτείρω, τὴν δὲ καταιδέομαι.
Ε ἴη μήτ' ὄμφαξ, μήτ' ἀσταφίς· ἡ δὲ πέπειρος
Ε ς κύπριδος θαλάμους ὥρια καλλοσύνη.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ο ὐκ ἀποθνήσκειν δεῖ με; τί μοι μέλει ἢν τε ποδαγρὸς
Η ν τε δρομεὺς γεγονὼς, εἰς ἀΐδην ὑπάγω;
Π ολλοὶ γάρ μ' ἐρέουσιν, ἔα, χωλόν με γενέσθαι.
Τ ῶνδ' ἕνεκεν γὰρ ἴσως οὔποτ' ἐωθιάσους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Π άντα λίθον κίνει· σαυτὴν τρέφε· καὶ γράφε πρός με
Ε ἰς ποίην ἀκτὴν εὐφρόσυνον γέγονας.
Ε ὐτακτεῖν πειρῶ. τὸ ἐνοίκιον ἄν τι περισσὸν
Γ ίγνηται, καὶ ἐμοὶ φρόντισον ἱμάτιον.
Η ν ἐν γαστρὶ λάβῃς, λάβε, καὶ τέκε. μὴ θορυβηθῇς·
Ε ὑρήσει πόθεν ἔστ' ἐλθὸν ἐς ἡλικίην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κ αλλὸς ἄνευ χαρίτων, τέρπει μόνον· οὐ κατέχει δὲ,
Ω ς ἄτερ ἀγκίστρου νηχόμενον δέλεαρ.
Ο πλίζευ κύπρι τόξα, καὶ εἰς σκοπὸν ἥσυχος ἐλθέ.
Α λλον ἐγὼ γὰρ ἔχω τραύματος ὧδε τόπον.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ι σιὰς ἡδύπνοιε, καὶ εἰ δεκάκις μύρον εὕδεις,
Ε γρεο, καὶ δέξαι χερσὶ φίλαις στέφανον·
Ο ν νῦν μὲν θάλλοντα, μὲν αἰνόμενον δὲ πρὸς ἠῶ
Ο ψεαι, ἡμετέρης σύμβολον ἡλικίης.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Κ ἢν ῥίψῃς ἐπὶ λαιά, καὶ ἢν ἐπὶ δεξιὰ ῥίψῃς,
Κ ρινα γόρη, κενεοῦ σαυτὸν ὕπερθε λέχους·
Ε ἰ μή σοι χαρίεσσα παρακλίνοιτο γέμιλλα,
Γ νώσῃ κοιμηθεὶς οὐχ ὕπνον ἀλλὰ κόπον.

ΒΑΣΣΟΥ.

Ο ὐ μέλιω ῥεύσειν χρυσός ποτε· βοῦς δὲ γένοιτο
Α λλος, χὠ μελίθρους κύκνος ἐπ' ἠιόνος.
Ζ ἢν ὶ φυλασσέσθω τάδε παίγνια. τῇ δὲ κορίννῃ
Τ οὺς ὀβολοὺς δώσω τοὺς δύο, κοὐ πέτομαι.

Αδηλον.

Ο ὐκ ἔτι βαστάζω μὰ τὰ σ' ὄμματα, τὴν φιλέρημον
Κ αὶ τὴν μοιωολεχῆ σεῖο διαζυγίην,
Α λλ' αἰεὶ δακρύοισι πεφυρμένος, ἢ ἐπιορκῶ,
Ε ρχομαι, ἢ μεγάλης νηὸν ἐς ἀρτέμιδος
Α ὔριον. ἀλλὰ πάτρη με δεδέξεται. ἐς δὲ σὸν ὄμμα
Π τήσομαι, ἐῤῥῶσθαι μυρία σ' εὐχόμενος.

Αδηλον.

Ε ἴτέ σε κυανέῃσιν ἀποστίλβουσαν ἐθείραις,
Ε ἴτε πάλιν ξανθαῖς εἶδον ἄνασσα κόμαις,
Ι σῃ ἀπ' ἀμφοτέρων λάμπει χάρις. ἦ ῥά τε ταύταις
Θ ριξὶ σύνοικήσει καὶ πολιῇσιν ἔρως.

Αδηλον.

Π οῦ σοι κεῖνα μέλισσα τὰ χρύσεα καὶ περίοπτα
Τ ῆς πολυθρυλλήτου κάλλεα φαντασίης;
Π οῦ δ' ὀφρύες, καὶ γαῦρα φρονήματα, καὶ μέγας αὐχήν,
Κ αὶ σοβαρῶν ταρσῶν χρυσοφόρος σπατάλη;
Ν ῦν πενιχρὴ ψαφαρή τε, κόμη τ' ἐπὶ πᾶσι βραχεῖα.
Τ αῦτα τὰ τῶν σπαταλῶν τέρματα παλλακίδων.

Αδηλον.

Νῦν μοι χαῖρε λέγεις, ὅτε σου τὸ πρόσωπον ἀπῆλθεν
Κεῖνο τὸ τῆς λύγδου βάσκανε λειότερον.
Νῦν μοι προσπαίζεις ὅτε τὰς τρίχας ἠφανίκας σου,
Τὰς ἐπὶ τοῖς σοβαροῖς αὐχέσι πλαζομένας.
Μηκέτι μοι μετέωρε προσέρχεο, μηδὲ συνάντα·
Αντὶ ῥόδου γὰρ ἐγὼ τὴν βάτον οὐ δέχομαι.

Αδηλον.

Ηδη φίλτατε λύχνε τρὶς ἔπταρες· ἦ τάχα τερπνὴν
Ες θαλάμους ἥξειν ἀντιγόνην προλέγεις.
Εἰ γὰρ ἄναξ εἴη τόδ' ἐτήτυμον, οἷος ἀπόλλων,
Θνητοῖς μέντις ἔσῃ καὶ σὺ παρὰ τρίποδι.

Αδηλον.

Γραῖα, φίλη θρέπτειρα, τί μου προσιόντος ὑλακτεῖς,
Καὶ χαλεπὰς βαλλεῖς δὶς τόσον εἰς ὀδύνας;
Παρθενικὴν γὰρ ἄγεις περικαλλέα· τῆς ἐπιβαίνων
Ιχνεσι, τὴν ἰδίην οἶμον ἴδ' ὡς φέρομαι,
Εἶδος ἐσαυγάζων μοῦνον γλυκύ. τίς φθόνος ὄσσων
Δυσμορε; καὶ μορφὰς ἀθανάτων βλέπομεν.

Αδηλον.

Αἰετὸς ὁ ζεὺς ἦλθεν ἐπ' ἀντίθεον γανυμήδην,
Κύκνος ἐπὶ ξανθὴν μητέρα τῆς ἑλένης.
Οὕτως ἀμφότερ' ἐστὶν ἀσύγκριτα· τῶν δύο δ' αὐτῶν
Αλλοις ἄλλο δοκεῖ· κρεῖσσον ἐμοὶ, τὰ δύο.

Αδηλον.

Εἴ μοι τίς μέμψοιτο, δαεὶς ὅτι λάτρις ἔρωτος
Φοιτῶ, θηρευτὴν ὄμμασιν ἰξὸν ἔχων,
Εἰδείη καὶ ζηνᾶ, καὶ ἀΐδᾶ, τόν τε θαλάσσης
Σκηπτοῦχον, μαλερῶν δοῦλον ἐόντα πόθων.
Εἰ δὲ θεοὶ τοιοίδε, θεοῖς δ' ἐνέποισιν ἕπεσθαι
Ανθρώπους, τί θεῶν ἔργα μαθὼν ἀδικῶ;

Αδηλον.

[α]Χαῖρε κόρη. [β]καὶ δὴ σύ. [α]τίς ἡ προσιοῦσα; [β]τί πρός σε;
[α]Οὐκ ἀλόγως ζητῶ δεσπότις ἡμετέρη.

Ἐλπίζων ἔξεις; β ζητεῖς δέ τι; νύκλα. β φέρεις τί;
Χρυσίον. β οὐ θυμεῖ. καὶ τόσον; οὐ δυνάμαι.

Ἄδηλον.

Ἄλλος ὁ μηνοφίλας λέγει τῷδέ μα χλαῖσι κόσμος,
Ἄλλος, ἐπεὶ πάσης γλύεται ἀκρασίης·
Ἀλλ' ὅτε χαλδαίοις εἰνὶ πέλας. ἢ γὰρ ὁ ταύτης
Οὐρανὸς ἐντὸς ἔχει καὶ κύνα καὶ διδύμους.

Ἄδηλον.

Γιγνώσκω χαρίεσσα φιλῶν πάνυ τὸν φιλέοντα,
Καὶ πάλι γιγνώσκω τὸν με δακόντα δακεῖν.
Μὴ λύπει με, λίην σέρνοντά σε, μηδ' ἐρέθιζε·
Τὰς βαρυοργήτους μὴ θέλε παρείδας.
Ταῦτ' ἐδόων αἰεί, καὶ τοῦ θύλεγον· ἀλλ' ἴσα πόντῳ
Ἰόνιος μύθων ἔκλυες ἡμετέρων.
Τοιγὰρ νεῦ σὺ μὲν ὧδε μέγα κλαίουσα βαΐζῃς,
Ἡμεῖς δ' ἐν κόλποις ἥμεθα νηϊάδος.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάτων ἀγχιστῶν.

Στέφος πλέκων ποθ', ὗσεν
Ἐν τοῖς ῥόδοις ἔρωτα·
Κἀτῆλε πηδῶν καταχών,
Ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον.
Λαβὼν δ' ἔπιον αὐτόν·
Κἀνεῖ ἔσω μυδῶν μου
Πτερυγίσι γαργαλίζει.

Ἄλλο.

Οὐ δυνάμεθά σ' ἐθέλων θεὸς φιλεῖν. ὅτε γὰρ αἰτεῖς,
Οὔτ' αὐτοιῶτι δίδως, ἅθ' ἃ δίδωμι δέχῃ.

Ἄλλο.

Κύπρος, κυρεῖς ὄφι. τί μοι μηδὲ εἰ τῷδε γράμμα;
Οὐκ ἀναγιγνώσκω τὸν καλὸν, ἀλλὰ βλέπω.

Ἄλλο.

Μαζὸς ἔτ' ἐν κόλποισιν ὁ νήπιος ὀρθρινὰ παίζων
Ἀγραύλοις, θυμὸν πυθμὶ ἐκύθυσεν ἔρως.

Αλλο.

Πῖν' ἀσκληπιάδη. τί τὰ δάκρυα ζωῦτα; τί πάσχεις;
Οὐ σὲ μόνον χαλεπὴ κύπρις ἐλήϊσατο,
Οὐδὲ ὅπι σοὶ μοιοῦμαι κατεθήκατο τόξα καὶ ἰοὺς
Γικρὸς ἔρως. τί ζῶν, ὦ ἀσοδιῆ τίθεσαι;
Πίνωμεν βάκχου ζωρὸν πόμα· δάκτυλος ἀὼς.
Ἢ πάλι χειμερίην λύχνον ἰδεῖν μεθόρμεθα;

Αλλο.

Καλὸς ὁ παῖς, ἀχελῶε, λίαν καλός· εἰ δέ τις ὐχὶ
Φησίν, ὅπι σφάλλω μοιοῦμαι ἐγὼ τὰ καλά.

Αλλο.

Ἦν ἐσίδω θηρωνᾶ, τὰ πρῶθ' ὁρῶ· ἢν δὲ τὰ πρῶτα
Βλέψω, τὸν δέ γε μὴ, ζεύγμπαλιν οὐδὲν ὁρῶ.

Αλλο.

Ἐ ἀστεύδων τὸν ἔρωτα φυγεῖν· ὁ δὲ, βαιὸν ἀνάψας
Φανὸν ὐκ τέφρης, εὗρέ με κρυπτόμενον.
Κυκλώσας δ' οὐ τόξα, χερὸς δ' ἀκρώνυχα διὰ,
Κνίσμα πυρὸς θραύσας, τῷ δὲ λαθὼν ἔβαλεν.
Ἐκ δ' ἔφλεξε πρώτη μοι ἐπέδραμεν. ὦ βαρὺ φέγγος
Λάμψον ἐμοὶ, μέγα πῦρ φανὸν ὐν καρδίῃ.

Αλλο.

Κύπρι, τί μοι τεύξασι ἐφ' ἕνα σκοπὸν ἤλασας ἰοὺς,
Ἐν δὲ μιῇ ψυχῇ τοσσατὰ πέπηγε βέλη;
Καὶ τῇ μὲ φλέγομαι, τῇ δ' ἕλκομαι· ἢν δ' ἀπονεύσω,
Δισσάζω. λάβρῳ δ' ὐν πυρὶ πᾶς φλέγομαι.

Αλλο.

Οἶδα φιλῶν φιλέοντας· ὅπι σαμαι, ἵνα μὴ ἀδικῇ τις,
Μισεῖν. ἀμφοτέρων εἰμὶ γὰρ ὐκ ἀδαής.

Αλλο.

Οὐμὸς ἔρως πρὸς ἐμοὶ μενέτω μόνος· ἢν δὲ πόθος δηΐος
Φοιτήσῃ, μισῶ καινὸν ἔρωτα κύπρι.

Αλλο.

Ὀρνίθες πτηνοὶ, τί κεκράγατε; τί μ' ἀνιᾶτε,
Τὸν πτερόφρυν πρὸς θέρεος σαρκὶ χλιαινόμενον,

Ε ἰ ζώμβυαι πετάλοισιν ἀνδόνες. Εἰ ὃ λάλη, θεὸν
Θ ῆλυ γλῶς, δέομαι, μείνατ' ἐφ' ἡσυχίης.

Αλλο.

Ε ἰ μισεῖν πόνος ὄστι, φιλεῖν πόνος, οὐκ δύο λοιπόν
Α ἰεσύμαι, χρηστῆς ἔλκος ἔχειν ὀδύνης.

Αλλο.

Π έντ' αἰτεῖς; δέκα δώσω· καὶ εἴκοσι δ' αὐτίκα ἔξεις.
Α ρκεῖ σοι χρυσός; ἤρκεσε καὶ δραχμή.

Αλλο.

Ε ἰ τοῖς σὴν πελάγη σώζεις κύριν, καὶ μέτον ἐν γᾷ
Ν αυηγὸν φιλίης σῶσον ἀπολλύμενον.

Αλλο.

Μ ισῶ τὴν ἀφρῆ, μισῶ τὴν σώφρονα λίαν·
Η μὲν γὰρ, βεβαίως· ἡ δὲ, θέλει ταχέως.

Αλλο.

Ο μματα μὲν χρύσεια, καὶ ὑακίνθεον πρόσωπον,
Κ αὶ στόμα, πορφυρέης τερπνότερον καλύκος·
Δ ῆρα λυγδινέη, καὶ σῶμα μάρμαρον,
Κ αὶ πόδες, ἀργυρέης λευκότεροι θέτιδος.
Ε ἰ δέ τι καὶ πλοκάμοισι Διὸς κύνας ἄλλους ἄγαμαι,
Τ ῆς λευκῆς καλάμης οὐδὲν ὀπιστρέφομαι.

Αλλο.

Φ εύγειν δὴ τὸν ἔρωτα κενὸς πόνος· ὃν γὰρ ἀλύξω
Π ρόσθεν ἐκεῖνος πτηνὰ διωκόμενος.

Αλλο.

Τ ῷ μήλῳ βάλλω σε· σὺ δ' εἰ μὴ ἐκὼν φιλήσεις με,
Δ ηξαμένη, τῆς σῆς πρόσθεν ἰοῦσα μετάδος.
Ε ἰ δ' ἄρ' ὁ μὴ γένοιτο νόος, τῶν αὖθ' ἁλοῦσα,
Σ κέψαι τὴν ὥρην ὡς ὀλιγοχρόνιος.

Αλλο.

Φ είδη πρόσθεν ἴθι; καὶ τί πλέον; ὃν γὰρ ἐς ᾅδου
Ε λθοῦσ' οὐ πείσεις τὸν φιλέοντα κόρη.
Ε ν ζωοῖσι τὰ τε πνὰ τὰ κύπριδος· ἐν δὲ Κωκυτῷ
Ο στέα καὶ σποδιὴ πρόσθεν ἐσόμεθα.

Αλλο.

Πέμπω σοι μύρον ἡδὺ, μύρῳ παρέχων χάριν, οὐ σοί.
Αὐτὴ γὰρ μυρίσαι καὶ τὸ μύρον δύνασαι.

Αλλο.

Ἡδὺ θέρους διψῶντι χιὼν ποτόν· ἡδὺ δὲ ναύταις
Ἐκ χειμῶνος ἰδεῖν εἰαρινὸν στέφανον·
Ἡδὺ δὲ καὶ ὁπόταν κρύψῃ μία τοὺς φιλέοντας
Χλαῖνα, καὶ αἰνῆται κύπρις ὑπ' ἀμφοτέρων.

Αλλο.

Ὀμφαξ οὐκ ἐπένευσας ὃ τῇ σταφυλῇ παραπέμψω·
Μὴ φθονέσῃς δοῦναι κἂν βραχὺ τῆς σταφίδος.

Αλλο.

Κούρη τίς μ' ἐφίλησεν ὑφέσπερα χείλεσιν ὑγροῖς·
Νέκταρ ἔην τὸ φίλημα· τὸ γὰρ στόμα, νέκταρος ἔπνει.
Καὶ μεθύω τὸ φίλημα, πολὺν τὸν ἔρωτα πεπωκώς.

Αλλο.

Ἠράσθην, ἐφίλουν, ἔτυχον, κατέπραξ', ἀγαπῶμαι·
Τίς δὲ, καὶ ἧς, καὶ πῶς, ἡ θεὸς οἶδε μόνη.

Αλλο.

Ἐκμαίνει χείλη με ῥοδόχροα, ποικιλόμυθα,
Ψυχοτακῆ, στόματος νεκταρέου πρόθυρα,
Καὶ γλῶσαι λασίῃσιν ὑπ' ὀφρύσιν ἀστράπτουσαι,
Σπλάγχνων ἡμετέρων δίκτυα καὶ παγίδες,
Καὶ μαζοὶ γλαγόεντες, εὔζυγες, ἱμερόεντες,
Εὐφυέες, πάσης τερπνότεροι κάλυκος.
Αλλὰ τί μηνύω κυσὶν ὀστέα; μάρτυρές εἰσι
Τῆς ἀθυροστομίης οἱ μίδεοι καλάμοι.

Τέλος τοῦ ἑβδόμου τμήματος τῆς ἀνθολογίας
διαφόρων ἐπιγραμμάτων.

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ

Εἰς τὰ ἐν πυθίοις θερμά, ἡμιάμβια
δίμετρα καταληκτικά.

ΒΟΥΛΕΙ μαθεῖν ἄνθρωπε
Πῶς καὶ πόθεν νοσοῦσι,
Ἀνάργυρον δώρημα;
Ἐγώγε τοῦτο δείξω,
Ὅσον σοφοὶ νοοῦσιν,
Καὶ πεῖρα συνδικάζει.
Ἐνερθε γῆς σήραγγας,
Ὕδωρ ἐκεῖθεν ἔνθεν,
Πιλούμενον δ' θέρμην.
Ἄλλοι λέγουσι τοῦτο
Γῆς ἐν μυχοῖς ὑπάρχειν,
Θέρμης τυχὸν βιαίας
Ἄνω τρέχει τῷ πλήθει.
Ἀλλ' οὐ δέδεγμαι τοῦτο.
Ὃ δ' μὴ γὰρ ἐστιν οἶδας,
Τρανόν τε μαρτυροῦσα
Τὸ θερμόβλυστρον ῥεῖθρον·
Τέχνης ἄνευ, γαλεινός.
Τὸ πῦρ ἄνω φυσῶσα,
Πολλῇ τε σὺν κινήσει.
Τιτανία μηδείας,
Καὶ λυδία, πλουτοῦσα,
Ἡρακλέων στηλῶν δὲ
Ἐν δ' αὖγε πιθηκούσαις
Ἀφεγγές ἐστιν ἆσθμα,
Πέμπει λίθους θειώδεις,
Θερμῶν ἄτεχνον ῥεῦμα,
Φανὲν πρόκειται πᾶσιν,
Καὶ προσφιλὲς γάνυσμα;
Ἐγὼ φέρων διδάξω,

Ο σον φύσις παιδεύει.
Π ρόσχες· φράσων γὰρ ἥκω.
Ε ἶναι ςενὰς νοοῦσιν
Α ντιτρέχον πιλεῖσθαι.
Ο ὐ τὴν τυχοῦσαν πάσχειν
Μ έταλλά που θειώδη,
Τ ὸ γειτονοῦν οἶνον νᾶμα,
Κ άτω μένειν οὐκ ἴσχον,
Π οῖον δέχῃ, τὸ πρῶτον;
Τ ῷ δευτέρῳ σύμφημι.
Μ υδῶσα, δυςπνοοῦσα,
Ο ὕτω προῆλθε πᾶσι
Ι πποκράτης, ἄψυχος.
Γ ίςις δὲ τούτου, νῆσος
Γ ολλῷ βρέμον σὺν ἤχῳ,
Ο ἶδεν φέρειν τοιαῦτα,
Κ αὶ περσικὴ πιττάκη
Μ εταλλόχρυσον γαῖαν.
Π όῤῥω πέφυκε πλεῖςα.
Κ αὶ λιπαρᾷ τῇ νήσῳ,
Ο νυκτὶ περ παμφαῖνον,
Π ολυψόφους βροντώδεις
Ο ψεὶ τὸ πᾶν δηλοῦντας.
Γ ρὸς ἄλλα κρείττω μείζω
Α λλη μέθην ποιεῖ δέ·
Α λλη γάλα προτείνει,
Γ τὴν ὧν ἄκος νοσούντων.
Μ ίσητρόν ἐςιν ὕδωρ.
Γ ίδαξ ἀναῤῥοιβδεῖται.
Π ρολεκτικόν που πνεῦμα
Π ὡς ἐξάγει, τί τοῦτο;
Π ηγὴ ψόγῳ δολοῦται.
Α λλοι λέγουσιν ἄλλην,
Α λλὴν καθαρτικὴν δὲ,

Υδωρ πικρὸν τελεῖ δὲ,
Ο νὺξ γλυκαίνειν οἶδεν.
Ο λβος δὲ πηγῆς ἐστιν,
Ο λκὴν δὲ τὴν βαρεῖαν.
Α λλος δὲ ῥοῦς μικρός σοι
Ο στῶν τε τὰς κατάξεις.
Θ ρέξεις προσοίσω πλείω;
Ο πῶρ βαιὼν εἰς ἄγγος,
Κ ρυσταλλόπηκτον εὕροις.
Ε ξ οὗ πιεῖν προκύψας,
Γ ῆς μητρὸς ὡς ἐν κόλποις.
Ο ς εἰ δεδέξεταί τι,
Ε ν ἡμέραις οὐ πλείσταις,
Β ραχὺ βρύουσαν ὕδωρ,
Γ λείω δίδωσι ῥεῖθρα.
Η χείματος πάρόντος,
Π ροχεῖ θέρους δὲ νᾶμα.
Υ δωρ φέρειν νιτρῶδες.
Ε στι δὲ μικρὰ ταῦτα.
Π ηγὴ τελεῖ γὰρ λήθην,
Α λλη δ' ἔλαιον βλύζει.
Κ αί που τροχάζει νᾶμα,
Κ αί που ποθοῦσιν οἶνον,
Κ αί που μέσον θαλάσσης
Κ αὶ χασμάτων ἐκπνεῖται.
Α σφαλτον ἄλλη γῆ δὲ,
Ω θαυμάτων τὸ θαῦμα,
Α ἰνουμένη δὲ, λάμπει.
Κ ρυπτοὺς δόλους ἐλέγχειν
Χ υμῶν μόνων θρυλλοῦσιν
Φ ῶς ἡλίου καυσῶδες
Ε ἰς ἡδύληπτον ἕλξιν.
Φ ύσιν κάτω τὴν κούφην,
Α νω φέρων τὴν ἄχθην.

Ος σωμ^τχ τὰς θλάσεις
Σφίγγει, τρέφει, πιαίνει.
Εστιν λέγουσι νᾶμα,
Εἰ νυξὶν αἰθριάζοις,
Εστιν λέγουσιν ἄλλο,
Δυῶν βλέπει σε φεῦγον.
Εστιν δὲ ῥοῦς, ὦ θαῦμα,
Λίθον τελεῖ ὃ πρᾶγμα.
Αλλην λέγουσι κρήνην,
Ητὶς παρόντος ὄχλου.
Αλλην δέ που πιστοῦνται,
Ανικμός ἐστι πᾶσα.
Αλλην ἀκούεις πάντως,
Ως ῥυμμάτων μὴ δεῖσθαι
Λελουμένους ἐκεῖθι.
Ως μὴ πίνεσθαι ζώοις.
Ησῆψις ἄλλης ὕλης.
Πολλὰς φυτῶν αἰγείρους
Τὸ χρυσόμορφον εἶδος,
Ως δάκρυον γλοιῶδες.
Ω τοῦ ξένου μετάλλου.
Φέρει τόπος τὶς λίμνην,
Πρὸς ἣν θέλων λουθῆναι,
Εως δὲ πεντήκοντα·
Εἰ δ' αὖ τὶς αὐτῇ πλείους,
Εξω τρέχουσα ῥίπτει.
Πέτρας καπνὸς δ' ἐξέρπει,
Οπερ σαφῶς ἀνάψεις.
Αλλη δέ τὶς βραχεῖα,
Εἰς ἣν ἔλαιον ῥαίνων.
Δέλτοι φέρουσιν ἄλλην
Πῦρ ἐξ ὀπῆς ἀνίσχειν,
Λίθους ἔχει δὲ ῥεῖθρον,
Οὓς ῥιπίδι ψυχάζων,

Εἰ δ' αἷμα ῥαίνων σπείσεις,
Ἄλλης ὀπῆς ὠθεῖται,
Καὶ τὴν φίλεχθρον μίξιν.
Οὕτω φύσεις ἀπείρους
Κτίζων, ἄγων, ἰθύνων,
Πρὸς θαῦμα καὶ λατρείαν
Τοῦτον κάλει θεόν σου,
Μηδὲν τυπῶν πρὸς εἶδος.
Ἀγνωστόν ἐστι πνεῦμα,
Ἀληκτόν ἐστι θαῦμα.
Θερμὰ προχεῖ δὲ λίμνη·
Ὀζεῖ γὰρ ὥς τι πῦον.
Ἐκεῖ λέγουσιν εἶναι
Ἠλεκτρον ἐξαγούσας,
Τίκτει δὲ τοῦτο πρῶτον,
Ἔπειτα δὴ πετροῦται.
Δεῦρο φράσω καὶ τἄλλα.
Μικρὰν λίαν κυκλώδη
Γεπλησμένην εὑρήσεις·
Λελουμένους καθαίρει.
Ἄνδρας φέρει λουθῆναι
Τοὺς ἀκρίτως τρυφῶντας,
Κρυπτὸν ἔχων τὸ καῖον.
Ἔλαιον εἴπερ στάξεις,
Πῦρ ἐξέθαλψε πέτρα.
Πάντως σβέσεις τὸ φαῖνον
Ὠρᾳ θέρους βαθείᾳ,
Χειμῶνος ὕδωρ ῥεῖν δε,
Ἅπτοντας ὡσεὶ δᾷδας.
Τὸν φλογμὸν ἐκπραΰνεις,
Τὸ πῦρ πλέον τυφοῦται,
Ὕδωρ τε καὶ πῦρ σμίγδην
Τετρακτύος πιστοῦται.
Ὁ δεσπότης ἁπάντων,

Κιρνῶν, πλέκων ὡς οἶδε,
Φύσεις Σαφῶς ἐγείρει.
Τοῦτον φρεσὶ φαντάζου,
Εἰ μὴ θέλεις γε πταίειν.
Ἀῤῥητόν ἐστι πρᾶγμα,
Ἀναρχοφωτόμυστον,
Ἀῤῥητολεπτόπνευστον,
Ἐν πανσόφῳ χωρίῳ.
Οὕτω τὰ μὲν κατεῖδον,
Τὰ δ' αὖ σύνῃξε πεῖρα,
Τὰ δῆλα, τῶν ἀδήλων.
Τούτων σκοπῶν τὸ θαῦμα,
Τὴν τρισσόφωτον φαῦσιν,
Ζητῶν δὲ, καὶ θεώσεις
Κόσμους φέρον καὶ βίους,
Ἐν ἐνδίκῳ προνοίᾳ.
Τάδ' αὖ βίβλοι βοῶσιν.
Καὶ πίστις ἐστὶ πάντως
Τὰ μικρὰ τῶν μεγίστων.
Οἶδα, πλέον ποθήσεις,
Ποθῶν δὲ, καὶ ζητήσεις
Μετουσίᾳ τὸ κρεῖττον.

ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΓΕΩμετρικόν.

Ἡμίονος καὶ ὄνος φορέουσαι οἶνον ἔβαινον,
Αὐτὰρ ὄνος στενάχιζεν ἐπ' ἀχθεϊ φόρτου ἑοῖο·
Τὴν δὲ βαρυστενάχουσαν ἰδοῦσ' ἐρέεινεν ἐκείνη,
Μῆτερ, τί κλαίουσ' ὀλοφύρεαι ἠΰτε κούρη;
Εἰ μέτρον ἕν μοι δοίης, διπλάσιον σέθεν ἦρα·
Εἰ δὲ ἓν ἀντιλάβοις, πάντως ἰσότητα φυλάξεις.
Εἰπὲ τὸ μέτρον ἄριστε γεωμετρίης ἐπιΐστορ.

Ἀνὰ γ' μέτρων δοκοῦσι φέρειν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΠΤΑ ΠΛΑΝΗ-
τας, καὶ ταῖς ἐν ἡμῖν δυνάμεις, ἢ πάθη.

Ε πτὰ πολυπλανέες κατ' ὀλύμπιον ἀστέρες οὐδὲν
Ε ἰλοῦνται, καὶ τοῖσιν ἀεὶ χρονίζεται αἰών,
Ν υκτιφαὴς μείνη, συγγὸς χρόνος, ἥλιος ἡδύς,
Π αμφόεος παφίη, θρασὺς ἄρης, ὀπτήεος ἑρμῆς,
Κ αὶ ζεὺς ἀρχιγένεθλος, ἀφ' οὗ φύσις ἐβλάστησεν.
Ο ἱ δ' αὖθι μεύσπτων ἐλάουσι γένος. ἔστι δ' ἐν ἡμῖν,
Μ ήνη, ζεύς, ἄρης, παφίη, χρόνος, ἥλιος, ἑρμῆς.
Οὕνεκ' ἀπ' αἰθερίης μεμεείσμεθα πνεύματος ἴχνη
Δ άκρυ, γέλωτα, χολήν, γένεσιν, λόγον, ὕπνον, ὄρεξιν.
Δ άκρυ μὲν ὅτι χρόνος· ζεὺς δὲ, γένεσις· λόγος, ἑρμῆς.
Θ υμὸς, ἄρης· μείνη δ' ἄρ' ὕπνος· κυθέρεια δ' ὄρεξις·
Η έλιος ὄ, γέλως. τούτῳ γὰρ ἅπασα διχαίως
Κ αὶ ἔμπτη διάνοια γέλᾳ, καὶ κόσμος ἀπείρων.

Εἰς τὸν πολεμιστὴν.

Γ αίης ἐν νώτοισιν ὁ χάλκεος ὦ πολεμιστὴ,
Κ αὶ βροτέης φύσιος δεσμὸν χάλκεος ἔνδοθι τεθωὼς,
Ο ὐκ ἄγρων δὴ μοιῶν ἀξδίνητον ἀνάγκην,
Ο ὐδὲ πόλιος φορέων σὺ διέγνως ἀσατέουσαν,
Α λλὰ καὶ αὐτὰ πρὸ, τί τελεῖ σημήια φαίνεις.
Τ οιοῦνεκα δὴ χρεὼ καλέειν σὲ τὸν οὐρανιώνων.
Α ἰθερίου τε νόου φορέειν, οὐ γαίϊον ἔμπης.
Ε ἰ γὰρ καὶ μεύσπτοισι χαμερπέσι συμβιότευσας,
Κ αὶ φύσιος πρὸς ἀμοιβοπόδησιν ἐδεσμοὺς,
Α λλὰ νόον παθέων ἐν τοῖσι πόνοισι κάθηρας.
Ε ξω γὰρ χθονὸς ἔβης δὲ καὶ ἀχλύος ὑλυόεσσης,
Κ αὶ τελέσας προέηκας ἐσύστεγα τέρμα λαχούσας.

ΕΡΜΟΥ ΤΟΥ ΤΡΙΣΜΕΓΙ-
στου, περὶ σωμάτων. ἐν ἀρχῇ, ὀρφέως.

Φ ράζεο δὴ καὶ τόνδε λόγον τέκος, ὅππως τε κεν δὴ
Γ αῖαν κινήσῃ σὺν ἴχθυσι κυανοχαίτης,

Ο τῆε βεστοῖς ὀπί τ' ὀὐτυχίῃ κακότητά τε φεάζῃ.

Ο πώστοθ εἰαμινὼ ἐ ὼ ἰσημεείῳ ἀφίκηται Ηλιος ὲν
Ηέλιος, χριὸν δὲ διεκτρέχῃ, ὲν δ' ἄρα τῷ δε χριῷ.
Γαῖαν νυκτεινὸς γαμήοχος ἀμφιελίξῃ,
Σῆμα τόδ' ὄβι πόλιος ἀπόσασις ὀὐκ ἀλαπαδνή·
Εἰ δέ κεν ἠμεεινὸς, φεάζῃ τόδε λυγρὰ καὶ ἄτας
Γήματος ὁρμήσαντος ἐπ' ἀλλοδαποὺς αὐθρώπους
Εὐρεῖαν, σφετέρας ὀπὶ πημοσύνας ἰδὲ λύπας.

Εἰ δ' αὖτ' ἀῶ ἔσω ἰόντος ἐφορμήσῃ Δῃφνύκτα Ηλιος ὲν
Σῆμος, πήματα μὺθῳ τε καὶ φρεσὶ νήθοισιν ὀπάσσω, ζυγῷ.
Εὐφροσύνη δ' αὖτ' ἀῶ ἄγυ καὶ εἰρήνη τε θαλύα·
Ηεεινὸς δὲ φέρῃ πολέμου μεγάλοιο πόλιν
Εργον ἐῶ χρόνου ζῖς κρείσσοσιν. ἀλλὰ φυλάσσου.

Εἰ δέ κεν ὲν διδύμοις τροφαῖς ἠγίοιο, Ηλιος ὲν
Νυκτεινὴ μείωσις ἐλίζηται κτ' γαῖαν, διδύμοις.
Δισσοὺς βεστοὶ ἐ ἔχεσι χρες *
Ηέ μετέρῳ πελάσσοισιν ἰῶ' ἀγέα γαῖαν ἅπασαν·
Εἰ δέ κεν ἠμεεινὴ, τότε κεν βασιλῆες ἄτιμοι
Εασιν ἠγεμόνες τε, θεῶν δ' ὁμιλείτην ἐχθρῶν.

Εἰ δ' αὖτ' ἀῶ τιὸ μοίρῃ τῦ καρκίνου ἠγίοιο Ηλιος ὲν
Στείχοντος, τότε δὴ θεεινὴ ξυπὴ ἐννυχος ἔσται καρκίνῳ.
Γῆς ἔνοσις, τῦτο φεάζῃ κακότητα βαρεῖαν
Αγαλείῃ πενίῃ ἀλλαξέμεν· ἠμεεινὸς δὲ
Φεάζῃ πῆμ' ἀὐδῆς καὶ ἀπόσασιν ὠλεσίοικον.

Εἰ δέ κεν ἠγίοιο λέοντος μοῖραν ἰόντος Ηλιος ὲν
Νύκτερος ὁρμηθῇ γαίης σάλος, αὐτίκα πένθη λέοντι.
Κλαυθμοί τε σοναχαί τε πόλιν καὶ λαὸν ἄπαντα
Ἔξουσ'· ἠμεεινὸς δὲ φανεὶς καὶ ζῶντα πιφαύσκῃ.

Εἰ δέ κεν ἠγίου στεῦ πρῳθένῳ ἐρχομένοιο Ηλιος ὲν
Ἔαρινὸς σῆμος, λαοῖς τότε λιμὸς ἅπασιν πρῳθένῳ.
Ἔαρτα· ἠμεεινὸς δὲ φανεὶς καρποὺς καταβλάπτῃ.

Εἰ δ' αὖ ὀπὶ φθινόπωρον ἰσημεεινὼ ἀφίκηται Ηλιος ὲν
Ηέλιος, χηλαῖς Δῃφαίνων, νυκτεινὸς δὲ ζυγῷ.

Κινήσῃ, καρπῶν δηλοῖ φθόρον ἐξαναφυντῶν
Γαίης· ὥραις δ' ἡμεριναῖς, χαλεπῆς τόδε φράζει
Ἔργα μάχης· πολλοὺς δ' αὐτῶν κτ̄ γαῖα καλύψει.

Ἥλιος ἐν σκορπίῳ.

Εἰ δέ κεν ἠξίου τὸν σκορπίον ἀμφιθέοντος,
Νύκτερος ὁρμηθῇ γαίης σάλος, ἔργα μάταια
Ἀνδράσιν ἔσσονται, κακοφραδμοσύνῃσι νόοιο·
Ἡμερινὸς δὲ φανεὶς, τότε δὴ τότε ἄλγεα φράζει
Ἔσσεσθαι πολέεσσιν ἀπὸ πτολέμου κρυεροῖο,
Ἔργα ματαιότατα, ζηνὸς μεγάλου διὰ βουλάς.

Ἥλιος ἐν τοξότῃ.

Εἰ δέ κεν ἐν μοίρῃ τοῦ τοξότου ἠξίοιο
Στρωφῶντος, γαῖαν κινήσῃ κυανοχαίτης
Νυκτερινὸς, σημεῖον ὀλέθριον ἔμμεναι ἀνδρῶν
Πολλῶν· ἡμερινὸς δὲ φανεὶς, πόλεων βασιλῆϊ
Σημαίνει μεγάλην τιμὴν καὶ σκῆπτρα λιπόντα,
Ἄλλῃ ἐποίχεσθαι φεύγοντ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.

Ἥλιος ἐν αἰγοκέρωτι.

Εἰ δέ κεν αἰγοκέρωτι, ὅθι τροπαὶ ἠξίοιο
Χειμεριναὶ στείχοντος ἕδος χθονὸς, ἔννυχος ἐλθὼν
Σεισίχθων γαῖαν κινήσῃ πνεύματι λάβρῳ,
Φράζεο δὴ πόλεμον καὶ δάκρυα τοῖσι γενέσθαι,
Καὶ στάσιν· ἡμερινὸς δὲ φανεὶς, καρποφθόρος ἔσται.

Ἥλιος ἐν ὑδροχόῳ.

Εἰ δέ κεν ὑδροχόῳ διανείσσεται ἠξίοιο
Φέγγος, νυκτερίῃ δ' ἐλξιχθῇ γαῖα περιχθὼν,
Ἁρπαγαὶ ὠλεσίοικοι ἀνὰ πτόλιν εὐρυάγυιαν
Ἔσσονται, δήμου τε κακοφροσύναι τε καὶ ὕβρεις·
Εἰ δέ κεν ἡμερινὴ, δήμου κράτος ἔμπεδον ἔσται.

Ἥλιος ἐν ἰχθύσιν.

Εἰ δ' ἀνὰ τοὺς ἰχθῦς στρωφωμένου ἠξίοιο
Γῆς ἔνοσις γίνοιτο θοὴν διὰ νύκτα, τότ' ἔσται
Πάσαις ἐν πολίεσσι περίστασις· εἰ δέ κεν ἠὼ
Γῆς κινηθείη πέδον ἱερὸν, αὐτίκα πάσαις
Εὐφόρβοισι βοῶν ἀγέλαις, οἰῶν τε καὶ ἄλλων
Τετραπόδων, φθόρος ἔσται ἀν' ἄστεα καὶ κτ̄ χώρας.

HENR. STEPH. LECTORI.

HACTENVS ea epigrammata habuisti quæ & in aliis editionibus extant: habebis deinceps ea quæ variis è libris partim in lucem editis, partim nondum luce donatis, tanquam aliud agẽs collegi. Quorũ vnumquodque vnde petitũ sit, in calce mearum annotationum indicabo. Primum autem locum suo quodam iure sibi vẽdicare existimaui ista veterum heroum epitaphia, ex vetere quodam Mediceæ bibliothecæ codice à me olim Florẽtiæ descripta: è quibus Ausonium multa dissimulanter transtulisse, postea comperi.

ΠΟΥ ΕΚΑΣΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛ
λήνων ἡρώων τέθαπται, καὶ τί ἐπιγέγραπται τῷ τάφῳ.

Επὶ ἀγαμέμνονος κειμένου ἐν μυκήναις.

Λεύσσεις ἀτρείδεω ἀγαμέμνονος, ὦ ξένε, τύμβον,
Ος θάν' ὑπ' αἰγίσθου κ' οὐλομένης ἀλόχου.

Επὶ τοῦ αὐτοῦ ἕτερον.

Μνῆμα τόδ' ἀτρείδεω ἀγαμέμνονος, ὅν ῥα κατέκτα
Δῖα κλυταιμνήστρη τῦν δαρὶς οὐχ ὁσίως.

Επὶ μενελάου.

Ολβιος ὦ μενέλαε, σύ τ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως
Εν μακάρων νήσοις, γαμβρὲ διὸς μεγάλου.

Επὶ ἀχιλλέως κειμένου ἐν τροίῃ, τιμωμένου δὲ καὶ ἐν λευκῇ τῇ νήσῳ.

Παῖδα θεᾶς θέτιδος πηληϊάδην ἀχιλῆα
Η δ' ἱερὰ προπόντις ἀμφὶς ἔχει πεδίῳ.

Επὶ τοῦ αὐτοῦ ἕτερον.

Θεσσαλὸς οὗτος ἀνὴρ ἀχιλεὺς ἐν τῷ δε τέθαπται
Τύμβῳ· ἐθρήνησαν δ' ἐννέα πιερίδες.

Επὶ πατρόκλου κειμένου μετ' ἀχιλλέως.

Πατρόκλου τάφος οὗτος, (ὁμοῦ δ' ἀχιλῆϊ τέθαπται)
Ον κτάνεν ὠκὺς ἄρης ἕκτορος ἐν παλάμαις.

Επὶ αἰάντος τοῦ τελαμωνίου.

Α δ' ἐγὼ ἁ τλάμων ἀρετὰ παρὰ τῷδε κάθημαι
Αἴαντος τύμβῳ, κειραμένα πλοκάμους.
Θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα· ὡς παρ' ἀχαιοῖς
Α δολόφρων ἀπάτα κρέσσον ἐμεῦ κέκριται.

Επὶ τεύκρου κειμένου ἐν σαλαμῖνι
τῆς κύπρου.

Ιῶν ὠκυμόρων ταμίην τελαμώνιον ἥδε
Τεῦκρον ἀποφθίμενον γῆ σαλαμὶς κατέχει.

Επὶ νέστορος κειμένου ἐν πύλῳ.

Τὸν βαθύνουν ψυχήν τε νόημά τε θεῖον ἔχοντα
Ανδρ' ἀγαθὸν κατέχω νέστορα τὸν πύλιον.

Επὶ τοῦ αὐτοῦ ἕτερον.

Νέστορα τὸν πυλίων ἡγήτορα ἥδε θανόντα
Γῆ κατέχει, βουλῇ φέρτατον ἡμιθέων.

Επὶ ἀντιλόχου κειμένου ἐν τροίῃ.

Μνῆμ' ἀρετῆς υἱοῦ τοῦ νέστορος ἀντιλόχοιο,
Ος θάνεν ἐν τροίῃ ῥυσάμενος πατέρα.

Επὶ ὀδυσσέως κειμένου ἐν τυρρηνίᾳ.

Ανέρα τὸν πολύμητιν ἐπὶ χθονὶ τῇδε θανόντα
Κλεινότατον θνητῶν τύμβος ἐπεσκίασεν.

Επὶ τοῦ αὐτοῦ ἕτερον.

Οὗτος ὀδυσσῆος κείνου τάφος, ὃν διὰ, πολλὰ
Ελληνες πολέμῳ τρωϊκῷ εὐτύχεσαν.

Επὶ διομήδους κειμένου ἐν τῇ ὁμωνυμίῃ
νήσῳ.

Αἰνητὸν πάντεσσιν ἐπιχθονίοις διομήδην
Η δ' ἱερὰ κατέχει νῆσος ὁμωνυμίη.

Επὶ ἰδομενέως καὶ μηριόνου κειμένων
ἐν κνωσσῷ.

Κνωσσίου ἰδομενῆος ὁρᾷς τάφον· αὐτὰρ ἐγὼ τοῦ
Πλησίον ἵδρυμαι μηριόνης ὁ μόλου.

Επ' αἰαντος τοῦ οἰλέως κειμένου ἐν μυ-
κόνῳ τῇ νήσῳ.

Ενθάδε τὸν λοκρῶν ἡγήτορα γαῖα κατέχει
Αἴαντ' οἰλιάδην, ἐν πελάγει φθίμενον.

Επὶ νιρέως κειμένου ἐν τροίᾳ.

Ενθάδε τὸν κάλλιστον ἐπιχθονίων ἔχε γαῖα
Νιρέα, τὸν χαρόπου παῖδα καὶ ἀγλαΐης.

Επὶ τληπολέμου κειμένου ἐν ῥόδῳ.

Αδ' ἡρακλείδην ῥηξήνορα θυμολέοντα
Τληπόλεμον κατέχει κυματόεσσα ῥόδος.

Επὶ ἀσκαλάφου καὶ ἰαλμένου.

Ασκαλάφου τροίη φθιμένου καὶ ἰαλμένου ἥδε
Οστέα πληξίππων γῆ μινυὰς κατέχει.

Εν τρίκκῃ ἐπὶ κενοτάφου ποδαλείριου
καὶ μαχάονος.

Οἱ δ' ἀσκληπιάδαι ποδαλείριος ἠδὲ μαχάων,
Πρόσθεν μὲν θνητοὶ, νῦν δὲ θεῶν μέτοχοι.

Επὶ πηνελέω κειμένου ἐν βοιωτίᾳ.

Τὸν δ' ἐπὶ κηφισσῷ ποταμῷ θέσαν ὠκὺ ῥέοντι
Παῖδες βοιωτῶν σώφρονα πηνέλεων.

Επὶ εὐρυπύλου κειμένου ἐν ὀρχομενῷ.

Πάτρῃ ἐν ὀρχομενῷ εὐαίμονος ἀγλαὸν υἱὸν
Εὐρύπυλον κρύπτει δακρυόεσσα κόνις.

Επὶ θόαντος.

Υἱὸν ὑπερθύμου εὐαίμονος ἠδὲ θυγατρὸς
Γόργης τῆς οἰνέως ἥδε κόνις κατέχει.

Επὶ φιλοκτήτου.

Τόξων ἡρακλέους ταμίην ποιάντιον υἱὸν
Ηδε φιλοκτήτην γῆ μινυὰς κατέχει.

Επὶ μέγητος ἀπολομένου ἐν θαλάσσῃ, ἔχοντος δὲ τάφον ἐν δουλιχίῳ.

Μνῆμα μέγητι θοῷ, μεγαθύμου φυλέος υἱῷ
Δουλίχιοι τεῦξαν. σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

Επὶ προτεσιλάου ἀδελφῷ ποδάρκει κειμένῳ ἐν σικυῶνι.

Γῆ μὲν ἀχαιὶς ἔθρεψε ποδάρκην ἄκτορος υἱόν,
Ὀστέα δ' αὖ σικυὼν γῆ κατέχει φθιμένου.

Επὶ πολυποίτου καὶ λεοντέως.

Ἄρχοντες λαπιθῶν πολυποίτης ἠδὲ λεοντεὺς
Ἐν γαίῃ μήδων τέρμ' ἀφίκοντο βίου.

Επὶ προθόου κενοταφίῳ.

Σῶμα μὲν ἐν πόντῳ προθόου τεν θρηδόνος υἱοῦ
Κεῖται, ἀνοίκτιστον δ' οὔνομα τύμβος ἔχει.

Επὶ εὐμήλου.

Υἱὸς ὅδ' ἀδμήτοιο φερητιάδης εὔμηλος
Νέρθ' ὑπ' ἐμοὶ, κεῖται μοῖραν ἔχων θανάτου.

Επὶ ἀγαπήνορος.

Ἀρχὸς ὅδ' ἐκ τεγέης ἀγαπήνωρ ἀγκαίου υἱὸς
Κεῖθ' ὑπ' ἐμοὶ ταφίων πελτοφόρων βασιλεύς.

Επὶ ἀμφιμάχου καὶ διώρου.

Ἀρχός τ' ἀμφίμαχος κτεάτου πάϊς ἠδὲ διώρης
Ἐνθάδ' ἐνὶ τροίῃ μοῖραν ἔχουσι βίου.

Επὶ γουνέως.

Σῆμα δὲ μὲν γουνῆος ὁρᾷς· ψυχὴ δὲ θανόντος
Ἀέρ' ἐς ὑγρὸν ἔβη, σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

Επὶ ἐλεφήνορος κειμένου ἐν τροίῃ.

Νήσου ἀπ' εὐβοίης ἐλεφήνορα ἀρχὸν ἀβάντων
Ἐνθάδ' ἐνὶ τροίῃ μοῖρα κατέσχε βίου.

Επὶ μενεσθέως κειμένου ἐν ἀθήναις.

Ταξίλοχος λαῶν, υἱὸς πετεῷο μενεσθεὺς
Ἐνθάδ' ἐνὶ κλεινῇ πατρίδι μοῖραν ἔχει.

Επὶ σθενέλου καὶ εὐρυαλοῦ κειμένων
ἐν ἄργει.

Α ῥ̄γεῖος σθένελος καπανήϊος ὧδε τέθαπται
Τ ύμβῳ, καὶ τούτου πλησίον εὐρύαλος.

Επὶ θαλπίου καὶ πολυξένου κειμένων
ἐν ἤλιδι.

Ο ἵδε πολύξεινος καὶ θάλπιος ἤλιδι δίῃ
Δ μηθέντες κρυερου δῶμ' αἴδαο ἔβαν.

Επὶ ταλθυβίου κειμένου ἐν μυκήναις.

Τ αλθύβιον θεράποντα θεῶν κήρυκα καὶ ἀνδρῶν
Ω δε μυκηναίων δῆμος ἔθαψεν ἅπας.

Επὶ αὐτομέδοντος ἐν τροίᾳ.

Α ὐτομέδοντ' ἀχιλῆϊ ἐὼν καὶ πιστὸν ἑταῖρον
Η δε κατεσκίασε τρῶ ἀς ἄρουρα τάφῳ.

Επὶ φειδίππου καὶ ἀντίφου.

Φ είδιππον τροίην πέρσαντ', ἠδ' ἀντίφον ἥρω,
Γ αῖα πατρὶς κώμη ἥδ' ἐφύρα κατέχει.

Επὶ δηϊπύλου.

Δ ηϊπύλου κόρσης εὐειδέος ὁρμενίοιο
Μ νῆμα τόδ' εὐκλεινόν. γείνατο τληπόλεμος.

Επὶ ζήθου ἐν θήβαις.

Ε πταπύλων θηβῶν βασιλεὺς ὅδε κεῖται ὑποχθὼν
Ζ ῆθος, ὃν ἀντιόπη γείνατο παῖδ' ἀγαθόν.

Επὶ πυλάδου ἐν φωκίδι.

Υ Ιὸς ὅδε στροφίου πυλάδης ἐν φωκίδι γαίῃ
Κ εῖται, ἐπεὶ παντὸς μοῖραν ἔπλησε βίου.

Επὶ αἰήτου ἐν κολχίδι.

Α Ι ήτην κόλχοισι πολυχρύσοισιν ἄνακτα
Ε νθάδε πανδαμάτωρ μοῖρα θεῶν κτέρισεν.

Επὶ ἀταλάντης ἐν ἀρκαδίᾳ.

Κ ούρης ἰασίοιο πολυκλείτης ἀταλάντης
Σ ῆμα πέλας στείχων ἀτρεκές ἐστι τόδε.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΤΡΩΩΝ.

Επὶ λαομέδοντος.

Ενθάδε πρηγὰ μίδαν κεύθει χθὼν λαομέδοντα,
Ιππων ὠκυπόδων εἵνεκ' ἀποφθίμενον.

Επὶ ἕκτορος κειμένου ἐν θήβαις.

Εκτορι τόνδε μέγαν βοιώτιοι ἄνδρες ἔτευξαν
Τύμβον ὑπὲρ γαίης, σῆμ' ἐπιγιγνομένοις.

Επὶ πυραίχμου ἐν τροίῃ.

Ελθὼν ἐξ ἀμυδῶνος ἀπ' ἀξίου ὧδε πυραίχμης
Ωκύμορος πάντων νόσφι φίλων ἔθανεν.

Επὶ ὀρφέως κειμένου ἐν κικονίᾳ.

Θρήϊκα χρυσολύραν οἰάγρου παῖδα θανόντα
Ορφέα ἐν χώρῳ τῷδε θέσαν κίκονες.

ΕΙΣ ΤΙΝΑΣ ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ.

Επιγράμματα τρία τὰ ἐπὶ τῶν τριῶν ἑρμῶν
ἐπιγεγραμμένα, ὧν μέμνηται αἰσχίνης
ἐν τῷ κτὶ κτησιφῶντος.

Τὸ ἐπὶ τῷ πρώτῳ τῶν ἑρμῶν ἐπίγραμμα.

Ην ἄρα κἀκεῖνοι τα λακάρδιοι, οἵ ποτε μήδων
Παισὶν ἐπ' ἠϊόνι στρυμόνος ἀμφὶ ῥοὰς
Λιμόν τ' αἴθωνα κρατερόν τ' ἐπάγοντες ἄρηα,
Πρῶτοι δυσμενέων εὗρον ἀμηχανίην.

Τὸ ἐπὶ τῷ δευτέρῳ τῶν ἑρμῶν
ἐπίγραμμα.

Ηγεμόνεσσι δὲ μισθὸν ἀθηναῖοι τάδε δῶκαν
Αντ' εὐεργεσίης καὶ μεγάλης ἀρετῆς.
Μᾶλλόν τις τάδ' ἰδὼν καὶ ἐπεσσομένων ἐθελήσει
Αμφὶ ξυνοῖσι πράγμασι μόχθον ἔχειν.

Τὸ ἐπὶ τρίτῳ τῶν ἑρμῶν
ἐπίγραμμα.

Εκ ποτε τῆσδε πόλης ἅμ' ἀτρείδῃσι μενεσθεὺς
Ηγεῖτο ζάθεον τρωϊκὸν ἀμπεδίον.

Ον ποθ' ὅμηρος ἔφη δαΐων πύκα χαλκοχιτώνων
Κοσμήτωρα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν.
Οὕτως οὐδὲν ἀεικὲς ἀθηναίοισι καλεῖσθαι
Κοσμηταὶ πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἠνορέης.

Παρὰ τῷ αὐτῷ αἰσχίνῃ, ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ.

Τοὺς δ' ἀρετῆς ἕνεκα στεφάνοις ἐγέραιρε παλαίχθων
Δῆμος ἀθηναίων· οἵ ποτε τοὺς ἀδίκοις
Θεσμοῖς ἄρξαντας πρῶτοι πόλεως κατεπαύειν
Ηρξαν, κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι.

Παρὰ δημοσθένει ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου.

Οἵδε πάτρας ἕνεκα σφετέρας εἰς δῆριν ἔθεντο
Οπλα, καὶ ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν.
Μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ δείματος, οὐκ ἐσάωσαν
Ψυχὰς, ἀλλ' ἀΐδην κοινὸν ἔθεντο βράβην,
Οὕνεκεν ἑλληνῶν, ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες,
Δουλοσύνης στυγρὰν ἀμφὶς ἔχωσιν ὕβριν.
Γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖστα καμόντων
Σώματ' ἐπεὶ θνητοῖς ἐκ διὸς ἥδε κρίσις.
Μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστι θεῶν, καὶ πάντα κατορθοῦν
Εν βιοτῇ. μοῖραν δ' οὔτι φυγεῖν ἔπορεν.

Τὸ ἐπὶ τῷ ἀνδριάντι ἐπαμινώνδου ἐπίγραμμα.

Ημετέραις βουλαῖς σπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξαν,
Μεσσήνη δ' ἱερὰ τέκνα χρόνῳ δέχεται,
Θῆβαι δ' ὅπλοισιν μεγάλη πόλις ἐστεφάνωται,
Αὐτόνομος δ' ἑλλὰς πᾶσ' ἐν ἐλευθερίῃ.

Τὸ ἐπὶ τῷ φιλοποίμενος ἀνδριάντι ἐν τεγέᾳ.

Τοῦ δ' ἀρετὰ καὶ δόξα καθ' ἡγάδα πολλὰ μὲν ἀγκαῖς
Πολλὰ δὲ καὶ βουλαῖς ἔργα πονησαμένου,
Αρκάδος αἰχμητᾶ φιλοποίμενος, ᾧ μέγα κῦδος
Εσπετ' ἐνὶ πτολέμῳ δούρατος ἀγεμόνι.

Μανύῃ ὄ ξύπαγα τετυγμένα διατὰ τυφάνων
Σπάρτᾳ, αὐξομένᾳσι δ' ἄρατο δουλοσύνᾳν.
Ων ἕνεκεν τέγεα μεγαλόφρονα κραυγόδος ἰόν
Σπᾶσεν ἀμωμήτου κραιπόρ' ἐλευθερίας.
Τὸ ὅπτι τᾷ ἀνδριαντι χίλωνος ἀχαιοῦ
ἐν ὀλυμπίᾳ.

Μοιῶος πάλη νικῶ δὶς ὀλύμπια πύθια τ' ἄνδρας,
Τεις νέμεα, τεθρακις δ' ἰσθμῷ ἐν ἀγχιάλῳ,
Χίλων ὃς πάντεσσι λεὼ· αὐτὰρ ὁ λαὸς ἀγαυὸν
Εν πολέμῳ φθιμένου θάψ' ἀρετῆς ἕνεκεν.
Τὸ ὅπτι τᾷ ἀνδριαντι λυσάνδρου
τοῦ ἀριστοκρίτου.

Αθάνατον πάτρᾳ καὶ ἀριστοκρίτῳ κλέος ἔργων
Λυσάνδρ' ἐκτελέσας, δόξαν ἔχῃς ἀρετᾶς.
Τὸ ὅπτι τῇ ἀσπίδι κυδίου τᾷ ἐλευθερίᾳ
δῖι ἀνατεθείση.

Ημάλα δὴ ποθέουσα νέαν ἐπὶ κυδίου ἤβαν
Ασπὶς ἀριζήλου φωτὸς, ἄγαλμα δίι·
Ας ᾗ δὴ ποφάτας λαὸν ποτε πῆχυν ἔτεινεν
Εὖτ' ὅπτι τὸν γαλάτᾶν ἤκμασε θοῦρος ἄρης.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΘΗ.

μασιν ὅπτι γραφέντα, ὥστερ καὶ τινα τῶν ποὸ τούτων.

Επίγραμμα τᾶς μακεδόνων ἀσπίσι, τᾷ ἐν δω-
δώνᾳ δῖι ἐκ τοῦ πύῤῥου ἀνατεθείσας,
ὅπτι γραφέν.

Αἵδε ποτ' ἀσπίδες γᾶᾶν ἐπόρθησαν πολύχρυσον,
Αἵδε καὶ ἑλλάδι τᾷ δουλοσύνᾳν ἔπορον.
Νικῶ δὲ δῖος ναῷ ποτὶ χίονας ὀρφαὶ κεῖται
Τᾶς μεγαλαυχήτου σκῦλα μακηδονίας.
Επίγραμμα ἀσπίδι τινὶ ὅπτι γραφὲν ἐπειργα-
σμένῳ ἐχούσῃ μέδουσαν τὴν γοργόνα.
Νᾶος μὰν φιάλαν χρυσέαν ἔχῃ· ἐκ δὲ τᾶμάχας
Τᾶς λακεδαιμονίοις συμμαχίδος γε τεθέν.

Δῶρον ἀπ' Ἀργείων καὶ Ἀθηναίων καὶ Ἰώνων
Τὰν δεκάτην, νίκας εἵνεκα τῷ πολέμῳ.

Επίγραμμα βάθρῳ τινὶ λιθίνῳ ἐπιγραφὲν
ὑπὸ τῶν Ἀπολλωνιατῶν ἀνατεθέντι, ἐφ'
ᾧ θεῶν τινῶν ἀγάλματα.

Μνάματ' Ἀπολλωνίας ἀνακείμεθα, τὰν ἐνὶ πόντῳ
Ἰονίῳ φοῖβος ᾤκισ' ἀκερσεκόμας.
Οἳ γᾶς τέρματ' ἑλόντες ἀβαντίδος, ἐνθάδε ταῦτα
Εςασαν, σὺν τοῖς ἐκ θρονίου δεκάτην.

Επίγραμμα βάθρῳ τινὶ χαλκῷ, ἐφ' ᾧ ζεὺς ἐςιν,
ἐπιγεγραμμένον ὑπὸ κλειτορίων.

Κλειτόριοι τόδ' ἄγαλμα θεῷ δεκάτην ἀνέθηκαν,
Πολλᾶν ἐκ πολίων χερσὶ βιασάμενοι.
Καὶ μετρεῖτ' ἀρίςων ἠδὲ τελέτας αὐτοκασίγνητοι. *

Τὸ ἐπί τινι τῶν λακεδαιμονίων ἀναθήματι
ἐπίγραμμα.

Δέξο ἄναξ κρονίδα ζεῦ ὀλύμπιε καλὸν ἄγαλμα
Ἰλάῳ θυμῷ τοῖς λακεδαιμονίοις.

Τὸ ἐπί τινι τῶν ἀχαιῶν ἀναθήματι.

Τῷ διί τ' ἀχαιοὶ τὰ ἀγάλματα ταῦτ' ἀνέθηκαν
Εγγονοι ἀντιθέου τανταλίδου πέλοπος.

Επὶ τῷ αὐτῷ ἀναθήματι.

Πολλὰ μὲν ἀγάλματα φοῦ ποιήματα, καὶ τόδ' ὀνατᾶ
Εργον, ἐν αἰγίνῃ τὸν τέκε παῖδα μίκων.

Τὸ ἐπί τινι τῶν θασίων ἐς ὀλυμπίαν
ἀναθήματι.

Υἱὸς μὲν γε μίκωνος ὀνατᾶς ἐξετέλεσσεν,
Νάσῳ ἐν αἰγίνῃ δώματα ναιετάων.

Τὸ ἐπί τινι τῶν μενδαίων ἀναθήματι.

Ζηνὶ θεῶν βασιλεῖ μ' ἀκροθίνιον ἐνθάδ' ἔθηκαν
Μενδαῖοι, σίπτην χερσὶ βιασάμενοι.

Τὸ ὁπὶ τῇ δαμάρχου εἰκόνι τῇ ἐν
ὀλυμπίᾳ.

Υἱὸς δινύτᾳ δαμάρχος τλιόδη᾽ ἀνέθηκεν.
Εἰκὼν᾽ ἀπ᾽ Ἀρκαδίας πυρράσιος ἠμεαύ.

Τὸ ὁπὶ τῇ εἰκόνι ἑστῶτι, οὗ παῖς ἰὼ θεό-
πομπος ὁ παλαιστής.

Εὐτελίδας καὶ χρυσόθεμις τάδε ἔργα τέλεσσεν
Ἀργεῖοι, τέχναν εἰδότες ἐκ προτέρων.

Τὸ ὁπὶ τῷ κλεοσθένους ἀναθήματι.

Κλεοσθένης μ᾽ ἀνέθηκεν ὁ πόντιος ἐξ ὁπιδάμου,
Νικήσας ἵπποις καλὸν ἀγῶνα δίος.

Τὸ ὁπὶ τῷ λύκου τῷ Φιδώλᾳ ἀναθήματι.

Ὡ κυδρόμας λύκος ἴσθμι᾽ ἄπαξ, δύο δ᾽ ἐν Πυθῶδε νί-
Φιδώλᾳ παίδων ἐστεφάνωσε δόμους. (κας

Τὸ ὁπὶ τῷ ἀθλώνοιν ἀνδριάντι κλεοίτου.

Ὅς τιν᾽ ἱππαφέσιν σευ ὀλυμπία δῦσκτο πρόπους,
Τὸν ξέμε κλοιΐζᾳ υἱὸς Ἀριστοκλέους.

Τὸ ὁπὶ τῇ οἰβώτου εἰκόνι.

Οἰνία οἰβώτας τάδ᾽ ἐν νίκᾳ· ὁ δ᾽ ἀγαθὸς
Πατρίδα πάλφαν ἦκε᾽ ὀνομαστοτέραν.

Τὸ ὁπὶ τινι λαοδίκης ἀναθήματι.

Λαοδίκης ὅδε πέπλος, ἑᾷ δ᾽ ἀνέθηκεν ἀθλώᾳ
Πατρὶ δ᾽ ἐς δυρύλοχον κώμου ἀπὸ ζαθέας.

Τὸ ὁπὶ τινι δρυομαχούσῃ τῷ ἱέρωνος
ἀναθήματι.

Σὸν ποτε νικήσας ζεῦ ὀλύμπιε σεμνὸν ἀγῶνα
Τερψίππῳ μὲν ἄπαξ, μοισοχέλητι δὲ δίς,
Δῶρ᾽ ἱερῶν τάδε σοι ἐχθρεύατο· παῖς δ᾽ ἀνέθηκε
Δρυομάχης, πάσσις μνῆμα συεχκτίου.

Τὸ ὁπὶ τοῖς βύζου ἀγάλμασιν, ὧν ναύξω.

Νάξιος βύζης μ᾽ ἐποίησε λίθοις πόρε βύζεω
Γᾶις, ἐς ποφόπισος τεῦξε λίθου κέρκμον.

Τὸ ἐπὶ τῷ ἀνδριάντι λυσάνδρου τοῦ ἀριστοκρίτου.

Ἐν πολυθαήτῳ τεμένει διὸς ὑψιμέδοντος
Ἔστηκε δ' ἀναθέντων δημοσίᾳ σαμίων. *

Τὸ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αἰτωλοῦ τοῦ ἐνδυμίωνος εἰκόνος.

Χώρης οἰκιστῆρα πρὸς ἀλφειοῦ ποτε δίναις
Τρεφθέντα στάδιον γεῖτον ὀλυμπιάδος,
Ἐνδυμίωνος παῖδ' αἰτωλὸν τόνδ' ἀνέθηκαν
Αἰτωλοὶ, σφετέρας μνῆμ' ἀρετῆς ἐσορᾶν.

Τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν ἠλείων ἐπὶ τῷ ὀξύλου ἀνδριάντι.

Αἰτωλός ποτε τόνδε λιπὼν αὐτόχθονα δῆμον,
Κτήσατο κουρῆτιν γῆν δορὶ πολλὰ καμών·
Τῆς δ' αὐτῆς γενεᾶς δεκατόσπορος αἵμονος υἱὸς
Ὀξύλος ἀρχαίην ἔκτισε τήνδε πόλιν.

Τὸ ἐπὶ τῇ κλέωνος ᾠδοῦ θηβαίου εἰκόνι.

Πυθέα υἱὸς ὅδ' ἐστὶ κλέων, θηβαῖος ἀοιδὸς,
Ὃς πλείστους θνητῶν ἀμφέθετο στεφάνους
Κρατὸς ἐπὶ σφετέρης· καὶ οἱ κλέος οὐρανόμηκες.
Χαῖρε κλέων θήβας πατρίδ' ἐπευκλείσας.

Τὸ ἐν πυθοῖ ἐπί τινος ἔργου ἐπιγεγραμμένον.

Τεῦξ' ἑλικὼν ἀκεσᾶ σαλαμίνιος, ᾧ ἐνὶ χερσὶ
Πότνια θεσπεσίην πάλλας ἔτευξε χάριν.

Τὸ ἐπὶ τῷ ἔρωτι ἐπιγραφὲν τῷ πρὸς ἀκαδημίᾳ ἱδρυθέντι.

Ποικιλομήχαν' ἔρως σοὶ τόνδ' ἱδρύσατο βωμὸν
Χάρμος ἐπὶ σκιεροῖς τέρμασι γυμνασίου.

Τὸ ἐπὶ τῷ βωμῷ τοῦ πλάτωνος.

Βωμὸν ἀριστοτέλης ἱδρύσατο τόνδε πλάτωνος,
Ἀνδρὸς ὃν οὔτ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις.

Τὸ ὅπλον τῇ γραφῇ τοῦ τοῦ βοιωτοῦ ζοῦξιν
ἔχουσι ἐς ὃ πρᾶγον ἀνατεθεῖσι.

Βοιωτὸν ἰδυόεντα γεφυρώσας ἀνέθηκε
Μανδροκλέης ἥρῃ μνημόσυνον χαρίτης·
Αὐτῷ μοι τόδε φάος ἀρείθοις, σὰ μίοισι δὲ κῶδος,
Δαρείου βασιλέως ἀκλεᾶ σχόντας κῆρ νοεῶν.

Τὸ ὅπλον τοῦ χαλκέου τε θρίπωνος τῆ ἀθηνᾶ
τῶν ἀθηναίων ἀνατεθέντι.

Ἕκτορα βοιωτῶν καὶ χαλκίδεων δαμάσαντες
Γαῖδες ἀθηναίων ἔργμασιν ἐν πολέμου,
Δεσμῷ ἐν ἀχλυόεντι σιδηρέῳ ἔσχεσαν ὕβριν.
Τῶν ἵππους δεκάτῳ παλλάδι τοὺς ἔθεσαν.

Τὸ ὅπλον τινὶ μιλτιάδου ἀναθήματι.

Ζωΐ μ' ἀγαλμ' ἀνέθηκαν ὀλυμπίῳ ἐκ χερονήσου
Τρῶες ἐλόντες ἀράτου ἐπῆρχε δ' μιλτιάδης σφίν.

Τὸ ὅπλον τοῦ ἀλκμήνης θαλάμου.

Ἀμφιτρύων ὅτ' ἔμελλ' ἀγαγέσθαι δόξεν γυναῖκα
Ἀλκμήνην, θαλάμον τ' ἐκλέξατο τὸν ἑαυτῷ·
Ἁρμόσατος δ' ἐποίησε, τεκτονικὸς, ἦδ' ἀγαθὸς.

Τὸ ὅπλον ὦ ἀγάλματι ἑρμοῦ τεθαχεφθὲν
τῶν ἐν χερσονήσῳ.

Ἑρμῆ τεθαχέφθε, καλὸν τελεσφόρον ἔργον,
Πανδώρεας.

Ἐκ τῶν εἰς ἑπέρεσον τινα μάρτιν ὅπλων.

Τοὺν δ' ἱερσιλάων κλυτὸν ὄλβον ἔχομεν εἰ
Μαίτις, ἀπ' ἰσσέων αἷμα μιαιφονίδων.

Alia ad hunc titulum pertinentia epigrammata habes infrá.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΠΙΤΑ-
φια, ὧν ἐστι καὶ τὰ προταχθέντα εἰς ἀνδρείους,
καί τινα τῶν ἀναθήμασιν ἐπιγραφέντων.
ἔστι δὲ ἐν τοῖς ἑξῆς καὶ ὁμηρικὸν ἕν,
καὶ ἄλλο σιμωνίδειον.

Ἄδηλον εἰς ἠροφίλην τὴν σίβυλλαν.

Ἃ δ' ἐγὼ ἁ φοίβοιο σαφηγορίς εἰμι σίβυλλα
Τῷδ' ὑπὸ λαϊνέῳ σάματι πυθομένα·
Παρθένος αὐδάεσσα τοπρὶν, νῦν δ' αἰὲν ἄναυδος,
Μοίρᾳ ὑπὸ στιβαρῇ τήνδε λαχοῦσα πέδην.
Ἀλλὰ πέλας νύμφαισι καὶ ἑρμῇ τῷδ' ὑπόκειμαι
Μοῖραν ἔχουσ' ἑκάτῳ τῆς τότ' ἀνακτορίης.

Ἄδηλον εἰς ἡρόδοτον.

Ἡρόδοτον λυξέω κρύπτει κόνις ἥδε θανόντα
Ἰάδος ἀρχαίης ἱστορικῆς πρύτανιν,
Δωρίεων πάτρης βλαστόντ' ἄπο. τῷ γὰρ ἄπλητον
Μῶμον ὑπεκπροφυγὼν, θούριον ἔσχε πάτρην.

Ἄδηλον εἰς θρασύμαχον τὸν σοφιστήν.

Τοὔνομα, θῆτα, ῥῶ, ἄλφα, σαν, υ, μι, ἄλφα, χι, ου, σαν.
Πατρὶς, χαλκηδὼν· ἡ δὲ τέχνη, σοφίη.

Ἄδηλον εἴς τινας τῶν ἐν θερμοπύλαις
πεσόντων.

Τοὺς δέ ποτε φθιμένους ὑπὲρ ἡλάδος ἀντία μήδων
Μητρόπολις λοκρῶν κεύθει ὁμοῦ ὀπόεις.

Ἀργείων εἰς ὅμηρον.

Θεῖος ὅμηρος ὅδ' ἐστὶν, ὃς ἑλλάδα τὴν μεγάλαυχον
Πᾶσαν ἐκόσμησεν καλλιεπεῖ σοφίῃ·
Ἔξοχα δ' ἀργείους, οἳ τὴν θεοτείχεα τροίην
Ἠρείψαν, ποινῆς ἠϋκόμου ἑλένης.
Οὗ χάριν ἔστησεν δῆμος μεγαλόπτολις αὐτὸν
Ἐνθάδε, καὶ τιμαῖς ἀμφέπει ἀθανάτων.

Ἄδηλον, εἰς τῖνα πολυπότην ἀρκαδίωνα
καλούμενον.

Τοῦ πολυκώθωνος τοῦτ' ἠρίον ἀρκαδίωνος
Ἄστεος ὤρθωσαν τᾷδε πρὸς ἀτραπιτῷ
Υἱῆες δόρκων καὶ χαρμύλος. ἔσβη ὅδ' ὠ' νὴρ
Ἄνθρωπ' ἐκ χαμδῆς ζωροποτῶν κύλικος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τὸν βαθὺν οἰνοπότην ἐρισίξενον ἡ δὶς ἐφεξῆς
Ἀκρήτου φανερῶς ᾤχετ' ἔχουσα κύλιξ.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΛΛΑ

Διαφόρων ποιητῶν, πρῶτον μὲν τῶν ἀρχαίων,
ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἀνῶν.

ΟΜΗΡΟΥ.

Παρὰ τῷ ἡροδότῳ, καὶ ἄλλοις.

Χαλκῆ παρθένος εἰμὶ, μίδου δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι·
Ἐς ἂν ὕδωρ τε νάῃ καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ,
Καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζῃ δὲ θάλασσα,
Ἠέλιός τ' ἀνιὼν φαίνῃ λαμπρά τε σελήνη,
Αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ
Ἀγγελέω παριοῦσι μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Παρὰ τῷ ἡροδότῳ ἐν πολυμνίᾳ.

Μνῆμα τόδε κλεινοῖο μεγιστίᾱ, ὅν ποτε μῆδοι
Σπέρχειόν ποτα μὸν κτεῖναν ἀμειψάμενοι·
Μάντιος, ὃς τότε κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἰδὼς,
Οὐκ ἔτλη σπάρτης ἡγεμόνας προλιπεῖν.

Τοῦ αὐτοῦ παρὰ τῷ θουκυδίδῃ,
ἱστορ. βιβλίῳ ϛ

Ἀνδρὸς ἀριστεύσαντος ἐν ἡλάδι τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ
Ἱππίου ἀρχεδίκην ἥδε κέκευθε κόνις.
Ἠπατρός τε καὶ ἀνδρὸς ἀδελφῶν τ' οὖσα τυραννῶν,
Παίδων τ', οὐκ ἤρθη νοῦν ἐς ἀταθαλίην.

Τοῦ αὐτοῦ παρὰ τῷ στοβαίῳ, ἐν τῷ περὶ τοῦ
βίου, ὅτι βραχύς.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρῆμ' ἔμπεδον αἰεί.
Ἐν δὲ τὸ κάλλιστον χῖος ἔειπεν ἀνήρ,

Οἵη τὼρ φύλλων γενεὴ, τοίηδε καὶ ἀνδρῶν.
Πατρί μιν θνητῶν ἄασι δεξάμενοι
Στέρνοις ἐγκατέθεντο. πάρεσι γὰρ ἐλπίς ἑκάστῳ,
Ἀνδρῶν ἤτε νέων φήθεσιν ἐμφύεται.
Θνητῶν δ' ὄφρά τις αὖθος ἔχῃ πολυήρατον ἥβης,
Κοῦφον ἔχων θυμὸν, πολλὰ ἀτέλεστα νοᾷ.
Οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηραλέην, ὅτε θαλφθῇ·
Οὐδ' ὑγιὴς ὅτεῳ ᾖ, φερτὸν ἔχει κακόν.
Νήπιοι οἷς ταύτῃ κεῖται νόος· οὐδὲ τ' ἴασιν
Ὡς χρόνος ἔαδ' ἥβης καὶ βιότοιο ὄλεθρος
Θνητοῖς. ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθών, βιότου ποτὶ τέρμα
Ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν πλῆθι φρενὶ θύμιος,

Τοῦ αὐτοῦ περὶ χρόνου, καὶ τῶν ἀθλητῶν,
δι' ἡξάμετρου. βιβλ. γ'

Τοῖά ποτ' ἀλύμποιο περὶ πλευρὰς ἐκάλυψεν
Ὠκυς ἀπὸ θρῄκης ὀρνύμενος βορέας·
Ἀνδρῶν δ' ἀχλαίνων ἔδαχε φρένας, αὐτὰρ ἐκάμε-
Ζωὴ πιερίῃσιν ἁβρὴ θέσεα μύθων. (φθη
Ἐν τῖς ἐμοὶ γ' αὐτῆς χρέτω μέρος· ἁ γὰρ ἔοικε
Θερμὰν βασάζην ἀνδρὶ φίλῳ περήσιν.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς αὐτῆς, βιβλ. δ'

Αἴδ' ὑπὲρ ἑλλαίων τε καὶ θυμαίχων πολιητᾶν
Ἔσταθεν ὄβριμος ἀκὺς ἀρισθενὴς δαμονίᾳ.
Οὐ γὰρ ὀξυφόροισιν ἐμήσατο δῖ' ἀφεδάνοις
Πέρσαι ἑλλαίων ἀκρόπολιν περιδόμου.

Παρὰ τῷ πολυδεύκει ὀνομαστικοῦ βιβλ. ε'

Ἦς αὖ καὶ Φθιώτιδας ἀλυκτοπέδῃσι τύμβῳ
Ἰσκω ἔτι ζωμένη ἥρεας, ἄλγεα λυγρά.
Τὰν δ' ἀρετὰν εἶδεν μέγα πήλιον, ἄ τ' ἀρίδηλος
Ὄσσα, χιρωνείου τ' οἰωνίσμοι σκοπιαί.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς αὐτῆς, βιβλ. ι'

Μιξονόμου τε πατὴρ ἐρίφου καὶ ἀέθλιος ἰᾷθις
Γλησίον ἠρείσαντο καρήατα· παῖδα δὲ νυκτὸς

Δ εξάμβροι βλεφάρεσιν, διωνύσοιο ἄναχτος
Β ακχον ὀδὸν ἐθέλουσι λιθοξόαι τρέφοντα.
Τοῦ αὐτοῦ ᾠδὴ τῶν αὐτῶν.
Φ ημὶ τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέπλος ἄεθλον
Τ ῷ παιδοπαίδῃ δώσειν μέγα δεῖπνον ἑπείων.
Τοῦ αὐτοῦ ᾠδὴ τῶν αὐτῶν, βιβλ. α'
Η γὼ ἔπος τόδ' ἀληθές, ὅτ' οὐ μόνον ὕδατος ἦσαν
Α λλὰ πίχη λέχρης οἶνος ἔχων ἐθέλῃ.
Ο ὐ γὼ ἀπόβλητον δίψυχον οὐδὲ γήρατον.
Τοῦ αὐτοῦ ᾠδὴ τῶν ἠφαιστίωνι, χῦ δήϊος.
Η μὲν ἀθλοφόροισι φόως ἠλυθ' ἠνίκ' ἀριστο-
γείτων ἵππαρχον κίδνε χὴ ἁρμόδιος.
Τοῦ αὐτοῦ ᾠδὴ τῶν αὐτῶν.
Ι σθμιάδ', ὅτις νεμέαδ', ὅτις ὀλύμπια ἐστεφανώθη,
Ο ὐ πλάτει νικᾷ σώματος ἀλλὰ τέχνᾳ,
Α εισοδάμαις θρασὺς ἀλείτης πάλᾳ.
Τοῦ αὐτοῦ ᾠδὴ τῶν ἀριστείδῃ ὃν τῶν περὶ
τὸν ᾠδὴν φθέγματος.
Μ νήμῃ δ' οὔτινα φημὶ σιμωνίδῃ ἰσοφαρίζειν
Ο ὅσων ἐταίρει, παιδὶ λεωπρεπέος.
Τοῦ αὐτοῦ ᾠδὴ τῶν παυσανίᾳ
ἡλιακὸν β'
Π ατεὶς μὲν ἦρκυρα, φίλων δ' ὄνομ'. εἰμὶ δ' Γλαυ-
Υίὸς χὴ νίκη πύξ δύ' ὀλυμπιάδας. (χῦ

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Ο ὐ φίλος ὃς χρητῆι ᾠδὰ πλέῳ οἰνοποτάζων.
Ν είκεα χὴ πόλεμον δακρυόεντα λέγῃ.
Α λ' ὅστις μουσέων τε χὴ ἀγλαὰ δῶρ' ἀφροδίτης
Συμμίσγων, ἐρατῆς μνήσκεται εὐφροσύνης.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

Παρὰ τῷ ἀθηναίῳ δεῖπνοσοφ. ιϛ̄ ῳ̄

Ηλιος ἦν, οὐ παῖς, εὐρῑπίδη, ὅς με χλιαίνων
Γυμνὸν ἐποίησεν. σοὶ δὲ φιλοῦνθ' ἑτέραν
Βορρᾶς ὡμίλησε. σὺ δ' οὐ σοφὸς, ὃς τὸν ἔρωτα
Αλλοτρίαν σπείρων, λωποδύτην ἀπάγεις.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

Παρὰ τῷ ἀθηναίῳ δεῖπνοσοφ. β̄ ῳ̄

Ω τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος ἥλιε τέμνων
Αρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμματι πρόσθε πάθος;
Μητέρα παρθενικήν τε κόρην δισσούς τε σϋναίμους
Εν ταυτῷ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένους;

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Εἰς ναυτίλον τὴν ἰχθὺν, παρὰ τῷ ἀθηναίῳ δεῖπνοσοφ. ζ̄ ῳ̄

Κόγχος ἐγὼ ζεφυρῖτι παλαίτερος, ἀλλὰ σὺ νῦν με
Κύπρι σελήναίης ἄνθεμα πρῶτον ἔχεις,
Ναυτίλον, ὃς πελάγεσσιν ἐπέπλεον· Εἰ μὲν ἀῆται,
Τείνας οἰκείων λαῖφος ἀπὸ προτόνων·
Εἰ δὲ γαλήναίη λιπαρὴ θεὸς, οὖλος ἐρέσσων
Ποσσὶν, ἵν' ὥσπερ καὶ τοὔνομα συμφέρεται.
Εστ' ἔπεσον παρὰ θῖνας ἰουλίδας, ὄφρα γένωμαι
Σοὶ τὸ περίσκεπτον παίγνιον ἀρσινόης.

Μηδέ μοι ἐν θαλάμῃσιν ἐθ' ὡς πάρος· εἰμὶ γὰρ ἄπνους·
Τίκτει τ' αἰνοτέρης ὤεον ἀλκυόνης.
Κλεινίου ἀλλὰ θυγατρὶ δίδου χάριν. οἶδε γὰρ ἐσθλὰ
Ρέζειν, καὶ σμύρνης ἐστὶν ἀπ' αἰολίδος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ σαμίου πόνος εἰμὶ δόμῳ ποτὲ θεῖον ὅμηρον
Δεξαμένου· κλαίω δ' εὐρυτὸν, ὅσσ' ἔπαθεν,
Καὶ ξανθὴν ἰόλειαν. ὁμήρειον δὲ καλεῦμαι
Γράμμα κρεωφύλῳ. ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα.

Τοῦ αὐτοῦ, ἔκ τινος ἐπιγράμματος ἴσως.

Κλιγίστη τὸ πάροιθε, τὸ δ' ὕστερον οὔνομα θήρη,
Μήτηρ εὐίππου πατρίδος ἡμετέρης.

Τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα, καὶ ἡ καταπύκνος ἐκείνα
Ἔρπυλλος κεῖται ταῖς ἐλικωνιάσι.
Τὰ δὲ μυγάμ φυλλοι δάφναι πιν πύθιε παῖαι,
Δέλφις ἐπεὶ πέτρα τῦτό τοι ἀΐγλαΐσε.
Βωμὸν δ' αἱμάξῃ κεραὸς τράγος. ὅστις ὁμαλὲς,
Τερμίνθου τρώγων ἔσχατον ἀκρέμονα.

Αλλο.

Δάφνις ὁ λυκόχρως, ὁ καλᾷ σύριγγι μυίσδων
Βουκολικοὺς ὕμνους, ἄϊθετο πρῶτα τάδε.
Τοὶ τειανοὶ δόναχες, ὃ λαγωβόλον, ὀξυὶ ἄκαντα,
Νεβρίδα, τίω πήραν ἃ πόκ' ἐμαλοφόρᾳ.

Αλλο.

Εὔδῃς φυλλοστρωτὶ πέδῳ δάφνῑ, σῶμα κεκμακὼς
Ἀμπαύων· σὰ λίκνες δ' ὀρπαγεῖς ἀν' ὄρη.
Ἀχρὺς δὲ τὺ παν, καὶ ὁ τὸν χροκόεντα τριπτὸς
Κιστὸν ἐφ' ἱμερτῷ κρατὶ καθαπτόμενος,
Αντεον ἔσω σείχοντες ὁμορρόθοι. ἀλλὰ τὺ φεῦγε,
Φεῦγε μεθεὶς ὕπνου κῶμα καταβρέμυον.

Αλλο.

Τίω αὐτὸν λαύραν τὰς αἰδρύες ἀμπόλε κάμψας,
Σύκινον θρήσσῃς ὀρτὶ γλυφὲς ξόανον,
Τεισκῇς, αὐτόφλοιον, ἀϊδύατον. ἀλλὰ φαλῆτϊ
Πᾶσδρόμῳ δωσατὸν κύπριδος ἔργα τελῇν.
Σακκὸς δ' οὐ ἱερὸς πρεσβέδρομε, δένδρεα δὲ
Ῥῆθρον ἀπὸ σιλάδων πᾶσι τοσε τηλεθάᾳ.
Δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ ὐάκινθε κυπρίσσῳ,
Ἔνθα πέριξ κέχυται βοτεινόπαις ἕλικι
Αμπελος· εἰαρινῷ δὲ λιγυφθόγγοισιν ἀοιδαῖς
Κόκυφοι ἀχεῦσιν ποικιλόπτεροι λαμυίδες.
Ἢ ουδὲ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν αὐτὰ χεῦσι,
Μέλπουσαι τόμασιν τὰν μελίγηρυν ὄπα.
Ἔζεο δὴ τίνει, καὶ τὸν ἀμείλιχον τριπτῷ
Εὖχε' ἀποστέρξαι τοὺς δάφνιδος μετόπους.

Κ' οὐθὺς ὁπιρρέξην χίμαρον καλὸν. ὦ σὴ ἀναυδία,
Τοῦ δε τυχὼν ἐθέλω τελασθύϊω τελέσαι.
Ρέξω γὰρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄζηνα τὸν ἵξω
Σακίτδω· αὐύοι σὴ βυμθυέως ὁ θεός.

Αλλο.

Λῆς ποτὶ τᾶν νυμφᾶν διδύμοις αὐλῆσιν ἄσαι
Α δύ τί μοι; κἠγὼν πακτὶς ἀφεάμθυος
Αρξεῦμαί τι κρέκειν· ὁ δὲ βουκόλος ἀμμιγα θελξῇ
Δάφνις, κηὠδέτω πνεύματι μθυπόμθυος.
Ηλεὶς ἦ σάντες λασίας δρυὸς αἴπεον ὄπιαθεν,
Παῖα τὸν αἰγιβότδω ὀρφανίσωμθυ ὕπνου.

Αλλο.

Α δείλαιε τὺ θύρᾳ, τί τὸ πλέον εἰ καταξῇς
Δάκρισι δίγλιώους ὦπας ὀδυρόμθυος;
Οἴχεται ἀ χίμαιρος τὸ καλὸν τέκος, οἴχετ' ἐς ᾍδδω·
Ταχὺς γὰρ χαλᾶς ἀμφεπίαλξε λύκος.
Αἱ δὲ κύνες κλαγγοῦντι. τί τὸ πλέον ἀνίκα τλῶας
Οἰόν τοδὲ τέφρα λείπεται οἰχομθυίας;

Αλλο.

Νήπιον υἱὸν ἔλαφες, ὦ ἀλικία δὲ καὶ αὐτὸς
Ευρύμεδον τύμβου τᾶδε θανὼν ἔτυχες.
Σοὶ μθυ ἔδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι· τὸν δὲ πολῖται
Τιμασεῶντι παῖδες, μυρόμθυοι ὡς ἀγαθόν.

Αλλο.

Ηλθε καὶ εἰς μίλητον ὁ τᾶ παιήονος υἱός,
Ιητῆα νόσων ἀνδρὶ σεσωσάμθυος
Νικίᾳ· ὃς μὲν ἔπ' ἦμαρ ἀεὶ θυέεσσιν ἱκάνει,
Καὶ τό σὴ ἀπ' βὠώδους γλύφαι ἄγαλμα κέδρω,
Ηεπίωνι χάειν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρον ἀοιδᾶς
Μισθόν. ὁ σὴ εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνω.

Αλλο.

Ξένε, συρηχέσιός τοι αἰὴρ τόσ' ἐφίεται ὄρθων,
Χθαμαλῆς μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις.

Καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχω πότμον. ἀντὶ δὲ πολλᾶς
Πατρίδος, ὀθνείην κεῖμαι ἐφεσσάμενος.

Αλλο.

Υμῖν τοῦτο θεαὶ κεχαρισμένον ἐννέα πάσαις
Τὤγαλμα ξενοκλῆς θῆκε τὸ μὲν μάρινον
Μουσικός· οὐχ ἑτέρως τις ἐρεῖ· σοφίῃ δ' ἐπὶ τῇδε
Αἶνον ἔχων, μουσέων οὐκ ἐπιλανθάνεται.

Αλλο.

Εὐσθενέος τὸ μνᾶμα· φυσιγνώμων ὁ σοφιστὴς,
Δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
Εὖμιν ἔθαψεν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα,
Χ' ὑμνοθέτης αὐτοῖς δαιμονίως φίλος ἦς.
Πάντων ὧν ἐπέηκεν ἔχει τεθναὼς ὁ σοφιστὴς,
Καὶ περ ἄκικυς ἐών, εἶχ' ἄρα κηδεμόνας.

Αλλο.

Δαμομέλης ὁ χορηγὸς, ὁ τὸν τρίποδ' ὦ διόνυσε,
Καὶ σὲ τὸν ἥδιστον θεῶν μακάρων ἀναθεὶς,
Μέτριος ἦν ἐν παισί. χορῷ δ' ἐκτήσατο νίκην
Ανδρῶν, καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὁρῶν.

Αλλο.

Γνώσομαι εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον, ἢ καὶ ὁ δειλὸς
Εκ σέθεν ὡσαύτως ἶσον ὁδοιπόρ' ἔχει.
Χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος, ἐρεῖς· ἐπεὶ εὐρυμέδοντος
Κεῖται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἑαυτοῦ βίβλον.

Αλλος ὁ χῖος· ἐγὼ δὲ θεόκριτος ὃς τάδε γράψα,
Εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ συρηκοσίων,
Υἱὸς πραξαγόραο περικλειτῆς τε φιλίνης.
Μοῦσαν δ' ὀθνείην οὔ ποτ' ἐφεκυσάμην.

ΑΡΧΙΜΗΛΟΥ

Εἰς τὴν ἱερωνος ναῦν.

Τίς τόδε σέλμα πέλωρον ὅπᾳ χθονὸς εἴσατο; ποῖος
Κοίρανος ἀκαμάτοις πείσμασιν ἠγάγετο;
Πῶς δὲ κατ' ὀρυόχων ἐπάγη σανίς; ἢ τίνι τόρμοι
Τμηθέντες πελέκει τῶτ' ἔκαμον δόκιτος;
Ἠ κορυφᾶς αἰτνας πρίσεν μέλος, ἢ τινι νάσων
Ἀς αἰγαίου ὕδωρ κυκλάδας ἐνδέχεται·
Τοίχοις ἀμφοτέρωθεν ἰσοπλατές. ἦ ῥα γίγαντες
Τοῦτο θεῶν οὐρανίας ἔξεσαν ἁρπαπτυές;
Ἄφρων γὰρ ψαύει καρχήσια, καὶ τελίκλοις
Θώρηκας μεγάλων σῶτος ἔχει νεφέων.
Γείσμασιν ἀγκύρεας ἀπερείδεται οἷσιν ἀβύσσου
Ξέρξης καὶ σήσοδ διαὸν ἔδησε πόρον.
Μαυσίσιφαρᾶς κατ' ἐπωμίδος ἑπτακάεικλον
Γράμμα, τίς οὐ χέρσω τοῦτ' ἐκύλισε θέλιν.
Φασὶ γὰρ ὡς ἱερῶν ἱερωκλέος ἑλλάδι πάσῃ
Καὶ νάσοις καρπὸν πίονα δωροφόρων,
Σικελίας σκαπτοῦχος ὁ δωρικός. ἀλλὰ πόσῳ δὴ
Σῶρξ τῷ γλαυκῶπι σέλμα τόδε ῥοδίων.

ΔΩΡΙΕΩΣ

Εἰς τὸν μίλωνα τὸν ἀθλητήν.

Τοῖος ἦεν μίλων ὅτ' ἀπὸ χθονὸς ἥρατο βῆμος
Τετραετῆ δάμαλιν σὺν διὸς εἰλαπίναις,
Ὤμοις δὲ κλιτοῦς ὃ πελώριον ὡς νέον ἄρνα
Ἤνεγκεν δι' ὅλης κῶμα πομπεύρεως.

Καὶ θάμβος μὲν· ἀτὰρ τοῦδε πλέον ἤνυσε θαῦμα
Πρόσθεν πισαίου ξεῖνε θυηπολίου.
Ὃν γὰρ ἐπόμπευσεν βοῦν ἄζυγον, εἰς κρέα τόνδε
Κόψας, πάντα κατ' οὖν μοῦνος ἐδαίσατό νιν.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ

Εἰς θεαγένην τὸν θάσιον ἀθλητήν.

Καίπερ συνθεσίης ἔφαγόν ποτε μηόνιον βοῦν·
Πάτρη γὰρ βρώμην οὐκ ἂν ἐπέσχε θάσος
Θευγένει ἅσσα φαγὼν ἔτ' ἐπῄτεον· εἵνεκεν οὕτω
Χάλκεος ἑστήκω χεῖρα προϊσχόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς φυλόμαχόν τινα πολυφάγον.

Φυλόμαχον τὸν πάντα φαγεῖν βόρον, οἷα κορώνην
Παννυχικὴν αὐτῇ ῥῶγας ἔχει κάπετος *
Χλαίνης εὐτρύχει πελληνίδος. ἀλλὰ σὺ τούτου
Καὶ χρεία ἐς τήνην ἀττικὲ καὶ στεφάνου.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἐν τῷ ζεφυρίῳ τιμωμένην ἀφροδίτην.

Τοῦτο καὶ ἐν ποταμῷ καὶ ἐπὶ γθονὶ τῆς φιλαδέλφου
Κύπριδος ἱλάσκεσθ' ἱερὸν ἀρσινόης,
Ἣν ἀνακοιρανέουσαν ἐπὶ ζεφυρηΐδος ἀκτῆς
Πρῶτος ὁ ναύαρχος θήκατο καλλικράτης.
Ἡ δὲ καὶ εὐπλοίην δώσει, καὶ χείματι μέσσῳ
Τὸ πλατὺ λισσομένοις ἐκλιπανεῖ πέλαγος.

Πίνωμεν. καὶ γὰρ τι νέον, καὶ γὰρ τι πρῴ οἶνον
Εὕρομεν λεπτὸν καί τι μελιχρὸν ἔπος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦτο θεῶν ὁ μόναυλος ἰὼ ἠέλιον ὁ γλυκὺς οἰκεῖ
Αὐλητὴς, μίμων καὶν θυμέλαις χάεις.
Τυφλὸς ὑπαὶ γήρως, εἶχε καὶ σκίρπαλον υἱόν,
Νήπιόν τ' ἐκάλεσ σκίρπαλον ὀπαλέμου
Αἰδὼ αὐτοῦ τὰ γλυκέα θλιβόμενα. τοῦτο γὰρ εἶχε
Παῦρον μὲν πολὺ ἥδυμα σημαινέων. *
Ηὗλεν δὴ γλαυκὴς μεμελυσμένα παίγνια μουσέων,
Καὶ τὸν ἐν ἀκρήτοις βάπαλον ἡδυπότην.
Η καὶ κώταλον, ἢ καὶ πάκαλον· ἀλλὰ θεωνᾶ
Τὸν καλαμαυλήτην εἴπατε. χαῖρε θεῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ηδὺ πινόμενον καλλίστου ἀνδράσι θαῦμα,
Κοὐ ψευδὲς, νήστις πρὸς χόας ἐξέπιεν.
Ηδὺ δέ οἱ παφίην ζωὴν μέλδουσα θυώδη
Κρατὴρ πορφυρέης λέσβιον ἐξύελεν.
Ηὗρε σάου πρώτως, ὡς καὶ πρώτων ἀπ' ἐκείνης
Σοὶ τοῖχοι γλυκερὴν σῦκα φέρουσι πόθων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ζωρότατα καὶ τοῦτο φίλον ζεφύροιο κατ' ἠιόν
Ος λιγὺν ἦχον ἐλαφρὸς κρουνὸς ῥύσιν ἠπειρώτου *
— καὶ πολέμου σεσίδημα καὶ θαλίης. *
Νέκταρ ὁ χῖος ἀνάξ μύσταις φίλην ἱεραγωγοῖς
Εὗρε μέλος θείων πάτειον ἐξ ὑδάτων.
Ἀλλὰ κτησιβίου σοφὸν βύρεμα πίετε τοῦτο,
Δοῦτε νέοι νηῷ τῷδε πρὸ ἑρπυλίδος.

ΦΑΛΛΙΚΟΥ

Εἰς γυναῖκά τινα πολυπότιν.

Χρυσωτὸν κροκόεντα περιζώσασα χιτῶνα
Τῷδε διωνύσῳ δῶρον ἔδωκε χλεώ,
Οὕνεκα συμποσίοισι μετέπρεπεν· ἶσα δὲ πίνειν
Οὔτις οἱ ἀνθρώπων ἤρισεν οὐδ' ἅμα πω.

ΡΙΑΝΟΥ Εἰς λάγυνον.

Ἥμισυ μὲν πίσσης κωπίτιδος, ἥμισυ δ' οἴνου
Ἀρχινε ἀτρεκέως ἥδε λάγυνος ἔχει.
Λεπτοτέρης δ' οὐκ οἶδ' ἐρίφου κρέας· πλὴν ὅτε πέμ
Αἰνεῖσθαι πάντων ἄξιος ἱπποκράτης. (ψας

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΤΟΥ ΧΙΟΥ.

Ερμείου εὐνούχου ἠδ' εὐβούλου ἅμα δούλου
Σῆμα κενὸν κενόφρων τεῦξεν ἀριστοτέλης.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ τοῦ σιδωνίου
Εἰς ζηνῶνα τὴν κιττιέα.

Τῆνος ὅδε ζηνὼν κιττίῳ φίλος, ὅς ποτ' ὄλυμπον
Εδραμεν, οὐκ ὀσσῇ πήλιον ἀνθέμενος,
Οὐδὲ τάς' ἡρακλῆος ἀέθλια· τὴν δὲ ποτ' ἄστρα
Αστραπὸν μοῦνος εὗρε σαοφροσύνας.

ΝΙΚΑΙΝΕΤΟΥ.

Οὐκ ἐθέλω φιλόθηρε κατὰ πτόλιν ἀλλ' ἐπ' ἀρούρης
Δαίνυσθαι, ζεφύρου πνεύμασι τερπόμενος.
Αρκεῖ μοι κοίτη μὲν ὑπὸ πλευρῇ σι χαμεύνα.
Εγγὺς γὰρ προμόλου δέμνιον ἐνδαπίης,
Καὶ λύγος, ἀρχαῖον κἀρῶν στέφος. ἀλλὰ φερέσθω
Οἶνος, καὶ μουσῶν ἡ χαρίεσσα λύρη.
Θυμῆρες πίνοντες ὅπως διὸς εὐκλέα νύμφην
Μέλπωμεν, νήσου δέσποτιν ἡμετέρης.

ΗΡΟΔΙΚΟΥ ΤΟΥ ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΥ.

Εἰς γραμματικούς.

Φεύγετ' ἀριστάρχειοι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάττης
Ελλάδα, τῆς ξουθῆς δειλότεροι κεμάδος,
Γωνιοβόμβυκες, μονοσύλλαβοι, οἷσι μέμηλε
Τὸ σφὶν καὶ σφῶϊν, καὶ τὸ μίν, ἠδὲ τὸ νίν·
Τοῦθ' ὑμῖν εἴη δυσπέμφελοι· ἡροδίκῳ δὲ
Ελλὰς ἀεὶ μίμνοι καὶ θεόπαις βαβυλών.

ΑΣΤΥΔΑΜΑΝΤΟΣ Εἰς ἑαυτόν.

Εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμην, ἢ κεῖνοι ἅμ' ἡμῖν
Οἳ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν·
Ὡς ἐπ' ἀληθείης ἐκρίθην ἀφεθεὶς παράμιλλος·
Νῦν δὲ χρόνῳ παρέχουσ' οἷς φθόνος οὐχ ἕπεται.

ΔΑΦΙΤΟΥ γραμματικοῦ.

Πορφύρεοι μώλωπες, ἀπορρίνήματα γάζης
Λυσιμάχου, λυδῶν ἄρχετε καὶ φρυγίης.

ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ ΤΟΥ ΣΙΚΥΩΝΙΟΥ.

Α δ' ἐγὼ ἁ τλάμων ἀρετὰ παρὰ τῇδε κάθημαι
Ηδονῇ, αἰσχίστως κειραμένη πλοκάμους·
Θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἴπερ ἅπασιν
Α κακόφρων τέρψις κρείσσον ἐμοῦ κέκριται.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ Εἰς ἐπίκουρον.

Ανθρωποι μοχθεῖτε τί χείρονα, καὶ διὰ κέρδος
Α πλησον, νεικέων ἄρχετε καὶ πολέμων;
Τῆς φύσιος δ' ὁ πλοῦτος ὅρον τινὰ βαιὸν ἐπίσχει,
Αἱ δὲ κεναὶ κρίσιες τὰν ἀπέραντον ὁδόν.
Τοῦτο νεοκλῆος πινυτὸν τέκος ἢ παρὰ μουσῶν
Εκλυεν, ἢ πυθοῖς ἐξ ἱερῶν τρι πόδων.

ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ Εἰς κράντορα.

Ηνδαμεν ἀνθρώποις, ὁ δ' ἐπὶ πλέον ἥνδαμε μούσαις
Κράντωρ, καὶ γήρως ἤλυθεν οὔτι πρόσω.
Γῆ, σὺ δὲ τεθνειῶτα τὸν ἱερὸν ἄνδρ' ὑποδέξῃ.
Ηρ' ὅγε καὶ ζώει κεῖθι ἐν εὐθυμίῃ.

Τοῦ αὐτοῦ Εἰς πυθαγόραν τινὰ τὸν πρώτως
ἐντέχνως πυκτεύσαντα.

Πυθαγόρην, τινὰ πυθαγόρην ὦ ξεῖνε κομήτην
Α δόμενον πύκτην Εἰ κατέχεις σάμιον,
Πυθαγόρης ἐγώ εἰμι. τὰ δ' ἔργα μου εἴτιν' ἔροιο,
Ηλείων, φήσεις αὐτὸν ἄπιστα λέγειν.

ΑΝΤΑΓΟΡΟΥ Εἰς κράτητα καὶ πολέμωνα.

Μνήματι τῷδε κράτητα θεουδέα καὶ πολέμωνα
Εννεπε κρύπτεσθαι ξεῖνε παρερχόμενος,
Ἀνδρας ὁμοφροσύνῃ μεγαλήτορας, ὧν ἄπο μῦθος
Ἱερὸς ἤεισεν δαιμονίου στόματος·
Καὶ βίοτος καθαρὸς σοφίας ἐπὶ θεῖον ἐκόσμει
Αἰῶνα, στρεπτοῖς δόγμασι πειθόμενος.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ Εἰς ἀγάθωνα.

Τὴν ψυχὴν, ἀγάθωνα φιλῶν, ἐπὶ χείλεσιν εἶχον.
Ἦλθε γὰρ ἡ τλήμων ὡς διαβησομένη.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

Τόνδε ποτ' οὐχ ὁσίως, παραβὰς μακάρων θέμιν ἁγνὴν,
Εκτεινεν πέρσων τοξοφόρων βασιλεὺς,
Οὐ φανερῶς λόγχῃ φονίοις ἐν ἀγῶσι κρατήσας,
Αλλ' ἀνδρῶν πίστει χρησάμενος δολίων.

ΑΡΚΕΣΙΛΑΟΥ Εἰς ἄτταλον.

Γέργαμος οὐχ ὅπλοις κλεινὴ μόνον ἀλλὰ καὶ ἵπποις
Πολλάκις αὐδᾶται πίσαν ἀνὰ ζαθέην.
Εἰ δὲ τὸν ἐκ διόθεν θεμιτὸν θνατῷ νόον εἰπεῖν,
Εσσεται εἰσαῦθις πολλὸν ἀοιδοτέρη.

Τοῦ αὐτοῦ Εἰς μηνόδωρον.

Τηλοῦ μὲν φρυγίη, τηλοῦ δ' ἱερὴ θυάτειρα,
Ω μηνόδωρε σὴ πατρὶς καδανάδη.
Αλλὰ γὰρ εἰς ἀχέροντα τὸν οὐ φατὸν ἶσα κέλευθα
Ως δεινὸς ἀνδρῶν πάντοθεν μετρεύμενα.
Σῆμα δέ τοι τόδ' ἔρεξεν ἀριφραδὲς εὐδαμος, ᾧ σὺ
Πολλῶν πενεστέων ἦσθα προσφιλέστερος.

ΖΗΝΟΔΟΤΟΥ τοῦ στωϊκοῦ εἰς ζήνωνα τὸν κιττιέα.

Εκτίσας αὐτάρκειαν, ἀφεὶς κενεαυχέα πλοῦτον,
Ζήνων σὺν πολιῷ σεμνὸς ἐπισκυνίῳ.
Αρσενα γὰρ λόγον εὗρες, ἀνεθλήσω δὲ προνοίᾳ
Αἵρεσιν ἀτρέστου ματέρ' ἐλευθερίας.
Εἰ δὲ πάτρα φοίνισσα, τίς ὁ φθόνος; ἦν καὶ ὁ κάδμος
Κεῖνος ἀφ' οὗ γραπταὶ ἡμᾶς ἔχει σελίδα.

ΦΙΛΙΑΔΟΥ μεγαρέως εἰς τοὺς ἀναιρεθέντας ὑπὸ πέρσων θεσπιεῖς.

Ανδρες δὲ οἵποτ' ἔναιον ὑπὸ κροτάφοις ἡμικῶνος,
Λήματι τῶν αὐχεῖ θεσπιὰς εὐρύχορος.

Εἰς σόλωνα.

Σῶμα μὲν ἦρε σόλωνος ἐν ἀλλοδαπῇ κύπριον πῦρ,
Ὀστᾶ δ' ἔχει σαλαμὶς, ὧν κόνις ἀστάχυες.
Ψυχὴν δ' ἄξονες εὐθὺς ἐς οὐρανὸν ἤγαγον. εὖ γὰρ
Θῆκε νόμους αὐτοῖς ἄχθεα κουφότατα.

Εἰς χείλωνα.

Φωσφόρε σοι πολύδευκες ἔχω χάριν οὕνεκεν υἱὸς
Χείλωνος πυγμῇ χλωρὸν ἕλεν κότινον.
Εἰ δ' ὁ πατὴρ στεφανοῦχον ἰδὼν τέκνον ἤμυσεν ἡσθεὶς,
Οὐ νεμεσητόν. ἐμοὶ τοῖος ἴτω θάνατος.

Εἰς φερεκύδην.

Τὸν κλεινὸν φερεκύδην
Ὀν τίκτει ποτὲ σύρος,
Ἐς φθεῖρας λόγος ἐστὶν
Ἀλλάξαι τὸ πρὶν εἶδος,
Θεῖναί τ' εὐθὺ κελεύειν
Μαγνήτων, ἵνα νίκην
Δοίη τοῖς ἐφέσοιο
Γενναίοις πολιήταις.
Ἦν γὰρ χρησμὸς, ὃν ᾔδει
Μοῦνος, τοῦτο κελεύων·
Καὶ θνήσκει πρὶν ἐκείνοις.
Ἆρ' οὖν τοῦτ' ἄρ' ἀληθὲς
Ἦν, εἴτις σοφὸς, ὄντως
Καὶ ζῶν ἐστιν ὄνησις,
Χὤταν μηδὲν ὑπάρχῃ.

Εἰς ἀναξαγόραν.

Ἠέλιον, πυρόεντα μύδρον ποτὲ φάσκεν ὑπάρχειν,
Καὶ διὰ τοῦτο θανεῖν μέλλεν ἀναξαγόρας.
Ἀλλ' ὁ φίλος περικλῆς μὲν ἐρύσατο τοῦτον· ὁ δ' αὐτὸν
Ἐξάγαγεν βιότου μαλθακίῃ σοφίης.

Εἰς Σωκράτην.

Γῖνέ νυν ἐν δῖος ὤν, ὦ σώκρατες. ἦ σε γὰρ ὄντως
Καὶ σοφὸν εἶπε θεός, καὶ θεὸς ἡ σοφίη.
Γρὸς γὰρ ἀθηναίων κώνειον ἁπλῶς μὲν ἐδέξω,
Αὐταὶ δ' ἐξέπιον τοῦτο τεῷ στόματι.

Εἰς ξενοφῶντα.

Οὐ μόνον ἐς πέρσας ἀνέβη ξενοφῶν διὰ κῦρον,
Αλλ' ἄνοδον ζητῶν ἐς δῖος ἥτις ἄγοι.
Γαιδείης γὰρ ἑῆς ἑλληνικὰ πράγματα δείξας,
Ως καλὸν ἡ σοφίη μνήσατο σωκράτεος.

Αλλο εἰς τὸν αὐτὸν, ὡς ἐτελεύτα.

Εἰ καί σε ξενοφῶν κρανάου κέκροπός τε πολῖται
Φεύγειν κατέγνων τοῦ φίλου χάριν κύρου,
Αλλὰ κόρινθος ἔδεκτο φιλόξενος, ᾗ σὺ φιληδῶν
Οὕτως ἀρέσκῃ, κεῖθι καὶ μένειν ἔγνως.

Εἰς ἀλεξῖνον.

Οὐκ ἄρα μῦθος ἦν ἐκεῖνος εἰκαῖος,
Ως ἀτυχής τις ἐὼν πόδα κολυμβῶν περιεπείρετο
Ηλῳ. καὶ γὰρ ὁ σεμνὸς ἀνὴρ πρὶν ἀλφεὸν
Γοτ' ἐκπεφᾷν ἀλεξῖνος θνῆσκε νυχθεὶς καλάμῳ.

Εἰς στίλπωνα.

Τὸν μεγαρέα τὸν στίλπωνα (γινώσκεις δ' ἴσως)
Γῆρας, ἔπειτα νόσος καθεῖλε, δύσμαχον ζυγόν.
Αλλ' οἶνον εὗρε τῆς κακῆς σύνωρίδος
Φέρτερον ἡνίοχον. πιὼν γὰρ ἤλασε.

Εἰς ξενοκράτην.

Χαικῇ προσπταίσας λεκάνῃ ποτὲ, καὶ τὸ μέτωπον
Πλήξας, ἴαχεν ὦ σύντονον, εἶτ' ἔθανεν
Ο πάντα πάντη ξενοκράτης ἀνὴρ γεγονώς.

Εἰς πολέμωνα.

Οὐκ ἀΐεις; πολέμωνα κεκεύθαμεν, ὃν θέτο τῇδε
Αῤῥωστία τὸ δεινὸν ἀνθρώπων πάθος.
Οὐ μᾶλλον πολέμωνα, τὸ σῶμα δέ. τοῦτο γὰρ αὐτὸς
Μήλων ἐς ἄστρα διαβαίνειν θῆκε χαμαί.

Εἰς κράντορα.

Ε πέκλυσε καί σε κράντωρ ἡ νόσων κακίστη,
Χ' οὕτω κατῆλθες εἰς μέγαιναν πλουτέως ἄβυσσον.
Κ αὶ σὺ μὲν ἐκεῖθι νῦν χαίρεις, σῶν λόγων δὲ
Χ ήρη ἕστηκεν ἀκαδημία καὶ σόλοι πατρὶς σεῦ.

Εἰς ἀρκεσίλαον.

Α ρκεσίλαε τί μοι, τί τοσοῦτον ἄκρητον ἀφείδως
Ε σπασας, ὥστε φρενῶν ἐκτὸς ὄλισθες ἑῶν;
Ο ἰκτείρω σ' οὐ τόσσον ἐπεὶ θάνες, ἀλλ' ὅτι μούσας
Υ βρισας, οὐ μετρίῃ χρησάμενος κύλικι.

Εἰς λακύδην.

Κ αὶ σέο λακύδη φάτιν ἔκλυον, ὡς ἄρα καὶ σὺ
Β άκχον ἐγών, ἀΐδην ποσσὶν ἔσυρες ἄκροις.
Η σαφὲς ἦν, διόνυσος, ὅταν πολὺς ἐς δέμας ἔλθοι,
Λ ῦσε μέγη· διὸ δὴ μήτι λυαῖος ἔφυ.

Εἰς καρνεάδην.

Τ ί με καρνεάδην, τί με μοῦσα θέλεις ἐλέγχειν;
Α μαθὴς ὃς οὔτι κάτοιδεν ὅπως δεδοίκει
Τ ὸ θανεῖν. ὅτε καὶ φθισικήν ποτ' ἔχων κακίστην
Ν όσον, οὐκ ἔθελε λύσιν ἰσχέμεν· ἀλλ' ἀκούσας
Ο τι φάρμακον ἀντίπατρος πιὼν ἀπέσβη,
Δ ότε τοίνυν, ἔφησε, τί κἀμοὶ πιεῖν. τί μέντοι; τί;
Δ ότ' οἰνόμεγι. σφόδρα τ' εἶχε πρόχειρα ταυτὶ,
Φ ύσις ἡ σὺν ἔχουσά με καὶ διαλύσεται δή.
Κ αὶ ὁ μὲν οὐδὲν ἔλασσον ἔβη κατὰ γῆς· ἐνὶ δὲ
Τ ὰ πλέω κακὰ κέρδε' ἔχοντα μολεῖν εἰς ᾅδην.

Εἰς ἀριστοτέλην.

Ε ὑρυμέδων ποτὲ μέγεν ἀριστοτέλην ἀσεβείας
Γ ράψασθαι δηοῦς μύστιδος ὢν πρόπολος·
Α λλὰ πιὼν ἀκόνιτον, ὑπέκφυγε τοῦτ' ἀκονιτί.
Η ν ἄρα νικῆσαι συκοφάσεις ἀδίκους.

Εἰς στράτωνα.

Λ επτὸς ἀνὴρ δέμας ἦν, εἰ μὴ προσεχρήσατο χρησμοῖς·
Σ τράτωνα τοῦτον φημί σοι λαμψακηνόν.

Λάμψακος οὖν ποτ' ἔφυσεν. ἀεὶ δὲ νόσοισι παλαίων,
Θνήσκει λαθών, οὐδ' ἤδετο θανάτου.

Εἰς δημήτειον.

Πᾶρ' ἡμῶν αἴρλεν ἀάσις τὸν σοφὸν δημήτειον,
Ἰὸν ἔχουσα πολιὼ ἄσμηκτον,
Οὐ σιλβουσα φῶς ἀπ' ὀμμάτων, ἀλλ' ἀΐδιον μύγμα.

Εἰς αὐτιαθενῶ.

Τὸν βίον οἶσθα κύων αὐτιαθενῆς, ὧδε πεφυκώς,
Ὥστε δακεῖν κραδίῃ ῥήμασιν, οὐ στόμασιν.
Ἀλλ' ἔθανες φθισικός. τάχ' ἐρᾷ τις ἴσως, τί ὁ τῦτο;
Παῦτως εἰς ἀΐδαν δεῖ τιν' ὁδηγὸν ἔχειν.

Εἰς διογλύφῶ.

Διόγλυφες, ἄγε, λέγε τίς ἔλαβε σε μόρος
Εἰς ἄϊδος; ἔλαβε με κυνὸς ἄγριον ὀδάξ.

Εἰς ζιώνα τὸν κιτιέα.

Τὸν κιτιᾶ ζιώνα θανὼν λόγος, ὡς ὑπὸ γήρως
Γ ολλὰ καμὼν ζώη· οἱ δέ, μυθῶν ἄσιτος.
Οἱ δ' ὅτι προσκόψας ποτὲ φῆ, χρεὶ γᾶαν ἀλοῖσαι,
Ἐρχομαι αὐτόματος δή. τί με, τί με καλεῖς;

Εἰς ἀρίστωνα.

Τί δὴ ἥρων ὢν καὶ Φάλανθος, ἀρίστων,
Τὸ βρέγμα δῶκας ἡλίῳ καθοπλίσας;
Τὺ γὰρ ὃ θερμὸν πλῆθον ἢ δέον ζητῶν,
Τὸν ψυχρὸν ὄντως οὖρες ἀθέλων ἄδην.

Εἰς κλεαίνθῳ.

Ἀ ινᾶ κλεαίνθῳ, ἀλλὰ μᾶλλον αἰδῶ.
Ἰ δὼν γὰρ αὐτὸν προσβῶν, σὸν ἐβάζετο
Μὴ οὐ τὸ λοιπὸν αἰσιν ἐν φθιτοῖς ἔχῃ,
Τοσοῦτον αὐτλήσαντα τῷ βίου χρόνου.

Εἰς πυθαγόραν.

Ἦν ἄρα πυθαγόρης ζῶιος σοφὸς, ὥστε μὴ αὐτὸς
Μὴ φαύλην κρίσιν, καὶ λέγειν ὡς ἄδικον·
Σιτίζῃ δ' ἀνῆες. ἄγαμαι σοφόν· αὐτὸς μὲν γὰρ
Οὐκ ἀδικεῖν, ἀνῆες δ' αὐτὸς ἔτ' εἶχ' ἀδικεῖν.

Ἄλλο Εἰς τὸν αὐτόν.

Τὰς φρένας ἢν ἐθέλῃς τὰς πυθαγόραο νοῆσαι,
Ἀσπίδος εὐφόρβου βλέψον ἐς ὀμφαλοόν.
Φησὶ γὰρ, οὗτος ἐγὼν ἤμην πρόην βροτός, ὅσδε
Ὅτε οὐκ ἦν φάσκειν, ὅστις ἔην ὅτε ἦν.

Εἰς ἀνάξαρχον.

Πτίσσετε μᾶλλον ἔτι καὶ μᾶλλον· θύλακός ἐστι
Πτίσσετ'. ἀνάξαρχος δ' ἐν διός ἐστι πάλαι.
Καί σε Διαστείλας ὀλίγον τὰ δισνεφῆ τάδε λέξει
Ῥήματα πρεσεφόνῃ, ἔῤῥε μυλωθρὲ κακή.

Εἰς ἐπίκουρον.

Χαίρετε καὶ μέμνησθε τὰ δόγματα· τοῦτ' ἐπίκουρος
Ὑστατον εἶπε φίλοις οἷσιν ἀποφθίμενος.
Θερμὴν εἰς πύελον γὰρ ἐσήλυθε, καὶ τὸν ἄκρατον
Ἔσπασεν, εἶτ' ἀΐδην ψυχρὸν ἐπεσπάσατο.

ΣΥΝΕΣΙΟΥ Εἰς ὄργανόν τι ἀστρονομικόν.

Ἡ σοφίη στίβον εὗρεν ἐς οὐρανόν, ἆ μέγα θαῦμα,
Καὶ νόος ἐξ αὐτῶν ἦλθεν ἐπουρανίων.
Ἠνὶ δὲ καὶ γυρὰ σφαίρας ἐπετάσσατο νῶτα,
Ἴσα δὲ κύκλα τομαῖς οὐχ ὁμαλέσσι τέμεν.
Σκέπτεο τείρεα πάντα πρὸς ἄντυγα, τῆς ἔπι τιτὰν
Νύκτα ταλαντεύει καὶ φάος ἐρχόμενος.
Δέξο ζωοφόρου λοξώσιας· οὐδέ σε λήσει
Κλεινὰ μεσημβρινῆς κέντρα συνηλύσιος.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΛΛΑ

ἀνωνύμων τινῶν διαφόρους ὑπο-
θέσεις ἔχοντα.

Παρὰ στράβωνι γεωγραφ. β̄ ῳ̄

Εἴτις ἄρ' ἀνθρώπων μὴ πείθεται οἷα πρὸ ἡμῖν
Γίνεται, εἰς τήνδε γνώτω ἰδὼν ὑδρίαν·
Ἦν οὐχ ὡς ἀνάθημα θεοῦ καλὸν, ἀλλ' ἐπίδειγμα
Χειμῶνος μεγάλου θῆχ' ἱερεὺς στρατιὸς.

Εἰς τοὺς ἠλείους.

Ἦλις καὶ μεθύει καὶ ψεύδεται. οἷος ἑκάστου
Οἶκος, τοίη δὴ καὶ ξυνάπασα πόλις.

Εἰς αὐλητάς.

Ἀνδρὶ μὲν αὐλητῆρι θεοὶ νόον οὐκ ἐνέφυσαν,
Ἀλλ' ἅμα τῷ φυσᾶν χῷ νόος ἐκπέταται.

Εἰς γραμματικούς.

Ὀφρυανασπασίδαι ῥινενκαταπηξιγένειοι,
Σακκογενειοτρόφοι, καὶ λοπαδαρπαγίδαι,
Ἰνατανωπερίβαλοι, νηλιποκαιβλεπέλαιοι,
Νυκτιλαθραιοφάγοι, νυκτιπάται πλάγιοι,
Μειρακιεξαπάται, καὶ συλλαβοπεισιλαβηταὶ,
Δοξοματαιόσοφοι, ζηταρετησιάδαι.

Εἴς τινα βάκχην.

Γαλαίῳ κυβελῆς ὀλολύγματι πολλάκι δοῦσα
Τὸν βαρὺν εἰς ἀκοὰς ἦχον ἀπὸ στομ̄ χ̄,
Τάσδε θεῇ χαίτας περὶ δικλίδι θῆκεν ὀρείᾳ,
Θερμὸν ἐπεὶ λύσσης ὧδ' ἀνέπαυσε πόδα.

Εἰς χάρακα τινὰ παργαμηνόν.

Εἰμὶ χάραξ ἱερεὺς γραφῆς ἀπὸ παργάμου ἄκρης,
Ἔνθα ποτὲ πτολέμιζεν ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ
Τήλεφος ἡρακλῆος ἀμύμονος υἱὸς ἀμύμων.

Εἰς ἀριστοτέλην.

Φαιστίδος ἦν μητρὸς καὶ νικομάχου γενετῆρος
Τῶν ἀσκληπιαδῶν δῖος ἀριστοτέλης.

Εἰς τὴν Ἀπολλοδώρου βιβλιοθήκην.

Α ἰῶνος ἀείρημα ἀφυσσάμενος ἀπ' ἐμεῖο
Γ αδείης, μύθοις γνῶθι παλαιγενέας.
Μηδ' ἐς ὁμηρείην σελίδ' ἔμβλεπε, μηδ' ὑγιείην,
Μὴ τραγικὴν μοῦσαν, μηδὲ μυθογραφίην,
Μὴ κυκλίων ζήτει πολύθρηνον στίχον· εἰς ἐμὲ δ' ἀθρῶν,
Εὑρήσεις ἐν ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΙΣ πηγάς.

Παρὰ τὰς Σφαίρας.

Νᾶμα τὸ δι' ἰῶνος, γλυκερὸν ποτόν· ἰὼ δέ γε πίνης,
Παύσῃ μὲν δίψης, θὴν δὲ καὶ βιότου.

Παρὰ τὰς Σωτίωνι.

Ἀγρέτα σὺν ποίμνῃς τὸ μεσημβρινόν· ἰὼ σε βαρύνῃ
Δίψος, ἀν' ἑξαπίας κλείτορος ἐρχόμενον,
Τῆς μὲν ἀπὸ κρήνης ἕλκυσαν πόμα, καὶ πρὰ νύμφαις
Υδριάσι ζῆσον πολλὸν τὸ σὸν αἰπόλιον·
Ἀλλὰ σὺ μήτ' ὄφι λουτρὰ βαθὺς χροΐ, μήτε σε καῦμα
Πημήνῃ, τερπνῆς ἐντὸς ἐόντα μέσης.
Φεῦγε δ' ἐμὴν πηγὴν μισάμπελον, ἔνθα μυχαῖς μὲν
Λουσάμενος λύσεις τοὺς ἐγίτιδας ἀργαλέης,
Πάντα καθαρμὸν ἕκσφεν ἀποκρυφον. ἀ γὰ ἀπ' ἀρ-
Ουρεα πεπηγείης ἤλυθεν ἀρκαδίης. (χῆς

Παρὰ τὰς αὐτάς.

Ἡ δεῖα ψυχροῖο ποτοῦ λιβάς, ἰὼ αἰαδοιῆ
Γηγενὲς ἀλλ' ἀνόῳ πέπτεος ὁ τῆσδε πιών.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Υδατα ταῦτα βλέπεις φοβερὰ, ξένε, τῶν ἄπο, χερσὶ
Λουτρὰ μὲν ἀνθρώποις ἀβλαβῆ ἐστιν ἔχειν·
Ην δὲ βαλῇς κοίλης ποτὶ νηδύος ἀγλαὸν ὕδωρ,
Ακρα μόνον δολιχοῦ χείλεος ἁψάμενος,
Αυτῆ μὲν πρηστῆρες ἐπὶ χθονὶ δαιτὸς ὀδόντες
Πίπτουσιν, γενύων ὀρφανὰ θέντες ἕδη.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

γριφώδη.

Εἰς οἶνον.

Ην ὅτε σὺν λαπίθῃσι καὶ ἀλκίμῳ ἡρακλῆι
Κενταύροις διφυεῖς ὤλεσα μερνάμενος·
Ην ὅτε μουνογένεια κόρη θάνεν ἐν τρισὶ πληγαῖς
Ημετέραις, κρονίδην δ' ἤχακον εἰνάλιον·
Νῦν δὲ νέμουσα τρίτη πυρινάιου νύμφαισι μιγεῖσα
Δέρκετο ὑγείνῳ κείμενον ἐν δαπέδῳ.

Εἰς ἔσοπτρον.

Αν μ' ἐσίδῃς, καὶ ἐγώ σε· τί με βλεφάροισι δέδορκας;
Αλλ' ἐγὼ οὐ βλεφάροις. οὐ γὰρ ἔχω βλέφαρα.
Αν δ' ἐθέλῃς, λαλέω φωνῆς δίχα. Οἱ γὰρ ὑπέρχει
Φωνὴ, ἐμοὶ δὲ μάτην χείλε' ἀνοιγόμενα.

Εἰς φοινικοβάλανον.

Ο ὤνομα μητρὸς ἔχω. Γλυκερώτερος εἰμὶ τεκούσης;
Αλλ' ἡ μὲν, δολιχὴ, τυτθὸς ἐγὼ δὲ πέλω.
Αβρωτος κείνη, πλὴν κράατος· εἰμὶ δ' ἔγωγε
Τρωκτὸς ἅπας, μοῦνα δ' ἔντερ' ἄβρωτα φέρω.

Εἰς κιναίραν.

Ἐγκέφαλον φορέω κεφαλῆς ἄτερ. Εἰμὶ δὲ χλωρὴ
Αὐχένος ἐκ δολιχοῦ γῆθεν ἀειρομένη.
Σφαίρῃ δ' ὡς ὑπέραυλον ἐείδομαι· ἢν δὲ ματεύσῃς
Ἔνδον ἐμεῦ λαγόνων, μητρὸς ἔχω πατέρα.

Δέλτος.

Ὕλη μέν με τέκεν, ἐκαινούργει δὲ σίδηρος·
Εἰμὶ δὲ μουσάων μυστικὸν ἐκδοχίον.
Κλειομένη σιγῶ, λαλέω δ' ὅταν ἐκπετάσῃς με·
Κοινωνὸν τὸν ἄρη μοιῶν ἔχουσα λόγων.

Εἰς σφαῖραν.

Λίην ἔντριχος εἰμί, τὰ φύλλα δέ μου κατακρύπτει
Τὰς τρίχας· ἡ δὲ τρύπη φαίνεται οὐδαμόθεν.
Πολλοῖς παιδαρίοις ἐμπαίζομαι· Εἰ δέ τις ἐστὶν
Εἰς τὸ βαλεῖν ἀφυὴς, ἵσταται ὥσπερ ὄνος.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΛΛΑ

ἃ δεῖ τοῖς ἔμπροσθεν συνάπτειν, τοῖς τε εἰς
ἀναθήματα καὶ τοῖς εἰς τάφους
γραφεῖσι.

Τὸ ἐπὶ τῷ ἀθηνᾶς ἱερῷ, ὃ κάδ μος
αὐτῇ ἱδρύσατο.

Ὄγκας νηὸς, ὅν ποτε κάδ μος
Εἴσατο, βοῦν θ' ἱέρευσεν, ὅτ' ἔκτισεν ἄστυ τὸ θήβας.

Τὰ ἐπὶ τρισὶ τρίποσιν ἐπιγράμματα ἐν
θήβαις ἐν ᾧ τοῦ ἰσμηνίου ἀπόλ-
λωνος ἱερῷ οὖσιν.

Τὸ ἐπὶ τῷ πρώτῳ τρίποδι.

Ἀμφιτρύων μ' ἀνέθηκεν ἐὼν ἀπὸ τηλεβοάων.

Τὸ ἐπὶ τῷ δευτέρῳ,

Σκαιὸς πυγμαχέων με ἑκηβόλῳ ἀπόλλωνι
Νικήσας ἀνέθηκε τέϊν περικαλλὲς ἄγαλμα.

Τὸ ἐπὶ τῷ τρίτῳ.

Λαοδάμας τρίποδ' αὐτὸν ἐϋσκόπῳ ἀπόλλωνι
Μουναρχέων ἀνέθηκε τέϊν περικαλλὲς ἄγαλμα.

Τὸ ἐπὶ τῇ στήλῃ τοῦ λυκαίου διὸς περὶ
ἀριστοκράτους.

Πάντως ὁ χρόνος εὗρε δίκην ἀδίκῳ βασιλῆϊ,
Εὗρε δὲ μεσσήνη σὺν δὶϊ τὸν προδότην
Ῥηϊδίως. χαλεπὸν δὲ λαθεῖν θεὸν ἄνδρ' ἐπίορκον.
Χαῖρε ζεῦ βασιλεῦ, καὶ σάου ἀρκάδιαν.

Τὸ ἐπί τινι πινακίῳ, περὶ τοῦ ἐκ τῆς οἰνομάου
οἰκίας ὑπολειφθέντος κίονος.

Καὶ γὰρ ἐγὼ κείνων εἶμ' ὦ ξένε λείψανον οἴκων
Στῦλος ἐν οἰνομάου πρίν ποτ' ἐνοῦσα δόμοις·
Νῦν δὲ παρὰ κρονίδην κεῖμαι τάδ' ἔχουσα τὰ δεσμά,
Τίμιος· οὐδ' ὀλοὴ δέξατο φλὸξ με πυρός.

Παρὰ τῷ πλουτάρχῳ.

Σβεννύντας ποτὲ τοὺς δὲ τυραννίδα χάλκεος ἄρης
Εἷλε, σελήνοιῶτος δ' ἀμφὶ πύλας ἔπεσον.

Τὸ ὅπλον τῆς λαΐδος πάφῳ τῇδε
τῇ πτηνῇ.

Τῆς δὲ ποθ' ἡ μεγαλαυχὴς ἀνίκητός τε θεὸς ἀλκὴν
Ἑλλὰς ἐδουλώθη κάλλεος ἰσοθέου
Λαΐδος, ἣν τέκνωσεν ἔρως, θρέψεν δὲ κεἰνθος·
Κρήτη δ' ἐν κλῃνοῖς θεσπαλίκῃσι πεδίοις.

Τὸ ἐν τῇ γέᾳ ὅπλον.

Τ αῦτ' ἔλεγε σώδαμος ἑπτεράτου, ὅς μ' ἀνέθηκεν,
Μ ηδὲν ἄγαν· χαίρῳ πολλὰ θεοῖσι καλά.
Ἄλλοι δὲ ὕττως, εἰς χείλωνα.
Η ν λακεδαιμόνιος χείλων σοφός, ὅς τάδ' ἔλεξε,
Μ ηδὲν ἄγαν· χαίρῳ πολλὰ θεοῖσι καλά.

Τὸ ὅπλον τῆς εἰκόνος τοῦ αὐτοῦ χείλωνος.

Τ όνδε δορυσθένεος σοφίᾳ χείλωνα θεοῖς ἐφύτευσεν,
Ο ς τὸν ἑπτὰ σοφῶν θεῖος ἔφυ σοφίῃ.

Τὸ ὅπλον τῆς σόλωνος εἰκόνος.

Η μήδων ἄδικον παύσας ὕβριν ἥδε σόλωνα
Τόνδε τέκνοι σάλαμις θεσμοθέτην ἱερόν.

Τὸ ὅπλον τοῦ μνήματος τοῦ πιττάκου.

Ο ἰκείοις δακρύοις ἀγλαμίαν καταθάπτῃ
Ε νθάδε πιττάκην ἡ ἱερὰ λέσβος.

Τὸ ὅπλον τοῦ μνήματος τοῦ κλεοβούλου.

Α νδρα σοφὸν κλεόβουλον ἀποφθίμενον καταπενθεῖ
Η δε πάτρα λίνδος πόντῳ ἀγαλλομένη.

Εἰς φερεκύδην.

Τ ῆς σοφίης πάσης ἐν ἐμοὶ τέλος· ἰὼ δέ τι πλέον,
Π υθαγόρῃ τῷ μῶ λέγε ταῦθ', ὅτι θεῖος ἀπάντων
Ε στιν ἀνὴρ ἑλλάδα γλῶ. οὐ ψεύδομαι ὦδε ἀγορεύων.

Εἰς ἀναξαγόραν.

Ε νθάδε πλέον ἀληθείας ὅτι τέρμα θρήσας
Ο ὐρανίου κόσμου κεῖται ἀναξαγόρας.

Εἰς ἰατρὸν τῖνα καλούμενον ἄκρωνα.

Ακρον ἰητρὸν ἄκρων ἀκραγαντῖνον πατρὸς ἄκρου
Κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης.
Τινὲς δὲ τὸν δεύτερον στίχον οὕτω προφέρουσι,
Ακροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει.

Τὰ ἑξῆς ἐπιγράμματα, ἐστὶ τὰ ἐπὶ τοῖς τῇ
κυψέλου λάρνακι ἐπιτεχνηθεῖσι.

Ιδας μέρπησαν καλλίσφυρον, ἣν οἱ ἀπόλλων
Αρπασε, τὰν ἐκ ναοῦ ἄγει πάλιν οὐκ ἀέκουσαν.

Αλλο.

Μήδειαν ἰάσων γαμέει, κέλεται δ' ἀφροδίτα.

Αλλο.

Λατοίδας οὗτος τάχ' ἄναξ ἑκάεργος ἀπόλλων·
Μοῦσαι δ' ἀμφ' αὐτὸν, χαρίεις χορὸς, αἷσι κατάρχει.

Αλλο.

Ατλας οὐρανὸν οὗτος ἔχει, τὰ δὲ μᾶλα μεθήσει.

Αλλο.

Τυνδαρίδα ἑλέναν φέρετον, αἴθραν δ' ἀθέναθεν
Ελκετον.

Αλλο.

Ιφιδάμας, οὗτός τε κόων περιμέρναται αὐτοῦ.

Αλλο.

Οὗτος μὲν φόβος ἐστὶ βροτῶν· ὁ δ' ἔχων, ἀγαμέμνων.

Αλλο.

Ερμείας ὅδ' ἀλεξάνδρῳ δείκνυσι διαιτῶν
Τοῦ εἴδους ἥραν καὶ ἀθηναῖν καὶ ἀφροδίτην.

Αλλο.

Αἴας κασσάνδραν ἀπ' ἀθηναίας λοκρὸς ἕλκε.

INDEX EORVM A QVIBVS SCRIpta ſunt huius voluminis epigrammata, & vbi ſingula habeantur.

A

Αββιανοῦ 42.52.129.170.172

Αγαθίου, ἢ ἀγαθίου σχολαστικοῦ 6.40.51.77.86.98.99.109.111.112.150.155.156.176.177.193.196.216.221.225.228.230.233.241.242.244.245.258.259.264.281.297,a.293,b.296,b.300.312.339.347.353.356.358.361.371.374.380.417 418.419.423.426.436.440452.453.454.461.462.463.464.465

Αδδαίου 49. Αδδαίου μιτυληναίου 247

Αδριανοῦ βασιλέως 71

Αθηναίου 525

Αθηνοδώρου 255

Αἴγιδος 436

Αἰμιλιανοῦ 231.302. Αἰμιλιανοῦ νικαέως 73

Αἰσχύλου 201

Ακηράτου γραμματικοῦ 238

Αλεξάνδρου 209.432. Αλεξάνδρου αἰτωλοῦ 325

Αλέξιδος 416

Αλκαίου 83.172.200.227.254.271.272.282.295,b.329.335. Αλκαίου μακεδόνος 421. Αλκαίου μεσσηνίου 8.10.14.48.268

Αλφειοῦ 119.332. Αλφειοῦ μιτυληναίου 8.14.81.90.100.198.433

Αμμιανοῦ 141.151.157.159.167.169.170.185.187

Αμμωνίδου 141

Ανακρέοντος 174.175.197.244.301.302.513

Ανταγόρου 526

Αντιόχου 129,168

Αντιπάτρου 1.2.3.10.13.14.19.21.25.31.35.36.39.45.50.53.56.60.62.66.67.68.71 74.80.81.82.85.89.100.130.143.174.188.197.200.214.216.217.219.221.227.234.237.238.243.246.252.253.255.256.257.263.269.272.273.276.278.279.280.287.288.290,a.291,a.300.303.304.316.322.325.329.334.362 363.365.367.372.411.425.426.434.435 436.444. Αντιπάτρου σιδωνίου 75.92.219.225.240.268.275.277.324.326.327.422.424.431.442.523. Αντιπάτρου μακεδόνος 73.319. Αντιπάτρου θεσσαλοῦ 80.81.94.99.108.120.166.173.261.275.480

Αντιστίου 339

Αντιφάνους 32.72.88.137.183.425

Αντιφίλου 4.5.28.39.42.46.51.53.55.61.70.80.81.82.84.91.96.99.104.223.236 251.319.443.470.473. Αντιφίλου βυζαντίου 26.75.79.317.381

Αντωνίου ἀργείου 100.102

Ανύτης 48.56.202.203.205.263.266.288.336.340.342.364.441

Απολλιναρίου 137.144

Απολλωνίδου 11.19.29.30.32.35.73.81.83.88.97.107.111.173.197.199.207.236.251.287.294,b.338.415.

Απολλωνίου σμυρναίου 337

Αραβίου σχολαστικοῦ 292,b.319.335.374.376

Αράτου 164

Αργευταρίου 36.69.74.83.85.145.173.178.211.243.247.253.338.482

Αρηναίου ῥαιφερενδαρίου 466

Αριστοτέλους* 526

Αρίστωνος 48.116.438

Αρκεσιλάου 527

Αρχελάου 314

Αρχιμήλου 519

Αρχίου 1.7.16.17.19.30.43.45.50.57.76.84.103.119.120.220.237.239.257.264.265.308.326.350.423.431

Ασκληπιάδου 232.237.249.256.279.298,b.350.379.440.452.468.472

Αστυδάμαντος 524

Αὐτομέδοντος 20.65.129.174.185

B

Βακχυλίδου 419

Βάσσου 6.9.69.74.204.482. Βάσσου λουλλίου 98

Βιάνορος 19.29.31.45.46.54.62.101.105.166.231.236.248.261.348

Βισαντίνου 63

Βοήθου 13

Γ

Γαβρϊήλου ὑπάρχου 332

Γαίπου 204.427

Γαιτουλίου 136.219
Γάλλου 307
Γαυράδα 320
Γεμίνου 239.298,b.305.306.310.311
Γερμανικοῦ 198
Γερμανικοῦ καίσαρος 49.98
Γετουλίου 200
Γετουλλικοῦ 246
Γετουλικοῦ 420
Γλαύκου 96.252.297,b.312
Γλαύκου ἀθηναίου 297,b

Δ

Δαμαγήτου 2.199.201.202.209.309
Δαμασκίου 335
Δαμοχάριδος 264.355
Δαφίτου γραμματικοῦ 524
Δημάντου 231
Δημαράτου 98
Δημητρίου τοῦ βιθυνοῦ 304
Δημοδόκου 167
Δημοκρίτου 326
Δημοχάριδος 368
Διοδώρου 41.198.214.222.253.162.350.426. Διοδώρου σαρδιανοῦ 34
Διογένους ἐπισκόπου 250. Διογένους λαερτίου 289,a.292,a.293,a.284,a.528.529.530.531.532
Διόκριδος 304
Διονυσίου 8.20.274.282. Διονυσίου σοφιστοῦ 478. Διονυσίου κυζηνίνου 291,a
Διοσκουρίδου 106.198.202.206.215.223.224.227.235.243.274
Διοσκορίδου 152
Διοτίμου 1.198.208.283.286.322
Δούριδος ἐλεάτου 101
Δωριέως 519

Ε

Εμπεδοκλέους 117
Επιγόνου 104. Επιγόνου θετταλοῦ 21.82
Ερατοσθένους 249.438.466
Ερμοῦ τοῦ τρισμεγίστου 494,& deinceps
Ερμοδώρου 324
Ερμοκρέοντος 4.26
Ερυκίου 5.96.199.233.249.274.283.336.338
Ετρούσκου μεσσηνίου 248
Εὐγένους 358
Εὐήνου 10.97.303.323.324
Εὐκλείδου 493
Εὐόδου 313.321
Εὐπιθίου ἀθηναίου 23
Εὐριπίδου 514
Εὐτολμίου 260. Εὐτολμίου ἰλλουστρίου 443
Εὐτόλμου 231

Ζ

Ζανοῦ 254
Ζηλωτοῦ 78
Ζηνοβίου σχολαστικοῦ 368
Ζηνοδότου 38.527
Ζωνᾶ 26.85.430.434
Ζωσίμου 431. Ζωσίμου θασίου 72.432.433

Η

Ηγησίππου 193.218.443
Ηδύλου 149.425.521
Ηρακλείδου 234.252. Ηρακλείδου σινωπέως 248
Ηρίννης 301
Ηροδίκου τοῦ βαβυλωνίου 524

Θ

Θαλλοῦ 192
Θεαιτήτου 211.249.297,a.334.337.360.525 Θεαιτήτου σχολαστικοῦ 77.413
Θεόγνιδος 16.21
Θεοδωρίδου 205.214.215.235.255.262.297,a.316.439
Θεοδώρου 140.220
Θεοκρίτου τοῦ συρακουσίου 38.253.272.516. Θεοκρίτου τοῦ χίου 523
Θεοσεβίας 240
Θεοφάνους 216.257
Θέωνος 125. Θέωνος ἀλεξανδρέως 72
Θυίλλου 76.226
Θωμᾶ σχολαστικοῦ 376

Ι

Ιουλιανοῦ 6.18.28.41.70.79.83.118.196.207.219.241.250.251.259.271.277.282.285.295,a.305.307.311.312.316.322.325.326.331.359.360. Ιουλιανοῦ ἀντικίνσωρος 133.141. Ιουλιανοῦ αἰγυπτίου 191.196.229.230.318.358. Ιουλιανοῦ διοκλέους 433. Ιουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου 378.380.413.414.421 431.446.467.484
Ιουλίου διοκλέους 72. Ιουλίου λεωνίδου 72. Ιουλίου πολυαίνου 33.40
Ισιδώρου 61.240.247.257. Ισιδώρου αἰγεάτου 246. Ισιδώρου σχολαστικοῦ 417
Ιωάννου ποιητοῦ 102.229.298,a.334.380.441. Ιωάννου γραμματικοῦ 354
Ιωνος 273

Κ

Καλλικράτου 150
Καλλιμάχου 70.94.193.195.196.209.216. 218.229. 234.245.258. 261.278.283. 284.291,a.294,a.295,a.315.481.514
Καλλινίου 24.40
Καλλίου 167
Καρπυλλίδου 38
Καρφυλίδου 192
Κρεσφόντου 169
Κλαυδιανοῦ 350
Κορνηλίου 313. Κορνηλίου λογγίνου 420
Κοσμᾶ μηχανικοῦ 313
Κράτητος φιλοσόφου 15
Κυναγόρου 6.9.38.46.51.52.87.95.107. 213.233.260.284.292,b.297,b.330.346. 440.482
Κυλλιωίου πεπανοῦ 78
Κυρίλλου 65
Κύρου 361.367. Κύρου τῦ ποιητῦ 229. 353
Κωμητᾶ σχολαστικοῦ 301. Κωμητᾶ χρησυλαρίου 374

Λ

Λεοντέως 48
Λεοντίου 238.358.467. Λεοντίου σχολαστικοῦ 230.241. 284. 297,a.298,a.340. 346.352.354.355.362.403
Λέοντος φιλοσόφου 1
Λεωνίδου 3.4.25.29.36.48. 56.57.66.75. 96.134.140.145,146.172.193.202.208. 209. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 222. 223.228. 243. 244. 249. 250. 252. 254. 255.256. 261. 267.272. 275.280. 283. 286.287.295,a.303.324.326. 328.331. 336. 337. 343. 345. 367. 412. 418. 420. 424.428.431.434.437.440.441.443.444. 447.451. Λεωνίδου Ταραντίνου 10.79. 90.247.367.433.
Λουκιανοῦ 13.15.17.32.38.39.40. 55.63. 70.89.110. 112. 114.120. 128.138.143. 165. 168. 179.221. 321. 323. 328. 421. 439.
Λουκιλλίου 15.21. 54. 60. 126.127. 128. 130.131.132.133.134.135.136. 138.139. 140.141.146.147.149.151.152.153.154. 155.156.157.158.159.161.162.163.164. 165.166.169.170.183.184.185.186.187. 439.474

Μ

Μάγνου ἰατροῦ 345
Μαικίου 80.329.343.414.479. Μαικίου κοίντου 415
Μακεδονίου 135.165.176.221.373. Μακεδονίου ὑπάτου 24. 34. 70. 141.177. 185.295,b.354.358.411.414.417.437. 439.441.454.455.460.461.
Μακεδόνος 96
Μαριανοῦ σχολαστικοῦ 330. 354.360. 374. 375
Μάρκου δημοσθενείου 76.304.479.480
Μγεάζου 35.82.193.208.217.224.228. 263.266. 267. 317.333.444.448.449. 450.451.452.470.471.472
Μεναίδρου 197
Μενεκράπις 21. Μενεκράπις σμυρναίου 120
Μεσομήδου 378
Μητροδώρου 294.b
Μιμάρμου 120
Μιχαήλου γραμματικοῦ 376
Μνασάλκου 3.71.194.241.263.265.268. 442. Μνασάλκου τῦ σικυωνίου 525
Μόλου 77.330
Μουσικίου 11
Μυείνου 134.283
Μυροῖς 411

Ν

Νείλου σχολαστικοῦ 340
Νέρωνος 210
Νέστορος 106.108
Νικομήδου 249.328.523
Νικάρχου 57.104.127. 132.134.143.148. 149. 154. 158. 161. 168. 172. 179. 191. 422.481
Νικαίνδρου 85.183.205
Νικηράτου 83
Νικίου 49.136.265.328.364
Νικομήδεις 59
Νόστιδος 208

Ξ

Ξενοκράπις 327
Ξενοκρίτου 254

Ο

Ομήρου 219.
Ονήσου 12.53. Ονήσου καρικοῦ 100.174. 253.481.

Π

Παγκρατίου 255.447
Παλλαδᾶ 6.15.17.18.22.23.24.50.51.54.57.60.63.64.85.87.88.89.90.103.106 107.109.110.111.112.113.114.115.120.121.122.129.132.137.139.141.144.146.149.154.160.162.166.175.177.178.179 181.182.184.188.189.210.230.231.332.357.376.423.443.466
Γαμφίλου 267
Παρμενίωνος 7.65.179.203.239.260.333.334.480. Παρμενίωνος μακεδόνος 10.14.70
Γαύλου 213.220. Γαύλου σιλεντιαρίου 12.20.36.77.84.108.176.193.258.259.262.269.281.296,b.300.313.347.349.353.358.360.377.378.382.422.434.436.442.445.453.454.455.456.457.458.459.460.464.488.489.490.491.492.493
Πεισάνδρου 203
Πέρσου 214.249.288.345
Πινυτοῦ 279
Γλάτωνος 4.27.92.116.121.201.210.244.245.295,a.323.332.335.339.340.350.351.421.526
Πολέμωνος 350
Γολλιανοῦ 162
Πολυαίνου 42
Γολυστράτου 203
Πομπηΐου 99.357. Γομπηΐου νεωτέρου 225
Γοσιδίππου 16.220.245.314.346.451.452.473.520
Πτολεμαίου 67.218
Πωλιανοῦ 183
Γωμιανοῦ 320

Ρ

Ριανοῦ 522
Ρουφίνου 474.475.476.477.478
Ρούφου δομεστικοῦ 473

Σ

Σαβίνου 420
Σαμίου 260
Σαμμίου 379
Σαπφοῖς 396.229
Σαραπίωνος 207
Σατυρίου 430
Σατύρου 76.89.321.329. Σατύρου θυίλλου 76
Σεκουνίδου 47.79 333
Σηκαίου 481
Σιμμίου 267.435
Σιμωνίδου 2.104.194.195.201.204.205.207 212.245.256.261.274.276.286.296,b.302.331.336.361.373.438.441.442.450.511.512.513
Σοφοκλέους 514
Σπεισίππου 289,a
Στατυλλίου 247. Στατυλλίου φλάκκου 42.88.116.246.332.415
Στράτωνος 104.130.148.173
Συνεσίου 532. Συνεσίου φιλοσόφου 300
Συνεσίου σχολαστικοῦ 345
Σωφρονίου πατριάρχου 194.357

Τ

Τιβερίου ἴλλου 43.44
Τίμωνος 133
Τραϊανοῦ βασιλέως 141
Τρύφωνος τοῦ ἑρμοῦ 54
Τρωΐλου 296,b
Τυλλίου 279. Τυλλίου γεμίνου 30.331.374
Τύμνεω 201.229.267.337

Φ

Φαέννου 262.267
Φακέλλου 252
Φαλαίκου 522
Φανίου 62
Φιλιάδου μετρέως 527
Φιλίππου 2.9.13.25.26.29.31.32.33.41.43.44.47.52.61.73.74.82.84.91.97.101.106.137.174.196.199.224.248.286.295,b.308.310.317.318.325.328.333.338.379.412.415.418.419.424.426.430.444.447. Φιλίππου μακεδόνος 306.321.438
Φιλοδήμου 41.53.226.337.412.467.468.469.470
Φιλοστράτου 312
Φίλωνος 21
Φλάκκου 250

Χ

Χαιρήμονος 205
Χρηστοδώρου 192

INDEX EORVM DE QVIBVS SCRIpta ſunt quæ continentur hoc volumine epigrammata.

A

Εἰς Ἀγαθοὺς ἄνδρας 191, & deinæps.
εἰς ἀγαθῶν ἀνδρῶν εἰκόνας 191, b. & deinæps.
εἰς ἀγάθωνα 526
εἰς ἀγαλμ[illegible] ἀναθήματα 411.412. εἰς ἀγαλματουργοὺς 301.302
εἰς ἀγαμέμνονα 25. τὸ ἐπὶ ἀγαμέμνονος κειμένου ἐν μυκήναις ἐπίγραμμα 497
τίνας ἂν ἀγαμέμνων εἴποι λόγους ὁπλισθέντος ἀχιλλέως 7. τίνας ἂν ἀχιλλεὺς εἴποι λόγους ἀγαμέμνονος τρωθέντος 9.
εἰς τὰ θερμὰ τὰ ἀγαμεμνόνεια ἐν σμύρνῃ 356
τὸ ἐπὶ ἀγαπήνορος τάφῳ ἐπίγραμμα 500
εἰς ἀγλαὸν 392
τοῖς ἀγρόταις θεοῖς ἀνάθημα 4
εἰς ἀγῶνας 1.2. εἰς ἀγωνιστὰς 1.2.126.127.128.195.196. εἰς εἰκόνας ἀγωνιστῶν 295.296.
¶ εἰς Ἀδελφοὺς 196. εἰς τρεῖς ἀδελφοὺς 430, & deinæps.
εἰς ἀδύνατον 128
¶ εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἀθηνᾶν 324. εἰς τὴν ἐν ἀθήναις ἔνοπλον ἀθηνᾶν 322. εἰς τὴν ἐν ἰλίῳ ναὸν ἀθηνᾶς 40. εἰς ἄγαλμα ἀθηνᾶς, ἡφαίστου, καὶ ἐρεχθέως 322. τὸ ἐπὶ τῷ χαλκέῳ τεθρίππῳ τῇ ἀθηνᾷ ὑπ' ἀθηναίων ἀνατεθέντι ἐπίγραμμα 508. τὸ ἐπὶ τῷ ἀθηνᾶς ἱερῷ, ὁ κάδμος αὐτῇ ἱδρύσατο 537. εἰς τὴν ἀθηναίων νέμεσιν 334
εἰς μίλωνα τὸν ἀθλητὴν 519. εἰς θεαγένην τὸν θάσιον ἀθλητὴν 520. εἰς ἀναθήματα ἀπὸ ἀθλητῶν 412
¶ εἰς Αἴαντα 239. εἰς αἴαντα τὴν μέγαν 393. εἰς τὴν αἴαντος λίθον 6. εἰς αἴαντα τὸν λοκρὸν 390. ἐπὶ αἴαντος τοῦ οἰλέως κειμένου ἐν μυκόνῳ τῇ νήσῳ 499. τὸ ἐπὶ αἴαντος τοῦ τελαμωνίου τάφῳ ἐπίγραμμα 498
ἥλιος ἐν αἰγοκέρωτι 496
τὸ ἐπὶ αἰήτου ἐν κολχίδι τάφῳ ἐπίγραμμα 501
εἰς αἰνείαν καὶ εἰς ἡρακλῆν καὶ αὔγην 388.
εἰς αἰσχίνην ῥήτορα καὶ εἰς ἀριστοτέλην 383.
εἰς αἰσχυλον 273.
εἰς τὴν αἰσώπου εἰκόνα 381
τὸ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αἰτωλοῦ τοῦ ἐνδυμίωνος εἰκόνος ἐπίγραμμα 507
¶ τὸ ἐπὶ τῷ ἔρωτι πρὸς Ἀκαδημίᾳ ἱδρυθέντι ἐπίγραμμα 507
εἰς ἀκρίδα 265
εἰς ἄκρωνα ἰατρὸν 539
¶ εἰς Ἀλέκτορα 266
εἰς τὸν τάφον ἰωάννου πάππα ἀλεξανδρείας 194. εἰς φάρον ἀλεξανδρείας 370
εἰς ἀλέξανδρον τὸν μακεδόνα 239. εἰς στήλην ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος 314
εἰς ἀλεξῖνον 529
εἰς ἁλιέας 196.197. εἰς ἀναθήματα ἀπὸ ἁλιέων 412, & deinæps
εἰς ἀλκμαίωνα 397
τὸ ἐπὶ ᾧ ἀλκμήνης θεράμῳ ἐπίγραμμα 508
εἰς ἀλφειὸν καὶ ἀρέθουσαν 373
¶ εἰς Ἄμπελον 23
εἰς ἀμφιάραον 392
ἐπὶ ἀμφιμάχου καὶ διώρου 500
εἰς ἀμφιτρύωνα 396
εἰς ἀμυμώνην τοῦ δανάου θυγατέρα 385
¶ εἰς Ἀναδενδράδα 27
εἰς ἀναθήματα 3.4. ἀναμαθητικὰ ἐπιγράμματα, ἢ ἀναθήμασιν ἐπιγραφέντα 411, & deinæps. 504, & deinæps
εἰς ἀνακρέοντα 275, & deinæps. 367.368
εἰς ἀναξαγόραν 528.538
εἰς ἀνάξαρχον 532
εἰς ἀναξιμένην 385
εἰς ἀναστάσιον, θωμᾶ πατρικίου, καὶ λογοθέτου τοῦ δρόμου 408. εἰς εἰκόνα ἀναστασίου βασιλέως ἐν τῷ εὐρίπῳ 185
εἰς ἀνάχαρσιν 292, a
εἰς ἄνδρας ἀγαθοὺς 191, & deinæps. εἰς εἰκόνας ἀγαθῶν ἀνδρῶν 191, b, & deinæps. εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους 206, & deinæps
εἰς ἀνδρείαν 5.6, & deinæps. εἰς ἀνδρείους 5, & deinæps. 197, & d. 502, & d.
εἰς ἀνδρομάχην 22.389
εἰς ἀνδρομέδαν 319
εἰς ἀνθρώπινον βίον 16, & deinæps
εἰς ἀνοήτους 129
εἰς ἀνταῖον 309
εἰς ἀνταπόδοσιν 10.11

αὐτήχαφα εἰς Ἰωαννικιακὸν, παύλου σιλεντιαρίου 464
τὸ ὕδωρ αὐτολύχου τάφῳ ὑπόγραμμα 498
εἰς Ἥ ὑπ αὐτοχία εἰκόνα πολεμαίου 375
εἰς τὸν ὑπ αὐτοχία κῆπον ὠγχιαλάϊον, ὑπ ᾧ ἰωὴ λόξον 348
εἰς αὐτοδίνλω 531
αὐτοεφέοντα 416
τὸ ὕδωρ αὐτόφου ἢ φιδίππου τάφῳ ὑπόγραμμα 501
¶εἰς Απαμάντιον ὑποδοξάνδριον 129
εἰς ἀπειλὼ 11
εἰς Ἥ ἀπόλλω εἰκόνα 301
εἰς τὴν Ἀπολλοδώρου βιβλιοθήκην 534
εἰς Ἀπόλλωνα 58.385.392.393. εἰς ἄγαλμα Ἀπόλλωνος 322. πίνας αὖ Ἀπόλλωνα ἔπαι λόγοις ὠδείομήρου 91
Ἀποφθέγματα τῶν ἑπτὰ σοφῶν 118
εἰς ἀπυλήϊον τὸν μάγον 394
¶τὸ ὕδωρ Ἀφενέλου ἢ Ἀρυάλω κειμδρίων ὑπ Ἀργῆ ὑπόγραμμα 501
εἰς Ἥ τῶ Ἄργους πύλω 371
εἰς ἄγαλμα Ἄρεος ἢ ἀφροδίτης 322. εἰς σπίλω Ἄρεος κεκοσμημδρίω ὑπ Θράκη 322.
εἰς Ἀρέθουσαν Ἐλαφειὰν 373
εἰς Ἀρεπτὼ 11
εἰς Ἀριάδνλω καθαειρσίδα 454. εἰς ἄγαλμα Ἀριάδνης 319
εἰς εἰκόνα Ἀρίονος τῶ καθαρφδοῦ 348
εἰς ἄγαλμα Ἀριστείδου τῶ ῥήτορος 376
εἰς Ἀριστοκράτλω 537
εἰς Ἀριστοτέλην 530.533. εἰς Ἀριστοτέλλω ἢ εἰς αἰσχίνην ῥήτορα 383. εἰς εἰκόια Ἀριστοτέλους 380
εἰς Ἀριστοφάνη 93
εἰς Ἀρίστωνα 531
τὸ ὕδωρ αὐταλαύτης ὑπ Ἀρκαδίᾳ ὑπόγραμμα 501
εἰς Ἀρκαδίωνα πολυπότλω 510
εἰς Ἀρκεσίλαον 530
εἰς Ἄρπαγας 129.130
εἰς Ἄρτεμιν 341.394. εἰς Ἀρτέμιδος ἄγαλμα 322
εἰς ἀρχαίους πινάς 216, ℰ deinæps
εἰς εἰκόνας ἀρχαίων 307, ℰ deinæps
εἰς ἄρχιλοχον 93.271
εἰς ἄρχοντα ἀναξίων Ἥ ζωιαύτης ὠφελωγῆς 112. εἰς ἄρχοντα Ἀποπεσόντα 112. εἰς εἰκόνα ἄρχοντος ὑπ σμύρνη 277, a. εἰς ἀρχοντικὸν πίλεκυν. 378
¶εἰς Ἀσεβεῖς 12
εἰς ἀσπλαγεῖς 130.131
τὸ ὕδωρ ἀσκαλάφου ἢ ἰδμέδης τάφῳ ὑπόγραμμα 499
εἰς ἀσπίδα ἔχουσ Ἥ χειρὸς Ἥ ἡδύραν 352
εἰς ἀστακίδλω 283
εἰς πινα καλάμδρον ἀστέρα 210
εἰς ἀσχολόγους 131, ℰ deinæps. εἰς ὄργανόν π ἀσχουμικόν 532
εἰς ἀσυδάμαντα 524
εἰς ἀσώπους 13
¶εἰς Ἀταλαύτλω ἢ ἰσαπομδίλω 319. τὸ ὕδωρ ἀταλαύτης ὑπ Ἀρκαδίᾳ τάφῳ ὑπόγραμμα 501
εἰς ἄτταλον 527
¶εἰς αὖγλω, ἢ εἰς ἠεακλῶ ἢ εἰς αἰνείδω 388
εἰς αὐλητὰς 13.14.120. 533
εἰς αὐτάρκειαν 14, ℰ deinæps
τὸ ὕδωρ αὐτομέδοντος ὑπ Θεσσαλίᾳ τάφῳ ὑπόγραμμα 501
¶εἰς Ἀφροδίτλω 3.386. εἰς Ἥ Ἀφροδίτλω ὑπ ζεφυρίῳ πημφδρίω 520. εἰς Ἥ Ἀφροδίτλω αἰγιαλομδίλω ὑπὸ θαλάσσης 326. εἰς Ἥ Ἀφροδίτλω ἀπλισμδρίω 324. εἰς Ἥ ὑπ αὐτάρτη ἔνοπλον Ἀφροδίτλω 325. εἰς ἄγαλμα Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος 322. εἰς ἄγαλμα Ἀφροδίτης Ἥ ὑπ κνίδῳ 323. εἰς μυστήριον ἔχον τλω Ἀφροδίτλω ἢ ἔρωτας 379
¶τὸ ὕδωρ πνι τῶν ἀχαιῶν ἀναθήματα ὑπόγραμμα 505
εἰς ἀχρίσεις 39.40
εἰς Ἀχιλλία 237.393. εἰς Ἀχιλλέα ἢ πάνοπλον 237. πίνας αὖ Ἀχιλλεῖς ἔπαι λόγοις ἰδὼν ὑπ ᾅδου ὀδυσσέα 87. πίνας αὖ Ἀχιλλεῖς ἔπαι λόγοις ἀγαμέμνονος Ῥωδίντος 9. ὕδωρ Ἀχιλλέως κειμδρίου ὑπ Σκίνῳ πημφδρίῳ ᾧ ἢ ὑπ λβύκη τῇ νήσῳ 497. πίνας αὖ ὁπλοδέντος Ἀχιλλέως ἔλεγος ἔπαι λόγοις 7. πίνας αὖ ὁπλοδέντος Ἀχιλλέως ἀγαμέμνων ἔπαι λόγοις 7. πίνας αὖ ἔκλωρ ἔπαι λόγοις ὡς ἅπαν λαὸν μὴ δύνασθαι φέρειν δόρυ τῶ Ἀχιλλέως 8
¶εἰς τλω ἀψῖδα ὑπ Ἰῇ βασιλικῇ, ὑπ βυζαντίῳ 370. εἰς Ἥ βάσιν τῶ ὡρολογίου τῶ εἰς τλω ἀψῖδα Ἥ εἰς Ἥ βασιλικὴν 381

B

Ἀναθήματα τῶν Βακχευομδίων 416. 417. εἰς βάκχλω ὑπ βυζαντίῳ 296, b. εἴς πνα βάκχλω 533. εἰς εἰκόνας βακχῶν 296.297. εἰς βακχον 58

εἰς βαλανεῖον ἐν βυζαντίῳ, ἔχον ἀφροδίτην λουομένην 353. εἰς ἕτερον δίδυμον, ἐν ᾧ λούονται γυναῖκες καὶ ἄνδρες 353. εἰς ἕτερον παρακείμενον τῷ δημοσίῳ ἐν βυζαντίῳ 354. εἰς ἕτερον ἐν λυκίῳ 354. εἰς ἕτερον ὀνομαζόμενον ἔρωτα 354. εἰς ἕτερον ἔχον πίνδαρον 354. εἰς ἕτερον 355. εἰς βαλανεῖον ψυχρὸν 134.352
εἰς βασιλέων εἰκόνας 297.298.299.300. εἰς τὰ θερμὰ τὰ βασιλικὰ 355. εἰς τὴν βασιλικὴν τῶν παιδευτηρίων ἐν βυζαντίῳ 360
¶ εἰς πορφύριον, μέρους Βενέτων 408
εἰς τὴν βερενίκης εἰκόνα 298,b
¶ εἰς Βῆμα τοῦ σοφιστοῦ κρατεροῦ 360
ἐπὶ τῇ βηρυτοῦ κατακαύσει ἐπίγραμμα 102
¶ εἰς Βίαντα 292,a
εἰς τὴν βίβλον ὀρειβασίου 59. θεοκρίτου εἰς τὴν ἑαυτοῦ βίβλον ἐπίγραμμα 518 εἰς τὴν ἀπολλοδώρου βιβλιοθήκην 534
εἰς βιργίλλιον 397
¶ τὸ ἐπὶ τῇ Βοσπόρου ζεῦξιν ἐχούσῃ γραφῇ ἐπίγραμμα 508
εἰς βοῦν τὴν μύρωνος 302
¶ εἰς Βραχεῖς 133
εἰς βρέφη 19. 220.221.222. ἐπὶ δυσὶ βρέφεσιν ἅμα τεχθεῖσι, καὶ εὐθὺς ἀποθανοῦσιν ἐπίγραμμα 54
¶ εἰς οἶκον ὑψηλὸν ἐν Βυζαντίῳ 358. εἰς τὴν πύλην τοῦ ῥηγίου ἐν βυζαντίῳ 371. εἰς τὴν βασιλικὴν τῶν παιδευτηρίων ἐν βυζαντίῳ 360. εἰς τὴν πύλην ξυλοκρίκου ἐν βυζαντίῳ 371. εἰς εἰκόνα ὀρχηστρίδος ἱσταμένης διαχρύσου ἐν τῷ βυζαντίῳ 362. εἰς βάκχην ἐν βυζαντίῳ 296. εἰς εἰκόνα κιθαριστρίδος ἐν βυζαντίῳ 349. εἰς εἰκόνα γαβριήλου ὑπάρχου ἐν βυζαντίῳ 297, a. εἰς εἰκόνα λογγίνου ὑπάρχου ἐν βυζαντίῳ 298, a. εἰς τὴν ἀψῖδα ἐν τῇ βασιλικῇ, ἐν βυζαντίῳ 370. εἰς βαλανεῖον ἐν βυζαντίῳ 353. εἰς ἕτερον ἐν βυζαντίῳ ἔχον ἀφροδίτην λουομένην 353. εἰς ἕτερον παρακείμενον τῷ δημοσίῳ ἐν βυζαντίῳ 354
βύζαντος περιβόητον ἄγαλμα, ὑπὸ καλλιάδου στρατηγοῦ βυζαντίου ἀνατεθὲν 298,b
ἐπὶ τοῖς βύζου ἀγάλματιν ἐν νάξῳ ἐπίγραμμα 506
¶ ἐπὶ ᾧ Βωμῷ τοῦ πλάτωνος ἐπίγραμμα 507

Γ

Εἰς Γαβριήλου ὑπάρχου εἰκόνα ἐν βυζαντίῳ 297,a
εἰς γαλήνου εἰκόνα 346
εἰς γάμον 19.20
¶ εἰς Γερμανικὸν 6
εἰς γέροντας 21.222.223. παρὰ γερόντων ἀναθήματα 417.418
εἰς γέφυραν τοῦ σαγγαρίου 374
γεωμετρικὸν ἐπίγραμμα 493
εἰς γεωργοὺς 223 παρὰ γεωργῶν ἀναθήματα 418.419.420.421
¶ εἰς Γῆρας 21
¶ ἐπὶ Γουνέως 500
¶ εἰς Γραίας 134.135.136
εἰς γραμματικοὺς 22.23.136.137.524.533. εἰς εἰκόνα γραμματικοῦ 368. εἰς γραμματικὸν κερασφόρον 137
τὸ ἐπὶ τῇ γραφῇ τῇ ζεῦξιν τοῦ βοσπόρου ἐχούσῃ ἐπίγραμμα 508
εἰς γραφίδα 23
γριφώδη ἐπιγράμματα 535
¶ εἰς Γυναῖκά τινα πολυπότιν 522. εἰς γυναῖκα ἥτις ἐκαλεῖτο φίδις 227. εἰς γυναῖκας 23, et deinceps 139. 223, et deinceps. εἰς γυναικῶν εἰκόνας 300. 301. παρὰ γυναικῶν ἀναθήματα 421, et deinceps.

Δ

Το ἐπὶ τῇ Δαμάρχου εἰκόνι τῇ ἐν ὀλυμπίᾳ ἐπίγραμμα 506
εἰς δαμόχαριν 281. εἰς εἰκόνα δαμοχάριδος ἐν σμύρνῃ 299. a
εἰς ἀμυμώνην τοῦ δανάου θυγατέρα 385
εἰς δάρητα 391
εἰς δάφνην ἀξίνῃ κοπτομένην 26
εἰς δάφνιν 217
¶ εἰς Δελοὺς 139. εἰς κλέπτην δελὸν, εὑρόντα ξίφος χρυσοῦν 90
τὸ ἐπί τινι δεινομένους τῶν ἱέρωνος ἀναθήματι ἐπίγραμμα 506
εἰς δέλτον 536
εἰς δένδρα 25. 26.27.28.138.139
¶ τίνας ἂν Δηϊδάμεια εἴποι λόγους, τοῦ πύῤῥου πορθήσαντος τὴν Τροίαν 7
τὸ ἐπὶ δηϊπύλου τάφῳ ἐπίγραμμα 501
εἰς δηΐφοβον 383
εἰς δημήτριον 531
εἰς δημόκριτον 289,a.295,a.388

εἰς δημόνικον ὕπαρχον 146
εἰς δημοσθένην 384
¶ εἰς τὴν Διδοῦς εἰκόνα 320
ἥλιος ἐν διδύμοις 495
εἰς ναὸν τοῦ διὸς κτισθέντα παρὰ κεκροπιδῶν 356. εἰς τὸ τοῦ ὀλυμπίου διὸς ἄγαλμα 301
εἰς δικαιοσύνην 28
εἰς δίκην 28, et deinæps
εἰς διογένην, τὸν τοῦ διογένην τὸν κύνα καλούμενον 289,a.290,a.381.531
εἰς διομήδους τάφον 429.498
εἰς διόνυσον 342. εἰς διόνυσον γελλυμμένον ἐν ἀμεθύστῳ 350. εἰς ἄγαλμα διονύσου καὶ ἡρακλέους 327. εἰς ἄγαλμα διονύσου πλησίον ἀθηνᾶς ἑστὼς 327. εἰς ἕτερον ἄγαλμα τοῦ αὐτοῦ ibidem
εἰς δίωνα τὸν συρακούσιον 292,a
τὸ ἐπὶ διώρου καὶ ἀμφιμάχου τάφῳ ἐπίγραμμα 500
¶ εἰς Δολίους 144
εἰς δούλους 144.235.236
¶ εἰς τὸν Δράκοντα πύθιον 46
εἰς δρομέα 295,b
¶ εἰς Δυσειδεῖς 139, et deinæps
εἰς δυσπραγίαν 31.32
εἰς δυσώδεις 143.144
¶ εἰς Δῶρα 144.145

E

Εἰς τὴν Εβδομάδα 125
¶ εἰς τὸ Εγχειρίδιον ἐπικτήτου 117
¶ τίνας ἂν Εἰδοθέα εἴποι λόγους ἰδοῦσα τὴν ἑλένην ἐν φάρῳ 62
¶ εἰς Εκάβην καὶ εἰς ὀδυσσέα 389
εἰς ἕκτορα 238. ἐπὶ ἕκτορος κειμένου ἐν θήβαις 502. τίνας ἂν ἕκτωρ εἴποι λόγους τιτρωσκόμενος ὑπὸ ἑλλήνων 8. τίνας ἂν ἕκτωρ εἴποι λόγους πρὸς πάτροκλον μὴ δυνηθέντα δόρυ τοῦ ἀχιλλέως φέρειν 8. τοῦ πατροκλου πρὸς ἕκτορα ἀπόκρισις 8
¶ εἰς Ελένην 389. τίνας ἂν εἰδοθέα εἴποι λόγους ἰδοῦσα τὴν ἑλένην ἐν φάρῳ 62. τίνας ἂν ἑλένη εἴποι λόγους μονομαχούντων μενελάου καὶ πάριδος 20. εἰς εἰκόνα ἑλένης 320. εἰς ἕλενον 388. τίνας ἂν ἕλενος εἴποι λόγους ὁπλισθέντος ἀχιλλέως 7
εἰς ἕλεον 33
τὸ ἐπὶ ἐλεφήνορος τάφου ἐπίγραμμα κειμένου ἐν τροίῃ 500
εἰς ἐλπίδα 33
εἰς τυφλὸν ἀναβάντα εἰς τὸ ἐν ἐλευσῖνι ἱερόν 5
¶ εἰς Εμπεδοκλῆν 293,a
¶ εἰς Εντελλον 391
¶ Επαινοι 34.35
τὸ ἐπὶ τῷ ἀνδρίαντι ἐπαμινώνδου ἐπίγραμμα 503
εἰς ἐπέραστόν τινα μάντιν 508
εἰς ἐπίκουρον 525.532. εἰς ἐπίκουρον καὶ θεμιστοκλέα 197
εἰς ἐπίκτητον, ἰσόψηφον 289,b. εἰς τὸ ἐπικτήτου ἐγχειρίδιον 117
εἰς ἐπίχαρμον 293,a
¶ εἰς Ερατοσθένην 291,a
τὸ ἐν πυθοῖ ἐπί τινος ἔργου ἐπιγεγραμμένον 507
εἰς ἄγαλμα ἐρεχθέως, ἡφαίστου, καὶ ἀθηνᾶς 322
εἰς ἑρμαφρόδιτον 387. εἰς ἑρμαφρόδιτον ἐν λουτρῷ ἱστάμενον 329
εἰς ἑρμῆν 342.393. εἰς ἄγαλμα ἑρμοῦ 327.328. εἰς ἕτερον τοῦ αὐτοῦ ἐν κήπῳ ibid. τὸ ἐπὶ τῷ ἑρμοῦ ἀγάλματι τετρα κεφάλου τοῦ ἐν κεραμεικῷ ἐπίγραμμα 508. τὰ ἐπὶ τῶν τριῶν ἑρμῶν τρία ἐπιγράμματα 502
εἰς ἐρῶντας 145. τίνας ἂν ὁ ἔρως ἐρῶν εἴποι λόγους 36. εἰς ἔρωτα 35, et deinæps.333.341. εἰς ἔρωτα γυμνὸν 332. εἰς ἔρωτα ἐστεφανωμένον 330. εἰς ἔρωτα κοιμώμενον 332. εἰς ἔρωτα ἐν ἄλσει κοιμώμενον 332. εἰς ἔρωτα καθεύδοντα ἐν πιπεροπάστῳ 332. εἰς ἔρωτα καθεύδοντα, καὶ εἰς ἄγαλμα σατύρου ἐν κρήνῃ ἑστὼς 339. εἰς ἔρωτα ἀροτριῶντα 330. εἰς ἄγαλμα ἔρωτος 329. εἰς ἄγαλμα τοῦ αὐτοῦ δεδεμένου 329.330. εἰς ἀγάλματα ἐρώτων 333. τίνας ἂν πασιφάη πρὸς ἔρωτα εἴποι λόγους ἐρῶσα τοῦ ταύρου 37. εἰς τὸν πραξιτέλους ἔρωτα 331. εἰς ἔρωτα γελλυμμένον ἐν καυκίῳ 351. τὸ ἐπὶ τῷ ἔρωτι πρὸς ἀκαδημίᾳ ἱδρυθέντι ἐπίγραμμα 507. εἰς μινσώριον ἔχον τὴν ἀφροδίτην καὶ ἔρωτας 379. εἰς βαλανεῖον ἔρωτα ὀνομαζόμενον 354. εἰς κῆπον ἔρωτα προσαγορευόμενον 347. εἰς προάστειον ἔρωτα ὀνομαζόμενον 374. ἀπὸ ἐρωτικῶν ἀναθήματα 425.426

¶ εἰς Εσοπτρον 335
¶ εἰς Ετεοκλέα καὶ πολυνείκην 236
¶ εἰς Εὐγενίαν 230
τὸ ἐπὶ εὐμήλου τάφῳ ἐπίγραμμα 500
εἰς ἄγαλμα εὐνομίου τοῦ κιθαριστοῦ ἑστῶτος ἐν δελφοῖς 348
εἰς εὐριπίδην 273.274.384. τίνας ἂν φιλήμων δι' εὐριπίδην εἴποι λόγους 117
εἰς εἰκόνα ἀναστασίου βασιλέως ἐν τῷ εὐρίπῳ 185
ἐπὶ εὐρυάλου καὶ σθενέλου κειμένων ἐν ἄργει 501
τὸ ἐπὶ εὐρυπύλου κειμένου ἐν ὀρχομενῷ ἐπίγραμμα 499
εἰς εὐσέβειαν 38.39
εἰς εὐστόργιον 281
εἰς εὐτυχίαν 39
εἰς εὐχαρίστους 39.40
εἰς εὐχὴν 40.41.426
¶ εἰς τὸν Εφέσου κατακλυσμὸν 101
¶ εἰς Εχθροὺς 42

Z

ΕΙς οἶκον κείμενον μέσον τοῦ Ζευξίππου καὶ τοῦ ἱππικοῦ 358. εἰς λουτὸν μικρὸν παρακείμενον τῷ τοῦ ζευξίππου 352
εἰς τὴν ἐν ζεφυρίῳ τιμωμένην ἀφροδίτην 520
¶ τὸ ἐπὶ Ζήθου ἐν θήβαις ἐπίγραμμα 501
εἰς ζηνώνα τὸν κιτιέα 523.527.531. εἰς ζηνώνα τὸν ἐλεάτην 294,a. εἰς τὰ λυτὰ ζηνώνος τοῦ βασιλέως 86
¶ ἥλιος ἐν Ζυγῷ 495
¶ εἰς Ζῶα 42, & deinæps. εἰς ζώων ἀγάλματα 302, & deinæps εἰς μινσώριον ἔχον τὰ δώδεκα ζώδια, καὶ ἕτερα 378
εἰς ζωγράφους 145.146.301.302
εἰς ζωὴν 50

H

ΕΙς Ηγεμόνας 146.147
¶ εἰς Ηετίωνα 315
¶ εἰς τοὺς Ηλείους 533
ἡλίου ἐν κριῷ ἢ ἐν ταύρῳ ἢ ἐν ἄλλῳ ζωδίῳ ὄντος τί προσημαίνει ὁ γινόμενος τότε σεισμὸς 495.496. εἰς ἄγαλμα τῷ ἡλίῳ παρὰ τῶν ῥοδίων 411
¶ εἰς Ημίξηρον αἰτήσαντα ἀδριανὸν τὸν βασιλέα τροφὴν 5
¶ τίνας ἂν Ηρα εἴποι λόγους ἀποθεωθέντος ἡρακλέους 11. εἰς ἀγάλματα ἥρας 333
εἰς ἡράκλειαν τὴν πόντου 369
εἰς ἡρακλείδην 293,a
εἰς ἡράκλειτον 119.294,a.395
εἰς ἡρακλῆν 1. εἰς ἡρακλῆν, καὶ εἰς αὔγην, καὶ εἰς αἰνείαν 388. εἰς τοὺς δώδεκα ἄθλους τοῦ ἡρακλέους 308. εἰς ἄγαλμα ἡρακλέους καὶ διονύσου 327. εἰς ἄγαλμα ἡρακλέους νηπίου ὄντος ἔτι, καὶ ταῖς χερσὶ θλίβοντος δράκοντας δύο 307. τίνας ἂν ἀποθεωθέντος ἡρακλέους ἥρα εἴποι λόγους 11
εἰς ἤρινναν 93.279.387
εἰς ἡρόδοτον 396.509
εἰς ἡροφίλην τὴν σίβυλλαν 509
εἰς ἡρὼ καὶ λέανδρον 217
εἰς ἥρωας 236, & deinæps. εἰς εἰκόνας καὶ τάφους ἡρώων 307, & deinæps. 497, & deinæps. εἰς ἡρωΐδας 315, & deinæps
¶ εἰς Ησίοδον 270.271. εἰς εἰκόνα ἡσιόδου 368. εἰς ἡσίοδον, καὶ εἰς πολύειδον μάντιν, καὶ εἰς σιμωνίδην 384
¶ εἰς ἄγαλμα Ηφάστου, ἀθηνᾶς, καὶ ἐρεχθέως 322
¶ εἰς Ηχὼ 50.51. εἰς ἄγαλμα ἠχοῦς 320.321

Θ

ΤΟ ἐπὶ τῷ ἀλκμήνης Θαλάμῳ ἐπίγραμμα 508
εἰς θάλασσαν 51. εἰς εἰκόνα θαλάσσης 321.322
εἰς θαλῆν 291.a
τὸ ἐπὶ θαλπίου καὶ πολυξένου ἐπίγραμμα 501
εἰς θάνατον 51, & deinæps
τὸ ἐπί τινι τῶν θασίων ἀναθήματι ἐπίγραμμα 505
¶ εἰς Θεαγένην τὸν θάσιον ἀθλητὴν 520
εἰς θεμίστιον τὸν φιλόσοφον 188

εἰς θεμιστοκλέα 198. εἰς θεμιστοκλέα καὶ ἐπίκουρον 197
εἰς στήλην θεοδοσίου βασιλέως 298,b
εἰς εἰκόνα θεοδοσίου ἄρχοντος ἐν σμύρνῃ 299,a
ἐπὶ θεοδότῳ ἐπ' ἔχθρᾳ τετελευτηκότι τῆς ἰδίας γαμετῆς 193
εἰς θεόδωρον 281.282. εἰς εἰκόνα θεοδώρου ἄρχοντος 299,a
εἰς εἰκόνα θεοδωριάδος 300
θεοκρίτου εἰς τὴν ἑαυτοῦ βίβλον 518
ἐπὶ τῇ εἰκόνι θεοπόμπου 506
εἰς θεοὺς 55, & deinceps. εἰς ἀγάλματα θεῶν καὶ θεαινῶν 322, & deinceps
εἰς θεόφραστον 292,a
εἰς τὰ θερμὰ τὰ βασιλικὰ 355. εἰς τὰ ἐν πυθίοις θερμὰ 488, & deinceps. εἰς τὰ θερμὰ τὰ ἀγαμεμνόνεια ἐν σμύρνῃ 356
εἰς τοὺς ἐν θερμοπύλαις θανόντας 200. εἴς τινας τῶν ἐν θερμοπύλαις πεσόντων 509
εἰς τοὺς ἀναιρεθέντας θεσπιεῖς ὑπὸ πρόσων 127
εἰς τὴν ἀνατολικὴν πύλην θεσσαλονίκης 299, a.294,b
τίνας ἂν λόγους θέτις εἴποι τηλέφου σκελισθέντος ὑπ' ἀμπέλου 8
¶ ἐπὶ ἕκτορος ἐν Θήβαις κειμένου 502. ἐπὶ ζήθου ἐν θήβαις κειμένου 501
εἰς θηρίμαχον 283
ἀπὸ θηρῶν ἀναθήματα 426, & d.
εἰς ἀνδριάντα θησέως καὶ τοῦ μαραθωνίου ταύρου 311
¶ τὸ ἐπὶ Θόαντος ἐπίγραμμα 499
εἰς θουκυδίδην 66.396
¶ εἰς Θρασύμαχον τὸν σοφιστὴν 509
¶ εἰς Θυγατέρας 147.286, & deinceps
ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ θυγατρὶ, παύλου σιλεντιαρίου ἐπίγραμμα 259
εἰς θυμοίτην 392
εἰς θύρας 361

I

ΤΟ ἐπὶ Ἰαλιμένου καὶ ἀσκαλάφου ἐπίγραμμα 499
εἰς τὴν ἰαμβλίχου ἰατροῦ εἰκόνα 346
εἰς ἰατροὺς 59.60.147, & deinceps.240. εἰς ἰατρῶν εἰκόνας 345.346. εἰς εἰκόνα πραξαγόρου ἰατροῦ 346. εἰς εἰκόνα ἰαμβλίχου ἰατροῦ 346
¶ εἰς Ἰβυκον 278.279
¶ ἐπὶ Ἰδομενέως καὶ μηριόνου κειμένων ἐν κνωσσῷ 499
¶ εἰς εἴσοδον τῆς Ἱερείας 298
εἰς τὴν ἱέρωνος ναῦν 519
¶ εἰς Ἱκαρον χαλκοῦν ἐν λουτρῷ ἱστάμενον 311
¶ εἰς Ἰλιάδα καὶ ὀδύσσειαν 91
εἰς τὸν ἐν ἰλίῳ ναὸν ἀθηνᾶς 40
¶ εἰς Ἰξευτὰς 240.241
¶ εἰς Ἰουλιανὸν 408. εἰς ἰουλιανὸν ἠνίοχον ῥοισίων 409
εἰς ἰούλιον καίσαρα 386
εἰς στήλην ἰουστινιανοῦ 300. εἰς εἰκόνα ἰουστινιανοῦ βασιλέως 299,b. εἰς στήλην ἰουστινιανοῦ βασιλέως τὴν ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ 297,b. καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ λιμένι ibidem
¶ εἰς σώσανδρον Ἱππίατρον 346
εἰς οἶκον κείμενον μέσον τοῦ ἱππικοῦ καὶ τοῦ ζευξίππου 358
εἰς τὸν ἐν ἱπποδρόμῳ τετράπλευρον κίονα 349. εἰς στήλην ἰουστινιανοῦ βασιλέως ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ 297
εἰς χείρωνα τὸν ἱπποκένταυρον 313
εἰς ἱπποκράτην 59. εἰς εἰκόνα ἱπποκράτους 345
εἰς ἱππόλυτον διαλεγόμενον τῇ τροφῷ τῆς φαίδρας 312
εἰς ἱππομένην καὶ ἀταλάντην 319
εἰς ἵππον 306. εἰς ἵππους 151
εἰς ἱππώνακτα 272
¶ εἰς Ἰσοκράτην τὸν ῥήτορα 392
ἰσόψηφα 428.429
¶ εἰς Ἰφιγένειαν 315
¶ εἰς Ἰχθύας 60, & deinceps.241. εἰς φιάλην ἔχουσαν κινουμένους ἰχθύας 378
ἥλιος ἐν ἰχθύσιν 496
¶ εἰς τὸν τάφον Ἰωάννου πάππα ἀλεξανδρείας 194

K

ΕΙς Κάγκελον οἰκίας 378
εἰς τραπεζίτην καΐκον διασυρτικὸν 28
εἰς καιρὸν 346.347. εἰς τὸ τοῦ καιροῦ ἄγαλμα 346
εἰς καλλίμαχον 278
εἰς εἰκόνα καλλινίκου κουβικουλλαρίου 291,b

εἰς καλλιόπην 403.404. εἰς ἄγαλμα καλλιόπης 334. εἰς εἰκόνα τῆς αὐτῆς ibid.
εἰς κάλλος 62.63
εἰς τὸν καλυδώνιον κάπρον 306
εἰς κάλχαντα 385
εἰς καμαρίναν ἐν σικελίᾳ παροιμιῶδες 364
εἰς κανδαύλην 216
εἰς τὸν καπανέως ἀνδριάντα 311
εἰς κάπρον τὸν καλυδώνιον 306
καρκῖνοι στίχοι ἔμμετροι 429
ἥλιος ἐν καρκίνῳ 495
εἰς καρνεάδην 530
εἰς κασάνδραν 390
εἰς κατακλυσμὸν ἐφέσου 101
¶ εἰς ναὸν τοῦ διὸς παρὰ Κεκροπιδῶν κτισθέντα 356
εἰς κερασφόρον γραμματικὸν 137
¶ εἰς Κήπους 347.348. εἰς κῆπον παράλιον 347. εἰς κῆπον παραθαλάττιον, ἐν ᾧ ἦν καὶ λουτρὸν, ἐν ἀντιοχείᾳ 348. εἰς κῆπον ἔρωτα προσαγορευόμενον 347. ἀπὸ κηπωρῶν ἀναθήματα 429.430
¶ εἰς τὸν ἐν Κιβύρᾳ οἶκον 358
εἰς κιθαρῳδοὺς 151.152.241.242.348.349. ἀπὸ κιθαρῳδῶν ἀναθήματα 436.437. εἰς εἰκόνα κιθαριστρίδος ἐν βυζαντίῳ 349
ἐπὶ ὀρφέως κειμένου ἐν κικονίᾳ 502
εἰς κινάραν 536
εἰς κίονας 349. εἰς τὸν ἐν ἱπποδρόμῳ τετράπλευρον κίονα 349
εἰς κίσσαν 264
¶ εἰς Κλεάνθην 133.531
εἰς κλεινιάδην 386
τὸ ἐπὶ τοῦ μνήματος τοῦ κλεοβούλου 538
τὸ ἐπὶ τῷ ἀθήνῃσιν ἀνδριάντι κλεοίτου 506
τὸ ἐπὶ τῷ κλεοσθένους ἀναθήματι 506
εἰς κλέπτας 152.153. εἰς κλέπτην δειλὸν, εὑρόντα ξίφος χρυσοῦν 90
τὸ ἐπὶ τῇ κλέωνος ᾠδοῦ θηβαίου εἰκόνι ἐπίγραμμα 507
εἰς κλιναρίον πόρνης ἀπὸ δάφνης 25
εἰς κλύπον 392
¶ ἐπὶ ἰδομενέως καὶ μηριόνου κειμένων ἐν Κνωσσῷ 499
¶ εἰς Κόλακας 63.64
εἰς κολοσσὸν τὸν ἐν ῥόδῳ 302
εἴς τινα κολυμβῶσαν ἐν τῷ νείλῳ εὔμορφον οὖσαν 62
εἰς κουρέας 153.154
¶ εἰς Κρανός 362
εἰς κράντορα 525.530
εἰς βῆμα κρατεροῦ τοῦ σοφιστοῦ 360
εἰς κράτητα 294,a. εἰς κράτητα καὶ πολέμωνα 526
εἰς κρατῖνον 395
εἰς κρέουσαν 388
εἰς τὴν κρίσσου εἰκόνα 298,a
εἰς κριτὰς 64.65
ἥλιος ἐν κριῷ 495
εἰς κρύσταλλον γεγλυμμένην 350. εἰς κρύσταλλον ἐν τῆς ὕδωρ ἔχουσαν 350
¶ εἰς Κυβευτὰς 154
τὸ ἐπὶ τῇ ἀσπίδι κυδίου τῷ ἐλευθερίῳ διὶ ἀνατεθείσῃ ἐπίγραμμα 504
εἰς κυναίγειρον 313
εἰς κυνηγοὺς 154.242. ἀπὸ κυνηγῶν ἀναθήματα 430, et deinceps
εἰς κύπριν 393
τὰ ἐπὶ τοῖς κυψέλου λαίρνακι ἐπιτεχνηθεῖσιν ἐπιγράμματα 539
¶ εἰς Κωμῳδοὺς 154
εἰς κωνσταντῖνον 404, et deinceps. εἰς κωνσταντῖνον ἡνίοχον λευκῶν 409
εἰς τὴν πέρην κωνσταντινουπόλεως δάμαλιν 224
εἰς κωνωπεῶνα 377
εἰς κωφοὺς 154

Λ

ΕΙς Λάγυνον 522
εἰς λαέρτην 236
εἰς λαΐδα 225.421. ἐπὶ τῷ λαΐδος τάφῳ 538
εἰς λαιμάργους 155.156
εἰς λάκαιναν 5
ἐπί τινι τῶν λακεδαιμονίων ἀναθήματι 505
εἰς λακύδην 530
εἰς λάμπωνα 392
ἐπί τινι λαοδίκης ἀναθήματι 506
ἐπὶ λαομέδοντος 502
¶ εἰς Λέανδρον καὶ ἡρὼ 217
εἰς τὸν φονεύσαντα τὸν ἐν νεμέᾳ λέοντα 308. ἥλιος ἐν λέοντι 495
ἐπὶ λεοντέως καὶ πολυποίτου 500
εἰς λεπτοὺς 156, et deinceps
ἐπὶ ἀχιλλέως κειμένου ἐν τροίῃ, τιμωμένου δὲ καὶ ἐν λεύκῃ τῇ νήσῳ 497
εἰς λεωνίδην 282
¶ εἰς Λίθους 349, et deinceps. εἰς λίθον τὸν κιθαριστὴν ἐν μεταρίοις 351. εἰς λίθον

κοίπωνον 349
εἰς τὸν ἐν τῷ λιμβῶνι στήλῳ Ἰουστινιανοῦ 397
εἰς λίνον 270
¶ εἰς εἰκόνα Λογγίνου ὑπάρχου ἐν Βυζαντίῳ 297
εἰς λογοχαφίαν 65.66
εἰς τὸ λουτρὸν μαρίας 352. εἰς λουτρὸν ἐν φαινέτῃ 356. εἰς λουτρὸν ἐν σμύρνῃ 352. εἰς λουτρὸν μικρὸν ἐν κείμηλιον ὧ τῆ ζωζίππου 352. εἰς ἕτερον λουτρὸν μικρόν 355
¶ εἰς τὰς Λυκαμβίδας 227
εἰς βαλανεῖον ἐν λυκίῳ 354
ὅθι τῷ λύκου τῆ φειδώλα ἀναθήματι 506
εἰς λυκοῦργον 315
εἰς τοὺς ἐννέα λυκίους 92
τὸ ὅθι τῷ αὐθριανῆ λυσανδρου τῆ ἀνεικρίπου ὑπόγραμμα 504.507
εἰς τὰ λυπὰ ζιώνος τῆ βασιλέως 86

M

ΑΠὸ Μαχείρων ἀναθήματα 438
εἰς τὸν τῆς μαγναύρας τείκλινον 359
εἰς μαθήματα 66, & deinæps
εἰς μαινομένους 66
εἰς μακρους 159
εἰς μαίνιλιανὸ ἐπέρασεν καὶ λούμβον 508
εἰς τὸν μαξιμίνου οἰκίαν 361
εἰς τὸ ἅρμα τὸν λεπτὸν 352. εἰς εἰκόνα μαείας τῆς κιπαρῳσσοῦ 349
εἰς μδοῖνον 118
τὸ ὅθι τῆ κενοτάφυ μαχαίρος ἐκ ποδαλειείου ὑπόγραμμα 499
¶ εἰς τὸν ἐν Μεσάροις κιπαεισὴν λίθον 351
ὅθι μέγιπος κειμένου ἐν δουλιχίῳ 500
εἰς μέθυν 68.69. εἰς μεθύσους 160.142, & deinæps. ἀπὸ μεθύσων ἀναθήματα 438
εἰς μγάμποδα 391
εἰς μγέαγρον 280.281. πίνας αὖ μελέαγρος εἶπει λόγοις, θοὸς μέλλοντος δύεαν πῷ δίι, ἐκ μακωλύμου 33
εἰς πὰς ἐν μέμφει πυραμίδας 349
εἰς μέμφιν 70.71
εἰς μθανδρον 93.396
τὸ ὅθι πινι τῶν μθλάγων ἀναθήματι ὑπόγραμμα 505
εἰς μθέλαον 389.497. πίνας αὖ ἐλέγη εἶπει λόγοις μονομαχούντων μθελάου ἐκ παείδος 20
ὅθι μθρεσθέαν κειμένου ἐν ἀθήναις 500
εἰς μεσελόπια 69.70
¶ εἰς εἰκόνα Μηδείας ἐν ῥώμῃ 315
εἰς μίνως 122, & deinæps
εἰς μινώδωρον 527
ὅθι μνελόνου ἐκ ἰδρυμένης κειμένων ἐν κνωσῷ 499
εἰς μητέραν 70. εἰς τὸν φθείραντα πρὸ ἑαυτῆ μητέραν 12
εἰς μιλιάριον 161
ὅθι πινι μιλπάδου ἀναθήματι 508
εἰς τὸν μίλανα τὸν ἀθλητὴν 391.519
εἰς μίνων 220
εἰς τὸν μινώταυρον 315
εἰς τὸ μισάνθρωπον πίμφρα 218.219
¶ εἰς μυθμίλω 70
¶ εἰς μοιχοὺς 144
εἰς τὸ μονημέειον 1
εἰς μουσεῖον 270
εἰς τὸ μουσῶν εἰκόνα 334
εἰς πὴν μόψου ἱσίαν 371
¶ εἰς Μυκήλω 99
εἰς πὴν μύρωνος βοῶν 302
εἰς μυσήειον 7
¶ εἰς τὸν Μῶμον 344

N

ΕΙς Ναοὺς 71.356.257.438. εἰς ναὸν τοῦ διὸς κποσθένα ἐν ὁρᾷ κεκροπιδῶν 356. εἰς τὸν ναὸν ἀθήνας ἐν ἰλίῳ 40
εἰς τὸ ἱέρωνος ναῶν 519. εἰς ναυαγήσαντας 244, & deinæps. ἀναθήματα ἐν ὁρᾷ νεωγίων 439 εἰς ναυάγιον 72, & deinæps
εἰς ναυπλίαν 74, & deinæps. ἀπὸ ναυπλίων ἀναθήματα 439
¶ εἰς Νέους καὶ νέας 258, & deinæps
εἰς νέμεαν 344. εἰς τὸ νέμεαν ἀθλοθέτας 334. εἰς στήλω νεμέσεως 335
εἰς πύρρον τὸν καὶ νεοπτόλεμον 385
εἰς εἰκόνα νέρωνος 297, b
ὅθι νέσορος κειμένου ἐν πύλῳ 498
ἀπὸ νέων ἀναθήματα 439.440
¶ εἰς Νῆας 78, & deinæps
εἰς νήσους 81.82
¶ εἰς Νικανδρον 60
εἰς νίκης ἀγάλματα 357. εἰς ἄγαλμα νίκης ἄπτερον ἐν ῥώμῃ, ἧς τὰ πτερὰ κεραυνῷ κατεφλέχθη 357

εἰς νικόλαον πατελαρίχω ἀλεξανδρείας 195
εἰς νιόβιω 217. εἰς ἄγαλμα νιόβης 315
ὅπι νιρέως κειμήλιον ἐν βοία 499
εἰς νομικοὺς 161
εἰς νόννον 96
¶εἰς ἄγαλμα Νυμφῶν 344

Ξ

Εἰς Ξενοδοχεῖα 357
εἰς ξενοκράτιω 529
εἰς ξενοφῶντα 397.529. εἰς ξενοφῶντος σμυρναίου εἰκόνα 363
¶εἰς τὸν πύλιω Ξυλοκρίκου ἐν βυζαντίῳ 371

Ο

Εἰς τὸν Ὀδυσσέα 315. εἰς ὀδυσσέα καὶ εἰς ἑκάβιω 389. πίνας ἂν ὀδυσσεὺς εἴποι λόγους ὅπιδας ἰταλικης 88 πίνας ἂν ἀχιλλεὺς εἴποι λόγους, ἰδὼν ἐν ἅδου ὀδυσσεα 87. ὅπι ὀδυσσέως κειμήλιον ἐν πυρρίωία 498. εἰς ὀδύσσειαν καὶ ἰλιάδα 91
¶τὸ ὅπι τῇ Οἰδίπου εἰκόνι ὅπιγραμμα 506
εἰς οἴκους 358, & deinæps. εἰς οἶκον ὅπιπεδον 358. εἰς οἶκον ὑψηλὸν ἐν βυζαντίῳ 358. εἰς οἶκον ἐν κιβύρα 358. εἰς οἶκον κείμηλον μέσον τῶ ζθυξίππου & τῶ ἱππικοῦ 358. εἰς οἶκον ἀφύλακτον τῳ θασὶ 359
ὡδεὶ τῶ ἐκ τοῦ οἰνομάου οἰκίας ὑπολαφθέντος κίονος 537
εἰς οἶνον 82.83.535. εἰς οἶνον ἀπὸ κρίσης 83
εἰς οἰνάνθιω 391
¶εἰς Οκυπρους 161.162
¶εἰς Ομηρον 90.91.268.269.394.397.509. εἰς εἰκόνα ὁμήρου 365, & deinæps. πίνας ἂν ἀπόλλων εἴποι λόγους ὡδε ὁμήρου 91
¶τὸ ὅπι τῷ Οξύλου ἀνδριάντι ὅπιγραμμα 507
¶εἰς Οπλα 362
εἰς ὁπτιανὸν 369
¶εἰς τὸ Οργανον 118. εἰς ὄργανόν πάνορονομικὸν 532
εἰς ὀρθάσιον ἰαθὴν 346. εἰς τὸν βίβλον ορθασίου 59
εἰς ὄρνις 83, & deinæps. 264, & deinæps
εἰς ὀρφέα 259. ὅπι ὀρφέως κιθάρου ἐν κικοπίᾳ 502
εἰς ὀρχηστὰς 13.14.162. εἰς ὀρχηστρίδας 362.363. εἰς εἰκόνα ὀρχηστρίδος ἰσταμένης ἐν τῷ στωδενίῳ 362
¶εἰς Οὐράνιον 407

Π

Εἰς Παιδιάν 86.87. ὡραῖα παιζόντων ἀναθήματα 440
εἰς παλαίφατον 384
εἰς τὰ παλάπα Σφιανοῦ 360. εἰς οἶκον ὅπιλεγόμενον χαλκῆ ἐν τῷ παλατίῳ 359
εἰς παῖα 343. εἰς ἄγαλμα παιὸς συρίζον 335. εἰς ἄγαλμα παιὸς ἱσταμένου ὅπι ὀλκῷ ὕδατος ἀγοφιπὶ ῥέοντος 335. εἰς ἕτερον παῖα 336.337
εἰς παίονας 392
εἰς παιούργους 87
εἰς ὡραγμωδίαν 87.88
ἥλιος ἐν παρθένῳ 495
εἰς πάριν 390. πίνας ἂν ἑλένη εἴποι λόγους μοιομαχουμένων πάριδος & μενελάου 20
εἰς παροιμίας 164
πίνας ἂν πασιφάη εἴποι λόγους ὡδὸς ἔρωτα ἐρῶσα τὸν ταύρου 37
εἰς πατρίδα 88
εἰς πάτροκλον καὶ ἀχιλλέα 237.498. πίνας ἂν ἕκτωρ εἴποι λόγους ὡδὸς πάτροκλον μηδενὶ θέντα δόρυ θ' ἀχιλλέως φέρειν 8. τὸ πατρόκλου ἀπόκρισις ὡδὸς ἕκτορα ibid.
εἰς παῦλον σιλεντιάριον 464
εἰς παχεῖς 162
¶εἰς τὸν Πεισιστράτου εἰκόνα 298
εἰς ἀρχοντικὸν πέλεκυν 378
εἰς εἰκόνα πινὸς σοφιστοῦ ἐν ὡραγάμῳ δοθεῖσαν ὅπι ὡρεσβείᾳ πολιτικῇ 297
εἰς ὡρδίκα 264
εἰς ὡρεικλῆν 387
εἴς πινα θανόντα ὑπὸ πλησμονῆς ὡρισκῶν μήλων 27. εἰς τοὺς ἀναιρεθέντας ὑπὸ ὡρστῶν θεαπεῖς 527
¶εἰς Πηγας 88.89.363.364.534. εἰς πηγὸν ἐν τῷ ὀλύμπῳ ὄρει 363
εἰς ὅπι πηνέλεω κειμήλιον ἐν βοιωτίᾳ 499
¶εἰς πίνδαρον 272.396. εἰς εἰκόνα πινδάρου 367. εἰς βδμανεῖον ἔχον πίνδαρον 354

εἰς πιπάκον 291,a.538
¶εἰς εἰκόνα ἀναπεθεῖσαν ἐν τοῖς Γλακίδου ὑπὸ τῷ τοῦ νέου σκριψίου 299,a
εἰς τοὺς ἐπὶ πλανήτας, καὶ τὰς ἐν ἡμῖν δυνάμεις, καὶ πάθη 494
εἰς πλάτωνα 118.191.288,a.289,a.386. εἰς εἰκόνα πλάτωνος 380. τὸ ὀπὶ τῷ τοῦ πλάτωνος βωμῷ ὀπίγραμμα 507. εἰς τὸν φαίδωνα διάλογον πλάτωνος, ὑθεὺ μθμον ὑπὸ παναιτίου 65
εἰς πλοῦα 165.166
εἰς εἰκόνα πλουτάρχου 380
εἰς πλουτοῦντας 89.90
¶ὀπὶ κενοτάφου Ποσιδωνείου ἐν μαχάονος ἐν τείκκῃ 499
ὀπὶ ποδάρκει ῥωπισιλάου ἀδελφῷ 500
εἰς ποιητὰς 90,& deinæps.162,& deinæps.268, & deinæps.365, & deinæps
εἰς ποιμένας 96.97. ὑπὸ ποιμένων ἀναθήματα 440.441
εἰς πόλεις 97,& deinæps.284.369, & deinæps
εἰς πόλεμον 97
εἰς πολέμωνα 529. εἰς πολέμωνα καὶ κράτητα 526
εἰς πολυείδου μαίην 384
εἰς τὴν πολυμνίας εἰκόνα 334
εἰς πολυνείκην ἐτεοκλέα 236
εἰς πολυξένην 390. εἰς τὴν πολυξένης σήλην 320. εἰς πύῤῥον μέλλοντα σφάξαι τὴν πολυξένην 313
ὀπὶ πολυξένου καὶ θαλπίης 501
ὀπὶ πολυποίτου καὶ λεοντέως 500
εἴς τινα πολυπόδιον ἀκαδίωτα καλούμενον 510. εἰς χωλαῖς καί τινα πολυπόδιν 522
εἰς πολυτελεῖς 166.167
εἰς πολυφάγον ζωὰ φυλόμαχον 520
εἰς πομπήϊον 397. εἰς πάφον πομπήϊου ἐν αἰγύπτῳ 71
εἰς πονηροὺς 103.167.168.284
εἰς πορδίωνα 168.169
εἰς πόρνας 103.104
εἰς πορφύριον 398.& deinæps εἰς πορφύριον μέρους βενέτων 408
εἰς ποσειδῶνα 385
εἰς ποτάμους 104.105.106.373.374
¶εἰς τὸ μέγα Πραξιτέλους καλλωπιδῶν 360
εἰς τὴν τοξαγόρου τοῦ εἰκόνα 346
εἰς τὸν πραξιτέλους ἔρωτα 331
εἰς φαυστῖνον μέρους τοξοτῶν 408.409
εἰς πρίαμον 238
εἰς ἄγαλμα πρίαπου 337. εἰς ἕτερον πρίαπον 338.339
εἰς τοξότας 374.375. εἰς τοξότου ὀνομαζόμενον ἔρωτα ὑπ' ἀμαθείας 374
τὸ ὀπὶ τοξότου κινοταφίῳ ὀπίγραμμα 500
πίνας αὖ φιλομήλη εἴποι λόγους τοὺς τοξότῃ τῷ ἀδελφῷ 12
εἰς τοξοτικὰ 307
εἰς τοξότου 28,& deinæps
εἰς πρωταγόραν 294,a
εἰς τοξοτσίλαον 236
¶εἰς τὸν Πτολεμαῖον 494. εἰς πτολεμαῖον τὸν βασιλέα 219. εἰς εἰκόνα πτολεμαίου ὑπ' αἰτοχείας 375
εἰς πτωχοὺς 106.107.284
¶εἰς Πυθαγόραν 119.293,a.387.531.532. εἰς ἀδριανὰ πυθαγόρου 380. εἰς πυθαγόραν πνὰ τὸν τοξότου ὀντέχνως πυκλοῦσαν 525
εἰς τὸν πύθιον δράκοντα 46. εἰς τὰ ὑπ' πυθίοις σκιρτὰ 488,& deinæps. τὸ ὑπ' πυθοῖ ὀπί τινος ἔργου ὀπιγεγραμμένον 507
εἰς πυλάδην 282. τὸ ὀπὶ πυλάδου ὑπ' φωκίδι ὀπίγραμμα 501. εἰς τὴν πυλάδου ὁρμητοῦ σήλην 363
τὸ ὀπὶ πυραίχμου κιμβρίου ὑπ' ἔρωτι ὀπιγέγραμμα 502
εἰς τὰς ὑπ' μέμφει πυγμίδας 349
εἰς πύῤῥον 390. εἰς πύῤῥον μέλλοντα σφάξαι τὴν πολυξένην 313. εἰς πύῤῥον, τὸν καὶ νεοπτόλεμον 385. τίνας αὖ πύῤῥος εἴποι λόγους ὀπιζεὰς τῆς ἔριδος 7
εἰς πύῤῥωνα σκεπτικὸν 295

P.

ΕΙς τὴν τοῦ Ρηγίου πύλην ὑπ' βυζαντίῳ 371
εἰς ῥήτορας 169.170.171.284.285. εἰς εἰκόνας ῥητόρων 375.376.377. εἰς εἰκόνα ῥήτορος ἀφυοῦς 376
¶εἰς ἰουλιανὸν Ροδίων ἡνίοχον 409
¶εἰς Ῥώμην 6

Σ

Εἰς τὴν τοῦ Σαγγαρίου γέφυραν 374
ἐπὶ τεύκρου ἐν σαλαμῖνι τῆς κύπρου κειμένου 498
εἰς τὴν σαλμακίδα 89
εἰς σαλμονέως ἄγαλμα 311
εἰς σαπφὼ 92.279.280.385. εἰς εἰκόνα σαπφοῦς 368
εἰς σαρδανάπαλον 217
εἰς σαρπηδόνα 393
εἰς στήλην σατύρου 14. εἰς ἄγαλμα σατύρου ἐν κρήνῃ ἑστὼς 339. εἰς σατύρου εἰκόνα πρὸς τῇ ἀκοῇ τὸν αὐλὸν ἔχοντος, καὶ ὥσπερ ἀκροωμένου 339. εἰς ἕτερον σάτυρον 340
¶ περὶ Σεισμῶν 494, & deinceps
ἐπὶ σθενέλου καὶ εὐρυάλου κειμένων ἐν ἄργει 501
¶ εἰς Σίβυλλαν τὴν καλουμένην ἠροφίλην 509
εἰς σιμονίδην 384
εἰς σιωπὴν 107
¶ εἰς Σκεύη 377, & deinceps
εἰς τέρπην κιθαρῳδὸν ἐν σκιάδι τῇ λακωνικῇ σύκῳ βληθέντα, καὶ ἀποθανόντα 54
ἥλιος ἐν σκορπίῳ 496
εἰς σκύλλαν χαλκῆν 321
¶ εἰς Σόλωνα 528.538
εἰς σοφίαν 107.108. εἰς οἶκον σοφίας 300. εἰς τοὺς ἑπτὰ σοφοὺς 291, a. ἀποφθέγματα τῶν ἑπτὰ σοφῶν 118
εἰς τὰ παλάτια σοφιανῶν 350
εἰς σοφοκλῆν 274.275
¶ εἰς τὴν ἐν Σπάρτῃ ἔνοπλον ἀφροδίτην 325
¶ εἰς Στησίχορον 279.387
εἰς στίλπωνα 529
περὶ στρατιωτῶν ἀναθήματα 441, & d.
εἰς στράτωνα 530
εἰς στρυμόνα 374
¶ εἰς Σύγκρισιν 108
συμποτικὰ ἀστείσματα 171, & deinceps
εἰς εἰκόνα συνεσίου σχολαστικοῦ ἐπὶ νίκῃ μάχης ἀνατεθεῖσαν ἐν βηρυτῷ 298, a. εἰς εἰκόνα τῆς ἀδελφῆς συνεσίου 300
¶ εἰς Σφαῖραν 536
¶ εἰς Σωκράτην 288, a. 529. εἰς εἰκόνα σωκράτους 380
εἰς σώσανδρον ἱπποίατρον 346
εἰς σωτήρια ἐν σμύρνῃ 371.372
εἰς σωφροσύνην 108, & deinceps

Τ

Εἰς Τάβλαν 377.378
ἐπὶ ταλθυβίου κειμένου ἐν μυκήναις 501
εἰς τάνταλον 307
ἥλιος ἐν ταύρῳ 495. εἰς ἀνδριάντα θησέως καὶ τοῦ μαραθωνίου ταύρου 311
τὰ ἀπὸ ταχυγράφων ἀναθήματα 444, & deinceps
¶ εἰς Τέρπανδρον 387
εἰς τέρπην κιθαρῳδὸν ἐν σκιάδι τῇ λακωνικῇ σύκῳ βληθέντα, καὶ ἀποθανόντα 54
εἰς τὸν ἐν ἱπποδρόμῳ τετράπλευρον κίονα 349
εἰς τέττιγα 265
ἐπὶ τεύκρου κειμένου ἐν σαλαμῖνι τῆς κύπρου 498
¶ τίνας ἂν εἴποι λόγους θέτις Τηλέφου σκελισθέντος ὑπ' ἀμπέλου 8. εἰς εἰκόνα τηλέφου τετρωμένου 312
¶ εἰς Τιμὴν 110
εἰς τίμωνα τὸν μισάνθρωπον 218.219
¶ ἐπὶ Τληπολέμου κειμένου ἐν ῥόδῳ 499
¶ εἰς Τολμηροὺς 181.182
ἥλιος ἐν τοξότῃ 496
¶ εἰς Τραγῳδοὺς 151. 52
εἰς τραπεζίτην κάϊκον διασυρτικὸν 28
εἰς τὸν τρίκλινον τῆς μαγναύρας 359
τὰ ἐπὶ τρισὶ τρίποσιν ἐπιγράμματα ἐν θήβαις ἐν τῷ τοῦ ἰσμηνίου ἀπόλλωνος ἱερῷ οὖσιν 537
εἰς τροίαν 97
τὰ τρώων τινῶν ἡρώων τάφοις ἐπιγραφέντα 502
¶ εἰς Τυφλὸν ἀναβάντα εἰς τὸ ἐν ἡλευσῖνι ἱερὸν 5
εἰς τύχην 110, & deinceps

Υ

Εἰς Υβριστὰς 182
¶ εἰς ὡρολόγιον δι' Ὕδατος 382
ἥλιος ἐν ὑδροχόῳ 495
¶ εἰς Υἱοὺς 286, & deinceps
¶ εἰς τὴν φιλόσοφον Ὑπατίαν 108
εἰς ὑπεροψίαν 114.115

Φ

Εἰς ἱππόλυτον τῇ τροφῷ τῆς Φαίδρας διαλεγόμενον 312
εἰς τὸν φαίδωνα διάλογον πλάτωνος, νοθευόμενον ὑπὸ παναιτίου 65

εἰς φαγοκρίσιον 282
εἰς φάρον ἐν σμύρνῃ 370
εἰς φαυστῖνον 104. εἰς φαυστῖνον, μέρους ᾠδικοῦ 408
¶ τὸ ὑπὸ Φειδίππου ἢ αὐτοῦ ἄφῳ ὑπόχαμμα 501
εἰς φειδωλοὺς 183, & deinæps
εἰς φερεκύδην 395.528.538
¶ εἰς Φήμιον 115
¶ εἰς τὸν Φθείραντα τὴν ἑαυτῆς μητέρα 12
εἰς φθόνον 115.116. εἰς φθονεροὺς 187
¶ εἰς Φιάλιον ἔχουσαν κυνομυίους ἰχθύας 378
εἴς τινα φίδιν καλουμένην 227
εἰς φιλαργύρους 116
τίνας αἱ φιλήμονι εἶπαι λόγοις δι' ἀνεπιδίου 117
εἰς φιλίαν 116.117
τὸ ὑπὸ φιλοκτήτου ὑπόχαμμα 499. εἰς εἰκόνα φιλοκτήτου 312
εἰς φιλόλαον 293.a
τίνας αἱ φιλομήλη εἶποι λόγοις πρὸς πρόκνιον τὴν ἀδελφὴν 12
ὑπὸ τῷ φιλοπόλεμος αἰσχρὸς ἐν πλέα 503
εἰς φιλοσόφους 117, & deinæps. 187, & deinæps. 288, & deinæps. 380. 381
εἰς τὸν φιλόσοφον Σωπατρον 108
εἰς φιλοστοργίαν 119.120
¶ εἰς Φοινικοβάλανον 535
¶ εἰς Φρόνησιν 120
εἰς φρονπίδας 120.121
¶ εἰς Φυλομάχον τινα πολυφάγον 520

X

ΕΙς σκύλλαν Χθονίαν 321. εἰς Ἴκαρον χαλκοῦν ἐν λυτρῷ ἱσάριθμον 311. εἰς οἶκον ὑπερυψόμενον Χθονίᾳ ἐν τῷ παλατίῳ 359
εἰς χάσκα τινα βραχυμίσθιον 533
εἰς χρίσιμον 391
¶ εἰς Χείλωνα 528.538. τὸ ὑπὸ τῷ ἀνδριαντὶ χείλωνος ἀχαιοῦ ἐν ὀλυμπίᾳ ὑπόχαμμα 504
¶ εἰς Χείρωνα τὸν ἱππόκενταυρον 313
εἰς τὰ ὑπὸ χειρωνακτῶν αἱματήματα 447
¶ εἰς ἀσπίδα ἔχουσαν τῆς Χειτοῦ τὴν γύναικα 362
εἰς χρέος 121.122
εἰς χρύσην 386
¶ εἰς Χωλοὺς 189

Ω

ΕΙς Ὥρας 122, & deinæps
εἰς ὡρολόγια 381.382. εἰς τὴν βάσιν τοῦ ὡρολογίου τοῦ εἰς τὴν ἀψῖδα τὴν εἰς τὴν βασιλικὴν 381

Libro primo, titulo Εἰς ἀνδρείους infere hoc epigramma.

ΠΑΝΤΕΛΕΙΟΥ Εἰς καλλίμαχον καὶ κυναίγειρον.

Ω κενεοῦ καμάτοιο καὶ ἀπρήκτου πολέμοιο.
Ἦ μετέρῳ βασιλῆϊ τί λέξομεν αἰτιάσαντες;
Ω βασιλεῦ, τί μ' ἔπεμπες ἐπ' ἀθανάτοις πολεμίζειν;
Βλήομεν, οὐ πίπτομεν· ἱστάμεθα, οὐ φοβέονται.
Μοῖρα γὰρ οὐκ ἐθέλει πεσέειν· ἔτι νείσεται ἔνδοθι νηῶν.
Λῦε κυβερνῆτα. νέκυος δὲ φύγωμεν ἀπειλάς.

ΣΧΟΛΙΑ ΜΑΞΙΜΟΥ ΩΝ

μνείαν ἐποιησάμην σελίδι ξζ'.

Ἰστέον δὲ ὅτι τοῦ ἐπιγράμματος οὗ ἀρχὴ, Παλλὰς ἐγὼ τελ. καὶ τοῦ, Αὐγείην ἐρ. καὶ τοῦ, Χαλκεός εἰμι λέων, κρ. προγέγραπται τὸ πρότερον τούτων τῶν σχολίων μέρος, μετὰ ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς,

Λῆμμα εἰς τὰ προκείμενα προβλήματα.

Εὑρεῖν ἀριθμὸν τὸν α, ἀπὸ μονάδος ἔχοντα τὰ διδόμενα μέρη, προκείσθω εὑρεῖν τὴν ἔχοντα τὰ ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῶν αὐγειοῦ βοῶν μέρη, ἥμισυ, ὄγδοον, δωδέκατον, εἰκοστὸν, τριακοστόν. ἐκτίθημι ἀντὶ τῶν μορίων τούτων τοὺς παρωνύμους αὐτοῖς ἀριθμοὺς, β, η, ιβ, κ, λ. λαμβάνω τῶν προτέρων δύο ἀριθμὸν τὸ μέγιστον κοινὸν μέτρον. εἰ μὲν πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους τὰ ἀσύνθετοί εἰσι, τὴν μονάδα· εἰ δὲ δεύτεροι τὰ ἀσύνθετοι, τὸν εὑρισκόμενον. καὶ ὁσάκις εἴτε ἡ μονὰς, εἴτε ὁ εὑρεθεὶς ἄλλος ἀριθμὸς μετρεῖ τὸν πρότερον, τοσαυτάκις ποιῶ τὸν δεύτερον· καὶ τὸν γινόμενον ἤδη πρῶτον ἀπὸ μονάδος ἔχοντα τὰ προληφθέντα δύο μέρη, θεωρῶ πρὸς τὸν γ. καὶ πάλιν λαμβάνω τὸ κοινὸν μέγιστον μέτρον αὐτῶν, καὶ ποιῶ ὁμοίως ἄχρις οὗ διὰ πάντων ἐξέλθω· καὶ τὴν τέλος ἀποβάντα, ἐκεῖνον εἶναί φημι τὸν α, ἀπὸ μονάδος ἔχοντα τὰ διδόμενα μόρια. οἷον, λαμβάνω πρῶτον, τὸ κοινὸν μέγιστον μέτρον τῶν β καὶ η, καὶ ἔστιν αὐτὸς ὁ β. καὶ ἐπεὶ ἅπαξ ὁ β ἑαυτὸν μετρεῖ, λέγω ἅπαξ τὰ η, πάλιν η· ὃς πρῶτος ἀπὸ μονάδος ἔχει ἥμισυ, καὶ ὄγδοον. πάλιν λαμβάνω τὸ μέγιστον κοινὸν μέτρον τῶν η, ιβ· καὶ ἔστιν ὁ δ. καὶ ἐπεὶ ὁ δ δὶς μετρεῖ τὸν η, λέγω δὶς τὰ ιβ, κδ, ὃς πρῶτος ἀπὸ μονάδος ἔχει ἥμισυ, ὄγδοον, δωδέκατον. εἰ μέντοι τοῦτος καὶ ἕτερα ἔχει μέρη, οὐ παρὰ τοῦτο ὁ λόγος ψεύδεται. οὐ γὰρ περὶ πάντων τῶν μερῶν αὐτοῦ ζητοῦμεν. πάλιν λαμβάνω τὸ κοινὸν μέγιστον μέτρων τῶν κδ καὶ τῶν κ· καὶ ἔστιν ὁ δ. ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ὁ δ ἑξάκις μετρεῖ τὸν κδ, λέγω ἑξάκις τὰ κ, ρκ. ὃς ἀπὸ μονάδος ἔχει ἥμισυ η, ιβ, κ. πάλιν λαμβάνω τὸ μέγιστον κοινὸν μέτρον τῶν ρκ· καὶ ἔστιν ὁ λ. καὶ ἐπεὶ αὐτὸς ὁ λ τετράκις μετρεῖ τὸν ρκ, λέγω τετράκις τὰ λ· πάλιν ρκ. αὐτὸς ἄρα ὁ ρκ πρῶτος ἀπὸ μονάδος ἔχει τὰ δοθέντα μέρη.

Τοῦτο δὲ τὸ δεύτερον μέρος τοῖς προειρημένοις ἐπιγράμμασιν ὑπογέγραπται.

Τὸ καθόλου πρόβλημα τοιοῦτόν ἐστιν. εὑρεῖν ἀριθμὸν ἴσον τοῖς δοθεῖσιν αὐτοῦ μέρεσι, καὶ ἔτι μονάσι ταῖς δοθείσαις. δεῖ δὴ τὰ διδόμενα μέρη, μήτ' ἴσα, μήτε μείζονα εἶναι τοῦ ὅλου. εἰ μὲν γὰρ τὰ διδόμενα μέρη ἴσα ἔστι τῷ ὅλῳ, πῶς καὶ αἱ μονάδες οὐκ αὐτοῖς ἴσαι ἔσονται τῷ ὅλῳ; εἰ δὲ καὶ μείζονα, πολλῷ πλέον οὐκ ἔσονται. ἰστέον γεμὴν ὅτι οὐδὲ πάντα τοῦ ζητουμένου ἀριθμοῦ τὰ μέρη δίδονται, ἀλλὰ τινά. εὑρήσθω ὁ ἀριθμὸς ὁ α, ἀπὸ μονάδος ἔχων τὰ διδόμενα μέρη· τοῦτος οὖν, ἐπεὶ δὴ τὰ δοθέντα μέρη αὐτοῦ ἐλάττονά ἐστι τοῦ ὅλου, ἕξει καὶ μονάδας ὁσασδήποτε ἐπιλοίπους. κἂν μὲν αὗται ἴσαι ὦσι ταῖς ἐξ ἀρχῆς δοθείσαις μονάσιν, ἔχομεν τὸ ζητούμενον. εὕρηται γὰρ ἀριθμὸς ἴσος ὢν τοῖς δοθεῖσιν αὐτοῦ μέρεσι, καὶ ἔτι μονάσι ταῖς δοθείσαις. εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' αἱ ὑπολιμπανόμεναι μετὰ τὰ μέρη μονάδες, ἐλάττονες εἶεν τῶν δοθεισῶν ἐξ ἀρχῆς μονάδων, σκοπεῖν τίνα λόγον ἔχουσιν ἐκεῖναι πρὸς ταύτας τὰς ἐλάττονας, καὶ λαμβάνειν ἕτερον ἀριθμὸν τὸν λόγον ἔχοντα πρὸς τὸν εὑρεθέντα ἀριθμὸν, ὃν λόγον ἔχουσιν αἱ μονάδες πρὸς τὰς μονάδας, κἀκεῖνον εἶναι λέγειν τὸν ζητούμενον ἀριθμόν. οἷον, ἐπὶ μὲν τοῦ τῆς παλλάδος παραδείγματος, ζητεῖται τίς ἀριθμὸς α ἀπὸ μονάδος ἔχει μέρος ἥμισυ, ὄγδοον, δέκατον, καὶ εἰκοστόν. καὶ εὕρηται ὁ τεσσαράκοντα. τούτου γὰρ μέρος ἥμισυ μὲν ὁ κ· ὄγδοον δὲ, ὁ ε· δέκατον, ὁ δ· καὶ εἰκοστὸν, ὁ β. ταῦτα δὲ πάντα ὁμοῦ, καὶ μονάδες ἐννέα, γίνονται μ. καὶ ἔχομεν τὸ ζητούμενον. ἐπὶ δὲ τοῦ τῶν βοῶν παραδείγματος, ζητεῖται ὡσαύτως ὁ ἔχων α ἀπὸ μονάδος ἥμισυ, ὄγδοον, δωδέκατον, εἰκοστὸν, καὶ τριακοστόν. καὶ εὕρηται ὁ ρκ. τούτου γὰρ ἥμισυ μὲν, τὰ ξ· ὄγδοον δὲ, τὰ ιε· δωδέκατον, τὰ ικ· τὰ ἓξ καὶ τριακοστὸν, τὰ δ. ταῦτα δὲ πάντα ὁμοῦ γίνονται ἐννενηκοντα πέντε. λοιπαὶ καὶ μέχρι τῶν ρκ μονάδες κε. ἀλλ' ἡμεῖς μονάδας ν ἐζητοῦμεν. ἐπεὶ τοίνυν ὁ ν πρὸς τὸν κε, τὸν διπλάσιον ἔχει λόγον, ληφθήτω ὁ διπλάσιος

τῆς ρκ, ὅς ἐστιν ὁ σμ. τοῦτον γοῦν ἡμισυ μὲν, τὰ ρκ. ὀγδοον δὲ, τὰ λ. δωδέκατον, τὰ κ, εἰκοστὸν τὰ ις, καὶ τεσσαρακοστὸν τὰ η. ζωῶτα δὲ πάντα ὁμοῦ, ἑκατὸν ἑνενήκοντα. οἷς προσπέμψαι καὶ πεντήκοντα μονάδες ποιοῦσι τὸ σμ. καὶ δέδεκται τὸ προκείμενον. ἢ εἰ γὰρ ἐν μιᾷ ὥρᾳ, λθ᾽ αἱ, ἐν ἓξ ὥραις μ. ἐν δὲ τῇ βασιλίδι σμ. τὸ δὲ πρὸς τὸ κρυωθὲν προσλημμα μεθοδεύειν ὅτως. ὁ μὲν δεξιὸς ὀφθαλμὸς, διὰ ς ἡμερῶν, ἤτοι ὡρῶν καὶ, πληροῖ τὸν κρατῆρα. ὁ γὰρ εἰς πεντεκαιδεκαήμερον. ὁ δ᾽ ἀριστερὸς, διὰ τεσσάρων ἡμερῶν, ἤτοι ὡρῶν τεσσαρακοστὰ ἓξ. τὸ δὲ θέναρ, ἐν τέτταρσιν ἡμέραις, ἤτοι ὥραις μη. τὸ δὲ σῶμα, δι᾽ ὡρῶν ἓξ. ἐπεὶ τοίνυν ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς διὰ καὶ ὡρῶν πληροῖ τὸ κρατῆρα, διὰ μιᾶς ὥρας τὸ εἰκοστὸν τέταρτον μέρος τοῦ κρατῆρος πληρώσει, ὡστ᾽ οὖν καὶ ὁ ἀριστερὸς διὰ μιᾶς ὥρας τὸ τεσσαρακοστὸν ἕκτον. διορίσω καὶ ζῶντα ἀριθμοὺς ὁ α, ἔχων ἀπὸ μονάδος μέρη ζῶντα, εἰκοσοστέταρτον, τεσσαρακοστὸν ἕκτον καὶ τὸ θέναρ, τὸ τεσσαρακοστὸν ὄγδοον, καὶ τὸ σῶμα, τὸ ἕκτον. διόρηται δοῦν ὁ ρμοῆ. τοῦτον γὰρ εἰκοστέταρτον μὲ, τὰ ἓξ. διακοστὸν ἕκτον, τὰ οἱ. τεσσαρακοστὸν ὄγδοον, τὰ γ. καὶ ἕκτον, τὰ κδ. ὁμοῦ δὲ πάντα, λς, ἑκατοστεσσαρακοστέταρτα. διὰ μιᾶς ὥρας ἄρα πάντες ὁμοῦ οἱ κρουσοὶ λς, ἑκατοστεσσαρακοστέταρτα μέρη πληρώσουσι τοῦ κρατῆρος. ζωῶτα τὰ λς πολλαπλασιαστέον ἄρχεις δ᾽ δυνάμεθα ἐλθεῖν ὅπη τὸν ρμοῆ, δυνάμεθα δὲ τεῖς. τεῖς γὰρ τὰ λς, ρια. λοιπὰ καὶ ἄρχει τὸ ρμοῆ, λγ. ἄρα ἐπειδὴ τῇ μιᾷ ὥρᾳ λς ὀπῶδ᾽ ἁλλοισιν, ἔσονται λγ, τεσσαρακοστὸς ἕβδομα μιᾶς ὥρας. πληρωθήσεται ἄρα ὁ κρατὴρ, ὁμοῦ πάντων τῶν κρουσῶν ῥεόντων, ἐν ὥραις τεισὶ, διὰ τὸ τεῖς τὰ λς, καὶ ἐπ᾽ λ, ἓ βισὶ τεσσαρακοστὸς ἕβδομοις μιᾶς ὥρας. οὕτω δὲ χρὴ ποιεῖν καὶ ὅπη πάντων τῶν τοιούτων προσλημάτων.

Τῷ δὲ ἑχομένῳ τούτων ὑπογράμματι, οὗ ἀρχὴ, Ἀμφω μὲν ἡμεῖς, ὑποτέτακται ζῶτα.

Ερμηνεία τοῦ αὐτοῦ.

Δώδεκα μναῖ, ὧν τὸ μὲν τέταρτον τέσσαρες· ἕκτον μναῖ, ὧν τὸ τέταρτον, δύο. δώδεκα δὲ καὶ ὀκτὼ, εἴκοσι· τέσσαρα δὲ καὶ δύο, ἓξ.

Ἐπὶ δὲ τούτῳ τῷ ὑπογράμματι, οὗ ἀρχὴ Ἐξ ὧραι μοχθ. ὃ ἔχει σελίδι ρκβ, ζῶντα ὑποτέτακται.

Φησὶ δεῖν μέχρι τῆς ἕκτης ὥρας τῆς ἡμέρας ἐργάζεσθαι, μεθ᾽ δὲ ταύτην, ἐπ᾽ ἀρίστον ἔρχεσθαι. τοῦτο δέ φησι δηλοῦν καὶ τὸ ὡρολόγιον. τὰ γὰρ μεθ᾽ ταύτην ἕκτην σημεῖα, τουτέστι τὸ ἑβδόμης, τὸ ζ, καὶ τῆς ὀγδόης τὸ η, ἓ τῆς ἐνάτης, τὸ θ, ἓ τῆς δεκάτης τὸ ι, μεθ᾽ συλλαβὰς σωσαπόυδρα, ζητῆ δίδωσιν αἰσχυνώσκειν. τουτέστι, τρέπεται, φάγε, ἵνα ζῇν ἔχῃς.

Καὶ ὁ ἀναθὸς δὲ εἰς τὴν ἐξήγησιν τοῦ αὐτοῦ ὑπογράμματος τάδε γράφει, ἐν τοῖς εἰς τὴν Ἡραφωδίαν τῆς ιλιάδος παρεκβολαῖς.

Ισέον δὲ ὡς οὐ νυκτὶ μόνον πείθεταί τις εἰς τὸ σχολάζειν ἀπ᾽ ἔργου, ἀλλὰ καὶ ταῖς μεθ᾽ ἑσπέραν μεσημβρίαν ὥραις, εἴπερ προσεκτέον τῇ ἀποφηναμένῳ ὡς αἱ μὲν ἓξ πρῶται τῆς ἡμέρας ὧραι ἔργων εἰσὶν, αἱ δὲ ἄλλαι ζητῆσι λέγουσι βροτοῖς. ὡς τὸ μὲν ἄχρι μεσημβρίας κόπου ἕνεκα ζωογονήσας, τῆς δὲ ἐφεξῆς ἀνέσεως ζωογονήσας. τοῦτο δὲ ἐφίσατο ἐκεῖνος ὁπόταν τὰ ἀριθμητικὰ σημεῖα τῆς ἑβδόμης, ὀγδόης, ἐνάτης καὶ δεκάτης ὥρας, ὁμοῦ προσκείμενα, δοκεῖν ὑπαίσσειν τοῖς ἐργαπίναις ἑκάστῳ τῇ ζητῆσι. ὅπερ δίχα τῆς θι συλλαβῆς ζῆ λέγει ἡ τραγῳδία, οἷς πλούτει κατ᾽ οἶκον καὶ ζῆ. ὥσπερ δὲ τὸ ὁρᾷ μονοσυλλάβως καὶ αὐτὸ αὖ τὸ ἀνθρώπου τι, οἷς, Ἀνθρωπε, μὴ ὁρᾷ τοὺς πονηροὺς κακῶς.

HENRICI STEPHANI ANNOTATIONES in quosdam Anthologiæ epigrammatum locos, & potissimùm eos qui secus quàm in hac eius editione aut scripti aut interpuncti inueniuntur.

Pagina 1. Versu Τέων.] Alia est interpunctio huius versus in cæteris editionibus, quæ erroris ansam præbuisse interpretibus videri potest. nam quũ post nomen *ipoì* positam πελείαν σιγμὴν cernerent, id cũ θνητῶν & ἀθανάτων iungi non considerauerunt. Quidam enim ita interpretatus est,

Bis geminos celebrat diuinos Græcia agones:
Sunt hominum gemini, sunt superũ gemini.

Alius ita,

Græcia concelebrat duo bis certamina sacra:
Quorũ, hominũ duo sunt, cætera cælicolũm.

At ego vel hoc vel simili modo debuisse interpretari contendo,

Quattuor Hellas habet certamina: quattuor horũ
Sunt duo sacra uiris, sunt duo sacra deis.

Vel,

Sũt duo sacra hominũ, sunt duo sacra deũm.

Cicero enim Insula sacra eorum deorũ dixit, genitiuo vtẽs more Græcorum. quos ita solere loqui nescio an interpretes illi animaduerterint: Laurẽtius Valla certè in vertendo quodam Herodoti loco si id animaduertisset, montẽ excogitare cui nomen imponeret Hirus, necesse non habuisset. Sed & hoc imposuisse interpretibus illis videri potest quòd ἱερὸν θεοῦ vel θεῶν, non etiam ἀνθρώπου aut ἀνθρώπων, dici soleat.

V. Απ'] Legitur & ἄδι, quod accipiẽdum erit δεικτικῶς, tanquam hæc in tabula quapiam aut signo ostendantur.

P. 2. V. Κεῖνοι πεχάεντες] Simonides infrà, pag. 513, Οὐ πλάτει νικῶν στόματος, ἀλλὰ πίχυι.

V. Παῖδα] Quidam παλαισμοσυνάς cum παῖδα iungunt.

V. Δίζημαι Λικόεργε] Sic infrà, -- δίζημαι δεύτερον Ἡρακλέα.

V. Τίς ποτ'] Scribendum fuit πῆς ob sequentem particulam, quum alioqui πῆς scribi debuisset, id est Aliquis. Miror autem non animaduersum fuisse, hoc epigramma respondere proximè præcedenti, festiuè culpam pariter & imprecationem retorquendo.

P. 3. V. Χείλεα] χῆ ἀπὸ μὲν βάλεν pro χαμάδις βάλεν.

V. Ἡμιδαὲς] Sunt qui hanc vocem suspectam habeant: ego, vt credo Ianũ Lascarin eam exposuisse Semesum, & huic expositioni lubenter subscribo: ita, eam ab ἔδω illum deduxisse, nec credo nec credibile esse iudico.

V. Οὐδὲ] Quidam malè μὴν Ἀφροσύναν pro ἐκείνῳ.

V. ΕΙΣ ΑΝΑΘ.] Ad hunc titulum pertinere crediderim epigramma vltimum tituli 5, qui est εἰς ἀνδρίαν, cuius initium, Κοίρανος Ἀρκάδας.

V. ΑΝΤ.] Habes εἰς τὸ αὐτὸ etiam epigramma Μηνεάγρου, Τίς παῖδι μοι θνητῶν ἀφροσύνη κοῖσιν αὐτῷ Σκύλα, & c. lib. 6. titulo ἀπὸ γραπτῶν. id est, εἰς τὰ ἀπὸ γραπτῶν ἀναθήματα, p. 444. vbi animaduerte, primum versum iisdem etiam verbis claudi quibus & primum Leonidæ hîc: sed & sequentes versus mutatis duntaxat verbis (nisi quòd γανύωνται retinuit) sensum eundem exprimere. Verùm omisit ibi Meleager illud χρυσέαν Leonidæ, παῖ ἀνὴρ χρυσῆ, quod Antipater feliciſſimè imitatus esse videtur, dicens κόσμον ἄκοσμον. Vide & pag. 428 epigrãma cuius initium, Πήματα τίς λιπόωντα.

P. 5. V. Σῶσον] Ineptè quidam ineptam lectionem annotauit ἡμίπεμον pro ἡμίπνουν. sed ineptius alius μοιχικὸν ad personã retulit, quasi legeretur σῶσόν με. quod nec sensus, nec versus admittit. Cæterùm Politiani distichum quo regis districho respondet, non indignum quod hîc à me poneretur cẽsui.

Οὐδέτερος ἀδικῶ. τὸ γὰρ ἄπνουν ἠπεπλόυτει
Ἥλιον, ἔμπνου γ' αὖ πλουτεῖ κοὐδὲν ἀδῆς.

V. Γυμνὸν] Alia eiusdem argumenti epigrammata vide pag. 199, & 201. 202.

P. 6. V. Μήτηρ] Tutius fuerit post ἑταίρων hypodiastolen ponere, nequis dicat ἔκτανεν μέχρι πότμον ἑταίρων. Quam ambiguitatem quidam in sua interpretatione retinuit. Alius ne in eam incideret sibi cauit, hæc verba omittendo, μέχρι πότμον ἑταίρων. qui maiore etiam in

sequenti versu libertate vsus est, omittēdo quidē & hæc verba ὠδίνων μνῆσιν ἀϊηναμδφὴν, sed in eorum locum sua hæc sufficiendo,

-- *patriæ dedecus ulta suæ.*

quū potuisset, verbū verbo reddēs, authoris sensum (cuius longè maior & emphasis & energia est) exprimere hoc quo ego modo,

-- *& partus noluit esse memor.*

Hîc certè verbū verbo redditū est, nisi quòd ὠδίνων propriè Dolorū partus significat.

V. Καὶ] Hoc in duos hosce versus scholium inueni, Οὐ γινώσκουσιν οἱ κακοδαιμόνιοι τῷ ἔτι ὄντι χώρεσιν ἢ οὐ κακῶνων, ἀλλὰ τῷ ἀνδρείως & θαρραλέως ὁμόσαι ἑαυτοῖς πολεμίοις.

P. 7. V. Ον] Vide pag. 199.

P. 8. V. Τίνας] Ald. ἕλλωρ pro ξένος.

V. Ωνησα] Istos pertinentes huc versus ex libro veteri sumptos inueni,

Αλλ' εἰ τὸ δοῦρας κεῖνο πάλιν ἔθετον,
Οὐδὲ αὖ πάλι' ἔκτωρ ἔσχεν, ἀλλ' ἡμῖν δαμεὶς
Γαῖ' αὖ πάγ' ὠὺτὸ σκύλ' ἀφῆκεν ἐλλιπῆ.

Deinde scriptum est, ἄλλη ἀπόκρισις, Ωνησα, &c. quæ altera respōsio in editione Badii & aliis quibusdam extat: Aldina neutram habet.

V. Κλεῆς] Hoc epigramma proximè sequi debuit illud Μακώνου, &c.

P. 9. V. Καὶ κ] γρ. πολὺς pro μέγας.

V. Δηϊφίλης] Cōfer cum illis pag. 204, & 205, Διοτὰ τελικ. & Οἴδε τελικ. & Τοῖς δρῦ.

V. Φρυξ] *Sic* potius interpungendus fuit hic locus, & verba Homeri maiusculis literis à cæteris distinguenda,

Φρυξ ἐπέων κακιῆς ἤρχεν ἐπισβολίης,
ΑΙΑΣ Δ' ΟΥΚ ΕΤΙ ΜΙΜΝΕΝ.
ὁ δ' αὖ πλέχθρηνεν ἐνδόμυχος,
Μίμνειν δ' οὐκ ἔτλη ζωὸς ἀποφθίμενον.

Illa enim ἐπισβολίη statim sequitur in his verbis ex Homero petitis, Αἴας δ' οὐκ ἔτι μίμνεν. vel (vt etiā legitur) οὐκέτ' ἔμιμνεν. Cui dum ab ipsis vsque inferis reclamaret Aiax vociferans, Phryx qui illi exprobrabat quòd non ausus fuisset μίμνειν, ipsemet οὐκ ἔτλη μίμνειν illū respondentē, sed viuus solo mortui clamore territus fugit. At Bellicarius hāc in verbis μίμνειν & μίμνειν allusionē nō animaduertēs, itavertit hoc epigrāma,

Magnanimo fortè Aiaci conuicia iactat
Phryx tumulo insultās: uix bene et orsus erat:
Quū iam non tolerans heros reclamat ab imo.
Vmbram nec uiuus sustinet ille: fugit.

Ego verò illum sensum exprimere conatus sum hac interpretatione,

Aiacis tumulo Phryx astans ora resoluit
In maledicta, sonis protinus orsus ab his,
CESSIT TANDEM AIAX. *altiū hic reclamat ab orco:*
Extincto cedit uiuus at ille uiro.

Sed nec aduerbiū ἔνερθε satis aptè reddidit Ab imo. Est enim ἔνερθε, Ab inferis. Sic κάτω pro Apud inferos alicubi me legere memini: cui respōdet apud Tibullum Infrà, vbi scribit,

Non seges est infrà, non uinea culta, &c.

Potest tamen ἔνερθε commodè exponi etiam E sepulchro. Philippus in suo de Leonida epigrāmate (quē itidem post mortem reclamantem Xerxi inducit) eodem sensu dixit ὀκ νεκύων, initio huius pag. Cæterū κακῆς hîc suspectū est.

V. Εγωγε] Possunt etiam hic & sequēs versus sine interrogatione legi: atque adeo & hanc potius lectionem postulare videtur.

P. 10. V. ΓΑΡΜ.] In Ald. ΓΑΡΜΕΝΙΔΟΥ.

P. 11. V. Τλῆθι] Priorem hunc versum, qui deerat, Herodotus submini-strauit.

V. Δῆλον] Imò authorem eius esse Athenæum quēdam ὀπτεραμματοποιὸν cōstat ex Diogene Laertio in Antisthene & in Zenone. Magis autem conueniebat hoc epigrāma titulo εἰς φιλοσόφους

V. Ω σωῖκ.] Hic, meo iudicio, vel συνίζησιν esse voluit in σωϊκὸν, (quæ tamen duriuscula fuerit) vel scripturam vocis σοᾶ, vnde Stoici nomē acceperunt, sequutus est. Diogenes certè vtrobique nostram hanc lectionem habet.

V. Μοιρᾶ] Diogenes vtrobique βιοτᾶ.

P. 12. V. Πολλοὶ] Falsò & sine vllo iudicio in quibusdā edit. hic versus Palladæ adscribitur: vt & ille pag. 85, Ἵπποι μὲν σφ. &c. necnon pag. 50, Πολλὰ μεταξὺ &c. atque alii alibi. Sic pag. 21, hæc Ὧμοι ἐγὼν, &c. quæ Theognidis sunt, Bisantio cuidam adscribuntur.

P. 13. V. vlt.] Interpungere malit quispiā fortasse post βάκχον quàm post Σεμέλη, vt ἐψώσω accipiatur μεταφορικῶς, & mentita dicatur luno Bacchū, id est Bacchi partum. Videtur certè cum hac interpunctione melius fluere versus: ego tamen quam in cæteris omni-

bus edit. inueni, retinendã censui. Ad hanc porro fabulã pertinent hæc proximè sequentis pag. verba, καὶ Σεμέλας ὠδῖνα κεραύνιον. nam Iunonis zelotypia Semelæ hoc exitium inuexit.

P.14. Συμφωνον] Huic epigrãmati potius inter ἀναθηματικὰ libri sexti deberi locus videtur.

V. Ερματ'] Crediderim ἕρματ' esse veram lectionem.

V. Κροῦμα] Pro δι' ὀπτηπῶν legitur etiam δι' ὀντυπήτων.

P.15. V. Συσκλ.] Malim σὺ γελίωνπι, vt sit κλαίων σὺ κλαίοντι, & γελῶν σὺ γελῶωντι.

P.17. V. Εστεαι] Si hîc ἐρημώτερος legas (vt quædam editiones habent) itidem in sequente epigrammate legendum ἠαφρότερος, quum tamen habeant ἠαφρότερον. Item si cum quibusdam Stobæi exemplaribus hîc scribas ζήσῃ pro ζῇς ἔτ', sic & in sequente scribito.

V. Ην ἆρα τῶν δυοῖν ἑνὸς αἵρεσις] Stobæus pro his verbis habet, Ην ἆρα πᾶσι πάντων πόθεν λῴϊον. quam lectionem nostræ antepono, non solùm quòd cum Theognidis versibus conueniat, vnde sententia hæc sumpta est, & quòd multi alii passim eam sequantur, (ex quibus est Sophocles in Œdipo Coloneo, pag. 311. meæ editionis) verumetiam quòd absurdũ videri possit, ei qui nondum sit natus, hanc optionẽ dare: nato autem dari nõ possit. Locum porro & in epigrammate sequẽte hæc lectio habebit, mutato itidem ὦ in particulam negatiuam οὐκ. Hoc quoque (etsi leuius) obserua, legi apud eundem Stobæum ἠὲ γνέσθαι & ἠὲ θανεῖν.

P.18. V. Εἰ] Ex his Sophoclis, vt opinor, τὸ φέρον ὁκ θεοῦ, καλῶς χρὴ φέρειν, pag. 326. meæ editionis.

P.21. V. Αλλὰ] Hæc interrogatiuè legi possunt.

V. Γῆρας] Vide apud Stobæum in vituperio senectutis versus aliorum in hunc sensum.

V. Τοῦ] Pro ὑπονεισομβρίης, siue ὑπονεισοσμβρίης (quam scripturam falsò quidam reprehendit) legitur etiam ἀπαισομβρίης.

V Καὶ ταφυλὴ] Ex hoc Theocriti versu sumptũ hoc crediderim, Α ταφυλὶς ταφὶς ὅτι.

V. Αἰπεύχες] Hoc distichum à præcedente separandum censeo.

P.24. V. Οὔσης] Ex Menãdro sumptum est hoc loquendi genus, χρὴ μώσαντα φέρειν.

P.26. V. ΕΡΜΟΚ.] ΧΡΗΝ ΤΙΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ.

P.29. V. Βαγὸν] Pro κορύπλων legitur & κορύπλης, id est cornupeta. Ridiculam enim esse illorum expositionem iudico qui Coryptes filium intelligi putant.

P.30. V. Εν ποτε] Pro νωμῶ habet Erasmus ναίων, quem ita scripsisse puto respiciẽtem ad sententiã potius quàm ad verba. Apud Herodotum certè νωμῶ eodem quo hîc sensu legisse mihi videor. At quomodo pro volans accipi possit (vt quidam interpretantur) nescio.

V. Καὶ ἴση' ὅσον ἔπευχεν, &c. Iuxta illud Hesiodi, Οἳ ἀνπῷ κακὰ πύχα ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ πύχων.

P.41. V. Αμμι] Pro ἀχολιῶν ἀπερύκοις legitur etiã ἀχολίοις ἀπαλέξοις, vt apud Platonem in Alcibiade posteriore: πὰ δὲ δεινὰ (inquit) καὶ ἀχολίοις ἀπαλέξειν κελεύει.

V. Κύπρι πὸν ἥσ.] Pro κωφὰ fortasse reponendum κοῦφα.

P.45. V. Λάμπωνι] Longè commodior videtur lectio κλαμβῶνι.

V. Ο πρὶν] Huc pertinet epigramma quod habes initio p.48.

P.38. V. Οἴκῳ] Inter epigrammata Theocriti reliquis eius poematibus adiecta hoc quoque extat, sed præfixis duobus versibus, sine quibus imperfectum esse videtur, & velut ἀκέφαλον. Sũt autem hi,

Η κύπρις ἡ παίδισκος, ἱλάσκεο Ἥν θεὸν εἰποῦν
Οὐρανίδα, ἀγνὰς αὖ ἄγκυρα Χρυσογόνας.

P.46. V. Αμφελὶς] Pro πότμον legitur & τύμβον.

P.47. V. Τίω] Rectius legetur τὸν quàm τίω, vt sit per appositionem dictum, pro ἐμὲ τὸν ὄντα ἀνδρὸς παροδίτην. & cum præcedentibus ac sequentibus aptius cohærebit.

P.48. V. Βιοτήσεντας] In Ald. edit. legitur ἐβουωσπάτει, non ex errore typographico fortasse, sed ex authoritate veteris codicis. ferri enim & hæc lectio potest. sed nostram censeo debere præferri.

V. Τελὶς] Pro Σκιδηνὸς legitur & Ἀσκαλονικέως, quæ lectionis diuersitas & alibi passim in hoc nomine occurrit.

P.52.V.Εἴρυσαν] In aliis editionibus legitur δισθανέα. quod si admitteretur, significaret ægrè vel difficilè morientem: sed δισθανέα melius quadrat, quòd eius cadauer è sepulchro extractũ supplicio affecerint, tanquam viui corpus.

P.53.V.Καὶ μαίνη] Pro ζαλαγεῦσα legitur etiam λαλαγεῦσα & ζαλλαγεῦσα, quod postremum à λλάγος deduci possit, præfixa epitatica particula ζα, vt sit γάλα ῥέουσα, & μαίνη herbæ sit nomen. Ex ζαλλαγεῦσα certè deprauatum videtur ζαλαγεῦσα, quod in Ald.edit. habetur.

P.54.V.ΤΡΥΦ.] Sunt qui hîc pro Τέρπην malint Τέρπανδρον, sed initiũ primi versus quomodo Τέρπανδρος pro Τέρπης ingredi poterit?

P.55.V.Κρηναῖαι] Infrà, titulo εἰς πηγὰς, repetitum habent hoc epigrãma (vt alia quædã) cæteræ editiones: quod repetendum non censui, sed ibi remittendos ad hunc locũ lectores. Sed quũ hîc ἀενάου & ἠλίου habeãt, illic ἀενάοις & ἀλίοις siue ἠλίοις, ex duabus hisce malis lectionibus bonã vnã feci ἀενάοις & ἀλίου. vt sit, τίς φλὸξ ἀλίου ἔσβεσεν ἀενάοις, videlicet οὔσας τοπρῖν. Pro τετρίμμεθα autẽ ibi habent quædã editiones τετύμμεθα, at veteres codices τετήγμεθα.

P.56.V.Καὶ] Vet.cod.habent ἀλλά γε τοῦτο. quod mihi magis placet.

V.Ερμᾶ] Malim λύοι, vt sit pro λυέτω, quod respondeat τῷ λεγέτω. Potest etiã legi (& melius fortasse) λύσῃ.

P.57.V.Σὸν] Post σὸν consultò posita est interpunctio, quæ & post ἐμὸν ϑ itidem ponenda fuit. Subauditur enim ex præcedẽtibus δῶρον cum σὸν, & cum ἐμόν.

P.61.V.Πούλυπον] Hoc epigrãma proximũ esse debuit illi Πούλυπος εἰναλ.

P.62.V.Εὐαγ.] In aliis edit. perperam legitur χαλκὸς pro καλός.

P.67.V.ΠΤΟΛ.] Fortasse legendum potius Εἰς πτολεμαῖον, ita quidem vt epigrammatis author loquentem illum introducat. Talem certè errorem alibi animaduerti. Synesius in libello περὶ δώρου, huius epigrammatis mẽtionem faciens, τὸ μὲν ὕστερον, τὸ τετράστιχον, ἀρχαῖόν ἐστιν, ἁπλούστερον ἔχον ἀστρονομίας ἐγκώμιον, Οἷ δ' ὅτι, &c. Idẽ pro μαστεύω habet ἰχνεύω, & θεοτρεφέος pro διοτρεφέος.

P.71.V.Κεῖνα] Rectius fortasse κ' ἠνίδε.

V.Σεῖο] Legẽdum puto κατ' ἐύοροφον.

V.Οὐρανὸν] Sunt qui alterã lectionem γαῖε retineant, & per συνίζησιν excusari posse putent.

V.Τῷ] Post hunc versum habent quædam editiones hæc verba, χθαμαλὸς, ὁμαλὸς, κοῖλος, ταπεινὸς, ἴσος. quæ quid sibi velint, aut quem hîc locum habeant, nescio.

P.73.V.Δεσομένη] Pro δησομένων legitur & λυσομένων, sed perperam. Quid mihi prodest, inquit, portum tenuisse, si desint qui funes religent? At quidam legens λυσομένων, & iuxta hanc lectionem locum istum interpretans, miror quem sensum sibi finxerit, quum ista sint contraria, appellere in portum, & funes siue rudentes soluere. Sed & illud νεκύων φόρτον ἀμειψαμένην (hoc enim obiter dicam, licet talia tractare nequaquam mei sit instituti) non video cur cum viro alioqui doctissimo exponere debeamus, Quæ traieci mortuos quibus onusta erã. Inueniemus enim in vulgata significatione participii ἀμειψαμένην, hũc multo cõmodiorẽ sensum, Quæ onus meũ cadaueribus permutaui. Id est, quæ quos viuos vehebã, nunc veho mortuos. Neque enim mari absorpti erant, sed in ipsa naui perierant, siti fortassis aut fame, aut cæli tẽpestate. Ideóque illud ναυηγοὶ non est in propria significatione accipiendum, sed pro iis qui salua naui & quidem intra ipsam nauim, mortem quæ ex naufragio timebatur, subierant.

P.74.V.Οὐ θρ.] Vnum est hoc epigramma ex illis quæ Latino carmine reddidi. dum autem verterem, mendũ deprehendi (mihi certè videor deprehendisse) quod oculos meos antea fugerat. nemo enim, vt opinor, qui mecũ sensum expendet, negauerit ita legendum esse, -- τὸν ἐυαστῆρα τεκοῦσα Βάκχον ἐπεὶ Σεμέλη, &c.

V.Χήρων] Nec mihi satis placet hæc lectio, nec χείρων, nec κείρων, nec κηρῶν. Quia tamen suspicor authorẽ epigrammatis hîc nomen eius posuisse quem hisce suis versibus compellat, (vt fieri in aliis nonnullis epigrammatis videmus) magis inclinat animus vt lectionem Aldini exemplaris (quæ est χείρων) sequar.

V.Εἶπε] Vt stet versus, ἑοῖς in locum

τῶ reponẽdum existimo, & ita legendum, Εἶπε πάσῃ ἡμέρῃσιν ἑοῖς, φίλα, &c.

P.78.V. Η σκαφὸν] In huiusmodi locis poni solet potius παραί.

P.79.V. Ολκαὶ] Legitur etiam ἀμετρήτου πολέμου.

P.80.V. Γήρχος] Pro πονδύμβον legitur & πονδυιδήν. Est & tertia lectio hæc πονηταιδήν, σὲ ἅνανται Εκπέμαεν. hanc autem sequendo, post ἔδοσκε interpũgendum fortassis esset.

P.81.V. ΑΠΟΛΛ.] Si Alpheo Mitylenæo in sequenti epigrammate credamus (vt certè credere debemus) quin istud sit Antipatri, minimè dubitabimus. Est enim proximè sequens Alphei epigramma huius ἀντιρρητικὸν, in quo etiam meminit ipsius Antipatri nominatim.

P.83.V. Υδωρ] Athenæus habet, χρηστὸν οὐδὲν ἀνθρώποις.

V. Κεκάπνος] Idẽ habet ὀδωδώς, quod malo.

V. Τοιὰδ'] Apud eũdem legitur, Τοιὰδ' ὑπὸ στεφάνων δόμος ἔδρυεν.

P.85.V. Φλέγξ.] Pro ἔξεις quædã editiones habent ἔξει. quæ lectio admitti posset si βωμὸς legeretur, hoc sensu, ἀλλὰ βωμὸς ἔξει πῦ. Sed alteri lectioni acquiescendum censeo.

P.88.V. Εἶπεν] Pro πνοιὴ ὁπαῖς reponendum puto πνοιὴ ὁπαῖς. nam οἰμῴζειν σε λέγω, non dicunt Græci, (quod sciam) sed οἰμώζειν σοι λέγω.

V. ΕΙΣ ΠΗΓΑΣ] In aliis editionibus legitur Εἰς πηγὰς, quum debeat esse generalis titulus. In iisdẽ perperam post secundum huius tituli epigrãma legitur Εἰς τὴν Σαλμακίδα, quasi omnia quæ sequũtur epigrammata, de ea scripta sint.

P.90.V. Εἰς κλέπτας] Hæc verba occasionem dederant aliis hic ponendi titulum generalem Εἰς κλέπτας, cuius nec suprà in catalogo titulorum huius libri fit mentio.

P.97.V. Κεῖνο] In aliis edit. inter hunc versum & principium sequentis epigrãmatis interiecti habentur quatuor versus, quorum primi initiũ est, Εὐνέκα μ' ἐγέλασε. qui quòd sint principium idyllii Theocriti, & huc nõ pertineant, à me fuerunt omissi.

P.98.V. Μυρμ.] Quædam editiones (quarum est Aldina) pro Μυρμιδόνες οἱ ἐπόλοντο, habent, Θεσσαλίη οἱ οὐκ ἔστ.

P.101.V. Ποσ'] Stephanus in ἔφεσος afferens hoc epigramma, legit ἕτερα πρὸ ὄμμα. quam lectionem nostræ antepono.

P.119.V. Μὴ] Pro εἴλυε legitur apud Diogenem Laertium εἴλει, quod malo.

V. Δῆλον] Imò epigrammatis huius author est Apollodorus arithmeticus, si Athenæo & Diogeni Laertio credimus.

V. Ηνίκα] Pro ἡνίκα habet idem Diogenes ἤνυκε. sed Athenæus ἡνίκα legit, cui potius assentior. licet initio mihi magis arriserit ἤνυκε, quasi diceret Apollodorus Pythagoram assequutum esse quod volebat. Atque hanc sequendo lectionem, suspensa non relinqueretur sententia. Sed hoc esse in ea incõmodi animaduerti postea, quòd qui ita loquitur, ista eo ipso tempore pronuntiare videtur quo à Pythagora quod diu quæsierat inuenitur: at quæ sequuntur κεῖν' ἐφ' ὅτῳ, &c. sunt eius qui non rem quæ geratur exponat, sed quæ olim gesta sit commemoret.

V. Κεῖν'] Idem Athenæus habet Κλεινὸς ἐφ' ᾧ κλεινιῶ. At Diogenes κλεινιῶ, (in quo illi & Athenæo assentior) cætera vt habentur hîc, legit.

V. Δὴ πότ] Centaurum non immeritò aliquis hoc epigramma vocauerit, vtpote cuius δίφυες sit argumẽtũ, sicut δίφυες corpus centauris fuisse perhibẽt poetæ. Dubium autem mihi non est quin error inde manarit quòd aliquis istud ἡνίκα truncum esse relictum, vicissim autem illi δὴ πότε caput esse ablatũ cernens, vnum ex illis corpus cõficiendum putauerit. Hic porro locus cuius errorem nobis aliorum authorum loci patefaciunt, ad odorãdum tales qui latent alibi errores, sagaciores reddere nos debet. Cæterùm hos quatuor versus, Xenophanis esse, idem Diogenes testatur.

P.120.V. Ζῆλος] Malim φονδύει.

P.121.V. Αργ.] Vide num scribendum sit ἀρπαλέως.

P.122.V. Καὶ] Repono ἐν γίγνεται pro ἐγγίγνεται.

P.124.V. Καὶφ.] Reponendum puto ἐκόμισε pro ἐκόμισεν.

P.126.V. Οὖπος] Pro βῆπος legitur etiam παιάρισος. At quidã, vsus exẽplari in quo neutra vocum harum ex-

tabat,ad cõplendũ versum reposuit ἀδὺ πηρός.cui fidem adhibendã non cẽseo, quum ipse contra fidem omnium editionũ hanc lectionẽ sequutus sit. Adde quòd πηρὸς nõ sufficeret ad id exprimẽ dũ quod describit Lucillius. At ex illis duabus scripturis nostrã præfero,quòd ironicè poni soleat βλῆτρος potius quã ἄρῖστος; aut παιδίσκος.

V.Ὡς τ'] Pro τὸ μέρος legitur & τὴ μέρος. Si τὸ μέρος, significabit τὸ ὑπόδημα οὐπὶ μέρος: si τὴ μέρος,erit pro μηδ' ὁπῆν μέρος.

V.Εἰκ.]Ex vet.cod.annotatum repe rio παρῳήλυτεν pro προσεπιλύσχεν, nihil immutato sensu.

P.127.V.Τὸ σάρ.] τῷ εἶπε χὠκὰ pro ἐπ' ἐκάθητο. Sed nostram hanc lectionẽ malim,vt hæc duo ἐπ' ἔβραδυ,ἐπ' ἐκάθητο,respondeant duobus illis pag. 195, ἐβράδυνλατο, εἶπε διέπιν,in distichο ex cuius imitatione scriptum esse hoc videtur.

P.128.V.Ἀνσαὶ] τῷ ἔσην pro ὄζειν.& scholiastes illam lectionem in huius lo cum reponit, exponens, Stant & firma sunt,duæ manus &alter pes.Sed ἔσῃ nõ ἔσην scribendum esset.Audiui autẽ qui ὄζειν retinentes ita exponerent,Nũquid tres sunt luctandi vices? Vel,Nónne tribus repetitis vicibus luctari mihi con ceditur?Quasi dicat sibi eousque luctari ius esse dum ter deiiciatur. Quòd si etiã illã explicationem scholiastæ potius sequẽdam quis existimet, non videο cur ὄζειν mutare necesse sit.

P.132.V.Εἰς ῥόλ.] Consultò posita est interpunctio post πλοῦσοι, vt dicamus ἤλθές πις ἐρωτήσων εἰ πλοῦσοι. Quod πις ita collocatum obseruatione dignũ est.

P.133. V. Μηδ' ἐπ'] Pro αἰσχροτάτῳ legitur etiã ἀχθοτάτην,quæ lectio mihi summopere placet.

P.135.V.Τῷ χρό.] Ex cæterarũ editionum interpunctione nullum sensum elicio.

V.Τῷ κιφ.]Aliæ editiones hunc ver sum imperfectũ habẽt,hoc modo, τὸ γ' ἥρας οὔποτε βάψας.ego ex vet.codicum authoritate expleui.

V.Οὐδὲ παρ.] Lege potius ἀκπανύστις ῥυπίδας, ne producas primam nomi nis huius syllabam quæ corripi solet.

P.136.V.Ἀλλ'] τῷ ἀσκόπως pro ἀσκό πως. aduerbium malo.

P.137. V. Τοῦ αὐτοῦ] Alius titulus ex vet.cod.affertur,nimirum hic, Ἀδήλον.οἱ δὲ Πάγασᾶ. Certè nihil Lucillianũ habere hoc epigramma videtur.

P.138.V.Καὶ λιμ.] In aliis edit.legitur λέκτεια pro δέκτεια, posito λ pro δ.quem errorem frequẽter occurrere, in meis in Xenophontẽ annot.docui.

P.141.Οὐ λαλ.] Ita legẽdum,vt stet versus,non,vt in aliis edit.ἐγὼ δέ σε πάλιν ἐλέγξω.

P.143.V.Πλὼ] Vide num scribẽdum sit, ἢ γὸ,id est,qua enim parte.

P.144.V.Γᾶσιν ἐσ'] Ex vet.cod. reposui αὔελον pro ἀργύελον, quod in aliis edit.licet repugnante versus lege, habetur.Sed debui fortasse & interpũctionẽ mutare, vt ita legeretur,κόμισαι τὸ σὸν,deinde αὔελον ἔρχου Καὶ λάβε.

P.145.V.Εὖρ.] Interpũgẽdũ puto po ti⁹ post λύσας,vt sit,ὁ πᾶς λύσας δῦρεν φῦς

V.Ο τλ.] In aliis edit.legitur πεντεπεντηχόπορος vna voce. quod erroris ansam præbuit cum aliis,tum ei qui doctissima alioqui in hoc volumen scholia edidit. Nec solùm errãdi occasionẽ, sed & rectam lectionem deprauandi hinc sumpserunt.nam quum nihil viderent quod cum παλαισταῖς iungi posset,ex παλαισταῖς,alius παλαιστὴς,alius παλαιστὰς Doricè,fecerunt.

P.149.V.Οἷς ἅλ.] Literulã α nomini Δᾶμις præfixã præfige potius articulo οἷς,& τελείαν στιγμὴν post τύμβοις collo ca,vt ab οἷς incipiat responsio.

V.Εἰσπτ.]Scribẽtib⁹ εἰς ὑπόδεσμεύειν & εἰς ἀναφιάζειν non assentior.

V.Οὐκ ἔτ'] τῷ καὶ ὧρ' ἅμα pro παρίαμμα.ego nostrã lectionẽ retinẽdã cẽseo, & pro καὶ ὧρ accipiens.

P.150.V.Καὶ πυρ.] Pro θρασυνόμβρον annotatur ex vet.cod.θρασυνόμβρον,quod huic loco optimè conuenire videtur.

V.Νικ.]Pro ὠλῶν legitur etiã ὤπων,in vet.cod. quos ego hìc sequendos existimo.Fortasse autẽ ἀπόλλων lineola notari nõ debuit, quũ author epigrãmatis ludat ex ambiguo,partim tanquam nomine proprio, partim tanquã appellatiuo vtens τῷ ἀπόλλων.

P.153.V.Καὶ πή] Hæc verba χὴ πῆ addita interrogationis nota separaui à sequentibus, quum antea illis iuncta, nullũ sensũ haberẽt. Videntur autẽ id sonare quod vulgò dicimus, *Et biẽ, qu'en fut il?* Vel,*Et qu'en aduint il?* Sic in quodã epigrãmate Lucillii,pag.156, Καὶ πῆ τὸ; οὐχ κἀτω βεῖσιν, &c.

V. Τὸν] Primum hoc epigramma melius ad titulum εἰς δασεῖς quàm εἰς κουρέας referretur.

P.154 V. Μηδὲν] Legitur etiã Μηδὲν ἑλὼν αὐτὸς, sed quæ habetur hîc lectio magis mihi placuit.

P.158. V. Κεῖται] γρ. πάλι καμπῇ pro παλικάμπῃ, q. siquis retinere vellet, pro alicuius nomine acciperetur, cuius, itidem vt Tityi, gigantea esset esset corporis proceritas.

P.159. V. Οὐ σὺ] Malim τομέης. vt sit οὐ τομέης pro μὴ τομέης.

P.161. V. Καὶ νῦν] Legitur etiam ἐν δ' ἐνιαυτῷ quæ lectio fortasse nõ omnino reiicienda est: vt dicat, huic pigro vix tandẽ post annum persuaderi potuisse vt surgeret. At illa lectio ἐν δὲ ἰαυτῷ, non minus authore suo inepta est.

P.163. V. Τέθν.] Repono κατ' γαίας. vt pag.167, Εἴη σοι κατ' γῆς κούφη κόνις οἰκτρὲ Νέαρχε.

V. Αρχόμ.] Deleui interpunctionem quam aliæ editiones habent post οὕτω, vt sit θέλεις ἀρχόμεθα & παίζομεν pro ἀρχώμεθα & παίζωμεν.

P.164. V. Αἰάζω] Huic epigrãmati locus erat potius in tit. εἰς γραμματικούς.

P.165. V. Καὶ τρία] Quidam θρία legendum censent, sed quomodo cum κεράσας conuenire possit, viderint.

V. M A K.] Versus Arabii pag.376.

P.170. V. Κἀγὼ] Ita legitur in omnibus edit. nec vlla ex vet. cod. annotatur alia lectio. Nec certè aliter legendum esse existimo, sed Lucillium de industria hîc solœcismũ cõmisisse in mẽtione eius, & dicentẽ se, quoties eũ cõspiciat, os habere solœcismis adstrictũ, simul etiã solœcismo vsum esse: vt ostendat, non solùm eum intuẽdo, sed vel solùm eius recordãdo, se in solœcismos incidere. Ita autẽ esse intelligendum τὸ στόμα μου δέδεται, (nõ, cum scholiaste, hoc sensu, Os meũ vinctũ est, ne barbarè loquar) ex ipso Lucillio probare possũ, cui⁹ hic versus pagina 136 claudit, Εὐθὺ σολοικίζον τὸ στόμα μου δέδετ'. Scio tamen ἀνακόλουθα huic solœcismo nõ absimilia apud poetas præsertĩ extare.

V. Εἰ βού.] Fortasse melius interpunctio quæ est post Παῦλε, post πάντες collocabitur, vt sit διδάξαι ὡς ὅτοι πάντες. q.d. Si vis ita instituere filium tuum vt istis omnibus rhetoribus similis euadat, caue literas discat. Atque ita innuet tam rusticos esse rhetores illos vt ἀναλφάβητοι esse videantur.

P.171. V. Σκέψ.] Crediderim poti⁹ καίτοι à νὴ δία esse separandum.

P.172. V. Μηδὲ] Pro φλέξῃς γρ. βρέξῃς. quod videtur bellè cum τέφρην μεθύσκων conuenire, si modò πῦρ pro calidis cineribus accipiamus.

P.174. V. Λάθριον] γρ. πορεύσας pro χορεύσας.

P.175. V. Τὸν ἀρ'γ.] Ita hæc à præcedentibus separanda esse (quæ alii typographi præcedẽtibus iunxerãt) iam pridem in mea editione Anacreontis docui.

V. Γηραλέον] Vnũ hoc est ex multis Palladæ furtis quod detexi in priore mea (& quidẽ omniũ prima) Anacreontis editione: à quo hoc epigramma, cõmutato tantùm versuum genere sumpsit, vt ex Hipponacte illud pag.139, Γᾶσα γυνὴ, &c.

P.175. V. Ρηγν.] Quædã editiones pro hoc versu istum habent, Αἶψα δ' ἀναθερμαίνων ψυχομένην κραδίην. Qui versus non stat, sed stabit si legamus, Αἶψ' ἀναθερμαίνων. Cui sic emendato antepo nendus alter fortasse non fuerit.

P.177. V. Παισὶ] Tolerabilius est μαρναμένειν pro μαρνάμεναι, quàm μαρναμένην, vt habent quidam libri.

V. Οἷσιν] Melius fortasse πότον, id est potationem.

P.178. V. Αδηλ.] Idem titulus pag. sequente epigrammatis cuius initium Πῶς γενόμην, &c. in quo duo versus huius repetuntur. Vtrũq; epigrãma certè non alio quàm Pallada dignũ iudico.

V. Οὐδὲν] Hi sũt illi duo versus quos dixi, repeti sine vlla mutatione, nisi quòd in fine versus prioris legitur ἦα pro οὐδὲν, quod malo.

P.179. V. Αλλὰ] Malo ἔντυε, quod libri quidam habent.

V. Εν δ'] Vacuum locum vel post ἀγορανομέῳ vel post παντὶ interpũgere volentibus reliqui.

P.181. V. Τῶν] Vel ὅρκοις iungẽs cũ ὑποχόμενοι, distingue post ὤλεσαν.

P.182. V. Ηλιος] Aldina editio habet αὐδῆς θεός, quæ lectio omnino reiicienda est.

V. Αἰν.] In aliis edit. perperã iunctũ est hoc distichon cum proximè præcedente, quasi ad idem epigrãma pertinẽs. Quinetiã nõnullæ illud distichõ

quod proximo proximum est,cuius initium,Οὐκ ἐμέ,&c.epigrãmati præfigunt.In Aldino autẽ codice totũ etiam sequens,quod incipit, Τῷ πλουσίῳ, his annectitur.

V.Τὸν π.] Sunt qui ἀπόκρυσον ἐμοῦ legere malint, sed de χόλον quod seorsim positum erit,nihil dicunt.

P.183.V.Χρῆσις] In aliis edit. ita interpungitur hic versus,Χρῆσις γὰρ πλούτου, μιδρὸν τι Ἀπολλόφανες.quam interpunctionem falsam esse non animaduertens Morus,ita vertit,

Te ditem appellant omnes,ego planè inopẽ te.
Nam facit usus opes:testis Apollophanes.

Tanti est bene interpungere.Quanquã & hoc debuit animaduertisse Morus, non esse Ἀπολλοφάνης, sed Ἀπολλόφανες: nisi fortè secundam verbi subst antiui personam subaudiendã censuit, & aduerbium ὦ.

P.188.V.Εἴπερ] ψυχῇ pro ψυχῆς.

P.197.V.Δοιώ.] Legitur & ita,Δοῦναξ ἐξ ἀμίνης ἐκ τειχὸς ἤκομόν. In qua lectione sunt etiam qui ἔντειχος pro ἐκ τειχὸς reponant.

V.Αγνυμ.] ἐπ' ὀδόντα pro ὑποδιώπτα.

P.199.V.Αἴλ.]Pro ὀψὲ διώσας legitur etiã ὀπίπτε δήσας, quod nihilo magis probo, sed ὀ ψιλιώσας reponendum suspicor.

P.200.V.Κείμεθα] Legitur etiam τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι. Sed νομίμοις malo,vt pag.202, πατρῷον ἀζόμενος νόμιμα.Herodotus tamen habet ῥήμασι.

P.201. V.Χαίρετ']Rectius fortasse πολέμου sequentibus iungeretur.

P.202.V.Δακρ.] Est & alia lectio, εἶπε,Σοὶ μόνον ὦ κατάρτα.

P.203.V.Ανδρὶ] Iulius Pollux afferens hoc epigramma libro 4, Ἰωπάμων habet,non Ἰωπάμωνι,& λήθαργος pro θ' ἑκηβόλος.

P.204.V.Ην σὺ ἑς]Scholiastes pro βόηδουχον suspicatur reponẽdum πυροβόηδουχον vel δαυβόηδουχον, sed non staret versus retinendo ἐπ' ἐμεῖο, vt ipse retinet,Adde quòd πυροβόηδουχον vel δαυβόηδουχον non satis aptè cũ εἰκότα iungi videtur. At pro θήρης non dubito quin θηρὸς reponi debeat. quare ita legendum (si & meæ cõiecturæ post tantũ virum locus relictus est)cẽsuerim,-- ἐπ' ἐμεῦ τὸν βόηδουχον, εἰκότα θήρης.

P.206.V.Αδηλ.] Repone Διοχμοὺς λαβήου. is enim in ipsius Lycõnis vita hoc epigramma vt suum profert.

V.Τῶ]Malim ἄν ποτ'ἴν. Apud Diogenem autẽ(haud scio an ex errore)legitur ἄν.quod nisi duriusculum esset indicatiuo iũctum, pro εἰ,sensũ efficeret aptissimum,hunc videlicet,ἄν ὁ ποτ'ἴν δὴ λοτεύοις ποσὶ βαθίστας, ἔδραμε νυκτὶ μιᾷ τὴν οὕτω μακρὰν ὁδὸν αἰἐδετο. At scholiastes ἄ legit,& admirãdi aduerbiũ esse dicit.

P.208.V.Πρῶτα] Debui vel absque exemplariũ cõsensu reponere Μενιππίαις.

V.Κεῖσθ'] Sunt qui lacunam huius versus implẽtes,ita scribant, ἐπὶ οὐκ ὠδᾶς, οὐ χορὸν οἵη' ἀχόρων. quam lectionem qui primus sibi adscripsit,nõ primus excogitauit. Doctissimus enarrator huius operis, Fortè, inquit,ἐπὶ θ' καλάμοις(vel ὠδᾶς)οὐδ' ἔρον, neque amorem. dixit enim αὐλοὶ, καὶ μετ' ἐρώτων. Hæc est illius quoque cõiectura: at ego partim hanc,partim illam priorem sequens,ita legere malim,ἐπὶ θ' ἁ ὠδᾶς, οὐκ ἔρον οἵη' ἀχόρων.Quid si verò ipsa authoris verba retinentes, οὐκ αὐλοῖς,οὐκ ἔρον legamus?

P.209.V.Μήμης] Malim μιήμη: Scholiastes autem μνήμης retinens,ἔνεκα subaudit.

P.210.V.Ασέρας]Malim εἰσαθρῆς cum Diogene Laertio legere.

V.Ασὴρ] Distichõ hoc rectius apud eũdẽ Diogenem à præcedenti separatur,& pro alio epigrammate habetur.

V.Ασέσω.] Neroni malè adscribitur quod alioqui multo est eo antiquior: licet id aliquando vsurpauerit,&quidẽ θανόντος mutans in ζῶντος.

P.212. V. Ηόνον] Repetitur infrà hoc epigramma titulo εἰς ναυαγήσαντας. quod tamen hæc editio repetitum nõ habet,sed ibi ad hunc locum lectorem remittit.Legitur autẽ ibi Ηιόνι pro Ηόνιον,& ὀκχύλμον pro ψυχόμενον.

P.213.V.Τίς] Vel,ὑπολείπεται ἢ πόσον,&c.

V.Αἶσιν]Rectius ἦ ῥ' ὅτι,&c.

V.Ην ὥρα] Repono Χρὼ ὥρα, ex illo ipso Herodoti loco, & aliis quibus eodem loquendi genere vtitur.

P.218.V.Τί ἦλ.]Malim πῆλυκὺ μοι.

V.Τίμων] Vt illa verba οὐ γὰρ ἔτ' ἐστὶ includi parentheſi, ita etiam debui fortasse post πῶς interpungere,hoc sensu, πῶς τοι ἐχθρόν; φάος ἢ σκότος;

P.219.V.Τειρ.] Apud Suidam pro πλοκάμοις legitur μαστοὶς, sed repugnante versus mensura.

P.220.V.Σιγ.] An χρυσεόμαλλε.

P.223.V.Οὕτω.]Malim πᾶσ' q̃ πᾶι.

P.224.V.Αρτι.] Stare non potest ἑσπερίοιο(licet ita legat & scholiastes)sed an in ἑσπερίου, an in ἑσπέριοι mutari debeat, dubium est.

V.Η ᾠον.] Legi possit & ἠῷοι.

P.225. V.Ερπων.] Pro ἀμφικέλευθον legitur & ἀγχικέλευθον.

V.Ω πόσον.] γρ. ἃ πόσον.

P.226.V.Τρυγ.]Hanc vocem ἄνθεμα suspicione mendi liberat versus secũdus pag. 422. q ab hac ipsa incipit.

P.229.V.Τιμονόη]Non malè fortasse post Τιμονόη collocabitur τελεία στιγμὴ, vt iste lecto nomine illo, cogitabũdus apud se dicat quæ sequuntur.

P.232.V.Ας] γρ. ἧς. & apud Laertium, ἔζετο δριμὺς ἔρως. Apud Athenæũ autem πικρὸς ἔπεστιν ἔρως.

V.Ην νέον] Athenæus pro versu isto & principio sequentis habet, Α δηλοὶ νεότητος ἀπαντήσαντες ἐκείνης Πρωτοπόρου. Eadem & apud Diogenẽ verba reperiuntur, nisi quod προτοπλόου habet pro προτοπόρου.

V.Πρωτοβ.]Athenæus habet ἥκετε pro ἤλθετε.

V.Μηδὲ] In vulg. edit.legitur καταχθονίοις μετ' δαίμονος, quod ferri non potest:sed, aut retinendo καταχθονίοις, mutandum est δαίμονος in δαίμοσιν: aut si seruare quis malit δαίμονος, ex καταχθονίοις, vel καταχθονίης vel καταχθονίου faciat necesse est.

P.234.V.Ηρπ.] Pro δίζησε, vel ἄπλησε, vel potius ἄλλισε (ea forma qua dicitur πολύλλιστος ab Homero, eóque sensu quo alibi idem ἄδης ἀλιτάνευτος vocatur)reponendum crediderim. Nam quomodo ἄλλησε pro ἄλασε accipi possit non video.

P.236.V. Φείδεται] In quibusdam editionibus legitur δαπάνη pro δρεπάνη: sed hanc lectionem nõ solùm pictores & poetæ.(qui τὸν χρόνον δρεπανηφόρον fingunt)sed & Suidas, ita legens in verbo ψήχω, comprobat.

V.Δένδρ.] Pro δισμίμητα putaui aliquãdo reponendũ esse δισμείλικτα: sed postea doctissimi scholiastæ coniecturã meæ anteposui, qui δισμήνιτα scribẽdum suspicatur.Dicetur autẽ δισμήνιτος pro δίσμηνος, eadẽ forma qua ἀμήνιτος.

P.237.V. ΑΣΚΛ.] Vetustiorem hoc esse authorem huius epigrãmatis ex multis coniecturis colligo.

V.Θυμὸν] Legitur etiam ὡς παρ' ἀχαιοῖς, pro οὐδὲ κ' ἀχαιοῖς. & illã lectionẽ habes infrà 498, vbi hoc epigrãma inter cætera, vt eorũ cõtinua series qualis in veteri codice erat, seruaretur, relinquendum esse censui.

V.Α δολοφ.] Pro κρεῖσσον siue κρέσσον apud Eustathiũ κρείσσων, nulla mẽsuræ versus habita ratione, legitur: eadémq; in parodico Mnasalcæ carmine, quod huic respõdet, nõ apud Eustathiũ solùm sed & apud Athenæum lectio inuenitur. ita enim scriptus est apud vtrũq; ille versus, Α κακόφρων τέρψις κρείσσων ἐμοῦ κέκριται. Hãc tamẽ lectionẽ miror potius quàm probo. nã vt hîc κρεῖσσον, ita μεῖζον pro μείζων positũ habes infrà p. 309, in hoc versu, Πολλὸν ὁ μὲν θηρῶν μεῖζον, ὁ δ' ἡμιθέων. At ἐμεῦ (vt habes pag. 498)magis placet, quum cætera Doricè sint scripta.

P.238.V.Οὕτως] In aliis edit.legitur πέμπετ' δῶρα, eadẽ licentia, vel eodẽ potius errore quo κρείσσων pro κρεῖσσον apud Athenæũ & Eustathiũ scriptũ esse nulla metri habita ratione, in proximè præcedente annotatione docui. Sed & de priore versu epigrãmatis, quod est ante proximè præcedens, idem dicendũ est, ita enim in aliis editionibus is scriptus est, Αἴας ἐν τροίῃ μετ' μυρίων εὖχος ἀέθλων.

P.239.V.Αἴας] Non videtur ferri posse μάχης, sed in μάχην aut μάχῃ mutandum esse.

P.240.V.Αδηλ.] Imò non est ἄδηλον, sed eius authorẽ esse Empedoclem indicat Diogenes Laertius in eius vita, hũc Pausaniã ei' ἐρώμενον fuisse tradẽs. Legitur autẽ apud eũ, Παυσανίην, & Λεχίτου, & Φῶτ' Ασκληπιάδην πατρὶς ἔθρεψε γέλα. Et Ος πολλοὺς μογεροῖσι μαραινομένους καμάτοισι, & Περσεφόνης.

P.241.V.Αλλ'] Mirus est cæterarũ editionũ in hac lectione cõsensus ἔλεω τόπος, nisi q̃ in quibusdã ω legitur, subscripto videlicet ἰῶτα. At ego nec ἔλεω, nec ἔλεῳ admitti posse existimo, quẽcũque q̃s declinationis metaplasmũ imaginetur. In ea verò quam sequutus sum lectione apertissimũ quidẽ habemus sensum, sed ita tamẽ vt magis Latinũ q̃

Græcũ id loquẽdi genus esse videatur.

P.245.V.Χαίρετε] Legitur in quibusdã edit.οἰκτείρετε.quæ lectio ex eadẽ hæresi manasse videtur ex qua illæ de quibus modò dictum fuit.

P.246.V.Τὸν]Quædam editiones perperam hæc coniuncta habent, θέντο τι θαῦμα.

V.Γυμνὸν] Repone ὡς κάμε.

P.247.V.Δίσμ.] Legendum puto ἐκρύφθην.

P.253.V.Οὐδέ τι]Possunt etiã connecti cum sequentibus hæc verba, φεῦ ἐλεεινέ.

V.Αλγ.] Pro λαβέων vide nũ legendum sit λωβέων.Sed & βρύξας in sequente versu suspectum habeo.neque enim βρύξαι pro βλύσαι dici posse videtur.

P.255.V.Ασκηθὴς]In vulg.edit.legitur ἀσκηθεὶς, accentu numeri singularis,scriptura autẽ numeripluralis.Scholiastes quoque ἀσκηθεὶς scribit,exponẽs tamen illa sus. At ego quin vel ἀσκηθὴς vel ἀσκηθεῖς scribendum sit,ne dubitãdum quidẽ putaui. Non minus autem cõmodè, imò cõmodius legetur ἀσκηθεῖς.

V.Ημυσας] Quid si ἤμυσας legamus? vt sit ἤμυσας σὺ ὁ πρέσβις. vt hinc incipiat apostrophe.

P.256.V.Κλεισθ.] Legitur etiam μοῖρ' ἔκιχεν.

V.Ηνίκ'] Suspicor, vel potius persuasum habeo, pro ἀμφ' esse reponendum ἀφ', vt sit ἀφ' ἱμερτὴν ἔπνεεν pro ἀπέπνεεν ἱμερτήν.

P.257.V.Εκ γαιωμ.]Inuenio & hãc lectionem,Εκ με γεωμορίης.

P.261. V. Γᾶσα] Fortasse scripsit Callimachus εὔτεκνον,vt sit,χῆρον δόμον τὸ πρὶν εὔτεκνον.

P.262.V.Νυμφίον]Post ἀμφοτέρους ponenda videtur interrogationis nota.q.d.Quid quũ vtrunq; simul? Alioqui accipiendũ hoc esset tanquã per aposiopesin dictũ. Sed quæ sequũtur, melius cohærere videntur cum illis,si interrogatiuè pronuntientur.

V.Οὐ καλῶς]Post οὐ καλῶς(quod perinde esse videtur acsi dicas, Indigna morte) collocãdam puto τελείαν στιγμὴν, & pro τόδε reponendum τὸ δέ.

V.Παρθ.] Malim ἐπὶ, vt iũgatur per tmesin cũ ἱέμενοι:sitq; ἐφιέμενοι pro ἐπιθυμοῦντες. Sic in sequenti disticho ἐπὶ cum ἐκύλισε connectitur.

V.Αἰ]vt in proximè præcedẽte epigrãmate ἐπὶ non ἔπι lego, & cum participio ἱέμενοι iungo,ita hic ἀπὸ nõ ἄπο legendum cẽseo,& cum ἔκλασας coniungendum,vt sit ἀπέκλασας.

P.263.V.Θώνιον]Lege ἦσε,vt quædam edit.habẽt,& cõuenit cum ἐκώκυεν. At in nõnullis legitur ἐκώκυον, quod cõuenit quidẽ cum οἵσε,sed cum κλαίουσα conuenire non potest.

V.Εκλασας] Pro ἁλικίην quædam ex vulg.edit.ἁλίκην, quædã ἁλιαίην habẽt. Lectio illa ἁλίκην refutatione non indiget:ἁλιαίην autẽ etiamsi in ἁλιάην mutari liceret,haud scio an versum ingredi posset: significatio certè loco huic cõuenire non videtur. At ne de ἁλικίην aut ἡλικίην dubitemus facit etiã ille versus p.256,Ηνίκ' ἀμφ' ἱμερτὴν ἔπνεεν ἡλικίην. vbi reponendum dixi ἀφ' ἱμερτήν.

P.265. V. Τέττιξ] Aptius esset fortasse τερπνοτέραν, vt iungeretur cum μολπάν. sed & τερπνότερον ferri potest,vt sit aduerbialiter positum.

P.266.V.Ακρὶς] Malim ἀρουραίη iũgere cum μοῦσα,eo sensu quo pag.præcedente dixit Archias οἰονόμοις τερπνότερον χήλυος.

V.Εκκρ.] Scholiastes legit φίλοις pro φίλας.

V.Ακρα] Scholiastæ assentior reponenti ἀκρί:sed in eo dissentio quòd πεπέτησαι legit.

P.267.V.Γαιδὸς] Aut ἐπ' ἠϊθέου χεῖρε μεταπτάμενον, aut ἀπ' ἠϊθέου χειρὸς ἀποπτάμενον legendum puto.Sed & quũ desit nominatiuus verbi κατήναρεν, mallem κατήναρον legere,quàm extrinsecus μόρος aut θάνατος cum κατήναρεν subaudire.

P.268. V.Αἰὲν] Repono γειτονέοντα.Sic pag.364, γειτονέουσα νάπη.

P.272.V.Αρτι γὰρ]Non puto mendosum esse hunc versum, sed ἕο per συνίζησιν pro vna syllaba esse habendum. Quod autem ad sensum attinet,nõ dubito quin κατὰ extrinsecus subaudiri debeat,vt sit κατὰ τοκέων.

V.Εἰ δ'] Longè aptius esset(meo iudicio) χρηστῶν,separando hæc à sequentibus,hoc sensu, Quòd si probus es, & probis ortus.

V. Ηπιος ἦν] Legitur & Αρμενος ἦν. sed magis est recepta illa lectio.

P.273.V.Γῆ]Malo ἢ γὰρ δέξατο.i.αὕτη γὰρ ἡ μακεδὼν γῆ δέξατο. At schol. ἢ γὰρ

legit,& exponit qua,quo loco.quum tamen γὰρ obſtet huic interpretationi.Legendo enim ἣ γὰρ nominatiuus verbi δέξαπε eſt Εὐελπίδης.

P.175.V.Κάμμορ.] Scholiaſtes σὰρ δῶου legit.

V.Τύμβος] Legitur etiam μεγάλων χάεν.

P.177.V.Ακρητον] Pro ϛαλίχορ putarunt quidam reponendū κυλίκορ. At ſcholiaſtes νέκταρ interpretatus Vnguē tum quod nectar redoleat, ibidem ἀπὸ ϛαλίχορ, A lecytho, vaſe vnguentario, interpretatur.

V.Αχμιλῶ] Quidam pro οἰλυρόεν repo nendum putarunt ἰμερόεντ.

P.178.V.Πολλά] Quid ſi Ανάκρεον triſyllabum facientes, πολλὰ ϑυφήσας legeremus? Nō malè etiā fortaſſe α priori verſui,β poſteriori præfixiſſem:quibus notis alibi ad oſtendendam ἐρώτησιν & ἀπόκεισιν ſum vſus. Non video enim quis alius eſſe ſenſus poſſit, quàm vt Anacreon reſpondens è tumulo, dicat,Καὶ σὺ δὲ,&c.

P.281.V.Οὐ γὰρ] Quæ ſunt inter ἐνέπω σι & Οὐδὲ μὴν, oblitus ſum notis parentheſis includere: vt ἐνέπω repetatur poſt κρόνον.

P.285.V.Αεπίν] Pro ἀεπίος malè legitur in cæteris edit.ἀωρεπίος.

P.288.V.Η χθαμ.] Sunt qui ἤ velint hîc idē eſſe quod ἆρα.quos ſequendo,ponēda eſſet poſt κόνιν interrogationis nota. At ſi pro ὅπως ſumatur, ponēda poſt κόνιν fuerit πλείαι πιμνή.

V.Γαῖα] Apud Diogenem ἐν κόλπῳ. ſed malo κόλποις, quod & in epigrammate huic ſimili habes pag.ſeq.

P.289,a.V.Δαισ.] Non ποθ' ἑαυτῷ, ſed ποτὶ αὐτῷ ſcriptum eſt apud Diog.

V.Οσσον] Scholiaſtes μήνυσε exponit Excogitauit: ſed quid ſi ἤνυσε legeretur?

P.291.a.Τοῦ πολ.] Apud Diogenē τῷ πολυφροπίσῳ,dorica terminatione,& ὄφρ. At vet.cod.ὄρει.

V.Η σ' ἐτ.] Apud Diogenem εἰ σ' ἄγε σωμοι Βούλθυσον.

P.292,a.V.Εἶπεν] Poſt εἶπεν habetur eadem interpunctio apud Diogenē quæ hîc: at ego ea nihil opus eſſe crediderim,& eſſe εἶπεν ὁ δὲ pro ὁ δὲ εἶπεν.

V.Τλῶ σ' ὀλ.] Apud Diogenem, ἐς οἰκίον ἤγαγε.& in vet.cod.ἐς οἰκίον ἤγετο.

V.Οὕτω] Apud eundem, Οὕτω καὶ σὺ Δίων.quæ lectio mihi magis probatur.

V.Κλειτοῖς] Non κλειτοῖς ſed κλειτῆς habet idem.

V.Ες σκωτ.] Pro μογήσας legitur apud eundem πλανηθὶς,eodem ſenſu.

V.Δάκρυα] Ita omnino legitur apud Diogenē hic verſus, niſi quod ἰλιάδεσσι pro ἰλιάδεσσι errore typographico poſitum eſt. Stare tamen ſic nō poteſt niſi μὴν vi aſpirationis ſequentis produci dicamus.

V.Σοὶ] Melius ſtat verſus cum ea lectione quam habet Diogenes, καλῶν ὅπτι νίκιον ἔρχον.

V.Οὐκ]Rectius Ζηνὶ λέχθη.

P.293,a.V.Ως ῥα]Recti⁹ & poſt ϑατὼν & poſt Ηρακλείδη in fineverſus,præcedentis tolletur interpunctio, vt appareat ἅπασι iungi cum ἀνθρώποις. etſi duriuſcula eſt hæc traiectio.

V.Πῦρ] Pro ἕκπιες ἀϑανάτων in vet. cod. Diogenis legitur ἐξέπιες ϑανάτου, quod per appoſitionem dictum fuerit.

P.294,a.V.Σῶμα]Apud eūdem legitur ἀρδεύσασα & ἴδατι.

V.Εσβεσεν] Apud eundem χρὴ ἐν βλεφάροις pro ἐκ βλεφάρων.

V.Ηρακλ.] Pro πὶ μιῶ ſcriptum eſt apud Diogenem πὶ μίῶν, poſito videlicet Ionicè ῶν pro ῳῶ. ſed nihil cauſæ eſt cur noſtram lectionem reiiciamus.

V.Αρπακτὴς] Apud eundem χρὴ ἁρπακτῆρ.

V.Κτείνας] Habent quidem ἕλκῦσαι, vt hîc, vulgatæ Diogenis editiones, ſed vet.cod. ἑκλῦσαι,quibus aſſentior.

V.Εἰς κεφ.] Sunt qui non εἰς κεφάπτα,ſed κεφάπτης hos verſus eſſe ſcribāt.

P.289,b.V.ΠΛΑΤ.] Quū hoc epigramma nō ſit εἰς Πλάτωνα,ſed Πλάτωνος, non ſatis conuenit huic titulo εἰς φιλοσόφους.

V.Ωπλαι]Legitur apud Diogenem, ᾧ παῖ τὸ παῖ τις ὅπλ ροέφεται.

P.301.V.Τῶξε]Reponendum puto τὸν ὠρᾶῖον.

V.Ετὶ] Suſpectus eſt mihi articulus τὼ.

V.Αἴκ' αὐχαν'] Non ſolùm κώδιὰ repono,ſed & ποτέθηκ',vt in fine præced.epigrammatis ποθορῆν,& ſuprà πρόχυ.vbi ſchol.malè reponit πεσόρχου.

P.303.V.Μόλε]Malit fortaſſe aliquis τί μου.

P.306.V.Τέχνα]Latere vidētur aliquod mendum ſub ἐξεπόνησεν,propter quod non ſtet verſus.

P.307.V.Ἀγρεῖος] Scholiastes legit μετ' δ' ἐκλείας, & interpretatur, Cũ hac superbia tua. Certè quin ἐκλείοις mendosum sit, minimè dubito: sed an hæc castigatio è proximo petita, sit genuina, id verò dubium mihi est. aliquid enim aliud postulare sentẽtia huius loci videtur.

P.311.V.Θαῦμα] Sunt qui ἄλκαν scribendum censeant, & pro vro accipiant, quòd taurũ per omnia referat.

P.313.V.Νόσφ.] Malim τὸν χειρῶν.

P.317.V.Οὔ σοι] Recti⁹, vt opinor, τί τόδ' à sequentibus separabitur, posita post τόδ' interrogationis nota, nõ post λεύσσω. hoc modo, ἀτὰρ τί τόδ'; ἄλλό τι λεύσσω.

V.Αἰεὶ] Vel ἦ τις.

P.320.V.Καὶ] Priore loco legendum puto τὶ δός.

P.321.V.Ἀντίτ.] In quibusdã edit. legitur ᾀδοδύνην. sed aptius est sensui futurum, cui etiam potius quàm præsenti actiua significatio dari solet.

P.322.V.Χάλκ.] Epigramma istud hinc in suũ locum transtuli: quod & in aliis multis factum fuit, sed & in quibusdam præterea faciendum erit.

P.323.V.Ἐξεσ'] In vulg. edit. legitur Ἐξεσ' οἵαν ἀρῆς.

P.324.V.Πρόσθε] Hoc epigramma in cæteris edit. non hîc (vbi suus est ei locus) sed infrà collocatũ habetur, post epigramma Leonidis Tarantini iambicis versibus scriptum, quod habes pag. 326 & 327.

V.Πραξίτ.] In Ald. edit. & quibusdã aliis post Πραξιτέλης habetur τελεία στιγμή. qua posita non video quis esse possit huius epigrãmatis sensus: at sublata illa mihi videtur esse manifestissimus. Antea quidem (inquit) ille pastor in Idæis mõtibus illã cõspexit cui primæ pulchritudinis delatæ sunt partes: at Praxiteles eandem Cnidiis conspicuã proposuit, Paridis testimonio suũ artificium comprobans.

V. Καὶ λέξ.] In quibusdam editionibus pro φρύγα legitur πάρι. quæ lectio videtur è scholio margini adscripto in contextum irrepsisse, detracto ν, vt versum posset ingredi.

P.325.V.Ἐς τί] Miror quam aliam lectionẽ & quẽ sensum sequutus scholiastes scripserit, μὴ θρασὺν ἀρῆ, δέδοικα subaudi. Post μὴ autẽ reliqui hypodiastolen licet curiosius positam, ne μὴ cũ θρασὺν iungeretur.

P.327.V.Εἰς ἄγαλ.] De epigrãmate hinc in alium locum translato lege annot. quæ proximam præcedit.

V.Καὶ μερ.] Quid esset ἐγεγήραμεν, & quis ex hac lectione elici posset sensus, quum diu sed frustra quæsiuissem, tandem vnius literæ mutatione mihi visus sum ad veram scripturam peruenisse, reponẽdo ἐγερήραμεν, à γεραίρω, id est decoro. Quem sensum, vt aptissimum & apertissimum, in hac mea interpretatione sequutus sum,

Et genus humanum decoramus, Pallas oliuã,
Ast ego dulci uuæ uiniferæ latice.

P.329.V.Τήγανον] Legitur etiã ἁρμόζον.

P.331.V.Χερσὶ] Legendũ μελῃδίαις vt habes hìc, non μελιηδίαις. Sic pag. 421 λῃδίην.

V.Φρανῇ] Pro τίκτω habet Athenæus βάλλω, deinde Οὐκ ἔτ' Οἰστεύων, pro Οὐκ ἔτι τοξεύων.

V.Θεσπ.] Legitur etiam ἐν κυθερείης, subaudito fortasse datiuo ἱερῷ.

P.333.V.Πτηνὰ] Malim λαμπάδα δ' Ἀρτέμιδος.

P.334.V.Βάρβ.] Lege Καναχᾶ, superposita nota nominis proprii viri.

P.335.V.Ρησ.] Etsi pro μεθυδριάσι non dubitabam reponendum esse μεθ' ὑδριάσι, mea tamen vnius coniectura fretus nihil mutare ausus fui: postea verò meam illam coniecturã versu illo confirmari animaduerti, Ὑδριάδες νύμφαι, νύμφαι ἁμαδρυάδες.

P.239.V.Κινήσῃς] Legitur & Νικήσῃς, sed perperam.

P.343.V.Αἰσχρὸν] Possunt etiam citra interrogationem hæc legi.

P.345.V.Ὡς] Crediderim pro ὅτι reponẽdum esse ὅ, τι, vt sit, Τούτων κύριός εἰμι ὅ, τι δύναται, &c. pro ἃ δύνατ'). Sic sæpe apud veteres etiam scriptores nomẽ singularis numeri redditur plurali, & quidem in huiusmodi loquendi genere, vel maximé.

P.347.V.Τὸν γὰρ] Huic versui debuit præfigi literula β, nõ penultimo. Est enim responsio ad proximi versus interrogationem, perinde acsi dictum esset, Ὅτι τὸν ἅπαξ.

V.Τοῖον] Dele literulam huic versui præfixam. ab eodẽ enim hoc distichõ pronuntiatur à quo & præcedens.

P.354.V.Εν λυκ.] Sunt qui reponant λυκείῳ.

P.359.V.ἀφύλ.] Legendum puto πωγωνικόν.

P.361.V.Πολλ.] Repone ὃς ἐμέλεν, licet repugnãtibus cæteris editionib⁹.

V.Ενθαδὲ] Inserenda est aliqua particula ad implẽdum versum: ego γὰρ post ἐνθαδὲ commodè inseri posse censeo.

P.369.V.Ενθα] Rectius legetur ὃ ἀπάρξει.

P.373.V.Τιμὼ] Apud scholiastẽ legitur κυρῶν, puerorum. sed eum aliter scripsisse existimo.

V.Τοῖον]Malim Ξεινοκλῆς legere.

P.376.V.Σιγᾷς;]Possunt hæc legi etiam citra interrogationẽ post σιγᾷς & post οὐ λαλέεις.

P.378.V.Παίγνια]Pro ἐπρόπροπος libenter reposuerim ἐπρόῤῥοπος.

P.381.V.Τὸ αὐτὸ]Imò(si Diogeni Laertio credimus) eius ciues hoc epigrammate sepulchrum illius ornarunt.

V.Μοιῶος] Apud Suidam,Μῦνος ἐπί.

P.382.V.Εἴη] Post hũc versum habet Ald.edit.distichõ,Μή τε μέσα βαίοῖσι &c. quod temere hîc alieno loco positum est,quum iam suprà, & quidẽ suo loco,habeatur,p.355.

P.383.V.Σπίνεπ] In cæteris edit. malè post ἄλγε σ' ἐκείνου collocata est πολέα τιμή, & positus titulus εἰς Ἀριστέλλω qui orationem interrũpit.quod vt vitarem, hunc titulũ alteri coniũxi, & ante ἄλγε σ' ἐκείνου spatiũ albũ(vt loquimur) reliqui,vt hæc à præcedentibus separata esse ostenderem.

P.384.V.Ενθον] Talẽ interruptionem post hunc quoq; versum & post eũ qui ab hoc est quintus,habent cæteræ editiones. sed & alibi,vt poterit lector ex illarum cum hac nostra collatione cognoscere.

P.385.V.Λεσβ.] Vide num θύμιον reponi debeat.

P.398.V.Εφρεπε] Pro μὲν libenter reposuerim μιὴ, hoc sensu,ἔφρεπε μιὴ πῶπον ἐσάμωρα χρυσίῳ ἐναλάλμασι, οὐχὶ ἢ ἐνὶ χαλκῷ,τοῖς ἄλλοις εἴκελον.i. ὁμοίως τοῖς ἄλλοις. quasi hic ex eadẽ ex qua alii & nõ pretiosiore materia statuam accipiens, in ordinem cogi videatur. At scholiastæ emendationem non intelligo.

P.406.V. Αλλ'] Interpunxi post αὖ ὥρας,licet differentiẽtibus cæteris editionibus:vt sit,ἔπ κουείζων ἐνίκας αὖ ὥρας· ἡβήσας, ἐνίκας τοὺς ἥλικας· γηρέοντες δὲ, τοὺς νέους.

P.409.V.Κωνσ.] In Ald.edit.post Κωνσταντῖνος ἰῶ habetur interrogationis nota.

P.411. V. ΕΙΣ] Cæteræ editiones falsò præfixum habent titulum ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑ,&c.tãquam generalem,quum primũ duntaxat epigramma ad eum pertineat.

P.414.V.Δαίμοσιν] Legitur etiam θαλασσοπόροις.

V.Δῶρα] Pro παρ' ἀκταίης reponendum puto παρακταίης. cuiusmodi aliquot menda in hoc opere obseruaui: ex quibus est ὑπ' ἠπείων pro ὑποηπείων, in hoc ipso libro,titulo ἀπὸ κυνηγῶν.

P.418.V.Θῆκε] Ante περίπρης interpungendũ est, quũ hæc verba προπέρης λείψανον ἡλικίης per appositionẽ(quã vocant) ponantur. Ideo etiã post κόλαι collocãda tantũ fuit hypodiastole: perinde ac si ita dictũ esset,νῦν μόλις δύρων &c.Σῆκέ τοι αὐτῷ,λείψανον,&c. Cæterùm ad accendendũ iuuenum studiũ, meã epigrãmatis huius interpretationem, & postremi insuper distichi alias quinquaginta varias interpretationes (verbis quidẽ certè diuersas, sed sensu easdem)placuit adscribere.

Vir tuus Anchises,correptæ cuius amore
Ida tibi propero sæpe petita gradu,
Nigrum hunc inuentum vix circa tempora crinem
Annorum tibi dat relliquias iuuenum.
At dea(nanque potes) primam mihi reddito pubem,
Vel cani placeant vt placuere nigri.

Aut sic vltimũ hoc distichõ interpretare,

At dea (nanque potes)florem renocato priorem,
Vel da,ceu iuuenem,posse placere senem.

Potes & ita reddere,

Tu,dea (nanque potes)rursum iuuenescere dona:
Vel placeam uetulus ceu placui iuuenis.

Hoc quoque modo sensus exprimetur,

At dea (nanque potes)florem vel redde iuuentæ,
Quóue iuuenta fuit, esto senectæ loco.

Vel his verbis,

At dea vel mihi ver ætatis redde prioris,
Vel, tibi gratum vt ver,grata fac vt sit hyems.

Aut ita,

At dea uel nigrum canis renocato colorem,
Gratia vel canis sit velut antè nigræ.

In eundem sensum,

Sed mihi vel vitæ cursus retrogradus esto,
Currat quo cœpit vel tibi grata pede.

Aliter,

At dea præteritum,fac præsens nunc sit vt annus,
Vel par sit præsens nunc tibi præterito.

Vel hoc pacto,

Sed diua ætati me nunc reddæ ve priori,
Posteriór ue haud sit grata priore minus.

Vel sic,

At dea,qualis eram, facito sim nunc quoque talis:
Aut tibi,qualis sum,nunc quoque fac placeam.

Vel in hunc modum,
Sed mihi præterita est si non reuocabilis ætas,
In me præteritus fac reuocetur amor.
Vel his verbis,
At quanuis anni nostrum minuere decorem,
Ne tuus in me ideo diminuatur amor.
Aliis verbis,
At nostram quondam comitans amor ille iuuẽtam,
Hanc si non reddis, sit comes & senio.
Aliis verbis,
Corporis at quanuis nostri decus (ecce) senescat,
Ne tuus in me itidem diua senescat amor.
Vel hoc modo,
At tu nunc oculos ad formam verte priorem,
Aut ne oculis hæc sit grata priore minus.
In eundem sensum,
Sed vel tu ætatem te finge videre priorem,
Diua, priori istam finge vel esse parem.
Vel ita,
Verùm ceu nigros senium mutauit in albos,
Mutetur ne odio pristinus ille fauor.
Vel sic,
Sed si damna meos pateris sentire capillos,
Esse & contemptos ne patiare tibi.
Vel ita,
At dea, si non vis mihi reddere dona iuuentæ,
Incipe amicitiæ reddere dona tuæ.
Vel hoc modo,
At dea, si nostræ sit terminus iste iuuentæ,
Ne sit amicitiæ terminus iste tuæ.
Vel sic,
At dea, si prædam me nunc sinis esse senectæ,
Præda tuus senio fac dea ne sit amor.
Aut ita redde,
Sed mihi si pateris crines succrescere canos,
Sim canus, canum dummodo Cypris amet.
Vel sic,
Verùm aut eripias fatis me diua senectæ,
Aut mihi ne tuus hic eripiatur amor.
Vel sic,
At senium vires inuidit si mihi firmas,
Inuideas firmam ne mihi diua fidem.
Aut ita interpretare,
At communem in me legem seruante senectas,
Fac tibi seruetur lex vt amicitiæ.
Potes & ita vertere,
Sed fac Parca meos rigidè ne computet annos,
Aut amor ille tuus computet hosce caue.
Vel sic,
At mihi si senium crines mutauit, amorem
Tu dea mutari ne patiare tuum.
Vel hoc pacto,
Verùm si cani caput hoc læsere capilli,
Illæsa at læso sit tua Cypri fides.
Vel ita,
Cætera sed patiar rapiat mihi tempus, amorem
Dum pariter rapiat non mihi diua tuum.
Potest & his verbis sensus exprimi,
Sed quod ius in me permittis habere senectam,
Hoc in amorem ius ne sine ferre tuum.
Vel his verbis,
Sed mihi si non vis naturæ iura nouare,
At nec amicitiæ tu mihi iura noues.
Vel his verbis,
Sed quanuis formæ senium detraxit honorem,
Diua tui maneat firmus amoris honor.
Sensum & hæc verba expriment,
Quòd si forma fugit, nec vis reuocare fugacem,
At tuus vna sit ne fugitiuus amor.
Vel sic verte,
Sed speculum vt nequeat notos agnoscere vultus,
Hos amor agnoscat nunc quoque diua tuus.
Vel sic,
In vetuli amplexus si tu tamen ire recusas,
Inuito iuuenis fac maneam senio.

Aut ita interpretare,
Sed si diua tuo vetulum haud dignaris amore,
Forma mihi fac eo digna redire queat.
Vel ad hunc modum,
At dea, quæ iuueni mihi conciliata fuisti,
Nunc quoque ceu iuueni conciliere mihi.
Vel sic,
Gratia sed nequeat si canis conciliari,
At maneat quæ iam est conciliata nigris.
Aliter,
Sed si non reddis quam posses diua iuuentam,
Saltem oculus iuuenem me tuus esse putet.
Vel ita,
Sed quanuis solitum non seruet forma tenorem,
Sit tenor ille tuæ firmus amicitiæ.
Vel sic,
Sed mea (ni prohibes) inconstans sit tamen ætas,
Dum ne amor inconstans sit mihi diua tuus.
Alia interpretatio,
At tu vel cursum properantis siste senectæ,
Illius cursum vel tuus æquet amor.
Alia interpr.
Integra sed nostræ si non est gratia formæ,
Integer at sit amor non minus ille tuus.
Potest & sic reddi,
Sed labem aspergi nostris sine diua capillis,
Dum maneat tuus hic illabefactus amor.
Vel sic,
Sed facilè patiar quæ damna dabuntur ab annis,
Dum tuus annorum damna rependat amor.
Vel hoc modo,
Verùm quo mage sunt mihi fata maligna senectæ,
Hoc magis esto tuus Cypri benignus amor.
Non malè verteris & ita,
At mihi si nequeat flos, diua, manere iuuentæ,
In me qualis eras flore manente, mane.
Vel sic,
At mihi dissimilem nunc me reddente senecta,
Ipsa tamen similis sis in amore tibi.
Vel ita,
Sed iuuenile decus non agnoscatur, amorem
Erga me agnoscam dummodo Cypri tuum.
Vel sic,
Sed nigri pereant, cani subeántque capilli,
Dummodo diua tuus sit mihi saluus amor.
Quid si & ita vertas?
Verùm aut adde tuo nunc o dea calcar amori,
Anchisæ aut annis iniice fræna tui.

V. Τὸν στάχ.] Pro κομίσαι (quod versus non admittit) vide num scribendũ sit ἐκκομίσαι.

P. 429. V. Αλλ'] An Αγριππίνη.

P. 430. V. Τριγλ.] Sunt qui reponant τριγλοφόνους.

P. 434. V. Δέρμα] Vocẽ Τελέσων, quæ in Aldina editione desideratur, Suidas quoque habet.

P. 436. V. Κωνθ.] Suidas hunc versum citans habet ἐχέμμα, vt hic scriptũ est: adeo vt de hac lectione dubitandũ non sit.

P. 440. V. Ερμ.] Pro πυξινέων reperitur etiam scriptum τρυξινέων, sed perperam, vt opinor.

P. 441. V. Δάφνις] Repone περὶ pro περ, vt legitur apud Suidam quoque. Idem συριγκτὰς habet.

V.Χμὸς] Apud eũdẽ Suidã pro παίσδε scriptũ est παυδε. sed siue παίδε siue παύδε legas, non video quæ ratio iniri possit interpretandi huius loci, nisi ex χμός, (quod & apud eum scriptum est) faciamus χῖες, & ἀεργηλας mutato accentu reponamus. vt sit, κορωύαν παύδε βαρυωμφάν χῖες ἀεργηλάς. vel, κορωύαν βαρυωμφάν παίδε χῖες ἀεργηλάς. i. quæ hasce ignauas manus grauatur & quasi dedignatur. Pro, Quæ fert grauiter se gestari hisce ignauis & præsenio languidis manibus.

P.444. V. Τῆς] Suspicor suppositium esse θηπῶν.

P.448. V. Η γδ'] Rectius fortasse post βάλλει poneretur interrogationis nota.

V. Νὴ πί.] Pro ἥλω quædam editiones habent μέλω: sed nostram lectionem confirmat hic qui habetur infrà locus, -- ἐπεὶ σέο μῶλον ἀκούειν Ἡ θέλον ἢ κλαίρης κρούματα δηλιάδος. Hìc apertè ἥλω pro malo ponitur, vt apud Homerum βούλομαι. Sed & in alio huius libri loco αἱρῶμαι ἀσεβεῖν ἢ ὑποθήσκειν eodẽ planè modo dictum est.

P.449. V. Καὶ π'] Προσηκάτιω (inquit scholiastes) mansueté. Alii ωεσηκάτιω, Quieta & suppressa voce loquor. Ego verò ωεσηκάτιω corruptum esse & aliter emendari debere existimo.

P.450. V. Τὸν] Vel ἀπαυδήσαντα πόθοις.

P.451. V. Πρὸς] In cæt. edit. legitur vel ἄθρεπτον, vel ἄ̓βρεπτον. sed nõ dubium est quin ἄτρεσον author epigrammatis scripserit, quo exprimeret quod præcedẽte epigrãmate dixerat ἀθαμβῆ.

P.452. V. Γλυπῆ.] Legitur & βεμβρίλω θαλάμων. Sed & sensus & Suidas alteram lectionem confirmant.

P.453. V. Αλλα'] Rectius φρονέης, vt χαλάσσης.

P.457. V. Ισμήνοι] γρ' ἰσταμένοις.

P.458. V. Τοῦτον] Pro αἰδοῖ scribendum videtur ἄδην.

V. Αλλ'] Quidam putant reponendũ κήδεται pro φείδεται: sed videtur satis cõmodus ex φείδῃ elici sensus.

P.459. V. Θελγ.] Pro βελόμβος reposuerim libentius ἰλόμβος quàm βαλλόμβος, cum scholiaste. Sed tum fuerit ἄ̓ψιον scribendum.

P.460. V. Τὸ σῶμα] Pro βάλλεις crediderim scribendum θάλλεις. Scholiastes tamen retinet βάλλεις, & exponit Nos saucias, subaudiens etiam καπά.

P.468. V. Εξῆκ.] Legendum videtur λυκαίζαντας, imò nõ debui fortasse de hac castigatione dubitare.

P.470. V. Γλωπῆ.] Quædam edit. κλῶμαι, quædã κλάομαι habent mẽdosè, pro κλώμεθα.

V. Οἴδε] Vel, καὶ π' ἠθώμαι Orvgor;

V. Η φίλ.] Legitur etiam χαλεπῶς pro χρεοπῶς.

P.474. V. Σωὼ] Non dubium est quin φίλη legẽdũ sit, subaud. aduerbio ὦ. cæteræ tamen edit. habent φίλαι.

V. Αὖτι] Totum hunc locum ita potius legẽdum censuerim, καὶ εἴ ποτε καιρὸς, ἐπόλεμων. Ηρυθρία. τί πλέον; τὸν πόθον ἡδάνετο.

P.475. V. Ω πλ.] γρ' λογισμῷ.

P.478. V. Μοιχὸν] Quædã edit. hìc interrogationis notã appositã habent.

V. Εἴλ.] γρ' αὐλας pro αὐγας.

P.481. V. Ορκοις] Legitur etiam μὸ βαίνειν, sed rectius δύνειν.

P.482. V. Αλλ'] Pro ὄπορκῶ, siue ὄπορκίσων (vt quædã habent edit.) reponit scholiastes ἢ ὄπῃ Κροίσου. subaudiens πλίν, & intelligens Sardis, quæ Crœsi regia vocatur ab Horatio. Ego ἐπίχω.

P.484. V. Οὐ δύω.] Scribendum φίλοι, vt stet versus.

P.486. V. Τῷ] Platonis est hoc epigramma, si Diogeni Laertio in eius vita credimus.

HENRICVS STEPHANVS LECTORI.

PRO annotationibus has annotatiunculas dare me coegerunt non tẽporis sed chartæ (quod mirum videri possit) angustiæ. In eas autẽ me redigebat Sophocles, qui quum eodẽ tẽpore eiusdẽ formæ charta excuderetur, plures ab eo paginas nec vi, nec clam, nec precariò obtinere potui. Tanti autẽ meas illas annotationes esse non putabam vt editioni alterius horum operũ moram afferre deberent. Ego igitur ex duobus malis minus eligens, & in mea scripta meo iure

vtens,adeo lituris non peperci,vt vix decima pars eorum quæ in opus hoc annotaram,eas effugerit.Quod te celare, lector, nolui, ne aut nimiam harū annotatiuncularum breuitatem pariter & ieiunitatem aut nimiam harum literarum mirareris exiguitatem.Quum enim integræ illæ annorationes multorum locorum explicationem haberent quos doctissimus alioqui scholiastes Brodæus prætermiserat,aut in quibus explicandis mihi non satisfecerat, his earum reliquiis ea potissimùm quæ ad varias lectiones pertinēt(quæ etiā præcipuè expectatum iri à me existimaui)persequutus sum.Quod igitur nunc vnum queo,iuuenes moneo vt attentè opus hoc legant. siquidem sub epigrammatibus quæ frigere alioqui videntur, festiuos iocos, si illa introspiciantur diligentérq; excutiantur,delitescere dico.Exēplo vno cōtentus ero. en pag.164,κλαίειν τοῖς παιοῦσι λέγω. nemo est qui prima fronte non exponat simpliciter, παραινεῖ τοῖς παιοῦσι κλαίειν,vel κελεύει τοὺς παιόντας κλαίειν. (qui enim dicit κλαύσατε, id est flete, is vt fleamus imperat siue hortatur) sed quid argutum, quid acumine Lucillii dignū habebit hoc epigrāma:Imò verò ne Pallada quidem dignum censeri meritò poterit.Verùm hoc introspice:inuenies in recessu coniunctam illis verbis esse festiuam allusionem ad illud ἀπιλιπικὸν loquendi genus, κλαίειν σοὶ λέγω, quod & οἰμώζειν σοὶ λέγω dicitur. quasi hic bonus vir aliter specimen artis suæ edere non potuerit ,quàm viatoribus immerentibus & sibi incognitis imprecando atque minitando.

NVNC de hac editione pauca.Multos ea locos,sed nullos tamē(nisi vbi apertissimus erat error)ex coniectura emendatos habet.Ex falsis interpunctionibus ortos errores excipio,in quos ius mihi esse existimaui. Quum autē in cæteris editionibus præfixus vnicuique libro numerus titulorū(qui κεφάλαια hic vocātur)alicubi numero qui in ipso libro est,non respōdeat: quum multa epigrammata sub eodem titulo de iisdem rebus & personis in eundem sensum scripta diuulsa sint:quum libro tertio,sub titulo incelebrium poetarum,Orpheus,Musæus,aliique multi celeberrimi & vetustissimi poetæ positi sint: quū alicubi ad particularem titulum epigrammata diuersa tanquam ad generalē referantur: quum ibi carmina multa quæ separari debent, coniūcta sint,contrà quæ coniungi vnóque tenore continuari debent,interrupta sint: quū interdū positū sit nomen τῦ ὑπηχάψαντος pro eius nomine ᾧ ὑπηχήσαπαι,& vice versa: quum ἄδηλον aliquoties ponatur vbi author non ignoratur, quum non pauca etiam ψευδεπίγραφα sint:quæ his ego aliisque multis vitiis remedia adhibuerim,ex huius editionis cum aliis collatione quàm ex meis verbis intelligi malo.

At titulis qui ordine alphabetico collocati non erant,sedem suā mutare, aut epigrammata ex titulo vno in alium cui magis conuenire videbantur, transferre,nequaquā ausus fui. Sed & nomina eorundē ὑπηγραμματισὶν vt variè scripta inueni,ita etiam variè scripta reliqui, dum quid certius de illis cōperissem. Sed nec in illis nominibus quæ modò cum adiunctione, modò sine illa scripta sunt,quicquā immutaui. Sunt & alia fortasse (imò verò quin sint non dubito) à me hac in editione præstita : sed re quàm verbis maiora esse mea volo.

Venio igitur ad epigrāmata quæ addidi. Veterū heroū epitaphia epigrammata,quibus primum locum dedi, me olim Florētiæ ex veteri quodam Mediceæ bibliothecæ codice descripsisse,antea indicaui : è quibus quæ transtuliſſe Ausonium dixi,ea in posterioribus duntaxat eius poematum editionibus quærenda esse moneo. Illa quoque χειφώδη pag.535,ex vetere codice epigrāmatum descripsi, quod Louanii habebat Iohannes Clemens Anglus. Cætera omnia quibus nomen scriptoris vnde sumpta sunt,non adscripsi,ex Herodoto, Pausania, Strabone, Sotione, Athenæo, Stephano, Diogene Laertio, Suida,Eustathio descripta esse scito:illud quidem pag.503, Ημιτ.βουλαῖς, & quæ sequuntur, pag. 504.505.506.507.508,ex Pausania,magna ex parte.Quod pag.509 inchoat,ex eodem: quod ei proximū est,ex Stephano & scholiaste Aristophanis. Hoc,Τοιῦδε, &c.ex Strabone:illud,Θεῶος,&c.ex eodem illo Mediceæ bibliothecæ codice: cætera quæ hæc & sequens pagina habet,ex Athenæo . Quæ deinceps posuimus epigrammata,quibus suorum authorum adscribūtur nomina,ex Athenæo cūcta

propemodum, aut ex Diogene Laertio, aut ex illis quos ibi nominauimus, huc trãslata fuerũt. Sed ex Diogene ea potissimùm quæ in philosophos scripta sunt. Theocriti quidem certè epigrammata non aliunde quàm ex eius poematum calce accepimus, sed ea quæ iã hoc volumine contineri memineramus, omittentes. Synesii epigrãma pag. 532 ex eius libello περὶ δώρου (qui inter cætera eius opera excusus non est) depromptum fuit. At eorum quæ habes pag. 533, primum ex Strabone, quintum & sextum ex Suida, septimum ex Ammonio, cætera ex Athenæo petita sunt. At quod inchoat pag. sequentẽ, à Stobæo refertur, & Apollodoro etiã excuso Romæ præfixum habetur. Quæ huic subiuncta sunt, vnde sint, ibi annotatum est. Illa autẽ γειφώδη vnde habuerim, modò dixi. At eorum quæ pag. 537. 538. 539 leguntur, primum Euripidis scholiastes suppeditauit, cætera vsque ad Σθένιον τε, &c. Pausaniæ. Quæ sequuntur in philosophos, suppeditauit Diogenes Laertius, item illud εἰς ἄκρατα, quod & apud alios inuenitur. Quæ autẽ illud excipiũt epigrãmata, ex Pausania mutuat⁹ sũ: quæ q̃ vnico versu aut vno tãtùm & alterius principio cõstẽt, imperfecta iudicari nõ debẽt. Ipse enim Pausanias de epigrãmate ad cuius versum additur ἔλιπον, scribit, ὀπίσγραμμα δὲ ἐπ' αὐτοῖς ἔπος τὸ ξὰ μέθον· καὶ ὀνόματος ὄθεν ἑνὸς ὄθεν πῶ ξαμέτρῳ ποιεῖται. Quæ verba mendi etiã suspicione apud me liberãt illud epigrãma, scriptũ suprà, pag. 508, Ἑρμῆ πτερακίφαλε, καλὸν Τελεσδρχίδου ἔργον, Παῖ τ' ὀρέαις. Primum enim epigrãmatum vsum vt magnã simplicitatẽ ita & libertatẽ in texẽdis versibus habuisse, nihilq; aliud fuisse initio ὀπίσγραμμα quàm ὀπίσω γράφω (eámq; nudam interdum, vt videre est in multis eorũ quæ retuli in titulũ εἰς ἀναθήματα) exempla nos varia docẽt. Epigrãma certè de Cyro soluta etiã oratione scriptũ à Strabone affertur. & Pausanias hanc vnã vocem ἐνυάλιος epigrãma vocat. ὀπίσγραμμά ἐστιν αὐτῷ ἐνυάλιος, inquit. id est ὀπίσω γράφω ἔχει, vel ὀπίσγραφὰν αὐτῷ. Apud quem, vt & apud alios, obseruãda sunt & hæc, φησὶ vel λέγει τὸ ὀπίσγραμμα, sequẽte infinitiuo. Et breuius etiã Eliac. 2, ὀπίσγραμμα ὧδέ πῃ ἐστὶν αὐτῷ Γήρυτα Δεινομένους ἀναθεῖναι, pro φησὶ vel δηλοῖ τὸ ἐπ' αὐτῷ ὀπίσγραμμα. vt breuitatis itidẽ studio ἐπίγραψαν αὐτῷ pro τῷ ἀνδριάντι vel τῇ εἰκόνι αὐτῷ, & ἀνέθεσαν αὐτὸν pro τὸν ἀνδριάντα vel τὴν εἰκόνα αὐτῷ dicebant. Iam verò quoniã epigrãmata aut εἰς τὸ τῶν ἀνδριάντων βάθρον, aut εἰς πυνάκιον, aut εἰς στήλην (& quidẽ κυδοιεδὴς, vt ait scholiastes Sophoclis) incidebantur siue insculpebãtur, idẽ Pausanias alicubi ita etiã loquitur, στήλην ἀνέθεσαν λέγουσῃ, pro στήλην ὀπίσγραμμα ἔχουσῃ ὃ λέγω. Atq; hic ferè fuit primus epigrãmatũ vsus: q̃ verò postea varius extiterit, ex libro nullo melius quàm ex hoc cognosci potest. Eius porro quã dixi in texẽdo versu libertatis, exẽplum esse potest illud Simonidis epigrammã, p. 513, Ἡ μέγ' ἄθην. &c. quod item proximè sequitur.

Sed neq; hoc prætereundũ est, passim apud Pausaniã atq; alios scriptores Græcos γηγενῆον vocari quod vocatũ postea fuit distichõ: & γηγενῆα, vbi plura sunt. Quã tamẽ citatur Ion ἐν τοῖς γηγενίοις, intelligũtur elegiarum versus: quales ego multos addere potuissem, si alios q̃ epigrãmaticos addere libuisset. Sed nõnullos potius (de quo te admonere oblitus erã) q̃ tales nõ essent, hinc summoui: è quorũ numero fuerũt quidã ex idyllio Theocriti sumpti, Εὑρεῖκα μ' ἐλέλαξε, &c. At illi versus qui in cæteris edit. librũ septimũ proximè sequũtur, Τίς, πόθεν, &c. nõ quòd epigrãmatici nõ sint, sed quòd ἄδηλοι falsò dicantur, quum authorem eorum esse cõstet Ianũ Lascarin, reieci. Nã si noua veteribus miscẽda putauisse, nõ illa duo solùm sed & reliqua eius omnia edidisse. Verùm tãtum abest vt illa huic operi addenda censeã, vt potius alia multa ipsorũ etiã veterũ carmina ob eã quã attuli rationẽ summoueri ex hoc opere cupiã. At cõtrà author editionis quæ Venetiis antè aliquot annos prodiit, nõ erubuit, pro magna epigrãmatũ accessione quã in titulo pollicitus erat, septẽ aut octo versiculos Anacreontis dare, qui præterquam q̃ nihil cũ epigrãmatis cõmune habent, etiã deprauatissimi sunt. Nec alia re quàm multis mẽdorũ millibus locupletata esse cõperitur illa editio, quã tamẽ superioribus longè castigatiorẽ prædicare nihil eũ puduit. Sed q̃s pudorẽ in perfrictæ frontis hominibus quærat? Vale lector, & nostris laboribus faue.

Pagina 512. v. 27, pro ἣ ς αὖ repono ἣ στεῦ ex coniectura. Sunt & quidam loci in epigr. ex Athenæo & Laertio sumptis quos quia ex uet. cod. emendare non potuimus, coniecturæ lectorum relinquimus. Ex mendis uerò nostris unum & alterum in annot. correximus: cætera quæ deprehendimus, quia in parte duntaxat aliqua exemplarium habentur, & eiusmodi non sunt quæ in errorem impellere posse uideantur, non collegimus.

BIBLIOTHÈQUE UNIVERSITAIRE DE MONTAUBAN

117. 1. 2. X

329. 5. 6.

330. 2. 3. 2. 3.

331

332. 1. 7. 3.

432. 5.

333. 2. pessill. et VII

340. 2. X. 3.

351. 4.

107. 4.

121. 13 d

180. 2. v 5.

197. 3.

323 / 4. 5. 6. 8. + / 9. 1

301. +

115. 4. 5. 6. +

480. vlt. penult. x

476. 1. x

meisme page. 5. x

468. vlt. x

10000
40
00

462. 2. x

474. 1. 2. 3. 4.

475. 4.

476. vlt. x

484. 4.

347. 15

330. 3.

328. 1. 15 15 /

324. 4. 5.

327. 3.

486. 7.

487. 5

357. 4

359. 1. 2

362. 2

140. 5

11 4

11 3 ε15 φθον +

148. / de Nicarque / Bailleue Sorius. opus

147 / εἰς θυγατέρας λουκιλλία.

157. λουκιλλίου penult.

157. Vlt.
158. Νικαίχου. et le suivant
159. Vlt.
161. εἰς ὀνυπρούς.
167. εἰς τυνπρούς.
169. εἰς ῥήτορας. et Vlt.

362. 2

page 149 εἰς ΙΑΤΡΟΥΣ
epigrame 3

365. 2
366 / 2. 3

222

405. / 324.
à l'honneur d'homere 366. 6
de Pindare. 367. 4

Epitaphe de Niobé. 217. 3

203. 3
145. vlt / 323 /

Ne mihi saliora quot sunt septem peccata mortalia

